8.
Moc.

2706

B.a.e.h.c.d.e.l.o.l.h.n.y.h.s.i.i.i. ✝.
In nomine patr̄ & filu & sp̄e sc̄i. Amen h.

S c̄s petrus dū sederet supra petram
marmoream misit manū ad caput, &
dolore dentiū fatigat̄ c̄ tristabat̄. Venit
the & ait. Quare ẏ̄ tristaris petre? dic. Ihesu
uermis migraneus & deuorauit dentes meos,
et ait the. Adiuro te uermis migranea ut exeas
& recedas. & ultra famulū dī. h. ñ ledas. Amen.

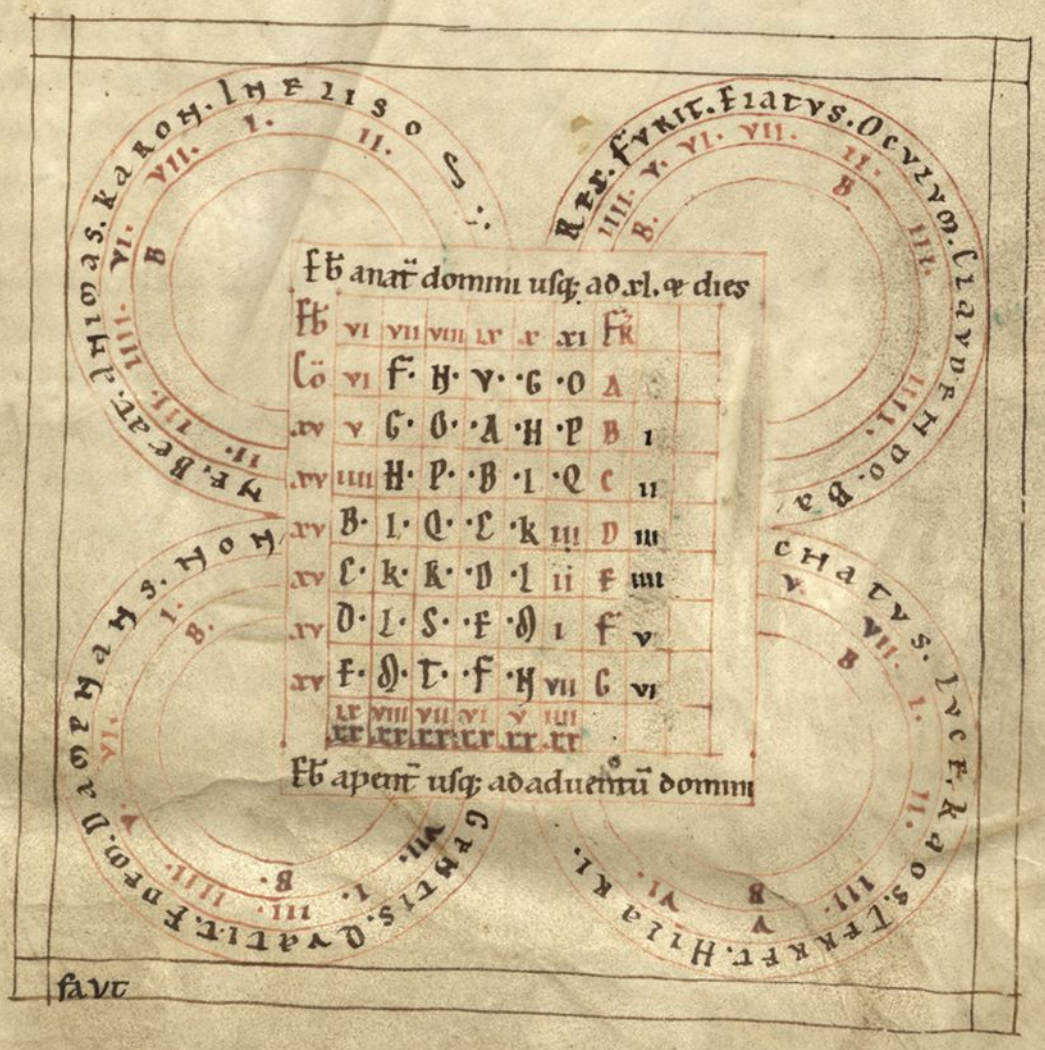

fa vt los | la mi sol re st | sol re um | fa vt Cander | re ad blato | fa vt Germine fruct?
la mi st | fa vt Cornutus | mi re Bos | re ad douc̄on | fa vt Caudat | la mi Eius
sol re Dum | fa vt Curremte | mi Boue | fa vt Genetatur | la mi Fumis | Equorum
sol re Dum | mi re Bis | re Ago | fa vt Gratis | sol re fit | fa vt Bum | mi re Cano | re Bos ad uomor

K. K. LYCEAL BIBLIOTHEK. ZU LAIBACH

Incipit hystoria libri Septimi decimi. Partis quarte.

Nos Scr in recordatione. si; conteratq; si lignū infructuosū. Plantauit enī sterile & q nō part. & uidue bene nō fecit. Terrax foetes infecunditudine suā. & cū sterere nō crederet utrę siue. Dedit ei ds locū penitentię. & ille abutt eo in superbia. Odi autē eū s̄ inuisis illi. & leuari st admodicū. & nō subsistent. & humiliabunt sic oīa & auferent. & sic sūmitates spicarū conterent.

Quid sīn ē tra. qs me potest arguere ēe mutū. & ponē ante dīm ūba mea. Respondens autē baldat suites dixē. Potestas & terr & apuit eū ē. q fac̄ & cordiam in sublimib⁹ suis. Numq̄d ē numer⁹ militū ei. & sup quē nō surget lum ei. Nū q̄d iustificari potē ho & parat dō. aut apparere mund⁹ natus de muliere. Ecce enī luna nō splendet. & stelle nō st mundę in spectu ei. quanto magis ho putr & filius hominis ūmis. Respondens autē iob dixē. Cui adiutor es. Numq̄d umbelli. & sustentas brachiū ei q nō ē foetus. Cui dedisti & silui. Fœsitan illi q nō habet sapientiā. & prudentiā tuā ostendisti plurimā. Quę docere uoluisti. Nonne eū q fec̄ sputam̄ tuū. Ecce gygantes gemunt sub aq̄s. & qui habitat cū eis. Nudus ē infer⁹ cora illo. & nullū ē op̄im tū p̄ditioni. Qui extendit aq̄lonē sup uacuū. & appendit tra sup nichilū. Qui ligat aq̄s in nubib⁹ suis. ut nō erūpat pariter decursū. Qui tenet uultū soliis sui. & expandit sup illud nebulā suā. Terminū circūdedit aq̄s. usq; dū finiant lux & tenebrę. Columnę celi ytremiscūt. & pauent ad nutū ei. Insperata tudine illi repente māria & q̄gata st. & prudentia ei percussit superbū. Spūs ei ornauit celos. & obstetricante manu ei⁹ eductus ē coluber tortuos. Ecce hec ex parte dicta st uiaꝝ ei⁹. & cū uix paruā stillā sermonis ei⁹ audierim⁹. q̄s potit tonitruū magnitudinis ei⁹ intueri. Explicit hystoria.

Incipit quarta pars moralium Libri Septimi decimi

VOTIENS

In Sci viri hystoria pnouū uolum̄ enodare mysteriū typice expositionis aggredim̄. oportet ut excelde⁹ uiri ut nomine ut passione mystica significatione p̄n cipalit̄ p̄feram⁹. quatenus habita clomore de⁹ sup inscriptione tituli unipa postis fronte p̄figim⁹. qua sicut⁹ est dom⁹ agnoscat securus intret. Crebro aut dixisse me memini quō beatus iob passiones redemptoris nr̄i. eccl̄ę corporis. i. eccl̄ę. & passione sua signauit & nomine. Iob q̄ppe uic p̄tatur dolens. ut q̄s alius in hoc dolente figurat. nisi de q̄ scriptū ē. uere languores nr̄os ipse tulit. & dolores nr̄os ipe portauit. De q̄ rursū subdit. Luore ei⁹ sanati sum⁹. Amici v eius hereticor⁹ speciē tenent. q̄a ut sepe iam dixim⁹. dīm de defendere uolunt. offendunt.

Scēs g̃ uir̃ p̃ uulnera & ūba sic loquit̃ sua ut etiã nr̃a significet. & plerũq; p̃phetę spm dũ uentura narrat p̃sentia tñ scendit. ñ nũq̃m ꝺ sic de p̃sentib⁹ disserit. ut de futuro fuisse cat. Cognita itaq; discretionis huj⁹ custodia. cũ immutatione uocis illi nr̃a quoq; intellegentia alt̃net. ut tanto ueri⁹ el sensib⁹ grauet. q̃nto se et cũ el uocib⁹ immutat. Verbis itaq; p̃cedentib⁹. scēs uir̃ p̃ discretas prudentię sententias. uniquiq; cui⁹q; culpas p̃tulit. & quã sit dãpnanda ei actio exp̃sit. de cui⁹ pena mox subiecit dicẽs. Non sit mi⁹ recordatione. s; conterat q̃si lignũ infructuosum. In recordatione enĩ ꝺctoris ñ reducit. q̃s q̃s usq; ad finẽ uitę uicis subiugat. Nam si huc supni⁹ respectus memoria tangeret. p culpa dubio ab uniquiq; arte reuocaret. huius q̃ppe merita exigunt. ut fundum abauctoris recordatione deleatur.

Sciendũ ꝺ. q̃d recordari ds neq; q̃m ꝓp̃e dr̃. Qui enĩ obliuisci ñ potest. q̃ pacto recordari potest. s; q̃a eos nos quoq; recordam̃ amplectum̃. ab his aũt quoq; obliuiscem̃ elongam̃. humano usu & recordari ds dr̃ cũ dona tribuit. & obliuisci eũ culpa deserit. Sed q̃a cuncta pensat cũcta sine intermissionis alternatione ꝺsidet. & recordat bonoq; quoq; tamen nũq̃m obliuiscit. & nullatenus recordat maloq; q̃s tam̃ p̃iudicũ semp̃ intuet. Quasi enĩ redit ad bonoq; memoriã. q̃m tam̃ nũq̃m de seruit. & quasi neq; q̃m malos respexit. quoq; tam̃ facta ꝺsiderat. s; supra hec dãpnationis iudiciũ in ultimis seruat. Hinc enĩ sẽptũ ẽ. Oculi dñi ꝺtẽplant̃ bonos & malos. Hinc ꝓpsalmista dr̃. Vultus aũt dñi super facientes mala. ut ꝓdat de ira memoriã eoꝝ. Considerat q̃ q̃s puniat. s; eos de ipsos ante ñ iudicet q̃s nescit. Nam quib⁹ dã infine dicturus ẽ. nescio uos unde sitis. discedite ame omnes operarij iniq̃tatis. Muto q̃ m̃ prauoq; uitã. & interiet & obliuiscet. q̃a q̃s p̃ districtionẽ sententię iudicat. q̃n tũ ẽ ad memoriã mię ignorat. Cui quo ineuis recordationẽ ñ uenit. quasi infructuosũ lignũ excidi iudicio ꝺterentẽ. Terra q̃ppe eos tẽpora li superbia aluit. ꝓ ducationis pluuia desup̃ infudit. s; q̃a eoq; uita neq; q̃m fructũ bonu opis p̃tulit. uitalis hãc agricola abscidit. ut iuxta ueritatis sententiã locũ ñ occupet. quẽ tenere ali⁹ ad fructũ boni opis ualet. De hoc infructuoso ligno ꝓphem dr̃. Jam securis ad radicẽ arboq; posita ẽ. Omis q̃ arboꝝ q̃ ñ facit fructũ bonũ excidet. & in igne mittet. Hoc aũ loco ut etna repbis supplicia designent. neq; quã lignũ dr̃ abscidi s; conteri. q̃a uidelicet repbos mę quide carnis abscidit. s; pena subsequens ꝺterit. Quasi enĩ hic incidit cũ apl̃i uita separat. s; in gehenna ꝺterit. cũ impetua dãpnatione cruciat. Vir aũt scs quia distat̃ puer si penã p̃tulit. prius ad cul

pā recurrit. ut ex iniusticie mīm
situate doceat. qđ tanta ei dapna
tio ñ sit iniusta. Seqr. Pauit enim
sterilē. q̄ ñ parit. & uiduę be
ne ñ fecit. Quę hoc loco sterilis. ñ ca
ro nominat. quę dū sola p̄sentia ap
petit bonas gignere cogitationes nescit. Quę aū
uidua. ñ anima nuncupat. Quę
q̄a s̄ ydole iungere uoluit. ad tha
lamū ueteri carnalis uenit. psalmi
sta attestante q̄ ait. Et ipse tanq̄m
sponsus procedens de thalamo suo.
Quę recte uidua dr. q̄a ei s̄p ea mor
tē p̄tulit. & nūc inceli penetrali
bus abei oculis occult. quasi ipar
te alterius regionis uiuit. Iniquus
q̄ sterilē pascit. & uiduę bene facē
negligit. q̄a carnis desideriis serui
ens cuīa animę utilitatē ꝓcurat.
Tota namq; intentione omniq; stu
dio cogitat. q̄m sine ullis necessita
tib carō mortalia substitat. & cu
rat animę utilia despicit. quę ul in
morte ul in beatitudine p̄cul dubio
im̄ perpetuū vivit. Recte aūt cū di
cere pauit sterilē. q̄m adiungit.
& q̄ ñ parit. Sēd nāq; ex sacra hys
toria feminas nouum steriles extitis
sē. s; tam in tēpore extremo pep
isse. Caro aūt ñ solū sterilis. s; etiam
q̄ ñ parit dr. q̄a suo sensu bona co
gitationes gignere. nec in ultimis
ualet. Iugore enī iam p̄po defecit.
& tam adhuc historia ꝯcupiscere
ñ desistit. Iamq; a p̄stino robore las
sata pene ab ipō quē diligit mun
do repellit. & tam adhuc annisu
inpbo obtinere tēporalia conat.
digere ia p̄usa ñ sufficit. s; tam cogi
tare ul ea q̄ ñ agit nequaq̄m desis
tit. Recte q̄ ñ solū sterilis. s; etiam
ñ pariens dr. quę suo sensu ut dix
imus adbonę cogitationis plem nec
cū infirmata fuerit ferat. Quę tam
de hereticis p̄dicantib etiā intelligi
possunt. Vnus q̄sq; enī p̄dicatę er
roris dū plebe extra unitatē ecclę
posita docet. p̄fecto sterilē. & ea quę
parere ñ potest pascit. q̄a ei usū sui
laboris impendit. q̄ spales fructus
neq̄q̄m reddit. Bene aūt uiduę
ñ facit. quia uidelicet ecclę unus sali
ecclę cui uir adiuncta mortis p̄tulit.
uiuere ac deseruire ꝓpnit. Vidue
enī bene facē est. unei q̄ mortuu uiri
sui amore atterit. ꝑ solatione
laborare. Vnde & psalmis te uoce
hec eadē uidua seil ecclā que
rit dicens. Consolantē me quesiui
& ñ inueni. Tuc solū q̄ppe ꝑ solantē
inuenit. cū ex ea morte quā uir ei
p̄tulit. multos unū semetipsū surgere ad unitā
cernit. Sepe aūt p̄dicatę erroris
hui utę diuitib iungit. qui pro
q̄d terreni occupationib incumbit
dictoꝝ deprehendē astutias ignorat.
& cū potentes extius ecclię ambiunt.
p̄ quos p̄dicationis laqueo sine labo
re capiunt. Vñ ꝑ subdit. Detraxit
fortes in fortitudine sua. In fortitu
dine q̄ppe sue p̄tumacis fortes q̄s
q; detrahit. cū p̄sui erroris astutiā
mundi hui potentes rapit. Quo ꝓria
ꝑ paulū dr. Infirma mundi elegit

ds. ut ꝙ fundat fortitudo aiē
p̄ usi p̄dicatoris ē. elata scientia lo
cutionis. qua inflatus cētos despic
atq; unū reptū omniū. qsi singula
rit apud se p̄tus intumescit. Qui
magna de se sentiens. si uera de dño
ignorans. longe a fidei cognitione
disiungit. et tam uideri fidei p̄di
cator conat. Vñ adhuc sub dr. Et
cū sterere nō credit unde siue. Stat
in hoc mundo p̄ usus quisq; p̄dicator
q usq; ad finem uult in corpore. si unde
siue credere renuit. qa de dō uera
ꝙgnoscē ꝛ repnit. Vnde enī siue cre
dere. si de ꝙdoris sui substantia
recta sentiret. Hec itaq; supi de q
libet iniquo plana dicebam. si repe
me ad errores p̄dicatorē intellec
tū utrum. Vñ sciendū ē. qa
sic ad speciē ducim. ut neq; qm ta
men a genē fundit euellam. Nam
puer sus quisq; etiā sfide in sinu uni
uersalis ecclē tenere uideat. stat
et unde siue nō credere. qa recta q de
sunt que p fide de conditore intel
ligit. et tam fidei opa tenere cōtēp
nit. et incredulitatis redarguit
qa a beo qd se os finditur credē. uuen
do repbat. Hinc enī p̄ phem dicit.
Qui dicē se nosse dm. et mandata ei nō
custodit. mdax ē. Hinc paul⁹ ait.
Confitent se nosse dm. factis aut ne
gant. Hinc iacob⁹ dic. fides sine op
ibus mortua ē. Sed unt hec ꝙdoris
mira dispensatione ꝙ silis. ꝙ culpas
respic. et uuendi tēpora impendit
ut longiora unde spacia aut ꝙ uso
fiant ad uberioris munēris. aut in
uersō augmentū dapnationis. Vñ
adhuc sub dr. Dedit ei ds locū pe
nitentie. et ille abutit eo in sup
bia. Qs qs delinquit et uult. id
circo hunc diuina dispensatio un
iq̄que tolerat. ut ab uniquaque
ꝙ pescat. si q diu tolerat. nec tñ
ab uniquaque cōpescit. mun q de
supne pacientie p̄cipit. si reatus
sui uinculis exipso mūe ar a as
singit. Nam qa accepta penitēn
tie tēpora diuertit ad culpā. dis
trictus multimisi iudex impensa
argumenta misericordie ꝙ uertit ad pe
nā. Hinc namq; p paulū dr. dn ig
norās qa pacientia di ad penitē
tiā te adducit. Tuam aut secdm duri
ciā tuā. et cor impenitens thesauri
has tibi ira in die ire. et reuelatio
nis iusti iudicij di. Hinc ysaias ait.
Puer centū annor. morietur. et pec
cator centū annor maledict erit.
de si apte nos de tractat diuens. Vita
quide pueri in longū trahit. ut
a factis puerilib⁹ corrigat. si si aper
cati p̄petratione nec tēporis lon
ginquitate ꝙ pescit. hec ipa ut
longinquitas qua p miam accipit
ei ad cumulū maledictionis crescit.
Vñ necē ē. ut cū nos diuti⁹ expecta
ri conspicim. ipsa p̄rogata pietatis
tēpora q si dapnationis argumēta
meam. ne excellentia iudicis ere
scat suppliciū peccatoris. et unde
q sq; eripi a morte potat. inde grauī
ad mortē tendat. Quid eo pleriq;

agit. qa nequaqm aplentib; mtis
oculus separat. Consideratr namq;
peccator redeptoris uias negligit.
eo ideo mlius muneribꝫ sine cessa
one uacarascit. vñ & subdit. Oculi
eni ei st mundis illi. Vias eni suas
peccator mundat. quia sola cogitare
sola cernere nouit. que s ad commo
du temporale suffragent. Hinc &
eni paul dic. Omia que sua st quer.
ñ que st ihu xpi. Via namq; elati
superbia. ua raptoris auaricia. ua e
lubrici cupiscentia carnalis. Inue
ris q sius iniquus q sq; oculo depri
mit. qa solus uidis ut p hec animo
satisfaciat intendit. vñ & p salo
monē dicit. Oculi stultoꝝ in finib
trē. qa hoc solu tota cordis intentio
one despiciunt. pqd ad finē ti eni
desideriꝫ producant. Nequaqm v sue
ꝫsideratois oculis mtia peccata
figeret. si ad sca redeptoris sui mise
ra mtis oculos leuaret. vñ p salo
monē rursu dr. Oculi sapientis in
capite ei. qa uidelicet sapiens q sq;
ullu rota intentione ꝫsidebat. cui
se mbrū ee p fidē pensat. Has naq;
humane ꝫuersationis uias uidere
contēpsebat. q dicebat. Inmanda
tis tuis exercebo & considerabo uias
tuas. Ac si apte respondeat dicēs.
Que mea st uidere refugio. quia
p mtationis tue uias pgere con
sationis gressib⁹ nard esco. Qui eni
p sensu iam mundo ꝫ ita dic. amori
exercitatione ꝫ nua. redeptoris
sui uias cordis oculi obiect. ut mes
p spera fugiat. ad adusa p parentur.
nichil qd de mulcet appetat. nichil
qd de rideat credit promescat. Me
rore gaudiu deputet. p sensus utre
gaudia dap na meroris penset. ab
iectionis detimenta mtimeat. si per hec
p manentis glie locu queat. Has
& eni uias sequentiu monstrabat
oculis uertias cu dicebat. Sic s mi
nistrat. me sequat. Adhas uias
tumtia discipuloꝝ corda reuocabat.
cu locu iam glie quererent
si eide glie uere ignorarent dicens.
Poculum bibere calice que ego bibi
turus sum. Confessionis qppe illius
celsitudine adexcis sinistris q que
sierunt. si quanta adhunc eet ti
neris angustia nuidebant. Vnde &
eoꝝ mox oculis mutandu calix pas
sionis obicit. ut uidelicet si ad sub
limatis gaudia tendent. p sus ua
humilitatis inuenirent. Qua igit
ꝫsiderare peccata uias di negligit.
si solis in quib⁹ carnaliter delectatur in
tendit. recte nunc dr. Oculi eni eius
st in insipiente. Sequit. Si ati st admo
dicu & ñ subsistent. Iniquoꝝ gla.
cu pleriq; inanoꝝ multitudine
tendit. abinfirmoꝝ mtib⁹ ee longa
& quasi stabilis estimat. Sed cu repen
tinus hanc finis intercipit. breue p
cul dubio fuisse redarguit. quo de
timuans innotescit. qa q d preterire
potuit. modicu fuit. Sleuant q ad
modicu & minime subsistunt. qa eo
ipso q d uideri alti appetunt. aueta
di ecclia longe p elationē fiunt.

B.M.

subsistere & eñ nequeunt. q̄a abēnę
ēēnę solidnare duudum⁹. / arq; hac
p̄mā ruinā roletant. quia p̄ p̄uaram
glām unsemetipsis cadunt. hinc eñ
p̄ psalmistā dr̄. Dereliqsti eos dū alleu
arent⁹. / quia eo untinsecus cor tuum. q̄
male extinsecus surgunt. hanc breui
tatē glę temporalis aspiciens. aert ū
dic. Vidi impiū sup exaltatū & eleua
tū sup cedros lybani. / & trānsiui & ecce ñ
erat. hinc rursum dic̄ Pusillū adduc
& ñ erit peccator. hinc iacob⁹ dicit.
Que ē eñ uita nr̄a. vapor ē admodi
cū parens. hinc ppha breuitatē glę
carnalis pensans de numiat dicēs.
Omis caro fenū. / & omis glā ei sic flos
feni. Iniquor quippe potentia feni
flore cōparat⁹. / quia numiū tr̄ena
glā dū nitet cadit. / dū apit se extolli
tur repentino uit cepta fine timina
tur. Sic namq; aura flatu unalui
stipula rapit⁹. / sic casu concito adima
reuocat⁹. Sic adnubila fum⁹ adtollit⁹. /
sic repente in nichilū tumescendo
dissipat⁹. Sic ab infimis nebula de
scendendo se erigit. / sic exortus hanc
solus radius ac si n̄ fuerit abstergit. Sic
in herba q̄ superficie nocturni r̄oris
humor aspgit⁹. / sic diurni luminis su
bito calore siccat⁹. Sic spumose aquar
bulle in choantib; pluuiis excitate
ab imimis certatim p deum⁹. / sed eo
celeri⁹ disrupte deperunt. q̄ inflate
altius extendunt⁹. / cūq; exterescunt ut
apparuerit. escendo pagunt ne sub
sistant. Deinquis q̄ temporali glę
elatione tumib; sic tam nulla in
hac soliditate duranib⁹. dicat⁹ recte.
Fleuans s ad modicū & ñ subsistens.
Dequib; adhuc sub dr̄. Et humilia
buit⁹ sic oma & auferent. Sic pue
tus ee contemplationis debet uir ex
paucis ad multa. ex multis ad oma
consideranda rapiat⁹. / quatenus gra
datim ducta p ficiat. & tm̄ historia
oma cōprehendendo iudicans. ipsa
pene incōprehensibilit⁹ excrescat. Vn̄
scs uir cū prauor glām defectū q̄
discuteret et. / ad cuncta paulo menus
oculū retendit dicēns. Humiliabunt⁹
sic oma & auferent⁹. / oma p fecto ter
rena. de si apte dicat. Stare ullom
nequeunt. / q̄a ipsa quoq; fugunt
q̄b⁹ innituntur⁹. Dumq; temporalia di
ligunt. cū his extemporis uolubilita
te p currunt. Sed queri potest cūp
salomone dr̄. generatio p tr̄it. &
generatio aduenit. tra v in etnum
stat. / cur beatus iob oma humiliari
asserat & auferri. Q̄d tam facile dis
cutum⁹. si tra & celum ul qualit⁹ tran
seat. ul qualit⁹ maneat distinguam⁹.
Vtraq; namq; hec p eam q̄m nunc ha
bent imaginē tm̄ seunt. / sic tamen p
etnitatē sine fine subsistunt. hinc nā
q; p paulū dicit⁹. Preterit enī figura
hui⁹ mundi. hinc p semetipsā ueritas
dic. Celū & tra transibunt. / uerba aut
mea n̄ transibunt. hinc ad iohem
uoce angelica p hibet⁹. Et uidi celū no
uum. / & tram nouam. Que quide n̄ alia
condenda st. / sic hec ipsa renouant⁹
Celū q̄ & tra & transit & erit. / q̄a &
ab ea q̄a nunc habet specie p ignē

er. celū nouū dicat.

ter gtr. ⁊ tamen in sua semp natu
ra seruat. Vñ p psalmista dicit. Mu
tabis ea ⁊ mutabunt. Que quidem
ultima cõmutatione sua ipsis nobis
nunc uicissitudinib; nutriam. qb;
nris usib; indesinent altnam. Nam
ita a sua specie hiemali spec aridita
te deficit. uernali humore uiride
scit. Sic cotidie caligine noctis
obducit. ⁊ diurna claritate reno
uat. Hunc q; hunc fidelis q̃sq; colli
gat. ⁊ uiteture hec ⁊ tam p innova
tionẽ refici. que constat nunc assi
due uelut ex defectu reparari. Nã
hec q; scs uir cũ prauoꝝ cursũ con
spicit. quanta q̃n doq; animadũsio
ne deficiant unnotescit. du primus
subdit. Et sicut sumitates spicarum
conterent. Spicaꝝ quippe summita
tes ariste sunt. Ariste aũt iuncte
inspica pdeunt. ⁊ crescendo paulisp
a se hurtãt ⁊ rigide disiungunt.
Sic nimirũ sic adhuc mundi gla
prauu diuites surgunt. Naturę enĩ
cõmunione sibi iuncti st. ⁊ cõm
se uicissim crescendo diuidunt. Alĩ
q̃ppe aliũ despicit. ⁊ alt unalterũ in
uidie fascib; ignescit. Qui enĩ extu
more mentis a caritatis se unitate
separant. quasi aristaꝝ more contra
se rigidi stant. Qd q; prauos huius
mundi diuites dixerim. n aristas
quasdã humani generis. qui du
cõm se supbiunt. ⁊ bonoꝝ utram
unanimit afflugũt. adũsũ se q̃ de
diuisi st. ⁊ tam concordi grana
deorsũ p mittunt. Nunc q; aristę ad
alta psiliunt. grana latent. qa ꝝ
rep boꝝ potentia eminet. ⁊ electoꝝ
gla ñ apparet. Qui se bonoꝝ fastibus
ostendit. isti in humilitate se dep
munt. ⁊ tritura tẽp aduenit. ut
qd ⁊ aristaꝝ rigiditate stangat. ⁊
solida grana ñ cõmetat. Tunc q̃p
pe supbia uniquoq; cõminuit. ut hic
electoꝝ uita q̃nta integritate sul
geat declarat. quia cũ inusti defi
ciunt. ex hac ipsa aristaꝝ contritione
agit. ut grana appareant q̃ latebant.
cũq; ariste stangunt. granoꝝ candor
ostendit. qa uniquis in supplicia eti
na cadentib; scoꝝ iusticia q̃nta ue
ritate candeat demonstrat. Vnde
recte quoq; pbem dr. Cui uentil
abrũ in manu sua e. ⁊ pmundabit
aream sua. ⁊ tritici quide recondet
in horreũ suũ. paleas aũt ⁊ buret
igni inextinguibili. Beat q; iob pra
uoꝝ elatio q̃nta animadũsione stan
gat aspiciat. eos q; aristis peum ib;
cõparans dicat. Sicut summitates
spicaꝝ conterent. qa nimirũ rigi
dita supboꝝ tritura ultime fori
tudine stangit. que electoꝝ uitã
despiciens eleuat. Sequit. Qd si ita
ñ e. q; me poterit arguere ee mẽti
tũ. ⁊ ponere ante dñm uerba mea.
Si ita ñ e ut loquit. pfecto de falsi
tate hunc arguere oms possunt.
Cur q; dicit. si ita ut ñ e mentitũ
me arguere q; s poterit. du scilicet
nouerim qd fallace reprehendere
cuilibet licet. Sed siloquentis sen
sũ subtili intro gatione discutiam.

quã sint recta que ꝓtulit ciciusm
uentimus. Iustus namq; & siqd um
quã delinquendo loquit. dignũ ñ
ẽ ut ab iniustis & ꝓtauę uituperib; iu
dicet. In sẽs uir amicoꝝ supbiam
dep̃mens. ñ solũ sibi ita ẽ. uerũ etiam
si ita ñ ẽ ut ꝓtulit nequaq̃ se ꝛep̃
hendi posse confidit. quia numiũ illi
recte redarguere falsa possunt. q̃
falsa agere nesciunt. Iam correp
onis ausũ contra fallacia ꝑ dum. q̃
adhuc fallacie uiuunt. Ait g̃. Qd si
ñ ita ẽ. qs me poterit arguere esse
mentiũ. Ac si apte dicat. Iuncta sũt
ita ut ꝓtuli. que tam sibi ita ñ ceẽnt auo
bis argui nequaq̃ possem. quia du
adhuc ꝑ me succumbitis. alienã re
p̃hendere fallacia ñ ualetis. Vbi &
apte subdit. Et ponere ante dñm uer
ba mea. Qs q̃s enim dicta fallacia ue
racit reprehendit. audita cognans
atq; hec ex regula ueritatis pensans
uba ante dñm ponit. q̃a apud se in
conspectu ueritatis examinat. q̃d
foris cont fallacia decernat. Ante
dñm q̃ppe uba ponere ẽ. considera
to ultimo iudice exteriora dicta
pensare. Vir q̃ sẽs a bamicis supbi
entib; uba sua ante dñm poni posse
ñ estimat. ac si apte dicat. Idcirco
que loquor ponere ante iudicem
ñ ualeris. quia ei uob; facie peccan
tes abscondi ꝙ ris. Qd tam ex hypo
sce ecclie nichil obstat intelligi. que
cũ de infirmis suis ab hereticoꝝ irri
sione — reprehendit. ipsam irrisioni
eoꝝ astutia dedignat. q̃a tolerabi
lius dõ ẽ. ut infirmitate q̃s atq; ig
norantia cũ humilitate iaceat. q̃m
cũ elatione alta cõprehendat. Sq̃a
sẽs uir. multa cont eos ꝓtulit qui
fugitiua potestate supbiunt. & uen
tosis honoribus intumescunt. baldab
sunt es exeius correptione pficiens
apte quẽ sit uera potentia agno
scit dicẽs. Potestas & terror apte
eũ ẽ. qui facit ꝙ cordia in sublimib;
suis. de si apte dicat. Solus cordia
mortaliũ ueracit terret. qui exdi
uinitatis sue potentia possidet.
Humana enim potentia que terore
incutit. qdiure ei de potentie q
reat nescit. Recte autẽ dr. Qui fac
concordia in sublimib; suis. quia
multa sibi inferi dissident. sad
concordẽ supiorẽ plenitudinem
current. & exinde pacis causa
agit. ut sepe ea que sibi exteri sine
pace disponant. Iam bonus omps
ds admertuũ puehit. cũ cont eoꝝ
uitia malos seuire ꝑmittit. atq; in
concordia cõponunt. suma dũ con
fundunt infima. quia unde mce
lestib; electos suos angloꝝ choris
sociat. unde uitrenis reprobis mo
res suus nutib; adusantes pertrat.
Sed unde hec liber inquirere. si pax
in sublimib; summa retinet. q̃d
ẽ q̃d p̃anglin danieli dr. ego ue
ru ppter sermones tuos. p̃ncep sanct
regni plax restituit in. uigintiy
uno die. & ecce michael un de p̃n
cipib; primus uenit in adiutorium
mi. Et paulo post. Iam reuertar ut

p̄lier adúsius p̄ncipem p̄sæ. cũ
enũ egr̄edereṫ. apparuit p̄ncepſ gre-
cor aduenies. Quos ṫraq; alios p̄ncepſ
gentiũ nisi anglos appellat. qui
sibi r̄esistere exceuntι potuissent.
Quę g̃ ee pax insublimib; potest. si
unt ipsos quoq; anglicos spē p̄lian
di certam agũt. qui semp conspec
tui uer̄tatis assistunt. ſ; quia cer
ta anglor̄ ministeria dispensan
dis singulis quib; q; gentib; ſt p̄
lata. cũ subiector̄ mores adúsum
se uicissim p̄positor̄ spũuum opem
mererent. ipsi qui p̄sunt spē com
se uenire r̄eferunt. Isnamq; an
gelus qui danieli loquebat. capti
uus siricus ppli inp̄side cōstitutus
p̄latus agnoscit. Michael aũt eor̄
qui ex eadē plebe in iudee ter̄a
remanserant. p̄positus inuenit.
Vñ q; abhoc eodē anglo paulo post
danieli dr̄. Nemo ē adiutor mꝰ
in omnib; his. ni michael p̄ncepſ ur̄
Dequo q; hoc q̄d p̄misim dic. ecce
michael unus de p̄ncipib; p̄mus
uenit in adiutor iũ m̄. Qui dũ ne
quaq̃m simul ee ſ; uenire in adiu
tor iũ dr̄. apte ei pplo p̄latus agno
scit. q̄ captiuus in alia parte tenebat.
Q̄d ē g̃ anglm dicer̄t. ego ueni ppt
sermones tuos. p̄ncepſ aũt p̄sar̄ũ
restituit m̄. nisi sub dr̄ius sua ope
nuntiare. Desi apte dicat. Prec̃ũ
quidē tuar̄ merita exigunt. ut
siricus ppls augo siue captiuita
ris exuat. ſ; ē adhuc q̄d in eodem
pplo p̄sæ domino purgari debe
at. unde de ereptione illi p̄sar̄ũ
p̄ncepſ in iure cont dicat. q̃m uis
p̄ces tuas eor̄ quoq; lacrime qui
in iudea relicti s adiuuent. Vnde
hoc q̄q; q̄d dixi unus ad iungit. Mi
chael p̄ncepſ ur̄ uenit in adiutor i
um mich. Sumq; in aduersum p̄sæ
p̄ncipem p̄lier egr̄edr̄. gr̄ecor iũ
s p̄ncepſ adueniens appar̄et. Qua
exre unusquisq̄d adúsum gr̄ecos
quoq; aliq̄d in iudea cōmiserat. quor̄
p̄fecto causa ereptioni illi r̄esiste
bat. Pphē g̃ p̄ces anglis exaudir̄.
ſ; p̄sar̄ũ p̄ncepſ r̄esistit. quia ꝯſi
tam iusta iusti dep̄catus ereptio
nē ppli exigit. eiusdē tam ppli ad
huc iusta cont dicit. ut quia nec
dũ plene his qui in captiuitate fu
erant ducti purgati sunt. iure eis
adhuc p̄sē dr̄entur. Michael ad
iuuat. ſ; gr̄ecor p̄ncepſ ad p̄liandu
uenit. quia mer̄ita quidē uenia
tam longa oppr̄ssor captiuitas pote
rat. ſ; ereptionis eor̄ beneficio hoc
quoq; q̄d in gr̄ecos deliquerant
obuiabat. Recte g̃ dr̄ q̄d cont se
anglī uenium. quia subiectar iũ
s gentiũ uicissim merita contra
dicunt. Iam sublimes spē eisdem
gentib; p̄ncipantes. nequaq̃m p
iniuste agentib; de certant. ſ; eor̄ũ
facta iuste iudicantes examinant.
Suq; unicuiq; gentis ut culpa ut
iusticia adsup̄ne curie 9siliũ ducit.
eidē gentis p̄positus. ut optinuisse
incertamine. ut ñ obtinuisse p̄hi
bet. Quor̄ tam omniũ una uicto

ria ē. / sui sup se opifici⁹ uoluntas
summa. / q̄m dū aspiciunt. qđ opti
nere nō ualent nūq̄m uolunt. Bene
q̄ dr. Qui facit ēcordia īsublimib⁹
suus. Sequit. Numq̄d ē numer⁹ mi
lit̄ eius. / Incognitione humane ra
tionis spūum supnoꝝ numer⁹ nō
ē. / quia q̄nta sit illa ~~sit illa~~ sit frequen
tia inuisibilis exercit⁹ nescit. Deq̄
p danielē dr. Milia multa ministra
bant ei. / & decies milies centena mi
lia assistebant ei. Supnoꝝ ciuium
numer⁹ q̄ infinit⁹ & desinit⁹ exp̄mi
tur. / ut q̄ dō ē numerabilis. nob ee
innumerabilis demonstret. / q̄m ui
aliud ē assistere. aliud ministrare.
Assistunt enī ille p cui dubio potesta
tes que ad queda hominib⁹ nunti
anda nō exeunt. ministrant v̄ hīj q̄
ad explenda officia nuncioꝝ uenī
unt. / Sī tam ipsi quoq; contēplatio
ne abuntimis nō recedunt. Et quia
plures sūt qui ministrant. quā hij q̄
p̄ncipalit̄ assistunt. / assistentiū nu
merus quasi desinit⁹. ministrantiū
v̄ indefinitus ostendit⁹. Anglicos v̄
spē recte dī milites dicim⁹. / q̄a de
certare eos cont̄ potestates aeras
nō ignoram⁹. Que tam certamina nō
labore sī impio p̄agunt. / q̄a q̄ q̄d
agendo cont̄ inmundos spūs appe
tunt. ex aduersorio cuncta regen
tis possunt. De hac namq; milicia
nascente rege nr̄o scr̄ip tū ē. Subito
facta ē cū anglo multitudo mili
cie celestis. Cui tam milicie electoꝝ
quoq; hominū numer⁹ iungit⁹. /
qui p sublime mīs desideriū arre
ne; g̃ ustationis seruitute libant̄.
De quib⁹ p paulū dr. Nemo militans
dō implicet se negociis sēcularib⁹. Qui
licet nunc pauci appareant. innu
merabili tam patria innumerabiles reg
nant. / quia & si ex cō paratione pra
uoꝝ pauci sunt. / incongregatione
sue frequentia metiri nequaquā
possunt. Quia v̄ eorundē multi
uirtus in p̄ris suis. & supne q̄ē in
fusione robor at⁹. / recte subungit.
Et sup quē nō surget lum illi. Lumen
q̄ppe dī ē gr̄a p̄ueniens. / que si innō
cēde nequaq̄m gr̄atuito consurge
ret. / p fecto mens nr̄a in peccatoꝝ
suoꝝ tenebr⁹ obscura remaneret.
Vñ & sub dr. Numq̄d iustificari po
test homo cō paratus dō. / aut appare
re mundus natus ex muliere. Ver
sus iste supius habeat iob dr. / ynde
mei exp̄bratione replicat. Omis
nāq; uir iustus dī illustratione ius
tus est. / non cō paratione. humana
q̄ppe iusticia auctori cō parata in
iusticia ē. / quia & si in p̄sta sui con
ditione homo p̄sisteret. / creatori nō
posset equari creatura. Cui tamen
ad grauiora defectus ponderata ac
cessit & culpa. quā serpens insidians
intulit. / mulier infirmata p̄suasit
Vñ nunc quia homo p mulierē cul
pe subdit⁹ nascit⁹. / recte sup̄me infir
mitatis uple p̄pagat⁹. Et q̄a in radi
ce putrit⁹ humani generis ramus /
in conditionis sue uiriditate nun
me subsistit. Vñ recte nunc dicit⁹.

lumqđ iustificari potest ho cõpara
tus dõ. aut apparere mundus nat
de muliere. de si aptε dicerεt. Ille
cont auctorẽ suũ ho superbiat. con
sideret unde huc uenit. & uitel
liget qđ sit. Sed ecce ñ nulli pdo
nũ spẽ aditum cont infirmitatem
sue carnis erigunt. & uirtutibus
emicant. signoq; quoq; miraculi
choruscant. Nullus tamẽ. qui sine
culpa uitã trãseat. quo usq; car
nis
corruptionis portat. Vñ adhuc
subdit. Ecce etiã luna ñ splendet.
& stelle ñ sunt munde inconspec
tu ei. Qđ pluã. ñ cuncta simul ec
clã. Qđ pstellas ñ singuloq; bene
uiuentiũ animε designant. qui
int prauoq; hominũ peruersatione
dũ magnus uirtutib; eminent.
quasi inter nebulas noctis lucent. Vñ
p paulũ quoq; discipulis dr. Inter
qs luceas sicut luminaria in mundo.
Lua enim scã ecclã lunε appellatio
ne exprimit. ipsa testat dicns. Le
uatus est sol. & luna stetit in ordi
ne suo. Eleuato enim sole. in suo
ordine luna statuit. qa ascenden
te ad celos dño. scã primus ecclã in
pdicationis auctoritate roborat.
Et qa stellaq; nomine electi signan
tur. rursus paulus insinuat dicns.
Stella enim a stella differt in claritate
Luna enim ñ splendet. & stelle ñ s mun
de in conspectu ei. quia nec scã ecclã
uirtute ppa tot miraculis emicat.
ñ hanc puenientis gre dona per
fundant. nec singuloq; bene uiuen
tium mentes a peccatoq; maculis
munde st. si remota pietate iudi
cent. quia aput districtum iudicis
oculos. sua unũ quεq; corruptibili
tas inquinat. nisi hunc cotidie
gra parcentis tergat. Electoq; ipse
animus pdure adlubitate iustitiε
nitit. & adhuc cõpede infirmitatis
tenet. & culpas quidε subigere p
fecte desiderat. & quo usq; corrup
tione carnis astringit. eius uinculis
etiã cũ ñ uult ligat. Hunc itaq; col
ligant qnto peccatoq; ponderε pssi
sunt. qui cont hec decertare negli
gunt. si plene culpã nec uitare supant. q
cont hanc uirilit pugnant. Vnde
& postqm dictũ ε. ecce enim luna ñ
splendet. & stelle ñ s munde incon
spectu ei. primus addit. Quanto ma
gis homo putido & filius hominis umi
de si aptε dicerεt. Si ipsi qq; ε sine
contagione ñ ualent. qui int pssen
tis ut ite tenebras uirtutib; lucent.
quanto reatu iniquitatis obstricti sit
qui carnalit uiuunt. Si a peccato
ε libi nequeunt. qui iam inceleſti
bus desideriis conũsant. quε pecca
torũ ponderа toleranti. qui carnis
sue uoluptatib; dediti. adhuc put
dinis iugũ portant. Hinc petrus ait.
Si iustus uix saluabit. impi & pecca
tor ubi parebunt. Hinc pysaiam dr.
Sup humũ pli mei spine & uepres.
ascendent. & qnto magis sup omnε
domũ gaudiis exultantis.
Humũ qppe pli sui. dns electorũ
omniũ mentε uocat. sup qm spina

ac uepres ascendere phibet. qa
nec ipsam quoq; eē absq; punctio
nibus uicioꝝ uidet. Domus q̄ gau
dij ciuitatis exultamus. ē mens
prauoꝝ. que dū uentura supplicia
conspicere negligit. in carnis uo
luptate sē deserens inanit hilares
cit dicit q̄. Sup humū ppli mei spine
& uepres ascendent. quāto magis
sup omnē domū gaudij ciuitatis ex
ultamus. ac si apte dicat. Si & illoꝝ
mētē uicia deprimunt. qui sē p̄ cele
stis patrie desiderio affligunt. quib⁹
culpis pstrati sūt. qui sine ulla fœmi
dine sē in carnis uoluptate deuelin
quunt. Notandū v̄ in sermone suo.
q̄mō baldad ordinē condimonis
nr̄e tenuit. & naturitatis. qui homi
nē n̄ uermē s; putredinē. filiū v̄ ho
minis uermē uocat. Prim⁹ nāq; hu
mani generis parens. homo n̄ filius
hominis. ex quo q̄sq; pdit. n̄ solū
homo. s; filius quoq; hominis fuit. Sic
q̄ ex homine filius hominis. ita ex
putredine nascit uermis. Vn̄ recte
homo putredo. filius v̄ hominis ūmis
uocat. Primus q̄ppe ho putredo n̄
uermis. qa & si p̄ mortē putrefit. n̄
tam ex putredine p̄ naturitatē uenit.
Qui aut filius est hominis uermis
dr̄. Quia iam ex mortalium cōpū
ctionē ppagatur. Igit̄ quia
amicoꝝ uerba finita sunt. beat⁹
iob alcioris acuoyme psecutionis
imitat̄. eiusq; dicta tam sunt ua
lida quā extrema. quia & ipse ē
uiris ptiorū solet. ut argumen
tū quo aduersarius sui emuler
se p̄uident. ad psecutionis cōclu
sionē seruent. Sequit̄. Respon
dens aut iob dixit. Cui adiuuit
es. Humq̄d imbecilli. et sustenta
tas brachiū eius qui non ē fortis.
Adiuuare imbecillē carnaliter est.
adiuuare ū potentē uelle elatio
nis. Qua q̄ amici ei. heretico
speciē tenentes. quasi adiuuare
dīm sapientiā suā ostendere cona
bant. iuste baldad reprehendit⁹
ut dicat. Cui adiuuit es. Humq̄d
imbecilli. & sustentas brachiū eius
qui n̄ ē fortis. ac si apte dicat. Dum
eū iuuare nititeris. sub cui magni
tudine succumbis. omē q̄d impen
dis solatiū de ostentatione ē n̄ de
pietate. Sed unt̄ hec sciendū ē. qa
plerūq; etiam dīm qui uidelicet im
becillis ē humilit̄ agentes adiuua
mus. Vn̄ & ppaulū dr̄. Adiutores eni
mi sumus. Nam cū ei quē unit̄na grā
infundit̄ nos exhortationis uoce cor
curr imus. hoc q̄d ille aut̄ p̄ spīm am
intus. nos exterius ministerio uo
cis adiuuamus. Et tunc solū n̄tā &
hortatio ad p̄fectionē ducit. cui in
corde dīs fuerit qui adiuuat. Vn̄ &
alias dic. Neq; qui plantat ē aliq̄d
neq; qui rigat. s; qui incrementum
dat dīs. Plantare q̄ppe & rigare
iuste ē. q̄d utrūq; uacuū ē minist
rium. si in corde dīs n̄ dat incrementū.
Sed qui de sensu suo alta sapiunt ē
humilit̄ dī adiutores nolunt. quia
dū se dō utiles ēe estimant. astruc

tu se utilitatis alienant. Vnde et ueri
tatis uoce discipulis dicitur. Cum fece
ritis omnia que precepta sunt uobis. dici
te serui inutiles sumus. quod debuimus
facere fecimus. Sequitur. Cui dedisti con
silium. Forsitan illi qui non habet sapien
tiam. Dare stulto consilium caritatis
est. dare sapienti ostentationis. dare
vero ipsi sapientie perusitatis. Et quia
hii quos tenere hereticorum speciem dix
imus. per locutionem suam ostentationi
poci quam utilitati seruiebant. rec
te adhuc contra baldad subditur. Et
prudentiam tuam ostendisti plurimam.
Omnis cui prudentia recta est pluri
ma non est. quia iuxta pauli uocem. non
plus appetit sapere quam oportet sapere.
Cui vero est plurima non est recta. quia dum
ultra modum tenditur in quolibet la
tere culpe declinatur. Prudentiam
vero suam plurimam ostendunt. qui se
uideri pre aliis prudentiores appe
tunt. Vnde fit plerumque. ut dum mode
rate sapere nesciunt. et fatua loquantur.
Per quare ipse adhuc excessus prude
ntie subiungitur ut dicatur. Quem do
cere uoluisti. Nonne eum qui fecit
spiramen tuum. Per spiramen uiuimus. per pru
dentiam sapientes sumus. Prius autem
nostrum est uiuere. post modum sapere. quia
ut sapientes esse ualeamus. prius agitur
ut simus. Qui ergo uitam dedit. ipse per
culdubio et prudentiam contulit.
Baldad autem qui beatum iob flagella
tum pro culpa credidit. occultum dei iudi
cium quod uenerari humiliter debuit.
superba nisus est temeritate penetrare.

Ipsi ergo se per prudentiam pretulit. cuius
iudicium non intelligendo iudicauit.
Ipsi se per prudentiam pretulit. a quo
uiuendi spiraculum accepit. ac si
plus ipso esset sapiens. a quo habebat
ut esset. Sed quia beatus iob sancte ecclesie
typum tenens. pauca in superborum cor
reptione protulit. quos tenere hereti
corum speciem non ignorauit. sicut superius
dixit. disputare cum deo cupio. prius
uos ostendens fabricatores mendacii.
et cultores perusorum dogmatum. repen
te se ad doctrinam erigit. et contra elec
torum imperitiam scientie se latitudine
per sententias expandit dicens. Ecce
gygantes gemunt sub aquis. Dignum
quippe erat. ut per increpationem prius
tumorem sapientie terrene retunde
ret. et per doctrinam post modum ad plena
mysteriis uerba transiret. Gygantes
enim uel apostatas angelos. uel superbos
quosque homines nil obstat intelligi.
Hinc enim per prophetam dicitur. Mortui non
uiuent. gygantes non resurgunt. Quos
namque mortuos. non peccatores no
minat. Et quos gygantes. non eos qui de
peccato etiam superbiunt appellat.
Illi autem non uiuunt. quia peccando
uiam iusticie perdiderunt. isti etiam resur
gere post mortem nequeunt. quia post
culpam suam inflati per superbiam ad peni
tentie remedia non recurrunt. Hinc
rursum scriptum est. Vir qui errauerit a via
doctrine in cetu gygantium commorabitur.
quia quisquis iter rectitudinis deserit.
quorum se numero non superborum spiritum iungit.
Bene autem contra elatos dicitur. Ecce gygan

res gemunt sub aq̄s. Ne si apte dicere
retur. Cur de scientia homo superbiat
cū ignorantie abyssus. & ipsos superbis
simos angelos spe p̄mat. Siquis gygan
tū nomine potentes huius scli designant.
in aquis possunt ppli figurari
iobe attestante qui ait. Aque enim
sunt ppli. Bene aut cont superbientē
dr. ecce gygantes gemunt sub aq̄s.
q̄a elati oms dū in hac uita assequi bo
nor celsitudinē cupiunt. sub ponde
rib; ppror gemunt. Nam q̄nto quisq;
hic altius erigit tanto curis grauiori
bus onerat. eisq; ipsis ppris mite ⁊ co
gitatione supponit. quib; sup ponit
dignitate. Et bene his ubis ac breuit
indicat. q̄a oms superbia. eo ipso im
mo iacet. quo in alta se erigit. ut ind
magis cunctis subposita sit. unde cuc
tis appetit sup ee. Homo q̄ppe in sub
limib; eleuatus tanto se sup sup se susti
net. q̄nto subpositos regit. Hij aut
q̄ talib; sociantur. ipsi etiā labori seor
participatione dep̄munt. Nam cū
eis labore etiā toleranter ponderis.
dū parit gl̄iam affectant honoris.
Vñ cū dicet ecce gygantes gemunt
sub aquis. p̄mis adiunxit. q. q̄ habitas
cū eis. Ne si apte dicat. Parit gemunt
qui eor gl̄e ex delectatione sociant.
Ipsa aut occupatio sclarū dignita
tū tanto facilior ib; uicissim p̄mitur.
q̄nto maior ib; curis grauat. Humā
nus nāq; animus uidere & deuitare
peccata utinā ualeat ut quietus. Qua
q̄ uider desiderata rerū celsitudine
absq; peccatis minist̄ari in posse. ⁊ q̄a
in diuine ire examine nō absconditur
q̄ q̄d illicitū p̄petrat. apte secutus
adiunxit. Nudus e inserus coram illo.
& nullū e opimitū p̄dition. Q̄d paul⁹
quoq; ait apls. Oīa enī nuda ⁊ apta
sunt oculis eius. Inferni v & p̄dition
nomine diabolū oīsq; p̄ditionis eius
socios designauit. Quis v iste sit coram
quo inferus nudus e. sequit dicens.
Qui extendit aquilonē sup uacuum.
Aquilonis nomine insac eloq̄o appel
lari diabol solet. q̄a ut rapt̄oris strigo
re gemitū corda constringeret dixit.
Sedebo in monte testamenti. in latere
aquilonis. Qui sup uacuū extendit.
q̄a illa corda possidet. que diuini amo
ris gr̄a nō replent. & tam omī potenti
dō suppetit. etiā uasa diaboli cunctis
uirtutib; uacua. suę gr̄ę munere
implere. meisq; diuini timoris sōli
dr̄ate ponere. q̄s nulla ⁊ spicit rec
titudinis actione robotari. Unde ap
te subiungit. Et appendit terrā sup nu
chilū. Q̄d enī terre nomine nisi ecclā
designat. que diu ūba p̄dicationis sui
scipit. fructū boni op̄is reddit. Deq;
p̄ moysen dr. Audiat terra ūba ex ore
meo. expectet sicut pluuia eloquium
meum. Et q̄d p̄ nichilū n gentiles ppli
designantur. Deq̄ib; p̄ yphiam dicit.
Oms gentes quasi non sint reputate sunt.
& ineo q̄ nichilo ita suspen
dit. q̄d pus uacuū ab aquilone tene
bat. q̄a illa corda gentiliū repleta sūt
caritate di. que p̄sta p̄ius fuerant re
pore diaboli. Potest v ⁊ p̄ hoc uacuū
in dee infidelitas. & p̄ iam sic dixim⁹

scē ecclē structificatio designari. Vir
g scs & casum iudeę p eum sic aspiciat.
& gentilitatis merita aduenientē
deum sic natum dicat. Qui extendit aquilonē sup uacuū. & appendit tēram sup nichilū. Nam q̄a iudeoꝝ
corda a fide uacua diabolo sunt sub
data. extendit aquilonē sup uacuū.
Qua v̄ nullus existentib; meritis sicut
dictū ē. p nichilo saluos facies eos. sup
gentes dns fundauit ecclām. quę p
ppbam nichilū sunt uocatę. aperte se
cutus adiunxit. Appendit tēram sup
nichilū. Hoc v̄ quo ordine factū sit.
mirifica subdens tatione contexit.
Aquas g. Qui ligat aquas in nubib; ut n̄ 55
erumpant pariter desursum. Q̄d hoc 56
loco aq̄m n̄ scientiā dicam. Q̄d nubes
n̄ p̄dicatores appellat. Nam q̄a in sac
eloquio. aliq̄ndo aqua scientia dr.
salomone attestante didicim. q̄ aq.
dulcia uerba ex ore uiri. &
torrens redundans fons sapientię.
dquā signari scientiā. dauid ppha
testat dicēs. Tenebrosa aqua in nu
bib; aeris. id ē occulta sapientia inp
pheris. q̄a ante aduentū dn̄i diu oc
culta sacramenta grauidi mysteria
in mente gestarent. intuentiū oculis ex
intelligentia caligabā. Nubiū v̄ nomine
q̄d hoc in loco aliud q̄m p̄dicatores
sci. id ē apli designant. q̄ p mundi
partes. circūquaq; missi. & uerbi
no uerant pluere. & miraculis chorus
scare. Quos ysaias ppha longe ante in
tuens dixit. Qui sunt isti qui ut nubes
uolant. Qua g uult iste pphetico
plenus spū. in hac locutione sua ad
laudē dī inuicta nascentis ecclē desi
derat exordiri. studet eius ordinē
ab apostoloꝝ p̄dicatione narrare.
qui curauerit summopere rudib; pplis
plana & capabilia. n̄ summa atq; ar
dua p̄dicare. Nam si scientiā scām
quę hic per aquę nomine designa
tur. ut ex haurientes corda. tra
ere fundere ent. in mentibus eoꝝ audito
res suos opt̄ mereant poci q̄m riga
rent. Vnde & religata uni lecus
scientia. ut n̄ parti deorsū et rupet.
auditores suos de stillatione uer
boꝝ nutriens. nubes iam loquebat
dicēs. Non potui loqui uob quasi
spālib; sed quasi carnalib. tā q̄m par
uulis in xpo lac uob potū dedi n̄ escā.
Qui enim ferre potuisset. si raptus ad
tertiū celū. raptus in paradysū. etiā
archana ūba audiens. quę dici ho
mini n̄ licebat. tam uni m̄ sol sup nę
scientię sinus aperuit. Aut cui n̄ ut
pote auditoribus opt̄ mereret. si ea quę
uni n̄ lecus haurire poterat. in quan
tū caro nis lingua sufficeret. ex n̄ se
cus inundans aquę huius immensitas
emanasset. Ut g auditores rudes n̄
inundatione scientię. sed moderata
p̄dicationis distillatione foueant.
ligat ds aquas in nubib. ut n̄ erum
pant pariter deorsum. q̄a doctoꝝ p̄di
catione tempat. ut auditoꝝ infir
mitas dictoꝝ rore nutrita conualescat.
Q̄d bene in euglio mystica desc̄ptio
ne narrat cū dr. Ascendit ihc in na
uicula pet. & rogauit ut a terra

reducer pusillu! ꝙtra sedens ꝑdi
cabat turbis. ꝓ nauē pet'. ꝙd alı
ud quā cōmissa pet ecclā designat.

De qua ut dns turbis confluentibus
ꝑdicet. eā atra paululū reduci iu
bet. quā nec in atrū duci. ꝝ tamen
atra ꝑcipit remouer! ꝓfecto sig
nificans ꝑdicatores sui suos rudib;
debere pplis. necabta ut nimis de
celestib; nec tam terrena ꝑdicare
qua traq; ligat innubib'! ꝙa ꝑdi
catoꝝ scientia infirmoꝝ mtib; lo
quens qm̄ū sentire ualet docere
phibet. Nam pleruq; si audtorū
coꝝ uerbi inmīstrare coꝝ ꝑt' lin
gua docentiū indiscretionis pena
multat. Vñ scptū ē. Siq; sapuerit ci
sternā. ꝝ fodert. ꝝ nō opuerit eam
cecidertq; bos ut asinus in eam. dns
cisterne redder ꝑ ciū iumtorum.
Ꝙd ē enim apire cisternam. nisi intellec
tu ualido scpture sacre archana pe
netrare. Ꝙd aut ꝑ bouē ꝙ asinū. id ē
mundū in mundūq; animal. ꝙ nō fide
lis ꝙ q; ut infidelis accipit. Qui g ci
sternam fodit eā cooptat. ne illuc bos
ut asinus ruat. id ē qui in sacē eloq o
alta intelligit. sublimes sensus cor
ncapientib; ꝑsilentiū tegat. ne ꝑ
scandalū mīs aut fidelem paruulū
aut infidelē qui credere potuisset
interimat. Ex morte enī iumentoꝝ
debet ꝑcium. quia illud scilicet ami
sisse conuincit. unde adagenda pe
nitentiā reus tenet. Opienda traq;
ē cisterna. ꝙa cor ncapientis mīb; re
genda ē alta scientia. ne unde cor

docentiū ad sūma adrollit. inde in
firmitas audtoꝝ. ad ima dilabat.

Dicat g recte. Qui ligat aquā in nu
bibus. ut nō erumpant partē deor
sū. Partē namq; aque erūpent si
cor infirmis audtorib quanta ē
scientia ex ore loquentis emanaret'
si simul se omīs plenitudo ꝑdicatio
nis effunderet. ꝝ nichil s cū ꝑficien
tibus reseruaret. Dignū quippe ē
ut qui ꝑdicat audientis modū con
sideret. quatinus ipsa ꝑdicatio cū au
dtoris sui incrementis crescat. Sic q̄ppe
agere unusq̄sq; ꝑdicatoꝝ debet. sic
cū illo diuinitus agit. ut nequaqm
cuncta que sentit infirmis insinuet'
ꝙa ꝝ quo usq; ipse carne mortalitatis
infirmus sē. ea que supna sunt cunc
ta nō sentit. Predicare g rudib; nō de
bet. qm̄ū cognoscit' quia ꝝ ipse de
supnis mysteriis cognoscere nō ualet
q̄nta sint. Hinc ē enī ꝙd paul' apls ꝓp
mysteriis celestib; int fuit dic. Vide
mus nunc ꝑ speculū in enigmate. tc
aut facie ad faciē. Vñ ꝝ hic continuo
sequit. Qui tenet uultū solij sui. ꝝ ex
pandit sup illud nebulā suā. Inuul
tu solet cognitio demonstrari. Solij
ꝙ eius uultus tenet'! quia a nobis in hac
uita regni eius glā nō quanta in se
cus habet agnoscit. Sup ꝙd recte ex
pandi nebula dr'. ꝙa sic illa ē celesti
regni glā nō uidet. Nam ꝝ pus ꝙd cor
rūpit ad grauat animā'. ꝝ dep mor
tr̄ena inhabitatio sensū multa cogi
tare. Dubitandū ꝙ eū nebula aspg
mur'! ꝙa ipsa nr̄ē ignorantie obscuri

Jasconsigne dñr.

tate caligamus. Vñ recte p̄ psal
mista dr̄. Caligo sub pedib; ei⁹ ⁊ as
cendit sup̄ cherubin ⁊ uolauit. uo
lauit sup̄ pennas uentoꝝ. ⁊ posuit
tenebras latibulum suū. Caligo
namq; ē ei sub pedib⁹. qua ñ ea cla
ritate ab inferioribus cernit. qua in
superioribus dñat. Ascendit enī super
cherubin ⁊ uolauit. Cherubim q̄p
pe plenitudo sciēcie dr̄. Vnde
sup̄ plenitudinē sciēcie ascendis
se phibet ⁊ uolasse. qua maiesta
tis ei celsitudinē sciēcia nulla cō
phendit. Uolauit q̄ qui longe in
altū ab intellectu nr̄o se rapuit.
uolauit sup̄ pennas uentoꝝ. quia
intelligendo sciēcia animas. Qui
posuit tenebras latibulū suū. q̄a
dū caligine nr̄e infirmitatis ob
scuram. p ignorantia nr̄am nobis
abscondit. ne a nob⁹ in interna
⁊ intima claritate uideat. Vnde
⁊ ei in canticis canticoꝝ absponsa dr̄. Fuge dilecte mi fuge. fugit .v.
nos fugit dicimus. q̄ tiens memo .m.
nr̄e id reminiscī q̄d uolumꝰ ñ oc
currit. fugit nos dicim⁹. q̄n do id
q̄d uolum⁹ memoria ñ tenem⁹. Sca
q̄ eccl̄a post q̄m morte ac resurrec
tionē dñi ascensionēq; desep̄sit.
clamat ei pphetico plena sp̄u. fu
ge dilecte mi fuge. Ac si diceret.
Tu qui ex carne cōphensibilis fact⁹
es ex diuinitate tua intelligenti
am nr̄i sens⁹ excede. ⁊ a me ipso no
bis incōphensibilis p̄mane. Tenet
q̄ uultū solij sui. q̄ maiestatis sue
potentia mortalib⁹ abscondit. Sed
sicut⁹ solū anglicas uirtutes accī
pim⁹. ipsis quippe uelut sedi regie
p̄sidet. sicut nob⁹ uultū tenet. q̄a
q̄diu in hac mortali carne sub
sistim⁹. que q̄ntaq; sint illa anglōꝝ
ministeria ñ uidem⁹. Ex expandit
sup̄ illud nebulam suā. q̄a p cul
dubio ⁊ cor nr̄m ad querendum
subleuat. ⁊ tam occulta modera
tione agit. ut ipsa requisitionis
sue inuestigatione de p̄mat. Vñ scr̄p
tū ē. Vocat abyssus uocē suā. abalti
tudine fantasie sue. exclamare ⁊
eni humana mens inadmiratione
cōpellit. dū altitudine considera
tionis in requisitionib⁹ suis. eo ipso
q̄ latius extendit angustat. Vel
certe quia soluū di. ipsi nos sumus
uultū solij sui ñ in mentis tenere
dr̄. dū nīa sciēcia p̄gredi ad altio
ra phibet. Sup̄ q̄d soluū suū ne
bulā suā asp̄gere dr̄. quia inuisi
bilis manens occulta sup̄ nos iudi
cia exercet. ut ⁊ fiat in p̄mptus q̄d
uidere possimus. ⁊ tam origo fac
tu latitat in abditis. ut cur fiat ne
scire debeam⁹. Vñ ⁊ apte subdit.
Terminū circūdedit aquis. usq; 55
dū finiant lux ⁊ tenebre. Qua 55
plerūq; in sac eloquio ut sup̄ dix
imus aquar̄ nomine ppli designa
mur. aquas dñs termino circūdat.
quia humani generis sciēciam
moderat. ut quo usq; uel ad stud
nes altiora uel tēpoꝝ tēpora p̄
ficere ad cognitionē claritatis

.xl.

ntumẽ nptungam. Sin ꝟ lucis nomine iustos accipiam. tenebras ꝟ appellatione peccatores. unde et paul⁹ dic̃. erat⁹ aliq̃n tenebre. nc autẽ lux in dn̄o. z hoc ipsum q̃d dix imus sentiri nil obstat. quia pfecte etiam scientia nulli tribuit. quo usq; cur⁹ iustoꝝ in iustoꝝq; finiat. Sed qua mutũ nẽ carnales pplos supna nescire ses uix inel dẽ di uine potentie ammiratione seeri git. ⁊ q̃d ipsam q̃q; angloꝝ pfecto rũq; hominũ scientiã tũ sciat utiq; dicens. Columne celi contremis cunt. ⁊ pauent ad nutũ ei. Q̃d ali ud columnas celi. quã uti scos an glos. uti summos eccl̃e p̃dicatores sappellat. Sup quos inceleſtibus escens unusquisq; spualis fabrice structu ras suas texit. sic alias sẽptuta scã tes tat⁹ dicens. Qui uicerit faciã illũ columnã in templo dei mei. Nam q̃sq; indi ope recta intentione firmat. columna instructura fabrice spalis erigit. ut in hoc templo q̃d ẽ eccl̃a positus. ⁊ utilitatis sit ⁊ decoris. Vos ꝟ ioh columnas celi. q̃d apls colũp nas uocat eccl̃e dicens. Petrus. ⁊ ia cob⁹. ⁊ ioh̃es. qui uidebant⁹ columpne ee dextras dederunt mi. Possumus etiã columnas celi. ⁊ ipsas eccl̃as in conuenienti accipe. que multe unã catholicã faciunt. toto terrarꝝ orbe diffusam. Vñ ⁊ sẽptẽ eccl̃is sẽpsit iohis apls. ut unã catholicã sẽptusse mus q̃e plenã spũ designaret. Et de dn̄o nouimus dixisse sãlomone.

Sapientia edificauit⁹ domũ. ex cidit columnas sẽptẽ. Qui ut se id de sẽptẽ eccl̃is in dixisse uno res ceret. secutus etiã sacramenta ipsã di lugenti inserit dicens. Immolauit uictimas. miscuit uinũ. ⁊ pposuit mẽsam. misit ancillas suas ut uoca rent ad arcẽ. ⁊ menia ciuitatis. Si quis est paruulus ueniat ad me. Immolauit enim dn̄is uictimas. se ipm offerendo pnob. Miscuit uinũ p̃ceptoꝝ suoꝝ poculũ. ex narratione hystorica. ⁊ intelligentia spãli contẽplans. Vñ alias dictũ ẽ. Calix in manu dn̄i. uini meri plen⁹ ẽ mixto. et posuit mẽsam. id ẽ sẽptuariã sacrã. que ses sos ad se atq; ad sceli onerib; uenientes pane nos reficiet uerbi refici. ⁊ con tra aduersarios sua refectione nos ro borat. Vñ ⁊ alias ab eccl̃a dr. Posuisti in conspectu meo mẽsam. aduersus eos qui tribulant me. Misit ancillas suas apstoꝝ ut delicet animas. in ipso suo uerbo infirmas ut uocarent ad arcẽ ⁊ menia ciuitatis. q̃a diu etiã una demurmurant. ad alta nos menia supne ciuitatis leuant. Que pfecto menia. in humiles ascendunt. Vnde ⁊ illic ⁊ ab ea dẽ sapientia subdit. Si q̃s ẽ paruul⁹ ueniat ad me. desit ap te dicat. Cur⁹ q̃s se apit se magnũ esti mat. ad trũ s mei accessus angustat quia tanto ad me altri pungitur. q̃nto uni⁹ cuiq; mens apit se uerius humiliat. Sed q̃ntalibet ut ture q̃sq; pficiat. q̃ntalibet scientia ⁊ crescat. penetrare in sufficit. q̃ nos

condtor moderamine iudicio regit. Dicat g. Columne celi contremiscunt. et pauent ad nutū eius. quia impleri sq; nec ipsi pertingere ad uoluntatis eius celsitudinē ualent. qui eiusdē uoluntatis p̄mia demuntiantes uidentur. Sicut supius dximus de scīis quoq; anglis nullo modo latet intelligi. quia sepe quoq; uirtutes celestium que hunc sine cessatione conspiciunt. in ipsa sua contemplatione contremiscunt. Sed isdem tremor ne eisdē penalis sit. non timoris sed ammirationis. Quia vero quantus pauor sit ammirationis ei utilitur. nunc ordinem nre salutis narrat. Sequit. Infortitudine illi repente maria congregata sunt. et prudentia eius percussit superbū. Sicut aliud mare nomine quā p̄sens sermo designat. in quo corda hominum uelut quedam diuersis cogitationū fluctib; inuicem iunguntur. Qui elatione superbie concutiunt. dū altius intentione se impetunt. quasi ad ūsantes se unde colliduntur. Sed iam in fortitudine illi maria congregata sunt. quia incarnato dño discordantia scelerum corda concordi credulitate placantur. Iam pertransiit in mari ambulat. quia nimirū xpi p̄dicatoribus illa quondam tumida humili auditu corda substernata sunt. ut recte etiam in euangelio huius mundi mansuetudine figuraret. q̄d procellosa maris aqua. dñi pedib; p̄sso tumore calcata est. Sed quo nā modo id actū sit. aperitur dicit. Et prudentia eius percussit superbum. Quis hic superbus alius appellat. nisi ille qui dixit ascendam super altitudinē nubiū. similis ero altissimo. et de quo uoce dī dicit. qui factus est ut nullū timeret. et ipse est rex super omnes filios superbie. De quo etiam huic sententie dauid ppheta concordat dicēs. Tu humiliasti sicut uulnerati superbum. Sed quia uis simplici nature diuinitatis non sit. aliud esse. et aliud sapere. nec aliud sapere. et aliud forte esse. quippe quia ipsa fortitudo que sapientia. et ipsa sapientia que diuinitatis essentia est. uigilanter tamen intuendum puto. qd uir iste ppheta plenus spū. superbū diabolum. prudentia dī malum dicit per certe quem fortitudine esse percussū. Non enim aut fortitudo. si prudentia eius percussit superbum. Nam quia uis sic dictum est ppter naturā simplicē dī fortitudo sapientia sit. dēs tamen diabolum quem ad faciē spectat. non uirtute et ratione superauit. Ipse namq; diabolus in illa nos primi radice parentis sub plantans sub captiuitate sua quasi iuste tenuit hominē. qui libero arbitrio conditus. et iniusta suadenti consensit. Addunta namq; conditus in libitate ppe uoluntatis. sponte sua factus est debuit mortis. Delenda q̄ erat talis culpa. si non per sacrificiū deleri non poterat. Querendū erat sacrificiū. Sed quale sacrificiū poterat pro absoluendis hominib; inueniri.

compassione dñi.

Neq; ꝙ enī iustū fuit ut rationali homine brutoꝝ animaliū uictima cederent. ñ aut aplꝰ. Necē ē g exemplaria celestiū his mundari ipsa autē melioribꝰ hostijs qm̄ istis. Ergo si brута animalia ꝓp rationale animal. idē ꝑ homine digne uictime ñ fuerīt. requirendꝰ erat hō qui ꝑ hominib; offerri debuisset. ut rationali peccante rationalis hostia mactaret. Sed q̄d q̄d homo sine peccato inuenirī ñ potetat. ꝙ oblata ꝓ nob hostia. qm̄ do nos a peccato mundare potuisset. si ipsa hostia peccati contagione ñ careret. Inquinata q̄ppe inquinatos mundare ñ posset. Ergo ut rationalis eet hostia. homo fuetat offerendus. Sed ut ꝙ peccatis mundaret hominē homo y sine peccato. Siquis eet hō sine peccō. si ex peccati cōmixtione descenderet. Vnde uenit nob ut uterum ut gnus filꝰ dī. ibiꝑ nob facꝫ ē hō. Supra ē abillo natura ñ culpa. fecit ꝓ nob sacrificiū cōpus suū. et exhibuit ꝑ a peccatorib; uictimā sine peccō. quę ꝙ humanitate mori. ꝙ iustitia mundare potuisset. Hunc g cū post baptisma uidet antiquus hostis mox tēptationib; impetit. ꝙ ꝑ diuisos aditus ad interiora ei molitus irrumpe uictus ē. atq; ipsa inexpugnabilis mentis ei integritate p statuti. Sed q̄a ad interiora ñ ualuit. ad eius se exteriora conuertit. ut quia mīus ut tute uictus ē. eum quē decipere tēptatione ñ ualuit. carnis saltē uideret morte supare. atq; ut ante nos dictū ē ꝑmissus ē mullud q̄d anob mortalib; mediatꝫ accepat. Sed ubi potuit aliq̄d facere ibi ex omī parte deuictus ē. ꝙ unde exterius accepit potestatē dñicę carnis occidendę. inde interior potestas eiu qua nos tenebat occisa ē. Ipse namq; interius uictus est diu quasi uicit exterius. ꝙ qui nos iure debitores mortis tenuit. iure in nob ius mortis amisit. q̄a ꝑ ea interessuos sed carnē ꝑ mendacia appetit. in qua nil exculpe debito inuenit. Vnus g nr̄ ꝓ nob morte solut in debita. ut nob mors debita ñ noceret. Bene itaq; dictū ē. prudentia eius percussit superbum. q̄a antiquus hostis ꝑ excessum ꝑ superbionis sue eiectus etiam ꝑ diuitias. quę iniquę ꝑ suasionis lege possedit. ꝙ diu audacter eis inq̄s nichil ꝑ petebat appetit. ut re ullū quę quasi iuste tenebat amisit. Prudentia itaq; ñ ut ante percussit qui diu ad tēptandū dim solutꝫ ad homine possidendo religat. ut inde eum qui sub ipso erat ꝑ deterendo cū illo qui sup ipsū ē congredi ꝑ superasset. Occiso aut carne dño. quę ꝑ dicato res ei ut tutū glādij secuta. narratꝫ cū sub dī. Spēs eius ꝙ nauit celos. Qs celos. ñ eos de qb dictū ē. celi enarrant gl̄am dī. Qs tunc ꝙ nauit spēs cū repleuit. Qd luca referente discipulꝰ qui aut factus ē repente de celo sonꝰ tanqm̄

impon. reco ren.

aduenientaꝫ ſp̃c uehementꝫ. & replevit tota̅ domu̅ ubi erant ſedentes.
Et apparuerũt illis diſpartite linguę tanquã ignis. ſeditq; ſup̃ ſingulos eor̅. Et repleti s̃ oẽs ſpu̅ ſco. & cepe runt loqui uariis linguis prout ſp̃c ſes dabat eloqui illis. Ex eo g̃ acce punt ꝙ nam̃ta uirtutu̅. qs̃ un̄ miſſa ante poſſedebat ſẽdtaꝫ timoris. Sci mus enim ille aplor̅. ide̅ ceſor̅ p̃ muſ ante acceptã huiꝰ ſp̃c gra̅m. q̃ cienſ du̅ mori timuit uitã negauit. qui n̄ penis n̄ afflictionib⁹ n̄ terribilu̅ po teſtate cuiq̃ã. ſ; uni⁹ mancipii ſola ẽ uitã rogatione pſtitauꝫ. Et quide mancipiũ ne ſexuſ ſit miꝙ terribi le demonſtraret. ancilla ẽ inquirente rep̃tauꝫ. rurſuſq; uirtalis ſexuſ infirmitaſ etiã officij ſui de iectione uileſceret. ne ab ancilla tantu̅m⁹. ſ; ab ancilla hoſtiaria ẽ re quiſitus. Ecce quã uilis ẽ ad rep̃tan du̅ pſona requiſita. ut apte p̃ de ret. q̃ntã eum timoris infirmitaſ poſſideret. qui nec ante uocẽ hoſ tiarie ancille ſubſiſteret. Sed iam hic paulo ante timiduſ. qualis poſt aduentu̅ ſp̃c extiterit uideamuſ. Lerte luca teſte didicim⁹. con tra ſacdoteſ ac p̃ncipeſ q̃ntã d̃m auctoritate p̃dicauit. Nam cum facto miraculo qui eſtio fuiſſet ex orta. & ſacdotu̅ p̃ncipeſ ſeniores ac ſcẽbe ĩ aplor̅ p̃ſecutione ẽcur rerent. eos in medio ſtatuentes in qua uirtute miraculu̅ fecerit p̃ contari curauerũt. Quib⁹ repleꝫ ſpu̅ ſco petrus dixit. Principes ppli & ſeniores. ſi nos hodie diiudica mur ĩ bene facto hominis infir mi. in q̃ iſte ſaluus factus ẽ. notu̅ ſit om̃nib; uob⁹ & omi̅ plebi iſrl q̃a in nomine ihu xp̃i nazareni. quẽ uos crucifixiſtis. quẽ ds̃ ſuſcitauit a mortuis. in hoc iſte aſtat coram uob ſanus. Cumq; ergo hec p̃ſequentiu̅ furor excreſceret. eos q; ſacdotes ac p̃ncipes ihm̃ p̃dicare phibereꝫ. cont̃ tiram p̃ncipu̅ qua auctoritate petrus excreuerit indicat. cui illic primus ſubdit. Petrus v & apli dixerũt. Obedire oportet dõ magiſ q̃m hominib⁹. Sed cũ auctoritate p̃dicatiu̅ reſiſtentiu̅ p̃cepta n̄ p̃ merent. ad flagella p̃uenitur.
Nam ſubdit. Tunc p̃ncipes ſacdo tu̅ ceſiſ de numtauerũt ne loque rent̃ in nomine ihu. & dimiſerũt eos. Sed quia aplor̅ uirtute p̃ me re nec flagella ualuerũt. patent̃ oſtendit. cui p̃timuſ ſubinfertur. Et illi quidẽ ibant gaudentes a con ſpectu ciliꝰ. quo digni habiti ſũt p̃ nomine ihu ĩumelia pati. Mox etiam poſt flagellor̅ gaudia q̃d agẽt indicat. Omi⁹ autẽ die in templo & circa domoſ n̄ ceſſabant do centes. & euglizantes ihm̃ xp̃m. Ecce ille paulo ante timiduſ. iam linguas loquit. & coruſcat miracul. ĩ infidelitate ſacdotu̅ ac p̃ncipu̅ uba uoce increpat. & ad p̃dicandu̅ ihm̃ exemplu̅ auctoritatis ceteris p̃ſtat. ne in nomine ei loqui debeat

uerberib⁹ phibet. nec tam̃ cõpes
cuit. contẽp nit flagella ceden
tium. qui paulo ante requirentiũ
ũba timuerat. & qui ancille uires
requisit expauit. uires
pncipum ces pmit. Sci enĩ iam spẽ uir
tute solidatus. huj mundi altitu
dines lubricus calce depmebat. ut
inuno ee cerneret q̃cq̃d cont̃ cre
atoris gram tumeret. Hec st dona
mta celoy. hec s dona spẽ q̃ diuisis
uirtutib; manifestari solent. q̃s
occulte dispensationis munere
diuulsas paul⁹ enumerat dicens.
Alij q̃dẽ pspm dat sermo sapientie.
alij aũt sermo scientie secm eun
dem spm. alteri fides in eo dẽ spu.
alij gr̃a sanitatũ inuno spu. alij
operatio uirtutũ. alij yphetacio. alij
discretio spuum. alij genera lingu
arũ. alij uerũ interpratio sermonũ. Quemox
generali diffinitione cõcludens ait.
Hec aũt oĩa operat⁹ un⁹ atq; idem spc
diuidens singulis prout uult. De his
etiã celsi in psalmo dictũ ẽ. Verbo
dni celi firmati s. De his q̃q; ornam
tus spc sub dit fr spũ oris eius omis
uirtus eoy. Bene itaq; dr. spc eos or
nauit celos. quia p̃dicatores sci. n
pmissa dona paracliti p̃cipient. nul
lo fortitudinis decore claruissent.
Sed q̃a scis aplis uirtutũ gr̃a decora
tis. utq; p̃dicatio cont̃ infidelium
corda ualuit. & antiquus hostis ob
sessa infidelium mires. p̃ducatoy uoci
b⁹ expuls reliq̃t. pt ornamenta celoy
apte subiungit. fr obstetit ante
manu ei⁹ eductus e colub⁹ tortuosus.
Qs enĩ colubri appellat nomine n
antiquus hostis. & lub⁹ cus. y tortuos.
qui decipiendo homines colub⁹ ore
locutus e. De quo p̃ yppham dr. Leua
than serpentem uectem tortuosum.
Qui ideirco loqui serpentis ore pmis
sus e. ut ex ipso uase ei⁹ homo cogno
sceret. q̃lis eet qui intus habitaret.
Serpens q̃ppe n solũ tortuos e. Sed etiã
lub⁹ cus. Quia v̊ inuertatus rectitu
dinem stetit. tortuosũ animal uer
tit. quia v̊ suggestioni ei⁹ pmen
resistit. repente totus aduersio ra
cedus dũ n sentit illabit. uerba ad
hominem p̃ animal lub⁹ cũ secit. Sed
ne v̊ hui⁹ colub⁹ corda fuer̃t imiquoy.
q̃ quia ad prauitatem ppam traxit.
quasi in eoy habitatione requiem.
Sed obst. et ecce manu dni. tortu
osus colubet de ppis cauernis expul
sus e. quia dũ nob⁹ diuina gr̃a me
det. is qui nos tenuerat antiquus
an ob⁹ hostis eicit. sic incarnata
uertitas dic. Nunc princeps hui⁹ mun
di eiciet foras. Vn iam nunc scos ho
mines in tenendo possidet. si tẽptan
do p̃sequit. Nam q̃a in eis unus
secus regnat. cont eos pugnare
in secus. & q̃a intus dominum p̃dicat
bella mouit foras. Sue enĩ eũ de car
nalib⁹ hominũ cordib⁹ expulit. qui
ppr homines ad incarnationem uen.
dumq; corda infidelium ~~intuit~~ tenuit
q̃si manum ad labula serpentis mi
sit. Vn recte p̃ yppham dr. Delecta
bit infans ad ubera sup foramine

aspidis. ⁊ incaũna reguli qui ab lactatus fuerit manũ suã mittet. ñ occident ⁊ ñ nocebunt in uniuersõ monte scõ meo. Quẽ namq; insanẽ abuti ut eũ q̃ ab lactatus fuerat. ñ dñm appellat. Qd ẽ foramine aspidis. ut caũnus reguli. ñ cœda signauit iniquoꝝ. quia antiquus hostis diu totũ se ineoꝝ consensũ traxit. qsi inforamine ꝑ colubrũ tortuosus sin astutiæ colligendo glomerauit. Quẽ ⁊ aspidis appellat nomine occulte seuientẽ. ⁊ reguli aptæ ferienteꝫ. Manũ q̃ suã dñs inforamine reguli. atq; aspidis misit. qñ do uniquoq; cœda diuina potestate tenuit. ⁊ cõprehensũ exinde aspidẽ ut reguluꝫ. idẽ captiuũ diabolũ traxit. ut in monte scõ ei q̃ ẽ ecclã electus fidelibꝰ ñ noceret. Hinc namq; in canticis canticoꝝ sponso uenienti dr. Coronaberis de capite amana. de ũtice sanir. ⁊ hermon. de cubilibꝰ leonũ. Qd enĩ aliud leonũ nomine qm demonia designant. ⁊ q̃ ura conditor nos atrocissime et crudelitatis in seuuunt. Et q̃a peccatores ad fidẽ uocati s. quoq; q̃ndã cœda leonũ cubilia fuerãt. dũ uicisse mortem dñs eoq; confessione credit. quasi de leonũ cubilibꝰ coronat. Remuneratio q̃ppe uictoriæ corona ẽ. Unde ens q̃ ei coronã fideles offerunt. quo ciens hunc uicisse mortẽ ex resurrectione gratulent. Leo q̃ de suis cubilibꝰ pellit. q̃a obstetit ante manu dñi tortuosꝰ colubꝰ in cauernis q̃s tenuerat habitare prohibet. Iam uictus a fidelibꝰ cœdibꝰ exigit. q̃ sup hec antea sceptr̃ ꝓfidie regnauit. Ecce in paucis breuibꝰq; sententiis scs uir aduentus dñici cœdis re tulit. ponderat expressit. qd ex eius incarnatione fieri potuit admirando narrauit. Sed quia muta fec inhumanare uenienti. considerari ñ potest cũ quanto tremore uenerit usq; in maiestatis sue fortitudine apparens. Ordo primi aduentus illi pensari et despici inanitũ potuit. in quẽ ad redimendos carnales uenient. diuinitatis sue magnitudinẽ carnalibꝰ oculis tempauit. Qs ẽ eius celsitudinis terror erat. cũ sedi aduentus potestatẽ ꝓ dignẽ iudiciũ exercens. in potestatis sue maiestate ueniet. Un uir scs aduentũ illi narrat primũ. Et lassatur adsedim dicens. Ecce hec ex parte dicta s uxi ei. Et cũ uxor paruã stillã sermonũ ei audierim. qs posset tot tantorũ magnitudinis illi intueri. Quid hoc loco uxor nomine. nisi actiones dñi appellat. Un ⁊ ꝓphã dñs dic. Non enĩ s uie mee sic uie ure. Aduentũ q̃ dñi cũ narrans. uas dñi ex parte retulerat. q̃a alia ei actio fuit q̃ nos condidit. alia qua redemit. Fatuaq; que de dñi actione narrauit. extremi iudicii cõparatione leuigans ait. Ecce hec ex parte dicta sit uxi ei. qd ⁊ paruã stillã sermonũ ei appellat. q̃a q̃ q̃d actũ q̃ q̃d tribile in hac uita positi de ei consideratione cognoscim. ex inmensitate se

cr etoq; celestiū. uelut tenuis a dnoſ
gutta supni liquoris emanat. Et qs
posset tm contritū magnitudinis ei
intueri. de sia ptē dicat. Si humilita
as eius ad muranda uix ferim. sonoq;
atq; tribulem maiestatis ei aduentū
qua uix tute toleramus. Hunc tonitruū aduentus ei. etiā dauid psalm
ista insonat dicens. Ds manifeste ue
niet. ds nr. et nō silebit. Ignis in cōspec
tu eius ardebit. et in circuitu eius
tempestas ualida. Hunc sophonias
pphā denuntiat dicēs. Iuxta ē di
es dñi magnus. iuxta et uelox nimis.
Vox diei dñi amara. tribulabit ibi fortis. Dies irę dies illa. dies tribulationis
et angustię. dies calamitatis et miserię. dies tenebrarū et caliginis. dies
nebule et turbinis. dies tube et clangoris. Terrore ē q̄ distēta examinis
quē sophonias tubam. beatus iob
tonitruū appellat. Quē iobel q̄q;
ydeans ait. Tonitruum omis habitatores terę. qā uenit dies dñi. qā ppe
ē dies tenebrarū et caliginis. dies
nubis et turbinis. Magnus enī dies
dñi. et terribilis ualde. et qs sustinebit eū. Sed quā incōphensibilis sit
atq; inconsiderabilis illa magnitudo qua insēdā ostensione uenturus
ē. bene ut cūq; ppendimus. si pri
mi aduentus pondera sollicita ydeatione pensam. Certe ut nos amor
te redimeret mori dñs uenit. et defectū nrę carnis in suo cōpore pe
nas q; toleauit. Qui pius quā ad cer
cis patibulū puenuret. tenere. cō
spui. illudi. alapis cedi se pmisit. Hoc
ad q̄m ppt nos uenit ē pbra ydensit.
et tam prius quā se teneri pmitteret. plectitor es suos requisiuit dicens. Quē quer tis. Cui ilico respon
dert. Ihm nazarenū. Quib; cū re
pente dicēt ego sum. uocē solūm
mitissime responsionis edidit. Ya
matos plectitores suos prinus inuitā
straut. Quid q̄ facturus ē cū iudica
turus aduenerit. qui una uoce ho
stes suos pculit. et iā cū iudicandus
uenit. Qd ē illud iudiciū qd in ma
lis exercit. qui a una uoce n potuit
ferri moriturus. Qs eius iā to le
ret. cui et ipsa n potuit mansuetu
do re tolerari. Consideret q̄ uix scs
et dicat. Sum uix parua stilla ser
monū ei audiendorum. qs posset
tonitruū magnitudinis ei intueri.

Explicit liber. xvii. Incip hyst. lib. xv

Audiuit qq; iob assumes parabolā suā ydix. Auer
dis q abstulit iudiciū meū. et ompe q̄ada
marit amaritudine adduxit animā meā. qa donec supe
fuit halitus in me et spūs dei in naribus meis non loquetur labia
mea iniquitatē. nec lingua mea meditabit mendacium.
absit a me ut iustos uos esse iudicē. Donec deficiā
non recedā ab innocētia mea. ymo iustificationē meā
q̄. cepi tenere n deseram. Nec enī repellit me cor me
um. in oī uita mea. Sit impius inimicus mis. ymaligner
mis q̄si iniquus. Quę enī spes est ypocrite. si auara
re rapiat. ymo iubet ds animā ei. Hinc q̄d clamor in
fraudulenty ds cū uenerit super illū angustia. aut po
test unquā potestate delectari. et inuocare dm in oī tē
pore. Docebo uos p manū dei q̄ ompe habeat. nec
absconda. Ecce uos oēs nostis. et q̄ sine causa uana
loquimini. Hec pars hominis impii apud dm. ymeditus

uolérov q. abo ip̄rēte sup̄ pueꝝ. ⁊ multiplicauī fuerē
filiū eī gladio eor. ⁊ nepotes eī ñ satiabūt pane. Huī relict
fuīt ecco sepelier iūmetu. ⁊ uidue eī ñ plorabūt.
Cōgregauerūt qsi tra argētū. ⁊ sic̄ lutū pparauerūt
uestimēta. ⁊ pparabit qdē ⁊ uir⁹ iust⁹ uestiet̄ illis. ⁊ argētū
innocēs diuidet. Edificauit sic̄ tinea domū suā. ⁊ sic̄
custos fec̄ ūbiculū. Diues cū dormierit nichil ferē au
feret. ⁊ aperit oculos suos. ⁊ nichil inuenit. Apphendet eū qsi
aq̄ inopia. ⁊ nocte oppīet eū tēpestas. Tollet eū uētus urē⁹
⁊ auferet. ⁊ uelut turbo rapiet eū de loco suo. emittet sup
eū ñ parcet. De manu eī fugiēs fugiet. Stringet sup eū
manus suas. ⁊ sibilabit sup eū uir⁹ unusquisq; locū eī. Habet
argentū uenas suas. ⁊ principia. ⁊ auro locō ē unde q̄rit⁹.
Ferrū de tra tollit. ⁊ lapis solut⁹ calore in es uert̄. Tēp po
suit tenebras. ⁊ umbra eoꝝ fine ipse ⁊ sidat. Lapide q̄q;
caligo. ⁊ ūbra mortis duuit tecū. ⁊ applo pugnāte. ⁊
eos quos oblit⁹ ē pes egētis hominis ⁊ uinos. Tra de q̄ ori
ebat panis in loco suo ignis subuersa ē. Loc⁹ saphiri lapides
ei. ⁊ glebe illius aurū. Semitā illi⁹ ignorauit auis. ⁊ nec
uidit eā oculus uultur⁹. Non calcauerūt eā filii mistri
cordie. ⁊ nec transiuit pea leena. Ad silicē extendit
manū suā. ⁊ subuertit a radicib⁹ montes. In petris riuos
excidit. ⁊ oē pciosū uidit oculus ei. ⁊ profunda aquoq;
fluuioꝝ scrutat⁹ ē. ⁊ abscondita p ducit in lucē. Sapi
entia aut ubi inuenit. ⁊ q̄ locus ē intellegentie.
Neseit homo pretiū ei nec inuenit in tra suauit uiuen
tium. Abyssus dicet non est in me. ⁊ mare loq̄t. non est mecū.
Non dabit aurū obrizū pro ea. nec appendet argentū
in cōmutatione ei. Non ponet̄ tinctis indie coloribus.
nec lapidi sardonico pciosissimo ⁊ saphiro. Non ad
equabit ei aurū ⁊ uitrū. nec cōmutabunt̄ pro ea uasa
auri excelsa ⁊ eminēta. et nō memorabit̄ cōparatiōe
ei. Trahit̄ aut sapientia de occultis. Non adequabit
ei topazius de ethiopia. nec tinctur⁹ mundissimę
conponet̄. Unde sapientia uenit. et q̄ est locus
intellegentię. Abscondita est ab oculis omnium uiuē
tium. Explicit Hystoria.

INCIPIT LIBER
QUARTUS
DE TRIBVS
DIEBVS
ET
OMNI
SI,

SERVO ꝙ ihū sacro
lo equo. sic ñ nulla mysti
ca desēbunt. ut tamen
iuxta narrationē hystoricā
plana uideant. Sed sepe dicta
talia in eadē hystorica narratio
ne p̄mixta sunt. ꝙ que superficies
hystorie cuncta cassetur. Que dū
nichil hystoricū resonant. aliud
in eis lector̄ inquirere cogunt.
Sus enī dictis que apta credimus. cū
ut recta aliq̄ obscuri inuenim. quasi
quib⁹dā stimulis pungim. ut ad ali
qua altius intelligenda uigilemus.
et obscuri plana sentiamus ea etiā
que apte dicta putauim. Sū q̄ be
atus iob de sermone dñi. et magni
tudine tonitrui loquer et. eisdem
ubi⁹ primus sub infert. Addidit q̄q; iob assumens parabolā suā et ait.
Quo profecto rursum ostendit. huius
scissimi uiri dicta. q̄m mystice sint
plana. dū parabola id ē simultudo as
sumpta narrat ab eo qui nichil in se
riusꝙ p̄positionē ul̄ simultudinē lo
quit. Absit enī ne hoc loco parabo
lam illud musice organū sentiam.
Neq; enī fas ē credere. qđ in afflictī
one penaꝝ musicis uteret. ⁊ cū psal
tura suā uertas dicat. Musica in

luctu. im[illegible]o portuna narratio ē.
Nominata g̃ parabola. ecce tex
tū ipso loquente discimus. ne ux
ta textū tantū mō eius ūba pensem.
Adeam ttaq; simultudinē cuncta
ttahenda sunt. qua figurate ecclā
designat. Inpsō quidē locutionis
exordio dicta apte plana sunt. sed
sub uncteis obscuriorib; implicantur. Nam plana ut solet locutione
inchoat. ſ; ūba sua p̃ mysticos sēs
gtauida narratione cōsūmat. Ttaq;
ait. Vuut dñs qui abstulit iudiciū
meū. & omps qui adamarttudinē
adduxit animā meā. Quib; numi
rū uerbis beatus iob ysua narrat.
& afflictē scē ecclē tempora signi
ficat. Inquib; apta infideliū p̃uica
tia p̃mittur. & p̃secutionis amari
tudine p̃turbat. Duob; namq; mo
dis reptari ecclā abadūsariis solet.
ut uidelicet p̃secutionē aut uerbis
patiat. aut gladiis. Cā v ecclā sum
mop̃ habere sapientiā & patientiā
studet. ſ; exercet ei sapientia cū rep
tat ūbis. & exercet ei pacientia cū
reptat gladiis. Nunc v de ea p̃secu
tione loquit. inqua nō gladiis. ſ; sāl
sis assertionib; lacessit. Multos aut
nouim. qui cū in hac unta aliqua ad
ūsā pacium. dīm ēē nō credunt. non
nulli v ēē dīm estimant. ſ; res huma
nas minume curare. De illis quippe
p̃ dauid dr. Dixit insipiens in cord
suo nō ē ds. Istis v apte eū dicunt. Quo
m̄ sent dīs. & si ē scientia in excelso.
Retrursus. Et dixerūt nunquid nouit dñs.
nec intelliget ds iacob. Vt g̃ iuste
scē ecclē typū gestans. inpsā afflue
tionis suē amarttudine cōstruxit.
contra utrosq; respondit. Nam qā
eēntiā unta habet. mors nō hīt. ut
dīm ēē fateret. Vuut ds. Vt ū eū
res humanas curare p̃hibēret. sub
didit dicēns. Qui abstulit iudiciū
meū. & adamarttudinē adduxit
animā meā. Ista enī quę patit. in
casu sē p̃petu. ſ; dō oīa disponente
testat. nec reptatori suo amarttu
dinis suę potestatē tribuit. ſ; aucto
ri. Sciit namq; qa diabol' licet affli
ctionē iustoy semp̃ appetat. tamē
si ab auctore nr̄o potestatē nacci
pit. ad reptationis articulū nulla
tenus ualescit. Vñ & omis uoluntas
diaboli iniusta ē. & tam̄ p̃mitten
te dō omis potestas iusta. Ecce enim
reptare quos lubet iniuste appetit.
ſ; eos qui reptandi sūt. & put reptan
di sūt. nō nisi reptari ds iuste p̃mittit.
Vñ etiā in libris regū de diabolo scp
tū ē. Quia spūs dñi malus irruebat in
saul. Vbi recte querit. si dñi cur
malus. si malus cur dñi dicit. ſ; duob;
ūbis cōprehensa ē. & potestas iusti adnō. &
in diabolo uoluntas iniusta. Illā pe
spūs malus p̃nequissimā uoluntatē.
& idē spūs dñi p̃ceptā iustissimā
potestatē. Bene g̃ dr. Vuut dñs
abstulit iudiciū meū. & omps qui
amarttudinē adduxit animā meā.
qa & si hostis seuit. qui seruit appe
tit. creatore tam̄ ē. qui eū ad aliq̃d
p̃ualere p̃mittit. Sed qa scs uir ad

aliq̄d inuocata dī utta se restrin
gat. audiamus q̄d de se ēstingen
do subiungat. Seq̄r. Quia donec
ē sup. ē altius inme. q. sp̄c dī in na
rib; meis. nō loquent labia mea
iniq̄tatē. nec lingua mea medi
tabit mendaciū. Q̄d pus iniqutta
tē. hoc post modū repetens ait.
Nam oīe mendaciū iniquitas ē. q
omis iniq̄tas mendaciū. quia p fec
to ab equitate discrepat. q̄ q̄d
auersitate discordat. Sed unt hoc
q̄dam loqui q post modū sub di
dit meditari. magna distantia
ē. Non nūquā enī peius ē mendaciū
nda meditari q̄ loqui. Nā loqui
plerūq; p̄ceptionis ē. meditā
ri ṽ studiose prauitatis. Et q̄ signo
rat q̄nta distantia culpa distin
guit. q. utrū p̄ceptionis aliq̄s an
studio mutatur. Sed sēs uir ut
p fecte adheret ueritati. nec stu
dio se phibeq. nec p̄ceptione mu
tari. Summope enī cauendū ē oē
mendaciū. q. quā uis nūq̄m sit aliq̄d
mendacij geni culpe leuioris. si q̄sq̄m
pstando mutat. Sed q̄a septū ē os qđ
mittit occidit animā. q. p. desomis
q̄ locunt mendaciū. hoc q̄q; mendacij
genus p fecti uiri sūmope fugiunt
ut nec uita cuilibeq. p eoq; fallacia
defendat. ne sue anime noceant.
dū p̄stare carni nituntur alienę. q. quā
hoc ipm peccati geni facillime credi
mus relaxari. Nam siquelibet cul
pa. sequenti solet pia oratione pur
gari. q. quito magis hec facile absterg̃it. q. nam mat boni opis ipa pietas
comitat. Non nulli ṽ ex obstetricum
fallacia conant asserere. hoc mēda
cij genī nō ee peccatū. maxime q̄d
illus mentib; sceptū ē. q̄a edifica
uit eis dns domos. Inqua re cōpen
satione cognoscitur. q̄d mēdacij
culpa mereat. Nam benignitatis
earū meritis que eis inerta potu
it utta retribui p admixta culpa
mendacij interna ē recōpensatione
declinata. ut inutta sua q̄m mitti
endo tueri uoluerūt. ea que fecerūt
bona recipient. q. ultius q̄d expec
tarent mercedis siue p̄mū nō ha
berent. Nam q. si subtilit̃ p pendat
amore utte p̄sentis mittē ſt. nō in
tentione mercedis. Parcendo q̄p
peconates insanū utta regere
mendendo sua. q. licet untestamto
uteri. nō nulla possint talia repp.
ri. pene nūq̄m tam hoc ut tale
genus mendacij. ap fectus ad mussum
studiosus sibi lectore inuenier. quā
uis mendaciū q̄ndā tenere ueritatis
imaginē uideat. Et sub ueteri fo si
tan testamto minoris culpe ee po
tuit. inq̄ p thauros hircosq; uicti
mas sacrificiū nō fuit ipsa ueritas. sed
umbra ueritatis. Nam untestamto
nouo. p̄ceptis altioribus manifesta
p carnē ueritate pficim. iustūq; ē
ut facta que nullo pplō umbra ue
ritatis deseruietat deseramus. Siq̄s
ṽ p̄stantū uetus uult suū tueri
mendaciū. q̄a mun illic quib; dā fretas
se nocuerit. dicat necee ē rerum

alienaꝝ raptuꝝ. dicat retributionē
uuuriē. quē infirmis illic cēcessā s.
s nocere ñ posse. Quē omā cuncti
luquent. qñta animadūsione ueri
tas insequit'. quē nob iam significa
tionis siē umbrā post posita. inuelta
carne declarat. Sed qa scs uir nec
loqui se. nec meditari mdacuꝝ spon
det. hec ipsā inquib; ueritatī gr̄ā
exequendo subiungit. Abstrame ut
iusto suos iudicē. Donec deficiā ñ re
cedā ab innocentia mea. Ab innocen
tia q̄ppe recederet. si bona de malis
estimaret. salomone attestante q̄
ait. Qui iustificat impiū q; cōdepnat
iustuꝝ. utrq; abhominabilē ē ante dm
Sunt nāq; ñ nulli qui du male facta
hominuꝝ laudib; efferāt. augentq; in
crepare debuerāt. Hinc enī p̄p̄hāe
dr. Ve q̄ dicunt puluillos sub omi
cubitu manus. et faciunt ceruicalia
sub capite uniuse etatis. Adhoc q̄p
pe pulull' ponunt'. ut mollit' q̄es
catur. Q̄s q̄s q; male agentib' adulat'
puluillu sub capite. ut cubito iacen
tis ponit'. ut qui corripi exculpa de
beat. in ea fiat' laudib' molliter
quiescat. Hinc rurs scīptū ē. Ipsi edi
ficabant parietē. illi aut liniebant
eū. Parietis q̄ppe nomine. peccati
duricia designat'. Edificare q; ē pa
rietē. cui se quē piā obstacula pec
cati struere. Sed parietē linuunt. q̄
peccata p̄p̄e ei'm adulant'. ut q̄d illi
p̄ūse agentes edificant. ipsi adulan
tes quasi nutridū reddant. Q; scs uir
sic mala de bonis ñ estimat'. ita iudi
care bona de malis recusat dicens
Abstrame ut iusto suos iudicē. Dones
deficiā ñ recedā ab innocentia me
Vñ et apte subiungit. Iustificationē
meā quā cepi tenere. nec deserā. Sep
tā namq; iustificationē deseret'
si in peccatis laudē declinaret.
Sed quia tūc uerius a peccatis alienus
absistim'. cū p̄usnos appis custodim'
cur de eis peccare p̄timescat. ratio
nis causas insinuat cū subiungit.
Neq; enī reprehendit me cor meū in
omi uita mea. Desi apte dicat. Quo
bis ñ debeo adculpā p̄tahi'. qui pec
care in p̄pis formidaui. Sciendū ve
rō q̄d q̄squis apceptis dnicis discordat
opē. quocienscūq; audit cōde suo re
prehendit' atq; confundit'. quia id
q̄d ñ fecerit memorat'. Nam inquo
se errasse considerat'. ipsā se latenter
conscientia accusat. Vñ dauid ipse
dep̄cat' dicens. Tunc ñ confundar'. cū
respicio in omā mandata tua. Bea
ti' namq; unusq̄sq; confundit'. q̄ndo
mandata dī ut' legendo ut' audien
do respicit. quē uiuendo reprehē
dit. Hinc enī iobis uoce dr. Si cor nr̄m
ñ reprehenderit nos'. fiduciā habem'
ad dm'. et q̄cq̄d petierim' abeo acci
piem'. Desi diceret. Si id q̄d p̄cipit faci
mus'. id q̄d petim' obtinem'. Valde
namq; aptū dm utriq; hec s̄ necessā
rio congruunt'. ut et oratione op
atio. et operatione fulciat' oratio. Hinc
et enī ieremias ait. Scrutem' uias
nr̄as et quetam' et reuitam' ad dm'
leuem' cor da nr̄a cū manib; ad dm.

incelum. Vias q. eñi nr̃as seruare.
ẽ cogitationũ intima discutere.
Cœda cũ manib; leuat. qui oratio
nẽ suã opationib⁹ roborat. Nam
q̃q̃ orat. & opari dissimulat. cœ
leuat. & manus ñ leuat. q̃q̃ ꝟ op
atur & ñ orat. man⁹ leuat. & cœ
ñ leuat. Iuxta robis uocẽ tunc
cœ fiduciã in oratione accipit.
cũ ꝫ utrẽ ꝑ uitas nulla cont̃ dic̃
Dequa recte fiducia asco uir⁹ nc
dr̃. Neq; eñi reprehendit me cor
meũ in omñi uita mea. Nequaq̃
se fecisse remuniscit. unde in suis
ꝑcib⁹ fundat. Et; queri potest quo
pacto. a cœde suo reprehendi sẽ de
negat. qui se peccasse superbus ac
cusat dicens. Peccaui. q̃d facia t
ocustos hominũ. Certe si iustifica
re me uoluero. os meũ condepnabit
me. Et; sciendũ ẽ. q̃a st̃ peccata. q̃
a iustis uitari possunt. & st̃ ñ nul
la q̃ etiã a iustis uitari ñ possunt.
Cui enĩ cœ in hac cœrruptibili carne
& sistens in sinistra cogitatione ñ la
bit. ul̃ si usq; ad consens⁹ foueã non
mergat. Et tamẽ hec ipsa ꝑ ua cogi
tare peccare ẽ. Sed dũ cogitationi
resistit. & confusione sua animus
libatur. Mens q̃ iusto⁹ & si libata ẽ
ap̃ uso ope. aliq̃n̄do tñ cœrruit in
ꝑuã cogitatione. Et in peccato q̃la
bit. quia saltum in cogitatione de
clinat. & tamẽ uñ semetipsam pr̃
modũ flendo reprehendat ñ fit. q̃a
ante se reparat q̃m in ꝑ consensum
cadat. Recte q̃ is qui peccator ẽ se

Actiam̃ dicat.

confessus se. nequaq̃m se a suo cœde
reprehendi confitet. q̃a & si qua illi
crta forte sse cogitando defuit um
quã rectitudini. Et forte tam̃ mus
certamine restituit cogitationi.
Sequit. Sic̃ impi⁹ inimic⁹ ms. & ad
usar⁹ ms q̃si iniquu⁹. In sac⁹ eloqo
sic̃ & quasi aliq̃n̄do ñ ps in multitudi
ne ponit. Et; puertitur. Vñ ẽ illud
uidim⁹ q̃iam ei. q̃iam quasi unige
nit⁹ a patre. unde hic quoq; sicut
& q̃si p affirmatione poci q̃m ps i
multitudine dictũ uidet. Int̃ im
piũ ꝟ & iniquũ. distare hoc ñ nũ
q̃m solet. q̃a omis impi⁹ iniquus. ñ
tam omis iniquus ẽ impi⁹. Impius
nãq; p infidelit̃ ponit. idẽ a pietate
religionis alienus. iniquus ꝟ dr̃
qui p̃ pietate op⁹ is abequitate dsce
dat. ul̃ si forte sse xpiane fidi nom
portat. Beati q̃ iob uoce typica scã
ecclã. quia alios recte fidi cont̃ di
centes toletat. impiũ se habere sa
tet⁹ inimicũ. q̃a ꝟ alios sub p̃texu
fidi intus positos in p̃uis op⁹ patit.
uniquũ suũ aduersariũ ee testat.
Siaut̃ sic̃ & q̃si oporter magis ut ps
multitudine positũ sentiamus. scã
ecclã eos q̃s int̃ uuentes carnalit̃
int̃ se toletat. de simultitudine im
pio⁹ notat. Intus q̃ppe inimic⁹ est.
qui fidelẽ se dũ affirmat uocib;
moribꝫ negat. Et q̃a eũ uelut fidelẽ
estimat. q̃a illa specie ten⁹ intus po
sitos uicio p̃ue actionis impugnat.
recte dr̃. Sic̃ impi⁹ inimic⁹ ms. &
adũsar⁹ ms q̃si iniquus. de si ap

re dicat. Ame etiã fide discrepat
quus in ope ñ ꝯcordat. Sequit. Que
eñ spes ẽ ypocrite. si auare rapi
at. & ñ lubet ds aiam eius. Ypocri
ta ꝙ latina lingua dr simulator.
iustus ee ñ appetit. s; uideri. Et ide
co auarus rapit ẽ. qa dñ iniqua
agens desiderat de sc̃tate uene
rari. laude utte raptu alieno. Stu
duñ v ee ypocrite. solet. ut. qd sunt
sub p̃manti. & hoc qd ñ sunt ee se ho
minib; innotescant. quatenꝰ in su-
ra sua pestimatione tm̃ sciant. & pure
se ceteros actionus nomine ostendant.
Refugiunt uideri qd sunt. & ante ocu
los hominũ sup ducta quadã inno
centie honestate uestium. Vñ recte
p eugelĩm uoce nri redemptoris increpant cũ eis dr. Ve uob ypocrite. qa
similes facti estis sepulcris dealbatis.
que foris quide apparent hominib
speciosa. intus v sũt plena sunt ossib mor
tuoꝝ. & omi spurticia. Ita & uos foris
quide apparetis hominib iusti. int
v pleni estis auaricia & iniquitate.
Quo cont omis ueracit sci. ñ solũ gliꝝ
sup modu suũ omino ñ appetunt.
s; etiã hoc ipm uideri refugiunt.
qd est se mercuert. Vñ ille p̃dica
tor eggius uertutis & ꝛia pseudo apo
stolos loquit. dñ uirtutes exercuas
optionus siue p discipulos erudi
one narraret. dñ tot sepicula tole
rasse. co acerbata psecutione desci
beret. & post hec usq; adtcm̃ cetũ.
rursũq; in parady sum raptũ. se ee
memorat. ubi tanta gnoscere
potuisset. qm̃ta loqui omino ñ poss;
erat de se adhuc fortasse ammirabi
liora locuturꝰ. s; ab humana laude
alta ẽsideratione se repans subdit.
Parco aut neqs me existimet sup
id qd uider in me. aut audit aliqd
exme. Habebat g adhuc dicendum
aliqd de se que parceret dice. sed
egit uirtutũq; doctre eggius. ut & lo
quendo q egerat discipulos instruere
ret. & tacendo se ut humilitatis li
mite custodiret. Humus nãq; eet in
gratus si de se discipul tota retinere ret.
& fortasse numus incaut si de se tota ut
discipul p deret. Si; mutabilit ut dic
tũ ẽ egit uirtutũq; ut loquendo eruditet
ret uitã audientiũ. tacendo custodi
ret suã. Sciendũ v ẽ. qd sci uirtutiens de se aliqd sequentib innotes
cunt. more siue creatoris imitantur.
Nam ds qui nos phibet ne ip̃o ore lau
dem. p scriptuã sanctã laudes suas loqt.
ñ quia eis ipse indiget. quia p ficere
laudib nescit. s; dñ nob suã magnitudinẽ narrat. nram ad se ip̃m ꝑcia
sub leuat. bona sua loqndo nos docet
que omino ho ñ gnoscet. si de se ta
cere uoluisset. Idcirco q laudes suã
indicat. ut ualeam eũ audientes gnoscere. si de se tacẽ uoluisset. cognoscentes amare. amantes sequi. sequentes
adipisci. adipiscentes v ei unione p
stitui. Vñ psalmista ait. Ut uitã opũ
suoꝝ annuntiabit ip̃o suo. ut det
illis hereditatẽ gentiũ. de si apte
dicat. Idcirco scitudinẽ sue operatio
nis insinuat. ut ea q audierit domi

dit esca. Mor̄e q̄ suu creatori imi
tant scī uiri nūnumq; quedā de
se ut audientes instruant. nūt
ipī p ficiant manifestant. & tam
in his alta se ꝯsideratione custodi
unt. ne dū alios a terena intentio
ne erigunt. ipsi interne laudis ap
petitōne mgant. Quoꝝ plerūq; dic
ta imitant ypocrite. s; dictoꝝ sēs
penit ignorāt. q̄a qđ iusti agunt
adumilitatē p̄cumi. hoc ipī facuiꝫ
adextensionē nominis sui. Scs aūt
uir ypocrā sintuens neq; qm̄ glām
futurā appetere. s; cupe p̄sentē te
nere ait Que enim spes ē ypocrite.
q̄a dū p̄sentia diligit. futura muni
me spat. Septū namq; ē. Qd enim
uidet q̄s qđ spat. Dēco q̄ ypocrā
adetna p̄mia p̄ spē munime tendi
tur. q̄a qđ alio quer endū fuerat.
hic se tenere gl̄atur. Cui q̄a culpa
plata ē etiā pena sub iungit. cū pri
mus sub infert. Cumq; clamorem
el audiet ds. cū uenerit sup illum
angustia. Clamor ē eius angustie
tēpore dns n audit. q̄a tūquilli tati
tēpe inceptis suis ip̄e clamantem
dnm̄ n audiunt. Septū q̄ppe ē. Qui
auertit aurē suā ne audiat legē. ora
tio eius erit execrabilis. Scs itaq;
uir inuenis q̄a omīs q̄ nunc opari
recta ꝯtēpnunt. extremo se tēpe
ad petitionis ūba ꝯuersum dic nū
qđ clamor ē eius audiet ds. Quib; p
fecto ūbis uocib nīs redēptoris obse
quit qui ait. Nouissime venium ꝯ
reliquę uirgines dicentes. Dne dne.
aperi nob.

Ic respondet eis. Am̄ dico uob nescio
uos. quia tanto magna exercet
seuertas. q̄nto nūc maiꝝ mīa p̄uo
gat. & districte tunc iudicū n cor
recte exercet. qui pietatē nūc delin
quentib; pacient impendit. Hinc
& enī ypha ait. Quere dnm̄ dū in
uenir potest. inuocate eū dū ppe ē.
Modo enī n uidet ppe ē. nūc uidet
ppe n erit. Nec dū in iudicio appa
ruit. & si quere inuenit. Nam muto
m cū in iudicio apparuerit uideri
potest. & n potē inueniri. Hinc sālo
mon sapientiā refert. & suaui blan
dientē. & tribuli iudicantē dicens.
Sapientia foris p̄dicat. in plateis dat
uocē suā. Cui uocē q̄q; insinuat sub
dens. Vsq; q̄ paruuli diligitis infan
tiā. & stulti ea que s st noxia cupiuiꝫ.
& imprudentes odibunt scientiam.
Conuertimini ad correptionē meā. En
p ferā uob spm meū. & ostendā ūba
mea. En qualib ūbis exp̄sā ē dulce
do uocantis. uideam nūc quib; in
sinuat modus seuertatis increpantis.
ut in fine q̄ndoq; se exerceat distrctio
punientis. Quia uocaui inq̄t & renu
istis. & extendi manū meā & n fuit
qui aspicet. despexistis omē cilium
meū. & increpationes meas neglexi
stis. Dicat iam qualit ferat. q̄s ad se
nullatenī reuertentes. tanta longanimi
tate sustentat. Ego q̄q; in interitu
uro ridebo. & subsannabo cū uob q̄d ti
mebatis aduenerit. cū irruerit tepe
stas calamitas. & interit q̄si tēpes
tas ingruerit. q̄ndo uenerit sup uos

tribulatio & angustia. Tunc inuoca
bunt me & ñ exaudiã. mane & surge
nt & ñ inuenient me. Ore tenus
sapientissimi sãlomonis cuncta de
supno iudicio diligenter exposita sunt
q̃a & pus dulciter uocat. & post modu
tribulãt incẽpat. & ad extremũ iratre
tractabiliter dãpnat. Bene q̃ dicitur.
Nũq̃d clamorẽ ds eius exaudiet ds.
q̃ndo uenerit sup illũ angustia.
Quia numquã omis ypocrita tũc reme
diũ inclamore ñ inuenit. q̃ nũc
temp congruũ clamoris p̃dit. De
cui adhuc puritate subiungit. dum
potest ut inomnipotente delectari.
Cui enim terrenus rex amore uincit.
iudo nullatenus delectat. esse quide
sine delectatione anima nũ quã po
test. Nam aut infimis delectat aut
sũmis. & q̃nto altiori studio exercetur
ad summa. tanto maiori fastidio
torpescit ad infima. q̃nto q; acriori
cura inar descit ad infima. tanto
tepore dãpnabili frigescit a sũmis.
Vtraq; enim simul. & equaliter amari
ñ possunt. Vñ iohs apls. scies uter
spinas amor sclãri ũ supne cartam
messem germinare ñ possẽ. p̃ usquã
etnu amoris semina pferat. de audi
entiũ cordib scã uerbi manu amor
sclãri ũ spinas eradicat dicẽs. Nolite
diligere mundũ neq; ea que inmun
do s. moxq; subiungit. Quasi siqs
mundũ. ñẽ cartas pars ineo. de siqs
te dicat. Vtriq; se amores inuno cor
de ñ capiunt. nec ineo segetes supne
cartatus pullulat. in q̃ dã spine in
unsime delectationes necam. utq;
ipsas ex hac infima delectatione na
scentes enumerat punctiones dicẽs.
Quia omẽ q̃d in mundo ẽ. & cupiscentia
carnis ẽ. & cupiscentia oculoꝝ et
superbia uitæ. q̃ ñ ẽ ex patre. sed ex mundo
ẽ. & mundus trãsit & cupiscentia ei⁹.
Delectari g̃ undo ypocrita ñ ualet. qa
ineius mente desideria supna ñ pdeu
nt. quã profecto spine terreni amoris
p̃munt. De q̃ apte subdit. Et inuo
care dñm in omni tpe. Tunc q̃ppe dñm
ypocrita inuocat. cũ hunc terrenꝝ
rex tribulatio angustat. Nam cũ in
hoc sclo effectũ quesite felicitatis in
uenerit. auctorẽ qui hanc plene fe
licitatẽ tribuit ñ requirit. Quia v
ut p̃dixim eẽ ars docentiũ debet
ut inaudituꝝ suoꝝ mentib; p̃ us studeat
ea p̃ usq̃ destruere. & post modũ
recta p̃dicare. ne bonũ scẽ p̃dica
tionis semen plena malis cogitationib
ante. uñ adieremiã dr. ecce constitui
te hodie sup gentes & regna. ut euel
las & destruas. & dissipes
& edifices & plantes. p̃ us utq; de
bet. ut destruat & post modũ edi
ficet. p̃ us euellat post modũ plan
tet. quia neq; q̃m recte uerbum
fundamentũ ponit. ñ p̃ us erroris ta
bẽca destruat. beat iob post quã
causas sumũ salus ecclie amicoꝝ suoꝝ
dictis. quasi contrarie uerbum
respondit. eoq; elationẽ multimo
da responsione destruxit. ia doce
re phibet. ut uidelicet apte uidens
unbis q̃ sub dicto recta plantare

inhis v̊ quę p̄mulſit euulſiſſe puerſa.
Sequit. Docebo uos p̄manū di. q̄ q̄ omps hr. nec abſconda. Sic beat iob loquit. ubiſſius. ut aliq̄d ſignet ex nr̄is. Nam ſcā ecc̄la docens in q̄nt cognoſcę exp̄dit. nil uer̄itatis abſcondit. Qua enī man̄ di uocat ſi li. omia q̄ppe p̄ip̄m facta ſunt. p manū di docę ſ̄phibet. eoſ. q̄s in pp̄a ſapientia remanere ſatuos uidet. Acſi apte dicat. Ego exme aliq̄d neſcio. ſ; q̄cq̄d de uer̄itate ſentio hoc exeiuſdē uer̄itatis largitate cōp̄hendo. Vos idc̄o recta n̄ ſa p̄tis. q̄a hanc eandē nr̄am ſapientiam. n̄ di manui. ſ; uob̄metipſis datis. Nam hostes ſcę ecc̄le ſiq̄d ueri aliq̄n̄do ſentiunt. id p̄ p̄ſuurib̄ tbuunt. et tanto magis ſe p̄uant ſup̄na ſapientia. q̄n̄to illa q̄ſi ex ſuo ingenio habere p̄uata uoluſt.
Quib; aliq̄n̄do dat aduudiciū ſuū ut recta quidē aliq̄ ſciant. ſ; exip ſa hac ſcientia obligatiores ad pęnā fiant. Vnde apte ſub dic̄. Ecce uo oms̄ noſtis. et q̄d ſine cauſa uana loquumini. Sc̄ptū ē enī. Seruus q̄ cognouit uoluntatē dn̄i ſui. et n̄ p̄parauit. et n̄ fec̄ ſcdm uoluntatē eius. plagis uapulabit multis. Qui aut̄ n̄ cognouit y n̄ fecit. digne uapulabit paucis. Rursumq; ſc̄ptū ē. Scientia q̄ facę bonū y n̄ facienti. peccatū ē illi. Id maiores q̄ culpę cumulū. hostes ſuos ſcā ecc̄la p̄hibet et ſcire q̄d ſequi debeant. et ſequi nolle q̄d ſciunt. De quib̄ alias dictū ē. Deſcendant in infernū uiuentes.
Viui ſunt. qui ſentiunt quę erga illos fiunt. Mortui enī nec ſentiunt omīno. nec ſentiunt. Mortui itaq; q̄ n̄ ſentiunt p̄ neſcientib̄. uiuentes v̊ qui ſentiunt p̄ ſcientib̄; ponu ſoleſ. Viuentes q̄ ḡ ē in infernū deſcendere. ſcientes ſentientesq; peccare. Seq̄r hęc ē pars hominis impij apte dn̄. hereditas uolentiq; quā ab omīno potenter ſuſcipiunt. Quā p̄fecto pars tē hereditatēq; p̄nus inſinuat cū ſub ungit. Si multiplicati fuerit filij eius gladio eruunt. et nepotes eius n̄ ſaturabunt panē. Et non abſurde impij uocant heretici. qui p̄ tro rē p̄ui dogmatis cognitione ſunt uer̄itatis alieni. Quos ſeq̄ntis ubo etiā uolentes appellat. quippe qui ſc̄ipturę ſacrę ſententias recta dogmata gerentes. ad intellectū p̄ua uum conant uolenti inflectere.
Volenti q̄ ſunt. et ſi in reb; hominū certe ſenſib; p̄ceptoq. filij aut̄ uolentiq; ſunt. ſequaces hereticorū.
Qui dū eoq; errori ſentiunt. q̄ſi ex eoq; p̄dicatione generant. ſ; multiplicati ungladio erunt. q̄a quā uis in unīm ſam multitudinē unpria libratę cognoſcunt. ſuccreſcunt. uenturi tamē iudicis ſententia ſeruunt. Vñ p̄ moyſen dn̄s dic̄. Gladius mis̄ manducabit carnes. Di enī gladi carnes ſ medit. q̄a in extremo iudicio eius ſententia eos q̄ carnalit̄ ſapiunt occidit. Qua in re quer̄endū ē. cur dicat q̄d hanc partē atq; hereditatē

.v. M.

sua prauu abomi potente p̄cipuis.
S; recte ꝙ sideram; liquet. qa ꝙ si ase
ipsis habuerint iniuste agere. sup
ne tam equanimi sub pena iniuste
acta iuste iudicare. ut diuina sen
tentia ordinet in pena qs in ordina
ta sua actio exciit ad culpam. Deq̄ub⁹
apte subiungit. Et ne putes eis n̄ satu
rabunt pane. Ne putes quippe here
ticoꝝ sint. qui de errantiū filioꝝ p̄di
catione nascunt. Quos ne eq̄m pani
sari at. qui dū in sacri ubi pabulo pl⁹
queri sentire q̄m capiunt. semper
auersatus cognitione ieiunant. ꝙ
p̄dicantia doc . ine que studen
ad questionē ri querere. habere
n̄ ualent ad refectionē. Quia ꝙ n̄ nul
los ex eis de hereticis sca ecclā colligit
n̄ nullos in malicia sua p̄nacesci re
linqt. pri addit. Qui reliqui fuerint
exeo sepelient in uentre tuo. Exeo ui
delicet hereticoꝝ pplō reliqui sepeli
ent in uentre tuo. qa dū adlucē ueri
tatis n̄ p deum. p fecto in pena p̄pe
tua intelligentia tirena depmunt.
Et qa n̄ nūq̄m dū auctor erranciū ple
biū rapit ad penā. seducte plebes re
formant aduersatus scientia. et nūc
ad uera cognitionē redeunt sub dm
cū ad eterna supplicia p̄uenium. hiq̄
male fuerant plani. apte subiungitur.
Et uidue illi n̄ plorabunt. Quas uiduas
eius accipim. n̄ subiectas plebes mor
te illi felicit destitutas. Quia sepe in
dictū e. dū p̄dicator erroris ad eterna
supplicia rapit. subiecte plebes illiꝰ
ad cognitionis uere gram reuertuꝰ.

his eni plebib; p̄ sius p̄dicator qsi ma
ritus p̄fuit. qa male ꝙ iunct⁹ in hese
rat cor uxori n̄ sus. Sequaq̄. q̄ uidue
ut destitute ploranti. qa morte p̄ui
doctoris sui a uera tatis inuentum
ex eui interitu affligi posse uidebaꝰ.
Ut certe n̄ ploranti uidue qa in suo erro
re remanentes diu sm fuisse estimāt
p̄dicatore suū. spe falsa ne lugeaꝰ.
consolant. Sequit. Sic cōportauerit
sic ta argentū. et sic lutū p̄parauerit
uestimenta. Preparauit quidē. s; iustus
uestiet illis. et argentū innocens di
uidet. argentū intelligi sacri eloquii
clara tas solet. sic alias dr. Eloquia dni
eloquia casta. argentū igne examī
natū. Et qa n̄ nulli eloq̄ū di n̄ interi
p̄ exhibitionē. s; exteriꝰ postensionē
habere cōcupiscunt. ideo ꝙ ppham dr.
Despexerunt omis inuolutu argento. bi
nimiru qui eloquio di. n̄ interiori
refectione se replent. sed exteriori
ostensione se uestiunt. Vn ꝙ hoc argen
tū. id est hereticoꝝ eloquiū tire e ꝑpati.
qa de scptura sacra ut aliq̄d sciant ex
appetitu tirene laudis elaborant. Qui
eria sic lutū p̄parant uestimenta. qa fluxe
et inquinabili ea quib⁹ se tueri uo
lunt scpture sacre contexunt testi
monia. Preparauit q̄ dē. s; iustus uesti
etur illis. qa uir recta fide plenus q̄
scis solet ad iusticia deputari. ea ipi
scpture sacre q̄ hereticus affert testi
monia colligit et erroris eius pana
cia unde ꝙ uincit. Sunt nos nāq; di
sacre legis testimonia adpetant. sed
nob afferunt unde uincant. Vn ꝙ dr

qui uidelicet manu fortis. unde pau-
lus typū dñi. goliam hereticoꝝ superbiā
significans. hoc reb̄ locutus est. quod nos
ūbis apertius. goliam quippe cū gladio
dd ē cū pena pastoris uenit ad pugnā.
ꝙ eundē goliā dd superans suo gladio
occidit. Quod nos quoq; agimus. qui p
multis dd membra excidi fieri dignatio
ne meruimus. Nam cū superbientes he
reticos. et sacre scripture sententias
deferentes. eisdē ūbis atq; sententiis
aduersantē unusquisq; pferunt uinci
mus. quasi etiam goliā suo gladio de
truncamus. Iustus quoq; uestiet eis uestim
tus quē pparat unusquisq; qui uidelicet eis
eisdē sententiis aduersantē uincitur.
quib; se quisq; pfectus doctū ostendere
contra uersantē conatur. Et argentum
innocens diuidit. Argentū ē innocē
tē diuidere. eloquia dñi minute
discretēq; exponere. et unicuiq; quod
digne & grauiter coaptare. Nam eloquium dñi quod hic argentū uel uestimenta
hoc alibi spolia nominant. Quod etiā
psalmista testatur p cōparationē di
cens. Letabor ego super eloquia tua.
sicut qui inuenit spolia multa. Quæ
spolia multa idcirco uocata sunt.
quia ad fidē dñi gentilitate tm̄ seu inte
nuden sacres eloquiis quib; indutis fu
erant exuunt. De hac quoq; argen
ti uel spolioꝝ diuisione alia dicitur.
Beniamin lupus rapax mane & me
dere pdam. uespere diuidet spolia.
Quib; pfecto ūbis paulus apls designatur. de beniamin stirpe p genitus. qui mane pdam & medit. quia im
pmorsus fidelis. fideles quos potuit rapi
ens crudelitate pene sanus fecit. Vespe
re spolia diuidit. quia fidelis pr modū
factus sacta eloquia exponendo dis
tribuit. Quem uis hoc argentū quod di
uidit innocens intelligi et aliter po
test. Hereticī namq; ut facile uale
ant pūsa suadere. dicta sibi quæ
dā recta p miscent. ut animas audi
entiū ex rectis sensib; trahant. et ex
pūsis ferant. Qui inpē ceptus dei quia
sana insanaq; locutione uariant
bene ineuglio decē leprosoꝝ sunt spe
cie designati. Quoꝝ colori sano dū
uicios candor aspergit. immoderato
hoc candore fedantur. Unde admo
nem̄ nr̄ plus sapere. quā oportet sapere.
& sapere ad sobrietatē. Qui etiā quia nec
dū diligunt de quo male sentiunt
nec proximū a quo diuidunt. de calo
ri pceptis adusti sunt. atq; ideo ad de
pcandū dīm decē ueniunt. Leo autē
quod sanus insana miscuerit. coloris
dulcitate uariant. Sed quia ineuls pre
ceptis offendebant. id illū unde of
fendant uocant dicentes. Ihū pcep
tor. Unū et mox curari meruerūt. Ergo
quia uir catholicus quæ ab eis recte
uel quæ praue sentiant intelligit
argentū innocens diuidit. idē quæ
ab eis salubriter. ut quæ pestifere fuerūt
dicta discernit. Sequit. Edificauit
sicut tinea domū suā. et sicut custos fecit
umbraculū. Tinea dicit domū cōrum
pendo edificat. Nec melio ri potu
it cōparatione hereticē demonstra
ri. qui locū suę pfidię nō nisi imitab

q̄s corrupat facit. Que etiā seq̄ces
suos ab eterno ee igne lib̄os pollicet.
Sponder q̄ppe eis refrigeriū quietis
etne. ⁊ ūba eius ſoludtratē ñ habes. /
qua plenitudine ueritatis carent.
Vñ sub iung. Et sic custos fec̄ umb̄
culum. Umbraculū nāq; custodis
nullo fundam̄to solidat. ⁊ tēpore
mox ūm seuiente destruit. q̄ppmulta
abhereticis requies cū tēpore dest-
ruit. q̄ post hanc uitā nullatenus in
uenit. Et qa sēpe hereticis incontēp
tu unius salutis eccl̄e potentiū scelerat
anis fulciunt. eisq; diuitiis precio
nē atq; administrationē. q̄rta p
tualem optulatur. ñ cessant. ipse
etiā quilibet duces com̄ ⁊ dirorem
suū reb; tēporalib̄ intumescen sce
ueri nūc sententia tangit. / atq;
abspeciali hereticor̄ interitu ad
generalē elatorū omniū diffinitio
nē sermo dirigit. cū sub dic. Duces
cū dormierit nichil secū auferet. /
aperit oculos suos et nichil inuenient.
Euidenter sententie psalmista ccl
nens dic. Turbati sunt omnes insipientes
corde. Dormierūt somnū suū. et nichil
inuenerūt omnes uiri diuitiarū in manu
bus suis. Vt enī in manu sua diuitē
q̄ eq̄m p̄ mortē inueniant. / eis an
te mortē dr. diuicias suas inquoq;
manib; ponant. Facite uob amicos
de māmona iniquitatis. / ut cū de
fecerit⁹ recipiant uos in eterna tab
nacula. Duces cū dormierit. / nichil
secū auferet. Res suas cū moreret et se
cū tolleret. / si ad perentis uocē cum
uuuerit⁹ tulisset. Nam ut rena oīa
que seruando amittum⁹ largiendo
seruam⁹. / patrimoniū q; nr̄m retinū
p̄dut. manet erogatū. Diuitē enī cū reb;
nr̄is durare ñ possum⁹. / qa aut nos il
las moriendo deserim⁹. aut ille nos
uiuentes q̄si deserunt peundo. dgen
dū nobis q̄ est. / ut res absolute p̄tur̄a
in ñ peuntē cogam⁹ ūsire incedē.
Mirandū ualde ē q̄d dr. Cū dormie
rit aperit oculos suos et nichil inuenient
Ut dormiam⁹ q̄ppe oculos claudim⁹. / et ui
gilantes aperimus. Sed hac inter qa homo
ex anima constat ⁊ corpore. cū unus
rei somn⁹ dr. alterius uigilie demon
stram⁹. / qa cū corp⁹ ob dormiscit imme
re. / tunc anima euigilat inueta cog
nitione. Et dormit q̄ duces oculos
aperit. / qa cū carne mortit. eius anima
uidere cogit. q̄d p̄ uidere contēpsit.
Tunc p̄fecto inueta cognitione eui
gilat. / tūc nichil ee ⁊ spicit q̄d tene
bat. Tunc se uacuā inuenit. / que ple
nā reb; p̄ceps hominib; se ee letabat.
Dormit et nichil secū auferet. / nichil inim
icū de reb; q̄s tenuit. Nam culpa rei
simul ducit. / q̄m uis hic oīa p̄ q̄b;
culpa p̄petrata ē relinq̄t⁹. tā g̃ ne
q; acceptus reb; tumeat se seq; sup
cetos extollat. / q̄ et se habere q̄d p̄e-
imus ñ bit. / ueniet q̄n doq; tēpus ut
euigilet. et tūc cognoscat q̄m uacuū
fuerat. q̄d in somno tenuerat. Sepe nā
q; contingit dormienti inopi. ut se
p̄ somnū diuite uideat. atq; excelse
reb; animū extollat. Ueret se habe
q̄d ñ habuit. et iamq; dedignari que

rat. aquib; dedignatꝰ ee se dolut.
ſ; repente euiglans euiglasse se do
leat. qui uter im diuicias imagi
ne ut dormiens tenebat. Demut eꝰ
pnus sub pauptatis pondere. uno
pie sue angustiis pmit. Ideo peus
q ad temp breuissimꝰ ut uacue
diuel sint. Sic nimirꝰ huj mundi
sunt diuites. qui reb; acceptis tu
ment. bene opari de abundantia
nescuut. Quasi dormientes sꝰ diui
tes si pauptate sua euiglantes inue
niunt. qa nichil secu adillud iudi
ciu q pmanet ferut. Et q̄nto nc
adbreue temp sublimi elati sunt
tanto comi se inppetuu graui in
gemiscut. Dicat q. Aperi oclos suos
ꝯ nichil inuenit. qa illic aperit ad sup
plicia. q ſ hic ad miam clausos tene
bat. Aperi oclos suos. ꝯ pietatis fit uc
tu nil inuenit. qs hic clausos tenuit
cu inuenit. Tarde q; illi oculos ap
uit. qui teste sapientia dapnatio
nis siue pe dicitur ire ferut. Quid
nob p sunt superbia. ꝯ diuitiarꝫ iactan
tia q d contulit nob. Insiert omia
illa tanq umbra. ꝯ tanq nuncij p
currens. Vilia ꝯ fugitiua fuisse q
tenuerat iam amissa cognoscut.
que qua diu aderant. stultis eoꝝ
cordib; ꝯ magna ⁊ mansura uide
bant. Sero duel aperit oclos qndo
lazar requiescente uidit. que ia
cente ante ianua uidere ⁊ repsit.
Intellexit ibi q dhic face nolut. ꝯ in
dapnatione sua cognosce copulse
q d fuit q d pdidit. qndo indigente

Aperi mū

nō agnouit. De quo adhuc subditur
Apphendit eū q si aqua inopia. noc
te oppmit eū tepestas. Videam nc
inopia ardentis diuitis. cui tan
ta fuit abundantia epulantis. Ait
enim. Pater abraha miserere mei. ꝯ
mitte lazarū ut intinguat extre
mū digitū sui in aquā ut refrigeret
linguā meā. quia cruciꝰ in hac flā
ma. Quib; ubis nob nō hoc innotescit
q a illic intanto ardore una tuc
ad sufficientia refrigerij aque stil
la requirat. ſ; q d is qui de abundan
tia peccauerit. illic estuante nimis
cremet inopia. Videm enim in ubis
diuitis ex subtilissimo dei iudicio q̄m
digna tali culpe respondent. Igen
te namq; inopia illic usq; ad minu
ma petenda copulsus est. q hic agn
te tenacia. usq; ad minima neganda puenit.
Q d dicebat subtili. q d dilectus potest.
Guttā aque petist. qui micas panis
negauit. Apphendit eū quasi aqua
inopia. Non inmerito aque te illa
inopia patur. q a in inferno cruci
at. qui susceptos inpfunditer absq; bes
tia letat lacus nomine designari. Vñ
p pham quoq; humani generis uo
ce dicit. Lapsa e in lacū una mea. ⁊
ereptoꝝ v exultatione cantat. Dne
ds ms clamaui ad te ꝯ sanasti me.
dne ab struxisti ab inferus aiam
meā. saluasti me a descendentib; in
lacū. Noctē oppmet eū tepestas. Q d
hic noctē. ꝯ nisi absconditū temp re
pentini extinctus appellat. ꝯ tempesta
tis v nomine iudicij turbinē de

signat. Qd ecia psalmista restat dicens. Ds manifestus veniet. ds nr & non silebit. Ignis in conspectu eius ardebit. & in circuitu eius tempestas valida.

Deq tempestate etiam sapiens in psalmo dicit. Ego qq; in matutinum surgo rideo. & sub sannabo cum uoces quidam mearum aduenerint. cum irruerint mihi pernina calamitas. & interitus quasi tempestas ingruerit. Et qa ipsa uentura est extrema ignorantia nox uocatur nocte opprimet eum tempestas. Idem ibo diuum iudicium dum ignorat apprehendit. Hinc enim quidam qd ipse metipsum ueritas dicit. Si sciret pater familias qua hora fur uenturus esset. vigilaret utique & non sineret perfodi domum suam. Et uos estote parati. qa qua hora non putatis filius hominis uenturus est. Hinc enim cum malus seruus dicit. Si autem dixerit malus seruus in corde suo. morabitur dominus uenire. & cepit percutere conseruos suos. manducet autem & bibat cum ebriis. uenient dominus seruo illius in die qua non sperat & hora qua ignorat. Hinc paulus discipulus dicit. Vos autem fratres non estis in tenebris. ut uos dies illa tanquam fur comprehendat. Omnes enim uos filii lucis estis. & filii diei. Non sumus noctis neque tenebrarum. Hinc supbiens diuum dei uoce dicit. Fruebare hac nocte reperuntur anima tua abste. quae parasti cuius erunt. Nocte animam reddere prohibet. qui morte non putauerit sensum tenebris coercuisse abstrahitur dicitur q. Nocte opprimit eum tempestas. Quia enim non uult agere bona quae uidet. deprehendi tur interitu sui tempestate quam non uidet.

Deequa adhuc sub dicit. Tollit eum uentus urens & auferet. Quod hoc loco uentus urens non malignus spes uocatur. quia desiderio flammas incendere excitat. ut ad eternitatem supplicio trahat. Puer sum quem libet uentus urens tollere dicit. qa insidiatore malignus spes quia uenturum quemque accendit ad ducia. morientem trahit ad supplicia. Iam qa uentus urens in mundus spes solet intelligi. qui male suggestionis flatu adtrena desideria in quoque corda succendit. ieremias pha testatur dicens. Ollam succensam uideo. & facie eius a facie aquilonis. Olla namque succensa est humanum scelerum cura ardoribus desiderio qq; anxietatibus feruens. que a facie aquilonis succendit. idem diaboli suggestionibus inflamat. Ipse enim uocatur nomine aquilonis solet. qui dixit. Sedebo in monte testamenti in lateribus aquilonis. ascendam super altitudinem nubium. Ab hui qui uentus uenit. unicuique electi. mens adustione repatet. quando in ea uitiorum feruor extinguit. & desiderio carnalium flamma frigescit. Vnde & sca ecclia in sponsi sui laudibus leta clamat. Sub umbra illius quam desideraui sedi. De hui ardoris tempestate. ei per ysaiam prumitente dno dicit. Psalliunca ascendat abies. & purtica exsurget murtus. Psalliunca namque ascendat abies. dum unusquisque de prauitatis abiectione ut rene cogitationis altitudo supne gratie plantionis exoritur. Vrtica uero ignee omnino naturae est. murtus uero naque repatiue seruit ee uirtutum.

Purtica ꝺ creſcit murtus. cū uſtoꝝ
mites ap turigine & ardore uicioꝝ
ad cogitationū rempiē. m̄ quillita
tēq; puenium. ꝺū iam ſi rena n̄ appe
tunt. ꝺū flammas carnis deſideriis
celeſtib; extinguunt. ꝑ hoc quoq;
m̄ us reſtiger ū celmus dam̄ marie
dr. Purtus altiſſimu obumbrabit t.
Quā uis in hac re ꝓumbrationis uoca
bulū. incarnandi di uīq; potuit na
tura ſignari. Vmbra enī alumine ſit
mat & corpore. Dn̄s aut ꝓ duuinita
te lum̄ ē. ꝙ mediante anima meus
uīo fieri dignatus ē ꝓ humanitate
corpus. Qua ꝺ lum̄ in corpore ū mei
erat uīo incorporandū. ei ꝙ incor
porē ū cepit. ad corp dr. purt altiſſi
mu obumbrabit t. idē corp unte hu
manitatis accipiet. incorporē ū lum̄
duuinitatis. ſ; iam de iniq quolibet
ꝙd cepim ex equam. Tollit ꝺ eum
uentus ur ef. ꝙa uidelicet maligni
ſpc. eū quē nunc succendet ut igne
ꝓ ū ſe ꝫ cupiſcentie. rapit ꝑ modū
ad flammas gehenne. Seqr. Et uelut
turbo rapiet eū de loco ſuo. Locus ꝑ
ū ſoꝝ ē tēporalis ut ē delectatio. & ca
rnis uoluptas. Quaſi turbine ꝺ
unuſq; q̄ſq; de loco ſuo rapit. cū acunc
tus ſius delectationib; extremo t t
die ſeparat. De quo extremo die ap
te mox ſubdit. Emittet ſup eū ꝫ n̄
parcet. Peccatorē ds quo ciens ferī
endo corripit. ad hoc flagellū emit
tet ut parcat. Cū ꝝ una ei impecco
ꝑ manente feriendo ꝫ cludat. fla
gellū emittit ſ; nequaq̄ parcet.
Qui enī flagellū emiſit ut parceret.
ad hoc emittit q̄ndoq; ne parcat.
Inhac una nāq; dn̄s. tanto magis
ſtuder ut parcat. q̄nto magis expec
tando flagellat. ſic ipſe uoce angli
adiohem ait. Ego q̄s amo redarguo
& caſtigo. & ſic alias dr. Quē enim
diligit dn̄s caſtigat. flagellat autē
omnē filiū quē recipit. ſ conf autē
de flagello dāpnationis ſic ꝓcū eſt.
Inoꝝ manuū ſuaꝝ cōp̄henſus ē
peccator. De quo ꝓ ieremiā dn̄s dic.
dū incorrigibilit delinq̄ntes ꝑplōs
uder. q̄s n̄ iam ſub diſciplina filios
ſ ſub diſtricta ꝓcuſſione hoſtes untu
et. Plaga inimici ꝑcuſſit te. caſtiga
tione crudeli. Et q̄d hic dr n̄ parcet
ibi quoq; ubi aliꝰ declarat. Quid
clamas ad me ſup contritione tua.
Inſanabilis ē dolor tuus. Vñ hoc ſem
ꝑ electi ꝓuident. ut ante aduſticiā
redeant. quā ſe ſe ira iudicis inex
tinguibilit accendat. ne ultimo
flagello de p̄henſi ſimul exſtiniat
una cū culpa. flagellū namq; tūc
diluit culpā. cū mutauerit ut una.
Nam cū mores n̄ mutat. n̄ expiat
actiones. Omis ꝺ duuina ꝓcuſſio.
aut purgatio nob; ut ē ꝑſentis
ē. aut iniciū pene ſequentis. ꝑ
eos enī q̄ ex flagello ꝓficiunt dic
tū ē. qui ſingulꝰ dolore inꝑcepto.
q̄a dū flagellat iniquus & corri
git. audire ꝑceptū noluit. audiv
dolore. Dolor ꝺ inꝑcepto fingit ei.
qui amalis op; q̄ſi ꝑcepta uice do
lore cohibetur. De his ꝫ q̄s dāpnaſ

flagella ꝙ nō lubant. dr̄. Percussisti eos
& nō doluerūt. attudisti eos & renuerūt accipere disciplinā. Hec flagella
ab hac una inchoant. & in eterna p̄cussione p̄durant. Vñ p̄ moysen dr̄
dic̄. Ignis exarsit ab ira mea. & ardebit usq; ad inferos deorsū. Quātū ad
p̄sentē & enū p̄cussionē spectat. re
cte dr̄. Ignis exarsit in ira mea. q̄n
tū vō ad eternam dāpnationē apte mox
sub dr̄. & ardebit usq; ad inferos de
orsum. Licet aquib; dā dicisōleat.
illud q̄d scriptū ē. Non iudicat ds bis
in idipm. Quia tamē hoc q̄d p̄ ypham
de nūq̄ dr̄ nō attendūt & duplici
contritione conterere eos. & id q̄d ali
as scriptū ē. Hec ppl̄m de tra egipti
saluās. Secdō eos qui nō crediderūt p̄
didit. Quib; tamē si consensū p̄bem
q̄m libet culpā bis ferire nō posse. hoc
ex peccato p̄cussis atq; in peccato
suo morientib; debet estimari. qa
eoꝝ p̄cussio hic cepta illic p̄ficitur.
ut incorrectis unū flagellū sit q̄d
tēpalit incipit. Sī inetus suppli
cijs summat. quātū eis q̄ omīno
corrigi renuunt. iam p̄sentiū
flagelloꝝ p̄cussio. sequentiū sit in
ira mea mortuoꝝ. Emittit q̄ sup eū &
nō parcet. Seqr̄. De manu ei fugiet
fugiet. Hoc & enī fugiet de manu se
rientis. qui p̄tinuatē siue correctiō
actionis. Vt certe qa insāe eloquio
mā operatio solet intelligi. de ma
nu p̄cussi fugit. q̄ dū p̄ui in ira tua
& spic̄. uias p̄uersatus relinq̄t. Vnde
adhuc sub dr̄. Stringit sup eum

suas. Manus q̄ppe stingere ē. ut̄e
sue opa inrectitudine & firmare.
Vñ etiā paul⁹ ait. Remissas manꝰ &
dissoluta genua erigite. Dū traq;
alienū interitū & spiciunt. reuo
cant ad cor inrecogitent suū. et
unde ali ad tēmta ducūt. attēnto
unde ali lubātur. Stringit q̄ sup eū
man suas. q̄a conspic̄ in aliena pena
q̄d timeat. & dū delinquentē sic
p̄cussū respic̄. dissoluta sua opa in
stricte uigore constringit. sicq; fit
ut q̄a iniquus uuens multos ad
culpam t̄xerat delectatione pecca
ti. q̄sdam moriens a culpa reuocat
terrore tēmti. Q̄d etiā p̄uenire bo
nus p̄salmista testat dicēns. Letabit⁹
iust⁹ cū uiderit uindictā impioꝝ.
man suas lauabit in sanguine pec
catoꝝ. In peccatoꝝ morientiū san
guine iusti lauant manus suas. q̄a
dū eoꝝ pena conspicit. & spicientis
ira mundat. Seqr̄. Et sibilabit sup
eū. inuens locū eius. Q̄d insibilo. n
intentio admirationis exp̄mit.
Sīv insibilo fieri asse alia significatio
quer̄t. morientē peccatore. hiq̄
interitū eī aspiciunt. os insibilo
stringunt. dū ad ea q̄ cōtēpse
rant ūba spālia & uertunt. ut iam
credē & p̄dicare incipiant. q̄
p̄us dū uniquiū florē & ēnerent nō
credebant. Nam sit pleriūq; ut in
firmoꝝ animi eo magis de audītu
uertatis terpidet. quo florē & con
tēptor uertatis uidet. Sī cū iusta
ultio uniustos subtrahit. alios aptā

manus

uitate cõpescit. Vñ ꝙ ꝓsalomonẽ
dr. Mutato pestilentię sapien
tia erit paruulus. Vir ꝙ scs post
qm̃ potentũ pena qui extollus
inscio sufficient expleuit. Tur
su ad hereticoꝝ superbiã qui extol
luit ineloquio ũba conuitit. Aos
seqr. Habet argentũ uenaꝝ suaꝝ
principia. Ce auro loc ẽ inq ꝙ flat.
Inargento eloquiũ. inauro utte
ut sapientię claritas designari so
let. Et qa hereticis sic de eloquio
sui nitore superbiunt. ut nulla sa
croꝝ librorꝝ auctoritate solud eis
qui lib adloquendũ nob qsi qdã
argenti uena s. qa de ipsa locuti
onis nrę origine tractabim. Eos ad
sacre auctoritatis paginã reuocat.
ut siuere loqui desideras. inde si
mere debeant qd loquant. Et aut:
Habet argentũ uenaꝝ suaꝝ pncipia. Ic sic aptę dicat. Qui aduertę p
dicationis ũbas se ꝓparat necẽ ẽ
ut causaꝝ origines a sacris paginis su
mat. ut omẽ qd loquit. ad diuinę
auctoritatis fundamentũ reuocet.
atq; ineo edificiũ siue locutionis
firmet. Vt enim ꝓdixim̃us sępe hereti
ci dum sua student ꝓ̃ se astruere.
ea pferunt que in sacroꝝ librorꝝ pa
ginis nitent. Vñ et discipulũ su
um ꝓdicator egr̃eg admonet di
cens. Orbum oche de positũ custo
di de uitanis ꝓfanas uocũ nouitates
quia dum laudari hereticis tanquã
de excellenti ingenio cupiunt. qsi
noua quedã ꝓferre que in antiq
patrũ libris ueteribꝰ nitenent. sicq;
fit. ut dum uideri sapientes desiderant
miseris sibi auditoribꝰ stultitię se
mina spargunt. Bene aut sub dr.
Et auro loc est in quo flat. Ic sic aptę
dicat. Vera fidelium sapientia cum uni
uersalis ecclę loc est tribulationẽ nob
ꝓsequentib; parit. Si enim cuncta pecca
toꝝ sordib ꝓsecutionis ure igne pur
gat. Vñ scriptũ ẽ. Ignis ꝓbat aurũ
et argentũ. Homines vo receptabilis
in camino humiliationis. Quo in loco
potest qq; hoc ꝙ uenient intelligi.
ut de sua hereticis stulta passione ui
deant increpari. Nam sępe pr̃ihus xc
dñi ac redemptoris nr̃i nomine mul
ta patiunt. Ese sicq; eis de passionib;
eius fieri mres spant. Quib; sci uri
uoce nunc dr. Auro loc est in quo
conflat. Nam iuxta hoc qd iam et
ante nos dictũ ẽ. Qsqs ext ecclę uni
tatẽ parit penas. pati potest. mar
tyr fieri non potest. Qa auro locus e
in quo ꝙ flat. Quid traq; ad hec here
tici dicetis. Conflari ꝓ afflictionẽ
carnis. Vt etiã ꝓ martyriũ multis.
Sed locũ quo debeatis conflari nescio
tis. Audite qd sci ꝓdicatoris uoce dr.
Auro locus in quo conflat. Is unc ꝙ
conflationis locũ quer̃it. hanc
fornacẽ qua aurũ apte purgari
ualeat inuenire. Vna ẽ ecclia inq
qsqs conflari uoluer̃it. a bomũ etiã
potest peccatoꝝ sorde purgari.
Siqd ꝓ dõ amaritudinis. siqd tribu
lationis extra hanc posita sustineris.
incendi potestis tantũ m̃ non purgari.

D. M.

Vicat ieremias dicat. quom conflatio ignis omnium uirtute sit uacuus. fruſtra conflauit conflator. malicie enim eorum non sunt consumpte. Ecce ignis exterius conflans. et dure compassionis admouet penam. et tamen errorus non excoquet culpam. et torrida crudelium dat penas. et tamen bonorum non facit increata meritorum. Sed etiam conflationis ignis qui extra catholicam uoletat ecclesiam quam nullo omnino sit uirtutis. paulus apls insinuat dicens. Si cuius opus arserit detrimentum patietur. ipse autem saluus erit sic tamen quasi per ignem. Nichil impedit. Alij quippe prauas de deo sentiunt. alij recta de auctore tenent. Sed unitate cum fidei uinculo non tenent. Alii errore fidei. alii uero scismatis peruersione diuisi sunt. Non et una prima pars decalogi utrarumque partium culpe reprimuntur. cum diuina uoce dicitur. Diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo. et ex tota anima tua. et ex tota uirtute tua. Deinde mox subditur. Diliges proximum tuum sicut te ipsum. Qui enim de deo pie sancteque sentit. liquet profecto quia deum non diligit. qui uero de deo recta sentiens a sancte ecclesie unitate diuisus est. constat profecto quia proximum non amat. quem habere socium recusat. Quisquis igitur ab hac unitate matris ecclesie siue pharesim de deo pie sancteque sentiendo seu errore scismatis proximum non diligendo diuidit. carnalis huius gratia priuatur. De quo hoc quod primisimus paulus dicit. Si cuius opus arserit detrimentum patietur. ipse autem saluus erit sic tamen quasi per ignem. Nichil impedit. Sed etiam si aperta uoce dicat. tacita locum suum conflationis ignis adhibitus reperito me cruciat. mundatione non purgat. Hunc igitur omnis sancti pacis amatores. summo studio locum quaerunt. hunc quaerentes inueniunt. hunc inuenientes tenent. sanctis peccatorum remissio ubi. ubi quando. ut qualibet. Ubi quippe. non in catholice matris sinu. Quando. non ante uenturi extremi diei. Qua ecce nunc tempus acceptabile. ecce nunc dies saluus. Et quaerite dominum dum inueniri potest. inuocate eum dum prope est. Qualibus non confusis. quia ad parulorum umilitatem magistra humilitate formantur. Quibus dicitur. Nisi conuersi fueritis. et efficiamini sicut paruuli. non intrabitis in regnum celorum. Quia igitur in catholica ecclesia uerimur esse. dicitur recte. Duro loculo in quo flatur. quo non clarescente anima in fulgore etherne pulchritudinis non nutrita dicatur. Pulsa hic arsuri inofficiosa carnalis. Pensandum prea est. quod occulto filio omnes ds. quasi ab ipsis exordijs suis innocentes custodiens. usque ad uirtutum summa proficiat. ut recta crescente simul meis proficiat et annorum numerositas. et celsitudo meritorum. Duos uero in ex eodem filius deseruiens. alterum rectis. uicissim ut per abrupta permittit. Per quos tamen ecclesie respicit et ad sequendum se sancti amoris igne succendit. atque in oblatas eorum cordibus prurigines uiciorum uirtute inseruore

uur turtū. ⁊ eo magis ignescūt
tunc addesiderū requirende
pietatis dī. quo magis erubescūt
memoriā iniquitatis sue. sic se
pungit. ut impugnet examine
mules ante ducis oculos ⁊ struat. hostiu
uiuere turpit cedat. ⁊ eneruit
p̄bens ⁊ga seruatur. Qui tamē hoc
hoc ipm qđ turpit gessit erubes
cens ante ducis siu oculos maiores
exp̄a uerecundia uires sumit.
tanto q; post fortia exercet qnto ⁊
p̄sentē glām uur turtis ꝑ agat. ⁊ p̄
triam ignominiā debilitati ⁊gat.
Sic g̃ nō nūq̄n quida undi seruicio
exante acta acri debilitate robo
rant. eosq; ad custodienda manda
ta. ⁊ firmiores reddit desiderū im
pellit memoria p̄teritoꝝ. ut hinc
aduentura amor p̃uo cet. illinc
de p̄terit uerecundia instiget. Qs
tamē adūsarij ecclē dū sumis uur
turtib; p̄dictos uidere nit. eisq; unp̄
sentiri uita unde derogent. qa in
uenire neq; q̄m possunt. accusare
illos de p̄teritis molunt. ⁊ sic mo
y sen nr̄m manicheus impetit. in
quo seq̄ntiū uur turtū gr̄am nō sac
ri homicidij conat culpa sedare.
Inquo nō attendit postquā pacies
adsustinendū. si p̃us quā p̄cepsad
feriendū fuerit. Talib; g̃ adūsariis
beatus iob subtilissima consideratī
one obuians. postq̄ dixit habet ar
gentū uenaꝝ suaꝝ p̄incipia. y auro
locus ē in quo y flatur. ⁊ apte subdit.
ferrū de tra tollit. Solent heretici

de iusticie siue cōt nos elatione
gl̃ari. atq; opa sua ostentationi sin
gulari iactare. nosq; inigs ut dix
imus. aut ee aut fuisse criminant.
Pro humillimā g̃ confessionē. ⁊ ueta
ce defensionē cōt eos uur ses loq̄r
dicēs. ferrū de tra tollit. de si apte
dicat. fortes uiri qui acerrimis lin
guaꝝ gladiis in hac acie defenden
de fidei ferrū sumit. aliq̄ndo tra in
imis actionib; fuerit. Peccatri
q̄ppe homini dictū ē. tra es. y in tra
ibis. S; de tra ferrū tollit. cū fortis
ꝑpugnator ecclē arma q̄m p̃us re
nuit actione sep̄at. Non g̃ mireo de
bet despici q̄ quid fuit. qui iam ac
cipit ee q̄d nō fuit. dnō matheus int
ra inuentus ē. qui ti reus negotiis
implicat telonei usib; seruiebat. S;
de tra sublatus in fortitudine ferri
y aluit. cui uidelicet lingua quasi
acutissimo gladio euglij admissi
one dūs infidelitū cōda trāsfixit.
⁊ qui infirmi p̃us despectus q; fuerat
p̄trena negotia. fortis post modum
sact ad celestia p̄dicamina. Vnde ad
huc subiungit. ⁊ lapis solutus calo
re mes y uit. Tunc lapis calore sol
uit. cū cor durū atq; aduersi amoris
igne frigidū eo dē diuini amoris
igne tangit. ⁊ inferiorē spē luctur.
ut ad sequentē uitā desiderio q estu
ardeat. quā p̃us audiens insensibili
manebat. ⁊ ex quo ardore seculi y et
emollit ad amorē. ⁊ roborat ad op
ationē. ut sicut p̃us durus fuerat
in amorē scli. ita post modū fortē

exercear, amorē dī. & qđ amare au
dere renuebat. iā & credere ⁊
p̄dicare incipiat. Lapis q̄ solutus
calore ines uertit. qa dura mens
supnu amoris igne liquefacta ad
uetā fortitudinē ⁊ mutat. ut pec
catrix qui⁹ pus insensibilis extimetat
post modū & pauctor mate fortis
& p̄ p̄dicatione sonorus fiat. Qđ be
ne p̄ ysaiam dr. Qui⁹ fidit in dño
mutabit fortitudinē. fortitudinē
mutam. cū ⁊ ūsi tanta uirtute pre
sentis selm fugim. qm̄ta hoc ante que
rebam. Qua aut male abadūsari
is catholicoq; moribꝫ ante acta uita
reparat. Ite scte subdit. Tempꝰ posu
it tenebꝝs. & unūsoq; finē ipse con
sidetat Tempꝰ posuit tenebꝝs unq;s
udelicet modū. quo iniqui ee de
sistant. Vñ et sp̄aplm dr. Fiat sali
qm̄do tenebre. nūc aut lux in dño.
sic̄ alys quoq; discipulis scde doctre
ecclesiast dic̄. Nox p̄cessit. dies aut̄e
app̄pinquabit. abiciam⁹ g̃ opa tene
brarū. & induam⁹ arma lucis. sic ut
in die honeste ambulem⁹. Vnde &
in canticis canticoꝝ ecclā uenientē
dr. Que ē ista que p̄gredit quasi
aurora consurgens. apte enī ecclā
aurore cōparata dic̄bit. que p̄ cog
nitionē fidei a peccatoꝝ suoꝝ nexib⁹
tenebꝝs inclata luce iustitie ⁊ mutat.
Tempꝰ g̃ posuit tenebꝝs. & unūsorū
finē ipse considerat. Vnūsoq; noīe
& electos uoluit. & ..... repbos
cōprehendi. Hambona faciens & or
dinans ds. mala v̄ n̄ faciens. s; abin
iquis facta ne inordinate eueniāt
ipse disponens ⁊ sideratur unūsorū
finē. & pacienter tolerat omnia. atq;
uniuersi electoꝝ ⁊minū. qđ ex malo
mutent ad bonū. inuitet etiā rep
boꝝ finē q̄ de malo ope dignū se tra
hunt ad supplicii. Videt finē p̄se
quentis saulu quo p̄stratus dicet. Dñe
qđ me uis face. Videt finē qui⁹ ob se
quentis discipuli. qđ p̄ cōmisso sceler
gutture laqueo stringeret. Seq; & pec
catē punire et. & deterius punien
do decipet. Audit nununtas delin
quentes. s; considerauit finē delin
quentiū p̄ penitentiā coerectorū.
Vidit quoq; sodomā delinquentē.
s; considerauit finē ardoris luxurie
ignē gehenne. Vidit gemitantis
finē. qđ possessā uniquitatū tenebꝝs
qm̄doq; fidi luce clarescere et. Vidit
uidee ⁊minū. qđ a bea luce fidi qm
tenebat. obdurate p̄fidie se tenebꝝs
cecaret. Vñ adhuc congrue subdit
Lapidē quoq; caliginis ⁊ umbram
mortis. Audidit torrens applo pegi
nante. Quid durus ille p̄fidus ꝑsḗ
nudeoꝝ. qui auctorē ute uidere
p̄fide noluit. que p̄ pphetā p̄dr.
n̄ lapis caliginis fuit. qui ⁊ crudeli
tate durus extitit. & infidelitate
nebulosus. Qualio quoq; uocabulo
umbra mortis, umbra q̄ppe talis ex
p̄mit. qualia ei us tei de qua trahit
fuerunt luminaria. Quis aut mortis
nomine nisi diabol uocat. de quo
p̄ q̄ndā ministri siu significatione
dr. Et nom illi mors. Sui ille ꝑsḗ

umbra extunt. qa unquantate illi
sequens sei unse imagine expssit. Qd
v torrentis nomine. nulle aconspec
tu tremdi iudicis. putamu examen
egrediens. atq; electos y reprobos di
uidens ignis uocat. vn ppham
dr. fluuius igneus rapidusq; egre
diebat a facie eius. Quis autt in hoc
mundo pegnat ppls. ni qui adsor
tem electoy curr'ens hre se patam
nouit in celestib. z tanto magis
illic spat inuenire se ppa. qntó
hic cuncta que ptereunt ee ase
de putat aliena. Pegnus traq; e
ppls. omniu numus electoy. qui
hanc utam quod dam sibi exiliu depv
tantes. adsup nam patam tota cordis
intentione suspuant. Dequibus
paul dic. confitentes qa pegni et
hospites s sup tram. Qui eni hec
dicunt. significant se patam in
quirere. Hanc pegrinatione isde
quoq; apls tolerabat cu dicet. Du
sumus incopore pegnam adno.
p fide eni ambulam et n p specie.
Huj pegrinationis eru pnas satagebat
euadere cu dicebat. Desideriu ha
bens dissolui. et ee cu xpo. frr ur
su. Michi uuuere xpc e. et mori lu
cru. Huj pegrinationis pond gue
sentiebat psalmista cu dicet. Heu
m qa incolatus ms plongat e. ha
bitauu cu habitantib cedar. mul
tu incola fuit anima mea. Abhac
eripi q nroci anhelabat. cu supnis
desideriis flagis dicet. Sitiuit
anima mea ad dm uiuu. q ndo
uenia et apparebo ante facie di. Si
hoc desideriu nescium. qui cor in
terrenis uoluptatib defigunt. Du eni
sola que uisibilia diligunt. p fecto
inuisibilia ut sic credunt ee n dili
gunt. qa du nimis se ext'raus secum
etia mte carnales fiunt. Simul eni
in hac uita uniq; ppls curr'it. si n si
mul ad ppetua puenit. qa lapide
caliginis et umbm mortis diuidit
torrens applo pegnante. de si apte
dicat. Eos qs m, infidelitas excecat
vt crudelitas obdurat. Flam max flu
uiu aconspectu emi iudicis exiens
abelectoy tunc pplo sepat. et tunc
abonis ignis distincti examinis diui
dit qs nunc insius y cupiscentiis te
nebre uicioy excecant. Poterit for
tasse intorrentis nomine ipsa ut'i
gatio see p dicationis intelligi. iux
ta id qd p salomone dr. Oculu qui
sub sannat patre et despicit partu
matis sue. effodiant illu core de tor
rentib. Quer si qppe du diuina iu
dicia reprehendunt. sub sannant pa
tre. Et quilibet hereticu du p dicato
rone see ecclie secundu ea illi der'i
dendo y repnunt. qd aliud quam
partu matis despiciunt. Qua n un
mer'to eoy qq; matre dicun. qa
de ipsa exeunt. q comt ipsam locus.
uoce attestante qui ant. nob exier'unt.
si n erant ex nob. Nam si fuissent ex
nob. manssissent utiq; nobcu. Coeu
v de torrentib ueniunt. cu p dica
tores ueri ad defensione see eccle
a sacroy libroy fluentis p cedut.

Qui recte etiã cœci uocati s. q̃a ne
quaq̃m de iusticię luce sup̃biunt.
s; p̃ humiliatus grãm peccatoꝝ inse
nigredinẽ constituẽt. vñ etiã ab
electoꝝ eccl̃a dr̃. Nigra sum s; formo
sa. et iob̃s art. Si dixerim q̃a pecc̃m
n̄ habeam. nos ipsos seducimus. Qui
ui delicet cœci sub sanctis octos
effodiunt. q̃a prauoꝝ ac p̃ uicatiõ
hominũ intentionẽ uincunt. et hoc
taq; testimonio si hic quoq; tortus
p̃dicatio debet intelligi. lapidẽ cali
ginis & umbrã mortis diuidit tort
ens applo pegnanti. q̃a scõꝝ p̃dicatio
obdurata s mentes reproboꝝ deserit. et ad
pia humiliũ se corda conuertit. Vnde
adhuc sub dr̃. Eos q̃s obtutus ẽ pes
egentis hominis & inuios. Qui hoc
loco alius accipit egens ho. n̄ ille d
quo p̃ paulũ dicit. Cum q̃ qui ꝑ uo egens
factus ẽ cũ eẽt diues. Qui uide
licet egentis hominis pedes sci p̃di
catores fuerit. p̃ quoꝝ p̃fecto p̃sen
tiã gentilitate circuiens mundu
p̃ambulauit uniuersũ. De quib̃ p̃ pro
phã dr̃. Et inambulabo in eis. In
pes eius n̄ erat. qui rem incõpedib̃
dicebat. p̃ q̃ legatione fungor inca
tena. s; eoꝝ qui umb̃ mortis & lapis
caliginis extitit pes hominis egen
tis obtutus ẽ. q̃a in p̃o initio nascen
tis eccl̃e. dũ sci apli celoꝝ regnũ in
dee p̃dicare uoluissent. uidentes
q̃d eis nichil omino p̃ficerent ad p̃di
candũ gentib̃ defluxerit. sic ipsi in
iuriosacrib̃ dicit. Vob̃ oportebat pri
mũ loq̃ uerbum dei. s; quo repulsus
illud & indignos uos iudicastis eterne
uite. ecce conuertimur ad gentes. Sequib;
& p̃ psalmistã dr̃. Transferent mon
tes in cor maris. q̃a repulsi a iudea
apli in hoc gentilitatis salo stabi
li. Qui s q̃ qui in mysterio duricie pob
scuritate cœcis. quasi quida lapis
caligunis & umbra mortis ap egnan
te sco ꝑ lo diuiduntur. n̄ h q̃s pes egen
tis hominis ẽ obtutus. id ẽ q̃s p̃dica
tores dñi uidelicet p humanitate
pauperis p superbie sue tumore reliq̃t
eoq; omino obtutus s. dũ p̃dicatio
nis sue semina ad solã fructificatio
ne gentiũ extulerit. Qs recte q̃q;
& inuios uocat. q̃a dũ in infidelita
te sua obdurati s uerbis uite ad cor
uiã p̃bere noluerit. Sq; iudea hec q̃
se obdurauit. ut q̃ lis fuerit dubium. vt
q̃d post tulerit audiam. Sequit
Terra de qua oriebat panis in loco
suo igne subusta ẽ. Panẽ uidet dare
ipal mss
& sueuetat. q̃ legis uba p̃ferebat.
Qua uidelicet lege. q̃a intelligere ia
m̄ pbi atq; explanare n̄ poterant.
p̃ pha ieremias in lamentis deplorat di
cens. Paruuli petierit panẽ. & qui
frangeret eis n̄ erat. Sq; hec tra in loco
suo igne subusta ẽ. q̃a fidelium signa
& spiciens in nuptiis se face & crema
uit. Quia eni semp̃ in uidia de sup̃
bia nasci solet. in loco suo igne p̃ci
que idcirco arsit in uidia. quia sup̃
biam n̄ reliquit. Terra q̃ que p̃us
panẽ habuit. post igne subusta ẽ.
quo synagoga q̃ mandata di plege
p̃cepit. nascentẽ eccl̃am p̃sequen

inuidie se igne ꝙ sūpsit. An non emula-
ris se tascib; ardebat. cū redemptoris nr̄i sig
na ꝙ spiciens p qs̄ dā suos diceret. q̄d dā
cim q̄ hic ho multa signa fac. vel
ere uideris q̄ nichil pfic cim. ecce
mund tot post eū uadit. Videbant
unde ꝙ uerū debuerant. atq; exin
de puer siores fiebant. Quere bant
extinguere. quē cernebant mortu
os uiuificare. Inore tenebant legē.
ꝫ legis p sequebant auctorē. Terra
g de qua oriebat panis in loco suo
igne sub mīsā ē. q̄a iudea in semetip
sā p̄ius habuit legē q̄ reficeret. ꝙ post
inuidiā q̄ ꝙ cremaret. De cui adhuc
de sēptione sub iungit. Locus saphi
ri lapides ei. & glebe illi aurū. Iu
get reatū culpe sequentis. p̄ conui
gle p̄cedentis. Nam uni cuiq; eas
tanto maioris ē crimīs. q̄nto p̄ius
quā caderet maioris potuit ee ui r
tutis. Dicat g de iudea. dicat q̄d
fuerit. & p̄cedentiū magnitudo
uirtutū. crescat adcumulū sequi
um delictoꝝ. Loc saphiri lapides ei.
& glebe illius aurū. Quid enī hoc loco
p lapides. nisi scoꝝ ac fortiū mentes
accipim. Insēptura & enī sēa aliq̄n
do lapides in malo. aliq̄ndo v̄ in bono
accipi solent. Nam cū lapis p insensi
bilitate ponit. dura p lapides corda
signant. Vn & p rophm dr. Porcns est
ds de lapidib; ut filios sūscitare filios abra
he. Qui uidelicet nomine lapidū cor
da gentiliū designat. dura runcat
q; insensibilia p infidelitatē. Et p p
pham dns pollicet dicens. Auferam
cor lapideū de carne ua. & dabo uo
bis cor carneū. Rursū p lapides mites
fortiū designari solent. Vn ꝙ petrū
scīs dr. Et uos tanq̄m lapides uiui
sup edificamini in domos spales. Et dns
p p pham ueniente ecclē pollicetur
dicens. Ecce ego sternā p carbunculū lapi
des tuos. & fundabo te in saphiris. &
ponā iaspidē ppugnacula tua. & por
tas tuas in lapides sculptos. & oms ter
minos tuos in lapides desiderabiles. uni
uersos filios tuos. doctos a dno. Et uere
namq; nulla p ordinē lapides. q̄a
mea scās animas mente ꝙ diuersitate
distinxit. fundauit ea in saphiris.
qui scilicet lapides coloris aerii insē
simili tudinē tenent. q̄a robur ecclē
in animab celestia appetentib; solidat.
Et quo iaspis uiridis ē coloris. iaspidē
ppugnacula ei posuit. q̄a ulla contra
aduersarios p scē ecclē defensione ob
iecta s. qui immensus desideriis uirtutē
nulla repōris reprobi arditate mar
cescunt. Portas v̄ eius posuit in lapidē
sculptos. hi q̄ppe portę s ecclē. p quoꝝ
unitā atq; doctrinā unitas in ea multi
tudo credentiū. Quid peo etiā qd ma
gnis operib; pollent. & id qd loquente
asserunt. uiuentes ostendit. in puri
bus sculptis lapidesmemorant. In quoꝝ
enī uita recta operatio cernit. q̄si ineis
de expimit qd egerit. Vbi omnē q̄q;
scoꝝ numerū generali collectione
concludens subdidit. Omnes terminos tuos
in lapides desiderabiles. tanq̄m si au
dientes ista peteret em. ut hos lapides
qs dicer. indicaret & adiunxit.

Vnu\l/os filios tuos docto
adnō. Qua g̃ de iudea numq̃m sc̃e
anime q̃ celestē uitā ducent defuer't.
dr̃. Locus saphiri lapides ei. & quia
magna utr̃e ac sapientie claritate
pfidē fulsit aduncus. & glebe illius
aurū. Qd p glebas. n collectiones sin
guloꝝ ordinū ac multitudines designant. Glebe aut ex humore ꝫ pulue
re consistunt. Omnis g̃ qui rore gr̃e
infusi. ex mortis debito se puluerem
ee uerace cognitione confessi sunt.
dū utr̃e uirtute clarescent. q̃si aur̃e
nulla glebe iacuer't. Glebas hec ita
habuit in pphis. glebas in doctoribꝫ
glebas in patribꝫ antiquis. qui magna
se infusione gr̃e in confessionis ꝫ opis
unanimitate tenuer't. Dicat g̃. & gle
be illi aurū. qa in ea multitudo spāli
um tanto maior clarior. q̃nto se se in
dinac proximū maiore unanimitate
stinxer't. Sz hoc aurū. pfidie ē primo
dū tenebris obscuratū. Cui p̃fecto nug
dum ier emias pphā intuens deplorat
dicens. Quomō obscuratū ē aurū. mu
tatus est color optimus. Aurū namq;
obscuratū est. qa in eis antiquus ille
fidei atq; innocentie splendor irruente pfidia malicie se nocte fuscav.
Qua g̃ q̃d fuit aduncum. loc̃ scilicet lā
phiri lapides eius. & glebe illi aurū.
nunc iā dilect̃ ille dō pplis. cur tan
tanta hec dona p̃dicer't audiamus.
Sequit. Semitā ignorauit auis. nec in
tuit ē eā oculus uulturis. Qs hoc loco
auis nomine. in ille signat. q̃ corpus
carneū q̃d assūpsit. ascendendo ade
rbera libraut. Qui aptē quoq; etiā
uultur is appellatione exp̃mit. Vult
q̃ppe dū uolat. si iacens cadauer con
spicit. adesum se cadaueris deponit.
& plerūq; sic in morte capit. dū ad mor
tuū animal de summis uenit. Recte
g̃ mediator dei & hominū redemptor
in uultur is appellatione signat. qui
manens in altitudine diuinitatis sue
q̃si a quo dā uolatu sublimi cadauer
mortalitatis nr̃e ꝫ spexit uinsimus.
& se de celestib; ad ima dimisit. fieri
q̃ppe ꝓpter nos homo dignatus ē. et
dū mortuū animal petit. morte apud
nos qui apud se erat immortalis inue
nit. Sz huius uulturis oculus fuit intemo
nr̃e r̃surrectionis. qa ipse ad diuinum
mortuus. ab etna nos morte liberauit. Iue
g̃ p̃fidus iudeoꝝ pplis mortale uidit. si
qd morte sua nr̃am morte destrueret.
minime attendit. Conspexit quide
uultur ē. sz oculos uulturis in aspexit.
qa dū humilitatis ei uias quib; nos ad
alta subleuauit ꝫ sidera re nolunt. semi
tā auis ignorauit. Neq; enī pensare stu
duit. qd eius nos humilitas leuaret
ad celestia. & mortis ei⁹ interitu re
formaret ad uitā. Semitā g̃ ignorauit
auis. nec intuitus ē oculus uulturis. qa
& si uidit eū quē in morte tenuit. ui
dere noluit. q̃nta utr̃e nr̃e gl̃ā de el
morte sequer et. Vñ ad crudelitatē q̃
p̃secutionis exarsit. Verba utr̃e p̃ppe
renuntiant. p̃dicatores regni celorū
phibendo, seuiendo. feriendo repu
lit. Qui scilicet repulsi iudea ad q̃m
missi fuerant deser entes. in gentilitra

Jnascēsiōe.

ris collectionē dispsi sunt. Vñ adhuc
sub dñi. Non calcauerūt ea filii instr
uctor. nec pmiserunt pea leena. Incūc
as latinus codicib⁹ instructores posito
rep unus. ingeus negotiatores in
uenum. Ex qua re colligi ualet. qđ
hoc loco pinstructorib; instructores
sep tores quiq; ignorando posuerūt.
Instructores enī negotiatores dicimus.
pco qđ exēcendo opib⁹ insistant. Sed
utq; sermo licet unoce dissoluet
intellectu ñ diserepat. qa oīs
qui fideliū mores instituunt. spāle
negociū gerunt. ut cū pdicatione
suis auditorib⁹ pbeant. abeis fidē et
opa recta perpiant. sic de scā ecclā
sep tū ē. Sindone fecit y uendidit.
Deq; paulo pt illic dr. Vidit qđ bona
ē negotiatio et Qđ g hoc loco instruc
tores. ñ pphē scī uocati sūt. qui synago
ge mores ad fidē instruere pphe
tando curauerūt. Quoq; nimirū filii
scī apli nuncupant. qui ut dñm ho
minē cēdent. ad eandē fidē ex eoq
s pdicatione generati. De quib⁹ ec
clē p psalmistam dr. Pro patrib⁹ tuis na
ti tibi filii. cstitues eos pncipes sup
omnē terram. Sq; quia repulsi a synago ge
sinub⁹ sūt egressi. recte nūc dicit
Non calcauerūt ea filii instructoq. calca
rent q̄ppe ea filii instructoq. si pdica
tores scī eidē synagoge uicia. calce
uirtutis pmerent. Si aūt instructorē
eosdē scē ecclē pdicatores accipim⁹.
instructoq filios pastores q doctores q
aplōq uiā secuti s. nichil obstat in
telligi. qui synagogā minime calca
uerūt. qa dū eoq patres eidē apli abilla
repulsi s. ipsi quoq; abei uocatione
cessauerūt. Pro qm uidelicet synagogā
leena ñ pmisiuit. qa scā ecclā collecti
oni gentiū dextra neq; qm sē ad illum
uidere pplm diuti occupauit. Recte
aūt ecclā leena nuncupat. qa male
uolentes inuicissim ore scē pdicationis
mitsicut. Vñ et ipsi primo pastori quasi
huic leene ore dr. Macta et manduca.
Qđ mactat q̄ppe aurita occidit. id v qđ
comedit. uncomedentis corpore y mu
tat. Macta g et manduca dr. id est
a peccato eos inquo uiuunt mitifice.
et a se ipsis. unita eos mbra conuite.
Et qa hec ecclā corp ē dñi. ipse etiam
dñs iacob uoce leo uocat ex se. Lee
na uocat ex corpore. dū ei sub inde
specie dr. A dp̄da fili mi ascendisti.
requiescens accubuisti ut leo. et quasi
leena. qis suscitabit eū. Hec g leena
neq; qm dr. qa p iudea tm sint. s; ñ p tm
sint. A plis q̄ppe pdicantib; pus exilla
ta milia. pro modū q̄q; milia credi
derūt. Ecclā taq; p synagogā tm sint
s; ñ p tm sint. qa exilla ad fidē paucos
rapuit. s; tam ullū infidelē pplm ap
fidia sua dirutus ñ extinxit. Sq; qđ sepe
iam dixim⁹ repulsa ab infidelitate
in deoq; deflexit ad uocationē gen
tiū. Vñ adhuc de eadē leena dr. Ad
silicē extendit manū suā. sub ruit
a radicib⁹ montis. Manū q̄ppe ad sili
cē extendit. qa ad duriciā gentiū
sue pdicationis brachiū misit. Vñ
et isdē beatus iob passionis sue hysto
riā p sciens gentib⁹ innotescenda

dic̃. Scribunt hec stilo ferreo inplũ
bi lamina. ut ẽre sculpant in silice.
Q. dñ hoc loco montes. in hui scli poten
tes accipim. qui pt̃r ena substantia
abũdant. De quib̃ psalmista ait.
Tange montes & fumigabũt. montes
a radicib̃ s eũsi. qa p̃dicante scã ecclã
sume huius scli potestates in adoratũ
omp̃s di abiecta cogitatione ceci
derũt. Radices enim montiũ. s cogita
tiones sunt tume sup̃bor. & ita radicibus
montes cadunt. qa ad colendũ dñm po
testates scli abiecis cogitationib̃ p̃ter
nunt. Recte & enim p̃ radicẽ cogitatio
occulta signat. qa p hoc qd uncus non
ẽnit. et ũp̃ut qd iuuẽat fortas. Vñ &
un bonã partẽ p ppham dr. Et mutuit
id qd̃ saluatũ fuerat de domo iuda.
& qd reliquũ ẽ mittet radicẽ deor
sum. & faciet structũ sursũ. Ac si apte
dicat. Inimus cogitatio nascit. ut un
summus retributo reddat. Ducat q.
Ad silicẽ extendit manũ suã. sub unit
a radicib̃ montes. qa dñ duriciã gen
tiũ scã p̃dicatio pecit. Superbor altitu
dinẽ fundit straunt. Quia v̊ eos quos
a cogitationib̃ terrenis euacuat. domi
ce celestib̃ replet. & q̃s infimis curis ex
haurit. Supnus rigat fluentis. mox
sequit. Inpetis riuos excidit. id ẽ in
duris gentiliũ cordib̃ fluuios p̃dica
tionis aput. sic p ppham quoq; de
urriganda dr̃ ariditate gentiliũ.
Posuit desertũ in stagnũ aquẽ. & ita
sine aqua in extrius aquaꝝ. arq; in
euglio p̃mittit dñs dicẽs. Qui credit
in me sic dic̃ scptura. flumina fluent
aque uiue. de uentre ei. Q. dp̃missum
nic audiuim. nuc etiã cõplectũ uide
mus. Ecce enim inscis p̃dicatorib̃. q̃n
ex iudea p gentes p̃ cunctã ecclam
toto orbe diffusã fluenta celestium
mandatoꝝ. ubrum manat ore gen
tium. Quia enim inpetis riuos aput
ex duris quoq; cordib̃ fluuius scẽ p̃
dicationis emanauit. Sequit. Et rom̃e
p̃ciosum uidit oculis ei. Sciendum
magnop ẽ. qa tm̃ uno queq; aiã
sit p̃ciosior ante oculos dñi. q̃nto pa
tre uer tratus despectior fuerit ante
oculos suos. Hinc ad saul dr̃. Nonne cũ
paruulus eẽs in oculis tuis. caput te constitui
inb; isrl. Ac si apte dicẽt. Magnus
in iuisti. qa despectus es. Sed nunc qa
magnus es factus es despect in. Vñ
p ppham dr̃. Ve qui sapientes estis in
oculis uris. & coram uob̃ met ipsis pru
dentes. Tanto q̃ sit q̃sq; uilior dño. q̃n
to p̃ciosior est. Et tanto p̃ciosior dño. q̃n
to ppr eũ uilior est. qa humiliat respic
& alta alonge cognoscit. Inde itaq;
p̃ciosũ uidit oculis ei. Inscptura sac̃
uidere dñi aliq̃n peligere ponit. sic̃
in euglio scptũ ẽ. Cũ ees sub ficu vi
dite. idẽ positũ sub umbra legis. ele
gi. Vidit q̃ p̃ciosum. qa humilia ele
git. Infirma enim mundi elegit ds. ut
confundat fortia. Vidit p̃ciosũ. cum
humanã animã de se abiecta sapien
tie gr̃e sue illustratione respexit. Ve
qua uidelicet anima p ppham dr̃.
Si separaueris p̃ciosum a uili. q̃si os
meum eris. Vilis q̃ppe dñ ẽ mundus
p̃sens. p̃ciosa v̊ ei ẽ anima humana.

Qui ḡ p̄ciosum auuli separat. quasi os
m̄ dn̄i uocat. q̄a p̄ eū ds ūba sua ex
erit q̄ ab amore p̄sentis seli loquendo
que potest humanā animā euellit.
Et q̄a testamēta nouū doctores ad hoc
usq; p̄ducti sunt. ut occultas quoq; al
legorias caligines inuestigarent testamēto
.... rimarentur. .... recte sub dū
Pfunda quoq; fluuiorū seruatus ē. &
abscondita p̄duxit in lucē. Qd nāq;
hic aliud flumina. nisi patrū ammi quorū
dicta nuncupant. Quis enī pensare
sufficiet. quā uehemens fluuius dū legē
cōderet expectore moyseo erupit.
Quā uehemens fluuius exclt cœde de
fluxit. Quanta salomonis ore atq; om
nium p̄phārū flumina fluenta manarūt.
S; hoc flumen nūquid ea speciē tenuit.
dū iniret supficiē seruans. eorū pro
funda nescuit. Nos v q̄ uenientē dn̄o
ne sustinea spālia quer̄im. eorū p̄fun
da rimam. Qd ipē dns facē dr. q̄a id
nos agere ipō donante p̄ualem. Et nō
q̄ qui nūquā q̄ occidit. & spm q̄ vivi
ficat sequum. p̄funda fluuiorū dīs serv
tat. & abscondita in lucē p̄duxit.
q̄a dicta legis quę caligosa nimis hy
storia obscurat. nunc expositio spālis
illuminat. Vn & loquens in parabol
p̄euglm uerba discipul p̄cepit di
cens. Qd dico uob in tenebr̄s dicite
in lumine. & qd in aure auditis p̄di
cate sup tecta. Ipta nāq; dicta ex
ponentiū. fecerūt nob ea ia y spicu
as sententias antiquorū patrū. Vnde
y saias ppha plana sc̄ę eccl̄ę expositi
ones uerba y spicientis. & ñ allegorias
reneb̄s obscura. exclamauit dicens.
Locus fluuiorū in uia latissima & paten
tes. Testamēta enī ueteris dicta. qsi angusti
& clausi in uia fuerant. qui in mensas
scientię siue sententias collectione
obscurissima constringebant. dr cōtē
doctrina sc̄ę eccl̄ę in uia y lata & patentes
sunt. q̄a ei dicta. & inuenientib̄ mul
ta s̄. & querentib̄ plana. dr q̄. Pfun
da quoq; fluuiorū seruatā ē. & absconditā
dicta p̄duxit in lucē. q̄a dn̄i sui expo
sitorib̄ intelligentię spīm infudit. an
tiquor̄ ppharūm obscuritates ap̄it. In
hoc iam sc̄a eccl̄a p̄ spīm agnoscit. q̄d
synagoga p̄ uisū litterā intelligere
omīno nō ualuit. Vn & moyses cū p̄plo
loqueret facie ē uelabat. ut uidelicet
designaret. q̄ dū ille iudeorū p̄plis legis
ūba cognoscēt. & ei de claritate legis
omīum nūquā det. Vn recte y ppaulus
dr. Usq; in hodiernū eni diē cū legit
moyses. uelam ē positū sup̄ cor eorū.
S; q̄a dicta dī nullatenus sine ei sapien
tia penetrant. nemo enī qui spīm eius acce
pit. ei nullom ūba cognoscit. scs uir
de inuestiganda eade dī sapientie
ūba subiungit dicēns. Sapientia v
ubi inuenit. & q̄s ē loc intelligentię.
Et nescit homo p̄cium eius. nec inuenit
in terra suauit uuentiū. Abyssus dicit
non ē in me. & mare loquit. non ē mecū.
Non dabit aurū obrizū pea. nec ap
pendet argentū in cōmutatione ei.
Notandū p̄ius ē qd duo ibi p̄posuit.
& duo subdidit respondendo. Ad
id nāq; qd supius dixē. Sapientia v
ubi inuenit. & q̄s ē loc intelligen

gentie. ito ůsu respondit. abyssus
dic̃ n̄ ē̄ in me. ⁊ mare loquit. n̄ est
mec̃ū. Ad id ꝟ q̄d dixerat. nescit homo
p̄ciū eius. nec inuenit̄ uita suauis
ter uiuentiū. inferior̄ē uer sū red
didit dicēns. Non dabit̄ aur̄ū obr̄iz
um pea. nec appendet̄ argentū in
cōmutatione eius. Ad utraq; ḡ res
pondit. ſ; audiendo q̄d obiecerat
n̄ soluendo. Cū sapientie namq; locū
quer̄eret. ac de unde inferius respon-
deret. abyssus dicit n̄ ē̄ in me. n̄
ubi eēt. ſ; ubi n̄ eēt indicauit. Rursꝰ
cū abhomine eius p̄ciū dicēt ignora
ri. atq; adhoc inferius respondet̄ret
redderet. n̄ dabit̄ aur̄ū obr̄iz hū
pea. n̄ quid eēt ei p̄ciū. ſ; q̄d n̄ eēt
ostendit. Iunctis aūt liquet q̄d ne
q; hec humana sapientia ul̄ tene
ri loco. ul̄ emi diuitiis potest. Sed
uir sc̄s mysticis sensib; plen̄ ad alia
nos intelligenda trāsmittit. ut n̄
creatā ſ; creantē sapientiā requira
mus. Nam nūbus istis allegorijs
rimem̄ secreta. ea utriq; que secus
omīno sunt. digna despectu. ſi ex
sola hystorica narratione pensent.
Paulo post namq; dicit. Non adeq̄
bit̄ ei aur̄ū ul̄ uitr̄ū. ſt cū sic̄ nouis
mus uitr̄ū longe atq; dissimilit̄
auro sit uili. cur post auri nom̄
metalli utriq; p̄ciosi pinnīsa laude
uitr̄ū quoq; dixit sapientie non
equari. Ipsius q̄ dñe difficultatē
cōpellim̄. ut ad sententias horū
ůboq; mysticas uigilem̄. Vir utraq;
sc̄s quā sapientiā contēplat̄. ⁊ nisi
eam de q̄ paul̄ apls dic̃. xp̄m di
uur tutē ⁊ di sapientiā. De q̄ p̄ salo
mone sc̄ptū ē̄. Sapientia edificauit
ſ; domū. ⁊ de qua psalmista ait.
Omā insapientia fecisti. Huic numi
rū sapientie ho p̄ciū nescit. q̄a nul
digniū estimatione illi inuenit.
Non aūt hoc sapientie p̄ciū. ⁊ ēē
dr̄ ⁊ nescir̄i. ſ; id̄eo nescir̄i q̄a de-
est. eo scilicet gen̄e loquendi. quo
mangustus quisq; deprehensus cum
remediū subuentionis n̄ inuenit
fateri solet. q̄a q̄d facier nescit. Huic
ḡ sapientie p̄cium nescire ē̄. digni
opis mer̄tū quod illa p̄cipiat n̄
inuenire. Ad hoc namq; p̄ciū da-
m̄. ut ei uicerem quā appetemus
possidere debeamus. Quod aut̄e
nos dedimus. ut hanc sapiam q̄
xp̄c est pcipe mererem̄. ⁊ bā q̄p-
peredempti sumus. Illi namq;
sola opa male uiuendo dedi-
mus. quib; si iusta opa rēbucio
seruaret̄ non xp̄c ſ; supplicia red-
derent̄. ſ; aliud homo p̄ iusticiā
merur. aliud p̄ gram̄ accepit. Tes-
tatur Paulus p̄mus quā mens il
luss̄emen q̄ statuit̄ uerram̄ acce
pit. quib; sem̄b; errorib; p̄mebat.
Qui p̄us inquit fuit blasphemus
⁊ p̄secutor. et contumeliosus. sed
miam cōsecutus quia ignorans fe-
cim incredulitate. Testatur p̄ qui
bus xp̄c mer̄i digna, ⁊ eū adhuc
quit peccatores ēē mus. secdm tēp. xp̄c
ip̄i mortuus ē̄. Qui ḡ sapientia uenien
te ip̄i inuenti sumus. ⁊ quid bo-

ni opis dedim. quo accepe eande
sapientiã mereremr. Huius itaq;
sapientie homo pceũ nescit. quia
quisq; abrutus animalib; rationis
intellectu discretus ẽ. quõ suus me
rtus nõ sit saluatus intelligit. nisi se
dedisse boni opis ut ad fidẽ ueniret
agnoscit. Quasi enĩ ad ꝓripiendam
sapientiam pceũ dare ẽ. cognosce
ndũ dñm actionis siue mercede pre
uenire. Non ee hui sapientie pceũ
cognouerat qui dicebat. Quis por
dedit illi & retribuet ei. Hinc iterũ
septum ẽ. Etã salu factu estis ꝑ fidẽ
& hoc nõ exuobis. dĩ enĩ donũ ẽ. nõ
ex op̃ib; ne qs gle. Hinc desemet
ipso loquit iterũ dicns. Etã dĩ sũ
id qđ sum. Ecce cui nimirũ asputamo
ne gr̃e. qa uir turũ opa pauus in
corde genetant. ut exlibero quoq;
arbitrio subsequat actio. cui post
hanc urã retributio ẽtna respon
at. ilico adiecit. Et gr̃ã eui unme
uacua nõ fuit. Si; sunt nõ nulli qui sano
se suis uulnib; exultant. suisq; pce
dentib; meritis redẽptos se ee gl̃a
nt. Quod pfecto assertio uenit
s metipsi contria. qa dũ ynnoc
entes ee asserunt & redẽptos. hoc
ipm unse redẽptionis nom euacu
ant. Omis namq; qui redimit. ex
aliq̃ pculdubio captiuitate libat.
Vnde q̃ quibꝫ iste redẽptus est.
si pus non fuit sub culpa captiuus.
Liquet itaq; qa multũ desipit. qs
qs hec sapit. Hominis qppe meri
tũ supna gr̃a ꝓ ut ueniat inuenit.
s post qm uenerit facit. atq; ad un
digna mentẽ uenienti ds. digna se
exhibet uenien do. & facit in ea me
ritũ qđ remunet. qui hoc solũ inue
nerat qđ puniret. Liber unde hec mihi
oclos adillũ latrone duce. qui de stau
de ascendit crucẽ. de cruce parady
sum. Intueam qualis ad patibulũ ue
nerit. & a patibulo qualis abcessit.
Venit reus sanguine. uenit
cruentus. si utina gr̃a mutatus ẽ in
cruce. Et ille qui mortẽ sibi intulit.
morientis uitã ꝑducauit dicns. Me
mento mei dũ ueneris in regnũ tuũ.
In cruce claui manus eius pedes q;
ligauerant. nilq; ineo & apenis li
berũ in eo & lingua remanserant.
Inspirante dõ. totũ illi obtulit. qđ in
se liberẽ inuenit. ut iuxta hoc qđ
septũ ẽ. corde crederet ad iustitiã. ore
aut constaret ad salutẽ. Ineo de aut
fidelibꝫ tres summope manere ut
tres restant apls dicns. Nunc ỹ ma
neant fides. spes. caritas. Quas cuncta
sub trib; repletus gr̃a. & accepit lan. y
seruauit incruce. fidẽ nãq; habuit
qui regnaturũ dñm credidit. quẽ
secũ patiẽtem morientẽ uidit. Spẽ ha
buit. qui regni eius aditũ postulauit
dicns. Memento mei dũ ueneris in re
gnũ tuũ. Caritatẽ quoq; in morte
sua unuacuit tenuit. qui sibi em yconla
tinẽ ꝑ simuli scelere morientẽ. & de
iniquitate sua arguit. & ei urã qm
cognouerat ꝑdicauit dicns. Neq;
tu times dm. qui in eadẽ dãpnatio
ne es. & nos quidẽ iuste nã digna

factas recipiam. hic vnichil mali gessit.
Iue qui talis ad crucē uenit ex cul
pa. ecce q̄lis ex cruce recedit ad
gr̄am. Confitebat dn̄m quē uidebat
secū humana infirmitate morien
tē. q̄n negabant apli eū quē mira
cula uiderant diuina uirtute fa
cientē. Ds; his qui saluari hominem
p̄ p̄sumpt̄ib; astruunt. eam dē p̄fessi
onē hominis ab ip̄i hominis uirtu
te suspicant. Qd si ita eēt. indi laus
de psalmista n̄ dicēt. Confessio & mag
nificentia opus eius. Ab eo itaq; acce
pim̄ recta & stiterī. aquo ex nob̄ mag
na dam̄ opari. Quia q̄ nil boni op
amur dedim̄. quo hanc sapientiā p̄cipe
mereremur. dicat recte. Hesecie ho p̄
cuī ei. quo q̄s q̄s ratione uult tanto
altī sub hui sapientie intellectu se
despicit. q̄mo ei dē sapientie ueri
tatis cognoscit. ut indignū se ad
hanc se peuenisse uideat. p̄q̄m q̄tu
to aget. ut dignus fiat. De qua bene
mox subdit. Nec inuenit iuxta suā
uitā uiuentiū. Qd hoc inloco tertie
signat nomine. n̄ anima humana
de q̄ psalmista dic. anima mea sic
tita sine aqua t. Hec aūt sapientia
inuenirī iuxta suā uitā uiuentiū
n̄ ualet. q̄a q̄s q̄s adhuc hui uite uo
luptatib; pascit. ab eterne sapientie
intellectu separat. Nam si uere sa
pet. expuls ab eterno gaudiis. de ea
inq̄ cecidit exilij sui cecitate luge
ret. Hinc namq; p̄ salomonē dicit.
Qui adponit scientiā apponit dolo
rē. q̄a q̄nto plus homo cepit scire
q̄d p̄ dictū. tanto plus lugere incipit
coruptionis sue sententiā q̄m in
uenit. Considerat namq; unde q̄
lapsus ē. q̄d a para dysi gaudiis. ad
erūpnas ultro p̄sentis ab angelor
societatib; uenit. ad cuius necessita
tū. pensat inq̄t ia piculis iacet. q̄
p̄ sine piculo stare cotēpsit. Lu
get exilium q̄d dap natus patrē. & sus
pirat ad celestis q̄ē statū. quo p̄ fru
securus posset. si peccare noluisset.
Qd bene psalmista considāns ait. Ego
dixi in pauore meo p̄iecti sū a uul
tu oculor tuor. Contēplatus q̄ppe
intima gaudia uisionis dn̄i. & soci
ate frequentiā angelor p̄sistentiū
reduxit oculos ad ima. uidit quo u
ceret. qui adhoc condit fuerat. ut
in celestib̄ stare potuisset. Pensauit
ut eēt. & q̄d de eēt ingemuit. piec
tū q; se a uultu oculor di doluit. qui
in cō paratione lucis intime grauo
res senserat exilij sui tenebs q̄s to
lerabat. Hinc ē q̄d ad animū suū exp̄
sem intra nulli gr̄am & solationis
admittit. dicēs. Negauit consolari
animā meā. Nam plerūq; diuites
hui seculi solent mitis tedio affluen
bona tēporalia accepta conspicere.
& tristiciā delinire. Cū enī merore
q̄dā tangi se sentiunt eq̄s aspiciūt.
auri argentiq; sui uascula conte
plant. predia circueunt. cūq; p̄hec
tp̄talia oculos lubent trahunt. obor
tū anime merorē uincunt. Vñ ei
& in euglio ueritas dic. Ve uob̄ di
uitib̄. qui habetis & solationē uram.

S; ſcs uir qui hoc luget q̄d abeterni gaudiu cecidit. consolatione de tē palib⁹ nō admittit dicēs. Negauu ꝫ solari aiam̄ mea. Ic si apte dicat. Qui de tempaliū amissione nō lugeo. de tempaliū abundantia ꝫ solari nequaquā possū. Cui tanq̄m si nos audientes ista dicemus. q̄d q̄ queri qui consolari in his que mundi sūt renuit. Huic adiecit. Memor fui di & delectatus sum. Ic si apte dicat. Terrena me nec abundantia refo uet. auctoris aut mei q̄ adhuc uidere nō ualeo ut sola memoria de lectat. Hec ē q̄ amaritudo sapientium. q̄a diu spe inalta erecti s. nullis hic animū uoluptatib⁹ sternunt. Hinc eni scptū est. Cor sapientiū ubi tristicia ē. & cor stultoꝝ ubi leticia. Hinc iacob dic. Auseri eos ore & luge re & plorare. & risus uř in luctū conuertat. & gaudiū in merore. Hic psemet ipsa uerba sua detestat dicēs. Beati qui lugent. quō ipi ꝫ solabunt. Inuenire q̄ sapientia in eoꝝ uita non potest. qui suauit uiuunt. q̄a tanto ueri stulti s. q̄nto maiora p dentes in minimis letant. Hinc petrus eandē prauoꝝ stultitiā reprehendit dicēs. Voluptatē existimantes diē delicias cōquinationis & maculē. Hinc salomon ait. Risum deputa ui me. rore. & gaudio dixi. q̄d frustra decipis. Dicat itaq; uir scs de sapi entia. nec inuenit inuita sua auctor uiuentiū. q̄a nimirū qui in hac uita suauit uiuunt. ita adhuc stulti s. ut hoc ipm̄ q̄q; nesciant uñ ceciderit. Seq̄r. Abyssus dic. nō ē in me. Quid hoc loco abyssū. nisi cor dabo minū uocat. que & plapsu fluida. ꝫ p duplicem tactus s caligine tenebꝰ sa. Que numerū abyssus nō ee unse hanc sapientiā p stitit. q̄a uniqua mens diu ee sapiens carnalit appetit. stultā se ad spālia ostendit. Nam q̄a teste paulo sapientia hui⁹ mundi stultitia ē apud dm̄. tanto q̄sq; amplius unus stultus fit. q̄nto conat exterius sa piens uideri. De hac abysso p iohem dr. Vidi angm descendentē de ce lo. habentē clauē abyssi. & catenā magnā in manu sua. & apphendit draconē serpentē antiquū q̄ uocat diabol & sathanas. & ligauit eū p an nos mille. & misit in abyssū. & clausit & signauit sup illū. ut nō seducat am plius gentes. donec ꝫsument mille anni. Millenario eni numero. nō q̄nti tatē tēporis. si; unitatē q̄ regnat ecclā designat. Antiquus eni serpes ligatus catena in abyssū mittit. q̄a relegatus a bonoꝝ cordib; apud reprobos intes reclusus eos arcius dnat. Cui pa ulo pt quoq; de puteo abyssi educi descbit. q̄a de iniquoꝝ cordib; nūc occulte seuientib; tūc accepta cōm ecclām potestate inuium apte psecu tionis erūpit. Hec itaq; abyssus inq nunc diabol seruat occultus. nō ee un se sapientiā dic. q̄a alienā se aueta sa pientia uniqs op⁹ ostendit. Cū eni malicia q̄sq; tegit in corde. ore aute blandimenta exhibet. cū cognatione

suas duplicitate obnubilat. dū puri
tatis ūba qsi saturitate de utat. dū
uas simplices innocentie declinat.
qsi hre abyssus dī sapientiā recusat.
Ire quia huic mundo mtes dedire
p̄sentis ure curis q̄ sollicitudinib⁹
p turbant. q̄d ḋco eius dē sapien
tie tm̄ quillitate pfr̄ui neq; q̄m pos
sunt. recte subiungit. Ire mare lo
quit ñ ē mecū. Qs enī maris noie
n̄ sclārū mtū amara unq; etudo sig
nat. que dū inr̄ se uicissim inimi
cicias impetūt. qsi adūsantes se un
diq; conludūt. Recte q̄ enī mare
unā sclārū dr̄. qa dū p̄cellosis acti
onū motib; ꝟ ctat. abuntne sapien
tie quete atq; stabilitate dissungi
tur. Quo cōt bene p ppham dr̄.
Sup quē requiescet spūs ms. n̄ sup hu
mile q. quietū q̄ tremēte sermone
meos. Ire terrenus aūt mentib⁹ tanto
longi spūs fugit. qm̄ tō apūt has qui
etē n̄ inuenit. Hinc ē enī q̄d deq; b⁹
dā p psalmistā dr̄. Contricio ꝟ infeli
citas in uijs eoꝝ. q̄ uiā pacis n̄ cogno
uer̄t. Aqua numerū ꝟ turbatione p turba
tionis nos dns reuocat dicēs. Veni
te ad me oēs qui laboratis ꝟ onera
ti estis. q̄ ego uos reficiā. Tollite iu
gū meū sup uos. q̄ discite a me q̄a
mitis sū ꝟ humil corde. q̄ inuenie
tis requiē animab; uris. Quid
enī in hac uita laboriosiū. qua ter
renus desiderijs efluare. aut q̄d
hic quietius. qm̄ huī scli nil ppe
tere. Hinc ē q̄d ist⁹ titulus ps̄lis
custodia sabbati accepit in mūne.

hinc ecclī ē egyptus musca q̄ mul
titudine p cussā. Ps̄lis namq; quidā
sequit accepta sabbatū idē requie
mtis. ut nullo in hac uita desiderio
carnaliū appetitu fatiget. egyptus
ꝟ qui huī mundi speciē tenet mu
scis p cutit. Musca enī mimus insoles
q̄ inquietū animal ē. ꝟ nq; q̄d aliud
q̄m insolentes curę desideria carna
liū designant. Vñ alias dr̄. Musce
morientes p dunt suauitatē unguen
ti. qa cogitationes sup flue q̄ assidue
animo carnalia cogitantes. q̄ na
scunt ꝟ deficiunt. ea suauitatē q̄
unusq̄sq; unctus sec⁹ p spm̄ unctus ē
p dunt. quo in integritate eius pfr̄uī
p mittunt. egyptus ꝟ muscis p cutia
tur. qa eoꝝ cogitationes quiritena una di
ligunt desideria suoꝝ inquietu
dinib⁹ seruunt. turbis cogitationū
carnaliū ad ima depssa sunt. ut ad
quietis intime desiderium n̄ leuent.
Vñ cū mita opē pietatis ad cogi
tationis uenit. p̄ usa beo cogitationū
carnaliū efluse icit ꝟ post ineo uir
tutū dona disponit. Qd bene nob
sacta euglij hystoria innuit. inq̄
dū ad resuscitanda filia p̄cipis in
uitatus dns ducere ct. p̄ tinus subdit.
Ire cū eiecta ert turba intrauit ꝟ te
nuit manū ei. q̄ surrexit puella.
Foras q̄ turba eicit. ut puella suscī
tetur. qa si in p̄ sa secretioribus cō
dus expellit impetuna sclārū mul
titudo cura q̄ animā q̄ intrinsecus
uacet mortua n̄ resurgere. Nam dū
se p̄ innumeras terrenoꝝ desiderio

rũ cogitationes spargit. ad consi
deratiõẽ siu sẽsẽ nullatenus colli
git. Inhis itaq; inquietudinũ fluc
tib⁹ habitare sapientiã ñ posse cog
noscens ait. Et mare loquit ñ ẽ me
cũ. Nullus quippe eã plene recipit.
n̄ qui abomũ se abstrahere actionũ
carnaliũ fluctuatione prendit.
Vñ alias dr. Sapientiã scẽbe intẽpore
ocii. q̃ qui minorat actu. ipẽ p̃cipi
et eam. Et rursũ. Vacate ⁊ iudicate qm
ego sum ds. S; q̃d q̃d plerosq; amiq⁹
patrũ nouum hanc sapientiã. ⁊ untin
secus uua cit tenuisse. q̃ curas mun
di extinsecus sollempnit ministras
se. In p̃ceptione hui⁹ sapientie io
seph p̃uatũ dicum. qui samis tẽpore
tocius egipti curas suscipiens. n̄ solũ
egiptiis alimta p̃buit. s; uitã quoq;
exteriq; aduenientiũ ministrii siu ar
te seruauit. An ab hac sapientia da
niel alienus extitit. qui achaldeoꝝ
rege in babylonia p̃nceps magistra
tuũ effectus tanto maioribꝰ curis oc
cupatiõẽ q̃nto q̃ sublimiori dignu
tate omnib⁹ p̃latus. Cũ q̃ constet ple
rũq; etiã bonos n̄ terreno studio ter
renis curis implicari. patenter agnosci
mus. q̃ sic ñ nũq̃m ciues iertim an
garias soluunt babylonie. sic sepe ci
ues babylonie impendit angarias
iertim. Nam s̄ nonnulli qui ubu utẽ p
sapientie ostentatione p̃dicant. ele
mosinaꝝ opẽ p appetitu uane gle sub
ministrãt. Et quide iertim uident eẽ
q̃ agunt. s; tam babylonie ciues sit.
Sic itaq; aliq̃ndo ⁊ tungit. ut q̃ solam
celestẽ patriam diligunt. et terrene patrie
curis subiace uideant. quoꝝ tam mu
nifficum apparatuꝝ opib⁹ plerũq; inac
tu. ñ nũq̃m ⁊ ante supnũ iudicẽ in
sola cogitatione discutit. Plene q̃ppe
supna sapientia discernit qualit
debeant q̃ adaliud uacare intrinsecꝰ
q̃ adaliud extrinsecꝰ occupari. ut si fo
rte occulta di ordinatione aliq̃d eis ñ
appetentib; de huius seculi curis im
ponit. cedant dõ quẽ diligunt. ⁊ p
amore eius intrinsecus solam illi desi
derant ussionẽ. et p amore ⁊ eius impo
sita s extrinsecus humilit expleant
actionẽ. ut q̃ uacare dõ appetant
ex gratia dilectionis. q̃ et rursũ curã supp
ositas ex conditione expleant
seruitutis. Cumq; occupationes ex
trinsecus p̃strepunt intrinsecus in amo
re pacatissima quies teneat. atq; ocu
pationẽ tumult extrius p̃strepentes
dispensat interius p̃sidens iudex ra
tio. ⁊ extinguillo moderamine ea que
ecca se mimus sit tinq̃lla disponit.
Sic enim uigor mentis frenandis p̃ẽ moti
busc arnis. sic ⁊ supp ositio tumultu
occupationis bene amor quieti regit.
q̃a si exteriores curẽ p̃ uso amorẽ n̄
appetunt. n̄ ⁊ fuso. s; ordinato animo
ministrari queunt. Sci ⁊ enim uirtine
quaq̃m eas appetunt. s; occulto ordine
s supp ositas gemunt. et q̃m uis
illas p melioreẽ intentionẽ fugiant.
tam p subditã mentẽ portant. Quas q̃ desi
summope silicet uitare festinant.
s; tamen occultas dispensationẽ di
tenent q̃d fugiunt. exercent q̃d ui

tant. Intrant enī ad cor suū & ibi ꝯsiliū
q̄d uelit occulta uoluntas di. ꝛ sese q;
sub dnō sos debere ee summus ordinatō
onib⁹ cognoscentes. ꝛ humiliant cerui
ce & cordis. iugo duuine dispensationi.
Quisq; ꝯ talis e quilibet tumultus uer
sent ex intrinsecus. ꝛ nūq̄m ad eius interiora
peruenium. Itaq; agit ut aliud untm
secus uoto. aliud extrinsec teneat. offi
cio. & hac sapientia nam turbolen
ta atq; ꝯfusa. ꝙ tm quilla cor de repleā
t. Bene g̈ de ea dr. q̄a abyssus dic
ē inme. & mare loquit ē mecū.
Dc si apte dicet. Ꝓturbate mtes scīa
rū eo ipō clamant. ꝛ quō auerta sapi
entia longe duuise s. q̄quere ns ut.
Qua ꝯ hec di sapia manens cū patre
ante scīa incarnanda etat unsine
scīoꝝ ut ad reduīdū genus humanū
nr̄os anglos. nr̄os homines mitte
ret. ꝙ in manifestatione ipsius ꝓse
met ipām ueniret. ꝛ recte subiungit.
Nondabit aurū obrizū pea. Qd naq;
p aurū obrizū. ꝛ nr̄i scī anglī designat.
Qui recte & aurū uocant ꝯ obrizum. ꝛ
aurū q̄a fulgent claritate iustic. ꝛ
obrizū q̄a nullū habuerūt unquam
ꝓ aliū culpe. Homines ꝯ iusti q̄m div
inbac carne corruptibili mortaliter vi
uunt. aurū quide ee possūt. obrizū
ee omīno nr̄ possunt. q̄a corpū q̄d cor
rumpit aggrauat animā. & de ꝑmul
trena inhabitatio sensū multa cogi
tantē. Nam q̄m uis inhac uita exma
gna iustic claritate resplendeant
neq; q̄m tm ad purū peccatoꝝ sor
dib⁹ careant. ꝛ iobe aplō attestante q
ant. Si duxerit⁹ q̄a pecc̄m nr̄ habem⁹
nos ipos seducim⁹. & ueritas in nob
nr̄ e. affirmante iacobo qui asserit
dicēs. in multis enī offendim⁹ oīs. &
ꝓpha etiā dep̄cante q̄ant. Ne intres in
iudiciū cū seruo tuo. q̄a nr̄ iustificā
bit⁹ in ꝙspectu tuo omis uiuens. du
rū g̈ obrizū illi nuncupant. q̄ nec
inqua sit ꝯ dri innocentia ꝓ dubi
tet. & fulgent claritate iustic. ꝯ nul
lus sit⁹ munimus maculam sordib⁹ cul
pe. Ꝙ q̄a p hac sapientia null⁹ anglo⁹
redepte humani generis mittend⁹
fuit. ne q̄s spe inbis q̄s in aduentu ho
minū sepius apparuisse diducimus
anglis ponet dictū e. Nondabit aurū
obrizū p ea. Dc si apte dicet. Ꝓ semet
ipm sapientia manifestabit. ꝛ ut hu
manū genus a culpa redimat. Nullus
uoce eius anglis mittit. ꝛ qua p eā
tor nece e. ut creatura libet.
Vñ ꝯ in euglio dns dicit. Suos filius
habuerit. ue libi erit⁹. Ꝙ ut scs
spūs eius de sapientie repletus q̄s dā
mundea pudet. nr̄ ee de futuros. qui
spe inlegis latore ponent. ꝯ siue salu
tis auctore moysen putarent. ꝛ sic &
cuida sanato maledicentes dicunt.
Tu sis discpls ei. Nos enī moysi discpli
sum⁹. Vñ adhuc ꝯ grue subinfertur.
Nec appendet argentū in ꝯmutatio
ne eius. Quia enī argento sepe elo
quia diuina signantur. possūt ar
genti uocabulo etiā eius de eloquiis
scīptor es intelligi. ꝛ quoꝝ uita uir
tus hominū resplendut luce uir tu
tū. Ꝙ q̄a lex peccata indicare potu

tt ñ auferre. ñ quisq̃m uerer̃ pa
trũ ñ legis latore moyses humani ge
neris redẽptore extitit. Argentum
g̃ incõmutatione huj sapiẽtie ñ
appendet. qa quilibet scĩ ee potue
rit. uncõ patione unigeniti filij dĩ
nullũ meritũ fuisse pensant. Qui ñ
huj sapiẽtie seruosse cognoscẽt.
scĩ nullatenus fuissent. Ideo hoc q̃ppe
illi missi sunt. ut uncoridib̃ hominũ
uã huic sapiẽtie p̃dicando p̃pararent. neq; ut pea. s; pea subiectos
ipsos regerent. Quia enĩ certũ erat
qd̃ p̃ accessum tẽpoy deficienti scĩ
langor crescẽt. actũ ẽ ut ẽtna
di sapiẽtia in fine seculoy p̃semet ip
sam ueniret. ad grande hunc yni
uẽ unsir mutatus egũ. idẽ protũ
mundũ iacens languidũ genũ hu
manũ. ut tãm missis p̃ius p̃dicatoribꝫ
q̃si quib̃dã uisitatoribus. tanto post
modũ maioe ueniret potentia me
dici. q̃nto magis morb̃ creuisset eg̃
ri. Quia v̊ nullus uice ei ad saluando
nos mutuit. dicat recte. Nec appen
det argentũ incõmutatione eius.
quõ una iustoy p̃dicantiũ q̃ntalibet scĩtatis luce polleat. aduentũ
nob̃ supne sapiẽtie p̃ suã p̃sentiã
ñ cõmutat. s; fuerit multa gentiliũ
qui mundi huj sapientiũ discipli
nis dediti. ea que sũt unt̃ homines
honesta seruarent. et saluandos seruata honestate sequerent. nec iam
mediatorẽ dei et hominum
quererent. cũ q̃si sufficientẽ s̃ phi
losophoy doctinã tenerent. in quoy
despectu mox subdit. Hyon conferet
tinctis indie coloribus. Quid enĩ p̃in
diã que nigrũ ipsum mutauit. nisi hic
mundus accipit. in q̃ una hominũ
p̃culpã obscura genera. et tincti
aũt colore est indie huj mundi sapientes. qui q̃m uis p̃ infidelitatẽ
yplerũq; pactionẽ fedi sint ante
humanos tamen oculos sup ducte honestatis colore fuscant. s; coelestia di sapientia tinctis indie coloribus ñ con
fert. qa q̃s q̃s hanc ueraciter intelligit abhis hominib̃ q̃s mundi sapientes colunt. q̃m longe distet agnoscit. ipsaq; el mandatoy uba abhuj
mundi sapientib̃ differũt. q̃ diu
eloquentie eoy dicta q̃si pulcra ap
parent specie yfucatione tincture
et cũ rerũ ueritate carent. aliud se
ee q̃m sit. uerboy cõpositionib̃ q̃si
sup ductis coloribus mentiunt. At con
tra doctina sapientie. yp̃dicatione
pulcra ẽ. et pura ueritate yspicua.
nec aliud se p̃ fallaciã p̃tendit exte
rius. et aliud reseruat interius. nec
inductis siue pulchra uideri appetit
ornatu sermonis. s; integritate ueritatis. Inmandatis g̃ suis di sapien
tia ñ infert tinctis indie coloribus.
qa dũ fucate eloquentie et nam̃ta
ñ hnt. q̃si uestis sine tinctura placet.
Quã fucationẽ tincture. bene paul̃
despexerat cũ dicebat. Que yloq̃m
ñ indoctus humane sapientie uerb̃.
s; indoctina spĩ. Mallebat q̃ppe hac
sapientiã sola puritate ueritatis
ostendere. ñ aũt eloquij tinctione

fuscare. Seqr. Nec lapidi sardonu
co pciosissimo ut saphiro. Sardoni
cū ut saphirū lapidē spciosō nō ēē
q̄s nesciat. Q̄ dū multi alij pciosi
sunt lapides. quilonge istos estima
tione magnitudinis antecellant.
cur saphirus vt sardonicus potissi
mū pciosus nominatus est. cū uter
q; lapis sit alioq; lapidū cōparatiōe
uilissimus. nisi ut eos lapides qui p
ciosi desēbunt. dū pciosō nō ēē cog
noscum̄ uncoq; intelligentia aliud
exquiram̄. Sardonicus q̄ppe tīe
rubre similitudinē tenet. saphirū
v ethereā līt speciē. Possiunt q̄ sar
donico p̄tīā rubīā. homines. in sa
phiro aut̄ p ethereā uisionē angli
designari. Iam cū tīe rubre spēm
lapis sardonic habeat. nō immerito
hominē designat. q̄a yadā q̄ p̄mus
ē conditus. latino sermone tīa ru
bra nominat. Q̄d ē q̄ q̄d dr. q̄a hec
sapientia lapidi sardonico vt saphi
ro nō sertur. nisi q̄cis qui ē uirtus
di ydi sapientia. mediatore dei filio
q̄ hominū homo xp̄e ihc. tanta ma
gnitudine excellat omīa. ut ei nec
uirtia p̄mi homines. nec incelo an
geli cōparent. Vñ q̄ p psalmista dr.
Quis in nubib̄ equabit dño. aut quis
similis erit dō inf filios di. Possunt
aut̄ p sardonicū lapidē patris uete
ris testamī. p saphirū v p̄dicato
res ex p̄mi testamī noui. Illi q̄ppe quā
uis magnā iusticie curā tenerent. car
nali tam̄ p pagine seruiebant. Q̄a
q̄ constat q̄d quedā tirena getant.
nō immerito p sardonicū lapidē qui
ut p dixim̄us tīe rubre tenet spe
ciē designant. p saphirū v q̄a ethe
rei ē coloris testamī noui ꝫ grue
p̄dicatores accep̄pim̄. q̄ carnalis p
pagines desideria post ponentes
celestia sola sectati sūt. Vnde q̄ ppha
p spiciens cuncta carnis desideria
seō saplos spūali ardore cōtēnendē
admiratus ait. Quis sūt isti qui ut nu
bes uolant. Q̄ si aptē dicat. Illos p
tīā gradum̄. qui adhuc ꝫ iugiis im
plicam̄. q̄ p pagande soboli opa car
nis impendimus. Isti v uirtia nām
bulant. si; ut nubes uolant. q̄ dū ce
lestia appetunt. de terrenis desideriis
nichil tangunt. Aut q̄. Quia di sapi
entia sardonico vt saphiro lapidi
nō ꝫfert. Q̄ si patenter dicat insinuat
dicēs. Si qui homo uir hominē cer
nit. nec unaquisq; q̄sq̄m. nec unus
uis parib; equat. q̄a ex dictate habeq;
q̄d inhumanitate queq̄m simile
nō sit. Vñ adhuc sub dr. Non adequa
bit ei aurū ut uitrū. Quis enī hoc sa
piens iuxta litterā iuxta litte
rā sentire dignet. Vitrū q̄ppe ut
supius diximus auro longe ē uilius.
Et postq̄m dictū ē. q̄d aurū huic sa
pientie nō equat adhuc q̄si crescen
do sub iungit. q̄d ei quoq; nec uitrū
possit equari. Sī; ipā nos litteta abhy
storico intellectu deficiens. ad inda
gandū allegorie mysteriū mutat
auri namq; metallū nouum. potiori
metallis omnib̄ claritate fulgere.
uitri v natura ē. ut extinsecus uisu

puta intrinsecus ꝑ spicuitate pluce
at. ꝛ alio metallo quicq̄d intrinse
cus gruit et ꝯtinet absconditꝫ
inuit ꝙ quilibꝫ liquꝫ. quat gtine
tur uteri talis exteri demonstrat
atq; ut ita dixerim omis liquor in
utro uasculo clausus patet. Quid
q̄ aliud in auro ul̄ ut̄ accipim.
nisi illā sup nā patriam. illam beatoꝝ
ciuiū ciuiꝫ sōcietatē. quoꝝ cœda
s inuicē claritate fulgent. & pu
ritate tūs lucent. Quā iohs in apo
kalipsi conspexerat cū dicebat. Et
erat structura muri eius ex lapide
iaspide. ipsa ꝙ ciuitas auro mundo
simulis utro mundo. Qua enī sci
oīs sūma in ea beatitudinis claritā
te fulgebunt. instructa auro dr.
Et quō ipā coꝝ claritas uicissim s in
alterius cœdib patet. & cū uni cuiq;
uultus adtenditꝫ simul & conscien
tia penetratꝫ. hoc ipsū aurū utro
mundo simule ee memoratꝫ. Ibi q̄p
pe uni cuiq; mentē alterius occlis
membroꝝ cōpulentia nō absconditꝫ
s; patebit animꝫ patebit cōpalib;
occlis ipā etiā cōpis armonia. sic
unus quisq; tunc erit conspicabilꝫ
alteri. sic nunc ee nō potest ꝙ spica
bilis s. Nunc autē cœda nīa q̄m div
in hac uita sum. q̄a alterū in alte
rū uideri nō possunt. nō uitrea uta
s; uitrea uascula ꝙ cludunt. Cui
scilicet luto ꝑ passionē mentis in
hereꝛe ppha ste midabat cū dice
bat. Eripe me de luto ut nō inhere
am. Qd nimirū habitaculū cœpoꝝ
paul̄ domū ter restrē nominat di
cens. Scimus quō si terrestris domus
nīa hui habitationis dissoluatur.
q̄t edificationē ex dō habem̄ do
mū nō manufactā eternā in celis. In
hac ita q; terrestri domo quo usq; ge
mimus. ipm ut ita dicā cœruptio
nis nre parietē nimis occlo nullate
nus penetram̄. & uicissim a nobis
ude occulta nō possum̄. Vn̄ scā ec
cla sponsi sui spem uidere indiui
nitate desidans. nec tam̄ ualens
q̄a etnitatis illi formā quā immue
ri concupierat ab eius oculis assūpta
humanitas absondebat. Incantꝫ
coꝝ cantici merens dic. En ip̄e
stat post parietē nr̄m. dc si aptꝫ
dicat. Ego hunc indiuinitatis siue
iam specie uidere desidero. Is ad
huc auisione illius ꝓsumptꝫ car
nis parietē excludꝫ. Quo usq; ita
q; in hac corruptibili carne uiui
mus. cogitationes nīas a alterutrū non
uidem̄. Vn̄ rursū ꝑ eundē paulū
dr. Quis scit hominū. q̄s st homini.
nisi spūs hominis qui in ipso ē. Et rur
sum. Nolite iudicare ante temp.
donec ueniat dns qui ꝙ illumina
bit abscondita tenebraꝝ. & manife
stabit consilia cœdiū. Illa ita q; ciui
tas quę sua uicissim singulis cœda
manifestat ex auro dr similiꝫ ut̄
mundo. ut de signet aurea clara
utro ꝑspicua. Is q̄m uis scī oīs in
ea tanta claritate fulgeant. tanta
ꝑspicuitate īs luceant. et tam̄ sa
pientię de cui imagine habent oē

qd sunt equari n̄ possunt. Bene g̊
dr̄. Non adequabit ei aurū vl̄ ui
trū. Ad hoc enī om̄s scī ad illa gau
dia ęt̄na ꝑueniunt. ut ēē dō simi
les possint. sic̄ scr̄ptū ē. Cū apparu
erit similes ei erim̄. quō uidebim̄
eū sicuti ē. Et tam̄ scr̄ptū ē. Dn̄e. q̄s
similis t̄. ꝛ t̄tm. Aut q̄s similis erit
dō int̄ filios dī. Vn̄ g̊ similes. ꝛ un̄
n̄ similes. n̄ quia huic sapientię. ꝛ
similes erūt ad imaginē. ꝛ tam̄ non
erunt similes ad equalitatē. Aspici
endo q̄ppe ęt̄nitatē dī fit eis ut ęt̄ni
sint. ꝛ dū uisionis ei donū ꝑcipi
unt ex ꝑceptione beatitudinis imi
tant̄ q̄d uident. Et similes g̊ sunt q̄a
beati fiunt. ꝛ tam̄ creatori simile
n̄ s̄t. quia creatura s̄t. Et habent ita
q̄ q̄ndā dei similitudinē. q̄a n̄ h̄nt finē
ꝛ tam̄ in circūscr̄pti ęqualitatē non
h̄nt. q̄a h̄nt c̄cūscr̄ptionē. Dicat̄ g̊
recte. Non adequabit̄ ei aurū uel
uitrū. q̄a q̄ntalibꝫ scī claritate ꝛ
ꝑspicuitate fulgeant. aliud ē hoīes
ēē sapientes in dō. atq; aliud ēē ho
minē sapientiā dī. Quā ꝑfecto sapi
entiā ille ueracit̄ agnouit. q̄ medi
atori dī ꝛ hominū aliquē cōꝑare
scōꝝ minime p̄sumpsit. Vn̄ ꝛ sub
dit̄. Nec cōmutabunt̄ ꝑ ea uasa au
ri excelsa ⁊ eminentia. Excelsum
q̄ppe uas auri helyas extitit. excel
sū uas auri ieremias. excelsa atq;
eminentia auri uasa p̄iores patres
fuere. S; hec dī sapientia ut a carna
li nos ꝯuersatione redimeret. appa
ruit in carne. ꝛ qui illā ueracit̄

n̄ agnouit. mediatorē dī ⁊ hominū
hominē xp̄m ih̄m ēē unū ex ꝓph̄is
putauit. quē electoꝝ oc̄li fide tenu
erūt dm̄. dū uidēnt hominē. Vn̄
ꝛ ab eo scīs discipul̄ dr̄. Quē dicūt
homines ēē filiū hominis. Cui cū
ꝓtinus respondēnt. alij iohēm bap
tistā. alij aut̄ heliā. alij v̊ ieremiā
aut unū ex ꝓph̄is. de suo sensu mox
requiruntur. Vos aut̄ quē me ēē
dicitis. Cui petrus tocī ęcclē uoce
respondens ait. Tu es xp̄c filī dī viui.
Quia g̊ iuxta pauli uocē xp̄m novimus dī uir
tutē. ꝛ dī sapientiā. petrus ꝑ hac
sapientia uasa auri excelsa ⁊ emi
nentia cōmutare noluit. q̄ de illa
n̄ aliud quā erat intellexit. Magnū
q̄ppe ut dictū ē uas auri iohs. mag
nū uas auri helyas. vl̄ ieremias fuit.
S; q̄sq̄s eundē dn̄m quēlibet eoꝝ ēē
credidit. uas auri excelsū ⁊ emines
ꝑ sapientia cōmutauit. Ecclā v̊ ꝑ hac
sapientia uasa auri excelsa ꝛ emi
nentia n̄ cōmutat. q̄a xp̄m dī fi
liū n̄ unū ēē ꝓph̄aꝝ. s; unū dn̄m ꝓ
ph̄aꝝ credidit. Ipsam q̄ppe ad se ue
nisse sapientiā uidens. noluit se in
illis aureis uasis figere. s; in eā stu
duit fide certissima ꝑtr̄nsire. Vnde
in canticis canticoꝝ dic̄. Inuenerūt
me uigiles qui custodiunt ciuitatē.
Num quē dilexit anima mea uidistis.
Paululū cū ꝑtr̄nsissem eos inueni quē
diligit anima mea. Quos enī uigiles
qui ciuitatē custodiunt. n̄ p̄iores
patres ul̄ ꝓph̄as accipim̄. qui studuerūt
ad custodiā nr̄am scē p̄dicationis

uoce uigilare. Sed cum redemptorem
suum ecclesia quereret, in ipsis antiquis
predicatoribus spem figere noluit que
dicit. Paululum cum pertransissem eos, inue
ni quem diligit anima mea. Illum
quippe inuenire non posset, si istos per
transire noluisset. In istis se custodibus
infideles fixerant, qui xpm dei fi
lium unum quem libet esse illorum credebant.
Voce igitur ac fide petri inuentos uigi
les sancta ecclesia transiit, que prophetarum dominum
unum quem libet ex prophetis credere con
tempsit. Dicatur igitur. Nec commutabuntur
pro ea uasa auri excelsa et eminentia,
quia electi quique sanctorum uitam que uene
rantur ex sublimitate, que tamen non susci
piunt ad errorem. Quos enim puros esse ho
mines sciunt, deo homini omnino non
conferunt. Unde adhuc subditur. Nec
commemorabuntur in comparatione eius.
Omnes enim superne patrie electi, sancti quidem
que iusti sunt, sed participatione sapi
entie non comparatione. Quid enim sunt
homines deo comparati. Lumen autem sa
pientia, lumen que serui sapientie uo
cari solent. Sed illa lumen illuminans
isti lumen illuminatum, sicut scriptum est. Erat
lux uera, que illuminat omnem ho
minem uenientem in hunc mundum.
Istis autem tantum modo dicitur. Vos estis lux
mundi. Iusticia quidem sapientia,
iusticia que serui sapientie nuncu
pantur. Sed illa iusticia iustificans, isti
iustificata iusticia. De deo quippe qui
sapientia est dicitur, ut sit ipse iustus et iu
stificans, isti uero dicunt ut nos effice
remur iusticia dei in ipso. Aliter igitur uene

randum est lumen illuminans, aliter lumen
illuminatum. Aliter iusticia iustificans,
aliter iusticia iustificata. Sapientia uero
est que sapit, nec habet aliud esse aliud sapere.
Serui autem sapientie esse quidem sapien
tes possunt, nec tamen hoc habent esse quod
sapere. Nam que esse possunt, que sapientes
non esse. Habet uitam sapientia, sed non ali
ud habet que aliud est, quippe cui hoc est esse
quod uiuere. Serui autem sapientie cum
habent uitam aliud sunt et aliud habent,
quippe quibus non est hoc esse quod uiuere. Nam
possunt iuxta aliquid esse, nec uiuere.
Aliud quippe illis est esse aliud uiuere, quia
in ipso parente primo essentiam habue
re per initium, uitam per accessum, quia prius
de terra factus est homo, que postmodum
scriptum est, inspirauit in faciem eius spira
culum uite, que factus est homo in animam
uiuentem. Sapientia uero habet essentiam
habet uitam, sed hoc habet quod habet ipsa est. Pro in
de in commutabiliter uiuit, quia non ex ac
cidenti, sed essentialiter uiuit. Sola igitur cum
patre que spiritu sancto ueraciter est, cuius essentie
comparatum esse nostrum non esse est. Huic si
iungimur, sumus, uiuimus, sapimus. Huic
si comparamur, nec sapimus, nec uiuimus
omnino, nec sumus. Hinc est quod sancti omnes
quando in dei uisione proficiunt, quanto
magis diuinitatis interna conspici
unt, tanto magis nichil se esse cogno
scunt. Hiusquam quippe legitur quod abra
ham cinerem que puluerem se esse professus
est, nisi cum habere dei meruit conlocutio
nem. Ait enim. Loquar ad dominum meum
cum sim puluis que cinis. Esse enim se ali
quem foetasse crederet, si uera esse essen

tiã que sup ipm ẽ minime sensisse.
Ar v ubi ad inco mutabile cõtẽplan
du sup se raptus ẽ. impletus tante
cõtẽplationis potentia. du uidet
illũ nichil se ee ñ puluẽm uidet.
Hinc ẽ etiam qd ppha repletus ea de
sapientia exclamat. Memẽto dñe
qd puluis sum. Qui rursus eidẽ in
cõmutabilitate eẽtie cõtẽplat
ait. Oma sic uestimtũ ueterescent.
et sic optorũ mutab eos et mutabu
nt. Tu aũt idẽ ipe es. et anni tui
ñ deficient. Hinc ad moysen ducit.
Ego sũ qui sũ. Et duces filiis isr. Qui
est misit me ad uos. Solus qppe ue
racit ẽ. qsolus incõmutabiliter pma
net. Nam omẽ qd m sic y m alit ẽ.
iuxta ñ ee ẽ. P manere eni instatu
suo ñ potest. atq; aliq m ad ñ ee
tur. du ab eo qd fuerat semp ad
aliud p momenta tepoꝝ ducit. Vt
q; inparticipatione illi eẽtie ali
qd simus. cognoscam nosmet ip
sos qa ppe nichil sum. Bene itaq;
dr. Hec cõmemorabunt incõpati
one eius. qa uasa auri excelsa y emi
nentia q ex partitione sapientie
nob ueneranda sunt. incõparatio
ne sapientie etiã memoranda ñs.
Qua v hec sapientia humanis cordi
bus latens infundit. sic de sco q;
spũ dicit ẽ. spe v uult spirare. y uo
ce eius audis. s ñ scis un ueniat aut
q uadit. idco subiungit. Trahet
eni sapientia de occultis. De occul
tis sapientia trahit. qa cũ sit invi
sibilis ñ n inuisibiliter inuenitur.
Que recte quoq; trahi dr. qa sic sta
tũ trahim ut cœpus iuuat. sicabun
timus sapientie spe ducit. ut adui
tã anima sub sistat. Vñ psalmista ait.
Os meũ apui et adtraxi spm. Que
numerũ sapientia humana carne
cũ anima rationali suscepta du
abstimus apparuisset. inpmptu
mundo hic qui auctor ẽ suũ inuisi
bilis ẽ de ñ potuit. que uisibilis
conspexit homine. eũ quoq; y in
uisibilis agnouit dim. Sonũsa ẽ ab
infidelitatis sue tenebris superba pus
sua adusione gentilitas. ostensis sig
nis atq; prodigiis creuit fides. ppa
gata ait fide inuenerationem om
nium scẽ ecclie culmen emicuit. Sui
cũ de eẽtie apti adusarii. reptari
cepit aliud. Nam multe quoq;
in ea hereses exorte contra ea duri
certaminis bella parauerũt. Exer
enda q ppe ẽ hoc tepe p laborem.
q sequentia tendit ad remunerati
onẽ. Qua exorta cũ ẽ. ut in ea ñnul
li prdirent qui mediator ẽ dei y ho
minũ homine xpm ihm purũ ho
minẽ creatũ dicerent. s ex gra dei fac
tũ. tantũq; eis scripturis tribuerent.
q nisi de ceteris scis eius uidelicet si
mulis agnouissent. Quos beatus iob
pphetie spũ afflatus. sententie sue
diffinitione redarguit dicens.
Nonne sapientia ipsa humiliabit eos et cogitatio
nes ipsa. Quid ethiopia. ñ p sentẽ mun
dum accipimus. que coloris nigredi
ne designat peccatoꝝ pplm sedi
tiose mentis. Aliq n do v ethiopie

nomine gentilitas specialit̃ designari solet. infidelitatis pus nigra peccatis. Qua uenente dño abacuc pphā audit timore pturbatā. Labēnacula ethiopū. expauescentes nacta qq; terre madian. Aliud q; pphā uidens qđa aliud ea reduc̃da uenire et dns. si; ante gentilitas credet. et post modū iudea sequeret. sic septē ē. donec plenitudo gentiū intraret. et sic omis isrl saluus fieret dic̃. ethiopie p̃uenient manus ei dō. idē pus qm iudea credat. saluanda se offert omī potenti dō peccatis nigra gentilitas. Topāhuel lapis pciosus est. et qa greca lingua pan omē dic̃. pe eo qđ omī colore resplendet. topāhuel qq; qsi topandiū uocat. Dū undim̃ uersa gentilitas credidit ex ea multitudo sit dono spūs locupletata. ut quasi multis coloribus. sic multis uirtutibus luceant. si; ne acceptis uirtutibus qsq; extollat. ascō uirō nūc dic̃.

Non adequabitur ei topāhuel de ethyopia. ac si aptius dicet. Nullus scōr quibuslibet uirtutib; plenus existat. tam̃ nigredine mundi collectus equari potest ei de quo dictū ē. Qđ nascet ex te scm̃ uocabit filius dei. Nos quippe q si sci efficim̃. non tam̃ nascim̃. quia ipsa nature corruptibilis ydone constingimur. ut cū pphā dicamus. Ecce enī in iniquitatib; concepta sum. et in delictis pepit me mat mea. Ihesus aut solus uere sc̃s natus est qui ut ipam ydonē nature ex corruptibilis sine ex cōmixtione carnalis copule conceptus nē. Ihesus sapientie qsi qđđā topāhuel de ethiopia eq̃ri uoluit. cū quida hereseiarches dix. Non inuideo xpo dō facto. si uolo et ipe possū fieri.

Qui thm dnm nrm n̄ pmystium conceptionis. si p puerū gre dim putauit. pfusa allegatione astruens eū purū hominē natū. si ut ds eet pmertū pfecisse. atq; obhoc estimans et se et q̄slibet alios ei posse coequari. qui filij di pgratiam fiunt. n̄ intelligens n̄ adtendens. qa n̄ adequabitur ei topāhuel de ethyopia.

Aliud ē enī natos homines gratiam adoptionis accipe. aliud unū singulariter pdiuinitatis potentia dim ex ipo conceptu pdisse. Hec equari potest qđđā unigenito habita pnatura. alius accepta pgratiam. Mediator q̄ipe dei atq; hominū homo xpc ihc n̄ sic iste hereticc desipit. aliter inhumanitate. aliter indignate ē. Non purus homo conceptus atq; editus pt̄ pmertū ut ds eet acceptit. si; numquam ante angli et aduenientē spū scō mox ubum uuo. mox intra uterū uerbū caro. et manente incō mutabili eternia que ei ē cū pat. et cū spū scō coeterna assumpsit ut̄ uirginea uiscera ubi et impassibilis pati. et immortalis mori. et eternus ante scla temporalis posset ee infine sclōr ut p ineffabile sacramentū conceptu scō et partu inuiolabili sedm

uertitate utriusq; nature. eade uir
go & ancilla dñi erat & mat. Sic
quippe ei abeli sabech dr. Vnde
hoc m ut ueniat mat dñi mei ad
me. & ipsa uirgo ꝯcipiens dic. Ec
ce ancilla dñi fiat m secm uerbum
tuu. Et qm uis ipe aliud expat. ali
ud excurgine. n tam alius expat
alt excurgine. s; ipe e etnus expa
tre. ipe tempalis exmatre. ipse q
fecit. ipe qui factus e. ipe speciosꝰ
forma p filius hominu p diuinitate.
& ipe de quo dictu e. Videm eu ꝯ
n etate aspectus. & n e species ei neq;
dec& p humanitate. Ipse ante scla
de patre sine mat. ipse in fine
sclorꝝ de matre sine pat. Ipse tem
plu. ipe conditor templi. ipe auc
tor opis. ipe opus auctoris. manes
unus excuntaq; & inuntq; natura.
nec naturaꝝ copulatione ꝯfusus
nec naturaꝝ distinctione geminat.
S; qua n hec tr tranda suscepim⁹ ad
exponendi ordine redeamus. No
tandu nobis e qd scs uir ut longe
distare ab hac sapientia anglos de
monstraret dixit. Fundabitur au
ru obrihu p ea. Qui ut antiqs etia
pat sacri eloquij tr tatores inferi
or es ostenderet adunxit. Nec appen
det argentu in cōmutatione eius.
Vt philosophoꝝ quoq; sapientia huc
demonstraret longe sub ee uitulus
n conferet tinctus indie coloribꝫ. atq;
sub iunxit. Nec appendet argentu
Nec lapidi sardonico pciosissimo. ut
saphiro. Vt nulla quoq; supna ci
uitate nullu p uenire ad equalita
te unigenti. demonstraret addi
dit. Nec adequabit ei aurum ut uitrum.
Vt gphas quoq; sub ee ostenderet ad
iunxit. Nec cōmutabunt p ea uasa
auri excelsa & eminentia. nec cō
memorabunt cōparatione ei. trahit
enim sapientia de occultis. Addexte
mum ut ipsos quoq; in ecclia haereti
cos iuncte pararet qui a gentilitatis er
rore uenientes fide qm p cepiunt
p superbia scindunt. addidit. Non
adequabit ei topazius de ethiopia.
Ac si patenter insinuet dicens. Hi qui
ex peccati nugacitate ad contemplationem
uenium. equari hominu cōi eqri
n possunt. qm uis multus colorum
uarietatib⁹ resplendeat. audeant. Quoꝝ
ut superbia refutet. apte subiungit.
Nec tinctuare mundissime cōponetur.
Tinctuare enim mundissime uocant hi q
uetacti sunt humiles. & uetacti sci.
Qui scium quide qa ex semetipsis ur
tutis speciem n habent. s; hanc ex dono
gr e supuenientis tenent. Tincti
enim n erant. si scitate naturali habu
issent. Sed mundissime tincture
sunt. qui humilit custodiunt supue
nientem in se uirtutu gram qm acce
pum. Hinc e enim qd sponsi uoce ad scam
ecclam dr. Que e ista que ascendit de
albata. Quia enim scam ecclam celestem
uitam naturaliter n hr. s; supueniente
spu pulcritudine donoꝝ cōponitur.
n alba si de albata memorat. ut no
tandu qd supius cum dixisset. n con
feret tinctis indie coloribꝫ. eo de co

lor es n̄ uncula mundo. Hoc uere in
loco ut tunc cuta ñ uera ciu uir tutum
ab illa philosophoy facatione distu
nguer et tunctuas dicens. addidit
mundissimas. Tunctur enī mun
dissime recte nominant. hi qui pys
p̄ praua opa sedi fuerant. sup uenien
te tam spū nitore gr̄e uestiunt. ut
longe aliud appareant e q̄m erant.
Vn etiam baptisma. id e tunctio dr.
ip̄a nr̄a in aq̄m descensio. Tinguim
q̄ppe. q̄ qui pus indecor erat de fe
mate uicioy. accepta fide reddi
mur. pulc gr̄a ornamto uirtutū.
Seq̄r. Vn g̃ sapientia uenier. q̄ q̄s e ,,
locus intelligentie. absondita e ab ,,
octis omniū uuentiū. Pensandum ,,
magnope e qd asco uiro requirit
un sapientia ueniat. ab eo q̄ enum
uenit. aquo orta e. S; qua ab inui
sibili q̄ co ēterno patre nascit. et qua
occulta e. Vn q̄ p̄ppham dr. Gene
rationē illius q̄s enarrabit. Locus v
intelligentie eius e humana mens.
qua hec di sapientia dū repleuerit
seam facit. Quia g̃ q̄ inuisibil e deq̄
p̄dict. q̄ incert nob e incul men
te intellecta requiescat. recte nūc
dr. Vn g̃ sapientia uenier. ut q̄s e
locus intelligentie. S; hoc ualde mi
rū e qd primus subinfert. Absondi
ta e ab octis omniū uuentiū. Sapi
entia q̄ppe q̄ ds e. si omniū oculis
uuentiū occulta eet. hanc p culpa
bio scoy nemo uidisset. S; ecce huic
sententie iohem audio concordan
te. q̄ ait. Deum nemo uidit umquā.
Rursumq; cū testamtu ueteris patris
intuear. multos hoy teste ipsa, sac
lectionis, ystoria dm uidisse cog
nosco. Vidit q̄ppe iacob dnm q̄ ait.
Vidi dnm facie ad faciē. q̄ salua fac
ta e anima mea. Vidit moysēs dm.
de quo scptū e. Loquebat dns ad mo
ysen facie ad faciem. sic loqui solet
homo ad amicū suū. Vidit isdem
iob dnm qui ait. Auditu auris audi
ui te dne. nūc aut octs ms uidet
te. Vidit ysaias dnm q̄ ait. Anno q̄
mortuus e rex ozias. uidi dnm sede
nte sup soliū excelsū q̄ eleuatū. Vi
dit micheas dnm qui dic. Vidi dnm
sedentē sup soliū suū. q̄ omnis exer
citus celi ad sistentē ei ab extris ysi
nistris. Quid e g̃ qd tot testamtu uete
ris patris dnm se uidisse testati sunt.
q̄ tam de hac sapientia que ds e dr.
absondita e ab oculis omniū uuentiū
um. q̄ iohs ait. dm nemo uidit um
q̄m. nisi hoc qd parentib dat intelligi.
quia q̄m diu hic mortalit uiuitur
uideri p̄ q̄s dā imagines ds potest.
sed p̄ ipam naturē sue speciē n̄ potest.
ut anima q̄ carnis offlata figuras
q̄s dā dm uideat. sed ad ipam uim eius
essentie n̄ p̄tingat. Hunc e enī qd
iacob qui dm se uidisse testat. hūc
n̄ n̄ unanglo uidit. Hunc e qd moysēs
qui cū do facie ad faciē loquit sicut
loqui solet ho cū amico suo. et in p̄is
uerbis siue locutionis dic. Si inue
ni gr̄am in conspectu tuo. ostende
mihi temetipm manifeste ut uideā te.
Certe enī si ds n̄ erat cui q̄ loquebat

ostende m dñm dicēt. ¶ Nō ostende m
temet ipm. Si autē ds erat cū quo fa
cie ad faciē loquebat. cur se pete
bat uidē quē uidebat. Ex hac ei
pericione colligit. qa eū siciebat p
incēcūscptē naturē suę claritatem
cernē quē iam cepat pqs dā imagi
nes uidere. ut sic supna ee mia mēs
octis adeēt. ¶ quatenus ei adeptionē
uisionē nulla imago cōtra tēpalit
inīt eēt. Et uideret g pars restantis
ueteris dñm. et tm uxta iobis uocē
dm nemo uidit umqm. et uxta be
ati iob sententiā. sapientia q ds ē
abscondita ē abocul omniū uiuen
tiū. qa in hac mortali carne consist
entib; et uideri potuit p qsdā ēcū
scptas imagines. et uideri n̄ potest
p incēcūscptū lumē ēternitatis. Sunt
aquib dā poterit in hac adhuc cor
ruptibili carne uiuentib. Et tam
inestimabili uirtute crescentibus
quoda contēplationis acumine ēter
na dī claritas uideri. hoc qq; abeati
iob sententia n̄ abhorret qui dicit. Absco
ndita ē ab oculis omniū uiuentiū.
quō q̄ sq̄ sapientiā quę ds ē uidet
huc usq; sundū mortē. ne iam ei
amore teneat. Nullus q̄ppe eā uidet
qui adhuc carnalit uiuit. qa nemo
potest amplecti dīm simul & sclm.
Qui enī dīm uidet eo ipo mortuus. q̄ vt
intentione cordis vt effectu operis ab
huius uitę delectationib tota mēte se
parat. Vñ ad eundē q̄q; moysen dr.
Non enī uidebit me ho et uiuet. ac
si aptē dicēt. Nullus umqm dīm spa
tii uidet. et mundo carnalit uiuit.
Vñ paul quoq; apls qui adhuc di in
uisibilia sic ipē restat ex parte cog
nouerat. iam huic mundo totū sē
mortuū eē phibebat dicēns. Michi
mundus crucifixus ē. et ego mundo.
Sicut enī iam longe sup iusdixim.
n̄ sufficit ut dicēt. mundo crucifix
us sum. n̄ etiā p mittit. in mundus
crucifixus ē. ut et n̄ solū se mundo
mortuū. Et etiā mundū s mortuum
eē restaret. quatenus nec ipē mun
dū. nec ipm iam mundus appetat.
Si enī duo forasse in uno loco sint. q̄
unus uiuus. alt v̄ sit mortuus. et si
mortuus uiuentē n̄ uidet. uiuus tam
mortuū uidet. Predicatre autē dī ut
ostendēret qa p abiectionē qua se hu
miliando deiecerat. talis iam fact
eēt. ut nec ipē mundū. nec mund
ipm ēcupiscēret. n̄ solū aut se mundo
crucifixum ut ipē mundi glām qm
appeteret. et tanqm mortuus n̄ vi
deret. Et etiā mundū s assert ut cru
cifixum. in q̄ tanta se humiliare
deiecerat. ut et ipē mund tanquā
adeū mortuus paulū humilem atq;
despectū iam uidē nequaqm possit.
Sciendū v ē qd fuere n̄ nulli quidm
dicēnt etiā in alla regione beatū
dinis in claritate quidē sua & spici.
Et in natura minime uideri. Quos
numerū munere inq̄sitionis subtilitas
fefellit. Neq; enim illi simplici & in
cōmutabili ēternitatē aliud ē claritas
aliud natura. Et ipā ei natura sua
claritas. ipā claritas natura ē. Qua

enī suus dilector ib̄ hec dī sapien
tia se q̄ndoq; ostendet. ⁊ in se polli
cet dicēs. Qui diligit me diligē
tur a pat̄ meo. ⁊ diligā eū & ego dili
gam eū & manifestabo ei me ip̄m.
Ac si patent dicat. Qui nunq̄ā me cer
nit. ⁊ restat ut in mea ipsius natura ui
deat. Ioh̄ rursus ait. Beati mun
do corde. ⁊ quō ip̄i dīm uidebunt.
Hunc paulus dic̄. Nunc uidemus p̄ speculū in enigmate. ⁊ tunc autē facie
ad faciē. Nunc cognosco ex parte. ⁊
tunc cognoscā sic ⁊ cognitus
sum. Sed quia de dō p̄ p̄mū eccle
p̄ dicatorē dī. inquīt desiderant
angeli p̄spicere. sunt ñ nulli qui ne
quaq̄m dīm uidē ut angelos suspi
cant & tamen dictū puerilis sen
tentiā scimus. ⁊ angeli eor̄ in celis
semp uident faciem patris mei q̄
in celis ē. Num q̄d & aliud uerbis. ⁊
aliud p̄dicatōe insonat uerbis.
Sed si sententia utraq; confert. ⁊ qui
s̄ neq̄q̄m discēdet agnoscit. Dīm
q̄ppe angeli & uident & uidē desiderāt. ⁊
inuenire sicut. ⁊ inuenīt. Sic enī sic uidere
desiderant ut effectu sui desidēn mi
nime p̄sentiant. ⁊ desiderīū sine fine
tu anxietatē hr. ⁊ anxietas penam.
Beati ergo angeli ab omī pena anxieta
tis longē sunt. ⁊ q̄a numq̄m simul
pena ⁊ beatitudo ⁊ uenium. Rur
sus cū eos dicim dī uisione saciari
q̄a & p̄ salmista ait. Satiabor cū ma
nifestabit̄ gla tua. ⁊ considandū
nobis ē quō saciatatē solet fastidiū
subsequi. Vt g̃ recte s̄ utraq; ⁊ ue
nuant. ⁊ dicat uerbis q̄a semp ui
dent. dicat p̄ dicatōe eg̃ gust. q̄a
semp uidē desidant. Ille enim sit
indesidio ang̃ eta s. desiderantē sa
ciant. ⁊ ne aut̄ sit in sacietate fasti
diū. saciati desidant. Et desidant
q̄ sine labore. ⁊ q̄a desiderīū saneta
comitat. ⁊ saciant sine fastidio. q̄a
ip̄a satietas ex desiderio semp accen
dit. Sic quoq; & noster im. ⁊ q̄n ad ip̄m
fontē unde uenerim. Et tu nob̄ de
lectabilit̄ unp̄ssa sitis simul atq; sa
cietas. ⁊ longe ab ē a sitri necessitas. ⁊
longe a saciatate fastidiū. ⁊ q̄a ⁊ sici
entes satiabim. & saciati sitiemus.
Videbim g̃ dīm. ⁊ ip̄m q; et tu p̄mū
laboris nr̄i. ut post mortalitatis
hui tenebras accessū eius luce gau
deam. Sed cū eius lucē dicim accessū
am. obstitit animo q̄d paul dicit.
Qui lucē habitat inaccessibilem. ⁊
quē uidet null homin. & nec
uidere potest. Ecce rursū audio q̄d
psalmista ait. Accedite ad eū ⁊ il
luminamini. Quom g̃ accedendo
illuminam. ⁊ si ipsam lucē q̄ illumi
nari possum ñ uidem. ⁊ si ⁊ acceden
do ad eū ipsam q̄ illuminam lucē
uidem. ⁊ quom inaccessibilit ē ph
bet. ⁊ Qua ergo pensandū ē q̄d in
accessibilē dixit. ⁊ & omī humani hu
mana sapientia. Scriptura q̄ppe sā
cta omīs carnalium sectatores huma
nitatis nomine notare solet. Vnde
isde apls quib dam discedentib;
dic. Cum enī sit inter uos helus ⁊ con
tentio. ⁊ nonne carnales estis. ⁊ secdm
hominē ambulatis. ⁊ Quib paulo p̄

subiecit. Non e homines estis. et un
de alias testimoniu ptulit. qd oculs
n uidit. nec auris audiu. nec in cor
hominis ascendit que ꝑparauit ds
diligentib se. et cu hoc hominib;
duxisset. absconditu. mox subdidit.
nob aut reuelauit ds ꝑ spm scm.
uocatione. ipm se ab hominib discernens. qui
raptus sup homine diuina iam sap
et. Ita etia hoc loco culuce di inac
cessibile phibet. ut ostenderet qb
subdidit. Que uidit null homin
s; nec uideri potest. more suo hoies
uocans omis humana sapientes. qa
q diuina sapiunt. uidelicet sup ho
mines st. Videbim q dim. sip celeste
conuersatione sup homines ee mere
am. Nec tam nra uidebim. sic uidet
ipse se ipm. Longe q ippe dispar ilit
uidet creatur se. qua uidet creatura
creatore e. Nam q ntu ad inmistate
di quida nob mod figit contepla
tionis. qa eo ipo ponderet ccusebum
q creatura sum. Sic ꝑfecto nra co
spicum dim sic ipe conspic se. sic n
tra requiescum indo que ad modu
ipe requiescit unse. Nam uisionia
ut requiescerit. ut cuq; simulis uisi
oni. ut requieu illi. si equal n erit.
Ego enim iaceam in nob ut ita dicam
contemplationis penna nos subleuat
atq; a nob ad illu erigum in tuen
du. rapticq; in tentione cordis y dul
cedine y templationis aliq m a nob
um unpim. etia hoc ipm ure nr im
mut e requiesce. q tam sic scit. ꝑfec
te requiesce e. et ꝑfecte q requiesce
e. qa ds ent. q tam equanda ne
requies illi. qa n ase in aliu tinsit ut
quiescat. Sit itaq; requies ura dica
simulis atq; dissimulis. qa qd illius
requiese. hoc nra imitat. Nam q
ut beati atq; eterni sim in eternu. imi
tem eternu. Et magna nob e eternitas
imitatio eternitatis. Nec excerres si
mus eum que imitari possum. qa
q uidentes participam. q participi
pantes imitam. Que nunc fidem uisio
nis fide inchoat. et tunc in specie
perficit. qndo coeterna di sapientia
qm m pora p dicantiu qsi p decur
rentia flumina sumim. in ipo suo
fonte biberimus. Explicit liber xvii

Incip hystoria libri. xviii.

Volucre celi qq; latu ꝑdito y mors duren. dum
nri auditum fama ei. Vs intelligit uia ei. q ip
se nouit locu illi. Ipse enim fines mundi intuet. et
que sub celo se respicit. Qui fecit uentis ponde. et
aq appendit mensura. Quando ponebat pluuis le
ge. et uie procellis sonantib. tunc uidit illa et enarrauit.
et ꝑparauit. y inuestigauit. y dixit homini. Ecce
timor dni ipsa est sapientia. y recede a malo intel
ligentia. Addidit q; iob assumens parabola sua.
et dixit. Quis mihi tribuat ut sim iuxta menses pris
nos secdm dies quib custodiebat me ds. qndo splen
debat lucerna ei sup caput meum. y ad lumen ei am
bulabam in tenebris. sicut fui in die adolescentie
mee. qndo secretu ds erat in tabernaculo meo.
qndo erat omipotens mecum y in circuitu meo pueri
mei. qndo lauabam pedes meos butyro et petra
fundebat mihi riuos olei. qndo procedeba ad porta
ciuitatis. et in platea parabam cathedra mihi.
Videbant me iuuenes y abscondebant. y senes
assurgentes stabant. Principes cessabant loqui.

æ sup ponebat dignū ori suo, auris audiens beatificauit me. / æ oculus uidens testimoniū reddebat mihi. qō liberasse pauperē uociferantē & pupillū cui non erat adiutor. Benedictio perituri super me uenie bat. / æ cor uidue consolat sum. Iustitia indutus sum. / æ uestiui me sicut uestimento. & diademate iudicio meo. Oculus fui cecis. / æ pes claudo. Pater eram pauperum. / & causam quam nesciebam diligentissime inuestigabam. Conterebam molas iniqui. / æ de dentibus illi auferebam prædam. ducebamq; In nidulo meo mori ar. / æ sicut palma multiplicabo dies. Radix mea aperta est secus aquas. / æ ros morabitur in messione mea. Gloria mea semp innouabitur. / & arcus meus in manu mea instaurabitur. Explicit hystoria.

INCIPIT LIBER IOB

IOB VIDENS QUOD

Frena diuine sapientie consp̃ici nō ualet. quia ipsa quoq; inuisibilia que pene sunt & diuina humanis oculis cōprehendi nō possunt. In rebus quoq; creatis discimus creatorem omnium quanta humilitate uenerem. ut in hac uita uisur pare s de omnipotentis diuine specie mens humana nichil audeat. quod solum electis suis p̃mium in subsequenti remuneratione seruat. Vn bene postquam ducem ē abscondita ē a boclis omnium uuentium. / ilico subiungit. Volucres quoq; celi latuerunt. Inceptura enim sacta uolucres aliquando in malo. / aliquando in bono dantur intelligi. Volucres quippe nonnunquam potestates aeree designant. / bonoq; studio sad usum. Vnde ueritatis ore dicitur. / quo sensum quod secus uia cecidit uenerit uolucres & comederit illud. / a animarum malignus spūs humanas animas ob sidentes diuinis cogitationes noxias ingerunt. Verbum uite a memoria euellunt. Hinc rursum cuidam diuitis superba sapientia dicitur. Vulpes foueas habent. & uolucres celi nidos. filiis autem hominus habet ubi caput suum reclinet. Vulpes ualde fraudulenta sunt animalia que in fossis sub terris ab scondunt. / cuiq; apparuerint nunquam recusse manendi. & tortuosis anfractibus curritur. Volucres autem ut no[tatum] sumus alto uolatu se in aera sub fert. leuant. Nomine quoq; uulpium dolus atq; fraudulenta. / nomine autem uolucrum hec eadem superba demonia designant. / de si dicatur. fraudulenta & elata demonia in corde uero. idem in cogitatione sup bie inuenium habitationem suam. / si uisus autem hominis ubi caput suum reclinet non habet. / idem humilitas mea requiem in superba mente non inuenit. Quasi inquam alto uolatu uolucris illa prima se extulit. / quippe elata cogitatione dixit. Ascendam super altitudinem celi exaltabo solium meum. / sedebo in monte testamenti in lateribus aquilonis. / ascendam super altitudinem nubium. & ero simil altissimo. Fecce quam alta superbe uolando petunt. / quem etiam uolatum & primus ho

D.M.

manib; ꝑsuasit. Ipsi quoq; uolan
do quasi sup se ire conati sint. qñ
do eis dictū ē ut gustarent & erūt
sic dij. Cumq; simlitudinē diui
natus appetunt. unde alnatus mu
nera ꝑdiderit. qui unica morien
do nō issent. si sup ita humilit stare
uoluissent. Ar cont in bono uolucs
poni solent. sic in euglio dns ciū si
militudinē regni celestis exgrano
synapis denumerat dicēs. Cui si
mile ē regnū dī. & cui simile esti
mabo illud. Simile ē grano syna
pis. qd acceptū homo seminauit
in hortū suū. & creuit & factū ē in
arborē magnā. & uolucres celi re
quieuerit in ramis ei. Ipse q̄ ꝑpe gra
nū synapis ē. qui in orti sepultura
plantatus arbor magna surrexit. &
branū nanq; fuit cū moreret. ura
arbor cū resurgeret. branū ꝑ tē
tā humilitatē cucurrit. arbor ꝑ po
tentiā maiestatis. branū q̄a uidi
mus eū. & nō erat aspectus ei. arbor
autē q̄a speciosus ꝓ forma ꝑ filijs ho
minū. huic arbori sanctorū scī ꝑdica
res sunt. & uideam qm̄ late tendā
tur. Qd enī de eis dr. In omnē tīrā
exiuit sonus eoꝝ. & in fines orbis terre
uba eoꝝ. Iustus sanctus uolucres req
escunt. q̄a sce animē que quib; dā
uis tutū pennis attollena cogitatio
ne se subleuant. in eoꝝ dictis atq;
consolationib; ab hui⁹ uite fatiga
tione respirant. Hoc q̄ in loco post
qm̄ de sapientia dictum ē. absconditā ē ab oculis omniū uolentium
recte subiungit uolucres q̄q; celi
latet. q̄a in hac cōruptibili carne
ēstimatu natura eius potentiā. ipsi
quoq; uidendo nō penetrant. q̄ iam
ꝑmerituū scē & ꝑplationis uolant.
Vbi apte subiungit. Et dixit & moys
dixerit. auribus nr̄is audiuimus fāmā
eius. Cui ꝑdictionis & moꝛis nomine
in maligni spē designant. qui inuen
tores moꝛtis & ꝑdictionis extiterūt.
sic de ipso eoꝝ principe sub ministri
ei specie ꝓbem dr. & nomen illi
moys. Cui subiecti omīs sup bie spē
de hac sapientia que ds ē dicunt.
Auribus nr̄is audiuimus fāmā ei. q̄a
numerū ustionē illi⁹ plena beatitu
dine videre habere nequiuerit. Videre q̄
pe ꝑfecte coelestiā di sapientiā. hoc
ē q̄d habe. Vñ adꝛobem de munere
uncentus dr. Dabo illi calculū can
didū. & in calculo nomen nouū scp
tū q̄d nemo scit nisi q̄ accipit. In hac
& enī uita scire aliq̄d uel uidere po
sumus. etiā q̄d nō accepim⁹ hire. Nomen
& nouū in calculo scīptū. ide inestimo
ꝑmuo notitiā di humanis mentibus
inuisitatā. qm̄ scire nō potest. nisi q̄ hac
etiā acceperit habe. Quia itaq; ut
dixim⁹ uide dim. hoc ē q̄d hire. ido
in quisp̄e hac sapientiā nō uidentes
q̄a repulsi ꝑ sup biā. neq; qm̄ eā ha
bere potuerit. ad luce quippe eius
clauserit oculos cordis sup fusis eius
tadijs repugnantes. sic intelligi
etiā de eis de maligni spiritib; po
test q̄d scīptū ē. Ipsi fuerit rebelles
lumini. Fāmā q̄ sapientie malig

nis spiritib; audisse ē. s; eandē sapi
entiā n̄ uidisse. & eius potentiā ex
uirtute illi⁹ cognouisse. & tam̄ sub
ea humilit̄ stare noluisse. Vn̄ & ueri
tatis uoce de ipso malignoꝝ spūum
capite dr̄. Ille homicida erat ab in
tio. & in ueritate n̄ stetit. Sequit̄
Ds̄ intelligit uiā eius. & ipse nouit
locū illi⁹. Hec coeterna dō sapientia
alit̄ h̄t uiā. atq; alit̄ locū. Locū v̄
siq̄s intelligat n̄ localē. nā teneri
coeq̄alit̄ n̄ potest ds̄. S; ut dictū est
locus intelligit̄ n̄ localis. Locus sapi
entie pat̄ ē. locus pat̄is sapientia. sic̄
ipsa sapientia ad testante dr̄. Ego
in pat̄e. & pat̄ in me ē. Alit̄ q̄ sapien
tia h̄t uiā atq; alit̄ locū. uiā p̄ hu
manitatis tr̄nsitū. locū v̄ p̄ statū di
uinitatis. Inde enī n̄ tr̄nsiit unde
eterna ē. s; inde tr̄nsiit un̄ ꝓpt̄ nos ap
paruit tēp̄alis. Sic namq; in euglo
scriptū ē. q̄a egrediens ab iericho dn̄s
tr̄nsiebat. Duo aut̄ ceci sedentes iux
ta uiā clamauerūt dicentes. Dn̄e mi
serere nr̄i fili dauid. Ad quoꝝ uocē
sic̄ illic scriptū ē. stetit ih̄c ⁊ lum̄ red
didit. Quid ē aut̄ tr̄nseundo audire
stando lum̄ restituere. n̄ q̄a p̄ huma
nitatē suā nob̄ misertus ē. qui p̄ di
uinitatis potentiā a nob̄ m̄tis nr̄e
tenebras exclusit. Q̄d enī ꝓpt̄ nos
natus & passus ē. q̄d resurrexit as
cendit in celū. q̄si tr̄nsiit ih̄c. q̄a ni
mirū hec actio tēp̄alis ē. S; stans
eos tetigit & illuminauit. q̄a n̄ sicut
illa dispensatio tēp̄alis ita ubi et̄
nitas tr̄nsit. que in se manens inno

uat om̄a. Stare enī dī ē. incōmu
tabili cogitatione mutabilia cūc
ta dispone. Qui q̄ uoces penitentiū
tr̄nsiens audiuit stans lum̄ reddi
dit. q̄a & sup̄pt̄ nos tēp̄alia p̄tulit.
inde tam̄ nob̄ lucē tribuit. unde ha
bere mutabilitatis tr̄nsitū nescit.
Quia q̄ q̄ndo p̄ carnē appareret ho
minib̄ incertū fuit. recte nūc dr̄.
Ds̄ intelligit uiā ei⁹. & ipē nouit lo
cū illi⁹. Ac si ap̄te diceret. Humane
cogitationi occulta s̄t. ut q̄ndo p̄
carnē ad homines sapientia ueni
at. ut q̄m̄ apud patrē inuisibilis
etiā cū foris apparuerit p̄sistat. q̄m
uis etiā intelligi & alit̄ potest. Nam
uiā eius n̄ inconuenient̄ accipim⁹
hoc ip̄m q̄d uenit ad cor. se seq;
nob̄ uit̄nsecus infundit. Locus ei⁹
fit cor ad q̄d ueniens p̄manet. De
hac q̄ppe uia illi⁹ dr̄. Vox claman
tis in deserto. parate uiā dn̄o. id ē
in corde ur̄o uenienti sapientie
aditū reserate. sic̄ alias dr̄. Iter fa
cite ei⁹. q̄ ascendit sup̄ occasū. Sup̄
occasū fuit ascendē. ip̄am mortē
q̄m p̄tulerat resurgendo sup̄asse.
Ait q̄. Ei qui ascendit sup̄ occasum
iter facite. idē resurgenti dn̄o uiā
in cordib̄ ur̄is p̄ fidē p̄bete. Hinc
iohi p̄ sp̄m dr̄. Preibis enī ante fa
ciē dn̄i parare uias ei⁹. Q̄s q̄s & enī
p̄dicando a cordib̄ uicioꝝ corda au
dientiū mundat. uenienti sapien
tie uiā p̄parat. Habet q̄ uiā ista sapi
entia. habet & locū. uiam q̄ uenit
locū q̄ manet. sicut ip̄a ait. Si quis

diligit me. sermonē meū seruabit. et pat̄ ms̄ diliget eū. et ad eū ueniem et mansionē apud eū faciem. Via ē q̄ qua uenit. locus q̄ manet. S; quo uenit. que ubiq; ē. Aduenire ē sapientie. p illuminationē mīs nr̄e indicare p̄sentia maiestatis siue. Et quia hominib⁹ inc̄tū ē ut incui cœde ueniat. ut in q̄ post q̄m uenerit p manendo requiescat. recte nūc dicit̄ S; intelligit uia ei. et ipē nouū locū illuis. quia soli diuine uisionis ē cernere ut quib⁹ modis intellect⁹ sapientie ad cor hominis ueniat. uel cui mens intellectū utre quē p̄cepit moueri sit cogitationib⁹ n̄ amittat. Et q̄a hec ē ade sapientia p humanitatis gr̄am manifestata in cunctis mundi partib; electoq; fuerat cœda repletura. recte subdit. Ipse enī fines mundi intuet. et oīa q̄ sub celo s̄t respic̄. Respicere q̄ppe dic̄ē. eaq; amissa ac p̄dita fuerant ad suā gr̄ā refocillare. Vn̄ sc̄ptū ē. Rex q̄ sedet in solio iudicij. dissipat omne malū intuitu suo. Respiciendo namq; le uitatis nr̄e mala coercuit. et magna merita maturitatis dedit. Vn̄ adhuc subdit. Qui fecit uentis pondus. Ve locitate enī ac subtilitate uentoq; in sc̄ptura sacra solent animē designari. sic p̄ psalmistā de do dr̄. Qui ambulat sup pennas uentoq;. id ē q̄ in sp̄iritu ut uentus animas fec̄ q̄ uentis pond⁹. et q̄a du supna sapientia repletam animas. eas maturitate indulta graues reddit. nulla grauitate q̄ dr̄. filij hominū usq; q̄ graui corde. aliud ē nāq; grauē ee p̄ sui uum. aliud p̄ peccm. aliud ē grauē ee p̄ constantiā. aliud p̄ culpā. Ista enī grauitas ponder⁹ habet oneris. ut la uirtutis. Pond⁹ q̄ accipiunt ani me ut ab intentione di ñ iam leui motu dissiliant. S; in eū fixa y stant̄ grauitate y sistant̄. Adhuc ille pp̄s leuit̄ mouebat. de q̄ p̄ phas dr̄. Abiit uagus inuia cor dis sui. uia eius iudi et dimisi eū. Grauē aūt consilium cordis omnē inconstantiā uagationis expellit. Et quō sunt animē que leui motu nunc ista nunc illa desiderent. omps ds q̄a p̄ sas leues fluctuationes mentiū n̄ leuit pensat. uagationē cordis relinq̄n do diiudicat. S; cū p̄ gr̄am respicit uagā mentē. in cōsilij stabilitate fi git. Recte q̄ nūc dr̄. Qui fecit uentis pond⁹. quia cū leues motus animus ineptū cordis respic̄ dignat aspice hunc prius ad constantie maturitatē formare. Vel ēte uentis ponderis fecit. concessam hic electis de uirtutib⁹ q̄ iam p̄mixta in fir mitate reparet. Vn̄ et subdit. Et aquā appendit mīsura. Aque in sc̄ptura sacra .D. M. aliq̄n do sp̄m sc̄m. aliq̄n scientiā sacrā. aliq̄n scientiā prauā. aliq̄n tribulationē. aliq̄n defluentes ppl̄os. aliq̄n mites fide seq̄ntiū designare solent. Et aq̄m q̄ppe sci sp̄c infusio designat. sic in euglō dr̄. Qui credit in me sic dic̄ sc̄ptura. flumina de uent̄ eius fluent aque uiue.

Vbi euglista secut aduunxit. Hoc aut dixit de spu que accepturi erant credentes in eu. Rursu paq̃m sca scientia designant. sic dr. Aqua sapientie salutaris potauit eu. Et aq̃m q̃ppe prava scientia appellari solet. sic apt salomone multi er que typu hereseos tenet. callidis suasionib⁹ blandit dicns. Aque furtiue dulciores sunt. Aquaꝝ eni am noie n nu q̃m tribulationes solent intelligi. sic p psalmista dr. Saluu me fac ds. quo intrauerut aq̃ usq; ad animã meã. Et aq̃m ppli designant. sic p prophem dr. Aq̃ v sunt ppli. Et aq̃m q; n solu fluxu decurrentiu pploꝝ. s. etiã bonoꝝ mites fidi p dicamenta sequentiu designant. sic pphã ait. Beati q̃ seminatis sup oms aquas. Et p psalmista dr. Vox dni sup aquas. Hoc q̃ in loco q̃d aquaꝝ noie n cœda electoꝝ cœda signant. quę p intellectu sapientie audituu iam supne uocis acceptunt. De quib; recte dr. Et aqs appendit in mensura. qa sci ipi qui subleuante spu ad suma rapiunt. q̃m diu in hac uita s nec aliq̃ elatione supbiant quib⁹ dã tepta tionib⁹ repmunt. ut neq; q̃m tantu p fice ualeant. q̃ntu uolunt. S; ne extollant supbia. stt in eis ipsaꝝ quedã mensura uirtutu. Hinc eni q̃d helyas diu tot uirtutib; in alta p fecisse quadã mensura suspens est. diu ne habel pr modu q̃m uis regina tam mulierculã fugit. Et pendo q̃ppe hunc mire uirtutis uirtutu igne de celo trahere. et sedo q̃nq; generatio uiros ceu suis omnib; pernicione sub tra concretemare. ubo celos ap luuium claude. ubo celos ad pluuia aperire. suscitante mortuos. uentura q; p uidente. Et ecce rursus animo occurrit q̃ pauore ante una muliercula fugit. Considero uirtutu rumore p culsum de manu di mortis pene nec accipe. de manu mulieris mortis fugiendo uitare. Querebat eni mortis dum fugeret dicns. Sufficit in tolle animã meã. neq; eni melior sum q̃m patres mei. Vn q̃ sic potens. ut tot illas uirtutes faciat. uni sic infirmo ut tra femina pri mescat. ni qa aque appendunt in mensura ut pi sci di homine. et multu ualeant p potentia di. et rursu quadam mensura moderati sint p infirmitate sua. Inullis uirtutib⁹ helyas q̃d de do acceperat. inuitis infirmitatib; q̃d de se poterat agnoscebat. Illa potentia uirtutis fuit. ista infirmitas custodie uirtutis. Inullus uirtutib⁹ ostendebat q̃d acceperat. inuitis infirmitatib⁹ hoc q̃d acceperat custodiebat. Inmitacu lis monstrabat. helyas in infirmitatib⁹ seruabat. Sic paulu uidet flumi nu. et latrocinu. ciuitatis. Insolitudinis maris ac fri. pericula sustinente. et te nante uigilias ac ieiunia coep. sus tinente frigoris et nuditatis er up na. ad ecclaꝝ custodia uigilant se ac pastoralit exercente. ad tertiu celu raptu. rursuq; ra[d]ysso raptu. et audisse archana uba q̃ n licent homini loq. et tam strane

impa

anglo ad tēptandū conceditur. orat
ut eximi debeat et nō exauditur. Cui cū
ipsa initia conuersationis aspicio. p
pendo quod ei supna pietas celos aperit
se se q; illi ihc de sublimib ostendit.
qui dū lumē coeperis ad temp perdidit
lumē coedis in perpetuū accepit. Ad ana
niā mittitur. uas electionis uocatur.
et tamē de ciuitate eadē quā post ui
sionē ihu ingressus fuerat fugiens
recedit. sic ipe testatur dicens. Dama
sci p̄positus gentis arethe regis cus
todiebat ciuitatē damascenorū ut
me cōprehenderet. et p fenestrā in spoe
ta dimissus sū p murū. et sic effugi
manus ei. Cui licenter dicā. O paule
in celo iam ihm conspicis. et intra
adhuc homines fugis. In paradysū
duceris. secreta dī uerba cognoscis.
et adhuc a sathane anglo tēptaris.
Vn̄ sic foetus ut ad celestia rapiaris.
un̄ sic infirmus. ut intra hominē
fugias. et adhuc a sathane anglo ad
uersa toleres. nō quia ipse qui te suble
uat. rursum te subtilissima mensura
moderatur. ut et in miraculis tuis nob
p̄dices uirtutē dī. et rursū in timo
re tuo reminisci nos facias infirmi
tatis nr̄e. Que tamē infirmitas nec
in desperationē nos pertrahat. cū pulsat.
dū de infirmitate tua dnm rogares
quia auditus nō es. nob quoq; locutus es
quid audisti. sufficit tibi grā mea nam
uirtus in infirmitate perficitur. Aperta g
uoce dī ostenditur. quia custos ē uirtu
tis infirmitas. Tunc quippe bene inte
rius custodimur. cū p dispensationē

dī tolerabiliter tēptamur exterius. ali
quando uiciis. aliquando pressuris. Nam eis
quoq; quos uiros nouimus fuisse uirtu
tū. tēptationes atq; certamina nō de
fuere uiciorū. Hinc ē enī quod ad con
solationē nr̄am iste p̄dicator egre
gius de se quedā talia pdere dig
natus est dicens. Video aliā legē in
mēbris meis repugnantē legi mentis
mee. et captiuū me ducentem in
lege peccati que ē in mēbris meis. Ad
ima quippe trahit caro ne extollat
spc. et ad summa trahit spc ne pster
nat caro. et spc leuat ne iaceamus
in infimis. caro ad grauat. ne extol
lamur ex sūmis. Si nō subleuante spū
nos caro tēptaret. perfectione procul
dubio tēptationis sue in ima deiceret.
Rursū v̄ si nō tēptante carne ad sūma
nos spc subleuaret. in superbie casu
ipsa nos pei subleuatione psterneret.
S; fit certo moderamine ut dū unusquisq;
scōrū iam quidē interius ad sūma rapi
tur. s; adhuc tēptatur exterius ne desp
ationis lapsū nec elationis incurrat.
quō nec tēptatio exterior culpā perficit.
quia interior intentio sursū trahit.
nec rursū intentio interior insup
biā eleuat. quia tēptatio exterior hu
miliat dū ad grauat. Sicq; magno
ordine cognoscimus. interiori pruec
tu quid accipimus. in exteriori defectu quid
sumus. Et miro modo agitur ut nec de uir
tute quisquam extolli debeat. nec de tēp
tatione desperet. quia dū spc trahit et
caro retrahit. subtilissimo iudicij
interni moderamine. infra sūma. et sup

unfima. inquodã medio, libratur.
Bene q̃ dr. Et aquas appendit men
sura. Seq̃r. Quando ponebat legẽ
pluuius. & uiã p cellus sonantibus.
tunc uidit illã & enarrauit. & p
parauit & inuestigauit. Solent p plu
uias p̃dicantiũ dicta signari. Vñ
p moysen dr. Expectet sic pluuia
eloquiũ meũ. Quo, u delic& ũba
dũ blande p̃suadent pluuie sunt.
cũ v tribulia de uenturo iudicio
intonant sonantes p celle. Et nota
ndũ q̃d pluuius lex ponit. ut uia
p cellus sonantib; apiat. Lex q̃pe
ẽ ipsis p̃dicatorib; posita. ut u
uendo impleant. q̃d loquendo
suadere festinant. Nam loq̃n di
auctor tas p̃dr. q̃n uox ope ñ ad
uuat. Hinc & enũ p psalmista dr.
Peccatori aũt dixẽ ds quare tu ena
rras iustitias meas & assumis testam
tũ meũ p os tuũ. Tu v odisti disci
plinã. & proiecisti sermones meos pr
te. Sermones & enũ di post se p̃dica
tos proiecit. cũ hoc q̃d dicẽ facẽ cõtẽp
nit. Quando aũt dictis ei alt obe
diat. dũ ipẽ respuit ope q̃d p̃di
cat uoce. & dissimulat audire q̃d
narrat. Veritata p̃dicationis lege sep
tũ ẽ. Qui soluerit unũ d mandatis
istis minimis & docuerit sic homi
nes. minimus uocabit in regno celo,
Regnũ celo, uidelic& p̃sentẽ eccle
siam appellat. de q̃ sẽptũ ẽ. Et colli
gent de regno ei omã scandala. Insu
pno & enũ regno scandala q̃ ex eo
colligi debeant ñ habent. Qui q̃

solui ope & sic docet uoce. in isto
regno celo, erit minim. in illo nec
minim. Via aũt p cellus sonantib;
posuit. cũ p̃dicatorib; suus ad cor da
hominũ introire uentur iudicij p
culsa adtũ sac̃. Prius traq; lex po
nit ut post modu uia pandatur.
q̃a illa uox cor audientis penetrat
que hoc q̃d sonuerit ope & seruat.
Tunc aũt cũ legẽ pluuius & uiã p cel
lus sonantib; ponet. hanc sapientiã
ds uidit & enarrauit. p parauit & in
uestigauit. Et stata sac̃ eloquij locuti
one uidere di dr. uidere nos facẽ.
sic iusto uiro dñs dicẽ. Nunc cogno
ui q̃d timeas dñm. Et ist litte p mo
nent. Tempt uos dñs ds ur. ut
sciat si diligitis eũ. id ẽ ut scire uos
faciat. Tunc q̃ cũ legẽ pluuius ponet
hoc ẽ mandatũ custodiri. p dicatoribus
daret. hanc incarnatã sapientiã
uideri. & enarrari ap dicatoribus p pa
rari. & inuestigari a audit oribus
fec̃. Sibi q̃pe illã p parat. q̃s q̃s illã
bene uuendo in die iudicij ppi
tiã parat. Et notandũ que de ea. iiii.
dicta sint. dit enũ. Vidit. enarrauit
p parauit. & inuestigauit. Vidit nãq;
q̃a species ẽ. enarrauit q̃a ũbum.
p parauit q̃a remediũ. inuestigauit
q̃a occultũ. S; ob hoc q̃d etna sapi
entia species partis. & ũbu dr. q̃n do
ab humana mẽte penetrat. Qui nãq;
intelligat ut ũbu sine tẽpore. ut
specie sine cũ sẽptione. Dicendu
q̃ erat aliq̃d q̃d de illa homo cog
noscet in se. Vñ apte sub dit Et dixẽ

q̃ aũt facit, docuerit magnus uocabit in regno celo,

homini. Ecce timor dñi ipsa ē sapi
entia. ⁊ recede ā malo intelligen
tia. De sapte dicēt. Timet ipse
homo reuerti ad te. ⁊ cor dus tuu secre
ta p̄ scrutare. Si dim te time de p̄
hendus p̄ fecto constat. q̄a hac sapi
entia plenus es. Quā si adhuc cog
noscē n̄ potest q̄d sit inse. Iam cog
noscis interim q̄d sit inte. Que enī
apuit se ab anglis metuit. apuit te
timor dñi uocat. q̄a hanc te hire
ctū ē. Site time dñm inctū n̄ est.
Hinc ⁊ enī p̄ psalmista dr. Initium sa
pientie timor dñi. q̄a tunc penet
re cor inchoat. cū hoc exim iudicij
pauor p̄turbat. De paruitate g̃ nr̄a
diuinus sermo se attrahit. Sic pat
cū filio paruulo loquit. ut habeo po
sit intelligi spōnte balbutit. Quia
enī natura sapientie penetrare n̄
possum. q̄d sit inse. ex descensione
di audituum. q̄d sit in nob cū dr. Ec
ce timor dñi ipa ē sapientia. Et; q̄a
ille ueracit uum diuini timoris in
telligit. qui se a cunctis prauis op̄ib
custodit. Recte subdit. Et recedere
a malo intelligentia. Ea q̄ q̄ secum
q̄ ap̄bie sp̄u plena st. ipsa sacre ys
torie uba testant cū dr. Ad did a
q̄q; iob assumens parabola sua. Q̄a
enī parabola similitudo nominat.
apte constat q̄d p̄ exctio uborū
foēma mysteriis loq̄r. q̄ ad loquen
di parabola assumpsisse memorat.
Cū ⁊ enī sua narrat. q̄q; st scē ecclē
uentura & nuntiat. ⁊ p hoc q̄d ipe
patit indicat q̄d illa patiat. Non
nūq̄m ꝺ iam suis hystorie ubap
miscet. ut nichil allegorici cū inso
net. Non nūq̄m sic suos dolores loq̄t
ac si ex uoce dolentis ecclē loquat.
In hac ꝺ ultima siu parte sermonis
ultimū temp̄ designat ecclē. q̄n do
adūsarios suo. idē carnales q̄s q; ut
hereticos aut; gentiles q̄s nūc studet
sapientie auctoritate p̄ merē. ⁊
frenata iactantia elatos cogit. inri
sa tolerare. Vñ in hoc q̄q; sermone
dr. Nunc aut derident me iumen
ti p̄re. quos n̄ dignabar patri
ponere cū canib; gregis mei. Et ipsa
ꝺ dimissa ratio exposit ut p ubabea
tum iob ultima extremi scē ecclē de
signent dies. q̄n p̄secutione ereti
ce apta sibi hereticos nouos cōtolera
re. cōpellit. cū motus cordium. q̄s
nūc cognationū sinū contegunt.
tūc in uoce manifesti erroris ap̄n.
Nūc aut sic p iohm dr. draco in abys
sum clausus tenet. q̄a diabolica ma
licia in eos sub dolis cordib; occultat.
Et; sic illic dictū ē. educit draco de
puteo abussi. q̄a q̄d m̄ p̄ timore te
git. tūc cont ecclām publice & in
iquos cordib; omē serpentinū
uirus ap̄it. Nunc enī absconditse
sub blandiente lingua seuiens ⁊ sci
entia ⁊ malicia callidus at. q̄si q̄da
se regit abysso simulationis. Nunc
dñs sic uoce psalmiste dr. congregat
sic in unde aq̄s maris. Inter q̄ p̄pe ē
carnalis cognatio. dq̄ q̄ maris in unda
congregare s. cū amaritudo p̄ prie
mus in erup̄it extius in uoce pue

libratis. Veniet pfecto tēp' qñdo
comᵐ hanc pūsi atq; carnales apta
uoce p'dicent. qd nūc occulta co
gitatione molium. Veniet tps
qñdo catholicā ecclām nō solū in
iustis uocib; s; etiam crudelib' pla
gis p'ment. Abadūsar ille namq;
suis duob; modis ecclā p'secutionē
patit. scil' aut ūb aut gladius. S;
cū ūbis p'secutionē sustinet exer
cet' el' sāpientia. cū v gladiis exer
cet' el' pacientia. S; uerboꝝ p'secu
ones abhereticis nūc etiā cotidie
toleram. cū ipsi hereticī linguis
nob subdolis & falsā humilitate
blandiunt. p'secutiones v gladi
orū iuxta finē mundi sēcutur e
sunt. ut q̄na celestib; horreis rec
denda. tanto ueri apeccatoꝝ pa
les exuant. qñto artius affligūt.
Tunc electi oms q̄ nulla fuerunt t
bulatione cōp'hensi reminiscūt
hoc tēpoꝝ inquib; nūc ecclā fidi
pacē tenet & supbaheretico col
la cōp'mit. n potentatu culmini
s; ugo rationis. reminiscunt nri
qui q̄eta fidi fl tēpa duxim. q' y si
unbellis coartam gentiū. n tamen
indictis expugnam patrū. Beat
q̄ iob scē ecclē typū tenens q̄ tē
nullis angustiis inuenit. & tam
nrē ut dixi quieti reminiscit.
sua tñ sacta narrat. y aliis uentā
denunt tiat dicēs. Quis m' tbu
at' am sim iuxta mēses p'stinos.
Multa nunc enī talia scā ecclā dolo
ribꝰ notant pssā dictuā ē. Tantis
q'ppe illā fluctuū ē tbulationib;
angustari. ut hec tpa cū magno
suspirio desidet. q' nos cū magno
dolore toleram. Dicat q̄. dicat p
nocē iob. Quis m' tbuat ut sim iux
ta mēses p'stinos. Q'a enī statutus
dieꝝ numer' mēses uocant. q'd
nomine signat mēsiū n collecta
ones animaꝝ. Dies q'ppe dū colli
guntᵘ in mēsib' subtrahunt. q'a y
in hoc tpre scā ecclā dū uerticali
luce resplendentes animas colli
gūt. uminimis absconditᵘ. liq̄ndo
etiā y mēsis ppfectione ponitur.
& sic' pphā ait. fruit mēsis ex mēse.
pfecto uidelicet eis in requie
quib; nūc pfecto fuerūt in opa
tione. Reminiscat q̄ pfectionis
p'stin' ne. reducat admemo
riā exse. a q̄ta p'dicationis suę
cle. q̄ collectis animab;
ulo m reponebat lucta. y
angusta ta tbulationib; di
cat. Q's m' tbuat ut sim iuxta mē
ses p'stinos. Inquib; pfecto mēsib;
q̄lis fuerit enumerando subiungit
dicēs. Sedm dies quib; ds custo
diebat me q̄ndo splendebat lucna
ei sup caput meū. & ad lum' eius
ambulabā in tenebꝝ. Tunc q'ppe
uidet exse p'secutione cogente
in furmoꝝ multo cadē qs nūc ut
mat' unt' pacis sinū paruulos fo
uet. y unt' tñ q̄llas fidi cunas yti
net. qui admixti fortib' ipsā fidi
tñ q̄llitate nutriunt. Tunc v tale
multi casuri sūt. & p uisceta cari

tatis q̃ q̃d in dãpno paruulor̃ũ
sustinet. se pp̃ea animꝝ pfectorũ
dolet. Infirmor̃ & eñ dãpna ad cor̃
da facta p̃ cõpassionẽ tñ sentit.
Vñ p paulũ dr. Quis infirmat. & ego
non infirmor. Quis scandalizat. & ego non
uror. Tamen eñ q̃sq; pfecte se. q̃nto
pfecte sentit dolor̃ es alienos. Vnde
scã ecclã infirmis tũc cadentib; an
gustata. cũ hoc̃ reminiscit tempor̃
iure dicturã ẽ. sedm dies quib; ds
custodiebat me. quia tũc se inulti
ri timat cadere. q̃ se nunc iniustis
respicit custodiri. Bene aũt dr.
Quando splendebat lucẽna eius
sup̃ caput meũ. & ad lumẽ ei ambu
labam in tenebr̃s. Lucẽne eñ noĩe
signat sacre lumẽ scripture. deq̃
ipse pastor ecclẽ dicit.
Habem̃ sermonẽ pphe[illegible]
cũ sermonẽ. cui bene cõdescen[illegible]
sactus adtendentes nob[illegible]
quasi lucẽne lucerna [illegible] in caligino
so loco. donec dies lucescat & luci
fer oriat in cordib; uris. Et psalmi
sta ait. Lucẽna pedib; meis uerbum
dñe. Quia aũt principale nr̃m
mens est. appellatione capitis mei
uocat. Vñ p psalmistã dr. Impin
guasti in oleo caput meũ. Desiap
te dicat. sarcinam is pinguedine re
pleti mentis. Nunc q̃ lucẽna sup̃ capt
ecclẽ splendet. quia sacta eloq̃a te
nebras nr̃e mentis irradiant. ut in
hoc caliginoso utiq; psentis loco du
ũbor̃ dr lucẽ p̃cipim̃. q̃ sint agen
da uideam. Nunc ad lumẽ intene
bs ambulat. quo scã unitas
ecclã. & si aliene occulta cogita
tionis nr̃ penetrat. q̃a quasi facie
ñ cognoscit innocẽtie. ponit tam
q̃s sus bona opis directa lumine
supne locutionis. Seq̃r. Sic fui in
diebꝰ adolescentie mee. q̃ndo sec̃
to ds erat in tabernaculo meo. Sic
uni cuiq; hominus. sic scã ecclã
eras desc̃bit. Paruula q̃pe tũc erat
cũ anarratiue recens uerbum inte
p̃dicare nr̃ potat. Hinc eñ de illa
dr. Soror nr̃a paruula ẽ & ubera
nõ hr̃t. quia nimirũ scã ecclã p̃us q̃m
pficeret p̃ penitentia uirtutis. infir
mus quib; q; auditorib; p̃beret nr̃ po
tuit ubera p̃dicationis. Adulta v
ecclã dr. q̃ndo di ubo copulata
asco repleta spũ p̃ p̃dicationis mi
nisterũ in filios ẽceptione secun
dat. q̃s exhortando parturit. con
tendo parit. De hac eius etate
dño dr. Adolescentule dilexer̃t
te. Vnusquisq̃pe ecclẽ que unã ca
tholicã facit unitatẽ adolescentule uo
cant. Nam iam uetuste culpãs; no
uelle p̃ gratiam. nr̃ senio sterilis; ea
te mitis ad spãlem congruẽ secun
dr̃ tẽpus. Tunc q̃ cũ in diebꝰ illius ecclã
quasi quodã senio debilitata pp̃
dicationẽ filios parere nr̃ valet. re
minisc̃t secundr̃ atis antiq̃ diei
sic sui in diebꝰ adolescentie mee.
q̃m uis post eos dẽ dies quib
deputẽ. iam tam ẽ ca[illegible] ipm
sine tẽpor̃ gradi p̃dica[illegible] do p̃ nois
uirtute roborẽt. Nam uocẽ | suscep-

tus adplenū gentib; omnē ut sit tm cū
pfm qui tūc inuent fuerit ut sī
di sinū trahat. Scptū q̄ppe ē. Donec
plenitudo gentiū intraret. & sic oīs
ut sal⁹ fieret. S; ante illa tēpa
erum dies inquib; ab aduersarijs pau
lulū iudebit oppssā. cui & hoy die
rū reminiscit dicēs. Sic fui in die
adolescentie mee. qñdo secreto ds
erat in tabnaculo meo. Quid hoc lo
co tabnaculū n habitationē nīm sac
pimus. q̄a p omnē q̄d cogitando
agimus in cōsilio nr̄i cordis habita
mus. Quisq; aūt mandata di tacī
tus cogitat. secreto ds illi in tabna
culo ē. Habitationē & eni cordis
sui ante di oculos cē iudicat. q̄ di
cebat. Meditatio cordis mei in con
spectu tuo semp. Exteriora namq;
opa patent oculis hominū. longe
v incōparabiliter interiora sac sub
limissime cogitationes nr̄e patent
oculis di. Omā eni sic scptū ē nu
da v apta s oculi ei. Exsepe in exteri
ori ope ante oculos hominū inor
dinate apparere metuim. & in in
teriori cogitatione illius respectū
n metuimus. quē uidere omā n
uidem. Multo eni intīnsecus do.
q̄m extīnsecꝰ hominib. conspicabi
lior sum. Vñ sci oms foris se unūq;
circūspiciunt. & ut reprehendi se
extimus ut iniquos se interius uide
ri inuisibiliter amem. Hinc ē eni
q̄d animalia que p ppham uidem
inecautu v intus plena oculis cē
memorant. Qs qs eni exteriora sua
honeste disponit. s; interiora negli
git. inecautu oculos habē. s; intus
n ht. Sci v oms quia exteriora sua
circūspiciunt ut bona de se exem
pla frib; pbeant. & interiora sua vi
gilanter adtendunt. q̄a se se inrep
rabiles intīnu iudicis obtutib; pa
rant. & inecautu oculos v intus ha
bere phibent. magisq; se q̄ dō pla
ceant in sua intīna cōponunt. sic
p psalmistā quoq; de scā ecclā dr.
Oms gla ei. filie regū in honore sua.
Sed quia exteriora sua etiā intrepha
sibilia custodit. iure de ea subdit.
intexti margaritis circūamicta
uarietate. ut & pulcra intus sit
& aliis foris. & se prudens pin
tīnā gla m & alios eruditiens p exte
riora opum exempla. Beatus q̄ iob
dicat ex se. dicat expsona unīus sā
ctus ecclē. qñdo secreto ds erat in
tabnaculo meo. Vt eni demonstra
ret. q̄m intus pficeret. secreto dm
fuisse in suo tabnaculo phibet. Vt
etiā ostīdat rectitudinis opa.
q̄m extīnsecus custodiuit ad iun
git. Quando erat oms mecū. v
inecautu meo pueri mei. Oms
aūt qui diuina pcepta metuit. &
di tabnaculū fiunt. Vñ ut supra
iam diximꝰ p semetipam uerba sa
pientie dic. de eo qui illa mandata custo
dit. Ego & pater veniem. & mansi
onē apud eū faciem. Quo cōtra p
uersi quiq; diuina n appetunt
in suis se cogitationib; foras fundūt.
Vñ eis p ppham dr. Reddite p ua

ricatores ad cor. Et rursū. Ve q̄ cogi
tatis inutile. Inactionib⁹ q̄ppe suis
uerent hominēs q̄s coꝑaliter ui
dent. q̄ dm̄s p̄sentē nō estimant ee
quē nō uident. Quo cont̄ in laude
iusti dicit dū equitat regē stēp
net et. q̄ di mandatis obediret.
q̄a inuisibilē tanq̄m uidens sustī
nuit. post se se infestantē tolerauit.
Puer sū q̄ppe tēr p̄incipē q̄s nō ui
dit. quē ab oculis siu cordis abiecit.
Regē v̄ inuisibilē tanq̄m uidens
sustinuit. q̄a abel timoris in
tu mūs olim nō desiuit. Sēa ītaq;
ecclā in magnis hūc tribulationib⁹
de p̄hensā. cū multos ādo cōspicit
p̄ua cogitatione discedere. uidet
p̄fecto mītis eoꝝ habitaculū discē
dente dō uacuū remanere. ymitat
de plotans dic. Cū dō secreto dē erat
in tabernaculo meo. Quib⁹ ūb nō in
meritō etiā simulatio religionis
plangit. q̄a nō nulli etiā nō exte
ee nō appetunt. s; uideri. Hos iudē
licet dēs in publico ē nō in secreto.
Ds; sēa ecclā dm̄ in secreto habere de
siderat. q̄a illos uere fideles respi
cit. q̄s ad unitā fidei corde pleno p
manē cognoscit. Que iuxta exte
riorē q̄q; ungueris sui rectitudinē
dic. Cū dō erit oms mecū. y in
circuitu meo pueri mei. Pueri
scilicet uocant. qui celestib⁹ man
datis inseruiunt. Vñ p ppham
dns dic. Ecce ego et pueri q̄s mi
dedit dns. Et rursū meuglio.
Pueri. nūq̄d pulmentariū habetis.

Nunc q̄ uncōcussu ei sunt pueri. q̄a
uncussi fere gentib⁹ rep̄unt
qui celestia mandata custodiūt
spālis discipline regulā obsecui.
Cui p̄fecto nūc ad obsequiū pueri
dicerunt. q̄n prauu qui repti fue
runt. spūalia mandata custodiūt.
Et rep̄untur. Deq̄r. Quando lauabā
pedes meos butiro. Qa xp̄m ecclām
unā ee p̄sonā creb⁹ iam diximus. ullū
uid elicet hui coꝑis caput. hac
aūt illi⁹ capitis coꝑis. alīt hec ūba
uxta uocē capitis accipi. atq;
alīt uxta uocē coꝑis sūbet
Quos q̄ pedes dn̄i n̄ri scos p̄dicatores
accipim⁹. De quib⁹ dic. Et inambu
labo inter. Butiro q̄ pedes lauat.
q̄a p̄dicatores sci boni operis
pinguedine replent. Vt enim q̄
sup̄ iam diximus. iuxe ipsa p̄dica
tio sine aliquo crīmīs admisso. Illā
quilibe p̄dicans aut ad q̄mlīcūq;
iam trahit. si audientiū
ueneratē. Vñ ypocrīs pedes lotos ut
aliquo libe paruo ymagio imp̄sā
p̄dicatione contēto q̄si aquodā
mūdē collecto pulue mundare.
Et beatus iacob dic. Nolite plures
magistri fieri frēs mei. Et paulo p̄
In multis enī offendim⁹ oms. Pedē
q̄ lauant butiro. q̄a pinguedine
boni op̄is infundit atq; mundat
collectus pulus de glā p̄dicati
onis. Vt certe butyro pedes la
uant. dū seis p̄dicatorib⁹ debi
ta audientiā stipendia ꝑstas.
Et q̄s sūrgat inuncet p̄dicationis

Indignationē trahit si reprimit aut ad quā facit.

labe. exhibita adiscipul' pingu
edo bonis operis fouet. z nq̃ dicto p̃di
cent ut alant. s; dicto alunt ut p̃di
cent. idē ut p̃dicare subsistant.
n ut intentione sum̃ di uictus
m̃ sed actio p̃dicationis. z; ad ut
inate p̃dicationis deseruiant mi
nistia sustentationis. Abonis q̃ p̃
dicatorib; n causa uictus p̃dicatio
impendit. s; causa p̃dicationis ac
cipit uictus. Et quotiens p̃dicanti
bus necessaria abaudientib' confe
runt. n solent de rerū mun̄e. s; de
conferentiū gaude m̄cede. Vnde
ppaulū dr. Non quero datū. s; re
quro fructū. Datū q̃ ipe ē res ipa
q̃ impendit. fructus v datu ē. si
benigna mente fructure mercedis
studio aliq̃d impendat. Ergo datū
mre accipim. fructū incede. Et
quia discipulos suos apls m̄cede
potiꝰ q̃m munē pascebat. neq; q̃m
datū s; fructū quererē se fatetur.
Vñ & subdit primus dicēs. Habeo
aut oīa y abundo. Butyro q̃ la
uant pedes. cū p̃dicatores sci ut
diximus ipsa p̃dicatione fatigati
auditoꝝ suoꝝ bonis op̄ib; fouent
fessos namq; pedes butyro unxe
rat ille q̃ audiebat. Viscera scoꝝ re
queuerit & p̃ re sit. Hoc butyro unc
tus fuerat pes qui in catena tenebā
tur dicēs. Det mīam dns onesipho
ri domui. q̃a sepe me refrigerauit
& catenā meā non erubuit. Si. q̃ ex uo
ce capitis ubaꝝ hec pensamus. recte
pedes sic dictū ē p̃dicato | res ac
cipiū. Si aut sentire ista ex uoce
solius corpis debem. minimū pedes
ecclē sunt inferioꝝ opum mi. nis
trī. qui dū ad usus necessarios un os
ea que sunt extimus exercent. p̃ ex
tremū ministriū uelut pedes tre
mberent. S; debent his q̃ p̃sunt q̃
doctine studio inuigilant solleti
cura occupatoꝝ cordā requirere.
elsq; ea q̃m ipi uacando p̃cipiunt
crebra admonitionis uoce infusi
one pinguedinis ministrare. Nā
qua in uno corpore inuicē pse m̄
bra sollicita sunt. sic illoꝝ ministe
riis sua extima fulciunt. ita nece
e ut nris studiis illoꝝ intiora reple
ant. Quindo q̃ sci doctores quib' dā
ad extrema ministeria descendi. unc
tione d̄nice incarnationis p̃dicat. /
butyro eloquiꝝ pedes lauant. So
lent etiā pedes ipa tineris asperitate
lacerari. Vñ & omino difficile ē in
trenis actionib' hui' uite tere agē. /
& nulla ex labore tineris uulnera
sustinē. Cū q̃ uigilantes p̃positi audi
tores suos curis exterioribus intento
ad cor revocant. ut que unt ipsa li
cita opa admiserint mala cognos
cant. & q̃ cognouerint defleant
butiro lauant pedes. quia eoꝝ uul
neribus penitentie unguenta sub
ministrant. Reminiscat q̃ ecclā
tunc uehemēt afflicta. quom pa
cis sue tpe p exortationis uer' bu
mbra unse etiā extrema munda
bat. & dicat. Quando lauaba pedes
meos butyro. Qd debeato iob ad

mirabilit̃ liber intuer. qui int̃
tot curas rer ũ. int̃ tot affect̃ pig
nor ũ. int̃ tot studia sac̃ficior̃ sub
ent rectissim⁹ q̃m liber ex t̃mis bo
nã sequem⁹ unte p̃dicabat. in eo
de celestib; imbueret qui sibi ad
trena deseruirent. Qd ad hec no
epi dicim⁹ qui cõmissis nob ũba
unte impendere ñ curam⁹. qñ
do conugatis uxor ũ phibere non
ualuit abstinro p̃dicationis. ut scia
ris habem⁹. ut magne occupatio
sac̃ l. tam⁹. S; seruata ueritate ys
torie ad sce ecclẽ iam ũba redea
mus. que p beatũ iob. idẽ p os me
bri siu loquit̃ q̃nta sint que te
porte extremo patiet̃ cũ t̃is sacto
rib ũ suor̃ remunerat̃. cũ pea iude
uicet ũbi pinguedine opantiũ
unta lauant̃. Que ipsam quoq; p
dicator̃ suor̃ uigilantia plenus
exequens subdit. Et petra fundeba
t̃ mihi riuos olei. Qua petr̃ nomi
ne xp̃c accipit̃. p̃ dicente egr̃egi sa
cer̃t̃ dicens. Pet̃r aũt erat xp̃c. Que
uidelicet pet̃r nũc ad usũ sce ecclẽ
olei riuos fundit. qa inea loq̃ns dñs
p̃dicamina unctionis unius me ema
nat. De hac pet̃r olei riuus exiit lib
matthei. lib marci. lib luce. liber
iobis. Induũsis hui⁹ mundi partib;
quor p̃dicamina edidit. tot pet̃r hec
porta aplor̃ omniũ riuos fudit. Lo
quens ad huic de pet̃r hac olei riuus
fundit. quo quens sco spũ unguen
dus mtũb audituor̃ ea que in libris
veteribus de xp̃o dicta s̃ explanat̃.
Et riuii uocant̃ olei. qa y decurr̃t
& unguunt. In quib; q̃sq; tinguit̃
unguit̃. q̃sq; tinguit̃ uterq;
impinguat. De qua inimicor̃ pin
guedine psalmista ait. Sic ad pe
& pinguedine repleat̃ anima mea.
Poterit nomine olei ipsa sci spũs unc
tio designari. De quo p̃pha dr.
Corruit et fracit iugũ a facie olei. Iugũ
q̃ppe a facie olei corruit. quia
dũ sci spũs gra unguit̃. a capitalita
tis nr̃e seruitute liberam⁹. dũq;
maligni spũs dñatio superba repellit̃.
iugũ contert̃. quo libertatis nr̃e col
la premebant. De hoc rursus oleo scp
tũ e. Vinea facta e dilecto meo in
cornu filio olei. filius q̃ppe olei. si
delis xp̃s dr. qui ad fide di inimica
sci spũs unctione generat̃. Multas
q̃ tunc sca eccla tribulationib depss
sa dona spũs y mira que nũc habet
p̃dicamina ad memoria reuocet.
& suũ silentiũ deploret dicens. Pet̃r
fundebat in riuos olei. Qui b uerb
congrue subiecit. Qñ do p cedebat
ad porta ciuitatis. & implatea para
bant cathedra in. Videbant me
uuenes & abscondebant̃. & seneses as
surgentes stabant. principes cessa
bant loq. & digitũ supponebant
ori suo. Voce sua cohibebant du
ces. & lingua eor̃ gutturi suo ad
herebat. Mos ueterũ fuit ut seni
ores in porta cisisterent̃ & causas in
trantiũ iudicarent. quatin⁹ tan
to eet pacific⁹ urbis xp̃s q̃nto
ad hanc discordes ingredi ñ luce

ret. S; nos sacm̃ hist̃oriã uenetan
tes. hec egisse beatũ iob p cultu
iusticie certũ tenemus. atq; ad u
dagãda allegorie mystia ducim̃.
Quid g̃ p ciuitatis portã. ñ bona q̃q̃
actio designat. p q̃m anima ad
conuentũ regni celestis ingdit̃ur.
Qui exaltasme de portis mortis. ut
annuntiem omis p̃dicationes tu
as in portis filie syon. Porte q̃ppe
mortis sunt actiones pue. que ad
uitiũ trahunt. Qua aũt syon spe
culamo dr̃. por tas syon actiones
bonas accipimus. p quas supnã
patriam ingredim̃. ut regis nr̃i
gsiam contemplem̃. Quid v̊ p cat
hedra. ñ magisterii auctoritas
designat̃ur. Breca aũt uoce pla
ta platitudine dr̃. Nunc q̃ scã
ecclã adciuitatis portã p cedit. qa
ad ciuitatem celestis regni electis
cipiat. in scis se actionib; exercit.
Qui in platea parat cathedra. quia
in magne auctoritatis latitudi
ne sui magistrii exhibet libertatem.
Qui enim que recta q̃ sentit publica
uoce p̃dicat quasi in platea cathe
dra ponit. cũ nullũ de sua p̃dicati
one metuit. nullius p̃ssã terrorib;
se sub silentio abscondit. dñm in pu
blico ad docendũ p̃sidet. quam si
mul & sentiendi ueritas & docen
di potestas fulcit. S; cũ ad portã
p cederet. & in platea cathedra po
neret. q̃d alcuib; q̃d ue aliquib; age
ret adiungit dicns. Videbant
me iuuenes & abscondebant. &
senes assurgentes stabant. Si hysto
riam intendim̃ que dicit credim̃.
si allegoriã que p̃dixit uidemus.
Iuuenes namq; dici solent. qui nul
la consilii q̃uitate depmuntur.
Senes v̊ ñ eos septura sacta uocare
consueuit. qui sola q̃uitate tẽpor
is mor; grauitate maturi sunt. Vñ
p quenda sapiẽtẽ dr̃. Senectus
uenerabilis ẽ ñ diuturna. neq; nu
mero annor; cõputata. Cani sunt
aũt sens hominis. & ætas senectu
tis uita immaculata. Vñ recte q̃q;
ad moysen dr̃. Congrega mi septu
aginta uiros de seniorib; isr̃l. qs
tu nosti q̃d seniores ppli sunt. In quib;
q̃d aliud q̃m senectus cœdis regi
tur. cũ tales iubentur eligi qui
seniores sciunt. Si enim senectus in
eis corporis quereret. aut annus secu
ndm aq̃m uideri. Dum v̊ dr̃
quos tu nosti q̃d seniores ppli sunt. p
fecto liquet. quia senectus mentis ñ
corporis eligenda nunciat. Scam
g̃ ecclam uident nũc iuuenes & ab
scondunt. seniores v̊ ei assistunt. & as
surgentes quia uigorẽ ei atq; rec
titudinẽ immaturi formidant. gn̄
deum gliscant. leue est quicq; sunt
fugiunt. graues v̊ atq; p fecti hac
uitæ sue merito assurgendo uene
rant. Disciplinã q̃ppe illi p fecti
diligunt. in p fecta reprehendunt.
Videnti g̃ hanc iuuenes & abscon
dunt. quia deprehendi in suis occul
tas actib; metuunt. seniores v̊ assur
gentes stant. quia p fecti quicq; ex

Sunt duplicia arma

humilitate indicant. quantum in
bona operatione profecerint. Sed quia hec
de suis loquitur. narrat quoque qualiter
ab exteris timeatur. Principes ces
sabant loqui. digitum super ponebant
ori suo. Vocem suam cohibebant du
ces. et lingua eorum gutturi suo ad
herebat. Qui hoc loco alii duces
intelligi vel principes possunt. nisi
heretice pravitatis auctores. De
quibus per psalmistam dicitur. Effusa est con
tentio super principes eorum. et seduxe
runt eos in invio et non in via. Ipsi
et enim dum dispensationem domini perverse
interpretari non metuunt. profecto ple
bes subditas non in ea via que Christus est. sed
in invium trahunt. Super quos rec
te quoque effusa contentio dicitur.
quia suis sibi vicissim allegationibus
contra dicunt. Arrius quippe tres
personas in divinitate suscipiens
tres etiam deos credidit. quem contra
sabellius unum deum suscipiens unam cre
didit esse personam. Quos inter sancta ecclesia
rectum predicationis sue tramitem in
declinabiliter tenens. et unum deum
predicans tres personas contra sabel
lium asserit. et tres personas asserens
unum deum contra arrium confitetur.
Quia autem in sacro eloquio mani
cheus virginitatem laudari comperit.
coniugia dampnavit. At contra iovi
nianus quia concedi coniugia
cognovit. virginitatis mundi
ciam despexit. Unde fit ut semper he
reticis perversa intelligentia confusis
vicissim sibi eorum nequitia et inculpa

concordet. et in sententia discre
pet. At contra sancta ecclesia per medias
utrarumque partium lites ordinata pa
ce graditur. et sic scit superiora bo
na suscipere ut noverit etiam in
feriora venerari. quatenus nec
summa equet infimis. nec rursum
ima despiciat. cum summa veneratur.
Nunc ergo hereticarum plebium principes
auctoritatem sancte ecclesie perpenden
tes cessant loqui. et quasi ori suo
digitum super ponunt dum falsis que
relis non ratione vocis se reprimi. sed
virtutis manu significant. Vocem
suam duces cohibent. quia nimirum
hii. qui post se errantes populos tra
here conantur. ne loqui perversa nunc
audeant. et auctoritatis frenarum
pondere et virtute rationis. Quorum
lingua suo gutturi adheret. quia
et si perversa loqui libera voce non au
dent. intus tamen apud se contegunt
cuncta que contra veram fidem proponere
falsa moliuntur. Horum ergo temporum se
quenti tribulatione deprehensa re
miniscens ecclesia deplorat dicens.
Quando procedebam ad portam civita
tis. et in platea parabant cathedra
mihi. videbant me iuvenes et absco
ndebantur. et senes assurgentes stabant.
principes cessabant loqui. et digi
tum super ponebant ori suo. Vocem
suam cohibebant duces. et lingua
eorum gutturi suo adherebat. Ac si aper
te dicat. Cum predicare mihi voce pu
blica licuit. omnis me qui veritati
non fuit subiectus expavit. Illo namque

tẽpore cũ scã eccl̃a adũstrare
pmitt.ꝫ ptauus quib; q; p̃dicatorib̃
licentia locutionis dat. Qd lon
geante ieremiasatt. S; & lamie
nudauerũt mãmã. ꝫ lactauerũt
catulos suos. Quid namq; lamias
ñ hereticos appellat. humanã q̃de
facie. s; beluinã ꝓ impietatẽ cor da
gestantes. Cui tuc mammã nu
dant. qñdo errorẽ suũ libẽ p̃di
cant. tunc catulos lactant. quia
male sequaces paruulos animas
dũ pũsã insinuant ad impietatẽ
nutriendo ꝙ firmant. Seq̃r. Auris ss
audiens beatificabat me. ꝙoculus ss
uidens testimoniũ reddebat mi. ss
Cum beatificari se ab audientib̃ s q;
testimoniũ reddi audentib̃ sentẽt.ꝫ
beatus iob q̃lis fuerit in sermone
q̃s inope fuerit ostendit. Neq;
enĩ aut inope iã ꝓfectus sẽ. cui ad
huc lingue prauitas contr̃a dicit.ꝫ
aut insermone laudabilis qui hoc
qd loquit ope ñ ostendit. Vt g̃ bea
tus iob amicoꝝ suoꝝ increpationi
bus exactus utraq; se habuisse ꝓbi
beat.ꝫ se se & audientib̃ & uidentib̃
uenerationi fuisse manifestat. Qd
si ad uocẽ scẽ eccl̃e referam.ꝫ ille
el̃ uba beatificat. qui ea que audi
erit ope ꝙ summat. Ille enĩ testimo
niũ reddit.ꝫ q; exemplis utte illuũ
bene uiuendo respondit. Scam &
enĩ eccl̃am ille uetacrũ uidet.ꝫ cui
restatur ultra q; uidet. Ad hoc nãq;
bonoꝝ ultra eã rectitudo cernit.ꝫ
ut quiq; eã uiderit ma suus prau
tatib̃ corrigant. Hec dũ g̃ in eccl̃a
uidet bonos.ꝫ qui ñ sẽ emundatus
amalis. S; unde ei testimonium
reddat ostendit cũ subiungit. So ss
qd libassem pauperem uociferantẽ.ꝫ ss
& pupillũ cui ñ erat adiutor. Bene ss
dictio ꝑ ueniebat.ꝫ & cor uidue consolatus sum. Magne
miẽ ista sunt opa libare uociferan
tẽ paupem. pupillo adiutoriũ mi
nistrare. ꝑ ueniũ eripe.ꝫ cor uidue
ꝙsolari. Supius enĩ dictũ ẽ q̃d ex
hibuit ꝓ doctrinã. Auris namq; auris
audiens beatificabat me. Huc aũt
narrat que ꝓ miam impendit di
cens. So qd libassem pauperem uoci
ferantẽ.ꝫ & pupillũ cui ñ erat adiutor.
Vox quippe cũ ope s necessario cor
dat. Hec beatus iob & exhibuit sub
dms.ꝫ & tam ꝑ scam eccl̃am exhi
benda signauit. Que ꝑ uniũq; nec
cessabilit exercet. ut uidelicet
filios suos & loquendo pascat. ꝙ de
fendendo pregat.ꝫ quatenꝰ & ꝑ uba
bonos sanet, & ꝑ patrocinia tueat
amalis. Bene aũt sẽptũ ẽ. Germi
net terra herbã uirentẽ & facientẽ
semẽ.ꝫ & lignũ fructiferũ faciens
fructũ iuxta genus suũ. Qꝰ dicẽ
uetacrũ factũ.ꝫ ut significaret alĩ
q̃d uetacrũ faciendũ. Per terrã q̃ppe
figurat eccl̃a. que ubi nos pabu
lo reficit & patrocinij umbraculo
custodit. que & loquendo nos pas
cit. & oratulando pregit.ꝫ ut ñ so
lũ herba refectionis ꝓferat. s; etiã
cũ fructu opis arboꝛẽ protectionis.

Ꝑpendendu q̄q; uideo his qui ple
biū gub̄nationib; p̄sunt. q̄d sup̄i
dicens uidebant me iuuenes ⁊ ab
scondebant. nunc astruit ⁊ cor
uidue consolatus sum. q̄nta sit dis
ciplina regiminis ut ante eū iuue
nes abscondant. q̄nta mansuetudo
pietatis ut ꝑ eū uiduaꝝ corda ꝯso
lent. Sunt namq; n̄ nulli ita districti
ut omnē etiā mansuetudinē benig
nitatis amittant. ⁊ sunt n̄ nulli
ita mansueti ut ꝑdant districti iu
ra regiminis. Vnde cunctis recto
rib; utraq; summopere sunt tenen
da. ut nec in disciplinę uigore
benignitatē mansuetudinis. nec
rursum in mansuetudine distric
tionē deserant discipline. quati
nus nec a cōpassione pietatis obdu
rescant. cū contumaces corrigūt.
nec disciplinę uigorē molliant.
cū infirmoꝝ animos ꝯsolant. Re
gat ḡ disciplinę uigor mansuetu
dinē. ⁊ mansuetudo ornet uigo
rē. ⁊ sic alterū cōmendet ex alto.
ut nec uigor sit rigidus. nec man
suetudo dissoluta. Hec aūt q̄ sup̄
diximus pietatis opa scā ecclā ⁊ cor
poraliter exhibet. ⁊ spāliter exhibē
n̄ cessat. Nam pauperem uociferantē
liberat. cū peccatori ueniā depre
canti eas q̄s cōmiserat culpas re
laxat. De talib; q̄ppe pauperib; dr̄.
Beati pauperes spū. quō ipsorū est
regnū celoꝝ. Et taliū pauperum cla
mor ē. psalmiste uoce dicentiū.
Cito anticipent nos mīe tue. q̄a
pauperes facti sumus nimis. Pupillo v̄
cui n̄ est adiutor liberat. dū unus
quisq; mortuo antiquo patre diabo
lo ad scē ecclē sinū currens in ea ex
hortationis adiutoriū inuenit. q̄a
iam desideria mundi ꝑsequentis
fugit. Potest pupilli nomine fide
lis quisq; etiam ꝓpter mortē boni pa
tris intelligi. Cuius ad tempus uisio
ne destitutus ē. quā uis solatio
destitutus n̄ ē. Benedictio etiā ꝑ
ituri sup̄ eū uenit cū peccatoris
interitū p̄uenit. ⁊ eū scīs exhor
tationib; a culpe fouea reducit.
Vn̄ scriptum ē. Qui conuerti fecerit
peccatorē ab errore uie sue. sal
uabit animā eius a morte. ⁊ oprit
multitudinē peccatoꝝ. Si enim
magne mercedis ē a morte eripe
carnē q̄ndoq; moriturā. q̄nti
ē meriti a morte animā liberare.
in celesti patria sine fine uicturā.
Cor aūt uidue consolat. dū fideli
cuiq; animę q̄ eternas dn̄i retributi
ones narrat. quasi uiri sui bona
ad memoriā reuocat. Cui q̄a spāliter
anima iuncta ē. eo mortuo uidua
dr̄. s; scē ecclē uocib; ex eius resur
rectione refouet. Magnā ḡ ꝯsola
tionē cor uidue suscipit. quando
fidelis anima in uib̄ ecclē de ad
uentu illius aliq̄d cui spāliter ē cōiunc
ta cognoscit. Seq̄r. Iusticia indu
tus sum. ⁊ uestiuit me sic uestimē
to. Vestimēto utiq; cū uestimur.
ex omni parte circūdamur. Ille ḡ iu
sticia sic uestimēto uestitur. qui se

undiq; bono ope pregit. ⁊ nul
lam partē actionis suę peccato
nudam relinquit. Nam qui in
alio actionib; iustus ē. in aliis in
iustus quasi hoc latus cooperit. il
lud nudauit. Hec iam bona sūt
opa. quę sub ortus aliis p̄ius opib⁹
opibus inquinant. Hunc enī psā
lomonē dr. Qui in uno offende
rit. multa bona p̄det. Hunc iaco
bus dic. Quicūq; totā legē seruā
uerit. offendit aūt in uno. factus
ē omniū reus. Quā uidelicet sen
tentiā suā ipse diligent exposuit
cū subiunxit. Qui enī dixit. nō me
chaberis. dixit. nō occides. Quod si nō
mechaberis. occides aūt. factus es trāsgre
sor legis. Cordis q̄ oculis cur cūq;
q; portectis undiq; nob adhiben
da custodia ē. Vn recte quoq; p
salomonē dr. Omī custodia serua
cordiū. quia exitus uita p̄cedit.
Victurus enī custodiā p̄misit om
nē. ut uidelicet unusquisq; hic
unde sē diligent inspiciat. q; q̄m
diu in hac uita ē contra spāles ini
micos in acie se positū sciat. ne
incedē q̄m p̄has actiones colligē
tib⁹ amittat. ne hinc hosti fortes
obstruat. q; aliunde aditū pandat.
Siqua q; enī cuitas contra insidi
antes inimicos magno ualletur
aggere. fortib; cingatur muris
nō mī muniat custodia. unū ⁊
mea fortan tantū m in munitū
p̄negligentia relinquat. unde p
cul dubio hostis ingredit qui
undiq; exclusus ee uidebat. Pha
riseus namq; ille qui in templo ora
turus ascendit. cuitatē mētis suę
q̄nta munitione uallauerit au
diamus. Ieiuno, inquit, bis in sabbato. de
cimas do omniū quę possideo. Qui
p̄misit grās actō. magna certe
munimina adhibuit. Si; uideam⁹
ubi insidiantū hosti in munitū so
tam reliquit. qa nō sum sic̄ publica
nus iste. Ecce cuitatē cordis sui insi
diantib; hostib⁹ pelationē aperuit.
quā structa pietatis q; elemosinā
clausit. In cassum munita s ceta.
cū locus unus de quo hosti pateret
aditus munitus nō ē. Grās recte egit
si puer se sup publicanū extulit.
cuitatē cordis sui extollendo pdi
dit. quā abstinendo ⁊ largiendo ser
uauit. Per abstinentiā gule destruc
ta ē uentris ingluuies. sup̄ata est
largitate tenacia. auaricia depssa.
Quib; hoc laboribus actū credimus.
Si; ó qd̄ labor est uno uicio p̄cussi ce
cidere. q̄nta bona unius de culpę
gladio sunt p̄empta. Vnde mag
nope oportet q; bona semp agere
q; ab ipsis nos bonis opib; cautę in
cogitatione custodire. ne si men
tē eleuant bona nō sint. que nō auc
tori multant si; elationi. De q̄ re
nō inordinate agimus. si exlibris
licet canonicis. si; tam ad edifica
tionē ecclē edictis testimoniū
p̄feramus. Lia hanc namq; imp̄lio
elesam̄ ferens sterilem fecit. si; sub ipo
quę extincta occubuit. Quos g

iste significat quē sua uictoria op
p̄ssit. n̄ eos qui uicia sup̄ant. s; sub
ipsa que subigunt sup̄biendo suc
cumbunt. Quasi enī sub hoste quē
p̄sternit moritur. qui de culpa q̄m
sup̄at eleuatur. Pensandū q̄ magno
p̄e ē quia bona p̄deē nequeunt. si
mala que surripiunt n̄ cauentur.
Fit omē qd agitur. si n̄ sollicite in
humilitate custoditur. Vnde bene
quoq; de ipso p̄mo parente dicitur.
Posuit eum d̄s in paradyso uolup
tatis. ut op̄aretur et custodiret illud.
Op̄atur quippe qui agit bonū q̄d
p̄cipitur. s; qd op̄atus fuerit n̄ cus
todit. cui hoc subripit qd p̄hibetur.
Beatus q̄ iob q̄a ex omī parte bono
se op̄e texerat. dicat. Iusticia in
dutus sum. et uestiuit me sic ues
timēto. Vbi p̄tinus subdit. Et sicut
diademate iudicio meo. Iustorū iu
dicia recte diademati cōparantur.
quia p̄ magni op̄is grām. ad retribu
tionis ducunt coronā. Que nimi
rū iudicia secū cottidie intrōsus
agunt. q̄d dō q̄d p̄ximo debeant
sollerter aspiciunt. atq; ad agenda
bona se uehemēter accendunt. et de p̄
petratis malis districte redarguunt.
Vnde bene quoq; p̄ salomonē dicitur.
Cogitationes iustorū iudicia. Intus
quippe ab omī strepitu sclāri ad sua
corda redeunt. ibiq; ascendunt
tribunal mētis. atq; ante oculos se
p̄ximū statuunt. deducunt ad medi
um regulā testamēti qua dicitur
Que uultis ut faciant uob homines.
et uos eadē facite illis. Transferunt
in se p̄sonā p̄ximi. et sollicite ad
tendunt quid s̄ si ita eēnt fieri
ut n̄ fieri iuste uoluissent. sicq;
districto iure atq; iudicio causam
suā et p̄ximi iuxta tabulas diui
ne legis in foro cordis examinant.
Bene q̄ dr̄. Cogitationes iustorū
iudicia. quia ipse eorū intimis
motus cordis quasi quedā libra ē
iudiciarie potestatis. Quib; p̄ actis
q̄a retributionē inferius n̄ requi
runt. recte eorū iudicia diadema
ti cōparantur. Diadema quippe in
sup̄iori parte corporis ponitur.
Iustorū q̄ iudicia diadema dicuntur.
quia p̄ hec n̄ intrēnis et infimis.
s; sursum remunerari cōcupiscunt.
Sequitur. Oculus fui ceco. et pes claudo.
pater eram pauperum. et causa quā ne
sciebam diligentissime inuestiga
bam. Inter hec lectoris animus forsitan
querat cur beatus iob suas tā sub
tiliter uirtutes enumerat. Scōrū q̄p
pe uirorū ē bona que fecerunt oc
cultare. ne contingat eos lapsū
elationis incurrere. Vnde p̄se
met ipsam ueritas dicit. Attendite
ne iusticiā urām faciatis corā ho
minib. ut uideamini ab eis. Hinc
ē etiā qd duos cecos iuxta uiā se
dentes illuminans p̄cepit dicens.
Videte ne q̄s sciat. De quib; ilico scrip
tū ē. quia illi abeuntes diffama
uerūt eū p̄ totā trā illam. S; queren
dū nob ē q̄d sit hoc q̄d ipse omp̄s
cui hoc ē uelle qd posse. et tacē

ur tutel suas uolut. & tam abbis
qui illuminati st quasi mutt in
dicat. n qd seruus sius se sequenti
bus exemplu dedit ut ipsi quide
ur tutel suas occultari desid ent.
& tam ut alij eoꝝ exemplo p ficiat
mutu. & facta quide sua occultan
do seipsos custodiant. ; dū p dum
mutu. bona ad pximos suos exem
pla tis mittunt. Occultent g studio. necessitate publicent. & eoꝝ
occultatio sit custodia ppa. eoꝝ pu
blicatio sit utilitas aliena. Rursū
da septū ē. neq; accendunt lucna
& ponunt ea sub modio ; sup can
delabrū ut luceat omnib; qui in
domo st. sic luceat lux ura coram
hominib ut uideant opa ura bona.
& glificent patrē urm qui in celis
est. aliquis, sci uri & cora hominib;
cōpellunt bona face. aut ea de ho
minib; sua facta narrare. ; ad eum
finē oma referentes. ut n ipsi eisde
opib. ; pat eoꝝ qui in celis ē debe
at glificari. Dum enī sca p dicant
ipsa p dicatio eoꝝ forte asse despicit.
quoꝝ utia nescit. Compellunt g
utia sua dice. ut audituꝝ suoꝝ uale
ant utia mutare. & facta sua refe
runt ut uenerationi sint. ueneta
ri appetunt ut reuerent audiant.
Septū quippe ē. sua alleuarent ani
malia de tra eleuabant. parit y rore.
qua uidelicet cū auditoꝝ mites p di
catiū utia susceperunt. necessario
utiq; etia uum p dicationis admi
tant. Hinc ē g qd p dicatores et
honore ppt elationē fugiunt. & ho
nori tam ppt umiationē uolunt.
Sic nimirum paul aplis discipulis
loquens & honore fugit. & tamen
qm uū eet honorandus ostendit.
Nam cū thessalonicensib dicet. neq;
enī aliqn siuum in sermone adulati
onis sicut scitis. neq; in occasione
auaricie. ds testis ē. secutus ad
unxit. Nec querentes ab hominib
glam. neq; a uob. neq; ab aliis cum
possim onerī ee ut xpi apli. ; fac
ti paruuli sum in medio
urm. Rursus chorinthis honore
fugiens dic. Non enī nos met ipos
p dicam ; ihm xpm dnm nrm. no
aut seruos uros p ihm xpm. Quos
tam uidens falsoꝝ aplorꝝ p suasionib
auere fidi tam te deuare. ei sum
mopere qm uū eet uenerandus osten
dit dicns. In quo q; audet. in insi
pientia dico. audeo y ego. Hebei st
& ego. Israhe st. & ego. Semabrahe
sunt. & ego. Ministri xpi s. & ego.
Ut minus sapiens dico. plus ego. Qui
bus etia subiungit. qd dei quo q; tem
pli secreta patuerint. qd raptus
etiam paradisi archana penetrarit.
Ecce honore fugiens seruū se disci
pulis p dicat. ecce honore puerili
tate audientiū querens. falsis aplis ut
sue merita supponit.
Egit quippe doctor egregius ut du
ipse qualis eet agnosceret. & ut a y
lingua male p dicantiū eius cōpa
ratione uilesceret. illos uidelicet
cōmendaret. si se absconderet. suq; se

ñ ostenderet. errori locũ dedisset.
Miro ḡ m̃. ꝛ humilitatis exhibet gra
tiã. ꝛ utilitatis querit incremẽta. ut
ꝛ seruũ se discipulis p̃dicet. ꝛ aduersa
riis pociorẽ demonstret. Ostendit
discipul' q̃d humilitatis accepit.
ostendit aduersariis quid sublimita
tis. Innotescit contr̃ aduersarios quid
habet ex munere. innotescit discipu
lis qualis aput se maneat incogita
tione. Sci ḡ uiri cũ coguntur bona
narrare que faciunt. ñ elationi ser
uiunt s; utilitati. Vñ beatus iob ami
cis suis se iniuste increpantib; atq;
idcirco nescientib; bona sua loqn̄
do aperit. ut nimirũ discerent ñ contr̃
eius uitã increpantes erigi. s; hac
tacentes imitari. q̃m uis ut supra
iam diximus hunc ad memoriã
sua facta reducere inuicta ab increpantib;
desperatio cõpellebat. Nam
int̃ tot dolores uulneris ꝛ uerba de
sperationis cũ bona que fecit narrat.
quasi conlapsũ uerb̃ ꝛ uerbib̃ ad
spem animũ reformat. Dicat ḡ bo
na que fecit. ut ñ cogatur int̃ tot ma
la de se desperare que audit. Oculus
fui ceco. ꝛ pes claudo. Cum ḡ sci op
is exempla pensamus. intuendũ
nob̃ p̃mitus ẽ quã rectus narrandi
ordo seruetur. ut ante iusticie. ꝛ p̃t
mie opa describantur. Ille q̃ppe be
ne ait que pia sunt qui scit p̃ius ser
uare que iusta. ut collatus in p̃xi
mis riuus mie de iusticie fonte du
catur. Nam multi p̃ximis quasi opa
mie impendunt. s; in iusticie

.B. M.

facta non deserunt. qui si ueraci
ter p̃ximis miãm facere studerent.
s̃ ipsis p̃ius debuerant iuste uiuen
do misereri. Vñ scriptũ ẽ. Miserere
anime tue placens dõ. Qui ḡ mi
sereri uult p̃ximo. a se trahat ne
cesse ẽ originẽ miserendi. Scriptũ
namq; ẽ. Diliges p̃ximũ tuũ sicut
te ipm̃. Quom̃ ḡ alteri miserendo
pius ẽ. qui adhuc iniuste uiuendo
fit impius s̃ metipi. Vñ p̃quendã
sapientẽ dr̃. Qui s̃ nequã ẽ. cui
bonus erit. Ad exhibendã q̃ppe
miãm ut indigentib; plene exte
rius ualeat impendi. duo s̃ neces
saria congruunt. idẽ homo qui
p̃beat. ꝛ res que p̃beatur. S; longe
incõparabilit̃ melior ẽ homo q̃ua
res. Qui itaq; indigenti p̃ximo ex
teriorẽ substantiam p̃bet. s; uitã
suã anequitia ñ custodit. rem suã
dõ t̃buit ꝛ se peccato. Hoc q̃d mi
nus ẽ obtulit auctori. ꝛ hoc quod
maius seruauit iniquitati. Bene
itaq; p̃beatũ iob p̃ius dr̃. iusticia
indutus sũ. ꝛ uestiuit me sicut ues
timẽtũ. ꝛ diademate iudicio meo.
ac deinde subiungitur. Oculus fui ce
co ꝛ pes claudo. quia tunc ẽ aput
dm̃ oblatio uere rectitudinis cũ
de radice iusticie p̃deunt rami pi
etatis. S; quia in ipso mie ope pl'
solet aput int̃nũ iudicẽ animus
pensari quã factũ. notandũ q̃d
ceci oc̃lm fuisse se asserit. pedem

.B. M.

claudi. Hec q̄ enī dicēs pfecto in
ducat q̄a q̄ illi pseme ipsum manū
p̄buerat. q̄ hunc portando sustine
bat. Ex qua re colligit. q̄ supplegenō
ac debiles q̄ ītū mīe illius suscepta
fundebant. Vnde q̄ subdit. Pater
etam paupum. Que ut delicet
uerba si aduocē scē ecclē typica
intp̄tatione referamus. ipsa ē
oc̄ls ceco quia p̄ uerbum lucet. ip
sa pes claudo. quia p̄ doctorū
commet. Cecos enī p̄dicando illu
minat. claudos v̄ oratulando su
stentat. Cecus quippe ē qui adhuc
quo p̄gat nō uidet. Claudus aut
ē qui non potest ire quo uidet.
Crebro namq; peccatū aut igno
rantia aut infirmitate p̄petrat.
ut ut nesciat homo q̄d uelle debe
at. ut nō omē q̄d uoluerit possit
Quo cōm recte p̄ psalmista dicit.
Dns illuminatio mea. q̄ salus mea
quē timebo. Quia enī q̄ scientiā
dns q̄ uirtutē p̄bet. q̄ cōm ignō
rantiā illuminatio. q̄ cōm infir
mitatē salus uocat. Hinc etiā de
unquis dr. fiant uie eoy tenebr
q̄ lubricū. ut scil. prenebs quo ire
debeant nō uidēt. Qui y si recta
uiderint uie s̄ tam p̄ lubricū stare
nō possunt. Iste traq; p̄ lubricū unt
bona claudicat. ille prenebras
que bona sequat ignorat. Scā
traq; ecclā extremis tribulatio
nib; deprehensa. antiquoy re
miniscit tempoy q̄ndo y doce
ndo illuminare y sueuerat. q̄
adiuuando firmare. q̄ p̄cedentī
mbri sui ore loquit dicēs. Oculus
fui ceco. y pes claudo. Que quia
duos in se ipsos colligut. nudā cū
scilicet arq; gemīte. recte etiam
potest ceco gemīt. claudo autē
nudaeus ppls designari. beatus
quippe quasi octos nō habuit. qa
nō accepta lege nūdit quo ire de
buisset. dr cōm nudaeus habens
octos claudus fuit. quia legē qui
de sciendo tenuit. si ineagressū
recti opis nō retendit. Si enī gemīt
ppls cecus minime fuisset. ppha nō
dicēt. Ppls qui sedebat in tenebris.
uidit lucē magnā. Rursū si strī
ctus ppls a bono ope minime clau
dicasset. neq; q̄m uoce dnī psal
mista dixisset. filij alieni mentiti sūt
mi. filij alieni inueterati s. y clau
dicauerūt a semitis suis. Qui nimi
rū ppls claud idcirco nominat.
quia sanū suū gressū in opatione
nō habuit. quippe qui ūq; pede
uti nouit dū unū testamtū re
cipit. aliud spreuit. Que cū ad se
uenientē scā ecclā susceptit. qa ei
cū ueteri testamto etiā nouum
testamtū inserit. addurigendos
gressus illi quasi alterū pedē iungit.
Pat etiā paupum. quia uideli
cet humiles qui paupes spū dicti
sunt. exeus p̄ dicatione genetas.
Sed oportet ut in bis omnib; ipsā hy
storie subtilit uerba pensemus.
Dr enim. Pat etiā paupum. q̄ causā
q̄m nesciebam diligentissime in

fidei scē ecclē ppls adhuc rēte subiugit;

inuestigabam. Pierūq; enī mul
ta homines pauperibus largiunt.
n̄ quia eos dē pauperes diligunt. s;
quia si minime tribuant ira iudi
cis superni formidant. Qui si dm̄ n̄
metuerent. que haberent dare
noluissent. Et qui dē in bono ope
primus incipientiū gradus ē. ut q
adhuc nescit proximū sicut se di
ligere. iam tam incipiat iudicia
eterna formidare. Quia q aliud est
bonū opus ex p̄cepto. aliud etiā
ex affectu facere. scs uir ut mtē
nob sue operationis insinuet dicat.
Pater eram pauperum. Non q se patronū
ul proximū. ul adiutorē pauperum.
s; patrem fuisse testatur. quia nimi
rū magno caritatis officio studi
um mie uertit in affectū nature.
ut eos quasi filios cerneret p amo
rē quib; quasi pater p̄erat p protecti
onē. Quia q ius mie illius naturā
fuerat imitata. patrē se pauperum
fuisse cōmemorat. Ubi etiā subdit.
Et causā quā nesciebā diligentissi
me inuestigabam. In quib; uide
licet uerb pensanda s omā qm̄ di
stincte narrant. qd nulla ab eo
merces p̄ter mittit. Iustus quippe
ē in actionib; suis. pius in infirmi
tatib; proximorū. strenuus in ne
gociis pauperum. Qui enī eterne reti
butionis bona cogitat. nec ee est
ut ad omnē se causā secuture mer
cedis extendat. Hinc enī p salomo
nē dr. Qui dm̄ timet. nichil ne
gligit. Hinc enī paulus ait. Ad omē

opus bonū parati. S; int hec scien
dū ē. quia aliqndo in actionib;
nris minora bona p̄ter mitten
da s p utilitate maiorū. Nam quis
ignoret ee boni opis meritū mor
tuū sepelire. Et tam cuida qui ad
sepeliendū patrē se dimitti popo
scerat dictū ē. sine ut mortui sepeli
ant mortuos suos. tu aut uade ad
nuntia regnū dī. Post ponendū
namq; erat obsequiū huius ministrij
officio p̄dicationis. quia illo carne
mortuos in terrā conderet. isto aut
anima mortuos ad uitā resuscita
ret. Et pphām quoq; primatib; syna
goge dr. Querite iudiciū. subue
nite oppsso. Et tam paulus apls dic.
Contēptibiles qui sunt in eccla illos
cstituite ad iudicandū. Auditores
q enī suos ad uirtutē sapientie
ad linguarū genera. ad pphetie qq;
indaganda mysteria succendebat
dicns. Emulamini dona meliora.
magis aut ut pphetetis. S; qa spā
lia dona n̄ caperent. si terrena eos ne
gotia depsissent. longe ante p̄
misit dicns. Contēptibiliores q st
in eccla. illos cstituite ad iudican
dū. Ac si apte dicat. Qui minoris
meriti s in eccla. et nullis magnorū
donorū uirtutib; pollent. ipsi de
terrenis negotiis iudicent. qua
tenus p quos magna nequeunt.
bona. minora suppleant. Quos q
contēptibiles nominat. q tam
sapientes uocat cū dic. Sic n̄ est
sapiens qsqm int uos q possit iu

dicare int fr̃em suũ. Qua ex re
q̃d colligit. ñ ut terrena causas
examinent qui exteriora sapien
tiã p̃cepunt. Qui aũt spãlib⁹ doni
data sunt. p fecto terrenis ñ debẽt
negocijs implicari. ut dũ ñ cogi
mur inferiora bona disponere
exteriꝰ ualeant bonis superioribꝰ
deseruire. Sz curandũ magnopere
ẽ. ut hi qui donis spãlib⁹ ẽmicant. ne
pximoꝝ infirmantiũ negotia
sinistros deserant. Sz hec aliis q̃b⁹
dignũ ẽ tractanda cõmittant. Vñ
& moyses quoq; ad pplm̃ uuros p
se septuaginta cõstituit. ut q̃nto
se ab exterioribꝰ causis absconde
ret. tanto ardentius int̃na pene
traret. Sicq; fit. ut & summi uiri
magis ad spũalia dona p̃ficiant
dũ eoꝝ mẽtem rebus infimis ñ conculcant. & rursũ uiri ecclã ultra
mi sine bono opere ñ uiuant. dum
intra exterioribꝰ inuenium
recta q̃ agant. Sc̃a quippe ecclã
sic constituit unitate fidelium. sic
& corp⁹ nr̃m unitũ ẽ cõpage m̃broꝝ.
Alia namq; s̃ m̃bra in corpore q̃n
uende luci deseruiunt. alia q̃
tactu minime disiungunt
oculis q̃ppe luci uidendi. & ne cecã
ri ualeat apulie custodit. Pes ꝝ rẽ
officiũ suũ recte pagit. cũ suscipiendũ uie puluiem nr̃ effugit.
Que tam̃ corporis m̃bra uicissim sua officia impendendo copulant.
ut pes oculis curat. & oculꝰ pedi p
spicuat. Sic itaq; sic scẽ ecclie m̃bra
debent & officio ee disiuncta. &
caritate conuincta. ut summi
uiri eoꝝ uiã pudeant. qui int̃re
nis negocijs uacant. quatinus
uelut lumine oculoꝝ pes ambu
let. & rursũ q̃ q̃d terrenis negotijs
implicati agunt hoc ad maiorũ
utilitatẽ referant. ut pes cui ma
p̃spicit ñ s tantũ m̃. s; etiã oculis
gradiat. Dum itaq; s intuice ali
na ad ministrationẽ conuenit.
muro magnũ. ut quia electi quiq;
uicissim sibimet impendendo
q̃ ualent faciunt eoꝝ fiant opa
etiã que facere ipsi ñ possunt. Sz ut
hec sciendũ ẽ. quia cũ pximorũ
causis exterioribꝰ qui apte deseruiant desunt. debent hijs quoq;
qui spãlibus donis pleni sunt eoꝝ
infirmitati condescendere. ter
renisq; illoꝝ necessitatibꝰ inq̃ntũ
decenter ualent. caritatis condescẽsione seruire. Nec tedere animũ
debet. si sensus eius contẽplationi
spãlium semp̃ intentus. aliq̃ndo
dispensandis rebus minimis quasi
minorat infectitur. q̃ndo illud
uerbũ p̃ q̃d constat omnia creata
ut p̃deret hominib⁹ assumpta
humanitate uoluit paulomin⁹
ab anglis minorari. Quod q̃ mirũ
si homo se p̃ hominẽ adtrahat.
dũ creatore hominũ & angloꝝ fit
mã hominis p̃ hominẽ suscepit. Nec tamen minorat sensus
cũ sic adtrahit. qui tanto subtilꝰ
supiora penetrat. q̃nto humilius

pamore conditoris nec inferiora
contẽpnit. Quod indignũ nobis
ut difficile ẽ si sup̃ infiaq; animũ
ducimus. qui eadẽ manu cœpo
ris lauamus faciẽ. qua etiã calci
amus pedẽ. Beatus g iob qa cũ
magna ageret minima ñ despe
xit. dicat. fr causam q̃m nesciе
bam diligentissime inuestigaba.
Qua in re notandũ uideo ne ad p
ferenda sententiã unqm̃ p̃cipi
tes eẽ debeamus. ne temere in
discussa iudicemus. ne quelibet
mala audita nos moueant. ne
passim dicta sine pbatione cre
damus. qa profecto ꝓpetrare ꝓ
mescimus si auctoris nri subti
lius facta pensem. Ipse qppe ut
nos ap̃cipitata sententie platio
ne cõpesceret. cũ oĩa nuda &
apta sint oculis eius. mala tam
sodome noluit audita iudicare
qui ait. Clamor sodomoꝝ & go
morreoꝝ multiplicatus ẽ. ⁊ pec
catũ eoꝝ ad g̃uitatẽ ẽ nimis. de
scenda & uidebo utrũ clamorẽ
qui uenit ad me ope cõpleuerit
an ñ ẽ ita. ut sciã. Omps itaq;
dñs & oĩa sciens cur ante pba
tionẽ quasi dubitat. ut grauи
tas nob exemplũ ꝓponat. ne ma
la hominũ ante p̃sumam credẽ
q̃m pbare. fr ecce p angelos ad
cognoscenda mala descendit
moxq; facinorosos ꝓcessit. atq;
ille patiens. ille mitis. ille de quo
scptũ ẽ. tu aut dñe cũ tranquilli
tate iudicas. ille de quo rursũ
scptũ ẽ. dns pacienѕ reddit or
in tanto crimine inuolutoꝝ in
uenienѕ. q̃si pacientiã p̃tereat mi
sit. & diẽ extremi iudicij expec
tare ad iudicta noluit. Ecce eos
igne iudicij ante iudicij diẽ p̃
uenit. Ecce malũ & quasi cũ dif
ficultate credidit. cũ audiuit.
& tam̃ sine tarditate ꝓcussit. cũ
uere cognoscendo reppererit. ut
nob̃ uidelicet daret exemplum
qd maiora c̃mina & tarde credeн
da sunt cũ audiunt. & cicius pu
nienda sunt cũ uera cito agnoscun.
Cui g diligenter beatus iob sollicitu
dinẽ gerens ait. fr causã quã ne
scieba diligentissime inuestiga
bam. Que scilicet ũba etiã quo
cẽ eccle̅ adunatio nẽ typicã
possium̃ nõ inconuenienter referre
Ipsa quippe p electos suos cũ mala
carnaliũ iudicat. hoc qd nescit
inuestigat. qua mala q̃ nescit
opando inuestigat p iudicium
correpiendo. Sca itaq; eccla cũ in
ultoꝝ fuerit ad rempũ impbita
te de p̃sta reminiscitur dicns.
Causam q̃m nescieba diligentissi
me inuestigaba. de si apte dicat.
Mala que in electis meis agendo
nõ noueta. in iniquis hominib̃ di
screte iudicando plectreba. fr qa
nunc uirtute p̃dicationis sue
diabolũ contrit. atq; de eius
ore uni cuiq; que̅ suscipit ani
mã rapit. sequit dicns. Contrit

bam molas iniqui. & de dentib; illius auferebā p̄dam. O qualem de ore diaboli p̄dam tulit. q̄ndo ipsum raptore saulū conuertendo rapuit. q̄ndo adhuc spirans minaꝝ accepis epistolis p̄gebat damas cum. & dū p̄sequendo fideles congregaret plebē diabolo cognoscendo fidē. ipse aggregatus ē xp̄o. Tociens ex iniqui dentibus ecclē p̄dā tulit. quociens ex erroris mœsu animā p̄dicando diripuit. Quis nā q; iniquus fuerit qui a poterit quā diabolus. Cuius molas conterim quociens dissē rendo conat eius insidias occultas illius machinamenta monstramus. ac de eius dentib; p̄dā tollimus. quia mentē quā iam ad peccatum stangendo mo mœderat. ad sālutē uitē conuertendo reuocamus. molas quippe occultę eius insidie. p dentes ꝝ aptā iam culpę p̄ peccato demonstrat. De equb; numirū molus ac dentib; p̄ psalmista dr. Dns ꝝ conteret dentes eoꝝ in ore ipsoꝝ. molas leonū confringit dns. & scs uir ante se assertor molas leonū conteret ē. ut post de dentib; illius p̄dā potuisset auferre. qa tunc uera cor p̄dam de eius dentib; tollimus. cū p̄ius molas illius conteri ē sciamus. Cuius enī nec ē occulta consiliorū illius machinamenta p dere. ut audacter is nr̄i animā ualeamus post modū ab aptō lapsu re

uocare. Huius iniqui molas ipse summ pastor ecclē p̄dicando conterebat cū diceret. Sobrii estote & uigilate. quia aduersarius ur diabolus tanqm leo circuit querens quē deuoret. cui resistite forte in fide. Sonat hunc leonē scā ecclā quia eius insidias ꝓspicit fidi causas munit. cui tociens molas strangit. quotiens hereti coꝝ argumenta destruit. tociensq; ab eius dentib; p̄dam diripit. quociens ab errore quē pia p̄dicando conuertit. Et quia plerisq; iustoꝝ tunc erit qui se ecclāstice pacis tempore ab hoc mundo erraturos ee credidit. beatus iob dū sua narrat uoces quoq; seq; tū indicat dicens. Dicebā q; in nidulo meo moriar. & sicut palmā multiplicabo dies. Quid hoc loco p nidi nomen excipim. nisi tranquilla quies fidei. qua unusq;sq; in firmo nutritur. Multitudo qp pe illa bonoꝝ que p̄secutionū tempib; fuerit deprehensa. nutrim tuum suoꝝ dies quasi in nido sic in loco quietis explere se credidit. Nam nisi scā ecclā infirmos quoq; filios nunc in nido pacis enutriret. psalmista nō diceret. Etenim passer inuenit sibi domū. & turtur nidū ubi reponat pullos suos. Jam quippe in domū inuenit passer. quia eternum celi habitaculū nr̄i redemptor inuenit. Et turtur in nidū. quia scā ecclā amo-

rugiens

In mar. 2 Petri 2

re condnor'is affecta. crebri ge
mitib; uitt. q uelud nidu ꝺ pa
cissimã fidi quietẽ constitut'
in qua crescentes filios plumesc
entes pullos quo usq; ad suprora
euolent gremio cartatis cale
factos fouet. Igit quia tunc erit
qui pacis tẽpore se ad supna mi
grare. idẽ anido euolare credi
dert'. eoꝝ uoxbeati iob uoce p̃ue
nit cũ ait. Dicebaq; in nidulo
meo moriar. Quia ꝟo hoc ipsũ ꝺ
pacis ociũ ex multoꝝ dieꝝ ilon
gitudine p̃mittebat. recte sub
iungit dicens. Et sicut palma mu
ltiplicabo dies. Palma enĩ tarde
pficit. ſ; diu in uiriditate subsis
tit. Cum multis aũt difficultati
bus scã eccla ad fidi statũ uenit.
q; p collectione plurimoꝝ in eꝺ
dem fidi glã diutiu stare y cupis
cit. Sicut palma q̃ multiplicare .v.9.
se dies credidit. que emergente
subito tẽptationis articulo paci
sue gtiam q; tarde fidelib; adeptã
q; cuius ab infidelib; inchoatã do
let. Nec immerito uultoꝝ una pal
me cõparat. quia scilicet palma
inferius tractu aspã ẽ. q; quasi ari
dus corticib; obuoluta. supius ꝟo y
usu q; fructib; pulchra. Inferius
corticũ suaꝝ inuolutionibus an
gustat. ſ; supius amplitudine
pulchre uiriditatis expandit.
Sic quippe ẽ electoꝝ una despecta
inferius. supius pulcta. In una
ista quasi multis corticib; ob uol
uitt. diu in numis tribulationib;
angustatur. in summa ꝟo illa q̃si
pulchre uiriditatis foliis ampli
tudine retributionis expanditur.
Habet quide aliud palma. q cunc
tis arboꝝ geñib; differt. Omis nã
q; arbor in suo robore iuxta tã
uasta subsistit. ſ; crescendo supi
coangustat. q; quanto paulus p
sublimior tanto in altũ subtilior
redditt. Palma ꝟo minoris ampli
tudinis abinis inchoat y iuxta
ramos ac fructus ampliori robo
re exurget. y q tenuis abinis p
ficit. uastius ad summa succrescit.
Quib; tiaq; alia arbusta in terre
nis mentib; inuenuntt ee simi
lia. inferius uasta. supi angusta.
quia numeru omis huius sci dilec
tores. in terrenis reb; fortes st. in
celestib; debiles. Nam p̃ teporali
glã usq; ad mortẽ desudare appe
tunt. q; p rep̃petua ne paru
quide in labore subsistunt. Pter
rens lucis qs libet iniurias to
lerant. q; p celesti incede ul tenu
issimi ubi ferre y tumelias recu
sant. Terreno iudici toto etiã die
adsistere fortes st. in oratione ꝟo
cora dño ul unius hore mo mito
lassant. Sepe nuditatẽ. de electo
nẽ. famẽ. p adquirendis diutiis
atq; honoribus tolerant. q; ex rep
se abstinentia cruciant. atq; ad
adipiscenda festinant. supna
aũt labori ose querere. tanto
magis dissimulant. q̃nto ea re

tbui tardius putant. Hi itaq; qsi
alias arboy more deorsum uasti
sunt sursum angusti. quia fortes
minsertora sub sistum sic ad supio
ra deficiunt. Arcont equalitate
palmay designat pficiens uita
ustoy. qui neqm sunt intrepi
studus fortes. y inceleres debiles.
et longius atq; distantius magis stu
diosos se do exhibent quia scio fu
isse meminerunt. Iam cu quib;
dam p predicatore nrm dr. huma
num dico ppt infirmitate carnis
ure. sicut enim exhibuistis membra
ura seruire immundicie. y iniq
tati ad iniquitate. ita nunc exhi
bere membra ura seruire iustitie
in sanctificatione. eoy p cui dubio in
firmitatu condescendit. Ac si eis
apertius dicetur. Sine equaqm am
plius poretis saltum tales estote
in structu bonoy opum. quales fuis
tis dudum in actione uitioy. ne
debiliores uos habeat ecclia scia lib
tas aeris quos in carne ualidos ha
buit usus frene uoluptatis. Sut v
nonulli qui cu celestia appetunt ar
q; hui mundi noxia facta derelin
quunt. abunch ratione sua cor
dis in constantie pusillanimi
tate deficiunt. Quib; hos n arbu
stis reliquus similes dixerim. que
nequaqm tales supius sur gunt
quales inferius ortuntur. Hi qp
pe in consuetudine uenientes n
tales quales cepunt pseuerant.
et quasi more arboy in inchoa
tione uastis. si tenues escunt.
quia paulisp paugmta tempoy
pacium detrimta urtutu. Sen
sim qppe meis desideria supna
langue scunt. et qui robusta ac
fortia ppo suerant debilia atq; in
firma consumant. dumq; eatis
augmto pficiunt. qsi flexibiles
escunt. Palma v sicut dictu est ua
rios insummitate e qua ee cep
it. qualitatis extradice. quia sepe
electoy confusio. plus finiendo pa
git. qua ppont inchoando. et si
tepidi prima inchoat. feruentius
extrema consummat. Videlicet
semp inchoare se estimat. et ideir
co insatigabilius in nouitate p
durat. Hanc scilicet iustoy cstan
tia pphans intuens ait. Qui confidit
in dno mutabunt fortitudine. y
assument pennas ut aquile. curre
rent et non laborabunt. et ambula
bunt et non deficient. Mutabunt
quippe fortitudine. qua fortes stu
dent ee in spali ope. qui du du fue
rant fortes in carne. Assumunt aut
pennas ut aquile. qa contemplando
uolant. curunt y non laborant qa
uelocib; magna celeritate pdicat.
ambulant et non deficiunt. qa intel
lectus stu uelocitate retinent. ut
tardioribus condescendant. Incu
tis v bona que accipiunt. quatto alius
libent accomodant. tanto ipsi in
comutabiles in nouitate p durant.
et qui tenues a radice inchoatio
nis exeunt. fortes in culmins pfec

tione conualescunt. Dicat itaq;
beatus iob ex p̄sona sua. dicat ex
uoce sc̄e ecc̄le p̄ his quos pacis tē
pore ad se conuersos habuerat. atq;
in bonis moribus p̄seueraturos crede
bat. Dicebaq; in nidulo meo mori
ar. q̄ sic̄ palma multiplicabo dies.
Quasi enim palma multiplicare se
dies credidit. que mentes fideliū
ad extremū usq; robustiores exur
gere putabat. Sum enī multorū
cœda p̄secutionib; cep̄int lassata
mollescere. dolet iam in se quasi
ad debilitatē tendere. quos mira
tur fœtia p̄posuisse. Et quia mēte
semp̄ spāli scientie intendit. rec
te subiungit. Radix mea ap̄ta ē
secus aquas. Iuxta aquas q̄ enim
radix ap̄itur. q̄ndo ad p̄cipienda
ueritatis fluenta latent cogitatio
mētis expandit. Vt enī sup̄iori lib°
iam diximus. solet in sac° eloq̄o
radicis nomine occulta cogitatio
designari. Radicē q̄ nr̄am secus
aquas ap̄imus. cū infusionē inti
me cogitationis tacita cœdis in
tendimus. Que scilicet uba si ad
uocē sc̄e ecc̄le ducimus. radix il
lius ipsa debet incarnatio redēp
toris intelligi. que iuxta aquas
ap̄ta ē. dū ds̄ inuisibilis p̄ assūp
tionē humanitatis sue patuit as
pectib; uisionis nr̄e. Creator q̄ipe
qui in diuinitate uideri n̄ potat.
assumpsit a nob̄ unde uideretur
a nob̄. Radix q̄ secus aq̄s ap̄itur.
quia auctor humani genis p̄ hu
manitatē suā. hominib' demon
strat. Vnde recte quoq; p̄ psalmis
tam dr̄. Et erit tanq̄m lignū q̄d
plantatū ē secus decursus aquar̄.
De cursus quippe ~~animar̄~~ aquar̄ s̄
cottidiani transitus deficientiū
ip̄lor̄. Et de semet ipsa ueritas dic̄.
Si in ligno uiridi hoc faciunt. in
arido quid fiet. Lignū q̄ secus de
cursus aquar̄ ē. quia fructū p̄
tectionē sui nob̄ umbraculi p̄fe
rens apparuit creator in carne.
ut humanū genus p̄ resurrecti
onē uiueret. q̄d p̄ defectū cot
tidie ibat in mœtē. Sequit. Et ros
morabit in messione mea. Sub au
dis dicebam. Messio enī sc̄e ecc̄le
n̄ inconuenient accipitur. cū
p̄fecte anime a cœporib; abstrac
te uelut mature segetes a terra
decise. ad celestia horrea demigt.
Q̄d quia n̄ nr̄a uirtute. s; celesti
gr̄a largiente agit. bene ait. Et
ros morabit in messione mea.
Ros namq; de sup̄ cadit. messis de
orsum colligitur. Ergo ros mora
bit in messione. quia gr̄a de sup̄
ueniens agit. ut digni sim' qui de
inferiorib; colligamur. Ipsa q̄ipe
nos de sup̄ infundente fructū bo
nor̄ op̄um ferim'. Vn̄ recte quoq;
p̄ paulū dr̄. Gr̄a dī sum id q̄d sū.
q̄ gr̄a ei' in me uacua n̄ fuit. Si. n.
queram' ros de sup̄ ueniens. ait
gr̄a dī sum id q̄d
sum. Si intueamur messem sub
rore crescentē ait. q̄ gr̄a eius in

me uacua ñ fiat. ſ; abundanter uſ
illis omnib; laborauī. Sequitur
gla mea semp innouabitur. ⁊ arc⁹ „
mꝰ in manu mea instaurabit. ſub „
audiſ dicebam. Iuncti ſ g̃ sciemꝫ
liquet qua ſup̃iori ſententie cõ
iungit. qđ locutione ꝑnua ſub
inferꝫ cũ ait. Dicebaq; in die
lo meo moriar. ⁊ ſicꝫ palma mul
tiplicabo dies. Ide deinde ſub iun
gitꝫ. Radix mea aperta ẽ ſecꝰ aq̃s
pꝰ morabitur in messione mea. gla
mea semp innouabit. ⁊ arcus mꝰ in
manu mea instaurabit. Iuncti ſuetis sciem
bus liquet qđ ad uetuſtã uitã in
eam ꝑtinent. uirtutes adnouã.
hinc ⁊ cũ paulꝰ dic. Ex uentre uo
uetem hominẽ cũ actib; ſuis. ⁊ in
duentes nouũ. Hinc rursus ait.
ueterꝰ homo simul crucifixus eſt.
hinc psalmiſta typo humani gen
eris loquens inimicꝰ malignoſ ſpe de
phensus dic. Inuetetauit inimicꝰ oms
inimicos meos. Aſeruore ⁊ enim
mis. uel inimicꝰ ſpales inimicoſ. uel inimicꝰ
carnales quosq; ꝓximos ipſo aliq
modo uiuendi usu uetere ẽ scimuſ.
⁊ assumpte nouitatis ſpeciẽ ſuſcia
muſ. Aqua tamẽ uetuſtate cottidie
ſi studia ẽ cũ ſpectionis inuigilem
orando. legendo. bene uiuendo re
nouamur. ⁊ qua dũ uita mã lac
mis lauat. bonis op̃ib; exercetur.
ſeis meditationib; tendit. ⁊ ad no
uitatẽ ſuã ſine ceſſatione reparat.
Beatus g̃ iob ſic ſua narrat ut mã
ſignificet. ⁊ qua ſca ẽcleſia cũ fideles
ſuos conſpicit aduite uetereſ culpã
redire eos quos nouitatẽ mentis
uituetur ꝑdere cogit̃ plorare. Pre
dicator quippe eg̃gius diſcipul
dic. Que ẽ nra ſpes. aut gaudium
aut corona gle. Nonne uos ante
dñm. Sca g̃ ecclia quaſi amiſſam
glam deplorat. cũ fideles ſuos ad
uitã uetere ẽ redire conſiderat.
Ait enim. Dicebam gla mea semp in
nouabit. quia eos quos in nouita
te uite mutare credidit. uetuſ
tis deſideriis ſeruire cognoſcit.
Arcus autẽ nomine in ſac eloquio
aliq̃ndo malor̃ inſidie. aliq̃ndo
dies iudicij. aliq̃ndo ipſa eadem
ſacra eloquia deſignantur. Ar
cũ quippe inſidie figurantur. ſicꝫ
ꝑ psalmiſtã dr. Intendet arcum ar
rem amaram. Arcũ quoq; dies
iudicij deſignatur. ſicut peunde
rurſũ psalmiſtã dr. Oſtendiſti ppło
tuo dura potaſti nos uino cõpunc
tionis. dediſti metuentib; te ſigni
ficationẽ ut fugiant a facie arcus.
Inarcu enim quanto longior trahit
chorda. tanto de eo diſtrictior exit
ſagitta. Sic nimirũ ſic extremi
iudicii dies q̃nto longius differt
ut ueniat. tanto cũ uenerit diſtric
tior ſententia ꝓcedit. Idcirco enim
nunc diuerſis cladib; ꝓcutimur.
ut his correcti parati reſ tunc in
uenire ualeamus. Vñ illic ꝑmis
ſum ẽ. Oſtendiſti ppło tuo dura fla
gella ut delicet ſcti. que ſecuturũ
grauis iudicij die ꝑcuſſum. Pota

V. M.

-sti nos uino cōpunctionis. ut ter
rena gaudia in lacrimas uerteren
tur. Dedisti metuentib; te signifi
cationē. ut fugiant a facie arcus.
Ac si diceret. Hoc tempus mīe ē. illud
tempus iudicij erit. Et ista ḡ huius tē
poris flagella significas. quomō
tunc percussurus es qn̄do n̄ parcens
iudicas. qui sic districte mō percutis.
qn̄do parcis. Aliqn̄do aūt parcū
etiam sacra scriptura signatur. Ipsa
quippe arcus ecclē. ipsa arcus est
dn̄i. de qua ad chorda sic̄ ferientē
sagitte. sic terrentes sententie ue
niunt. Vn̄ recte quoq; p psalmistā
dr̄. Arcū suū tetendit ⁊ parauit
illum. et in ipso parauit uasa mœ
tis. sagittas suas ardentib; efficit.
Arcū namq; suum dn̄s tetendit.
quia cunctis peccatorib; p scriptu
rā sacrā minas exhibuit. In quo arcu
scilicet uasa mœtis p̄parat. quia
scd̄m eloquij sui sententiā eos qui
nunc corrigi negligunt. reprobos
dāpnat. In quo etiā sagittas suas
ardentib; efficit. quia ad eos qs̄ p̄t
rorē corrigit. accensas uerborū
sententias emittit. De hoc p̄dicato
rū arcu p ysaiam dr̄. Cū sagittis ⁊
arcu ingrediuntur illuc. quia ni
mirū sc̄i apli ad feriendā gentilis
uite duriciā cū districtis uerborū
spiculis uenerunt. Quid ḡ hoc in
loco arcus nomine. n̄ sacrū eloq̄ū
debet intelligi. In chorda et enim
testamētū nouū. in cornu v̄ testam
tū uetus accipitur. In arcu aūt dū

chorda trahitur cornu curuatur.
sic̄ in hoc eodē sac̄ eloquio dū tes
tamētū nouū legitur. duricia testam
ti ueteris emollitur. Ad eius namq;
spālia et blanda p̄cepta illius littē
se rigor inclinat. quia testamētū
nouū dum quasi quodā bone opa
tionis brachio trahitur. in testamēto
ueteri seueritatis iura flectuntur.
Nec indecenter dicimus chorde testa
mētū nouū congruere. qd̄ de incar
natione dn̄ica certū ē extitisse.
Quasi chorda enim trahitur ⁊ cornua
curuantur. quia dū in testamēto no
uo incarnatio mediatoris agnos
citur. ad spālem intelligentiā ri
gor testamēti ueteris inclinatur.
Ait ḡ sc̄s uir. Dicebā. Glā mea semp
innouabitur. et arcus mēs in manu
mea instaurabitur. Arcus in manu
ē. scriptura sac̄ in opatione. In ma
nu et enī arcū tenet. qui diuina
eloquia que intellectu cognoscit
opatione p̄ficit. Instauratur ḡ ar
cus in manu. dū q̄c q̄d de sac̄ eloq̄o
studendo cognoscitur. uiuendo cō
pletur. Hinc etiam salomon dū fœ
tes spālis pugne describeret bel
latores ait. Omēs tenentes gladi
os et ad bella doctissimi. Quid nāq;
in diuina scriptura p gladiū figu
retur. paulus ap̄uit dicens. Et
gladiū spc̄ qd̄ est uerbū dī. Salo
mon aūt n̄ ait. omēs habentes
gladios s; tenentes. quia uideli
cet uerbū dī n̄ ē mirabile solū mō
scire s; facere. Habet q̄ppe s; n̄ tenet

gladiū qui diuinū eloquiū no
uit quidē. ſ; ſecdm illud uuiere
negligit. & doctus ēē ad bellā
ualet qui ſpālem quē habet gla
dū minime exerit. Nam reſiſtē
rem̄ptionib; omīno nō ſufficit.
qui hunc ubi dī tenere gladiū
male uuiendo poſt ponit. Scā
ram; eccl̄a que ſub ſequenti p̄ſe
cutione de p̄mittit. malos abun
dantiā. & bonos uno piam penſas
beati iob uocib; dāpna ſua p̄nun
ciat dicēs. Dicebaq; in nidulo
meo moriar. & ſicut palma mul
tiplicabo dies. radix mea apta ē
ſecus a quas. & roſmo
rabit in meſſione mea. gla mea
tem̄p innouabit. & arcus mꝰ in
manu mea inſtaurabit. Que uide
licet cuncta conſiderans ne qua
quā ſpe caſſā falleret. Nam p̄ſec
ti quiq; multos nunc eius ēſpi
ciunt auditores. ſ; penſant p̄ cul
dubio qđ emergente p̄ſecutio
nis articulo exhiſ plerisq; hoſtes
illius fiunt. qui ēē pacis tempe
ris ſeruos ſe uidebant. Non aut de
omnib; ita deſperat. ſ; tam plerū
q; ita contingit ut ibi de quibus
maior ē fiducia fidi habeatur.
ipſi atriores hoſtes eiſ exiſtāt fi
ant. ut eos tunc uideant con
ſacra eloquia agere. ex quorū ſe
ductione credidērant hec ea de
ſacra eloquia ad p̄dicationi gram
reſtaurare. Que aut tēpora iam
nunc inchoaſſe ingemiſcimus
cū multos ſuos ecclām poſitos cer
nimus. qui aut nolunt opari qđ
intelligunt. aut hoc ip̄m ſacrū
eloquium quoq; intelligere ac
noſſe contēnunt. auertitate &
eni auertentes auditū a fabulas
conuertunt. dū omīs que ſua ſunt
querunt. nō que ihu xp̄i. Scripta
dī ubiq; repta opponunt oculis. ſ;
hec cognoſcē homines dedignant.
pene nullus quer it ſcire quod cre
didit. Multitudo q̄ bonos p̄ceden
tiū arcū ſuū deſtrui doleat. que
ſacrū eloquiū reſtaurari ſemp̄ per
ſtudiū ſubſequentiū credebat.

Explicit liber nonus decimus ſ;.
Incipit hyſtoria libri .xx. mi.

Quime audiebāt exp̄ectabāt ſen
tētiā mi. & tacebāt ad conſiliū meū
uba mea addere nō audebāt. & ſuper illos ſtillabat eloquiū
meū. Exp̄ectabant me ſic pluuiā. & os ſuū aperiebāt
q̄ſi ad imbrē ſeroti nū. Siq̄ n̄ ridēti ā nō credebāt. & lux
uultus mei nō cadebat in terrā. Si uoluiſſē ire ad eos.
ſedebā p̄ m. Siq; ſederē q̄ſi rex circūſtante exercitu.
eram tam mereri uū & conſolator. Huc aut deridēt me
minores tēpe quo nō dedignabar puer ponere cū
canib; greḡ mei. quor uitā erat in p̄nullo. & una
ipſa putabant indigu. egeſtate & fame ſterileſ.
Qui rodebant in ſolitudine ſqualentes calamitate
& miſeria. & mandebant herbas & arbor corticeſ.
& radice unipor erat cib; eor. Qui de conuallib;
iſta rapientes. cū ſingula repulſent ad ea cū cla
more currebant. Indeferas habitabant uere
tri. & in cauiniſ ire & ſub glareas. Quor hui ſce
mi letabant & ēē ſub ſentib; delicias & putabant
filii ſtultor & ignobiliū. & uitra penit non pa
rentes. Huc in eor camicū gen̄ſ ſui & facē ſuā eſ in

opp̃bū abhominat̃ me. ⁊ lōge fugerūt amici
⁊ facie meā ꝯuerēt. Inuenerūt uinea uim suā ap
uit ⁊ afflixē me. ⁊ frenū posuerūt ō meū Addixerūt am
oueruſ calamitates mee. Super uinctores surrexerūt: pedē meo
subuerterūt. ⁊ oppſſerūt qſi fluctib; semitas suas. Distipauerūt
uineā meā. inimici mei ⁊ ꝯpualuerūt. ⁊ nō fuit q̄ ſēret
auxiliū. Qſi rupto muro ⁊ aptā ianua irruerūt sup
me. ⁊ ad meas miserias deuoluti ſ. Redacta ſū in
nichilū. Abstulisti qſi uestē desideriū meū. ⁊ uelut
nubes p̃texisti sal̃ mea. Hunc aūt in me ꝯtra ipſo
marcescere aiā meā. ⁊ possidēt me dies afflictionū
Hoc te os meū ꝓfundat doloribꝰ. ⁊ q̄ me cōmedūt
non dēmuunt. Inmultitudine ecē ꝯsumat̃
uestimentū meū. ⁊ ꝙ qſi capitio uinee circūdederūt
me. Sōpatꝰ ſū uulnꝰ. ⁊ assimilat̃ ſū fauille ⁊ ci
neri. Clamo ad te ⁊ non ex audisti me.
sto ⁊ non respicis me. Mutat̃ es in in
crudelē. ⁊ in duritiā manꝰ tue ad uſa
rſi m. Leuasti me. ⁊ qſi supuen num
ponens eleuasti me. ualide. Deꝰ q̄ a morti rēdā me.
ū ostructa ē dom̃ oī uuenti. Verūtamen nō ad
ſup̃ponē ecē emittis manū tuā. Si ꝯcorui
erit. ipse saluabit. Siebā q̄dā sup eo qui afflic
tus erat. ⁊ ꝯpatiebat̃ anima mea pauꝑi.
Exspectabā bona. ⁊ ꝙ uenerūt mihi mala. Prestō
labor lucē. ⁊ eruperūt tenebre. Interiora mea
effer buerūt absq; ulla requie. Preuenerūt
me dies afflictionis. Merens incedebā sine fu
rore. ⁊ ꝯsurgens in ecclā clamau. Frat̃ fuī dra
conū. ⁊ ꝯsocius struthionū. Cutis mea denigra
ta ē sup me. ⁊ ossa mea aruerunt p̃ caumate. Uersa
ē in luctū cythara mea. ⁊ organū meū in uocē
flentium; Explicit Hyſtoria.

INCIPIT
LIBER
SECVNDVS

VAGIVS
Omnē scientiā
atq; doctinā sēp
tuta sacra sine alī
qua cō pa ratione tñ sceu
dat. ut taceā quod
ueta p̃dicat. quod ad
celestē patriam uocat. quod ardentis
desideriis ad supna plectenda cor
cor legentis inflammat. q̄d ductus
obscuritatib; ⁊ exercet fortes ⁊
paruulis humili sermone blan
dit̃. q̄d nec sic clausum ē. ut pa
uescī debeat. nec sic patet ut tule
scat. q̄d usu fastidiū tollit. ⁊ tan
to amplius diligit. quanto amplius me
ditat. ⁊ q̄d legentis animū humili
bus uerbis adiuuat. sublimibus
sensib; leuat. ⁊ q̄d aliquo m̃o cū le
gentib; ꝯrescit. ⁊ q̄d arudib; lectō
rib; quasi recognoscit. ⁊ tam̃ doc
tis semp noua ꝓfert. ⁊ ut de re
rum pondē taceam. scientias in
omīs atq; doctinas ipso etiā locuti
onis siue more tñscendit. ⁊ quia
uno eodēq; sermone dū narrat
textū p̃dit mystium. ⁊ sic sēp
tentia dicē. ut eo ipso nouerit
sua p̃dicare. ⁊ ñ immutato or
dine dicendi. eisdē ipsis sermo
nib; nouit ⁊ acta describere ⁊

agenda nunciare. sicut hec ea
dem beati iob uerba sunt. qui di
sua die nia p̄dicit. dumq; lam̄a
ppa sermonē indicat. causas sc̄e
ecclē p intellectū sonat. Ait enī.
Qui me audiebant expectabant
sententiā. & intenti tacebant ad
consiliū meū. Verbis meis adde
re nichil audebant. & sup illos
stillabat eloquiū meū. Expecta
bant me sicut pluuiā. & ossiuum
apiebant quasi adumbrē serotinū.
Hanc & enim apud beatū iob fuisse sub
uectoꝝ reuerentiā indubitanter
credimus. Sicut sepe iam dixi
mus scā ecclā hereticoꝝ uel carnalium
amonib; pssā. p̄teritoꝝ reminisci
tur tempoꝝ unquib; omē qđ ab
eadē cum meruasi fidelib; audit.
qđ audsarioꝝ suoꝝ ptuiam de
plorans dicit. Qui me audiebant expectabant
sententiā meā. & intenti tacebant
ad consiliū meū. Ac si aptius di
cat. Non ut hi ptui actum idi. qui
du ueritatis uerba susceperent
nuunt p̄dicationis mee sententi
as quasi docendo p̄curritunt. cui
nunc discipuli intenti ad eius si
lium tacent. quia uba eius non
audent impugnare. sed credere. Ut
eū plicē explis possint. ea pcul du
bio n̄ iudicaturi. sed secuturi audiunt.
Sequb; recte subiungit. Verbis
meis addere nichil audebant. qa
rumuū tunc heretici cū contra
hanc libratē pessima fuerunt es
frenam. ducus eius addere aliqd
p̄sumunt. cū p̄dicantioꝝ eius sc̄e
rtitudinē quasi emendare moli
untur. Que adhuc de bonis audi
toribus sub dit. & sup illos stillabat
eloquiū meū. In hac stillatione
eloquii quid aliud quā mīsura p̄di
cationis accipit. qua oportet ut
exhortationis qđā singulis uxta
capacitatē ingenii conferatur.
¶ hoc quoq; qđ dr uerbis meis adde
re nichil audebant. reuerentia
laudat audientiū. p hoc v qđ sub
dit & sup illos stillabat eloquium
meū. indicat dispensatio magist
rorū. Debet enim subtilit ille qui
docet p̄spicē. ne plus studeat
quā ab audiente capit p̄dicare.
debet aduersitatē audientiū
semet ipsū contrahendo descen
dere. ne dū paruis sublimia. & id
circo n̄ p̄sentia loquit. se magis
curet ostendere q̄m auditoribus
p deē. Jubente aut dn̄o n̄ solū phi
ale ad mensam tabernaculi. sed etiam
chiati p̄parant. Quid enī p phialas. nisi
n̄ larga p̄dicamo. Quid v p chiatos.
nisi minima ac tenuis de dō locutio
designatur. Immisa q̄ dn̄i & phiale
p̄parant & ciathi. quia uidelicet in
doctrina sacri eloquii n̄ solū exhiben
da sunt magna. sed archana que ebri
ant. sed etiā parua & subtilia. q̄ qua
si p gustū noticiā p̄stent. huius q̄
discretissime dispensationis suę
scā ecclā extremis p̄sentib;
reminiscat & dicat. Et sup illo stil
labat eloquiū meū. Ubi apte qq;

subiungit. Expectabant me sicut
pluuiam, et ossuum aperiebant quasi
ad imbrem serotinum. Verba quippe
sancte predicationis sicut pluuiam sustine
mus cum uera humilitate aridita
tem nostri cordis agnoscimus, ut po
tu sancte predicationis inrigemur. Vnde
recte dicitur per psalmistam dicitur. Anima
mea sicut terra sine aqua tibi. His doc
trine fluentis infundi propheta nos ad
monet dicens. Sicientes uenite
ad aquas. Qui dum in extrema parte
iam seculi uerba sancte predicationis ac
cipimus, quasi ad imbrem serotinum
os cordis aperimus. Nam si os in cor
de non esset, psalmista non diceret. Labia
dolosa in corde et corde locuti sunt
mala. Os ergo cordis quia uerbis in
tendimus ultime predicationis,
hoc uelut serotinis aperimus fluentis.
Que nimirum predicatio ex eius ad nos
sacrificio prodit qui per psalmistam dicit.
Eleuatio manuum mearum sacrificium
uespertinum. Quia enim redemptor
noster iuxta mundi finem uim persequen
tium pertulit, semetipsum pro nobis sa
crificium dedit. De hoc imbre sero
tino alias scriptum est. Dabo uobis
pluuiam temporaneam et serotinam.
Temporaneam quippe pluuiam dedit
quia electis suis priori tempore legis
intellectum contulit, serotinam quo
que pluuiam tribuit. quia predicari di
ebus ultimis incarnationis sue my
sterium fecit. Quod quia sancta ecclesia
cottidie adnuntiare non desinit,
ora cordis audientium uelut ex im

bre serotino infundit. Sequitur.
Si quando ridebam ad eos non crede
bant, et lux uultus mei non cadebat
in terra. Hoc si iuxta historie uerba
percipimus, credi necesse est quod uir sanctus
tale se exhibuerat subditis. ut eti
am ridens timeri potuisset. Sed cum
superius patrem pauperum uiduarum uero
consolatorem fuisse se perhibet. mag
na ualde discretione res indiget,
quomodo in tanto terrore regiminis
tanta quoque adfuerit lenitas et
mansuetudo pietatis. Sine enim
magna benignitatis lenitate non
fuit, hoc quod se patrem pauperum
et uiduarum consolatorem dicit.
Sed rursum sine magna seueritate
non potuit etiam ridens timeri. Qua
in re quid aliud docemur. nisi quod talis
debet dispensatio esse regiminis
ut is qui preest ea se circa subditos
mensura moderetur. quatinus et arri
dens timeri debeat et iratus ama
ri. ut nec eum nimia leticia uilem
reddat. nec immoderata seueri
tas odiosum. Sepe enim subiectos
frangimus, dum plus iusto uigorem
iusticie tenemus. Qui profecto ui
gor iam iusticie non erit, si se sub
iusto moderamine non custodit.
Et sepe ad discipline metum resol
uimus subditos. si nostro regimine
hilaritatis frena laxamus, quia
dum nos quasi licenter letos aspici
unt. audacter ipsi ad inlicita resol
uuntur. Sed ut rectoris uultus etiam
letus debeat timeri, necesse est ut

ipse uultū siu condtorꝰ sine cessatione timeat. Ju y enī inti dus ficile de leticia credit. ꝙ ꝙ q̄d se p amore dn̄i continue affligat a sub dtis sꝯtur. Q̄ enī incessan ter estu spūs desideriꝫ supna appetit. ualde de ea indubiū uenit hoc q̄d aliq̄n̄ do, homines hilare sꝯt. Vñ & ipse de beatus iob n̄ longe post dicturus ē. Semp enī q̄si tu mentes sup me fluctus timui dñs. Sic quippe metuebat iudicē suū. quasi sub imminente impetu fluctuū iam iamq; moriturus. Sui g̃ ta mentē mete dnūm timoris infuderat. recte hilaritatem illius subdtis n̄ credebant. quia cogebant ridenti n̄ credē cui cor ut timore y dtoris nouerant. quā y tinua mestitia tenebat. Hoc quoq; iuxta histo riā n̄ inconueniēt accipit. q̄d ginus subinfert. Et lux uultus mei n̄ cadebat in ea. Sepiū q̄ppe ē. oculi stultoꝝ in finib; tre. rursumq; p eundē salomonē dicit. oculi sapientis in capite illius. Paulus quoq; ait. Caput uir xp̄c. oculi g̃ sapientis in capite eius st. dū redemptoris sui opa que imitari debeat y remplatur. Lux g̃ uultus hui initiā n̄ cecidit. quia ea que ꝛrena s̄ p concupiscentiā n̄ aspexit. Sicut quia superiꝰ hystoriē subbreuitate discussimus. quid in his de intellectu mystico lateat ꝑpendam. Vna ēe psōna xp̄i y ecclām pleriūq; iam diximus. & sepe uox capitis aduocē corporis. sepe uox corporis aduocē capitis inuenit. Qui enī sunt in carne una. nil obstat ut conueniant enā in uoce una. Dicat g̃ ex uoce capitis de electis suis dicat ecclā. Si q̄ndo ridebam ad eos n̄ credebant. Ridere enim dī est. cui uias p sequenti fauore pspare. Sicut de his quoq; pusillanimib; dr. quos in hoc sclō felicitatis blanditia comitant. Arrisit illis temp. Vñ & econtra uita appellat dn̄i abonis actionib; in firmari. sic ꝛptum ē. Nequando uastat dn̄s & peatis de ua iusta. Si g̃ uasci dn̄s phibetur cū uia iusticie homines p dunt. recte arridere dn̄s dr. cū bona nra opa fauore gr̃ē supne comitat. Sicut electi q̄q; quā diu in hac uita sunt. securitatis s̄ confidentiā n̄ p mittunt. Horis enī omnib; contra tēptamenta suspecti occulti hostis insidias metuunt. qui etiam tēptatione cessante ul sola grauit suspicione turbant. nam sepe multis q̄ue piculū incauta securitas fuit ut callidi hostis insidias n̄ tēptati s; iam ptrati cognoscēnt. Vigilandū quippe ē semp ut continue sollicita numq̄m relaxet attentio. ne supna & laboriosa desere ꝛ incogitationib; fluxis quasi in quib; dā mollib; stratis iacens uenientē corruptore diabolo mente resoluta pstruat. Semp ꝙ ē ad

certam̃ adu̇sarij et̄ rigendus est̄ animus. semp̄ com̄ occultas insidi as cautelas pauidenda. Hinc enim abacuc ppha ait. Super custodiam meam stabo. Hinc rursum sept̄ est. Statue t̄ speculā. pone t̄ amaritu dines qui euangelium has syon. Hinc p salomonē dr̄. Beatus uir qui semp̄ ē pauidus. qui aut̄ mitis ē dure cōruet in malū. Hic tm̄ dic̄. Vnus cuiq; ensis sup̄ femur suum. ppt̄ timores nocturnos. Nocturni quippe timores s̄ insidie tēptati onis occulte. Ensis aut̄ sup̄ fem̄ ē custodia uigilans. illecebs carnis pre mens. Ne g̃ nocturnus timor. idē occulta & repentina tēptatio sub repat. semp̄ necē ē ut femur nostrū sup̄ positus custo die ensis p̄ mat. Sci & enī uiri sic de spe certi sunt. ut tam̄ semp̄ sint de tēptati one suspecti. quippe quib; dict̄. Seruite dn̄o in timore. & exulta te ei cū tremore. ut & de spe ex ultatio. & de suspicione nascat̄ tremor. Quor uoce tm̄ psalmus ta dic̄. Letet̄ cor meū ut timeat nom̄ tuū. Qui notandū qd̄ nam letetur ut securū sit. si; letet̄ ut timeat. Meminer̄ nāq; qm̄ uis eor actio p̄spetur. quia adhuc in hac uita sum̄. Deq̄ peinde iob dicit̄. Tēptatio ē uita hominis sup̄ t̄ram. Meminer̄ rursū qd̄ sept̄ū ē. Corpus qd̄ corrumpit̄ ur aggrauat animā. & deprim̄ it̄ re na inhabitatio sensū multa cogi tantē. Meminer̄ um̄ timuum. & certitudinē s̄ in se p̄mittere n̄ p̄sumum̄. Sed positi int̄ gaudiū spei & tēptationis metū confict & timent. confortant̄ & turbant̄ certam̄ & suspecti sum̄. Bene g̃ quo cē electi m̄bri sub figura nr̄i capitis dr̄. siq̄n do ridebam ad eos n̄ credebant. & quia redemptori n̄o quasi arridenti n̄ credimus dū multis iam donis testantibus & gr̄am fauoris eius accepimus. & tam̄ adhuc sub eius iudicio de nā infirmitate titubam̄. Vidam̄ qualit̄ paulo & arridet̄ iam p̄ sup̄nā gr̄am. & ipse adhuc s̄ qsi n̄ credit p̄ suspicionis metū. Jam de celo illi dns̄ loquens. eiq; inte rius oclos aperiens exterius clau dens. potentiā siue maiestat̄ ostend iam de eo a nemine dixerat. uas electionis m̄ ē. iam ad tciū celū sup̄ se raptus fuerat. iam impara dyso ductus archana uerba que dice n̄ posset audierat. & tam̄ ad huc timidus dicit̄. Castigo corpus meū. & inseruituti redigo. ne fte alus p̄dicans ipse reprobus efficiar. Ecce arridentis s̄ diuine gr̄e etiam credit p̄ spem. & nec dum tam̄ credit p̄ securitatē. Iam qa bene hec uerba redemptoris nr̄i uo cib; congruunt etiā sibi, ita test tam̄ cū dr̄. & lux uultus mei n̄ cre debat uitā. Quid namq; terra. n̄ peccatrix uocatur. sui p̄ma senten tia dictū ē. Terra es & in terā ibis.

lux ḡ uultus dñi uritam neq; qm ca
dit. quia uisionis eius claritas pec
catorib⁹ nō apparet. Septum nāq; ē
tollat impulsu ne uideat glām di.
Quasi enī lux uultus eius nō cadebat
uritam. Si; quia exeuū capite hec
ūba uelligē cepim. in ipso qđ
adhuc sequū exequam. Nā sub
dit. Si uoluissem u ad eos. sede
bam pm. Qua in cor de reprobor
priori loco actiones carnis sūt
& posteriori actiones animę. in
eor; pcul dubio cogitationibus
xpc. nō pmus; ultimus sedet. Sed
electi quiq; quia ea p omnibus
que ętna st cogitant. & posteri
ori cura ac minima siq; sunt re
portalia disponunt. quib⁹ ꝫ ma
gistra uoce uertitur dr. queri
te pmū regnū dei & iusticiam
eius. ꝫ hec omnia adicientur uob.
meoq; cor de dns pmus sedet. q
apte pmitit. si uoluissem ire
ad eos. Qua enī sicut sēptū ē oma
opatur sēdm cōsiliū uoluntatis
sue. nō sēdm nrm meritū. ſ; quia
ipse tra uultr uisitatione sua nos dns
illustrat. traq; & cū uultr uenit &
cū uenerit pmus sedet. quia et
aduentus eius in cor de nro gratu
situs ē. & appetitus ei desiderij in
cogitatione nra equalis ceteris
desideriis nō ē. Sequit. Tamq; se
dens ē quasi rex circūstantes exer
citu. eram tam meritorū consola
tor. Quasi rex dns sedet in cor de.
quia circūstrepentes regit ani
moq; motus in nra cogitatione.
In mente quippe qm inhabitat du
tor pemia exercitat. inquieta sti
mat. frigida accendit. accensa mo
derat. emollit rigida. fluxa restrin
git. ex ipsa hac duplicitate cogita
tionū quasi quida illum exerci
tus circūstat. Siue certe quasi rex
sedet circūstante exercitu. q̄a
psidentē illū mentib⁹ electorū cir
cūstat turba uirtutū. Qui etiā
meritorū consolator ē. ea pmus
sione q̄ dic. Beati qui lugent. quo
ipsi cōsolabuntur. ſ turbus. Vide
bo uos & gaudebit cor uritm. et
gaudiū uritm nemo tollet auob.
Ita ꝫ que de sce ecclē capite dixim.

nil obstat si aduocē quoq; ei dē
ecclē referamus. Inea quippe or
do doctorū quasi rex p̄sidet.
quē fidelium suoq; turba circūstat.
Que scilicet multitudo fidelium
recte quoq; exercitus dr. qua
unp cunctu bonoq; opum undesi
nenti contra die contra temptatio
nū bella p̄parat. Corda quoq;
metu timentiū scā ecclā consolatur
dū p̄sentis pegrinationis et ūpna
afflictas electoq; mites pensat. &
has etne patē p̄missione letificat.
Considerate etiā qd cogitationes fi
deliū duumo sint. mortē peussē
& quos de dō conspicit districta
audisse ut tim eam. aut quoq;
quarimus & mansuetudinē eiū
pietatis audiant ut p̄sumant.
Sic namq; scā ecclā fidelib; suis de
pietate & iustitia redēptoris in
p̄dicationis serie spem miscet y
metum. quatin nec incaute de
mia confidant. nec desp̄ati iusti
cia timeant. nam ubi sit capi
tis formidantes refouet dicens.
Nolite timere pusillus grex. qa
cōplacuit pat uro dare uobis
regnū. atq; ne rē p̄sumtes ter
ret dū dicit. Vigilate & orate.
ut nō intretis intēptationē. Rur
sum formidantes refouet dicēs.
Audite quia nomina uīa scripta
sunt in celo. Sz; in semet ipsis p̄su
mentes de tret cū ait. Videbam
satha sicut fulgur de celo ca
dentē. Formidantes refouet
cū dic. Oues mee uocē meā audi
unt. et ego agnosco eas. et sequuntur
me. et ego uitā do eis. et non pibūt
in ētnum. et non rapiet eas q̄squā
de manu mea. Sz; in semet ipsis p̄su
mentē deterret dicens. Videbunt
signa magna et p̄digia ita ut in
errorē inducant si fieri potest etiā
electi. Formidantes refouet cū dic.
Qui p̄seuerauerit usq; in finē hic
saluus erit. Presumentes deterret
dicēs. Cū uenerit filius hominis pu
tas inueniet fidem sup terrā. Me
tuens refouet cū latronu dr. hodie
mecū eris in paradiso. Set terret p̄
sumens dum iudas et apostolar
gla in tartarū labit. De quo p̄sen
tencie diffinicionē dr. Ego uos elegi. et unus ex uob diabolus
est. Formidantē refouet cū dicit.
Si dimiserit uxorē suā ut. et illa
recedens duxerit uirū alenū. mi
quid reuertet ulr ad eam. nūqd
nō polluta et contaminata erit mu
lier illa. Tu aut fornicata es cū a
matorib; multis. tn reuertere ad
me dicit dns. Sz; p̄sumentē deter
cū dicit. Quid clamas sup contrito
ne tua. Insanabilis ē dolor tuus.
Formidantē refouet dicēs. Ergo sal
tē amabo. uoca me patrē meus. duc
uirginitatis mee tuē. Sz; p̄sumen
tē deterret dicens. Pater tuus amor
reus. et mat tua cecidit. Formidan
tē refouet cū dicit. Reuertere ad
uersitrix isrl. et non auertā faciē
meā a uobis. quia sēs ego sum dic

dñs. & ñ uasc̃at nũ imꝑpetuos. ⁊ ꝑsumꝫ de tꝛct. cũ ꝓpham siuũ abuꝫcessione phibet dicens. ⁊ assumas ꝑ eas laudẽ & oratiõnẽ qua ñ excaudiã uttẽpore clamo tis eoꝝ ad me uttẽpore afflictio nis. ⁊ quia si steterit coꝝ me mo yses ⁊ samuel. ñ ẽ anima mea ad ꝑplin istum. Sc̃a itaq; ecclã audi toꝝ suoꝝ uttẽ. & de miẽ benigni tate subleuat. & de iudicij distꝛcti one ꝑturbat. ⁊ quatin⁹ inꝑdicam one sua. dũ bene utrũq; ꝑmiscet clectis eius nec de exhibita iustitia ꝑsumant. ⁊ nec de ꝑtꝛita inuiq̃ta re desꝑent. ⁊ hoc q̃d ait. cũq; sedẽ quasi rex cur cũstante exer citu. eã tam̃ meꝛentiũ ⁊ solatoꝛ. sciendũ nob ẽ quod ualde edifi care lectoꝛẽ eã iuxta hystoꝛiã potest. ⁊ si ꝑpendat quom⁹ bonus rectoꝛib; iuxta sit. & regendi auctoꝛitas. & benignitas ⁊ solan di. Ait enim. cumq; sedeꝛẽ quasi rex ccũstante exercitu. ecce auc toꝛitas regiminis. ⁊ eã tam̃ mere ntiũ ⁊ solatoꝛ. ecce ministꝛium pi etatis. Disciplina enĩ ul⁹ miã mul tũ destituit. ⁊ si una sine altera re neat. ⁊ cũ ꝛca subditos suos ineẽ rectoꝛib; debet. & iuste ⁊ solans miã. ⁊ & pie seuiens disciplina. hinc ẽ q̃d semiuiuũ illi uulneꝛi bus qui a samaꝛitano in stabulũ ductus ẽ. & uinũ adhibet ⁊ oleũ. ut ꝑ uinũ moꝛdeant uulnera. ꝑ oleũ foueant. ⁊ quatenus unusq̃sq; qui sanand is uulneꝛib⁹ ꝑest. in uino morsũ distꝛctionis adhibeat. in oleo mollicie pietatis. ⁊ ꝑ uinũ mundent putida. ꝑ oleũ sanan da foueant. Misceda ẽ g̃ leni tas cũ seueꝛitate. ⁊ faciendũ ex utrq; q̃dam tẽꝑamentũ. ⁊ ut neq; multa asꝑitate exulceꝛent subdi ti. neq; nimia benignitate sol uant. Hoc nimirũ illa tabnacli archa significat inq̃ cũ tabulis urga simul ⁊ manna ẽ. ⁊ quia cũ sc̃ipturꝫ sacrẽ scientia in bono rec toꝛis pectoꝛe. si ẽ urga distꝛctio nis. sit & manna dulcedinis. Hinc etiam dauid ait. Urga tua ⁊ bacu lus tuus. ⁊ ipsa me consolata sunt. Urga enim ꝑcutim⁹. & baculo sust entam⁹. Si g̃ est distꝛctio urge quẽ ferat. ⁊ sit & consolatio baculi quẽ sustentet. Sit itaq; amoꝛ si ñ emol liens. sit uigoꝛ & ñ exasꝑans. ⁊ sit helus si ñ in moderatione seuiens. ⁊ sit pietas si ñ plus q̃m expediat parcens. Inueri libet in moy si pectoꝛe. ⁊ miam cũ seueꝛitate sociatã. Videam⁹ amantẽ pie ⁊ di stꝛicte seuientẽ. Certe cũ uir iustꝰ ꝑ se ante dñi oculos pene inuenu .v.m. abus̃ cõmꝰ esset offensã. tamen ei recte audiret. descende peccaũ populus tuus. ac sic ei diuina uox diceret. qui in tali peccato lapsus est. iam mis ñ ẽ. atq; subiungeret. dimitte me ut uasc̃at fuoꝛ meus cont̃ eos. & delea eos. faciaq; te in gentẽ magnã. ⁊ ille semel ⁊ iteꝝ ꝑ ppꝛo

cui ꝑerat. obicẽ se adumpetũ di
rascentis opponens aut. Aut di
mitte eis hanc noxam! aut dele
me de libꝝ tuo quẽ scripsisti. Pensem
ꝝ quib; uiscerib; eundẽ pplm ama
uit. p cui uita delibꝝ uitẽ se dele
ri petiit. Si tamẽ iste qui tanto eum
ppli amore constinguit. cont eius
culpas pensem. q̃nto zelo rectı
tudinis accendat. Nox enĩ pernici
one ꝓma culpe uenia ne delere
nẽ obtinuit. Si adeundẽ pplm ue
niens dic. Ponat uir gladiũ sup
femur suũ. Ire & redire de porta
usq; ad portã ꝓmediũ castrorũ.
& occidat unus q̃sq; frem y ami
cũ y ꝓximũ suũ. Secideritq; in die
illo quasi uiguti tria milia hoĩũ.
Ecce qui uita omniũ etiã cũ sua
morte pecit. Paucoq; uitã gladio
extinxit. Intus exarsit ignibus
amoris. foras accensus est zelo seue
ritatis. Tanta fuit pietas in se p
illus cotã dño morti offerre se ñ
dubitaret. Tanta seueritã in „
eos quos diuinꝝ seruire timue „
rat. ipse iudicii gladio ferire et.
Sic amauit eos quib; ꝑsuit ut p
eis nec sibi parceret. & tamẽ delin
quentes sic ꝓsecutus est q̃s amaũ.
ut eos etiã dño parcente ꝓsterne
ret. Ubiubiq; legatus sactus. ut
biq; mediator admirabilis. Cau
sam ppli apud dñm ꝑcib; causam
dei apud pplm gladius alligauit.
Intus amans diuine ire supplica
ndo obstitit. Foris seuiens culpã „

seriendo consupsit. Succurrit
eici omnib; ostensa morte pauco-
& ideirco omps ds fidele famu
lũ suũ eici exaudiuit agente ꝓ
pplo. Quia uidit q̃d sup pplm ac
turus eet ipse ꝓ do. Sic regimine
ꝝ ppli uirtũq; moyses miscuit.
ut nec disciplina de eet miẽ. nec
mia discipline. Vñ hic quoq; uir
ta utinq; uirtute dr. Sum q; sede
re quasi rex circũstante exercitu.
eia tamẽ merentiũ y solator. Sede
re quippe circũstante exercitu
uigor est ac disciplina regiminis.
merentiũ ꝰ cœda consolari minis
teriũ pietatis. Sed quia unde hec
necee e. ut expositionis sermo ad
spale intellegentia recurrat. Sca
ecclia abadularis sius extremis te
poribꝰ ꝑsia reminiscit tisacti u
ra regiminis. reminiscit y qñta
afflictis exhibuerit beneficia pi
etatis. Sui uidelicet disciplina y
mia tunc aleuꝰ uirridetur. Vñ
& subditur. Huc autt deridentꝫ
me iuniores tepore. Omis heredi
ci etatis unitꝰ salus ecclie cõparati
iuniores tepore congrue uocant.
quia ipsi abea. ñ autt ipsa egressa
ẽ abillis. Unde recte qq; ꝓphim dr.
A nobꝭ exierunt sꝫ ñ erant ex nobis.
nam si fuissent ex nobꝭ. mansissent
utiq; nobiscũ. Iuniores g tpr scam
ecclam irridentꝫ cum qui ab ea e
gressi sunt. doctrine eius uerbi
despiciunt. Ue quib; adhuc sub
ditur. Quoꝝ non dignabar pu

tres ponere cum gregi canib;
mei. Quis ē grex scē ecclē. nisi mul-
titudo fidelium. Vel qui alii h
gregis canes uocant. nisi docto-
res scī qui eorundē fideliū custo-
des extiterūt. Qui dū p dn̄o suo
diurnis nocturnisq; uigiliis intēti
clamauerūt. magnos ut ita dixerī la-
tratus dederunt p̄dicationis. De
quib; eidem ecclē ppsalmistā dr̄.
Lingua canū tuoꝝ ex inimicis. Non
nulli quippe ab ydolorū cultibus
reuocati. facti sunt p̄dicatores dei.
Lingua q̄ canū ecclē ex inimicis p
diit. quia conuersos gentiles. etiā
dn̄s p̄dicatores fecit. Vnde iudeoꝝ
tarditas qui p dn̄o loqui noluerūt.
increpante ppha rep̄henditur qui
ait. Canes muti. non ualentes lat-
re. Patres ū hereticorū dicimus. eos
uidelicet quos heresiarchas uoca-
mus. De quoꝝ pueersa p̄dicatione.
idest locutionis semine. sequentes
sunt ppli in errore generati. Scā q̄
ecclā cum canib; gregis sui hereti
corū patres dedignatur. quia inuen-
tores errorū diiudicando respuit.
eosq; inter ueros patres numerare cō-
tep̄nit. Qui et si q̄sdam uisi sunt a-
gentilitatis errore reuocasse. quorū
dam mores ad honesta agenda do-
cuisse. p eo tn̄ quod de dn̄o non rec
te senserunt. eos cum canib; gregis
sui non ponit. quia cū rectis p̄dica-
torib; non ascribit. Liquet enim qd
Arrius. Fotinus. Macedonius. Nesto-
rius. Eutices. ~~Nestori~~. Dioscorus. Se-

uerus. multiq; his similes docen-
do. atq; suadendo conati sunt pa
tres uideri. s; errores eoꝝ scā ecclā
uniuersalis districta ueritate di
iudicans. eos inter custodes gregis
sui non numerat. quos eiusdē gre
gis unitatē dap̄nat dissipantes.
De quibus uoce Pauli ephesiis dr̄.
Scio quia post discessū meū ingre-
dient ad uos lupi graues. non par-
centes gregi. Et quia non numquā
heretici quanto magis in pfidie er-
rore dilabunt. quasi tanto ampli
in exteriori sese opacione custodi-
unt. ita ut agere p̄ ceteris magna ui-
deant. scā uniuersalis ecclā cuncta
eorū opa despicit. que ex auctorita
te fidei non pdire ppendit. Vnde
quoq; recte beati iob uoce subiun-
gitur. Quoꝝ uirtus manuū erat in
p̄ nichilo. et uita ipsa putabat in-
digni. Virtus quippe in manu. est
magnitudo in opacione. S; uirtus
manuū scē ecclē pro nichilo ducit.
quia nullius ēē meriti cōspicit ue-
ra fide pdita quicquid opant. Ca-
ritatē quippe dei. et pximi deserūt.
qui et de deo falsa sentiunt. et a pxi-
mis iurgando diuidunt. S; uir-
tutē manuū sine caritate testatur
p̄dicator egregius nil ualere qui
ait. Si distribuero om̄s facultates
meas in cibos pauperum. et si tradi-
dero corpus meū ut ardeam. cari
tatē autē non habeam. nichil michi
pdest. Non numq̄ ū heretici signa
quoq; et miracula faciunt. set ut

hereticoꝝ

hic p̄mia afflictionis sue absti
nentieq; recipiant. uidelicet lau
des quas querunt. Vn̄ et redempto
ris uoce dr̄. Multi dicent michi
in illa die dn̄e dn̄e. n̄ne in nomine tuo
ꝓphauim⁹. et in tuo nomine de
monia eiecim⁹. et in tuo nomine
uirtutes multas fecimus. Et tc̄
confitebor illis quia nūquā noui uos.
discedite a me qui op̄amini ini
quitatē. Qua nimirū sententia
quid dat⁹ intelligi. n̄ ut in homi
nib; caritatis humilitas. n̄ aūt
debeant uirtutū signa uenerari.
Vn̄ nunc scā ecclā etiā siq̄ fiant
hereticoꝝ miracula despic̄. quia
hec scītatis speciē n̄ eē cognoscit.
.d. m. Probatio quippe scītatis n̄ ē signa fa
cē. s; unū quēq; ut se diligere.
de dō aūt uera. de ꝓximo v̄ me
liora quā de semet ipso sentire.
Nam quia uera uirtus in amore
ē. n̄ aūt in ostensione miraculi.
ueritas demonstrat que ait. In
hoc cognoscent om̄s quia mei es
tis discipuli. si dilectionē habue
ritis ad inuicē. Qui enī n̄ ait. in
hoc cognoscit⁹ quia discipuli mei
estis si signa feceritis. s; ait. si di
lectionē habueritis ad inuicē
apte indicat. quia ueros dī fam
ulos n̄ miracula. s; sola dī caritas
ꝓbat. Testimoniū g̊ sup̄ni disci
pulatus ē. donū fraternę dilōnis.
Quā uidelicet dilectionē quia he
retici om̄s habere refugiunt.
dū ab uniūsalis ecclē unitate di

uidunt⁹. iure de eis dr̄. quorū
uirtus manuū erat ꝓ nichilo. Et
quia ad eadē signa que exhibēt
nulla humilitate concordant. rec
te subditur. et uita ipsa putabant⁹
indigni. Vel certe om̄s hereticos
scā ecclā uita ipsa fatet⁹ indignos. qa
nimirū sub nomine xp̄i militant
cont̄ nom̄ xp̄i. De quib; adhuc sub
dit⁹. Egestate et fame steriles. Om̄s
heretici dū in sac̄ eloquio plus se
creta dī student ꝑscrutari quā
capiunt. fame sua steriles fiunt.
Neq; enim ea querunt ex quib; semet
ipsos ad humilitatē erudiant. mo
res intrinquillitate disponant. pa
cientiā seruent. longanimitatē
exhibeant. s; ea solūm̄ que eos
doctos ac loquaces demonstrent.
Illas scire appetunt ex quib; singula
rit̄ eruditi uideant⁹. plerūq; enī
audact̄ de natura diuinitatis tc̄
tant. cū semet ipsos miseri nesci
ant. Egestate g̊ ac fame sua steri
les fiunt. quia ea ꝑscrutari deside
rant ex quib; bone uite germina
n̄ ꝓducant. Vltra se q̄ppe sunt que
ꝑscrutant⁹. dūq; ad hoc tendunt qd̄ cō
p̄hendē nequeunt. ea cognoscē negli
gunt. ex quib⁹ eruditi potuerunt. Quā
bene eoꝝ audaciā p̄dicator egregi⁹ re
frenat dicens. Non plus sape quā opor
tet sape. s; sape ad sobrietatē. Hinc sa
lomon ait. Prudentie tue pone mo
dū. Hinc rursū dicit. Mel inuenisti
comede qd̄ sufficit t̄. ne forte satiat⁹
euomas illud. Dulcedinē q̄ppe spālis

intelligentie qui ult⁹ q̄m caput
comedere appetit. etiā quod ꝑme
detat euomit. ⁊ quia dū sūma in
telligere ult⁹ uires querit. etiā
que bene intellexerat amittit.
Hinc rursum dic̄. Sic̄ qui mel mul
tū ꝑmedit nō ē ei bonū. ⁊ sic qui scr
tatre ē maiestatis opp̄mit agēdā.
Sēdā quippe inuisibilis ꝙ diuoris q̄
moderate inquisita nos erigit. ⁊
ult⁹ uires ꝓ scrutata ꝓmittat; q̄a
hereticī de sublimi intelligentia
q̄nto ampli⁹ repleri ambiunt.
tanto ampli⁹ inanescunt. ⁊ bene de
eis dic̄. egestate & fame steriles.
Immoderatus namq; auisib; cognit
onis stupnē scientiā quo plus appe
tunt. ⁊ plus amittunt. Et cōtra hu
qui in scā ecclā uerace⁹ st humi
les. & uerace⁹ docti. nō rūt dese
ertis celestib; & quedā consideꝛa
ta intelligere. & quedā nō in
tellecta uenerari. ⁊ ut & que intel
ligunt uenerant teneant. & que
nec intelligunt humilit⁹ expec
tent. Unde nob⁹ ꝓ moysen dic̄. ut
comedentes agnū. q̄ cq̄d de eo re
liquū fuerit igne ꝙburam⁹. Agnū
quippe comedim⁹. cū multa de dñi
ce humanitatis mystio intelligen
do recondim⁹. inuenit⁹ in nūs.
Sic quo quedā nob⁹ remanent q̄ co
medi nequeunt. quia multa ad
huc de illo restant que intelligi
nequaq̄m possunt. que tam̄ igni
cōburenda sunt. ⁊ quia ea que ca
pe de illo nō possum⁹. humilit⁹ sco
spu reseruam⁹. Que plerūq; hu
militas ea etiā electos sensib; ap
rit. ⁊ que ad intelligendū impossi
bilia ee uidebantur. Nam puer se
hereticoꝝ inter s dū s supbe intel
lectū ꝓbauit. q̄si certas dare sen
tentias etiā de incognitis p̄sumit.
unde fit ut ipsa eos elatio que
intus sapuit ipsos eleuat. auerta
re foras. repellat. ⁊ uix q; indictis
di exteriora capiant. qui secreta
spālia penetrasse se singulariter pu
tabant. Ꝙ nō hic quoq; subdit⁹.
Qui rodebant insolitudine squa
lentes calamitate ꝙ miseria. ⁊ et
mandebant herbas. ꝙ arbor⁹ cōtu
ces. Rodi solet qui comedi nō pot
Hereticī aut̄ quia scīpturā sacram
intelligere sua uirtute moliunt. ⁊
eam pene dubio apprehendere ne
quaq̄m possunt. Quā dū nō intel
ligunt quasi nō edunt. ⁊ quia stup
na grā nō adiuti. hanc edere neque
unt. quasi quib⁹dā illā nusib; ro
dunt. Exterius q̄ppe contrectāt
cū quida conant. ⁊ si nō ad eius inte
riora ꝓueniunt. Qui q̄a abuni
uersalis ecclē societate diuisi sūt. ⁊
nō quolibet rodere si insolitudi
memorant. Ad quā rumpit⁹ solitu
dinē quia ꝓditores falsi seq̄ces
sus habebant. ⁊ longe ante ueri
tas p̄monuit dicens. Si dixerint
uob⁹ ecce in deserto ē. nolite exi
re. Qui recte ꝓhibent calamitate
& miseria squalidi. ⁊ quia ꝙ mor
tui ꝓprie ꝙ sensiui ꝓpriate de

.ss
.ss
.ss

specu. Qui herbas quoq; & arbor
cortices manducat. quia elationis
sue obice repulsi in sac eloq̃o mag
na & ultima percipere nequeunt. si
uix nulla teneta queda & exte
riora cognoscunt. Herbas q̃ppe
dicta planiora. / arbor cortices
partiũ eloquia exteriora signant.
Qui q̃ ea sicut appetunt ex quibus
docti nequaq̃m sint. si ee uidant.
diu in sac̃s uoluminib̃ uum cartha
ris erga dñm & pximũ medullit̃
ñ exquirunt. q̃si ex herba ut cor
tice pascunt. / quia ultima ſt uel
exteriora que mites superbientiũ
mutuum. Ut certe herbas mandẽ
t̃ de scriptura sacra munima p̃cepta
seruare. / maiora contẽp nere.
Quas bene uerbas increpat dicẽs.
Ve uob scribe & pharisei & ypocri
te. / quia decimatis mentã et ane-
tũ. et caminũ. et reliquistis que g̃
uiora sunt legis. Qui arboreũ quo
q; cortices manducant. / quia sunt ñ
nulli qui in sacris uoluminibus
solam litteri superficiẽ ueneranť.
nec quicquã de spirituali intellectu
custodiunt. / cũ nichil in uerbis di
amplius nisi hoc quod exterius au-
dierint ee suspicant. Quos tamen i
cunctis erroribus suis manus gle appe-
titus possidet. / eosq; honoris ambi-
tus captiuos tenet. et plerũq; p̃ ipsa
que locunt̃ nichil aliud quã terre-
na lucra appetunt. De quibus p̃ paul-
lũ dr. Huiusmodi enĩ dño xpo seruiunt. / si suo uentri. Unde recte quoq; subiun-
gitur. Et radix uniuersor eor. arbor quoq; unius p̃fulis pu
nctiones habet. / sic quippe sunt
hirsuta que p̃ferunt ut spinis simi
lia contrectantẽ pungere ualeant.
Spina v ẽ omne peccatũ. / quia diu
tractat ad delectationẽ. quasi pun
gendo lacerat mentem. Vñ iusti uo
ce & penitentes dr. Conuulsus sum
et cũpunctus sum mea diu & figit spina. /
quia scilicet mens ad lamentũ uite
ut peccati puncto penitendo sta
ngat. Intimo compunctione quoq; alia ñ
confringit. si configi spina p̃hibet.
Quid ut ideo licet abeo dẽ sensu ñ dissol
uat. / quia penitentis animã ad luc
tũ ducit. dũ p̃ peracta culpã in me
moria fixa retinet. Quod g̃ pradi
cẽ unius. in auaricia designat. /
ex qua peccatorum omniũ spine pro
ducuntur. De qua & p̃ paulũ dr.
Radix omniũ malorum ẽ cupiditas.
Ipsa quippe latenter ortu in mente. si
punctiones peccatorum omniũ patefacit
p̃ ducit in lucem. Quas uidelicet pu
nctiones ab hac radice surgentes. /
statum p̃dicatores egregi insinuat
cũ subdit. Quã quidã appetentes
errauerũt a fide. / & inseruerũt sibi
doloribus multis. Quid enĩ multos
dolores dixit. / quasi nascentes in
notuit ex hac radice punctiones.
In unius q̃ peccata. / in radice v
nius q̃d aliud quã auaricia.
id ẽ materiã intelligim̃ peccatorum.
Quia g̃ plerũq; heretici sola in ubi
sius exteriora lucra sectant̃. nec

ignorant qui pulsa astruunt: si er
roris p̄dicamina n̄ deserunt. dū
tumptus p eipe quasi doctoꝝ uo
lunt. bene de eis sc̄i uri nē uoce
dix. Ecce radix unipoꝝ erat cib⁹ eoꝝ
qua dū rotis mus sue sensib; ama
ricia cogunt quasi eo alimēto
uescuntur. de quo nasci p cul du
bio peccatoꝝ sequentiū punctio
nes solent. Qui si q̄n̄do insāe eloq̄o
quela quasi prudent inuenium
que dū n̄ intelligunt p suus se as
seruonib; suspicant. max miseri
audtoribus suis. quoꝝ n̄ animas
& substantias appetunt. hec uocife
rantes aspiguntur. Vñ ꝯgrue subin
fert. Qui de conuallib; ista rapien
tes cū singula repulsent. ad ea cū
clamore curr̄ebant. De conualli
bus illa rapuunt. quia hec de hu
milib; dicit⁹ patr̄ū sup̄bo spū col
ligunt. que dū p suus se patribus in
uenisse glant. ad ea cū clamoribus
curr̄unt. quia uidelicet omne qđ
sentiunt appetitu laudis. ad aures
hominū diffamare conant. Seq̄r.
in deserti⁹ habitauerunt tor̄entiū. ba
in cauernis r̄e ul sup glarea. Tor
rentes dicunt ruos qui aquis hie
malib; colliguntur. qui certis etiā
temp⁹; are scunt. Iure ttaq; in
uentores p̄sulum dogmatū torr̄en
tes uocantur. quia a calore carna
lis frigidi q̄si in tempore tēporis
hiemalis exercescunt. qui n̄ p̄ petua
plenitudine p fluunt. Sic catholicoꝝ
allegationib; quasi estuus solibus
exsiccant. & quidē inuentores
puersoꝝ dogmatū cont scām ec
clām exorto feruore iam ueritatis
extincti sunt. Si tamen eoꝝ discipuli
ea que illi docuerūt. tenere ac defen
dere n̄ desistunt. Isti g̃ qui illoꝝ se
cunt errores in deserti⁹ torr̄entiū
habitant. idē meoꝝ p̄dicatione
confidunt. quoꝝ eloquia catholi
coꝝ iam responsione & ratiocina
tione siccata sunt. Quid v̄ aliud ca
uernas r̄e. quā occultas hereticoꝝ
p̄dicationes accipimus. Sic enim
unit se hereticis clandestinus conuen
ticulis eoeunt. ut errori suo re
uerentiā quā exactione n̄ ualent
p̄beant ex occultatione. & infir
mis animab; p̄untatis sermo tan
to reuerendus appareat q̄nto se
cretus. Vñ apud sālomonē mulier
sub typo hereseos suadet dicens.
Aque furtiue dulciores sunt. & pa
nis absconditus suauior. Que oc
culta scilicet p̄dicamina de testat
uernas dicēs. Si quis uob⁹ dixerit
ecce hic ē xp̄c. aut ecce illic noli
te credē. & rursū si dixerint uo
bis. ecce in deserto ē. nolite exire.
ecce in penetralib; nolite credere.
Sicut enim fulgur exit ab oriente
& paret usq; in occidentē. ita erit
& aduentus filij hominis. Hoc ttaq;
illic in penetralib; qđ hic dr̄ in ca
uernis. In cauernis g̃ hereticī habi
tant. quia pleriq; errorē sui n̄ secre
tis p̄dicationib; occultant. ut q̄s se
doctioribus; prudentioribusq; n̄ indi

cant. eo ad se uehementius impetuos
trahunt. Vnde bene etiam subinfertur
ut sup glaream. Glaream quippe illos
minutissimos lapides dicimus. quos
aquam pluuialis trahit. Doctores igitur
peruersorum dogmatum sup glaream habi
tant. quia illas hominum mentes tra
hunt. que nulla grauitatis stabilita
te solidantur. quas uelut de loco ad
locum semp flumina errorum ducunt.
Vnde et predicator egregius cum audi
tores suos non temporaliter duci sed for
ti cuperet grauitate solidari ammonuit
dicens. ut iam non simus paruuli fluctu
antes. nec circumferamur omni uento do
ctrine. Scam itaque ecclesiam ab aduersariis ad
modicum depressam. cum sibi audaces erran
tium mentes insultare conspexerit. que
eorum conuersatio fuerit ad memoriam re
ducit dicens. in desertis habitabant
torrentium. et in cauernis terre. ut sup
glaream. Quia enim eorum peruersa predicatio a
misso igne caritatis ex frigore mentis
conualuit. profecto in torrentium desertis
habitauit. quia uero aperta et libera non fuit
in caruernis latuit. quia autem plebem
non fixam sed mobilem tenuit. non sup petram
sed sup glaream mansit. De quibus ad
huc subditur. Qui inter huiuscemodi
letabantur et esse subsentibus delicias compu
tabant. Quid nomine sentium. nisi eas quas
iam supra diximus punctiones intelligimus
peccatorum. Quia autem peruerse mentes
gaudent in iniquitatibus quas flere de
buerunt. omnes heretici tanto se mani leti
cia extollunt. quanto magis ad peiora
conualescunt. atque esse subsentibus delicias

deputant. quia inde peruersam mentem
ad gaudium subleuant. unde spinas pec
catorum portant. Nam si quando ad erro
rem suum ualuerint quempiam trahere se
se per leticiam iactant. atque unde sibi peccata
cottidie etiam alios perdendo congregant.
inde se quasi esse duces ad iusticiam exul
tant. Bene igitur dicitur. Qui inter huiuscemo
di letabantur. et esse subsentibus delicias
computabant. Trahunt enim quos ualent
ad perditionem suam. et dum peccatis uel cul
pis culpas non cessant addere. credunt se
uirtutum opulentiam cumulare. Sequitur.
Filii stultorum et ignobilium. et in terra pe
nitus non parentes. Eorum uidelicet filii.
qui fuerunt errorum magistri. Filii igitur
dicuntur non de eorum semine sed de imitatio
ne generati. qui docendo peruersa stul
ti fuerint per ignorantiam uiuendo nequiter
ignobiles per actionem. qui redemptori nostro
nulla sapientie nulla uite cognatione
coniuncti sunt. De quo salomonis uo
ce in laude sancte ecclesie dicitur. Nobilis in
portis uir eius. Hi itaque quia peruersa erran
tium exempla secuti sunt. filii stultorum
et ignobilium esse memorantur. Recte autem
subiungitur. et in terra penitus non paren
tes. quia dum hic uideri aliquid appetunt.
nimirum a terra uiuentium exortes fiunt.
Sed hoc quod in hereticorum typo diximus
omnino nichil opstat. si etiam de peruer
sis atque carnalibus quamuis in recta fide po
sitis sentiamus. Neque enim sancta electorum
ecclesia solos sibi aduersarios deputat. qui
ab eius fide positi extra dissentiunt. sed
eos quoque qui uitam illius male uiuendo
interius premunt. Contempletur igitur erumpna ir

ruentis aduſtatis afflicta. quom aduſtatis ſiue ſepe inquoꝝ & intra ſe uuen
tum purgare ꝙuata ſit. contẽpletur
qꝫ exigentib⁹ meritis quorũdã ñ mun
de in illa urra turbata ſit omnũ. &
dicat. Qui rodebant inſolitudine ſq
lentes calamitate & miſeria. Sicut in
prima hui⁹ opis parte pfat⁹ ſũ. puruum
exꝑlanauit ſ non nũquã ſolet intelligi
ſolitudo mitis. Sed hoc in loco cũ ſolitu
do ꝓobꝛurgatione dicit. quid aliud
quã boni deſtitutio demonſtrat. Inde
& ſubiungit typo ieremias peccatoris a
nimã deplorat dicens. Quom ſedet ſo
la ciuitas plena pplo. Sed cũ ꝑ beatũ
iob dictum dicit rodebant inſolitudine.
liber inueni hoc etiã qꝫ ꝑ ꝑſalmiſtã
dictũ é. Inimici ei terrã lingent. Duo
quippe ſunt genꝛa hominũ ambitioſi
que ſeruientiũ. unũ uidelicet qꝫ ſep
auaritiã blãditias unc lingue.
aliud ũ qꝫ apta ui intendit rapine.
Nam rodim cũ aliqd exteri⁹ fortu adꝛu
ſit ameꝛim. lambitur enĩ quando qꝫ
dã facile ñ poteſt in piſſa lingua lemma
re guſtat. Omſi gr ſub ſpecie fidei pue
nientes qui aliena appetunt. ſ; ea
que appetunt rapere nequaquã poſ
ſunt. blandiſ autẽ ſermonib⁹ & quaſi mol
lene dulcedinis concupita abſtahere
conant. quid aliud quã terrã lingunt.
qua terrena queq; que uidere neq;
unt auferre mollita lingue moliunt.
Qui ũ in hoc mundo aliqua poteſtate
ſuffulti ſt. & concupiſcentes aliena blan
dis quidẽ exhortãde deſpiciunt. quia
tñ in iuſto robore poſſunt implere qꝫ
uolunt. hi hoc qꝫ appetunt ñ tã
bunt ſ; rodunt. quo ꝓpinquoꝝ
uitã uirtũ fortitudine uelut ad
niſu dentiũ demoliunt. conſpici
at itaq; ſcã eccl̃ã uetaſ diuiciaſ et
ne patrie. conſpiciat frequentiã
ſuꝑnoꝝ ciuiũ. conſpiciat inelecti
ſius cultũ mitis q innumerabiliũ
bona uirtutũ. atq; ab eis adꝑauoꝝ
uitã omũ bono deſtitutã mentis
oculm reuocet. & exulloꝝ cõparatio
ne uideat qualit iſta cunctis ſit
uirtutib; uacua. qua ſuꝑna de
ſeruit. infima concupiuit. uideat qm
ar tales ſe quaſi intra poſitos diu
toletaſſe. atq; ex eoꝝ culpis uſq;
ad bonoꝝ quoq; ꝓcula ac detrima
ꝓuenuſſe & dicat. qui rodebant in
ſolitudine. de ſiapte conqueratur
dicens. Diuena etiam uolent rapi
endo ñ rodere ent. in ꝓ ipſi in in
teriorib; ſuis ſoli ac uacui, uir
tutum cultura remanerent. Bene
autẽ eoꝝ qualitatẽ explicat dicens.
ſqualentes calamitate y miſeria.
Egra namq; caro ſi ſtudioſe curari
negligit ſqualore deſuꝑ ducto
in infirmitate deteriuſ grauat.
& dũ calamitati egritudinis negli
gentie miſeria addit. grauioꝝ mo
leſtia ob ꝙto ſqualore toleratur.
Natura g humana bene condita. ſ;
ad infirmitatẽ uicio ꝓprie uolun
tatis lapſa in calamitatẽ cecidit.
quia ꝑſſa in numeris neceſſitatib;
nichil in hac urta in unde af
fligeret inuenit. ſ; cũ eiſdem

plenum. ad ꝙd attinet ſi forte

nature nr̃e necessitatib; plerũq; plusq̃m ex pedit deseruimus miseriq; curã negligim⁹. ex miseria negligentie infirmitati nr̃e addimus squaloꝛ̃e culpe. Necessitates namq; naturales hoc habere ualde piculosum solent. q̃d sepe meis minime discernit. q̃d circa illas p utilitatis studium. & quid uoluptatis uicio agat. Crebro enim occasione seductionis inuenta dum necessitati debita reddim⁹ uoluptatis uicio deseruimus. & infirmitatis uelamine ante discussionis oculos excusatio nra sẽ pallliat. ac quasi sub patrocinio explende utilitatis occultat. Infirmitatẽ ꝰ nature nr̃e p negligentiam relaxare nichil est aliud quam calamitati miseriã addere. ac uicio squaloꝛ̃e ex eade miseria multiplicare. Nñ scit uir inome q̃d agunt studiosissima intentione discernunt. neq; d ab eis plus nature sue infirmitas quã s debetur exigat. ne sub necessitatis tegmine in eis uicium uoluptatis excrescat. Aliud enim ex infirmitate. aliud ex ẽptationis suggestione sustinent. & quasi quidam rectissimi arbitri. sunt necessitatẽ uoluptatẽq; constituti hanc ꝫ sublendo subleuant. illam p̃ mendo frenant. Nñ sit. ut & si infirmitatis sue calamitatẽ toleant. tam ad squaloꝛ̃e miserie p negligentiã ñ descendant. Hoc ip sum enim ee incalamitate ẽ. necessitates nature ex carnis adhuc corruptibilis infirmitate sustinere

Quas uidelicet necessitates cupiebat euadere qui dicebat. De necessitatib; meis eripe me. Sciebat enim plerũq; uoluptatũ culpas ex necessitatũ occasione prumpere. & ne quid spontanei amitteret hoc ipsum satagebat euelli q̃d nolens extra dicem tolerabat. ut cõm̃ prauis gaudent urbis corruptionibus siue necessitatibus. quia numirũ eas adusum uoluptatis reuocquent. Sum enim reficiendus cibo ex portis; nature seruunt p delectationẽ gule in uoluptatis ingluuie distendunt. cũ tegendis membris uestimenta querunt. ñ solum q̃ tegant. sed etiam que extollant ex petunt. & cõm̃ torporẽ frigoris ñ solum que p pungue dine mumant. sed etiã que p mollicie delectẽt ñ solũ que p mollicie tactũ mulceant. sed etiam que p colorẽ oculos seducant. Necessitatis g̃ causam in usum uoluptatis uertere. q̃d ẽ aliud quã calamitatis siue squaloꝛ̃e miserie sociare. Pressa itaq; ẽptor ad ũsitatis ecclã reminiscatur eoꝛ ex quoꝛ merito talia sustinet ꝫ dicat. qui rodebant insolitudine squalentes calamitate & miseria. salamitate scilicet ñ squalerent. sin strictis necessitatib; uoluptatũ miseriã ñ sup addereꝫ. Quas uidelicet necessitates ex parentis p̃mi culpa me-

ruimus. Hi vero qui calamitati suę
miseriam adiungunt. ex cruciatu
penę ad augmenta prorumpunt
culpę. Sed utinam tales cum ad melius
permutari despiciunt. ita perversa
agerent. ut non ea etiam aliis perpi
narent. Utinam illis mors sua sola
sufficeret. quod non uirulentis persuasio
nibus alienam etiam uitam necarent. In
uident enim alios esse quod non sunt. do
lent alios adipisci quod perdunt. nam
si qua forte in aliorum actibus exoriri
bona conspiciunt. mox ea manu pes
tiferę exprobrationis euellunt. Unde
quod sequitur. Et mandebant herbas
quod arborum cortices. Quid enim per herbas
nisi te nera ac terrę proxima bene inco
antium uita. quod quid per arborum cortices
nisi exteriora opera eorum qui iam sub li
mia appetunt. designantur. Praui
namque cum recta incipientes aspici
unt. aut irridendo. aut quasi con
sulendo contradicunt. cum uero iam quosdam
pensant ad summa proficere. quia eorum
prouectus funditus dissipare neque
unt. a quibus dam illos suis operibus diu
tunt. Herbas itaque eis quod arborum cor
tices mandere est. uel studia bene in
choantium. uel operationes quorundam
iam more arborum ad superiora tenden
tium. pestiferis persuasionibus quasi
quibusdam malicię suę dentibus dissi
pare. Herbas mandunt reprobi cum
infirmorum inicia irridendo consu
munt. arborum quoque cortices man
dunt cum manu perversi consilii aut ita
recte crescentium tegmen bonorum

operum subtrahunt. Hos autem in quibus
dam actibus uelut arbores expoli
ant. illos vero uelut herbas. quia de
spicientes trahunt. quasi quę calcant
comedunt. quorundam iam fortitu
dinem in alta surgentem ex parte de
moliuntur. quorundam vero tenerritudi
nem quod adhuc inimis positam penitus
conterunt. Dicat ergo. Mandebant
herbas quod arborum cortices. quia prius
irrisionibus in non nullis exteriora opera
in nullis autem per spem uirentia corda
dissipabant. Vel certe herbas man
dere est. leuia quedam ac tenera de
antiquis patribus imitari. arborum vero cor
tices edere est. eorum opera superficietenus
agere. sed intentionem rectam in eis
dem operibus non tenere. Sunt enim non nulli
qui dum presentis mundi gloriam eiusdem
mundi actionibus adipisci non possunt
speciem sanctitatis appetunt. habitum
uenerationis sumunt. imitatores
antiquorum patrum uideri concupiscunt. quod quasi
quod quedam quidem parua ac leuia per
agunt. sed eorum fortia quod quę ex solius ca
ritatis radice prodeunt. imitari con
tempnunt. Hi uidelicet herbas edunt
quia magna negligunt quod uilibus
saciantur. plerumque tamen etiam quedam
quasi robustiora opera exercent. sed
intentionem rectam in eisdem operibus non
tenent. Quibus profecto arborum corti
ces mandere est. exteriores electorum
actus assumere. quod intentionem bonam
in bonis actibus non habere. Dum enim pro
humana laude recta opera exquirunt
sed imitari cor recte operantium negli

gunt. ex solis arborum corticibus re
plentur. Toto namque desiderio pre
sentis uite gloriam uel abundantiam
querunt. Unde recte subiungitur. Et radix
iuniperorum erat cibus eorum. Intus enim
quam uis per fidem positi. dum plerumque
auaricie cogitationibus seruiunt.
quasi illud comedunt unde in extre
mo uite suppliciorum aspera proferantur.
Qui dum non frugem diuini eloquii concu
piscunt. sed ad rerum temporalium ambi
tum seruiunt. nequaquam pane tritici sed
radice iuniperi saciantur. Ipsa quippe
eos ab imis atque infimis oborta oc
cupant. que illos more iuniperi post
modum ex duricia retributionum ue
lut ex asperitate foliorum pungant.
Contempnentes namque dum hic mini
me sentiunt. quantum sit malum quod
agunt. Adhuc enim iuniperi radicem
comedunt. sed huius radicis quam sint
rami asperi non attendunt. quia nimi
rum praua actio modo quasi ex radice de
lectat in culpa. sed postmodum quasi
ex ramis pungit in pena. Ubi et be
ne subiungitur. Qui de conuallibus
ista rapientes cum singula reperissent.
ad ea cum clamore currebant. In com
paratione uidelicet superiorum omnis
presens uita conuallis est. Hi itaque quia sub
limia montium idem fortia acta sanctorum
contemplari nesciunt semper in obli
gatione infima quasi in conuallibus
conuersantur. et dum quodlibet lucrum uel
parui stipendii inueniunt cum cla
more currunt. quia hoc abstrahere
etiam iurgando moliuntur. In conualle

enim repertis singulis cum clamore
currere est. sub ortis causarum occasi
onibus etiam pro parua stipe litigare.
Plerumque autem que sanctum bona actio os
tentat. oborta terreni commodi
occasio examinat. Videas namque non
nullos iam sublimia agere. iam in
abstinentia. iam in doctrine opere pa
trum precedentium exempla sectari.
sed cum repente presentis uite lucrum quasi
fructum conuallis inuenerint. ad hoc
cum clamore currunt. quia disrupta
ad illud de superducte sanctitatis tranquil
litate prosiliunt. Possunt quoque per her
bas atque arborum cortices non solum quod pre
dictum est bonorum opera. sed in hac uita
consolationes ac prosperitates intellegi.
Sepe enim omnipotens deus electos suos cum
donis interioribus ditat. exteriori
bus etiam honoribus subleuat. cumque eos
preferendo ceteris honorabiles reddit.
latius imitabiles ostendit. Et non nun
quam praui eorum quidem uitam despici
unt. sed felicitatem in hoc mundo as
sequi concupiscunt. Quia igitur blandi
menta hic transitorie consolationes querunt
herbas comedunt. quia in cogitati
onibus suis exteriorem eorum gloriam medi
tantur. arborum cortices mandunt. et
quomodo in his omnibus soli auaricie to
ta intentione deseruiunt. radice
iuniperi replentur. Que cuncta de con
uallibus rapiunt. quia ex amore huius
infime et corruptibilis uite in mun
sis cupiditatibus inardescunt. et cum
singula reperiunt ad ea cum clamoribus
currunt. quia uidelicet sanctorum patrum

quoꝝ merita adipisci non queunt
loca atq; regnuma apphendé sata
gunt. / ꝙ cū tranquille nequeūt
hec pleriq; assequi. ẽnā disrupta
concordie pace moluunt. Qui ꝓco
qđ longe aparū ꝓcedentiū ach
one disiunch sunt. / recte subiun
gūt. Indeseruꝫ habitabāt torrenti
ū ꝙ uncauernis tre. / vt sup glare
am. Inbona ꝙ enī parte recte te
rentes scōs ꝓdicatores accipiū. /
qui dū unꝑsenti uita duuunt nob
eloquiꝫ influunt aquas multitu
dine q̄si unbieme colligunt. Qui ꝙ
estuo sole aduenīente se subtrahūt. /
qua cū ẽtne patre lux emicuerit
ꝓdicare cessabunt. Hoꝝ torrentiū
deserta sunt uite tempaliꝫ cōmoda. /
ea nāq; deserunt ꝙ adluchra se
celestia adipiscenda conūtunt.
Cuncta aūt hec torrens uite reliq
tur qui dicebat. Xpt quē omia de
trimentū feci. / ꝙ arbitror ut stercora.
Sy qa quoꝝ mentes ea in hac uita
adipisci appetunt. quē despicien
tes uasta derelinquunt. / indeserta
torrentiū habitare referunt. Sua
enī que scis indigna sunt. / ipsi pci
pe ꝓ magno concupiscunt. Cauer
ne aūt tre s cogitationes pue in
quib; se ab humanis oculis abscondūt.
Fraus qppe ut sē abhominib; iudi
cium. / duq; aliud q̄. s simulāt
sese unconscientie suę latibulis q̄si
untre caūnis occultant. Qui cuncta
hec non agerent n̄ de tna y solida
vita desperent. / n̄ in hoc incerto te

poralitatis animū figerent. Y in bn
subdūt. / vt sup glarea. Glarea mmq;
ē uita ꝓsens. / que undesinenter ad
tminū suū ipso defectu mutabili
tatis quasi impulsu fluminis ducit.
Sup glarea itaq; habitare ē fluxu
uite ꝓsentis inherere. / ꝙ ibi intem
tionē ponē ubi gressum nequeat fixe
stando solidare. Est aliud in glarea
qđ neq; debeat tacendo ꝓtiri. /
quia cū pes in ea supfixe ponit. ipsa
ei uolubilitate labit atq; adima
deuorat. Cui indelucy rei in nullo di
crepat uita puoy. / qa cū p amore
mundi aliqua student lucra atq;
honesta agē quasi planū in supficie
petē ponunt. / sy repente pes ad
ima labit. / qua re oy actio dū plura
semp appetit usq; ad iniqua y in
lucra descendit. Cū g scā ecclā hui
tēpis contra ia tolerat aduna car
nalū quos adūsos sibi ẽnā in spis
sustinuit p memoriā recurrat. / ꝙ
quoꝝ merito hec patiat agnoscat
ducens. Indeserta habitabant torren
tium ꝙ in caūnis tre. / ut sup glarea.
— scil mutabilitate intentionē suā
figē appetunt. sup glarea habita
re referunt. Sy una tales qua
perca nolunt impugnare temp
tantia flendo tigerent vt cōmissa. /
utinā mala sua saltē ppetia cogno
scerent. atq; sterili ficulnee cophi
nū sterroris id ē infructuose nīa
pigredinē lamentationis admoue
rent. Sy haby hoc plerūq; humanū
animū ꝓpium. / qđ mox ut inculpa

ꝙ qua enī parū doctina destitutam sūt indeserta torrentium. qa innocentib; se cogitationib; tegunt. meaeruntsire. / qa ū imitentur —

labit a sua adhuc longus cogitatione separatur. Hoc ipsum nam q; malū quod agit. mitti se obicē ante oculos rationis uitat. Vñ fit ut anima a pulsa uoluptatis tenebris obsessa. post modū bonū iam nec q̄d querat agnoscat. Quanto enim magis malis adheret. tanto minus intelligit bona que p̄didit. Lux q; pe uerbi tatis quā subtulit reprobo culpas examinat. quo habita ne gligit. eo p̄mium districtus iudicis ut nec amissa requirat. q; cū abac tu repellit fugit a sensu. ut cuius quasi facies inope contempnit. ei p̄recordationē iam nec iga uideant. Hinc nāq; ē q̄d reprobi sub tecti flendis scelerib; gaudent. De quib; p salomonē dicit. Qui letant cum male fecerint. et exultant in reb; pessimis. Hinc ē q̄d lacrimas causam tepidantes p̄agit. Hinc ē q̄d mortis suę negotium ridentes exercent. Vñ hic quoq; apte subungit. Quia mittit huic cēmi letabant. et ee subsemib; delicias computabant. Int huicemodi letitiā quia nimirū attendunt tristitia quę p̄cipiunt. et utrueri negligunt p̄manentia bona quę p dunt. cumq; amore tēpaliū flagrant uerā letitiā uolentes ignorant. quo si studiose cognoscere quererent q. flenda sint gaudia quę appetunt uidēt. sed dū meliora scire contempnunt. sola sibi uelut fūma eligunt quę usibilit oculis fugaci seductione blandiunt. uisibilia scilicet sequentes cor fugiunt. et tanto extra se gaudet quanto recordationē sui intra se non habent. Discentes tam ecy gaudijs plenū q; tribulationes. atq; ex reb; ipsis exquib; supbi flagellant. lleq; eni sine grauib; curis. molestijs possunt ē palia que appetunt sit non habita q̄re sit quesita seruare. uti equales p̄stamore glām excepte amino rib; reuerentiā plus q. oportet exigē. et min q. debent eande maiorib; exhibē. plenū q; poten nam p unusquisq; ostendē. semp pua agē. et tam ne opinionē putans habeant formidolose custodire. Hec p̄fecto omia mise ros pungunt. sed easde punctio nes ipso rerū tēpaliū uota amo re non sentiunt. unde y recte nunc dicit. y ee subsemib; delicias co putabant. qua percany delectationib; p̄sti. y affectu uite p̄sentis q. sint aspa que parum ignorant. Erant naq; sy subsen tib; qua reb; quide tēpalib; gaudent sy tam diu dispensare sine tribulatione eade non ualent. ea cura pungunt miseri qua p̄munt. Oy anem subsem b; et hoc ipsum delicias estimāt qua y diua quide ex p̄sentis uite amore tolerant. y tam af fectu nimie cupiditatis obliga ti labore eide tolerantie uolup

tatē puram. Vñ recte ieremiā
oci inse humane ꝙ́sationis
speciē sumens plāctū querē
dens. Inebriauit me absin
thio. Ve enī insipiōi iā parte
p̄ duxim. ebrī quisq; qđ pati
nescit. Qui ū absinthio ebriat̄
y hoc qđ sumpsit amarū ē. / y ta
men non intelligit eande ama
rituđinē qua repleť. Humanū
ꝙ gen̄ recto dī iudicio inuolup
tatib; suis sibi dimissū atq; p̄ceps
dē uoluptatis spontaneis tribu
lationib; ydriū absinthio ē ebri
um. qua y amara s̄ que p̄ huī
mōi amore uolebat. / y tam eande
dē amaritudinē certitate cu
piditatis quasi insensibilitate
ebrietatis ignorat. Vnde ie
nī gtām faciens dū multas p̄ tri
bulationes reppit. / amarē
qđ bibit. Sy qua hoc nimis in
hiantē sūpsit. / eiusdē amaritu
dinis matū discernē iam p̄ ipsa
ebrietate non sufficit. Amant
enī p̄ ūsi homines p̄ huī mundi
gtā eā tribulationes cunctisq;
p̄ ea sudorib; libentē seruunt. /
y q̄uis labor ihesu deuotissime
colla sub mittunt. Ad bn sub ef
fraim spem ose p̄pheтante de
scribit qui ait. Effraim uitula
docta diligere tām. Vitula enī
tritura laborib; adsueta relax
ata pleriq; adeunde laboris
usum eā non compulsa reuoc
ta p̄ uios mens hui mundi ser
uitii s dedita ac reū tempaliū sa
tigationib; adsueta eā sibi si libe
uacare liceat sub ee tam ꝺ́rensis
sudoribꝫ festinat. / ac usum mise
consuationis irrituā labor is
quere ut ihesu mundane seru
tutis cessare non libeat eā si li
ceat. Qđ uidet iugū dñi ad discī
pulos ceruice soluebat. / cū dicēt.
Attendite uob ne forte grauent̄
corda urā in crapula ac ebrieta
te. Iuxta ad iunxit. ac in curis huī
mōi. / ac supueniat uobis repen
tina dies illa. Et rursus. Venite ad
me oēs qui laboratis y onerati
estis. y ego reficiā uos. / tollite iu
gum meū sup uos. y discite ame
quia mitis, ac humilis corde. Quod
ē enī dño nre se in magistrio
atq; humilē duce. / nisi relictis
ac rerende elationis difficultatib;
plane quieta bene uiuendi tene
ra demonstrare. Sy qua p̄ uios
mentes plus p̄ aspa elationis q̄m
p̄ blanda humilitatis ac mansue
tudinis delectant. / ee subsentia
bꝫ delicias deputant. Dura enī
p̄ amore sci quasi quieta mollia
ac delectabilia ferre parati sunt. /
dū in hac uita rerū culmina ap
p̄hendē conant. Cessationē dñs
amundi laborib; impar. sce quie
tis dulcedinē p̄ suadet. / y tamen
uesana uniquoq; mens plus se as
sequi aspa carnalit q̄ enē blan
da spualit gaudy. / plus acerbi
tate fatigationis q̄. q̄ens dulce

dine paſcit. Qd apte inſemetipſo
nob ſit ſtultꝰ ſpūs oſtendit. / qui
dū refectionē manne deſup p
cipet. ab egipto ollas carnium
peponeſ. porros. cepaſq; concu
piuit. Quid enī ſignat inman
na. / n eſca grē ſuaue ſapiens. ad
refectionē interiorꝭ ſpte bene
uacantib; deſup data. ⁊ quid p
ollas carnuū. / n carnalia opa uir
tbulationū laboribꝫ; quaſi ignib;
excoquenda. Quid pp ẽponeſ. / n
trene dulcedines. Quid p porro
ac cepas expmit. que pleriq;
q̄ comedunt lacmas emittuſ. /
n difficultas urte pſentis que ad
lectoribꝫ; ſius ⁊ n ſine luctu agit. /
⁊ tam oum lacrimis amat. Man
na g deferentes cū peponib; ac
carnib; . porros cepasq; queſierūt. /
quia uidelicꝫ p uſe mentes dul
cia pgrām quereꝰ dona deſpici
unt. / ⁊ p carnis uoluptatib; la
boriosa huū urte munera ẽtā lac
mis plena concupiſcunt. / q temp
nunt habe ubi ſpūalit gaude
ant ⁊ deſiderant appetunt ubi
⁊ carnalit gemant. Hoꝝ itaq;
uecordia uerdica iob uoce re
phendat. / qua numerū p uſo uidi
cio pturbata tranquilꝰ. dura lenib;
aſpa mitib; tranſitoria ẽtnis ſuis
preſta ſecuris ante ponunt. Hoꝝ
uecordie ẽcla ſcā recordet cum
ſeuꝰ ecclīſtē adūſtratib; pmit. /
quos unt ſe uelut fideles contnu
it. / ſeꝝ uitā adūſantē fidi du

toleraunt ⁊ dicat. Quꝰ unt hūe
mi letabant. / ⁊ ẽ [illegible] ſentib; de
lucras computabant. Quinumū
mala que agunt ex iniquoꝝ pce
dentium pūtate iudicerunt.
Yn ⁊ recte ſubiungit. filii ſtultoꝝ
⁊ ignobiliū. Sciendū nobis ẽ qd
alii unt ſcam ecclam uocant ſtultꝰ
Stulta namq; ducunt ſy ẽ ignobiles
nequeunt qui carnis prudentiā
cōtempnentes ſpiritalem ſibi ſtulti
ciā appetunt. ⁊ ad nobilitatē
unde plus uulneris nouitate ſub
leuant. / qui ſtultā ſapientiā mū
di deſpiciunt ⁊ ſapientē dī ſtul
ticiā concupiſcunt. Scptū q ppe
ẽ. Qd ſtultū ẽ dī. / ſapientiꝰ ẽ homi
nib;. Hanc noſ ſtultitiā paul cōp
hendē ammonet dicens. Si q̄ſ uī
uos uidet ee ſapiens in hoc ſeclo. /
ſtult fiat ut ſapiens ſit. Hanc ſtul
ticiā qui pfecte ſecuti ſunt. / uoce
ſapientie audire meruerunt. Yus
qui ſecum eſſe in regeneratio
ne cū ſederet filiꝰ hominis ſe
de maieſtatis ſue. / ſedebitis ⁊ uos
ſup ſedes duodecim iudicantes
duodecī tribꝫ iſrl. Ecce reliquen
tes omnia ſecuti ſumꝰ ẽtne
mercari s. Quid itaq; in hoc mun
do ſtultꝰ quā ſuā deſerere. / ⁊ q̄d
ineſtimabile nobilꝰ q̄ eū do ꝝ duce ſue
nature. Hoꝝ uidelicꝫ uidicū nobi
litas ſalomone attestante memo
rat. / cū hoc qd iam pfat ſum dicit.
Nobilis inporas uir ei. / quando ſe
dent cū ſenatoribꝫ tre. Valde q̄ppe

nobilis considerat. quos senatores
uocat. Hanc in se nobilitatem pau
lus aspexerat. cum cognationi con
ditoris per spiritum uinctus dicebat. Senus
igitur cum simus dei. non debemus estima
re auro et argento aut lapidi scul
ture artis et cogitationi hominum
diuinum esse simile. Hen uidelicet
dei dicimur. non ex ea natura editi. sed per spiritum
illius et uoluntatem conditi. et ad op
tiue recreati. Tanto igitur ad hanc no
bilitatem quisque erigitur. quanto per
acceptam imaginem ad similitudi
nem illius ex imitatione renouatur. At
contra sunt stulti et ignobiles. qui
dum supernam sapientiam semetipsos se
quentes fugiunt in sua ignorantia
quasi in abiecte prolis uilitate ~~uili~~
~~tate~~ sopiuntur. Quo enim id ad quod
conditi sunt non intelligunt.
eo etiam cognationem accepte per ima
ginem generositatis perdunt. Stul
ti igitur sunt et ignobiles. quos ab eterne
hereditatis consortio repellit ser
uitus mentis. Scriptum quippe est. Amicus
qui facit peccatum. seruus est pecca
ti. Et uoce egregii predicatoris dicitur.
Sapientia huius mundi. stulticia
est apud deum. Qui igitur dum terrena sapent
ab intima generositate repulsi
sunt. stulti simul et ignobiles fuerunt.
Quorum dum plerique actus imitantur
filii stultorum et ignobilium fiunt.
dumque eos sensibus ac moribus sequuntur.
et stulti sunt quia ueram sapientiam non
intelligunt. et ignobiles quia nul
la spiritus libertate renouantur. Sed hi qui

uis iniquorum actus exerceant. ple
rumque tamen in hac uita occupant
loca uistorum. atque eorum se filios esti
mant quorum per honoris concupiscen
tiam officia exterius administrant. Quos
sancta correptio ad cognitionem sui re
uocat. ut uidelicet in paruis desideriis
positi quorum loca tenent. sed quorum
opera exercent. Dicatur igitur recte. filii
stultorum et ignobilium. Ubi apte sub
iungitur. Et intra penitus non parentes.
Sicut enim plerique intra sunt et a cogniti
one hominum abiectione uilita
tis sue quasi quadam superductione
uelaminis absconduntur. ita non
nulli sunt in ecclesia qui dum abiectioni
se paruorum operum subdunt diuino
conspectui noti non sunt. Quibus
et quandoque dicendum est. Amen dico uobis.
nescio uos. Esse igitur intra et apparere
est. in fide recta per uirtutem operis no
bilitatem mentis ostendere. Esse uero
intra et penitus non apparere est.
in ecclesie quidem fide consistere. sed ni
chil dignum fidei in opere demonstra
re. Hi itaque inter sanctam ecclesiam diui
nitatis oculis et uidentur per iudicium
et tamen per bone uite meritum non
uidentur. quia ea que confiten
do tenent. uiuendo non exhibent.
De quibus Paulus dicit. Confitentur se nos
se deum. factis autem negant. Hi in
sancta ecclesia fidem quam tenere se asserunt
premunt pocius quam uenerantur. dum
sua magis illius nomine quam eius adi
pisci luchra concupiscunt. Electi
autem dum seruare fidei meritum rectis

sint filii attente

opib; curant. ad au ctoris sui noti
ciã. etã unt reprobi tumultũ apppin
quant. Sed ũ in uerglio mulierę san
guinis fluxu laborantę signatiõ ẽ.
de qua dns dixẽt. quis me tetigit.
Petrus ratiocinando respondit. Tur
be te conp̃munt. et affligunt. et
dicis quis me tetigit. Sz audire cau
sas uere rationis meruit. cũ ei dns
dixit. Tetigit me aliquis. nam et
ego noui uirtutẽ de me exisse. Ec
ce turbe p̃mebant dnm. s; tam̃ so
la tetigit. quę ad eum humilit ue
nit. quia nimirũ multi etã in
scã eccl̃a reprobi uerbis cognosce
ndo p̃munt. quã bene uiuendo
tangẽ negligunt. p̃munt. ylon
ge sunt. quia diuinã noticiã p
fessionib; secũt moribꝫ fugiũt.
Premunt inquã s; longe sunt. qa
ei dẽ fidi quã loquendo astruunt.
agendo contr̃ dicunt. Sicut g̃ hoc
testimonio docem̃. quia ñ mulli
dnm tangendo ñ tanguntr. ita ñ
mulli ñ uidentr. ad nõ etã cũ uidẽ
tur. quia occultus eius obtutib;
et ad dãp nationis eius suppliciũ
parent. et ad electionis meritũ
ñ parent. Dicit g̃ recte. et intra
penitus ñ parentes. quia et si
illos specie tenus eccl̃a tenuit. eos
tam̃ intr̃ illã conditor quasi ñ ui
dit quos ignorauit. quitñ qui
litatis tẽpore idcirco fidẽ uer
bo tenus tenent. quia eandẽ flo
rẽte generaliter uident. s; cũ re
pentina contr̃ illam procella
ad uersitatis obortr̃. mox ab ea re
gatione publica diuiunguntr.
et quidẽ pri quasi uenerantes tenuerãt.
cont̃ hoc p̃modũ deridentes pugnãt.
Vñ et apte subdit. et hinc in eos can
ticũ uersus sũ. et factus sũ eis pũbiũ.
Quib̃ uidlt̃ ũbis illud scę ecclę temp̃
exp̃mit. quo publice a reprobis irridet.
quando iniquis ẽ scentib̃ in obprioriũ
fides. et ueritas erit in ẽmine. tanto
quippe despectior unusquisq; erit. quanto
iustior. et potuerit. tanto abhomi
nabilis quanto laudabilis. Sed itaq; e
lectos ecclę afflictionis tempe puer
biũ p̃uis efficit. quia cũ bonos mori
p tormenta cõspiciunt. ab eis similitu
dinẽ maledictionis sumunt. Quo e
nim transitura mortẽ uident. s; p̃ma
nentẽ uitã ñ uident. tanto magis de
ridendo mala p̃sentia fugiunt. quã
to p intellectũ intrinsec̃ ad bona p̃ma
nentia ñ p̃tendunt. S; ea q̃ subiune
ta s quia cũ obscurioribꝫ sententiis
implicata ñ s debent sub breuitate
discutere. ut ad ea de quib̃ laboran
dũ ẽ ualeam̃ eis p̃uenire. Sequit.
Abhominant̃ me et longe fugiunt
ame. et faciẽ meã conspuere ñ ue
rent̃. Longe a scã ecclã fugiunt omis
iniq; ñ passib̃ gressuũ. s; qualitatib̃
morꝫ. longe fiunt ñ loco s; merito. dũ
oscente sup̃bia apta ei exprobratione
cõtẽpnunt. faciẽ namq; ei cõspuere
ẽ ñ tantũ in absentia bonis deitatis
s; unũq;mq; iustũ etã in p̃sentia cõ
futare. qs tunc p̃ui dũ apte intu
endo desipiunt. in eos cõtumelios

fluxa uerba quasi defluentes
¶ saltuas mittunt. ¶ Scit scā ec
clā inpassionib; creſcē atq; int
obpbria honorabile uitā tenere.
scit nec de adūsis eici. nec de psp
ri glāri. Nouit comē pspa mentē
sua indelectione sterne re. noū
comē adūsa animū ad spē supni
culminis exaltare. Scit bona sua
mīe redēptoris. scit mala sua in
ſticie ꝛbuere iudicis. quod y bo
na illo largiente habeat. & mala
illo pmittente paciat. Vñ y mox
de dño subiungit dicēs. Pharetrā
enī suā aperuit. & afflixit me. Q̄d
p pharetrā dicat. n occultū consiliū
designat. Sagittā v de pharetē
dñi eicit. quādo de occulto y silio
aptam sententiam emittit. Qua
enī flagellat quisq; cognoscimus.
si qua ex causa flagellū ueniat ig
noramus. Cum v post flagella uite
correctio sequit. etiā ipsa consiliī
uirtus aperit. Pharetē q̄ clausa ē
consiliū occultū. si apta pharetē
affligim. quādo quid q̄d post fla
gellum sequit. quo y silio flagella
mur uidem. Cū peccata dñs ui
det. & tamē manū ad undictā
nī cōmouet quasi clausā pharetrā
tenet. si feriendo indicat. quā nū
ei in nob displicuit. hoc q̄d diu
uidendo tolerauit. Scā ecclā q;
electoy ecclā ꝛbulationib; pssā
dicat pharetrā enī suā aperuit
~~aperuit~~ & afflixit me. que adū
sarioy uoces insolentes sustinēs
dū cernit q̄d eius pdicatio non
amittit. quorundā duriciā de
ſerens pdicationis siue ūba mode
ratur. ppendens & enī psecutorē
suos ad exhortationis siue uocē de
terriores existere magis elegit ta
cere. cūq; indignos qui audiant
conspicit. pdicationē suā obducto
silentio adstingit. Vñ apte subiun
gitur. Et frenū posuit unos meum.
Frenū s apte quos dā positū cogno
uerat qui dicebat. Vob operebat
pmū loqui ūbū di. si quō repulſ
us illud & indignos suos iudicastis
etīne uite. ecce conuertim ad gentes.
Frenū s silentij supi impositū scīu
ri apud duta repboy corda conspi
cimus. qui p pphām dicunt. Quo
modo cantabim canticū dñi in
ra aliena. Frenū poni etiā paulus
admonuit. qui discipulo pcipit
dicēs. Hereticū post pmam & secdam
correptionē deuita. sciens quia
subuersus ē qui eiusmodi ē. & delinqt
ppo iudicio condemnatus. Sci q̄ ppe
doctores plerūq; alta cōsideratione
resistentiū corda cōspiciunt. & du
ra derelicta diuinit uident afflic
ri gentesq; contemnit. Inī ali
quādo frenū salomon doctoribus im
ponit qui dicit. noli arguere de
risorē ne oderit te. si autē sapien
tione idoctos reticem. quia contra nos
insurgere derisoris odia formidam.
nam luce dis nīa queriml. Qua in
re sciendū ē q̄d nonnūq̄m cū redar
guunt praui deteriores existūt.

ipſis g̃ꝛ ñ nob parcum. ſi abeor ũ redargutione p eoꝝ amore ceſſa mus. Vñ nece ẽ ut aliq̃n tolere mus tacendo qđ ſunt. / quatñ in nob diſcant uidendo qđ ñ ſunt.

Qua g̃ ſcã ecclã que ũba ſua ſemp p carnate ẽ exercet. ea ñ nũ q̃m etiã ex carnate reſtingat. / dicat. ſi renũ po ſunt uos meũ. Ac ſi apte fateatur dicẽs. Qua unquib; dã pfectũ ñ uidi p dicatione ſabeis impetũ rẽ pauu. / ut uitã meã ſalte ẽ p pacien tiã diſcẽt. cũ ũba mea admittere poblatã p dicatione ẽ nollem. Sed plus nob hoc plerũq; tribulatio nib; doler. / qđ ea ſabillis patimur unquib; germano amore fidebamus. Vñ ꝛ ſubdit. Addexteriã ori entis calamitates meę ilico ſurrexerũt. Ad ſiniſtriã q̃ppe calamitates ſurgerent. / ſi aquib; libẽ exẽt reli gionẽ poſſet ꝛ apte xp̃m negan tib; p ſecutionus adũſa ſuſtinere ret. Sũ v̄ abaliquib; quaſi fidelib; tẽpta tionẽ cruciatuꝝq; patit. q̃ſi adde xteriã illi calamitates ſoruunt. / qa hi qui ſub xp̃i nomine militant ẽ unea nom̃ impugnant. Ipſo enĩ locutionus uſu p dext hire dicum. qđ p magno penſam. / p ſiniſtra v̄ id qđ deſpicum. Qd zacharias apte inſinuat dicẽs. Et oſtendit mihi ihm ſacdotẽ magnũ ſtantẽ co tã angło dñi. / ꝛ ſatan ſtabat adex tris eius ut adũſaret eũ. Qui ut pa terni hoc qđ p miſit oſtenderet ſe curus ad unxit. Et dixit dñs ad ſatan. Increpet dñs in te ſatan. / i q̃ elegit ierlm. Nunq̃d ñ ẽ iſte tor ris eruutus de igne. ꝛ hic inducẽ erat ueſtib ſordidis. Sordidi ſenĩ ueſtib ihc inductus ẽ. / qua q̃m uis alienus ab omĩ peccato. tam in ſi multitudine uenit carnis peccati. cui uenienti ſathan adextis ſtetit.

P magno nãq; dñs iudaicũ ppl̃m ꝛ p nichilo gentes habe uidebat. ſ; poſt quã incarnat apparuit. gen tilitas que p ſiniſtro habita fuerat credidit. / iudaicus v̄ ppls ad p fidi am ẽclinauit. Satan g̃ illi adextis ſtetit. / qua illũ ei ppl̃m rapuit. q̃ dudũ electus fuit. S; qua ipe iu daicus ppls m̃ p detrus in fine ẽ. q̃m doq; credturus. ppha teſte q̃ aut reliquie ſalue fient. / ſathan adex tris ſuus dñs remouet dicens. Increpet dñs in te ſatan. Et eius dẽ ppli lubationẽ indicans ſubdit. / qui elegit ierlm. Qui nimiru ũ ppls qa ad gehenne incendia p fidia duce defluebat. ſ; dũ ad fidẽ reducit ab eode ẽ tinu ignis incendio liberat. / ſtatum de eo illic ſubdit. Nunq̃d ñ iſte ẽ torris eruut de igne. ꝛ ſic g illic p dexteria plebs iudaica. / ita hoc in loco dextre uocabulo fide ius ppls ſce ecclie deſignat. Vnde ꝛ uenturus iudex hedos ad ſiniſtrũ agnos ad dexteriã ponit. S; cum ſcam ecclam ad ũſtratus repore ipſi quoq; laceſcũt qui fideles ee uidebant. / ei p cul dubio calami tates ad dexteriã ſurgunt. Bene

aut hec ipsa dextera oriens uocat. de ipso quippe et capite septiu e. Oriens e nom eius. Nam quia ab oriente lux surgit recte oriens dr. cui iusticie lumine nre in iustitie nox illustrat. Ad orientis q dextera calamitates surgunt. quia hi quoq; ad psecutione p sui unt. qui electa m̃bra redepro rsus nr̃i ee credebant. Quasi uidelicet calamitates recte ilico asserit surgere. quia dū nr̃am exc̃tiei. qui psecunt abeis repente mala ilico sunt. Sui u dextera hi qui uera cit fideles s̃ appellant. calamitates ad dextera orientis surgunt. quia er ūpente psecutionis ar ticulo crudeles prauoq; impetus iusti paciunt. Seqr. Pedes meos sub ūtrett q opp̃sser quasi fluctib; semitas suas. Quid pp ecclie. n extrema illi m̃bra d signant. Que du ad opa trena deseruiunt. tanto celeri ab adūsarius fallu possunt. quanto sublimia minus intelligunt. Hos itaq; pedes adūsarii subūtunt. uidelicet cū extrema m̃bra illi ad suu dogmatis errore trahunt. Subūsi pedes uia tenere nequeunt. cū infirmi quiq; psecutoq; suoq; ut p missionib; psuasi. ut minus ti ut cruciatib; fracti abstinere recto deuiant. Bene aut de adūsariog semite fluctib; coparant cū dr. q opp̃sser quasi fluctib; semitas suas. quia scilicet puoq; in solenni inq̃etudine molesta ad obruenda ut ita dicer nauē cor dis quasi tepestas inlabit. De qua uidelicet tepestate p salomone dr. Quasi tepestas ūsiens n ert impi. Sumq; infirmus quisq; p ūsos florere conspic. hunc in pū stratis pelagū unda misere inmitationis mergit. Sequit. Dissipaue rut retinacula mea. insidiati sunt mi q̃ualuer. q̃ n sunt qui ferret auxiliu. Dicat hec beatus iob de malignis sp̃tib; uidelicet hostib; occultus. dicat uniūsa eccl̃a dep uis psecutoribus; scilicet adūsariis ap̃lis. ipsi quippe et trinacula dissipant. cū inquorunda infirmoy mtib; uel tratis sua callida psuasione turbant. ipsi insidiantes p ualent. cū eos quos ap̃te ad malu trahere nequeunt bona simulando p̃rut. S; murū ualde q̃d subiect. n sunt qui ferret auxiliu. cū de diuino aduitorio psalmista clamet. Aduitte mihi inopi et tribulatione. et sp̃ent inte omis q̃ nouer nom tuū. quo n derelinquis querentes te dne. et cū rursum sept̃ sit. q̃s sapiens spauit in dño et c̃ fusus e. Quis p̃mansit in mandatis eius et derelictus e. et q̃s inuocauit illu et despexit eu. Qua itaq; ratione nūc dr. n sunt qui ferret auxiliu. n quia omps ds eos qs metuu diligit. aliq̃ndo ad temp relinquit. Vn sept̃ e. Ad punctū in modico derelinquit te

uita

&in miseratione; magnus & grega
bo re. in momento indignationis ab
scondi faciē meā parumꝑ ate. & in
mīa sempit̄na miserat⁹ sū tui.
Hinc enī psalmista depcat dicēs.
Non me derelinquas usq; quaque.
Derelinqui g̃ sē sē admodicū posse
utilit̄ nouerat. qui ne usq; quaq;
relinqueret petebat. Scōs enī
dñs suos subueniendo adiuuat de
relinquendo pbat. donis firmat
tribulationib; tēptat. Vñ recte qq;
ꝑquenda sapientē dr. Inp̄mis elege
eū. timorē & metū & pbatio
nē inducē sup illū. & cruciabit il
lum in tribulatione doctine sue. do
nec tēptet illū in cogitationibus
illi⁹. Iusti quippe animā g̃ta uocat
tēptatio interrogat. & omps ds ele
ctoꝝ suoꝝ adū sarios tēpalit̄ p̄mit
tit ꝙ ecclesiē. ut ꝑ malos seuiciam
purget in ea bonos. Iumq; qppe
dñs aduersos bonis eē p̄mitteret. in
etiā q̄mdiu p̄cessēt ꝑ deēnt uide
ret. Iam diu in iusti seuiunt ius
ti purgant. & utilitatē innocentiū
militat una p̄uos. diu hanc & p̄m
do humiliat. & humiliando semp
admeli⁹ formal. Vñ recte qq; pla
lomonē dr. qui stult⁹ ē seruier sa
pienti. & tamen sepe conspicimus
sapientes sub ee stultos & arcē domi
nij renē. sapientes seruilit̄ obsequi
stultos & tyrannica elatione dñari.
Quom̄ g̃ definitione diuine sen
tentie sapiens stult⁹ seruit. & diu
plerūq; hunc uite temporalis domi
nij conp̄mit. Sciendū ē quia ēt
sapientis una diu stultus p̄mune
tritorē potestatis exercet. diu huc
laboribꝰ fatigat. contumelijs lace
rat. ꝑfecto hunc abomīi uicioꝝ ru
bigine urendo purgat. Stultus
g̃ etiam sapienti dñando seruit.
quē admeliorē statū p̄mendo p
uehit. Sic ñ numq̄m pupillus domi
nus addisciplinē magistrū seruip̄
sum. tremit. p̄mum. & seruum. &
tamen ee seruo nullo m̄ desistunt. qa
adhoc ipm̄ ordinati s. ut p ficien
tib; dnis etiā seruiendo famulent.
Qua g̃ mala repboꝝ bonos diu cruci
ant purgant. utilitatē iustoꝝ mi
litat. etiā potestas iniquoꝝ. Sic ple
rūq; iusti tribulatione depsi. tarda
manū subuenientis estimāt. cui sep
sequitū immanitas paulo longi an
gustat. Et concita quide s̄ ereptoris
remedia. si hoc qđ abereptore
eicit agit. dolori tarditatē inuidet. cuiq;
ad ee postulationi auxiliū quem
si uoce ñ statim sequit. qa desit estī
mat. Vñ nē dr. Et ne sint qui ferret
auxiliū. qa uideret in ipsa uoce
uis passionis exp̄mit. quia supnū
auxiliū & si ad ē q̄mdiu ordinatā
p uidentiā p rectoris. de ee tamen
credit q̄mdiu ad concita uota pue
niat. Seq̃r. Quasi rupto muro &
apta ianua irruet sup me. & ad
meas miserias deuoluit. Quid hoc
loco muri nomine. nisi reclepta hu
mani generis appellat. de quo p
sce ecclie edificatione ꝑ ysaiam dr.

Ponet in ea murus. & ante mutale
Ipse enim nob murus e qui ad coꝛda
nã pringe malignoꝛ spūs cursũ
uetat. qui nr̃e quoq; fidi etiam
ante mutale posuit. qua pusq; m
se pcarne ostenderet. pdicatore suu
mysteriũ pphas muſit. Recte q; ppe
ante mutalis nomine uocant. qui
dũ sub seq̃te pdicauerit dnm q̃si
ante murũ steterit. Et quasi mur
rumpit. cũ prauoꝛ psuasionibus
fidesque in redẽptore nro e. unq
rundã coꝛde dissipat. cũq; pusis
in hac uita potestatibus? quid ali
ud q; ianua erroris aperit. Quasi
rupto g muro & apta ianua super
bos malus irruit. cũ accepta te
porali potestate pusi. ipsã quoq;
in q rundã coꝛde destruere muni
ma fidei conant. De quib; apte dr
& admeas miserias deuoluunt.
qndo adea mala in quib; iam ipsi
implicati s. etiam qs dã nob uinos
trabunt. Poꝛest quoq; intelligi mu
ri nomine munitio disciplinę. salo
mone attestante qui ait. Ager ũ
pigri hominis transiui. & pueri stul
ti uiri. & ecce totũ repleuerat ur
tice. opuerant superficiẽ ei spine.
& macerie lapidũ destructa erat.
Ager ũ enim hominis pigri atq; pene
uiri stulti transire e. cuius libet uitã
negligentis inspice. eiq; opa ẽ side
rare. quã urtice ut spine replent.
quia in coꝛde negligentiã pruri
entia irrena desideria & puncti
ones pullulant uicioꝛ. Quippe qua
septũ e. in desiderijs e omis socios.
Macerie lapidũ destructa erat. idẽ
disciplina patrũ abeuis coꝛde dis
soluta. q̃ia nã quia destructa ma
ceria lapidũ dissolutã ee disципli
nã uidit. illic prius secut aduersit.
Qd cũ audissem posui in coꝛde meo.
& exemplo didici disciplinã. Qñ
g rupto muro hostis ingreditur.
cũ ut maligno spũ ut puoꝛ ho
minũ psuasione callida munitiõ disciplinę
na in coꝛde dissipant. Et cũ eusdẽ
disciplinę uigoꝛ in coꝛde repboꝛ
solut. ante oculoꝛ eoꝛ cuncta bonoꝛ
opa despectui habent. nichil nichq;
ee estimant. q̃cq̃d de uirtutibus
electoꝛ audiunt. Vñ & apte sub dr
Redactus sũ in nichilũ. & put estima
tionẽ q̃ppe maloꝛ in nichilũ redi
git. q̃ndo ea q ipsi q̃si suma dili
gunt bona tẽpalia intuenẽ. Despec
tus nãq; supnus p missionib irrena
desiderant. & si q̃ndo in eoꝛ mẽte
aliq̃d de appetitu etiam sanctis oriẽ
subortа cuius tristitia delectati
one dissipat. Vñ & stati subiungit.
Abstuliſti quasi uentũ desideriũ meũ.
fidelis quippe pplis se pati de nutat.
q̃d eos qs diligit pati dolet. Vent
g desideriũ tollit. cũ res quelib &
tristitia etiam sanctis appetitũ destru
it. Vbi adhuc grue subinfertur.

Et uelut nubes p̄m̄sit salus mea.
Nubes quippe in alto eminet. ꝛ sed
hanc adcursū flatus impedit ut
impellat. Sic nimirū sic sunt tē
poralia uniquoq; bona. ꝛ uelut in
alto quidē p honoris celsitudinē
de gere uident. ꝛ ſ; adcursū utte
cottidie quasi quib; dā mortalita
tis siue flatib; impelluntur. Salus g̃
ut nubes t̄m̄sit. quia p̄ uſoq; glā q̃
alta ē fixa n̄ ē. ſ; expletus desideriꝫ
acutb; q; infirmitatiū adelectoq;
uoce ſtermo cuertit. cui; panni sub
infert. Nunc aūt un memet ipso
marcescit anima mea. ꝛ & possident
me dies afflictionis. Electoq; q̃ppe
anima nunc marcescit. q̃a in illa
post modū etna exultatione uiri
descit. ꝛ in eos dies afflictionis possi
dent. ꝛ q̃a dies letitie post secunt.
Scptū quippe ē. Iumenta dñi bene
erit ne extremus. Et rursū de ec
clā dr. Redebit in die nouissimo.
Nunc enī temp̄ afflictionis ē bonis. ꝛ
ut sequat eos exultatio q̃ndo q; si
ne tēpore. Hunc abeis alias dr. Hu
miliasti nos in loco afflictionis. Lo
cus namq; afflictionis ē uita pre
sens. Iusti g̃ hic idē in loco afflictio
nis humiliati sunt. ꝛ quia in etna
uita. idē in loco gaudij sublimant.
Cū v marcescē animā dicer. recte
etiā p̄misit in memet ipso. ꝛ quia
in nob; met ipsis quidē afficit. ſ;
in dño mens nrā refouet. ꝛ tanto
q; auuidtate gaudij longe fit.
q̃nto adhuc abauctoris repulsa
lumine ad se recedit. Tunc aūt
aduerte letitie uuidtatē p̄ue
nit. ꝛ q̃ndo p etnē contēplationis
subleuata grām etiā semet ipām
t̄m̄sit. S; hec que allegorica in da
gatione t̄m̄scurrimus. ꝛ oportet
ut pomā etiā iuxta historiā tenea
mus. Que tamē nunc idcirco p̄tereo. ꝛ
quia hec apta ē legentib; ñ igno
ro. Dieb; aūt p̄secutionis ultime
quia multi qui peunt & pauci sūt
qui saluant. ꝛ idcirco uir scs passi
onis siue tēpe & pauca de bonis
& multa de p̄ſis loquit. Vñ & &
mox adeoq; p̄sonā qui cōr uumt
uba ꝫ uit. ꝛ sic q; sua insinuat. ut
cadentib; possint ꝫ gruere que
narrat. Nam sequit. Noctē osmeū
p̄forat doloribꝫ. ꝛ & qui me ꝫ medit
ñ dēmuunt. Si ipsi hystorie intenꝫ
dum. patet caulā quō sci uiri cor
p̄sinus ulceribꝫ scatuerit ſ; uermiū
multitudo lacerabat. ꝛ si v allegorie
mysticum p̄scrutam. q̃d possā nisi
fortes quiq; in sce ecclē corpore de
signantur. Que quasi suo robore
mbra contineant. ꝛ diu mortes infir
mantiū stabilit p̄ceptā. S; cum
tribulationis ultime cōtā seruā
exercuerit. in nocte os illius p̄fo
rat doloribꝫ. ꝛ quia ñ nūq̃m tēm
tatis uicti. etiam ipsi adp̄fidiam
defluunt. ꝛ qui in fide alios tenē
uidebant. dr q̃. Noctē osmeū p̄fo
rat doloribꝫ. de si apte dicat. Tribu
lationis tenebꝝs p̄ſi. tā afflictio
ne tenebrant. ut ipsi qui inme

habebant uigorē sūctū dmus. q̄
si iam q̄ddā habeant foraīm tumo
rīs. Bene aūt dr. Et qui me ꝫ me
dunt nō demuūt. quia maligni spō
qui carnales quosq; de ecclā ꝫ sumt.
tanto magis qui escē acceptatione
nesciūt. q̄nto nullo carnis pondē
gia uant. S; psecutore ecclē
qua ualde pūsi sumt. ceūt utinā
pauci. Sequit. Inmultitudine eoꝝ
consumit uestimentū meū. & q̄si
captio, tunicē succinxerit me. Sic hystorie
intendim. q̄ daliud uestimentum
beati iob quā eius corpus accipim.
sed uidelicet uestimentū consumit
dū caro cruciat. Iuxta allegorīe
ū mystium uestimentū ē sce ecclē
fideliū utiq. nā sic tota simul ec
clā uestimentū xpi uta fideles qui
q; eiusdē ecclē uestimenta deputant.
Sicut scā ecclā uestimentū xpi nō erat
paulus p certo nō dicer. ut exhibe
ret s gloriam ecclām nō habentē macu
lam aut rugā. idē nec p peccatū
habentē maculā nec p duplicita
tē rugā. quia & p iusticiā munda
ē. & p simplicē intentionē tensa.
Que q̄ abluta ē ne maculā tensā ē
ne haberet rugam. utriq; uestis est.
Sicut enī in duimentū xpi uta genera
liter ecclā dr. sic in duimentū sunt
ecclē singuloꝝ animē que ab erro
re conuise eandē ecclām credendo
eamq; fideliter inherendo circūdant.
De quib; et de ecclē p ypham dns duc.
Vuo ego. quia omnib; his uelut
ornamento uestiet S; cū p cella p
secutionis obortē. pleriq; fideliū
abeī amore separant. qui ei sedule
inherere uidebant. Dicat q̄. Inmul
titudine eoꝝ consumit uestimentū
meū. quia dū multi s qui cruciant
destruunt plurimi. qui ei conex
ione amoris inherebant. Bene aūt
subdit & quasi captio tunicē suc
cinxerit me. Tunice q̄ppe capicio
collū circūdat induim. collū ꝰ
stringit uocis usus & uitalis flatus
necatur. Sc̄am q̄ ecclām repbi q̄si
captio tunicē constringunt. quia
unea psecutionib; suis uitā fidei &
p dicationis uocē extinguere co
nant. Hoc quippe conari psecuto
res eius specialiter solent. ut abea
ante omā ubu p dicationis rollat.
Vñ & hij qui sce fidi p mox dius resiste
bant. cessa plis de nunciabat di
centes. Precipiendo p cepim uob
ne docere eius in nomine ihū. & ec
ce replestis ierlm doctina uestra. Sa
pus q̄ sce ecclē quasi captio tunicē
cinxerit qui constricus p dicatoribus
uelut eius collū p mentes in ea clau
dere ut uocis uolebant. S; electi q̄q;
psecutionis suē tēpore paratiores
sunt emori q̄m tacē. Qui dū ui
morte cōpalit cernunt. ab stultis
quib; q; carnalib; despecti aculeū
estimant. quia dū uidet repbi
nequeunt q̄ electi bona spāliter
teneant. quos carnaliter extingui
conspiciunt infelices arbitrantur.
Vñ & subdit. Co paratus sū luctu. quasi
milatus sū saulle & cineri. Inrep

boꝝ quippe iudicio scā electorū
ecclā luto compat̄. quia tēpalit̄
conculcata despicit̄. Fauille assimi
latur & cineri. quia dū bona eiꝰ
interiora n̄ uident. ad sola hanc
mala ꝑuenisse estimant que in ea
exhiberi corporalit̄ uident. Fidelis
tam̄ electoꝝ ꝓpls. cū multos ex se ca
dere conspicit. optat si obtinē
ualeat aduersitatis sue tēpora muta
ri. Huiꝰ quia ratio differt̄. gemit̄
auget̄. Vn̄ adhuc subdit̄. Clamabo
ad te & n̄ exaudies. sto & n̄ respici
es. Scā quippe ecclā ꝑsecutionis
sue tēpe. fide stat desideriis cla
mat̄. s; dolet se quasi n̄ respici. dū
sua uidet intribulationib; uota dif
ferri. Alto namq; ꝯsilio omps ds
cū scī eius aduersarioꝝ ꝑsecutionib;
cōp̄munt̄ cūq; assiduis ut liberet̄
intꝑpellationib; clamant. differ
re solet uoces petentiū ut merita
pacientiū crescant. quatinus eo
magis exaudiant̄ ad meritū. q̄ ci
cius n̄ exaudiunt̄ ad uotū. Vn̄ alias
scriptū ē. Ds ms clamabo ꝑdiē nec
exaudies & nocte. atq; ipsa utili
tas de exaudiendi mora mox sub
dit̄. cū illic ꝑtinus subinfert̄. & n̄
ad insipientiā m̄. Ad multiplican
dū quippe scōꝝ sapientiā ꝑficit. qd
postulata tarde ꝑcipiunt̄. ut ex
dilatione crescat desideriū. ex de
siderio intellectus augeat̄. Intel
lectus ꝟ cū tendit̄ ei in dm̄ arden
tior affectus aꝑit̄. affectus aūt ad
ꝓmerenda celestia tanto fit ca

pax. q̄nto fuerit expectando lon
ganimus. S; tam̄ int̄ hec scōꝝ pa
cientiā dolor urguet aduocē. &
cū dilati ꝑficiunt. metuunt ne
deficientib; uirib; despecti rep
bent̄. Sequit̄. Mutatus es m̄ in cru
delē. & in duricia manus tue ad
uersaris m̄. Longe ab hac sententia
uetusta tn̄slatio dissonat̄. quia qd
in hac de dō dr̄. hoc in illa de aduer
sariis ac ꝑsecutorib; memoratur.
s; tam̄ quia hec noua tn̄slatio ex
hebreo nob arabicoq; eloq̄o cūc
ta uerius tn̄s fudisse ꝑhibet̄. cre
dendū ē q̄cq̄d in ea dr̄. & oportet
ut uba illiꝰ nr̄a expositio subtilit̄
rimet̄. Ait g̊. Mutatus es m̄ in cru
delē. & in duricia manꝰ tue aduersa
ris m̄. In scriptura sac̄ cū de dō aliq̄d
indignū dr̄. mouet̄ legentis ani
mus. uel ut si aliq̄ndo de dō dignū
aliq̄d dicat̄. Pene omne q̄ppe q̄d
de dō dr̄. eo ipso iam indignū ē
quo potuit dici. Nam cuiꝰ laudi n̄
sufficit obstupescens ꝯscientia.
q̄ndo sufficiet loquens lingua.
Scs aūt spc hoc ipm̄ hominib; intel
ligentib; insinuans q̄m sint in ef
fabilia summa diuina. His etiā
uerbis n̄ numq̄m de dō utit̄ que
apud homines habent̄ inuicio.
ut ex his q̄ indigna uident̄ homi
nib; & tam̄ dicunt̄ de dō. admo
nerent̄ scire homines q̄d nec illa
iam dō digna sint q̄ dū digna ha
bent̄ apud homines. digna pu
tant̄ dō. Dicit̄ enī ds helans. sic

ſcẽptũ ẽ. Dñs helorũ nom̃ eius.
Dicitur uatus. uñ ſcẽptũ ẽ. uatus
ẽ dñs cõmiſit. Dicit ds̃ penitet
ſiẽ ſcẽptũ ẽ. penitet me fecisse ho
mine ſup̃ tam. & rursũ penitet
me qđ̃ constituerit saul regẽ. isrl.
Dicit misericors ſiẽ ſcẽptũ ẽ. miseri
cors & miserator dñs patiens & mul
tũ misericors. Dicit p̃ſcius ſiẽ de
illo aut apls. quos p̃ſciuit & p̃destĩ
nauit conformes fieri imaginis
filij sui. dñs nec helus. nec ira. nec
penitentia. nec ppẽ mia. nec p̃
ſcientia possit ee in do. hec nãq;
omã abhumanis inullũ qualita
tẽ; tota s. dñs ad nrã infirmita
tis ũba descendit. ut quasi q̃b
dã nob gradib; factis & iuxta
nos positis. p ea que nob uicina
conspicim̃ ad sum̃a et ascendere
q̃n doq; ualeam̃. Dedari enĩ dicit
qui cũ cruciatu mẽtis castitatem
custodit uxoris. Irasci dr. qui ser
uore animi cõtra puniendũ ui
cũ accendit. Penitere dicit cui
id qđ̃ fec̃ displicet. & eo mita
mutando aliq̃d aliud fãcit. Miseri cor
dr. qui pietate ad proximũ p̃mo
uet. Mia aũt a misero cor de uoca
ta ẽ. eo qđ̃ unus q̃sq; uitiet quẽ
pia miserũ. atq; ei cõpatiens dñs
dolore animi tangit. ipse cor mi
serũ facẽ ut eũ a miseria liberet
cui intendit. Prescire dr. q̃ una
quãq; rem anteqũm ueniat uidet
& id qđ̃ futurũ ẽ p̃ usq̃m p̃sens
fiat p̃uidet. Os q̃ quom̃ helans
ẽ. qui in custodienda castitate nĩa
nullo mẽtis cruciatu rangit. Quo
m̃ uascit. qui inuidiscendis uici
is nr̃is nulla p̃turbatione animi
mouet. quo m̃ ẽ penitens. qui
id qđ̃ semel fecerit. se fecisse neq;
dolet. Quom̃ habet miam. q̃ cor
miserũ nũq̃m habet. Quo m̃ ẽ p̃
ſcius. dñs nulla n̄ q̃ futura sint p̃
sciant. Fr scim̃ quia dõ nichil fu
turũ ẽ. ante cui oculos p̃terita
nulla s. p̃sentia n̄ m̃ sunt. futu
ra nũquam̃ sunt. q̃ppe q̃a om̃e q̃d
nob fuit. & erit mei p̃spectu p̃sto
ẽ. & om̃e qđ̃ p̃sens est scire pot̃
pocl q̃m p̃scire. Fr tam̃ dr helan
dr uatus. dr penitens. dr misẽ
ricors. dr p̃scius. ut quia castita
tẽ anime uni cuiq; custodit. hu
mano m̃ helans uocet. q̃m uis
mẽtis cruciatu n̄ rangitur. & q̃a
culpas p̃cauit. dicat uasci. q̃ uis
nulla animi p̃turbatione moue
atur. & q̃a ipse immutabil id qđ̃
uoluerit mutat. penitere dicit
q̃m uis rẽ mutet & siluũ n̄ mutet.
& cũ miserie nr̃e subuenit. misẽ
ricors uocat. q̃m uis miseris subue
niat. & cor miserũ nũq̃m facit.
& quia ea q̃ nob futura sũt uidet.
que tam̃ ipsi semp̃ p̃sto sunt p̃sci
dr. q̃ uis nequaq̃ futurũ p̃uidere
qđ̃ p̃sens uidet. nam & que q; sũt
ñ ineternitate eius sed ideo uidentur
quia sunt. sed ideo s quia uidet.
Vũ g ad ũba mutabilitatis nr̃e de
scendit. ex eis quib dã gradibus

sacris ascendat qui pōt ad inc̄o
mutabilitatē dī. ut uideat sine
helo helamē. sine ira irascentē.
sine dolore ꝯ penitentia pentiē
tē. sine misero cōde misericor
de. sine p̄ uisionib⁹ p̄ scientem.
Inullo enī nec p̄tita nec futura
rep̄p̄ uiri queunt. ſ; cuncta muta
bilia in mutabilit̄ durant. ꝯ q̄
inse ipsis simul existē n̄ possunt
illi simul oīa assistunt. nichil
q; unillo p̄teri q; q̄d t̄nsiit. ꝯ qua
ne t̄nitate ei m̄ quodā inc̄o p̄
hensibili cuncta uolumina sc̄lōꝝ
t̄nseuntia manent. decurrentia
stant. Sic̄ g̃ accipiū sine helo he
lantē. sine ira irascentē. ira asco
uuro etiā sine crudelitate dici
potuit crudelis. crudelis q̄ppe
dr̄. qui dilect̄e ferriendo n̄ parcit.
ut uidelicet hoc loco crudelis di
ct̄e ferriens possit intelligi. ꝯ ul
cisci de culpe n̄ parcens. Vnde
ꝯ sauas quoq; cū uid̄et ultimi iu
dicij die n̄ iam cū uenia ſ; cū dis
t̄ctione ee uenturū. ait. Ecce di
es dn̄i uenit crudelis & indigna
tionis plen & ire furoris q; ad po
nenda t̄ra insolitudinē. & pecca
tores eius conterendos de ea. Sc̄s g̃
uir. ut hanc eande crudelitatem
s̄ poci assereret ꝯ gruere posse q̄m
do ait. Mutatus es m̄ in crudelem.
Ac sic aptē dicat. Quu ira ipso nich
crudelitatis habes. m̄ quē respi
rare ap̄cussione n̄ sinus crudelis
uideris. Ira enī ds ee crudelis n̄
potest. sic nec mutari ullatenꝰ po
test. ſ; quō in dō umq̄m nec cru
delitā. nec mutabilitā uenit. du
m̄ dicit. q̄d in semet ipso dm̄ nec
crudelē nec mutabilē sentiat
ostendit. nam dū curta nos que
dam p̄sp̄a & a dūsa uariant. uneo
q̄d nos mutam̄. q̄si eius c̄ca nos
mutatiū animū suspicam̄. Ipse v̄
in se in cō mutabilis p̄manens alit̄
atq; alit̄ in cogitatione sentit̄ur
hominū p̄ qualitate meritoꝝ. nā
& lux solis cū neq̄q̄m ē s̄ met ipsi
dissimilis. infirmis aspa. sanis suā
oculis lenis uidet. eoꝝ uidelicet in
mutatione n̄ sua. Vñ ut p̄ dictum
dicēs mutat es. ad unūc̄ m̄. ut ipā
hec crudelitas atq; mutatio n̄ sit
in q̄litate iudicis. ſ; in mēte pacis
ens. Q̄d ubis quoq; aliis retexit
dicēs. & induricia manus tue ad
ūsāris m̄. Manū & enī dī dura cre
dit. cū uoluntati nr̄e ꝯ uaria hoc
q̄d ei in nob̄ displicet ferriendo p̄se
quit. & flagella ingeminat cū
dolentis anima clemētiā expectat.
Que tam iuxta allegorie mystium
bene sc̄e eccl̄e ubis ꝯ gr̄ uum exuo
cib; insirmoꝝ qui plerūq; se plus
se ferri estimant q̄m mereri pu
tant. & quasi crudelitatē arbitrā
tur iudicis distinctionē equissimā
correctionis. quia ꝯ cū uulnus
egri medicinali ferro (manu) abscidit.
medicus crudelis uocat. qui tam
p̄secantis manus duriciā ad ūsat
uulneri. ſ; ꝯ cordat salutī. Sequit

fleuasti me ꝙ quasi sup uentū ponens ꝛꝛ
eluisti me. ualide. Quia p̄ semetsiu ꝛꝛ
pe gl̄a quasi in alto ẽnt. ſ; nulla
stabilitate ſolidat. ꝙ uelut eleuat
sup uentū ponit. qui p̄ ſp̄m rate
m̄ſtror̄ laet̄ur. quo ad hoc ſolū
hunc fugitiue felicitatis aura sub
leuat. ut repente de tutus in infi
mus stnat. Quia enī ſc̄a ecc̄la cunc
tis inhonorate ẽ. infirmi quiq; in
ea qui m̄ſtror̄ iſſ ſucceſſib; letam
quo n̄ sup uentū poſiti uidentur
eleuati. ꝙ quia ſub ſequente p̄ſecu
tionis rẽpe dū p̄ſp̄itatis aura p̄m̄
sint eoꝝ pmus eleuatio cœpit. ꝙ
q; repente cadentes diſcunt qȧ
eleuati p̄ius inuento sederẽt. Que
uidelicet ūba etiam ſc̄i uiri ſpeci
alit̄ p̄sone congruunt. n̄ ad id q̄d erat. ſ;
ad id q̄d ee uidebat. Neq; enī m̄te
alī p̄ſp̄itas fugitiua leuauerat. q̄.
unī tot reꝝ flu affluentia smuro
semp̄ur tutus ponde p̄mebat. ꝙ ſ;
uxta hoc q̄d uideri exterius po
tuit. qui in ſuis humilis. in abenis
oculis eleuatus fuit. ꝙ quasi sup
uentū posit eluſus ẽ ualide. ꝙ quia
reb; exteriorib; fultus uñ eſtima
bat surgere. uidebat inde cecidiſ
se. Que uidelicet casu ſcs uir in m̄
te n̄ pturbat. quia nulla ad ūſitas
deiect. que p̄ſp̄itas nulla cœr̄upit.
Qui enī ueritatem inheret uanitatē
nullom̄ succūbit. quia dū fortia pe
de cogitationis intuitus intentione
fixerit. omne qđ fortas mutabilit
agit. ad arcẽ mentis munime pungit.

Sequit. Scio quia mortem me tradas. ꝙ ꝛꝛ
ubi stabula ẽ domus omn̄ uiuentiū. ꝛꝛ

In ſuperiori hui⁹ op̄is parte tractatū
ẽ. qđ ante aduentū dn̄i ad in
ferni receptacula etiā iusti de
scendẽnt. quā uis n̄ insupplicijs
ſ; inter quos seruarent. Qđ nūc
inter testimonijs edoc̄e negligim̄. ꝙ
quia inea iam sufficienter p̄ba
tū putam̄. Hoc q̄ q̄d dr̄. Scio quia
mortem tradas me ubi stabula ẽ do
mus omn̄ uiuentiū. recte beato Iob
etiā iuxta hyſtoriā congruit. dū
numerū constat q̄a ante redepto
ris gr̄iam ad inferni claustra etiā
iusti ducẽnt. Ipſa quippe inferni
receptio domus omnium uiuentiū
dr̄. ꝙ quia nullus huc uenit q̄ ante
mediatoris aduentū n̄ illuc ipſa
cœruptionis ſue condītione p̄m̄i
sit. nullus huc uenit qui ad car
nis mortē eiusdē cœruptionis ſue
gressib; n̄ retendit. De q̄ uidelicet
morte p̄ psalmiſtā dr̄. Quis ẽ homo
qui uiuet ꝙ n̄ uidebit mortē.

Nam ꝙ si ad cel̄m raptus helyas ee p̄
hibet. mortē tam̄ distulit non
euasit. De ipso q̄ppe ore ueritatis
dr̄. Helyas quippe uenturus est.
ꝙ restituet omia. Venit enī restitu
turus omia. ꝙ quia ad hoc numerum
huic mundo restituit. ut ꝙ p̄ducā
tionis munera impleat. ꝙ carnis
debitū ſoluat. Que tam̄ ſc̄i uiri sen
tentia iuxta allegoriē myſtium
ſc̄e ecc̄le uocib; exp̄ſona ꝫ gr̄uit
infirmoꝝ qui fidē ubertim̄ tenēt.

ſ; cõm̃ p̃cepta ſicꝫ ſuus deſiderius
famulam̃. dic enim. Scio qꝫ mortꝫ
tꝫ adaſme ú conſtituta ẽ dom̃ oñ
uuenit. Quia enĩ multos inſe uo
luptatib̃ dedꝫtos conſpic̃. eoꝝq; iã
uñtũ p̃ſcit. ꝑ penſat qđ in una uite
p̃ſentis ſuꝫ ſiuſquide deſideriis
ſeruuit. ſ; tam̃ ad mortꝫ dom̃
p̃uenit om̃s qui in ea carnaliꝫ
uiuunt. Sunt q̃ ñ nulli qui in uo
luptatũ ſuaꝝ foueã coꝝuunt. ſ; ta
men planctꝫ penitentie ab imis
pectib̃ cicꝫ reducunt. quos ſupne
p̃cuſſionis úbeta ad eruditionem
pocul qm̃ ad extinctionẽ ſecant.
Ex quib; ꝙ apte ſubiungit. Verũ
tamen ñ ad conſũptionẽ eoꝝ emittꝫ
tis manũ tuã. ꝙ ſi coꝝuerint ipſe
ſaluabis. Quib; ꝑfecto ũbis hoc ſol
lerꝫ debet intelligi. qđ beatus
Iob dũ ſua narrat. inſe alios tũſſi
guat. Velut enĩ deſe ſpecialiꝫ di
cebat. eleuaſti me ꝙ quaſi ſuper
uenti ponẽs eliſiſti me ualide.
ſcio quia morti tradas me ú ẽſtitu
ta ẽ dom̃ oñ uuenit. ꝙ tam̃ ñ de
ſe ſ; de aliis adiungit. Verũtam̃
ñ ad conſũptionẽ eoꝝ emittꝫ ſi ma
nũ tuã. Dum enĩ de ſe loquens ta
cito omnando cauſas de aliis ſubdidit.
q̃m multoꝝ p̃ſonas inſe ſignificet
oſtendit. Manũ itaq; ſuã dñs ad
conſũptionẽ peccatoꝝ ñ emittit
cũ feriendo peccatis corripit. ꝙ
coꝝuentes ſaluat dũ cadentes ad
culpã in ſalutẽ coꝝporis uulnerat.
ut p̃ſtrati exteri ad uitus ſurgant.
quatñ iacentes coꝝpore ad uitã
orẽ ſtatũ redeant. quiſtantes ex
tũſ abſtatu ñtus iacebant. Seq̃r.
Fleba quondã ſup eũ qui afflictꝫ
erat. ꝙ cõpaciebat anima mea
pauꝑi. Quã uſ ueta cõpaſſio ẽ p
ximi paſſioni exhibere cõcur
rere. ñ numq̃ tam̃ cũ exteriora
queq; abunde ad largiendum
ſuppetunt. celeriuſ damnis man
dationẽ ínuenit. quã animus do
loꝝe. Vñ ſecure nece ẽ. quia ille p
fecte ꝛbuit. qui cũ eo qđ afflictꝫ
porrigit. afflictꝫ quoq; in ſe ani
mũ ſumit. ut pius inſe dolentis
paſſionẽ tranſferat. ꝙ tunc com̃
dolorẽ illi p miſtrium ꝛcurrat.
nam ſepe ut p̃dixim̃ largiorem
muneriſ terũ facit abundantia
ꝙ ñ uirtus ꝓ paſſionis. Qui enĩ af
flicto p̃fecte cõpatit. pleriq; ꝙ
hoc indigenti ꝛbuit inq; ipſe ſi de
fectꝫ angustat. ꝙ tunc plena ẽ
coꝝdis ñri cõpaſſio. cũ malũ uno
pre ꝓximo ſuſcipe ñ metuim̃.
ut illum a paſſione lib̃emuſ. Quã
uidelicet pietatis ſcẽma mediator
noſ di ꝙ hominũ dedit. qui cũ
poſſet nob etiã ñ moriendo con
curꝫere. ſubuenire tam̃ morien
do hominib̃ uoluit. quia nos ui
delicet minus amaſſe ñ ꝙ uulnera
ñra ſuſcipere. nec uim nob ſue di
lectionis oſtendere. ñ hoc qđ a nob
tolleret ad tempꝰ ipſe ſuſtineret.
Paſſibilis quippe mortalis q; ſ ept.
ꝙ qui noſ exiſtere fec ex nichilo

reuocare uidelicet etiam sine sua
morte potuit a passione. Sed ut quan
ta esset uirtus compassionis ostenderet
fieri pro nobis dignatus est quod esse nos
noluit. ut in semet ipso temperaliter
mortem susciperet. quam a nobis in perpe
tuum fugaret. An non in diuinitatis
sue diuiciis nobis inuisibilis permanens.
miris nos potuit uirtutibus
ditare. Sed ut ad internas diuicias
reduceret homo. foras apparere digna
tus est pauper deus. Unde et predicator egre
gius ut ad largitatis gratiam uiscera
nostre compassionis accenderet dixit.
Propter nos egenus factus est. cum esset di
ues. Qui si etiam dicit non ut aliis sit
remissio. uobis autem tribulatio. hec pro
culdubio condescendendo infir
mis intulit. quomodo quibus dam inopiam
ferre non ualentibus tolerabilius est
minus tribuere. quam post largita
tem suam ex inopie angustia mur
murare. Nam ut ad magna largi
endi studia audientium mentes acce
nderet paulo post intulit dicens.
hoc autem dico qui parce seminat
parce et metet. Plus autem non numquam
esse dicimus compati ex corde quam dare.
quia quisquis perfecte indigenti compa
titur. minus estimat omne quod dat.
Nisi enim dantis manum bona uoluntas
uinceret. iste predicator egregius dis
cipulis non dixisset. qui non solum fa
cere sed et uelle cepistis a bonno priore.
Facile quippe est in bono opere obedi
re etiam nolentem. sed hec magna in
discipulis uirtus extiterat. eos bo

num quod illis preceptum est et ante no
uoluisse. Quia itaque uir sanctus apud
omnipotentem deum aliquando maius
nouerat datum mentis esse quam mune
ris. dicat. Flebam quondam super eum qui
afflictus erat. et compatiebatur ani
ma mea pauperi. Exteriora et enim lar
giens se extra semet ipsum prebuit.
qui autem fletum et compassionem proxi
mo tribuit. ei aliquid etiam
de semet ipso dedit. Idcirco
autem plus compassionem quam datum di
cimus. quia rem quam libet plerumque
dat etiam qui non compatitur. numquam
autem qui uere compatitur quod necessarium
proximo conspicit negat. Que ni
mirum sententia bene quoque sancte
ecclesie uocibus congruit. que dum af
flictos quosque per lamenta penitentie
conspicit. suos ei oratione continua
fletus iungit. et tociens egeno com
patitur. quociens mentis uirtutibus nuda
te intuentionis sue precibus opitulatur.
Super afflictum quippe compatientes
plangimus. quando aliena dampna
nostra deputamus. et culpas delin
quentium nostris mundare fletibus ni
timus. Quod uidelicet agentes plus
plerumque nobis quam his pro quibus agitur
subuenimus. quia apud intimum ar
bitrem et gratiam caritatis aspirantem
commissa queque perfecte diluit propria
qui pure plangit aliena. Persecuti
onis quoque ultime sancta ecclesia tribulatione
deprehensa reducat ad memoriam
pacis tempore que bona gessit di
cens. Flebam quondam super eum qui af

fluctus erat. & cõpatiebat anima
mea paupi. / que nõne lucis gau
dia eterna desiderans. ſ; tam adhuc
dilata. quia malis exterioribus
pmitt. ſcĩ uri uocib; adiungit.
Expectaba bona & uenerũt mi ma
la. / pstolabar lucẽ. & ecce tenebre
fidelis enĩ ppls expectat bo
nũ ſ; mala suscipit. / pstolat lucẽ
& tenebras incurrit. / qua pre
munerationis gram unũ ẽe iam
iamq; angloꝝ se gaudius spat. / &
tam hic diutius dilatus manus p
sequentiũ toleret. / & qui se quotꝫ
cius esti mat ẽe ne lucis et bumo
ne pfrui. hic adhuc cõpellit pse
cutoꝝ suoꝝ tenebs pati. Que u
delicet mala p seqñtiũ mũ do
lerent. si ab infidelib; adũsarios
q; consurgerent. / ſ; eo deterius
mentẽ electoꝝ cruciant. q; abilli
ueniunt de quib; bona p sume
bant. Vñ adhuc sub dic. Intiora
mea effer buerũt absq; ulla req.
Scẽ q;pe ecclie intiora effer uescẽ
ẽ. ipsos quoq; qs pamorẽ fidei
uelut uiscera ante gestauerat in
p secutionis acritate tolerare. / q;
secreta pius illi cognoscentes qñto
secum v magis doleat. tanto de
terius ab afflictione ei minime
quescunt. Quos tam & paci sue
tẽpore grauit tolerat. / quia suus
p dicationis eoꝝ mores contrios
pensat. bene enĩ cũ eoꝝ uita sibi
dissimulẽ ꝫ spicit. Dequb; ꝫ apte
subiungit. Preuenerũt me dies af
flictionis. Certe nã q; scã electoꝝ
electoꝝ eccla q̃d p secutione ultra
ma mala multa passura sit. ſ; hac
afflictionis siue dies p uenium. /
quia maloꝝ uita in mia se grauit
etiã tẽpore pacis pcrat. Illã q̃m
uis dieb; ultimis aperta in fideliũ
p secutio sequat. / hanc tam ꝫ pius
quã aparat hi qui in ea ũboten
fideles s. prauis moribus ante cur
runt. Seqr. Merens incedebam. /
sine furore ꝫ surgens in turba cla
mau. Horandũ sollicite uxta hs
toriã uideo. q̃d scs uir qui paulo
sup uis dixit. eleuasti me. infer
adiungit. / merens incedebam.
Muro enĩ ordine uno eodẽq; tẽpe
conuenire in ecclis bonoꝝ solet. /
& forsan honoꝝ culminis. & iustus
afflictẽ merore humiliatus. Vñ
scs uir quoq; eleuatus reb; ꝫ ho
noꝝ; merens incedebat. / qua ꝫ
si huc plenũ hominib; gla potes
tatis ostenderat. / intius tam me
rore suo secretũ sacrificiũ dño con
tu cordis offerebat. Sacrificiũ q;pe
dõ ẽ. spe ꝫ tribulatus. Scunt aũt
electi quiq; consideratione ani
ma cont exteriora excellentẽ
tẽptam ita pugnare. Qui si ad exte
riorẽ felicitatẽ sua cor apponeret. /
iusti p fecto ñ eent. S; quia cor hu
manũ ñ potest de ipsis p spectatib;
rerũ q̃mulacũq; gla nullom tẽp
tari. / cont ipam p spectatẽ sua sci
uri intus secus dimicat. / ñ dico ne
uelatione. ſ; ne in ei saltem amo

re succumbam. Cui ualde suc
cubuisse ē. captuā mentē eui
desideriis subduisse. Quis aut
terrena sapiens. tempalia amplec
tens. beatū iob int tot pspa letū
ñ crederet. cū eis uppeteret sal
corporis. tua filioq; incolomita
familie. integras gregum. Sed
qua inhis omnib; ñ gauderet.
ipse is rectus ē qui ait. Merens ince
debam. Cō enī uiro adhuc inhac
pegrinatione posito. omē qđ sine
dī iusione abundat inopia ē. qa
cū is omīa electi adee uident. ge
munt qđ omnīū auctorē ñ ui
dent. eisq; hoc totū munus ē. qa
adhuc species unius de ē. sicq;
eos foras exaltat gia supne dispen
sationis. ut tam intus sub disciplī
na teneat mens magistre carī
tatis. pqm uidelicet discunt. ut
de his que extrinsecus accipiunt. apī
semet ipsos semp amplius humi
lient. Inter sub iugo discipline re
neant. nūq; ex potestatis licen
tia ad impatientia erūpāt. Vñ
apte subungit. Sine furore et
surgens untur ba clamau. Sepe
nā q; seductos hominū tumul
tus p positos suos mentem lacessit.
siuq; ordinis limite inordinatis
motib; excedunt. Et plerūq; qui
p sunt in mente cordis spē sic eno
rem teneant mutate retributionis ad
ertare pstituunt. qm̄tūq; possint
agere. tamtū is insubditis estu
ant lucē. Amica q; enī potestati
pene semp impatientia ē. eiq;
etiā male subiecte impat. qua
qđ ipsa sentit. potestas exequit.
Sed sciri uult plus se interius pacien
tie iugo subiectum. qm̄ foris ho
minib; psunt. ea eo uehemēter pin
cipatū foras exhibent. q humili
ore dō intrinsecus famulatū te
nent. atq; idcō sepe plus qs dā
toleant quo se de eis ulcisci
amplius possint. ac ne umqm̄ adul
tera m̄ seant. plerūq; nolunt.
pse exequi etiam qđ licet. subiecto
rum strepitus sufferre. pamore
increpant. qs pmansuetudinē
pertant. Vñ nunc recte dicit.
Sine furore consurgens untur ba
clamau. quia numerū boni ita
tumultū insolentiū clamore hīt.
et furore ñ hīt. quo eos qs clemē
ter tolerant. docere ñ cessant. Sed
hec que iuxta hystoriā de uno
diximus. iuxta allegoriā necesse
est. ut de duūsis electis ecclē sen
tiamus. Ipsa quippe unelectus suus
etiā p pspa in cedit merens. qa
nichil s uere pspum deputat. q
uisq; bonū quod singulariter que
rit apphendat. fideles quippe illi
tempalia quidē pace pfruuntur
s; ppetue suspirant. honorant et
afflicti s. quia plerūq; ibi uidet
inculmine. ubi cuncti ñ st. Ipsa
etiā intur ba sine furore et surget
et clamat. quia prauos unā stu
dio recte emulationis ñ aut ue
hemia furoris insequit. uratur

&amat. seuit & tñquilla ē. qte
nus infirmos suos & corrigat ex
emulatione. & souet expietate.
Seq̃r. fr̃ fili draconũ. & soci struc
tionũ. Quid draconũ nomine.
n malicios hominũ uita sig
natur. De quib; p ysaiam dr̃.
Traxer̃t uentũ quasi dracones.
Quer si & enĩ quiq; uentũ quasi
dracones trahunt. cũ malicios
supbia inflant. Qui aut structio
nũ appellatione intelligi. n simu
latores solent. Struthio & enim
pennas habet & uolatũ n habet.
quia simulatores quiq; speciẽ
sctitatis hñt. s; uirtutẽ sctitatis
n hñt. Visio quippe eos bone actu
onis decorat. s; aterta minime
penna uirtutis eleuat. Electus
itaq; sc̃e ecclie ppls quia pacis
sue tempore inter se quosdã ma
licios ac simulatores patit. di
cat. fr̃ fili draconũ & soci struc
tionũ. Quod beatus iob quoq; uo cib;
ex specialit congruit. qui ad
culmẽ magne fortitudinis bon
int malos fuit. Nullus quippe perfec
tus ē. qui int̃ proximos mala pa
ciens n ē. Qui enĩ equanimiter
aliena mala n tolerat. ipse s̃ pin
patientiã restus ē qa a bonis pleni
tudine longius distat. Abel quippe
cẽ rennuit. quẽ cain malicia n
exercet. Sic intr̃ tritura aree grana
sub paleis gemunt. sic flores int̃
spinas pdeunt. & rosa q̃ redolet
erescit cũ spina q̃ pungit. Duos
namq; filios habuit p̃mus ho.
s; unus electus alit repbus fuit.
Tres quoq; filios archa gessit. s;
duob; inhumilitate p̃sistentib;
unus ad patris irrisionẽ fuit. Duos
Abrahã filios habuit. unus in
humilitate seruatus. Duos abrahã
filios hñt. s; unus innocens. alius
v̊ fr̃is p̃secutor fuit. Duos quippe ysa
ac filios habuit. unus inhumilita
te seruatus. alit v̊ & p̃ius quã nasce
ret̃ repbatus ē. Duodecim iacob fi
lios habuit. s; ex his unus p̃ inno
centiã uendituꝰ ē. ceteri v̊ p̃ malu
ciã uenditores fr̃is fuer̃t. Duodeci
qvoq; apli inscã ecclã sunt electi.
s; ne impbam remanerent unũ eis
admixtus ē. qui eos p̃sequens pba
ret. Sic namq; iusto peccatur iungit̃
sic in fornace aurum palea cũ igne so
ciatur. ut quo ardet palea purget̃
aurũ. Hi v̊ uetaci bonis sunt. qui
in bonitate p̃sistere etiam int̃ ma
los possunt. Hinc etiam sponsi uo
ce sc̃e ecclie dr̃. Sicut lylium
int̃ spinas. sic amica mea int̃ filias.
Hinc ade hebrieie dns dic̃. fili ho
minis inc̃redulu & p̃ subuersores s̃t te
cum. & cũ scorpionib; habitas. Hic
petrus umã beati iob loth gloriſi
cat dicens. & iustũ loth oppressum
anefandor iniuria & usatione en;
purt. aspectu enĩ & auditu iustus erat. habitan
apud eos qui de die in diem animã
iusti iniquis op̃ib; cruciabant.
Hinc paulus discipulor umã glisi
cat dicens & glificando confirmat

dicēs. in medio nationis prauæ & p̄uersæ. unde quos lucetis sicut lumi
naria in mundo. ubiū utique continen
tes. Hinc prophm anglis p̄gami ec
clē adtestat dicēs. Scio ū habitas
ū sedes est satbanæ. & tenes nom̄
meū. & n̄ negasti fidē meā. Beatq;
iob ut ostendat cuius sectatores dum
fuerit insinuet cū quib; uixit di
cens. Fel draconū & uenenū aspidū
tionū. quia minus erat qđ ipse bo
na ageret. n̄ & ad bonitatis siue
cumulū a balis mala toleraret. Seq;
Cum sinea denigrata ē sup me. & os
sa mea aruerūt p̄ caumate. Hæc uir
ta hystoriā pensare negligim̄. qa
uidelicet sermonis uirtus pateat
expena passionis. Sic; quia ut sepe
iam diximus. plerūq; beatus iob
sic narrat gesta ut gerenda p̄nuntiet
bene hoc scē ecclē uocib; congruit
que dolorē p̄secutionis ultimē in
infirmis grauit sentit. Cumq; ab
illa alij p̄eunt. ualentiores quiq;
meror exterior cruciant. Exteriora q̄ppe
causa eius est trena dispensatio.
unde & cura celestis accipitur.
Cum & nomine infirmi signant
qui nūc in ea exteriori ultimatu
deseruiunt. possā & fortes eius figu
rati sunt. in quib; cū portis illius
tota cōpago solidatur. Quia q̄ aut
aut p̄ uocati muneribus; aut p̄secu
tionib; afflicti. multi in ea absta
ti fidei infirmi cadūt. eamq; ipsi
postq̄m ceciderint p̄secuntur. q̄d
aliud quā cum sine nigredine pa
tit. ut in ipis post modū fœda ap
pareat. in quib; p̄us pulc̄ uidebā
tur. dū enī hi qui p̄us exteriora
bene dispensare uidebantur. com̄
electos dī post modū seuiunt. qua
si cum sit ecclē ante acte iustitie colo
rē p̄didit. quę ad nigredinē imi
quitatis uenit. Quod ieremias etiā
sub p̄cipui metalli specie deplorat
dicēs. Quom̄ obscuratū ē aurū. mu
tatus est color optimus. Et; si aut
dū abeius sac̄mentis exeunt. ple
rūq; ut reprobos locū honorissimum. ut ipi com̄ scām ecclām
exauctorare seuiant. qui hanc
abeius quasi scīendo ītēpnunt. Vñ
& cū dicēt cum sinea denigrata ē
addidit sup me. qua hos q̄s p̄us
addecorē iustitie q̄si candidos hum.
post deterius migs portat. Sic; dū cu
ius ad nigredinē uertit. fortes qui
in illa st̄ helo fidei comabescunt.
Vñ apte subiungit. & ossa mea aruе
runt p̄ caumate. Sic namq; & po
ri tempore ossa fortissimū scē ecclē
q̄dā ariditate tedij paul̄ estuabat
cū quib; dā p̄fectis cadentib;
dicēt. q̄si infirmat & ego n̄ infirmor.
Quis scandalizat. & ego n̄ uror. Cum
g̃ denigrat. & ossa p̄ caumate aresc
cunt. quia dū infirmi ad uiq̄tatē
p̄ficiunt. fortes quiq; heli sui igne
cruciant. Seq; Versa ē in luctum
cythara mea. & organū meū in uo
cē flentiū. Quia organū p̄fistulas
& cythara p̄ chordas sonat. potest p
cytharā recta operatio. p̄ organū &

scā p̄dicatio designari. ℣ fistulā
q̄ppe organi ora p̄dicantiū. p̄ꝯ ꝓ
das v̄ cytharę attentionē rectę
uiuentiū n̄ inconuenienter accipi
mus. quę dū aduersā aliā p̄flic
tionē carnis tendit. quasi extenu
ata cœda in cythara puniuentiū
admirationē sonat. Siccat̄ & enī
chœda ut congruū in cythara can
tū reddat. quia ysēi uiri castigāt
cœpus suū & seruitutis subiectum.
atq; ab infimis ad superiora tendit.
℣ ensandū quoq; ē q̄d chœda in
cythara si minus tendit n̄ sonat.
si ampli⁹ raucū sonat. quia nimi
rū uirtus abstinentię. aut omīno
nulla ē. si tamē quisq; cœpus ēdo
mat q̄mtū ualet. aut ualde inor
dinata ē. si cœpus attenuat. plus q̄
ualet. ℣ abstinentia q̄ppe carnis
uicia exstinguenda s̄ n̄ caro. et
tanto sibimet q̄sq; debet modera
mine p̄ęē ut & ad culpā caro n̄
superbiat. & tamē ad effectū rectitu
dinis in opatione subsistat. Imue
ri ut̄ hec eggiū p̄dicatorē lib& q̄
q̄nta arte magistri fideliū animā
uelut in cythara chœdas tensas. ali
as amplius tendendo extenuat. at
q; alias attensione sua relaxando
ꝛ seruat. Ubi ysēi & enī dic. n̄ in cōmes
sationib; & ebrietatib. n̄ in cubilib;
& impudicicijs. & rursus ait. mœ
rificate mībra uestra que s̄ super terrā.
& tamē p̄dicatori ḳmo scribit dicēs.
Nolu adhuc aqm bibere. s; modico
utere uino ppter stomachu tuū. &
si frequentes tuas infirmitates. Iuā
g̃ chœdas extenuando tendit. ne
n̄ tense omīno sonent. hanc v̄
attensione tempat. ne dū plus
tendit. minus sonet. Siue aut̄ scī
p̄dicatores in ecclā seu qui libet
simplices & abstinentes pure ac
cipiunt. in ea proximis suis cantu
cū bone exortationis reddunt.
nam & prudentes quiq; ad p̄dica
tionis structū solleuat inuigilant.
atq; ut alios aduersā pugnam sono
magnę persuasionis elaborant. &
qui in ea tardioris ingenij uidentur. ex ipso utę suę merito inqn
tu lū sē posse conspiciunt. exhorta
tionis erga alios auctoritatem su
munt. atq; ad cęlestem patriam qs
ualem ut habeat ę n̄ desistunt. Ş; scā
ecclā extremis p̄secutionib; pssā cū
uba sua ar epbis ꝓ tēpni considerat
amoris sui qtām ad solū lamentum
formet. quia nimirū deflet. quo
exhortando trahę n̄ ualet. Dicat g̃.
Versā ē in luctū cythara mea & or
ganū meū in uocē flentiū. ac si ap
te fateat dicēs. Lacus quidē meo
tempore palios partua more cythā
re. palios v̄ more organu magna
& sonora p̄dicabam. ℣ nunc in luc
tū cythara & organū ūsum ē. qā
dū me contēptu conspicio. eos
q̄ p̄dicationis cantū n̄ audiunt
deploro. Hec ꝓ quosdam scā ecclā
in fine sāctuā est. hec ꝓ quosdā
in suis iam exordijs sectę. Martyr
q̄ppe stephanus in dei p̄seqūtib;

p dēē p̄dicando conatus ē. quos
tam post ūba p̄dicationis dū u
deret adiaciendos lapides ꝙ uolas
se fixis genib; orabat dicēns. dñe
ihu ne statuas illis hoc ad peccatū.
Quod g huic qui diu & parua ꝙ ma
gna narrauerat. ñ iam sūe cytha
re atq; organi cantus sile bat atq;
ad luctū ūlā fuerant. quia eos qs
p̄dicando ñ texerat. amando flebat.
Qd numirū cottidie scā ecclā agere
ñ desistit. quē p̄dicationis ūbum
pene ubiq; conticuisse ubiq; iam
ēspicit. Aliꝰ namq; loqui dissimu
lant. alii recta audire contēp nūt.
Si electoꝝ mens dū tacē cantū p̄di
cationis conspicit. gemens ac taci
ta ad fletus reditū dicat g. Versā est
in luctū cythara mea & organum
meū in uocē flentiū. quia electus
qsq; quo scē p̄dicationis uox si
luit dāpna ecclē grauius plangit.
huc usq; beatus iob describit mala q̄ p
tulit. hoc ꝺ ex loco incipit narra
re subtilꝰ bona que fecit. Sꝫ dolo
tus ūba hystorica atq; allegorica
expositione tūs curram. ut utrūq;
ꝺ opa ex magna parte iuxta solitū
hystorie textū teneamus. ne si hec
a diligenda mystica trahimus
uertratem forte sse opis uacuare
videa mur. Explicit liber vicesimꝰ.
Incipit hystoria libri uicesimi primi.

Pepigi fedꝰ cū oculis meis. ut ne cogitarē ꝙd dē
de uirgine. Cum enī partē haberet imme
dis desup. & hereditatē ompotis de excelsis. Hūd
non p dono ē iniquo. ꝙ alienatio oparijs unu
sticiā. Nonne ipse ꝺsidat uias meas. ꝙ cunctos
gssꝰ meos dinumerat. Si ambulaui in uanitate
te. ꝙ festinauit in dolo pes mꝰ. appendat me iusta
ra iusta. ꝙ sciat ds simplicitatē meā. Si declinauit
gssꝰ meos de ua. ꝙ secutū ē oculꝰ mꝰ cor meū. ꝙ ima
nib; meis adhesit macula. seram ꝙ alius comedat. ꝙ progenies
mea eradicet. Si deceptū ē cor meū sup mulie
re ꝙ ad hostiū amici mei insidiat fui. ꝙ scortū sit alius
uxor mea. ꝙ super ea incuruet alienꝰ. Hoc enī ē nefas
iquitas maxima. ignis ē usq; ad perditionē de
uorans. & omia eradicans genimina; ignis ē
usq; Si contēpsi subire iudicū cū seruo meo ꝙ an
cilla mea cū disceptarent adūsum me. qd enī
faciā cū surrexerit ad iudicandū ds. & cū quē
sierit. qd respondebo illi. Huiq; nī eadē fecit me.
qui ꝙ utrū opat ē ꝙ formauit me i utero una. Si ne
gaui qd uolebat pauperib; ꝙ oculꝰ uidue expectare
fecī. si comedi buccellā meā solus. ꝙ comedit pupill
ex ea. q ab infantia mea creuit mecū miseratio. ꝙ de
utero matris mee egressa ē mecū. Si despexi p̄ euntē eo
q ñ habuerit indumētū. ꝙ absq; operto pauperē. si nō
benedixerūt mi lumbi ei. ꝙ de uellere ouiū meaꝝ cale
factꝰ ē. Si leuauī manū meā sup pupillū. eā
cū uidē me in porta superare. humerus meus
a iunctura sua cadat. ꝙ brachiū meū cū ossibus
suis ofringat. Semp enī quasi tumentes sup
me fluctus timui ds. ꝙ pond ei ferre ñ potui.

Explicit hystoria.

Incipit liber
Iob
primus.

Hyrtellectus sacrifloquij
unt textū & mystium tanta ē
libratione pensandus. ut utrūq;
partis lance moderata. hunc
neq; nimię discussionis pondus

dep̄mat. neq; rursus torpe incu
rie uacuū relinquat. Multe q̄ppe
eius sententie tanta allegoriaꝝ
conceptione s grauide ut q̄sq; ea
ad solam tenere historiā nitatur
eaꝝ noticia p̄sua in curia p̄uertur.
ñ nulle v̄ et na exteriorib; p̄ceptis in
seruiunt. ut siq̄s eas subtili penet
re desiderat. inuis quide nil inue
nat. si hoc sibi etiam quod foras lo
cunt absondat. Vñ bene quoq; na
rratione hystorica p̄significationē dicit.

Tollens iacob urgas populeas uri des & amig
dalinas. & explatanis. exparte cor
decorticauit eas. de tt̄is q; corticī
cib; in his que exspoliata fuerant
candoꝝ apparuit. illa v̄ que integꝰ
erant urida p̄mansert. atq; in
hunc modū colōꝝ effectus ē uari.
Vbi & sub dū. Posuitq; eas in chanali
bus in quib; effundebantur aquaꝝ
ut cū uenissent gr̄eges ad bibendū
ante oculos haberent urgas. ym ac
uirgā & parerent maculosā & uariā. & diuīso
colore resp̄sā. Quid ē enim urgas
uri des. amigdalinas. atq; explā
tanus ante oculos gr̄egū ponē. nisi
p̄ceptum sacre serie ē antiquoꝝ pa
trū unās atq; sententias in exem
plū populis p̄bere. Que nimirū q̄a
iuxta rationis exam̄ recte st. ur
ge nominant. Quib; ex parte cor
ticē subtrahit. ut in his que exspoli
ant intimā candoꝝ appareat. & ex par
te corticē seruat. ut sicut fuerant
exterius in uiridi tate p̄maneant.
uariq; urgaꝝ colōꝝ efficiē. dum
cortex ex parte subtrahit. & ex par
te retinet. dum̄ consideratio sen
tentie oculos p̄cedentiū patrū sententi
e quasi uirge uarie ponunt.
in quib; diuplerūq; intellectū lītre
fugimus quasi corticē subtrahimus.
& diuplerūq; intellectū lītre seq̄mur
quasi corticē reseruam. diuq; ab ip
sis cortex lītre subducit. allegorie
candoꝝ interioꝝ demonstratur.
& diu cortex relinquit. exteriorīs
intelligentie uirentia exempla
monstrant. Q̄s bene iacob in aque
canalib; posuit. quia & redeptōꝝ
nr̄ in libris eas sacre scientie quib;
nos intrinsecus infundum fixit. Has
aspicientes arietes ceu ouib; coeunt.
quia rationales nr̄i sp̄e diu in eaꝝ
intentione defixi st. singulis q̄bq;
actionib; p̄miscent. ut tales fetus
opum p̄creent. qualia exempla
p̄cedentiū imitatores p̄ceptoꝝ ui
dent. & diuīsum colorē plesbo
opis habeat. quia & ñ nūq̄m sub
tecta littere cortice acutius intima
considerat. & reseruato ñ nūq̄m
hystorie regimine bene se interi
oribus formal. Nam quia diuine
sententie aliq̄n do interius ī man
des. aliq̄n do exterius obseruande.
p̄ salomonē quoq; dr̄. Qui fortis
p̄mit ubera. ad eliciendū lac. exp̄
mit butyrū. & qui uehemēt emul
gut elicit sanguinē. Vbera q̄ppe
fortis p̄mimus. cū uba sac eloq;
subtili intellectu pensamus. Qua
p̄ssione diu lac querim. butyrū

p̄cedentiū imitatores p̄ceptoꝝ ui

inuenimus. quia dū nutrit ut in
tenui intellectū querim⁹. ubi ratte
ut nec pinguedinis unguemur
Ad tam nec numie nec sēp agen
dū ē. ne dū lac querit a bubibus
sanguis sequat. Plerūq; cū enim
quida dū uba sacri eloquij pl⁹q;
debent discutiunt. in carnalem
intellectū cadūt. Sanguinē q̄ppe
elicit quehemēter emulgent. qa car
nale efficit. hoc q̄d ex nimia spē
discussione sentitur. Vñ necē ē
ut beati iob opa que ut hec unc
pantū amicoꝝ uba ide co narrat
ne afflicta mens illi in desperatione
deficiat. iuxta pon⁹ hystorie p
seruitem. ne sic hec animus plusq;
necē ē spāliter inuestigat. auer boꝝ
et ubib; sanguis nob placte respo
deat. Siq̄ndo v̄ queda mystica in
suoꝝ opum narratione p̄miscet.
adhec necē ē ut mens concta
rediat. atq; hanc ipe ut dat in
telligi ordo loquentis uocat. nam
ses uir post q̄ ea q̄s p flagellū dñi
fuerant in flicta narrauit. nunc
p̄p̄as p̄ q̄ dñe enumerando uirtu
tes qualis ante flagellū fuerit in
notescit. sic utte sue hystoriam
texens. ut ea p̄tarū aliq̄d q̄d alle
gorice intelligi possit. int̄serat.
quatenꝰ ex magna parte hysto
rica sint q̄ memorat. et tam̄ ali
q̄ndo p hec ea dē ad spāle intelli
gentiā consurgat. Qua ratq; fort
tudine ab omū lapsu exteriora
sua custodiē interioris disciplina
constinxerit insinuat dicens. Pepi
gi fedus cū oculis meis. ut nec co
gitarē de uirgine. Cum sit inui
sibilis anima nequaq̄m cōportaꝝ
rerū delectatione tangit. in q̄d
inherens cōpori quasi quedā eg
diendi foramina eius dē cōporis
sensus habet. Visus q̄ppe auditus
gustus. odoratꝰ. et tactus. quasi q̄da
uie mitis s̄ quib; foras uenit. et
ea que extra eius st substantiam
y cupiscat. P hos et enī cōpori sens
quasi p fenestis q̄sda exteriora q̄q;
anima respicit. respiciens y cupi
scit. Hinc etiā ieremias ait. ascen
dit mors p fenestas nras. ingressa ē
domus nras. Mors quippe p fenes
tras ascendit. et domus ingredit.
cū p sens cōpis y cupiscentia ueni
ens habitaclm mentis intrat. Quo con
tra hoc q̄d sepe iam dixim⁹ de iusti
p ysaiā dr. Qui s hi qui ut nubes
uolant. et q̄si columbe ad fenestas
suas. Iusti namq; uolare ut nubes
dicti s. q̄a a terenis y tagiis sublie
uant. et quasi columbe ad fenestas
suas sunt. quia p sensus cōporis
exteriora q̄q; intentione ñ respi
ciunt rapacitatis. eosq; foras ñ ra
pit cōcupiscentia carnalis. Q̄s q̄s v̄
p has cōporis fenestas incaute exte
riusꝰ respic. plerūq; in delectatione
peccati etiā nolens cadit. atq; ob
ligatus desiderijs incipit uelle q̄d
nolebat. P receps q̄ppe anima dum
ante ñ puidet ne incaute uideat
q̄d y cupiscat. ceca post incipit de

sidetare qđ uidit. Vñ ꝟ ꝑphē
mens q̄ subleuata sepe mysteriis
uirilis interat. quia alienā ꝺiu
gē incaute uidit. obtenebrata ꝑ
modū ſ̄m̄et unlicite ꝺ iunxit. Scs
aut uir quia acceptis cœporis sen
sib; uelut subiectis ministris quida
equissimo iudex p̄ est culpas ꝺ spic.
ante q̄ ueniant. q̄ uelut insidian
ti morti senectis cœpis claudit di
cēns. Pepigi fedus cū oculis meis.
ne cogitarē quidē de uirgine.
Vt enī cogitationes cœdis caste ser
uare potuit; fedus cū oculis pepi
git. ne ꝑ us incaute aspicēt q̄d ꝑ
modū inutilis amaret. Valde nāq;
ē qđ caro decisum ferit. q̄ semel
species fœmīe cœdi ꝑ oculos inliga
ta uix magnis luctaminis manu sol
uit. Ideo quedā lubrica incogitati
one ūsemus pudendū nob ē. q̄
inuieri n̄ decet q̄d n̄ licet ꝺ cupisci.
Vt enī munda mens incogitatio
ne seruet. alascriua uoluptatis
siue deprimendis occi. quasi quida
raptor es ad culpā. Ideo enī eua lig
nū uetitū contigisse. n̄ hoc ꝑ us in
caute respicēt. Scīptū quippe est.
Vidit mulier qđ bonū eēt lignū
ad uescendū. q̄ pulchrū oculis as
pectuq; delectabile. q̄ tulit ꝺ fruc
tu illius ꝺ comedit. Hinc ꝺ pensan
dū ē. q̄nto debem̄ moderamine
erga inlicita uisum restringere nos
qui mortalit uiuim. si q̄ mat ui
uentiū ꝑ oculos ad mortē uenit.
Hinc etiā subiudex uoce q̄ extern
ora uidendo concupiscens bona
interiora ꝑ did erat. Ipha dic. Oculis
meis dep̄datus ē anim̄ mea. Sconcu
piscendo enim uisibilia inuisibi
les uirtutes amisit. Que ꝺ interio
rē structū ꝑ exteriorē uisum ꝑdi
dit. Proclīn cœporis ꝑtulit p̄dam
cœdis. Vñ nobis a dcusto diendam
cœdis mundiciā exteriorq; quoq;
sensuū disciplina seruanda ē. Nam
q̄n̄ libet uirtute mens polleat
q̄n̄ libet grauitate, uigeat. carna
les tam sensus puerile quidda exte
rius ꝑstrepunt. q̄ n̄ interioris gra
uitatis ponde. q̄si. iuuenili quoda
uigore restrenant. ad fluxa queq;
q̄ leuia mentē enerue trahunt.
Videam ꝺ quom beatus iob id qđ in
eo fluxum ac puerile caro sape po
tuit iuuenili sapiem̄e uigore re
stinxit. dic. Pepigi fedus cū oculis
meis. Et quia n̄ inse actione tam
m̄. s; etiā cogitatione luxurie ex
tinxit. secutus ad iunxit. Vt ne co
gitarē quidē ꝺ uirgine. Sciebat mi
rum luxuriā incœde ē restenā
dam. sciebat ꝑ sēi sp̄e donū. qđre
ceptor n̄r uenien s legis p̄cepta m̄s
cenderet. q̄ abelectus suus n̄ solum
luxuriā carnis. s; etiā cœdis abole
ret dicēns. Scīptū ē. Non adult̄abis.
Ego aut dico uobis. quō omis q̄ui
derit mulier ad concupiscendū
eam. iam mechatus ē eā in cœd suo.
Ꝑ moysen q̄ippe luxuria ꝑ pectata.
Ꝑ auctorē v mundicie luxuria cogitata
damnat. Hinc ē enī qđ discipulis ꝑm

ecclę pastoꝛ dicit. Lpr q̄d succinc
ti lumbos mentis uręstre sobrij pfecti sp
ate in eam quę offert uob pgiam.
Lumbos enī carnis succingere est.
luxuriā abeffectu restrenare Lum
bos v mentis succingere ē. hanc etiā
acogitatione restringere. Hunc ē
q̄d tohis quod angls qui uobim allo
quit bona aurea sup mamillas cin
ctus ee phibet. Qua enī restamtu
nou mundicia etiā cœdis luxuri
am restrenat. angls qui meo apparuit
in pectore cinctus uenit. Quę be
ne bona aurea stingit. qua q̄s q̄s su
pne pte cuus ē. nī iā timore sup
plicij. sī amore claritatis in mundi
ciā desert. Malū v luxurię aut co
gitatione ppetrat aut ope. Callidū
namq; aduſsarius nr cū abeffectu
opis expellit. secreta cogitationis
polluere molit. Vn̄ ꝙ serpentis adño
dr. Pectore ꝙ uenit repes. Serpes
udelicet uenit repit. q̄n do hostis
lubcus p humana mbra smet sub
dita usq; ad explętionē opis luxu
riā excercet. Serpens aut repit pec
tore. q̄n do eos quos in ope luxurię
nualet. pollunt in cogitatione. dū
itaq; luxuriā iam p petrat actione.
huic serpens repit exuent. Aluus
aut p petrandā usum mittit. huic
serpens repit expectore. Sz q̄a p co
gitationē ad opa explenda puenit.
recte serpens pus pectore. ꝙ post
modū repę uentre descēdit. Vn̄
beatus iob q̄a disciplinā etiā inco
gitatione tenuit. una custodia
serpentis pectus uentre q; sup au
dicens. Lepigi fedus cū oculis meis.
ut ne cogitarē quidē de uirgine.
Quā numirū cœdis mundiciā quis
q̄s adupisci nō appetit. quid aliud
q̄m ei dē ase mundicię auctorē
repellit. Vn̄ ꝙ beatus iob primus
subdit. Quā enī partē hꝛet ds in me de sup. ꝙ hereditate omp̄s de excelsis. de sia pte dicat. Si mentē
incogitatione polluero. eius q̄
mundicię auctoꝛ ē ee hereditas
neq; q̄m possim. Nulla enī bona s
cetera. si occultu iudicis oculis casti
tatis testimonio nō adpbant. Oms
q̄ppe uirtutes in cōspectu condito
ris sin uicaria ope se subleuant.
ut quia una uirtus sine alia ut
nulla ē omino. ut minima. uicissi
m sua ꝙiunctione fulciant. Sicut vt
castitatē humilitas desetat ut hu
militatē castitas relinq̄t. apud
auctoꝛē humilitatis ꝙ mundicie
p dee q̄d p̄ualet. ut sup ba castitas
ut humilitas inquinata. Scs q̄ uir-
utis ab auctoꝛe suo in bonis reliq̄s
possideri mereat. cordis mundi
ciā custodiens dicat. Lepigi fedus
cū oculis meis. ut ne cogitarē qui
dē de uirgine. Quā enī partē hꝛet
ds in me de sup. ꝙ hereditate omp̄s
de excelsis. de sia pte sareat dicens.
Habere me possessionē suā excelsoꝝ
conditoꝛ renuit. si mens mea an
te ꝙspectū illi inuisimis desideriis
tabesceret. Sz ut hęc sciendū aliud
ee q̄d animi de reprationē carnis

patitur. aliud ꝙ cū p consensum
delectationib; obligat. Plerūq;
enī cogitatione p̄ua pulsat. ſ; reni
titur. plerūq; aūt cū p̄ūsum q̄d
concipit. hoc utt̄ semet ipſū enā
p̄ semet ipm̄ p̄ desiderīū uoluit.
Et numerū mentē neq; q̄m cogita
tio inmunda inquinat cū pulsat.
ſ; cū hanc ſ̄ p̄ delectationē ſubiu
gat. Hinc & enī p̄dicante ego quis
dic̄. Tēptatio uos n̄ apphendat n̄
humana. Humana quippe tēpta
tio ē q̄ plerūq; in cogitatione tan
gim̄. etiā nolentes. quia ut n̄ nū
q̄m & inlicita ad animū ueniant.
Hoc itaq; in nob̄ met ipsis ex huma
nitatis corruptibilis pondē ha
bem̄. Iam ꝙ demoniaca ē. ꝙ n̄ huma
na tēptatio. cū ad hoc q̄d carnis
corruptibilitas suggerit p̄ consen
sum sē animus adstringit. Hinc
ter̄ dic̄. Non regnet peccatū
in uro mortali corpore. Peccatū
quippe in mortali corpore n̄ ee ſ;
regnare phibent. quia in carne
corruptibili n̄ regnare potest. ſ;
n̄ ee n̄ potest. Hoc ipm̄ namq; ei
de pecco tēptari peccatū ē. quo
quia q̄m diu unum p̄fecte omiꝫ
n̄ caremus. Sca p̄dicatio quō hoc
explere plene n̄ potuit. ei de nr̄i
cordis habitaculo regnū tulit. ut
appetitus inlicitus. & si plerūq; bo
nis nr̄is cogitationib; occulte sē q̄si
furt inserit. saltum si ingredi n̄
dnet. Vir ꝙ ses dicens pepigi sed
cū oculis meis ut ne cogitarē q̄d
de uirgine. neq; q̄m uult intelli
gi. quia eius animū culpa incogi
tatione n̄ commaculat. ſ; quia nūq;
huc ex consensu supauit. Nam ue
lut integerrimā possessionē di
mittē suā cōtt adūsarii de p̄dati
onē uindicat. qui primus aduen
tit. Quā enī p̄tē bret ds in me de
stup. & hereditatē omps de excel
sis. & de si aptē dicat. Sarne quide
mortali corruptionis conditionī
subiaceo. ſ; auctori unde seruo
si ei integrū a consensu culpe ani
mū n̄ defendo. Sequit. Sum q̄d
n̄ p̄dixio ē iniquo. & alienatio op
timis; in iquitatē. festina conſo
latio bonoꝝ ē. considerat finis
maloꝝ. Dū enī ex eoꝝ intentu ma
lum ꝙspiciunt q̄d euadunt. leue
existimant q̄ q̄d in hac uita paci
unt. Iam ḡ nūc repbi. & delecta
tionū suaꝝ desideria cōpleant. in
fine suū dāpnationis sēsuri sūt
quia mortē male uiuentes amare
runt. Ultorio aūt uerbe affli
gant electi. ultra p̄unitate flagella
corrigant. quos patria pietas ad
hereditatē seruat. Hinc & enī
flagellatus iustus & ūbere disci
plina corrigit. quia ad eīne he
reditatis patrimonū p̄parat.
Insius aūt uoluptatib; relaxatur
iniustus. quia tanto ei tēpalia
bona supeiūt. quāto eīna denega
nt. Iniustus addebitā mortē cur
rens effrenatus uoluptatib; utt.
quia & uitulī qui mactandi sūt

in lib' is pastib; relinquunt. Ut
com' iustus ad electionis tis stro
rie iocunditate festinet' quia
& numeri numulus ad labor is usu
ure depictus sub iugo retinet.
Negant decus in hac uita bona ee
na. quia & eis quib; spes uiuendi
ē. neq; qm amedico cuncta que ap
petunt cedunt. Dant aut reprobis
bona que in hac uita appetunt. qa
& despuis egris omē qd desiderat
n negat. Et pendant gr iusti q sint
mala q iniqui p manent. & neq;
qm eor felicitatu in uideant q p
curr tu. Id ē enī qd de eor gaudiis
admurent. qn do ipsi pt aspum
ad salutis patam curr tu. & illi q
si pamena pta ad fouea rendum.
Dicat g ut iustus. Num qd n pdito
ē iniquo. & alienato op antib; in
iquitate. Qd ut delicet alienationi
ubum durius sonaret. si hoc inter-
ps insuelingue uoce tenuisset.
Quod enī apud nos alienatio. hoc
apud hebreos anathema dr. Tunc
g alienatio erit reprobis. cū abhere
dtate districti iudicii sē anathema
ē conspiciunt. qua hic eī p ūsis
moribus contēpserit. floreant g in
iqui aflore et ne heredtatis alieni.
iusti v sēmet ipos sollerit inspici
ant. & in cunctis actionib suis
adnō se uideri pumescant. Vnde
apte mox subdit. Nonne ipe ēsi
derat uias meas. & cunctos gressus
meos dinumerat. Quid uiq; noīe.
in actiones denumerat. Hinc enī
pter emā dr. Bonas facere uias
uras & studia ura. Quid v appella
tione gressuu. ni ut motus mtuu
ut p uectus accipimus mentoy.
Quib; p fecto gressib; ad semet ipam
nos uertas uocat dicens. Venite
ad me omes qui laboratis & onera
ti estis. Ad se quippe uenire nos
dns p ceptu numeru ngressib; cor
poris. spūalib; cordis. Ipe nāq;
ait. Venient hora qn do nec in mon
te hoc neq; in hierosolimis adorabi
tis patre. & paulo p. uere adorato
res adorabunt patrem in spū & uere
tate. nam & pat tales quer tu qui
adorent eū. Incorde g gressus ee in
sinuat. qn do & ut uenia uocat.
& tam motu corporis neq; qm nos
ad alia tēpsire denuntiat. Sic aut
dns unius cuiq; considerat uias.
sic dinumerat gressus. ut ne mi
nutissimę quidē cogitationes eius
iudicio ac ūba tenuissima q apt
nos usu uiuer t undiscussa remane-
ant. Hinc & enī dic. Qui irascit fri
suo. reus erit iudicio. Qui dixerit
fri suo racha. reus erit concilio.
Qui dixerit fatue. reus erit gehen
ne ignis. Racha q ppe in hebreo
eloquio uox inmictionis ē. q q de
animū irascentis ostendit. nec ta
men plenū ūbum iracundie exp
mit. Prius g ira reprehendit sine
uoce. post modū v ira cū uoce. si
nec dū pleno ūbo fremata. Ad ex
tremū quoq; cū dr fatue ira re
darguit. que cū excessu uocis ex

plet etiam pfectione sermonis
Et notandū qđ unita phibet reū
ee iudicio inuoce ire qđ est ta
cha reum concilio. inubo uocis
quod e fatue reū gehenne ignī.
Et gta dus & enī culpe creuit odo
sententie. quia in iudicio adhuc
causa discutit. in cilio aūt iam
causa sententie definit. in gehen
na v ignis ea q de cilio egr edit
sententia explet. Quia q̄ huma
nos actuū dns subtili examine
gressus enumetat. ira sine uoce
iudicio. ira inuoce cilio. ira v
inuoce concilio. ira v inuoce at
q; sermone gehenne ignib ma
ncipat. Hanc subtilitatē cōsidē
rationis ei pha aspexerat. cui di
cebat fortissime. magne. potēs.
dns exercituū nom tibi. magn
cilio. incōphensibilis cogitatu.
cui oculi aptis sūp oīs uias fili
orū adam. ut reddas unicuiq;
scdm uias suas. & scdm fructū ad
inuentionū ei. Sic eas dē uias dns
subtili examinatione considerat
ut in uno q̄q; nr̄m nec ea q remu
nēt bona pterat. nec mala q̄ ui
delicet displicent sine increpa
tione derelinquat. Hinc ē enim
qđ anglim eccle p̄ gamu. & inq̄b
da dns laudat. & inq̄b da redar
guit dicēs. Scio ubi habitas. ubi
sedes ē sathane. & tenes nomen
meū & nō negasti fidē meā. Si ha
beo ad usum te pauca. quia habes
illic tenentes doctrinā balaam.

Huncanglo thiatyre dr. Nouo opa
tua. & caritatē. & fidē. & ministri
um. & pacientiā tuā. & opa no
uissima tua plura p̄oribus. Si habeo
adūsūm te pauca. quia p̄mittis
mulierē iehabel que se dicit pphe
tem docē & seducē seruos meos. &
fornicari. & manducare y dolo
thū. Ecce bona memorat. nec tam
resecanda mala sine pententia
relaxat. qa scilicet sic singulos
uias considerat. sic gressus enume
rans pensat. ut subtili examine p
pendat. ut q̄mtū q̄sq; ad bona pfi
ciat. ut q̄mtū ad mala deuians
suus puerub cōuincat. Incrementū
q̄pe mercis q̄d bone uite stu
dius auget. plerūq; malis admixto
ne retrahit. & bonū q̄d animo op
ando y structū. hoc alia p̄ petendo p
ūtit. Vñ sci uult tanto se subtilius
incogitatione stingui. q̄nto y asu
pno iudice districtius y sidejari con
spiciunt. Mentē q̄pe discussus
inuenire si q̄ delinquerit querit.
ut tanto fiant inrep̄hensibiles in
dici. q̄nto semet ipsos cotidie &
sine cessatione rep̄hendūt. Nec
tam hac de re iam gaudia secu
ritatis sumunt. quia a bullo se ui
deri considerāt. qui in eis y lla ui
det que uidē ipsi in semet ipsis
ñ ualent. Et quidē beatus iob p̄fec
tionis utrā utt uetetes tenuit. si
qa eius intentio ad redeptoris
aduentū pphico spū erumpit.
nullius p̄ceptus pensat ipse qua

multa de perfectione minus habeat
Unde et subditur. Si ambulaui in ua
nitate. et festinauit in dolo pes meus.
appendat me in statera iusta. et
sciat deus simplicitatem meam. Scire
dei dicitur. scire nos facere usitato nostre
locutionis modo. qui letum diem dicimus
ex quo contingit ut letemur. Hinc enim
enim quod ad abraham dominus dicit. Nunc cog
noui quod timeas dominum. Neque enim
creator temporum quicquam cognouit
ex tempore. sed cognoscere eius est ex
cuiuslibet causae emergentis articulo
nobis cognitionem prebere. Quis vero sta
tere nomine nisi mediator dei et ho
minum designatur. in quo equa lance
omnia merita nostra pensantur. et in cuius
preceptis agnoscimus. quid in uita nostra
minus habeamus. In hac autem state
ra appendimur. quociens ad uitae eius
exempla prouocamur. Hinc namque scrip
tum est. Xpc passus est pro nobis. uobis re
linquens exemplum. ut sequamini
uestigia eius. Qui peccatum non fecit. nec
inuentus est dolus in ore eius. Qui cum
malediceretur. non maledicebat. cum pa
teretur non comminabatur. Hinc per paulum
dicitur. Per pacientiam curramus. propositum
nobis certamen aspicientes in auctorem fidei et con
summatorem ihesum qui proposito sibi gau
dio sustinuit crucem confusione contempta.
Ad hoc itaque dominus apparuit in car
ne ut humanam uitam admonendo
excitaret. exempla prebendo accen
deret. moriendo redimeret. resur
gendo repararet. ~~Cum ergo nulla in se be
atus iob iure redarguendo rep~~

~~aret.~~ Cum ergo nulla in se beatus iob
iure redarguendo reperit. ad ex
cedentem omnia redemptoris uitam
mentis oculos tendit. ut illa cogno
scat ipse quid minus habeat cum dicit.
Si ambulaui in uanitate. et festi
nauit in dolo pes meus. appendat
me in statera iusta. et sciat deus sim
plicitatem meam. Ac si aperte dicat.
Si qua umquam leuiter. si qua pernitiose
perpetraui. dei et hominum media
tor appareat. ut in eius uita cogno
scam an ego ueraciter simplex fui.
Qui enim ut diximus suorum temporum
uiros excesserat. mediatorem dei
et hominum querebat. ut in illo
pensatus agnosceret si uitam simplicem
uere tenuisset. Dicat ergo. Appendat
me in statera iusta. et sciat deus sim
plicitatem meam. quod est scire me faci
at. Ac si patenter fateatur dicens. Quan
tum ad humane uitae modum nul
la in me reprehendenda iam uideo.
sed nisi mediator dei et hominum cum sub
tilioris uitae preceptis appareat. quan
tum adhuc a uera simplicitate dis
crepem nisi cognosco. Rectus vero ordo
seruatur. si prius in uanitate et post
modum in dolo pes festinasse dicitur.
Vanitas quippe ad leuitatem. dolus vero
ad maliciam pertinet. Et plerumque non nul
li ad quedam post maliosa perueni
unt. quia leuia prius non declinant.
Sequitur. Si declinauit gressus meus de
uia. Tociens de uia gressus decli
nat. quociens nostra cogitatio iter
rectitudinis per consensum relinquit

erroris. Quasi tot ꝙ gressus extra
uiã ponimus. qt̃ pũs desideriis
a celestis uite delectatione separamur.
Vt enĩ ꝑfecti sum⁹ adhuc carnis cor-
ruptibilis pondẽ grauati nequaq̃m
ualem⁹ sic uiue. ut nulla nos possit
culpe delectatio pulsare. Ş; aliud ẽ
nolentẽ tangi. aliud cõsentiente
animũ ꝓmi. Ş ei aũ uiri tanto ui-
gilantiori securã ꝯspectione custo-
diunt. q̃nto se pulsari similtr mo-
tib⁹ ut transitorie dedignant. Vñ ad
huc subdit. Si secuꝝ ẽ oculus mꝰ cor-
meũ. ¶ ecce interũ ꝑ interioris ui-
goris custodiã ad exteriora membra
disciplinã redit. ut si q̃d forte sse
cor illicitũ concupiscẽt. presius ꝑ
discipline magisteriũ oculus uide
recusaret. Sic enĩ sepe temptatio ꝑ
oculos trahit. sic nõ numq̃m cõcepta
in mẽte cõpellit⁹ extrinsecꝰ oculos
deseruire. ¶ Nam pleruq; res quelib;
innocenti mente respicit. Ş; ipso
conspectu animã cõcupiscentie gla
dio cõfodit. ¶ Non enĩ ut exempli
causa iam diximꝰ. dauid uxorẽ cõ-
iugẽ ideo studiose respexit qꝫ cõcu
piuerat. Ş; potius ideo cõcupiuit. qꝫ
incaute respexit. Sit ũ recte retributi
onis examine. ut q̃ exteriori negli
genter utit̃. interiori oculo nõ iniuste
cecat̃. Sepe aũt iam intrinsecꝰ cõcu
piscentia dñat̃. et illecebrosꝰ animã
ad usꝰ suos sensꝰ corporeos famula
ri more tyrannidis exigit. suisq;
uoluptatib⁹ oculos seruire cõpellit.
atq; ut ita dicã. fenestras luminis
ad tenebras apte cecitatis. Vñ sẽi uiri
cũ sinistra pulsari delectatione se
sentiunt. ipsa ꝑ que forme ꝑ̃s ad mẽ
tem ingredit̃. discipline magisterio
lumina restringunt̃. ne pue cogita
tionum ursio lenocinata famulet̃.
que si umq̃m subtraxerit̃ custodiri ne-
gligit̃. cogitationis immundicia ꝑ
tinus ad opationẽ transit. Vñ et
mox subdit̃. ¶ Inmanib⁹ meis adhe-
sit macula. Ş ꝯs q; uir sciens qd̃ ple-
rũq; ꝑua cogitatio ꝑ oculos ueniat
ad mentẽ. paulo supr̃ dixit. pepigi
fedus cũ oculis meis ut ne cogitarẽ
quidẽ de uirgine. ꝑpendens etiã qꝫ
nõ numq̃m in mente oritꝰ. si huic
oborte oculi pũse famulant̃. ait.
Si secuꝝ ẽ oculꝰ mꝰ cor meũ. de si ap-
te dicat. ¶ Hec passim uide uolũ que
cõcupiscẽm. nec uidendo umq̃m se-
cuꝝ sũ que cõcupiui. Dicat q̃. Si se-
cuꝝ ẽ oculꝰ mꝰ cor meũ. qꝫ si quid
umquã illicitũ mens ei ut uidelicet
cet humana cõcepit. altioris disci-
pline magistio constrict⁹ sequi se
ꝑ illicita sibiq; famulari oculos
noluit. Pensem⁹ adhuc cõscientias
nr̃as. q̃nti culminis uir iste fuerit
ex nr̃i cordis delectione uideamus.
Ecce si qua illicita aliq̃n cogitauit.
qua ea cito int̃ archana cordis gla
dio sci uigoris exstinxit. ꝓuenire
ulla usq; ad opa nõ ꝑmisit. Vnde ut
ꝑmisim⁹ ulco subiungit. ¶ Si si in
manib⁹ meis adhesit macula. Q̃n
enĩ macula in manib⁹. i. culpa actu
onib⁹ inhereret. qua censura disci-

plinę nō sinebat incogitatione p
ficę. Neq; enim culpa ad opus p̄dic
re pertinuit. Si mus ubi nascit
extinguat. Si aut̄ tēptationi in
cęde nascenti festine nō resistit.
hāc eadē qua nutrit mora robora
tur. & existens forasi nop̄ib; uinci
tur pualet. quia ipām intus men
bror̄ dominā intrę captiuā tenet.
Quia q̄uis sęs supiora omnia sub
dit ratione intulit. Si hec umq̄
ppetrauerit sententia se maledic
tionis astringit dicens. Serā & aliū
comedat. & p genies mea eradi
cet. More sacri eloquij serere di
cimus. ubā autē p̄dicare. hinc
enim ppha ait. Beati qui semina
tis sup̄ omnes aquas. Scē quippe p̄
dicatores ecclę sup̄ omnes aq̄s se
minare conspexit. qui cunctis
late pplis uerbę ubā quasi celestis
panis grana tradiderit. Comedę
aut̄ est. bonis op̄ib; saciari. Vnde
psemet ipam uerbi tas dic. Meus cib;
ē ut faciā uoluntatē eius qui misit
me. Si q̄ ea que prulit facę pter
misit. aut Serā & aliusq; medat.
Acsi aperte dicat. Quod os meū loq̄t.
nō ego si alit operet. Predicatore q̄ppe
quia suis uocib; moribq; discrepat
remunus seruit. qđ alius mandu cat.
quia suo semine ipse nō pascit. q̄n
do aūbi sui rectitudine p̄ua acti
one uacuat. Et quia plerūq; dis
cipuli meas sum bona audiunt.
cū ex magistri uita opum exem
plo destruunt. recte subiungit.

Et p genies mea eradicet. Doctoris
enim p genies eradicat. q̄ndo is
qui p̄ uerbum nascit p exemplum
necatur. quia quę lingua uigi
lans signit. utrę negligentia oc
cidit. Neq; enim tępemi nob est
mitte tm̄ seundū qđ aplus salomonę
mulier filiū quę uigilans lactare
consueuerat. dormientem interemit.
quia nimirū magistri uigilantes
quidē scientia. sed uita dormientes
auditores suos q̄s p uigilias p̄dica
tionis nutriunt. dū qđ dicunt facę
negligunt. p somnū tęporis occi
dunt. & negligendo op̄primunt.
q̄s alere uberę lacte uidebantur.
Vnde plerūq; dū ipsi reprehensibiliter ui
uunt. & habę discipulos utrę lau
dabiles nequeunt alienos sed ta
here conant. quatenus dū bonos
se habę sequaces ostendunt. apud
iudicia hominū excusent mala
que agunt. & quasi p sub dictoz ui
tam moresę tegant negligen
tiam. Vnde illic mulier filiū quia
extinxerat p̄sum. quesiuit alienū.
Sed tamen uerā matrem salomonis gla
dius inuenit. qa uidelicet cui
fructui uiuat. ut cui imperat extre
mo examine ita discretu iudicis
demonstratur. Vbi & illud ē solleri
ter intuendū qđ iuuens filius
p̄ius diuidi p̄cepit. ut soli postmo
dū mater reddatur. quia in hac ui
ta q̄si parturi concedit uita disci
puli. dū ex illa nō nū q̄m aliter apt
dim. alit aput homines laudę ha

mentū

bere ꝓmittit. Si falsa mat eiꝰ quę
ñ genuit occidi ñ metuit. quia ar
rogantes magistri. & cartaticus ig
nari. si plenissimũ nom̃ laudis ex
alienis discipulis consequi nequi
eoꝝ uitã crudelit̃ insecunt. Inui
die enĩ face succensi nolunt alius
uiue. qs se conspiciunt ñ posse po
sidere. Vñ illic ꝑ sa mulier clamat.
Nec ms sit. nec ustus. Vt enĩ dixim
qs s obsequi ñ uident ad glam̃ tẽ
porale. eos aliis inuident uiue ꝑ
uersatẽ. Vera aũt mat ecclia
ut eius filiꝰ saltẽ apud exm̃ meũ sit
& uiuat. qa ꝙ cedunt uetace ma
gistri ut ee exeoꝝ discipuli aliꝰ
quide magistri laude habeant. si
tam̃ unitatẽ unę ide discipuli
ñ amittant. Quę pietatis uisce
ra. hec eade ueta mat agnoscit.
quia ome magistrium inexami
ne caritatis adꝓbatur. & sola totũ
recipe meruit. quę quasi totum
cessit. qa fideles ꝓpositi peo qđ ex
bonis discipulis suis ñ solum alius
laude ñ inuident. sed ultrate etiã
eis puerus exoratt. ipsi & integs
& uiuentes filios recipiunt. qñdo
in supmo examine exeoꝝ una ꝑ
fecte retributionis gaudia ꝙ secuꝝ.
Hec pauca ꝑ exessum diximus.
ut audritoꝝ ꝙ genies ꝙ doctoꝝ negli
gentia qualit̃ extinguat monstra
rem. qua qs qs uxta hoc qđ loqt
ñ uiuit. qs ubo genuit. affabili
tate rectitudinis ope euellit. Sed
beatus iob qs ꝑ dictione uigilas
eduxit. neq; qm̃ actione dormies
extinxit. atq; ido fidenter dic. si q
munus ꝑ dicta cõpleui. Seta ual
comedat. & ꝙ genies mea eradicet.
Quia adhuc se de inquinatione pui
opis discutiens subdidit. Si decep
tus ẽ cor meũ sup̃ mulierẽ. & si ad ost
tuũ inimici mei insidiatus sum.
Quia uis ñ nũ qm̃ ar eatus adulteriꝝ ne
quaq̃m discrepet culpa fornicatio
nis. cũ ueritas dicat. qui uiderit
mulierẽ ad concupiscendũ eã. iã
mechatus est eã in corde suo. quia
enĩ gco ubo mechus adulter dr
cũ ñ aliena ꝙ uxor. si mulier uideri
phibet. apte ueritas ostendit. qa
etiam solo uisu cũ innupta ul ur
pte ꝙ cupiscit. adulteriũ ꝓpetrat
qđ tam̃ pletũq; ex loco ul ordine
concupiscentis discernit. qa sic hic
in sac ordine studiosa concupisce
ntia. sic illa adulteriꝝ inquinat cul
pa. inꝑsonis tam̃ ñ dissimilib; ut de
luxurie distinguit reatus. inquib
fornicationis culpa qa ab adulterii
reatu discernit. ꝑdicatoris egregii
lingua restat. qui ceta asserit di
centis. Neq; fornicarij. neq; ydolis
seruientes. neq; adulteri regnũ
dei possidebunt. Quod enĩ disiungere
reatus sententie sub didit. quo ase
ualde dissidat ostendit. Et hoc q
qđ dr. si deceptũ ẽ cor meũ sup
mulierẽ. nec cogitasse uir ses de
fornicationis macula de monstrat.
ꝑ hoc aũt qđ subiecit & si adostiũ
amici mei insidiatus siũ. patenter

mmoresert qđ arcatu adultert
lib fuit. S; adhec fortasse aliquis
dicat. q'd de se murū scs uir asserit, q
si ñ solum abadulterij cmune uerū
etiā a fornicationis inq'natione
se lib um seruauit. Hec aut par
uipendim'. siuir tunc, tepora mu
nime pensamus. Hec dū enī adre
strionē carnis reuelatę gr̄e dis
cretię censura pcesserat. que ñ so
lum cępiss & cędis lasciuiā repr̄
hendit. Hec dū multoq; castitatis
continentiū bona imitanda pdi
erant. & tamē beatus iob exempla
mundicię q' ñ accepat tradebat.
Multis aut nūc etiā post phibi
onē di carnis in mundicia appe
tat. Hunc g colligendū ē. quia
cū q'nta culpa nunc etiā post pre
ceptū ingraub; delinquit. cū
tanta laude antea agraub; absti
nebat. Qui hoc siumqm fecerit.
eande culpā uertis experit in
penā dicēs. S coꝛtū sit altius uꝛ
or mea. & sup illam incuruent
alij. Et quia plerūq; hoc qđ facien
do ñ ppendimus. quā graue sit
paciendo pensam'. euisdē uimā
enoris qđ se pati si reus sit debe
re denuntiat. exp mēdo manife
stat dicēs. Hoc enī nefas ē y uniq
tas maxima. ignis ē usq; adpdmo
nē deuorans. y omā eradicans ge
nimina. Hoc unt peccatū distat
& crūn. q'd omē crūn peccatū ē.
ñ tamē omē peccatū crūn. Et in
hac uita multi sine cmune. null
ū ee sine peccatis ualet. Vñ y pdi
catre scs cū uirū dignū gr̄e sacdo
tali desciret. nequaqm dixit. siqs si
ne peccato ē. si siqs sine cmune.
Quis ee ū sine peccato ualeat cū
iobs dicat. si dixerim' qđ peccm
ñ habemus. nos ipsos seducimus.
& ueritas in nobis ñ ē. Inq' uide
ndum est peccatoꝝ & criminū distin
tione pensandū ē. quia ñ nulla
peccata animā polluunt. nam
cmuna extinguunt. Vñ beatus iob
cmen luxurie definiens ait. Ig
nis ē deuorans usq; adpdītionem.
qa nimirū ratus sacinoris non
usq; adinquinationē maculat.
s usq; adpdītionē deuorat. Et qa
quelib & alia fuerint bona opa
si luxurie scelus ñ abluit. immīsi
tate hui cminus obruunt. secut
adiunxit. Et omā eradicans geni
muna. benimuna q'ppe s animę.
operationes bone. cui tamē si pus o
rdine caro dīnat. igne luxurie
omā bene plata concremantur.
Nulla quippe ante omnipotentis
di oculos iusticie pietatis q; sunt
opa. que coꝛruptionis contagio
monstrant inmunda. Quid erū
p dest si pie q's q'm necessitati cō
patit pximi. q'ndo impie semet
ipm destruet habitationē di. Si
g p cędis mundiciā lubidini flā
ma ñ extinguit. incassū quelibet
uirtutes oriuntur. sic p moysen
dr̄. Ignis excarsit abira mea. & ar
debit usq; adinferos deorsum.

comedit tiam ꝫ nascentia ei. Ignis
quippe tiam atq; ei nascentia ꝫ medit
cũ lubido carnẽ maculat. atq; ꝑ hac
omã bene acta consumit. nam q̃cq̃d
ꝑcedit ex fiuge rectitudinis. hoc
nimirũ concremat flamma cœru
ptionis. Dicat q̃. Ignis ẽ usq; ad pdi
tionẽ deuorans cũ omã eradicans
genimina. quia sicœruptionis
malo nũ resistit. & ulla p eu dubio p
eum q̃ bona uidebant. Sz; solent nõ
nullos ad humiliatẽ uicia ſtinere.
atq; ad tumorẽ mẽtis uirtutes ele
uare. Querendũ q̃ nobis ẽ si beatũ
iob intacta castitatis mundicia etiã
humilis fuit. Sz; scs uir cũ alta uir
tutũ teneat q̃m de se humilia sen
tiat. repente aptr cũ subiungit.

Si contẽpsi iudiciũ subire cũ seruo
meo & ancilla mea. cũ disceptaret ei
adũsum me. Qui enĩ iudicari cũ
seruus ancillisq; nũ renuit. liq̃do
indicat. q̃d cõmẽ nullũ umquã
pximũ aput se tumidus fuit. Int
hec autẽ libet intueri. utã suã in
omnib; q̃ta uir scs discretione
custodit. Non enĩ longe sup iusd dix.
Videbant me iuuenes & abscondebãt. & senes assurgentes stabant.
pncipes autẽ assurgentes cessabãt
loqui. & digitũ sup ponebat ori
suo. uocẽ suã duces cohibebant. ꝫ
lingua eoꝝ gutturi suo adhęrebat.
nũc ꝙ ait. si contẽpsi iudiciũ sub
ire cũ seruo meo & ancilla mea cũ dis
ceptarent ad ũsum me. Quis dig
ne ꝫ sideranter ualeat huiusmodi tam
sublimia uirtutũ moderamina.
in quo tanta ẽ auctoritas regimi
nis. ut ad silentiũ restringantur duces. tanta humilitas cœdis. ut ex
equo ad iudiciũ uenire ꝑmittat
ancille. Fere apparet miro mõ in
potestate pncipib; pocior incer
tamine seruus eq̃lis. in certa mẽ
pncipũ memor regiminis. in cer
tamine famulos memor cõditionis.
Seq̃ppe subuerso dño famulũ con
spicit. idõ cœdis altitudine se su
ꝑ famulos extollit. Vñ & ꝓnus
subdit. Quid enĩ faciã cũ surrexerit ad iudicandũ deus. & cũ que
sierit q̃d respondebo illi. Quiuen
tiũ iudicẽ cogitat. unde sinent
cotidie rationũ suarꝝ in meliusq;
causas parat. quia dum etnum
dñm tremore cœdis intuetur.
iuxta tempalis dominij sup subiec
tos moderari cõpellit. Ꝑpendit
enĩ nil ee q̃d tẽpalit ꝑ ẽ ceteris.
q̃ndo illi ad reddendã rationẽ
sub ẽ qui sine fine dnat. Sepe nã
q; tñ stulta potestas animũ ꝑ
abrupta elationis tapit. & quia
eo quisq; extollit quo se ee super
alios uidet. illũ opꝫet qui semꝑ
sup se ẽ semꝑ aspiciat. ut ex eius
metu qui sup omã ẽ crescentẽ in
tumescentis animi tumorẽ ꝑmat. In
tueat enĩ qui sub ipso sint. Si consi
deret ipe sub quo. ut ex considera
tione ueri dñi decrescat tumor
false dnationis. Vñ beatus iob qã
eius iudiciũ qui sup oiã ẽ metuit.

hic ad tēpale iudiciū famulus eq̄lis
uenit dicēs. Si contēpsi iudicium
subire cū seruo meo & ancilla mea
cū disceptarent ad ūsum me. q̄d
enī facia cū surrexerit adiudican
dū ds. & cū quesierit quid respō
debo illi. Cui ut semp cor inhu
militate dep̄mat. nequaq̄ ineisde
famulus ꝯspicit q̄d sibi status est
dispar. s; q̄d natura cōmunis. Vn
etiam subdit. Num q̄d nō uterq;
fecit me. qui & illū operatus ē. & fe
mauit unulua unus. Porro util
uir is magna ē uirtus humilita
tis. consideranda eq̄litas conditionis.
Omēs namq; homines natura eq̄les
sumus. s; accessit dispensatoria or
dine ut quib; dam p̄lati uideam.
Si q̄ hoc amīte dep̄mim. q̄d tepalit
accessit. inuenimus eiciō q̄d natu
ralit sum. Plerūq; enim se animo
accepta potestas obicit. eumq; tūmi
dis cogitationib; fallit. Manu q̄ hu
millime consideationis. dep̄mendo
ē tūmor elationis. Si enī apud semet
ipsā mens descendit de culmine s uer
tice. ad ima planitiē inuenit natura
lis eq̄litatis. Nam ut p̄fati sumus os
homines natura eq̄les genuit. s; ua
riante merito, ordine alios aliis
dispensatio occulta p̄ponit. Ipsa
aū diūsitas q̄ accessit ex uitio. recte
ē diuinis iudiciis ordinata. ut q̄a
omīs homo uel uie equē nō gradit.
alē ab alto regat. Sci aū uir cū p̄sē.
nō in se potestatē ordinis s; eq̄litatē
conditionis attendunt. nec p̄esse
gaudent hominib; s; p deē. Scient
enī q̄d antiqui patres nr̄i nō tā reges
hominū q̄m pastores pecoz fuisse
memorant. Loco cū noē dns filiis q; ei
dicēt. Crescite et multiplicamini. et
implete tra. subdidit. et tremor ur
ac terror sit sup̄ cuncta animalia
tre. Non enī aut. sit sup̄ homines q̄
futuri s. s; sit sup̄ cuncta animalia
tre. Homo q̄ppe animalib; irratio
nabilib; nō aūt ceteris hominib; natū
p̄lat ē. et id eo ei dicit. ut ab anima
lib; et nō ab homine timeat. q̄ contra
naturā supbire ē ab equali uelle ti
meri. q̄m uis plerūq; a subditis etiā
sēa uiri timeri appetunt. s; q̄n ab eis
de subditis dīm minime timeri de
p̄hendunt. ut humana saltē formi
dine peccare metuant. q̄ diuina iu
dicia nō formidant. Hec q̄m g̃ p̄posi
ti ex hoc questio rumore supbiunt.
in quo nō suā glām. s; subditor iusti
ciā querunt. In eo enī q̄d metū sibi
a p̄ue uiuentib; exigunt. q̄si nō ho
minib; s; brutis animalib; dnant.
q̄ uidl ex qua parte bestiales s subdi
ti. ex ea debent etiā formidini
iacere substrati. Cū ū deē uitiū q̄d
corrigat. nō de excellentia potestatis
s; de equalitate conditionis gaudēt.
et nō solū ab eis metuit. s; et plq̄a ne
cesse ē honorari refugiunt. Hec q; e
nī leue se p̄petri dampnū humilita
tis ēdunt. si ab eis p̄ merito fortasse
ordinis plures ēstiment. Hinc ē
enī q̄d primi pastor eccle cū adoran
te se cornelio sup̄ se s honorē uidet

oblatiõ. ad equalitatẽ condicionis siue eiꝰ recurrit dicẽs. Surge. ‘‘ et ego ipe ho sum. Quis enĩ nesci at qđ condicionꝰ suo ho ꝺbeat ẏ ñ hominꝰ pfectu. Quia ꝙ humiliari ꝑ plusqm̃ debuit ꝓximũ uidit ne ultꝰ humanitatis metas meꝰ intra mesceꝰ ee se hominẽ recognouit. quam nullꝰ inflari ꝑ honoris elationẽ stangeꝰ ex considerata equalitate condicionis. hinc aiõ he angls adoratus. creaturã se ee cognouit dicẽs. Vide ne feceris. conseruus tuus sum ẏ fr̃ũ tuoꝝ. Hinc ꝑphã cũ ꝙduidenda sublimia rapit. filiꝰ hominis uocat. ẏ ut ductus ad celestia hominẽ se ee meminerit. Adhuc ei diuina uox ũbis aprioribꝫ ammoneat dicẽs. Mentio qđ sis. ne debis ad ꝙ rapis extollaris. ‘‘ ꝫ altitudinẽ reuelationis rempet memoria ꝺ dictionis. Exeo enĩ colligendũ ẽ. qm̃a communis nate memoria in cœde ꝺe ꝑmi debeat ire ne potestatis tumꝙ. ‘‘ si ex humanitatis uocabulo agit. ne cogitationi elatio ex secretis celestib; generet. Cui uidelicet humanitatis bene beat iob semꝑ recordationẽ tenuit ꝙ ait. Mũgr̃ nom. in utero fecit me ꝙ ẏ illũ opatus ẽ. ẏ formauit in uulua unus. ‘‘ Ne si apte dicat. Cur ñeq; debeam in cuilibꝫ negocii iudicio discuti. ẓ ꝙ pdictoꝝ potentiã sim eqlis facti. ‘‘ Sed quia castitatis ei atq; humilitatis acta cognouim. nũc libaltra tis opa cognoscam. ‘‘ Seqr̃. S; negauit qđ uolebant paupib; ‘ oculos uidue expectare feci. Ꝓhec dicta sẽs uir ostendit. ñ solũ ad inopiã paupib; ſ; etiã ad habendi desideriũ deseruisse. S; qđ ꝙ sã si uellent pauꝑes. ‘‘ que forte assẽ accipe ñ expediret. ‘‘ An qa unsepꝙ tura sãc dici pauꝑes humiles solent. ‘‘ ea sola estimanda sunt qa accipe pauꝑes uolũt ꝙ humiles petunt. ‘‘ ꝓ cui dubio oporteret utiq; cunctanter dei ꝙ cq; cũ uera humilitate requirit. id ꝙq; ñ ex desiderio ſ; ex necessitate postulat. nã ualde iam superbire ẽ extra metas inopie aliq; ꝺ desiderare. Ẏ ñ ex superbe petentib; dr̃. Petitis ẏ ñ accipitis. eo qđ male petatis. Quia ꝙ illi uetat sunt pauꝑes q inflati ꝑ superbie spm̃ ñ st. qs apte uertat sexp̃mit cũ dic̃. beati pauꝑes spũ. recte nunc pcẽm uirtũ dr̃. Si negauit qđ uolebant pauꝑib; quo qui ea uolunt ꝙ ꝑfecto liquet qđ eis ñ expediunt. eo ipo q superbie abundant spũ iã pauꝑes ñ sunt. S; beatus iob dũ pauꝑes humiles appellat. qc qđ abeo accipe uolunt pauꝑ ñ negauit. qa ꝙa uetat qsq; humilis qđ ñ potuit obtinẽ nec uolunt. S; cũlargitate mꝰ sue indicat. qa a duo tũ se pauꝑib; concurrisse manifestat. necee ẽ ut quetam ne lum mie dationis tarditate fuscaueret. Ẏ ñ subiungit. ‘ oculo ui

dne expectare feci. Petente se ui
duā expectare nolui. ut nō solū
exmune; sed etiā excelentiare mu
neris bonoꝝ opum merita auge
ret. Vñ alias septuagesimo. Ne dicas
amico tuo uade & reuertere & cras
dabo tibi. cū statim possis dare. Sed nō
nulli solent extraneus multa largiri.
cōmunis autē utilitatē gratiam repellen
tes. habe pauperes socios in domes
tica conuersatione refugiunt. Vñ
beatus iob ut nō solū se insinuet ex
teriꝰ multa p̄buisse. sed apud se q̄s
q; inopes etiam in domestica uſu
tione recepisse. primus adiungit.
Si comedi buccellā meā solus & nō co
medit pupillus ex ea. scilicet pieta
tis p̄ iudiciū face; estimans si solus
comederet. q̄d dñs omnium & munus
creasset. Que p̄fecto cōmunio & u
sus nos cū alijs ut cū p̄ximo & domestico
parietes debet. ex quibus etiā p̄fi
ciant merita retributionis. Vnde
ses uir nō quelibet potentē. sed ad
manducandū soli cū pupillū habu
isse se p̄hibet. Sed tanta hec pietatis
uiscera ut ne alienū ipō habuerit
an; condītoris sui gratia, sit consecutus
innotescat. Sequit. Quia ab infan
tia mea creuit mecū miseratio.
& de utero matris mee egressa est mecū.
Miseratio & eni & si eius fuit arbitrij
ut cū ipō p̄ficeret. liquet tamen q̄a
eius arbitrij nō fuit ut cū ipso de
utero exiret. Constat q; quia sue
uirtutis nō tribuit. qui p̄fecto testa
tur. quia hoc ex condītionis mu
nere acceperit. Bonū q; q̄d a condī
one habuisse se intimat. liquet p̄ cul
dubio quia ad laudē condītoris
narrat. indicans ab ipō se accepisse
ut piꝰ esset a quo acceperit ut esset. q̄a
sicut suo opere inuito condītō nō fuit.
ita nec sua uirtute ab inuito piꝰ fuit.
Si pensandū nobis est q̄d asserit. creuit
mecū. Non nulli enī q̄ ad etatē cre
scunt. ab innocentia decrescunt.
Electi v̄ cū tota etate crescit. ut ita sit
dicī liceat crescit etas uirtutis. Se
quit. Si despexi p̄ eunte. eo q̄d nō
habuerit indumentū. & absq; operimento
pauperem. si nō benedixerint mihi lata
eius. & de uellere ouium meaꝝ calefa
ctus sit. Q̄d pauperem nō despexit. uir
tute humilitatis exhibuit. q̄d autē
operuit pietatis. Que quippe iste uir
tutes. ita sibi met esse conexe debent. ut
uicaria ope semper se fulciant. quin
nec humilitas cū uenerat p̄ximū
largitatis gratia deserat. nec pietas
cū largitate intumescat. frēga indigen
tiam tuaq; p̄ximi. humilitate pie
tas fulciat. & humilitas pietatem.
ut cū indigente rebus necessariis na
turę tue conserte uides. nec pie
tatē desinas regere. nec p̄ superbi
am negligas uenerari quē regis.
Nam sint nō nulli qui mox ut abege
nis fratribus fuerint necessaria postula
ri. post dona largiri meos p̄ us
uba & tu melioratia iaculam. Quis si
rebus ministrium pietatis p̄ficiunt.
ubi tam grauem humilitatis p̄ducit.
ita ut plerūq; uideant q̄a inlate

iam in uulnerę satisfactionē soluunt
cū post contumelias dona largiunt.
Nec magni ē opis q̄d postulata tribu
unt. ⁊ quia in pō dationis siue munę
uix eundē excessum sermonis re
gunt. Qui ub; bene p ecclīasticū libr̄
dr. Omū dato nō desit gratia ūbi malī.
Et rursū. Ecce ūbus sup datū bonū. ⁊
utq; cū homine iustificato. uideli
cet ut datū exhiberi debeat ppieta
tem. ⁊ bonū ūbus tribui p humilitatē.
At cōtra alij egenos fr̄os nō student reb;
fulcire cū possint. ⁊ blandis tantū
sermonib; fouere. Quos uehementer
iacobi p̄dicatio sāa reprehendit dicēns.
Si autē fr̄. aut soror nudi sunt ⁊ indi
gent uictu cottidiano. dicat autē
aliq̄s ex uob illis. ite in pace calefacī
emini et saturamini. nō dederitis
autē illis q̄ necessaria s̄ corpi q̄d prderit.
Quos iobs quoq; apls admonet dicēns.
Filioli mei nō diligamus ūbo neq; lin
gua. ⁊ sī ope ⁊ ueritate. Dilectio itaq;
nr̄a semp exhibenda ē. et ueneratī
one sermonis. ⁊ ministrio largitatis.
Quicū ⁊ adedomanda damus sup biā
ualet. ⁊ sicū trena tribuit ūba sollicite
magistri celestis penset qui ait. fa
cite uob amicos de mammona in
iquitatis. ut cū defecerit⁊ recipi
ant uos in eterna tabernacla. Si enī eoz
amicicia ē eterna tabernacla adq̄rim
dam est pcul dubio pensare debem⁹. ⁊
q̄a patrīus pocī munera offerimus
q̄b egenis dona largimur. Hinc
p paulū dr. Vestra abundantia illoz
inopiā supleat. ut ⁊ illoz inopia
abundantia uestre inopie sit supple
mentū. ut uidelicet sollicite ppen
damus quia ⁊ eos q̄s nūc inopes
certum⁹ abundantes q̄ndoq; ui
debim⁹. ⁊ q̄ abundantes aspici
mur. si largiri negligim⁹. q̄ndoq;
inopes erim⁹. Qui itaq; nunc tēpo
rale subsidiū paupi tribuit. abeo
post modū ppetua recepturus
uita dicā quasi ad stipē tā excol
lit. ⁊ que q̄d accepit ūbus reddit.
Restat g̃ ut nō quā elatio surgat
ex munere. ⁊ q̄ndo uidelicet diues
ex eo q̄d paupi tribuit agit ut inp
petuū paup nō sit. Beatus g̃ iob ut
diligenter ostenderet humilitas atq;
mā q̄ta ineū fuerit ⁊ sideratione
sociata. ait. Si despexi p̄teuntē
eo q̄d nō habuerit indumentū. ⁊ absq;
opimito pauperem. si nō benedixerūt
mi latera eius et de uellere ib; ouiū
mearū calefactus ē. de sī dicet. ⁊ na
more pximi uno eodeq; ordine ⁊
sup bie uiciū. ⁊ impietatis p̄mes
p̄tereuntē quiēpiā ⁊ humilitā aspi
ciens nō despexi. et misericordē ca
lefeci. Quis q̄s enī sup eū cui aliq̄d
tribuit fastu se elationis extollit ma
iorē culpā in insecus sup biendo
p agit. q̄m ex insecus largiendo
mercedē. et sitq; ipē bonis immē
moribus nudus cū nudū despicit
uestiens. ⁊ eoq; agit ut se ipso dete
rior fiat. quo se indigentī pximo
meliorē putat. Minus q̄ppe inops
ē qui uestē nō habet quā qui humi
litatē. ⁊ nō necē ē ut cū nature

nr̃e consortes exhortaꝛ ñ hire cẽspi
cimus qm̃ multa nob̃ desint bona
interiora pensemus. quatenus
se se sup̃ inopes cogitatio nr̃a non
eleuet cũ sollert̃ uidet. quia nos
tanto uerius. qñto y int̃ius indi
gentes sumus. Et quia s̃ ñ nulli q̃
pietatis sue uiscera tendẽ usq; ad
incognitos nesciunt. ſ; solus q̃sp
assiduitatẽ noticie didicerit int
mitterent. aput q̃s numerum
plus familiaritas qm̃ natura ualet.
dũ quib̃ dã necessaria ñ quia ho
mines ſ; quia non sũt largiuntur.
Bene nunc pbeatũ iob dr̃. Si desp
exi ptereuntẽ. eo q̃d ñ haberet in
dumentũ. Ignoto enĩ pximo miser
tũ se indicat quẽ ptereuntẽ uo
cat. quia uid elicet aput piã mentẽ
plus natura ualet qm̃ noticia. nã
æ-unq̃s q; qui indiget eo ipso q̃
homo ẽ. et iã incognit̃ ñ ẽ. Seqr̃.
Si leuaui sup̃ pupillũ manũ meã. et
iã cũ uidere ẽ me in porta sup̃io
re. Mos aput ueteꝛes fuit ut ad
portã seniores sederent qui cer
tamina iuxta iudiciaria examina
one extingueꝛent. quatinus ur
be unq̃q; conq̃ debuit oporteret uiue
re. discordes minime inirent.
Vñ p̃ pphã dñs dic̃. Constituite
in porta iudiciũ. Hoc itaq; loco
quid porte nomine exprimitur.
ñ id q̃d agebat̃ in porta. Sicut enĩ
pugnare castra dicim̃ eo quod
pugnat̃ ex castris. ita iudiciũ
q̃d in porta agi consueuerat porta
nominat̃. In porta q̃ se superem
uidet. qui se melioris partis ee
in iudicio equitatis merito ꝑspi
cit. Beatus q̃ iob q̃a nec tunc ira
pupillũ manũ exercuit. cũ se
etiã p̃ iustitie meritũ potiore
uidet. nob̃ timoris regulam insi
nuans dic̃. Si leuaui sup̃ pupillũ
manũ meã cũ uidere ẽ me in porta
superiore. ac si patenter dicat. Neq;
tunc unitatis mee negocia uir
tute comit̃ pupillũ ex equi uoluit.
q̃ñdo me in iudicio etiã ex iustitia
potiore uidi. Sci æ-enĩ uiri q̃ñdo
cũ psonis minoꝛib; contentionũ
negotia subeunt. dũ q̃ uare ut in
minimis timent. ipi comit̃ iustici
am q̃uari neq; q̃m refugiunt. sci
unt quippe quia omis iustitia
humana iniustitia ee reprehendit.
si diuinitus distincte iudicet. Vnde
hoc q̃d s̃ cõpetit cauent uehemẽter
exigere. ne cor actus sup̃nã rec
titudinẽ contingat subtilit̃ exa
minare. ſ; ut inueniri iusti indi
uino examine ualeant. plerũq;
aput humana iudicia q̃uari se y
iniuste patiunt̃. Beatus aut̃ iob
ute sue celsitudinẽ narrans. æ-
multa s̃ æ-mira que dixit. ſ; quia
plerũq; humana mens renuit
bona credẽ q̃ nescit opari. male
dicti s̃ sententiã primus subiecit.
si q̃ hoc que dixerat ope ñ impleuit
dicens. Humerus ms̃ a iunctura sua
cadat. æ-brachiũ meũ cũ ossibus
suis conteratur. Quia operatio cor p̃ea

phumerū ac brachiū agit. bo
na que ore ptulit si ope nō imple
uit. cadē sibi humerū & come
ri brachiū exoptat. Desiaptē di
cat. Si ea q̄ dixi opari renuī. ip
sum q̄d m̄ ad opandū datū ē cē
pis mēbrū p dam. ut uidelicet ca
dat a corpore q̄d exēcē noluī ad
utilitatē. Siv̄ hec maledicti sēnte
ntia ad spāle ē intelligentiā refe
renda. liquet pfecto q̄d brachiū
cē phumerū iungit. & sicut p
brachium bona opatio. ita phume
rū socialis uite conuictio dsignat.
Vñ ppha quoq; uidens scōs unūquer
salus ecclē pplos dō concredit ser
turos ait. fit seruient ei humero
uno. Ineo q̄ q̄d dic̄. si leuaui super
pupillū manū meā cū uiderē me
impetā supiorē. mitā uirtutē
pacientie seruasse se asserit. qui q̄m
uari se ap̄ sōnis minimus nec comita
hoc q̄d s iuste competē potat decli
nauit. Cd tam̄ si minime fecerit
adiungit. humerus ms a iunctura
sua cadat. quia nimirū qui paci
entiā seruare contēpnit. sociale
uitā eici p impatientiā deserit.
Iunctura & enī humerus cadit cū
adūsitatis aliq̄d ferre animꝰ nō ua
lens fortitā & cordiā relinquit. et
q̄si membrū separat a corpe. cū is
qui opari bona potat. a bonorū
omniū abscidit̄ unitate. Le
q; enī unūq̄m seruari & cordia nisi p
sōlā patientiā ualet. Ferebro nāq;
inhumana actione nascit. unde

mites hominū uicissim a sua uni
tate ac dilectione separentur. et
n ad adūsa tolerāda se animꝰ ppa
ret. p cui dubio humer⁹ cē pōn
hēret. Hinc & enī paulus ait. Inui
cē onera uā portate. & sic adim
plebitis legem x̄i. Hinc uer tas p
semetipsam dic̄. In patientia uā
possidebitis animas uras. Recte
aūt humo cadente subiungit. et
brachiū meū cū ossib; suis comtet.
qua animi rū cuncta nā opatio
cū quib; libet uideatur mēbr uir
tutib; soluit. nisi p carnalis uincu
lum patientia conseruet. Sua enī
bona p det opari. qui aliena mala
renuit p peti seruore quippe ita
cundi spūs lesus q̄sq; a dilectione re
silit. & cū se extinsus q̄m non tolerat.
intus semp amissum lum carnalis
obscurat. nec uidet iam quo ten
dat pede boni op⁹. qui oc̄im p di
dit dilectionis. Si; sci uiri humer⁹
a iunctura sua n̄ cadit. quia uide
licet eius dilectio a socialis uite
concordia p impatientiā n̄ rece
dit. eiusq; brachiū minime flan
git. quia omīs ei⁹ opatio m⁹ iunc
tione humeri. idē in carnalis
conexione custodit. Si; q̄ ⁹sidera
tione bona hec tanta egerit atq;
a malis omnib; se se abstinuerit
adiungit dicēns. Semp enī quasi
tumentes fluctus sup me timui
dim. & pond⁹ eius ferre n̄ potui.
Pauore tante simultudinis pen
semus si possim⁹. q̄nta in scō uiro

fuerit uis timoris. Fluctus enim
cum tumentes desuper imminent. cum
que eam quam deferunt mortem minantur.
nulla tunc ~~nulla~~ nauigantibus
cura rerum temporalium. nulla carnis
delectatio ad mentem reducitur. ea
ipsa quoque ex naui proiciunt pro quibus
longa nauigia sumpserunt. cuncte
res in despectum mentis ueniunt amo
re uiuendi. Quasi ergo tumentes super
se fluctus dum metuit. qui dum ue
ram uitam desiderat. omnia despicit.
que hic possidens portat. Nam uelut
tempestate deprehensi pondus na
uis abicimus. quando ab oppressa mente
desideria terrena remouemus. Atque
ut subleuata nauis enatet que mer
gebatur onerata. quia nimirum cure
que in hac uita deprimunt. mentem
in profundum trahunt. Que uidelicet
mens tanto altius inter temptationum
fluctus attollitur. quanto sollicicius
ab huius seculi cogitatione uacuatur.
Est uero et aliud quod de maris concussione
debeat sollerter intueri. Tempestas quippe
cum oritur. prius lenes unde et post
modum uolumina maiora concitatur.
Ad extremum fluctus se in alta erigit.
et nauigantes quosque ipsa sua altitudine
subuertunt. Sic sic nimirum extre
ma illa properat que uniuersum mundum
subruat tempestas animarum. Nunc
enim bellis et cladibus quasi quibusdam
undis sua nobis exordia ostendit.
et quanto ad finem cottidie propinquio
res efficimur. tanto grauiora inrue
re tribulationum uolumina uidemus.

Ad extremum uero commotis omnibus ele
mentis supernus iudex ueniens finem
omnium adportat. quia uidelicet
tunc tempestas fluctus in celum le
uat. Unde et dicitur. Adhuc modicum. et
ego mouebo non solum terram. sed etiam celum.
Quam scilicet tempestatem quia sancti uiri ui
gilanter aspiciunt quasi tumentes super
se cottidie fluctus expauescunt.
atque ex his tribulationibus que mundum
feriunt preuident que sequantur. Be
ne autem subditur. Et pondus eius ferre non
potui. quomodo qui extremi iudicii
aduentum intenta mente considerat.
profecto uidet quia tantus pauor im
minet. quantum non solum tunc uidere. sed se
etiam preuidere pertimescat. Considera
tione namque tanti erroris metu
animus palpitat. et intentionis sue
oculos declinans intueri que preuidet
recusat. Bene ergo dicitur. et pondus eius
ferre non potui. quia cum superne ma
iestatis uim ad iudicium uenientis
terroremque tanti examinis considerando
animus conatur exquirere. mox
ad semetipsum refugiens se se expa
uescit inuenisse. Sed inter hec pen
sandum est. quia beatus iob ista de se
loquitur laudatur et flagellatur. Si ergo sal
tem ad meritorum prouectum ita percussus
est qui sic timuit. quomodo feriendus
est qui contempnit. Quomodo depressura sunt
dei iudicia eos qui se eleuant. si et
illos ad tempus deprimunt qui hec semper
in humilitate formidant. quomodo
pondus dei poterit ferre qui despi
cit. si hoc et ille in uerbe pertulit

qui p timore ē p uidit. Vñ sūmope
sere mandū nob est illud tante
distrctionis examen. Constat autē
quia in hac uita cū p cutit si p cus
sionē correctio sequit disciplina
pat̄s ē. ñ ira iudicis. amœ corrige
ntis ē. ñ distrctio punientis. Ex ipo
q̄ p sentit ūbe. iudicia eē na pensan
da sunt. Hunc enī p pendē summo
pe debem quom ferat illa q̄ repbat.
si ferri m̄ uix ualet eius ira q̄ pur
gat. Explicit liber vicesim pm̄.
Incip hystoria libri uicesimi scdi.

Sputum in auriū robur meū. y obrigo diei fiducia
mea. si letat sū sup diuicias meas multū. y q̄ aperit
plurima man mea. si uidi solē cū fulgret. y lunā incē
dentē clare. y latuit ē in abscondito cor meū. y osculat
sū manū meā. ore meo. q̄ ē iniq̄tas maxima. y ne
gare deū altissimū. si gauis sū ad ruinā ei q̄ me
oderat. y exaltatus q̄ inuenisset eū malū. Non enī
dedi ad peccandū guttē meū. ut rogarem maledi
cens animā ei. y si non dixerunt uiri tabnacli mei
q̄ det de carnib ei ut saturem. foris non remansit
peregrin. Hostiū meū uiatori patuit. si absco
di q̄si homo peccatū meū. y celaui in sinu meo in
iquitatē meā. si exspaui ad multitudinē turbā
y despectio propinquor terruit me. y non magis tacui
nec egress sū ostiū. q̄s mihi tribuat auditorē ut desi
derium meū ompe audiat. y librū scribat ipse q̄ iu
dicat. ut in humero meo portē illū. y cingā illū
q̄si principi corona mihi. Per singlos q̄dus meos p nun
ciabo illi. y q̄si principi offerā eū. Si adhuc sū me tra
mea clamat. y cū ipsa sulci ei deflent. si fructus
ei comedi absq; pecunia. y animā agricolas ei afflu
xi. p frumento oriat mihi tribulus. y p hordeo spina.
finiunt ūba iob. y Explicit
Hystoria.

Incipit liber
Iob.

Quod dolens sepe
iam dictū ē. hoc me
crebro repetere one
rosum mihi ē. quia y p̄dica
tor egregius dic. Fidē
uob scribe
m̄ quide ñ pi
grū. uob aut necessariū. Beatus
iob idcirco gestas uirtutes narrat.
quia unū increpationis ūba y p̄cus
sionis ūba deprehensus ab spei fidu
cia mīte sua labe sactari consid at.
Multa quippe egisse se mala ab hīc
pantib; amicis audierat. q̄ ne ubi
parti q̄ flagellus p̄sūa in desperatione
mens cōruat. hanc p suaq; uirtutū
memoriā ad spē reformat. ut neq̄
quā se debeat in calamitate deice
que tūi quilibet ausus siue tempore se me
minerat tam sublimia egisse. Qua
q̄ intentionis ei causā diximus.
restat ut audnas uirtutes illi sub
tulit p pendam. Hoc autē p mū sci
endū ē. q̄a quisq̄s uirtute aliqua
pollere credit. tūc uerac pollet
cū uicinis exalia parte ñ subiacet.
Nam si exalio uicio subdit. nec hoc
ē soliditū ubi stare uidebatur. Vna
quecq; uirtus tanto minor ē. q̄nto
de sit cete. Nam sepe q̄sdam pudi
cos quide nos uidisse stupet. sed ñ
humiles. q̄s dā v q̄si humiles. sī ñ
misericordes. q̄s dā q̄si misericor
des. sī neq̄q̄ iustos. q̄s dā v quasi iustos. sī

in se pocius quia in dño confidentes.
Et certum e quia nec castitas in ei corde uera e cui humilitas deest. quippe qa
superbia se intrinsecus corrumpente se-
metipsa diligens a diuino amore
fornicatur. nec humilitas uera e cui
mia iuncta non e. quia nec debet hu
militas chia que ad compassionem fragi
miserie neseit inclinari. Nec mia
uera e que a rectitudine iusticie ex
istit aliena. q que potest piuus iusticia
pollui. neseit peuidubio sibi metipsi
misereri. Nec iusticia uera e que
fiduciam suam non in conditore omnium
sibi inse fecisse. aut in reb; conditis
ponit. quia du a creatore spem
subtrahit. ipe principalis iusticie
ordinem perdit. Vna itaq; uirtus
sine aliis aut omino nulla e. aut im
perfecta. Vt enim sic quib; da uisum
e de primis. uirtutib; loquar.
prudentia. temperantia. fortitudo.
atq; iusticia. tanto profecto sunt
singule. quanto uicissim sibi met con
iuncte. Diuisim aut profecte ee
nequaquam possunt. quia nec pruden
tia uera e que iusta temperans et for
tis non e. nec perfecta temperantia q
fortis. iusta & prudens non est. nec
fortitudo integra. q prudens tem
perans. et iusta non e. nec uera iusticia
q prudens. fortis. et temperans non e.
Beatus itaq; Iob qui non una sine alia
sibi coniunctas inse uirtutes habu
erit. enumerando singulas in mo
rem scripsit. Nam bona pudicicie insinu
ans dicit. Si deceptum e cor meum super
mulierem. atq; ut eidem pudicicie
demonstraret humilitatis gratiam
nullatenus deseruisse. post cetera sub
iungit. Si contempsi iudicium subire
cum seruo meo. Qui ut humilitatis sue
miam ostenderet fuisse coniunctam. pau
lo post dicit. Si negaui quod uolebant
pauperib;. itaq; ut miam suam osten
deret de radice iusticie descendere.
paulo superius premisit dicens. Si ambu
laui in uanitate. et festinauit in dolo
pes meus. itaq; ut monstraretur
quam fuerit adeuncta pauidus ad
oma circumspectus. inferius asserit
dicens. Semper enim quasi tumentes super me
fluctus timui dim. Qui scilicet in
spis positus. atq; abundantia rer
fluitus. si spe aut in suis actib; aut
in circumfluentib; reb; poneret. p
fecto iustus non esset. Si quando iste uir
sibi inse spem posuit qui apte dicit.
ecce non est in me auxilium mihi. Quid quod
nunc sup est. ut ipsas quoq; diui
cias quas iuste possederit enumeret
dicit enim. Si putaui aurum robur
meum. et obrizo dixi fiducia mea.
Obrizum dicunt. obrizo aurum. Sed quia
uir nec aurum robur. nec sibi esse ob
rizum. de rude auri mole fiduciam
credidit. quia spe atq; delectatione
ne sua insolius gratia in creatoris figens
neq; de quantitate auri. neq; de spe
cie peccauit Creatore despasse
fuerat. spem in creatura posuisse.
In reb; aut dubiis spe fixerat diues ille.
qui dicebat. anima habes multa
bona posita in annos plurimos. re

quiesce. comede. bibe. epulare.
Sed hunc sup̄na uox increpat dicēs.
Stulte hac nocte repetunt animam
tuā a te. quę aut parasti cui erunt
Fade enī nocte sublatus ē qui in rē
s abundantia multa tēpora fuerat
p̄stolatus. ut scilicet qui in longū s
subsidia colligendo p̄spicēret. sub se
quentē diē ul' unū minime uide
ret. Quasi enī in aquis defluentibū
fundamentū ponē ē. in reb; labenti
bus spē fiduciā uelle solidare. Stul
te enī in p̄petuū do. tu seu tua.
Quid g̃ ē abstante fugere. nī tu seu
tib; reb; inhērere. Quis nam q; um
quā decurrentiū fluminū tumidis
uertigib' rapī manēre ip̄e fixus potu
it deor sū unda defluente. Quisq; s
g̃ defluere deuitat. sup̄ē ut qđ de
fluit fugiat. nec p hoc qđ amat in
hoc cogat̄ p̄uenire qđ uitat. Qui e-
nī reb' labentib' inhęret. illo uidl'ē
hīe quo tendit qđ tenet. Pri' itaq;
curandū ē ne quisq̄m tēpalia di
ligat. ac deīn ne in eis dē tēpalib'
quę nī ad delectationē s. sī ad usū re
tinenda fiduciā ponat. qm̄ cōiunct'
decurrentib' mox statū suū animꝰ
p̄dit. nā uite p̄sentis fluct' trahit
quę leuat. ualde demersē q; in un-
da uolutat. ⁊ plantā figē conat. S; sī
pleriq; qui ⁊ si in reb' tēporalib'
fiduciā neq̄q̄m ponunt. cū tñ s mec
ad usū necessaria sibi habunde assunt.
mīte tacita letant̄. Qua in re dubiū
nī ē. qr tanto q̄sq; minꝰ dolet qđ de
sint ęcna. quanto magis gaudet qđ
assint tēpalia. Et qui minꝰ dolet qđ
desint tēpalia. certi expectat ut as-
sint ęcna. Hoc itaq; deterrens reb' gau-
diū beat' Iob nī se habuisse testificans
subiungit dicens. Si letat' sū sup̄ mul-
tis diuitiis meis. et quia plura repp̄t
man' mea. Sci quippe uult in hui' pe-
grinationis erumpna quo ea quā
appetunt ad huc creatoris sui spem
contēplari minime sinunt. omnē
p̄sentis uitę copiā inopiā deputant.
quia uidl' nil extra dm̄ sufficit mīti
quo ueraciter dm̄ quęrit. ⁊ plerūq; eis
ipsa sua habundantia fit uehemēt
onerosa. quia h; ipsū grauit̄ tolerant.
qđ festinantes ad patriā in itinē mul
ta portant. Vñ fit ut hec cū indigen-
tib' p̄ximis deuote p̄tiant. quato
nī du sūmit iste q̄d nī hīt. deponat
ille q̄d amplius nī habebat. nec con
uiator uacuus ambulet. nec eum
quę retardare inuia potat nimi-
um onus gr̄uet. Flecti g̃ du multa
abundantia minime letamur.
qua uidelicet p amore celestis pat̄
monii. aut largiendo dilp̄gunt.
aut despiciendo deseruit. Seq̄t

Si uidi solē cū fulgeret. ⁊ lunā in
cedentē clare. ⁊ letatū ē in abscon
dito cor meū. et osculatus sū manū
meā ore meo. Quę ē unica tā maxi
ma. et negatio cōit̄ dm̄ altissimū.
Incertū nī est q̄d utraq; hec lumina
ria humanis ministeriis de puriora
celi milicię uocant. in quoq; cultu
multos nouimus sępiuta teste cecidis
se. sic scptū ē. adorauerūt unusq̄

mulcia celi. Et quia sol & luna aliter uidentur adusum. aliter aduenientes eo more quo cultoribus suis uenerari solent. solē & lunā beatus ob neq; quēm uidisse prohibet. nec letatū suisse cor suū. nec osculatū manū suā ore suo. Inq; uidelicet osculatione q̄dā aliud quā gratia ueneration exprimitur. Quod si fecisset umq; hoc iniquitatē maximā. & dī negationē uocat. Et; pter quēm tanta de se locis superioribus uirtutū culmina narrauit. q̄d nūc murū memorat. si solē & lunā nō se adorasse manifestat. Vñ pensandū ē. q̄d postquēm in auro nō habuisse fiduciā nec in mutis diuicijs letatū se fuisse testatur adhuc ad sublimiora ducit. ut tanto nos magis studiat. quēto de se aliq̄ subtilius narrat. Ait enim.

Si uidi solē cū fulget. & lunā incedentē clare. & letatū ē in abscondito cor meū. Quid hoc loco uidere. nō desiderant inuenire. Vñ & psalmista ait. Iniquitatē si consperexi in corde meo. nō exaudiet dns. Que nimirū iniquitas in ore exprimi nō posset. si nō spiceret in corde. Et; aliud ē uidere p iudiciū. aliud p appetitū. Beatus q̄ fulgentē solem & clare incedentē lunā neq; quēm uidisse prohibet. ut se demonstraret psentis lucis speciē nō appetisse. de si post de spectū trenē sue abundantie. patent insinuet. Quid dicā quia neq; quēm in auro letatus sū. qui in pā quoq; luce corporea nō sum delectatus. Sci & enim uri postquēm oīa p̄sentis uite obiectamenta despicunt. p illā lucis intime dulcedine ab hac exteriori luce animū q̄si atenebras auertunt. multūq; secū intra secus trendunt ne huius lucis q̄ fulget extrinsecus delectatione rapiant. Lux quippe uisibilis si in carne diligit a luce inuisibili cor cecat. quia quēto ex ea se inhians animꝰ infundit. tanto amplius intimus obtunditur & reuerberat. Vñ sci quiq; ne cor poreis sensibus nimis ad exteriora dilabant. & inuno studio uite intime sua occulta custodie discipluna se colligunt. ut tanto magis inueniant interius integri. quēto minus foris extra fusi. Hoc ē ne uigore uite intimus suę searchana & stinxerat. qui exteriorius uite appetitū fugiens dicebat. Die hodie nō & cupiui tu scis. Quod q̄ apostolus dicit. die hodie nō & cupiui. hoc de se met ipso beatus iob ubi alius asserit quia fulgentē solē & lunā incedentē clare nō uiderit. atq; ex his incorporeis abstractus letatus nō sit. quia nimirū gaudet nō potuit de his que p delectationis desiderium nō uidebat.

Si & cuncta hec que uxta historiā tractando transcurrimus p allegoriē quoq; mystica p̄scrutemur. quid hoc in loco aurū accipimus. nisi p̄clarum intellectus ingenium. Quod obrizum in mente. que dū igne amoris excoquit semp in se seruat claritatē

pulc̃tudinis. cottidiana innouatione feruoris. ¶ Desecit enim mens pp̃ corp̃e uetere esc̃e. q̃ studet sẽp p desideriũ incoare. Hinc namq; p paulũ dr̃. Renouamini sp̃u mẽtis ur̃e. Hinc psalmista qui ad p̃fectionis culm̃ iam puenerat. q̃si incohans ducebat. dixi nunc cepi. q̃a uidelicet si lasescẽ ab inchoatis bonis nolum. ualde necẽe ẽ ut in choare nos cottidie credamus. Nec abhorret ratione ordine q̃d auro dicimus ingenũ designari. quia sic̃ mœnamĩto auri ũ suppo nit. ut gemma q̃ desup ordo disponatur. ita clara sc̃oq; ingenia diuinis muneribus humilit̃ subtẽ nunt. & distincta sup se gr̃arũ dona peripuunt. Et n̄ q̃d simile aurũ cũ sapientia haberet. quida sapiens minime dixisset. Sapientia absconsa & thesaurus inuis. quę utilitas inutis q; Sci aũt uir robur suũ aurũ n̄ deputant. quia q̃nto libẽ ingenio fulgeant. nichil se ẽe ex suis uiribus pensant. & cũ sentire oma ualent̃ possunt. p̃ius intelligẽ semetipsos cupiunt. q̃tenus lum̃ ingenij more soli pullustret locũ in quo ort̃. & post modũ cẽta adq; p cedendo dilatat. ne si intendendo cognoscendi alii semetipsos nesciant. ubi solus radius ubi ort̃ tenebrescat. Ingenij itaq; uirtutẽ ad cognoscenda pp̃ia m infirmitatẽ durigunt. atq; ex infirmitatis suę meri cognitione sua lesciunt. Aurũ q; robur n̄ credit. si inaccepto ingenio fiducia n̄ habet. Q̃d bene salomon ammonens ait. Habe fiduciã in dn̄o ex toto cor̃de tuo. & ne innitaris prudentię tuę. Dicat q;. Si putaui aurũ robur meũ. & obrizo dixi fiducia mea. desi apte fateatur dicẽns. Nec quę uera cũ intellexi meo ingenio tribui. nec mĩtis pp̃e siq̃ egisse me bona comitt̃ hęc p̃cipalit̃ de putaui. Qui adhuc subtilius humilitatẽ nob̃ sui cor̃dis insinuas adiungit dicẽns. Si letatus sũ super multis diuiciis meis. & q̃a plurima reppit manus mea. Q̃d multas diuicias appellatas p̃ significatione credim. n̄ abundantia acumina sillogis. q̃ queremus manu inuenit. cũ hęc cogitatio tẽtatũ gignit. Has enĩ salomon sapientię diuicias contẽplat̃ am. Corona sapientiũ diuitię eor̃. Qui q̃a diuicias n̄ metalla trena s; prudentiã nominat. ulico p̃ contrietatẽ subdit. Fatuitas stultor̃ um prudentia. Si enĩ coronã sapientiũ trenã diuicias diceret. p̃ cui dubio fatuitatẽ stultor̃ pauptatẽ poci quã un prudentiã fateret ẽt. S; dũ fatuitatẽ stultor̃ um prudentiã subdit. sapientiũ diuicias q̃a prudentiã dixerit indicauit. Has insepaul̃ scientię diuiciã contẽplatus. & contẽplationẽ suã & sideratione humane fragilitatis humiliam̃ am

Isa. thesaurũ ustũ inuasissti ilibus;

Multas itaq; apud nos diuicias
repimus. cū dona abundantis
intelligentie sacra eloquia in
uestigando p̄cipuū. itaq; in his
plura. nec tamen ī̄ met diuersa
sentimus. Non ē aut̄ secura leti
cia in diuinis paginis. ubi facta
ubi multa cognoscere. ubi cogni
ta custodire. Nam q̄ bene intel
ligit. q̄d intelligendo debeat
agnoscit. Quō enī intellectus
latius extenditur. tanto ad explē
nda opa enixius ligatur. Vñ in
euglō uerbis dic. Cui multū da
tū est. multū queret ab eo. Cui
cō mendauerit multū. plus repetet
ab eo. Reputem q̄ intelligentia
data. q̄si pecunia mutua. quo
plus nob̄ creditur ex beniguitate
eo debitores ampli tenem̄ inope.
Fr plerūq; ea dē intelligentie ac
cepta pecunia cū aduersitatis audi
toribus datur. amittit in cautē
tibus. Neq; enī negligenti utru
endū ē. q̄d pphāt filii cū in ꝺa
ne ligna cederent. unus eor̄ securis
ex manubrio in p̄fundū lapsa dis
paruit. ferrū quippe in manubo
ē. donū intellectus in cede. Lig
na v̄ p̄hoc cedē ē. p̄ue agentes in
crepare. Quid ñ num q̄n in dū fluxe
agit. dū lapsus uane gl̄ie ineas
accepta scientia ñ utatur ferrū
in aqua p̄dit. quia ex dissolutio
ope intelligentia fatuat. Quā p
fecto intelligentiā ad hoc nouim̄
dari. ut ante dantis oculos ex bona
debeat actione restitui. Vñ ī ꝺ rec
te is qui ferrū amiserat clamabat.
heu. heu. heu. dñe mi. & hoc ip̄m
mutuo accepam. Habent enim
hoc electi p̄ p̄um. ut si q̄n̄do eis in
sua scientia fortuita uane gl̄ie cul
pa subrepit. ad cor̄ uelociter rede
ant. & quic q̄d in se ante districti
dicis oculos dāpnabile inuenerint
lacrimis insequant. Qui flen
tes ñ solū caute inspiciunt mala
q̄ cōmiserūt. sī accepto munere que
reddere etiā bona debuerunt.
quia nimirū tanto se ampli⁹
peccatores sentiunt. q̄nto ex ne
glectis bonis que agere potuerant de
bitores tenent. Recte q̄ qui fer
rū p̄didit clamabat. heu. heu. heu.
& hoc ip̄m mutuo accepam. ac si
dicat. Illud p̄ dissolutionē negli
gentie p̄didi. q̄d ut p̄ bona opa
redderē. ex gr̄a ꝺ dantis accepi.
Sī numq̄ ds mentē deserit. q̄n pec
catis se uetaciter agnoscit. Vñ ī mox
helyseus ueniens lignū decisum
mittit. & ferrū in sup̄ficiē attol
lit. q̄a uidelicet redēptor nr̄ pie
nos respiciens cor̄ peccatoris hu
miliat. & ei q̄m amiserat intelli
gentiā reformat. Lignū mergit
& ferrū releuat. quia cor̄ afflictū
& scientiā reparat. Vñ bene alia tri
latione dr̄. q̄ cōstregit lignū
atq; uactaū. & sic ferrū sustulit. Lig
nū nam q; constringere ē. cor̄ abela
tione conterere. Lignū ad uanitate
tare ē. elatū cor̄ in cogitatione ut

dicimus ꝑpe infirmitatis humi
liare. atq; illico ferrū ad superficiē
redit. quia ad usum exercitatio
nis ꝑstine intelligentia recurrit.
Igit quō donū intellectus q̄d acci
pit uix cū tot difficultatib; custo
dit. curandū q̄ppe ē ne negocio tor
peat. curandū ne in exercitatione
operis uicio elationis euanescat. Sci
uri minume exultant cū cognos
cunt que faciunt. ſ; cū faciunt
que cognouerit. & si intelligendo
ꝫ gaudent munere ꝫ dnoris. mer en
tes rationē ꝫ sidant. debitū opus. ut u
delicet actione ꝑsoluant. q̄d eis
ꝑ rogatiue ē incognitione. Stultus
nāq; ē debitor qui gaudens pecu
nias mutuas accepit. & repulsa q̄
red dē debeat ad tendit. Moderat aūt
letitia accipiendi. q̄n do
sollerti prudentia etiā ꝫ structuri
rep reddendi cogitat. Qua ḡ iusti
uiri in his q̄ uigilanti intelligētia
secura letitia in extollunt. dicat
recte. Si letatus sum sup multis di
uiciis meis. & q̄a plurima repperit
manus mea. Desiapte dicere tur.
Sequa q̄ me ieiō locuplete exultacia
credidi quo recta q̄ age debui etiā
multa cognoui. nec intelligentia
cor extulit. quia illud ꝫ sideratio
debite operationis ꝑsistit. Sciendū v̄
ē q̄d plerūq; contingit. ut cū in
telligentie altitudo ꝑcipit. circa
semetipsū animū ualde sollicit ab
elationis lapsu teneat. Sꝫ cū muta
ḡ intelligit etiā opari cepit. eo ipo
in nūq̄m quo se rasa ostendit labit.
atq; in suis actib se tectos pure gla
tur. Beatū ḡ iob sic intelligentie
aurū in exultat. ita nec lumē q̄q;
ante humanos oculos mire operatio
nis eleuauit. Vñ ꝫ apte subiungit.
Si uidi solē cū fulgeret. Sol q̄ppe in
fulgore ē. bonū opus in manifesta
tione. Sc̄ptū namq; ē. Luceat lux
ura coram hominib. ut uideant opa
ura bona. & glificent patrē ur m
q̄ncet ē. Et rursū. Sint lumbi uri
p̄cincti. & lucerne ardentes in manu
bus uris. Q̄d enim hoc uno loco fulgen
ti sole. id in euāgelio lucerna ardenti
bus designat. Bonū q̄ppe opus cū
in medio ꝑfidoꝝ lucet. lucerna ardet
in nocte. cū v̄ in ecclā resplendet
sol fulget in die. Bonū opus si adhuc
tale ē q̄d soli mali murent. lucerna
ui delicet in nocte ē. si aūt ita ꝑfi
cit ut mutari a bonis ac ꝑfectoribꝫ
possit. nimirū sol ē in die. Bonū
opus cū ꝑ actiua uita cæporis lucꝫ
quasi lucerne more lumē exterius re
splendet. cū v̄ ꝑ solam uirtutē mētis
in contēplatione attollit. q̄si more
solis de celo uenientis lux uidetur.
Qua ḡ multa beatus iob hospitalis
ac mīe de se bona narrauerat q̄ ꝑ
fecto tanto adhuc minima q̄nto
ꝫ cæpalitē nouerat gesta. aduertit
tū spāliū culmē minus octim reuocās
ꝑfectionis sue celsitudinē memi
nit. & lucē exemplo q̄a de se ali
os tenuit solere uocari. Sunt v̄ in nulli
qui cū bona aliq̄ faciunt. uniq̄a

tū suax ꝓtinus obliuiscunt. Ioclm
cordis inc̄sideratione bonoꝝ opm
que exhibent figunt. atq; eo
se iā sc̄os existimāt quo uīt bona
q̄ agunt malorꝝ suorꝝ unquib; ex
fortasse adhuc implicati st me
moriā declinant. Qui scilicet sibi
stric̄tione iudicij uigilant adten
dent. plus de malis suis metue
rent quā de imp̄fectis bonis exul
tarent. plus inspicent q̄d debi
q̄ adhuc eis agenda s̄ debitores
tenent. quā q̄d opantes queda
iam debiti parte sōluunt. Hecq; e
nim absoluit debitor qui multa
reddit s̄ qui omīa. nec ad brauiū
uictorie ꝓuenit qui in magna par
te spectaculi uelocit̄ curr. s̄ iuxta
metas uemens in hoc q̄d ē reliquū
deficit. Nec ad quelibz destinata lo
ca ꝓgentib̄ inchoando ꝓde longū
uer carpe. si in etia tota ualeant cō
sūmare. Qui g̃ uitā etnā querim̄. q
q̄d aliud quā queda iumenta agim̄.
ꝓ que ad patriam festinam̄? S; quid
ꝓdest q̄d carpim̄ multa. si ea que
ad pueniendū restant negligimus
reliquar̄ more itaq; uitatoꝝ nec q̄m
debem̄ aspic̄e quantū iam ire egim̄.
s; q̄ntū sup̄ sit ꝓpagam̄. ut paulus ꝓ
fiat ꝓteritū. q̄d indesinent̄ r uti
de adhuc attendit futurū. Ampli
g̃ debem̄ inspic̄e que bona nec dū fe
cim̄. quā ea que iam nos fecisse gau
dem̄. S; ho hoc humana infirmitas
ꝓpū ut plus ei intueri libeat q̄d s̄
in se placet. quā q̄d s̄ in se displicet.
Leger. q̄ppe oculus cordis dū labore in
consideratione sua metuit. quasi q̄dā
strati delectationis in animo ubi
mollit iacear requirit. atq; ideo
que cōmoda de pactis bonis sit asse
cuti intelligit. s; que damna de ne
glectis patit nescit. Plerumq; enī hoc
uitio temptant etiā electi. plerūq;
eoꝝ cordi suggerit ut bona que se
cūm ad animū reuocent. et securi
tatis letitia iā exultent. S; si uere
electis s̄ ab eo in quo s̄ placent mīus
octos diuitunt. omnē in se de pactis
bonis letitiā depmunt. eo de his q̄
se mīa egisse intelligunt. tristitiā re
q̄runt. indignos se estimant. r pene
soli bona sua in uident. q̄ in se uiden
da omīb̄ ad exempla p̄bent. Hinc
ē q̄d paul⁹ dū expleta in se bona p̄
ponit. r sola adhuc reliqua que ēent
explenda cogitauit. dicit. Ego me
arbitror adp̄hendisse. Hinc ē q̄d ut
posset se de bonis que agebat humi
liare. studebat ad animū p̄teritā
mala reducē dicens. Qui prius fui
blasphem⁹ r p̄secutor et cōtumelios⁹.
Qui et si aliq̄n dixit. bonū certamē
c̄tami. cursū cōsummaui. fidē ser
uaui. intuendū summopere ē. q̄ eo
illud tempe intulit. quo iam ex cor
pe discessurū se ēe cognouit. Ibi q̄ppe
p̄misit dicens. Ego enī iā delibor. et
tēp⁹ meē resolutionis instat. Tunc
g̃ ad memoriā p̄fectionē reduxit
opis. cui iam p̄uidit ad largitatis spa
tiū minime subēe tēp⁹ operationis.
Sic enī dū uitam debem̄ bona nra

a memoria ꝓpellere ne extollant.
ita appꝓpinq̃nte exitu plerũq; ea
ad memoriã iuste reuocam⁹. ut ui
delicet fiduciã ꝓbeant. ex desperã
tium orẽ ꝑmanu. Quia si chorinthi
i⁹ bona sua enumerando narrauit.
illos confirmare studuit nĩ se ostẽ
dẽ. Etiam q̃ ea dẽ bona nĩ in se attẽ
dẽt. patefacta tribulatione ꝓpꝛie
temptationis edocuit. qua exp̃ssa
subiunxit. ꝙ pr̃ qđ placeo mĩ in in
firmitatib⁹ meis. Ut vg discipulos
instrueret de se sũma referebat. ut
ne se in humilitate custodiret. con
sideratione sue olim nĩ in uirtutib⁹ fuit
in infirmitatib⁹ fixerat. Habent itaq;
ꝓpũ sci uiri ut bona quidẽ q̃ agãt
uideant. sed nĩ cũ pegrino ab eoꝝ me
moria oculos auertant. Unde recte ꝓ be
atũ iob dicit. Si uidi solẽ cũ fulget.
& si apparet. & lunã incedentẽ cla
re. Post ꝑmissũ solẽ apte q̃ incedẽ
tẽ clare lunã subdidit. quia uidelicet
ꝓ op̃ bonũ fama laudabilis seq̃t.
ꝓ quã celebre nom̃ in hac ꝑsentis
uite nocte possidet. Si enĩ uerũ ẽ
qđ quidã putant illustrationẽ lu
nã occultũ circulũ a radio solis
accipe ut possit lucẽ nocturnus cur
sib⁹ exhibẽ. ab hui⁹ significationis
ordine hec q̃ sus pitio nĩ abhorret.
fama q̃ ppe a bono ope uires acci
pit. et fauoris grãm q̃si claritatẽ
luminis aspꝛgit. Fit aliud in luna
qđ ꝑ similitudinẽ bonã spargen
ti fame ꝙ ueniat. Lux nanq; eius
etiã in tenebrarũ tẽpe ambula
ntib⁹ ostendit. quia ꝺ dũ de alie
na uita lux laudis emicat. alios
ad exercicia boni op̃is inflammat.
cuiq; illi⁹ op̃is clara cognoscitur.
huic g̃si ꝓgenti intrinsẽ exempli
fi ꝓbetur. Sũ nunq̃ op⁹ qđ
ab aliena opinione sumit. minus
mundo desiderio animo for
mat. nã infirme mẽtes cũ bona
de alijs audiunt. aliq̃n do se ad op
atiõnẽ recta ñ amore uirtutis s
delectatione laudis accendunt.
Et ꝓfecto liquet quia sic̃ natura so
lis ẽ ut queq; attingendo accendat ꝙ
siccet. ita lunaris ignis ẽ ꝓpium.
ut q̃q̃d corrigere ut exurat quide
m exhurendo humidũ rediat. ad
unã q̃ bonã alios ꝑ amore di affec
tus recti op⁹ alios ꝙ amor laudis
inflammat. Sũ cũ recti op⁹ affectu
accendim̃. quasi ꝓ ignẽ solis ami
cioꝝ amore siccam̃. Fũ ꝙ quẽ ad
op⁹ bonũ laudis amor ꝓuocat.
concupita fama q̃si luna attingit.
quia uidelicet eius animũ ac
cendit ac resolut. accendit scilicꝫ
ad exercicium op⁹. resolut ꝙ ad
concupiscẽtiã fauoris. Plerũq;
tam ad exercenda opa aliena nos
multi exempla ꝑsuadent. ac cum
mite humili opinionis alienę bo
na susꝑpim⁹. nã ut ad meli⁹ bona
ꝓducim⁹. ut ad bonũ mala ꝑmuta

mus. cuq; nos de ultra proximi
r famę splendor illuminat. mens
nra ut p dictum quę ad optinendu
um rectus statum dirigit. qsi in lu
ne lumine gressus ponit. Sicut
exalvena opinione proficum. sic
plerumq; si laudib; famę nre in
tendim. aut rursus uacuamur.
qa diu delectat animum in hoc q d
de se extrinsecus habi. si dat. illud
obliuiscit ad q d intrinsus anhela
bat. Qua q sem in uru intelligen
tia scientię n corrumpit. de multi
dinicijs gaudę despexit. Qua v
eu magnitudo opis n inflauit.
sole fulgente nui dit. qa aut il
lu nec fama laudabilis extulit.
clare incedente luna minime
adtendit. Sunt enim n nulli q eo in
elatione corruunt. q p subtile in
telligentia ul q n faciut bona q g
noscunt. his numerus sup multas
diuicijs letant. cu quelibet sum
intelligendo rapiunt atq; in ela
tione ipsis inuentionib; corrumpit.
sunt v n nulli qs intelligentia
dem n eleuat. s; exhibita opatio
exaltat. qui diu actiones sua respi
ciunt a pit inter sua s ceteros
dedignando post ponunt. hi ui
delicet si in multis diuicijs n
gaudent. sole tam fulgentem vi
dere. sed s n nulli qs nec opatio ppa
extollit. s; cu laudari ab hominib;
p hac eade bona opatione ceperunt
ipsis hominu fauorib; deuicti. q
si fauę quasi magnos se qs da in
sua cogitatione respiciunt. atq;
a cęde custodia dissoluunt. hi
p fecto si fulgente sole uidere
noluerit. luna tam clare incedem
te respicient. quia unt hui ute
tenebras diu inopinionis siue cla
ritate animu defigunt. humili
tatis gram qsi ex noctino lumi
ne amittut. et inuentes luna se
n uidere. qa semet ipsos nescire
incipiunt. diu mtis octos untis si
torum fauore defigunt. Sic aut
p fectus e hominu. sic incertum a
e conspicum arbustor. Vis qppe
futuri arboris pulsemine e pm
modu in ortu. atq; ad extremu p
ducit intramus. Sic numerum sic uni
cuiusq; rursus succrescit opamus.
Semunat namq; intelligentia. ortu
inopatione. atq; adultimu gua
lescit usq; ad p fectus magni latitu
dine. Sed cu quę libet sua intelli
gentia extollit arbor que oriri
potuit unsemine putruit. cu v
post opationem bona elationis peste
corrumpit. qsi iam orta siccat. cu
aut neq; intelligentia neq; opa
tio corrumpit. s; excrescente magni
tudine diu fauor laudantiu adulan
do decipit. ipam uane gle culmi
ne cadente facit. atq; ab statu suo
bene opamus animu euertit. lin
guax uentos arbor putrit. et omne
qd in ea robustu creuerat. tepesta
te radicitus euellit. Quo enim
arbor altius ad sup riora surrexerit.
eo uentor uium uehemtius sentit.

quia q̄ plus q̄ sq; in bona op̄atione attollit. ro amplioꝛi labore laudan tũ flatu fatigat. Si traq; adhuc ar bor in semine ẽ. meruendũ est ne ip̄a scientie cognitione put̄ fiat. si iam aduꝛ gultũ p̄dict. curandũ ẽ ne hanc manus elationis frangat atq; auuridtrate siue actionis arte faciat. siaũt ualentꝛi robore iam ad alta se sublenat. ual de fœmudan dũ ẽ ne hanc ad mõte laudis uen tus gtanioꝛ radicit euellat. S; uꝛ hec sciendũ ẽ. q̄a ne ũ moderatis laudib; eruam. plerũq; muro rec toris nr̄i moderamine etiã de ctio nib; lacerari p̄mittim. ut cũ nos uox laudamus eleuat lingua detꝛa hentis humiliet. q̄a yarbor sepe q̄ unus uentꝛ impulsũ tra impellit ut pene ĩa eruu posse uid eat. alt̄ eduulso uenientis flatu erigit. q̄ q̄ hac ex parte inflexione p̄tulit. abalia ad statũ redit. Vñ. q. illa arbor alte tradicta q̄si uꝛ a duũ sanctes uen tos fixa stetetat que dicebat. Et gl̄am q. ignobilitate. q̄ infamiã. y bonã famã. Sepe enĩ laus bene agentis auꝛib; insolent admota. dũ foras ser monib⁹ p̄ferꝛ inuus q̄n dã mentꝛ p̄tactũ elationis tempestate gignit. fitq; ut hoc q̄d animus de humanis fauoꝛib; gaudet. ñ facile ostendat exteꝛius. Si tam cꝛuptionis uium ñ tenuit. utteꝛius sentiat. Et si non nulli q⁹ tra laus inflat ut usq; ad vba elationis p̄rahat. quida v ut p̄dix. mus hoc ip̄m pate facẽ q̄d eleuat erubescunt. atq; audtus sius p̄ co nis erectlunt. Si tam usq; ad elatꝛ onis uba ñ exeunt. q. gaudere se in talib; ñ ostendit. Vñ beatus iob q̄a nouerat arroganter se ñ solũ nullom mũb. Si etiã in cogitatione qq; tacita munime fuisse. postq̄m dixẽ si uidꝛ solẽ cũ fulgeret. y lunã incedentẽ clare. ulico subdit. q. leratũ ẽ mea b scondito cor meũ. Qua uid elicet ar testatione q̄d nob innuit. ñ quod magno metu q. cur cũ spectione op⁹ ẽ ne mens nr̄a umq̄m de sius laudꝛ bus sub tacita leretur. Q⁹ q⁹ enim q̄si claritate lune famẽ siue magnꝛ tudinẽ conspicit. Sq; in occulto m tus gaudiũ fac. cui iste ñ auctoris ẽ p̄tulit. cui dono ut bene opet. pce pit. q. tam ineꝛus munẽ de gĩa siue laudis hilarescit. Despecto enĩ ho nore y dꝛoris semet ip̄m plus ama re y iunctt. cui p̄ confessetat. q̄a uus etiã ñ nũq. sci uꝛi de bona sua op̄inione gaudeant. Si cũ phanc ad meliora p̄fice audientes pensant nec ĩa de opinione sua. Si de p̄xim⁹ gaudent inultrate. quia aliud ẽ fa uoꝛes querere. q. aliud de p̄ueꝛb; exultare. Qua uꝛ nec ee ẽ ut cũ au dientiũ inultati ñ p̄ficit. mentꝛ nr̄am fama laudabilis ñ eleuet. Si fa tiget. Si cũ enĩ humane lingue attesta tione laudam. occulta pulsatione requiriñ. q̄d de nob ip̄i sentiam. Supba q. enĩ mens etiã cũ de falsa bo na dicunt exultat. quia ñ apud dm qualit viuat. Si apud homines

qualit̃ inmoresc̃at excoquat. Iudi
ciũ q̃ eñi de se oñ̃ potentis di despi
ciens q̃ solũm hominũ queret̃ int̃
audita laude sit̃ollit̃. q̃ hoc so
lum quesierat quasi de bñuo op̃is
let̃at. Ait com̃ si cor uetaceñ̃ humi
le ẽ. bona q̃ de se audit aut mini
me recognoscit. q̃ falsa dicut̃
metuit. aut ẽre si adẽe ea s̃ ueta
cit̃ scit. eo ip̃o fr̃e midat. ne abẽt
na di retributione sint p̃dita quo
hec ꝯ sidat hominib; de uulgata.
pauetq; ueh eñ̃t ne spes futuri mu
ñ̃s in mercede p̃mutet̃ tñ̃stro ꝯ
fauoris. Qua exre agit̃. ut electo ꝯ
anum̃ magno laudũ suaq; igne
cruciet̃. atq; abomi ñ̃ro ꝯ rubigine merore cogitationi ex
coquat̃. Iusta q̃ eñi ꝯ sidatione
trepidat. ne aut de his inquib;
laudat̃ ꝯ ñ st. mal̃ iudiciũ di inue
niat. aut de his inqb; laudat̃ ꝯ s̃
cõpetens p̃miũ p̃dat. ꝯ ñ plerũq;
fit ut sic̃ inustus exclude sua pol
luat̃. ita ut iustus audita sua lau
de purget̃. ñ̃a di bona q̃ egit ab
hominib; p̃ferri ꝯ gnoscit. subtile
cont̃ se ut dicti ẽ iudicij ex̃timi
exam̃ metuit. ac t̃pidus ad ꝯ scie
ntiã recurrit. q̃ q̃ q̃d in̄ẽ trep̃
hensibile corrigit. Dum eñi bona
sua innotuisse fr̃e midat. subtili
tat̃ secuturi examinis p̃mes
cens. siq̃ in se mala occulta st̃ ám
putat. Pauet ñ̃aq; si sat̃ ẽ talis dõ
ñ ostendit̃. q̃ li sa bhominib; pu
tat. Et neq; contentus ẽ ut unq̃
q̃d potuit inmoresc̃e. ut hoc debe
at remane. Iam eñi de bonis suis
quasi retributione s̃ facta estimat.
in eis q̃ alia que ab hominib; ines
cium adiungat. ꝯ ñ bene p̃ salomo
ne dr̃. Sicut p̃bat̃ in conflatorio
argentũ ꝯ in fornace aurũ. ita p
bat̃ homo ore laudantis. argentũ
q̃ppe ut aurũ si rep̃bu ẽ igne ꝯ si
mit̃. si p̃batũ ꝯ igne declarat. Sic ni
mirũ est q̃ sens̃ op̃antis. ñ̃a quali
sit in eo q̃d laudat̃ ostendit̃. Si eñi
se audita sibi laudib̃ extollit. q̃d
iste aliud q̃m aurũ ut argentũ rep
bum fiunt. que iudicet fornax lin
gue consũpsit. Si aut̃ fauores suos
audiens ad sup̃nu iudicij ꝯ sideratio
ne redit. ac ne de his apud occul
tũ arbit̃rẽ q̃ret̃ metuit. q̃si expur
gationis igne ad magnitudinẽ cla
r̃itatis excrescit. q̃ un incendiũ
trepidationis sustinet. unde clarius
fulget. Beatus q̃ iob q̃a neq; q̃m de
op̃atione se p̃sulit fidenter dic̃. sicut
di solẽ cũ fulgeret. q̃a ꝯ bunc audi
tij interioris intuitu laudabil̃ fa
ma ñ duxit adiungit. ꝯ luñ incen
dentẽ clare. Qua opinionis siue q̃re
animũ de unci nec tacita cogita
tione p̃misit. p̃ruñ sub dit. q̃ si le
tatũ ẽ in abscondito cor meũ. Et q̃a
plerũq; inconsiderata mens dũ
t̃nsitorio fauori ñ renuit. ad hoc
usq; p̃trahit̃ ut laudet ipsa que fac̃.
condicioni q̃ p̃missa ẽ congruẽ
sub unfert̃ cũ dr̃. q̃ si osculatus sũ
manũ meã ori meo. Et manũ q̃ppe

oꝑatio. posauit locutio designat. sicut ꝓ salomonē dr. Ab scondit piger manū suā sub ascella sua. & labo rat si ad os suū ꝑrigat eā. Pigro la bꝫ ē manū suā ad os ꝑrigere. qa desidiosus q̄sq; p̄dicatꝫ. nec hoc uult opari q̄d dic. Manū q̄ppe ad os portigē ē. uoci siue ope y cordare Manū q̄ suā oscular ore suo q̄ laudat q̄d facit. & testimonio ꝓpe locutio nis s uirtute opis tbuit. Qua uirte q̄s despicit. ni is qui ꝓpa opandi mu nera largit. Vn bene pegg̃ū p̄dicatore dr. Q̄d autē habes q̄d nō acce pisti. Si autē accepisti. q̄d glīris q̄si nō accepis. Sci autē uiri scium post primu parentis lapsū de cōruptibili stirpe ēditos. y nūrtute ꝓpa s̄ pue nientē gr̄a supna ad meliora se uo ta ul opa y mutatos. & q̄ q̄d s mali nēe cognoscūt de mortali ꝓpagi ne semiunt mer tū. q̄ q̄d v inse bonu inspicunt immortal gr̄e cog noscunt donū. eiq; de accepto mu nere debitores fiunt. qui y ꝑuenī endo dedit eis bonū uelle q̄d no uerant. & subsequndo y cessit bonū posse q̄d uolunt. Vn bene ꝓpheta dr. Adorauer̄t uuentē in scla sclo rū. mittentes coronas suas ante tro nū dī. Coronas namq; suas ante tro nū dī mittē ē. certamiū suoꝝ uictorias n s tbuere s; auctori. ut ad illū referant gl̄am laudis. aq̄ se scium uires accepisse cognoscunt.

Beatus q̄ iob qua sic bona que oꝑatꝰ ē narrat ut tam hec siue oꝑationi n tbuat s; ad auctoris laude recur rat. manū suā ore suo osculatum fuisse se de negat. dc si patent dicat. ego mea opa tanq̄ mea n ꝓfero. qa auctoris siu gr̄am negare y uincit. q̄ s q̄ s tbuit q̄d oꝑatur. Vn ꝓpha subdit. Que ē iniquitas maxima. & negatio cōtra dīm altissimū. Iqt & eū qua illū negat. qa a supno cui despecta gr̄a sibi uires bonū op is arrogat. Q̄d recte quoq; y iniq tas maxima uocat. quo oīe pecca tū q̄d ex infirmitate ē spe neq; ꝓpt dr. quia a supno iudice uenia requirit. Pr̄esūptio autē uirtutis ꝓpe tanto q̄ uis in desperatione ē. q̄nto longius ab humilitate. Suq; uires s tbuit opis ad aduersoriū recurrit auctoris. sitq; in eo q̄ peccare ꝑeat. quo & ꝑpm hoc q̄ē peccare ignorat. Seq̄r. Si gaudius sū ad ruinā eī qui me odierat. & ex ultra uī q̄d inuenisset eū malum.

O mi potentis dī nos ēe discipulos sō la custodia ꝓbat certam. Hunc ē eū q̄d p semet ipsam ueritas dicit. In hoc cognoscent oēs q̄a mei discipuli. si dilectionē habuerīs ad inuicē. Que nūmurū dilectio si cor nr̄m ueritatis repler. duobus modis ostendi solet. scilicet si et amicos indō y inimicos diligam ꝓpt dm. Sc; sciendū ē q̄a inimici di lectio tūc ueritatis custodit. cū nec de puerbis afficim. nec de ruina ulius letam. nam sepe in dilectio nis imagine erga inimicū animꝰ

fallit. seq; huc diligere estimat. si
eius uite contrarius non existat. Sed
dilectionis ium occulte et ueracit
aut prouectus inimici aut casus inter
rogat. Hec enim de se ad plenum se
met ipsam mens hominis nescit.
nisi eum quem adversarium credit in de
fectu uel prouectu mutasse modum
sui status inuenerit. Si enim de prosperi
tate afficitur. et de calamitate se odi
entis letatur. constat quia non amat quem
non uult esse meliorem. eumque etiam
stante uoto persequitur quem cecidisse
gratulatur. Sed inter hec sciendum est quia
euenire plerumque solet ut non amissa
caritate et inimici nos ruina leti
ficet. et rursum eius gloria sine inuidie
culpa contristet. cum et ruente eo quos
dam bene erigi credimus. et proficien
te illo plerosque iniuste opprimi for
midamus. Qua in re mentem nostram nec
eius iam defectus erigit. nec eius pro
uectus afficit. si recta nostra cogitatio
non quid in ipso, sed quid de ipso circa alios agatur at
tendit. Sed ad hec seruanda ualde est
necessarium subtilissime discretio
nis examen. ne cum nostra odia exequimur.
fallamur sub specie utilitatis aliene.
Si autem de inimici morte gaudendum
omnino non esset. psalmista non diceret.
Letabitur iustus cum uiderit uindictam
impiorum. Sed aliud est impium. aliud uero
inimicum perpeti. Nam sunt plerique ini
mici qui non sunt impii. et sunt non nulli im
pii qui nobis specialiter non uidentur ini
mici. Humana autem mens omnem
quem inimicum tolerat etiam impium

et iniquum putat. quia eius culpas apud
cogitationem suam liuore accusatore ex
aggerat. Quibus libet uero flagiciis pre
matur. minus iniquus creditur si ad
uersarius minime sentitur. Qua in re
discernendum est aliud esse quod nobis. aliud
uero quod sibi et ceteris nostri inimicus nocet. nam
si aliis bonus est. sine nostra forsitan cul
pa esse non potest nobis malus. Nec omnino
iam de eius ruina gaudendum est.
cuius nos solos certum est adversa tolera
se. Cum uero nostri ac multorum inimicus perimitur.
de ereptione proximorum potius quam de
inimici interitu necesse est ut animus
letetur. Oportet namque ut pereunte adver
sario subtiliter pensare debeamus.
et quid debemus ruine peccatoris
et quid iusticie ferientis. Nam cum per
sum quemque omnes percutit. et condolen
dum est miserie pereuntis. et congauden
dum est iusticie iudicis. ut in nobis et in
luctu sit pena morientis proximi. et
rursus in gaudium ueniat exhibita
equitas iudicantis dei. quatinus nec
pereunti homini existamus adversarii
nec iudicanti deo inueniamur ingrati.
Beatus igitur iob quia cuncta in adversitate
odia perfecte calcauit. dicat. Si ga
uisus sum ad ruinam eius qui me oderat.
et exultaui quod inuenisset eum malum.
quia uidelicet et inimicum diligens
cum adversario ruenti condoluit in
malis illius ipse ad bonum creuit. et
unde iste ad benignitatem cresceret.
unde illum mala que merebatur inue
nissent. Quia uero sepe non nulli eos quos
sibi adversarios estimant maledictione

ferunt. quo uirtute neq; quã possunt. in quib; patent apparet que mala si possent facerent. qui ea q; facere nequeunt impari minime desistunt. Beatus iob ostendens se a culpa etiã maledictionis alienũ. seruus adiunxit. Non etiã dedi ad peccandũ guttur meũ. ut ex peterẽ maledicens animã ei. Peccaret quippe si hoc optaret ado fieri q; dipe facẽ ut omino ñ posset. ut si posset minime deceret. Nam q; maledictionib; inimicũ impetunt q; d aliud in illo facẽ dm uolunt. ñ q; d ipsi facẽ aut nequeunt. aut etiã uerescunt. Morte namq; aduersario exoptant. quã & si possunt inferre metuunt. ne aut p peccati homicidij rei teneantur. aut inq; appareant etiã cũ st. Quid ẽ g; dicere occide que odi. ñ apud eiuocib; clamare hoc facto meo aduersario q; d me inillũ facẽ nec peccatorẽ decet. Inquib; p fecto uerbis pensandũ nobis ẽ ubi uir iste legerit. diligite inimicos uros. ubi legerit benedicite & nolite maledicere. & rursũ. ñ reddentes malũ pro malo. nec maledictũ p maledicto. Si; exterius ñ audita supne gre p cepta seruabat. quia hec in mente illius sci spc afflatus sẽbebat. Cuius tamen mun eet q; d positos extra diligeret. ñ & uterius uiuentes secũ q; ꝺ uersantes etiã familiares aduersarios toleraret. Vñ subiungit. Si ñ dixerit uiri tabernacli mei. q; s det de carnib; ei ut saturentur. Quemiam ũ sententia potest q; q; per mystiũ exuocere redemptor intelligi. Viri q; ppe ei tabernacli de carnibus illi saturari cupiuerit. ut uidelicet p sequentes ut gentiles seruientes. quia & illi molimi s cop illi q; si consumdo extinguere. & usu esurientẽ mẽte suã desiderant p cottidianũ immolationis sacrificiũ de eius carnib; saciare. Si; nũc soluis hystorie uirtute sequenti. pensemus q; nta fortitudine sci uiri animi extra intq; sollicitus ad oia parat. Qui si iniuste agentib; aut umq; p silentiũ cederet aut p rectitudine ñ contrairet. p fecto aduersarios ñ habuisset. Si; ineo q; d uasuit tenuit. exoptatores sue mortis inuenit. foras patentes aduersarios p tulit. intus latentes. Illinc ẽ aut uirtus certaminis foras que p iam uide mala que super. & intus q; d toleret. ñ habẽ. p fecte aut magnitudinis laus ẽ aduersa p pati et exterius fortit & uteri clemẽter. nã st ñ nulla que uitia quoq; familiaq; oratione corrigi nequeunt sine culpa coerigentis. atq; ido cũ ut coerigentẽ inquiant. ut ñ omino hec agentes quant. magna magisteri ars te dissimulanda s. ipsaq; hac dissimulatione toleranda. que cotinos inlata eiciuscoq; de laxamus. si intra circa pximos errata cognoscim. Vñ bene q; q; p salomonẽ dr. Iuncas sermo

mb; qui dicunt ne accomodes
cœ tuū. ne forte audias seruū
tuū maledicentē t. scit enī tua
conscientia quia y tu crebro ma
ledixisti alijs. Dum enī pensam
q̄les erga alios fuim. ēe circa nos
tales alios minus dolem. q̄a alie
na iniusticia in nob uindicat q̄d
in se iuste nr̄a conscientia accusat.
Seq̄r. foris n̄ mansit p̄egrinus. ostiū
meū uiatori patuit. Quia teste
paulo caritas paciens y benigna
describit. p̄ pacientiā aliena mala
equanimit tolerat. p̄ benignitatē
quoq; bona miscdit impendit
sua. Vn̄ beatus iob q̄ pacient dome
sticos maledicentes p̄tulit. q̄ uia
tores atq; p̄egrinos apud se benig
ne suscepit. illis morū exempla
tribuens. istis exteriorū ope conc
rens. illis p̄ mansuetudinē n̄ con
citus ad irascendū. istis p̄ miām
ad subueniendū paratus. Vir y
enī scs redēptorē genis huma
ni p̄ p̄phetie sp̄m intuens p̄dica
mēta quoq; illi in op̄e seruabat.
quib; nos admonet dicēs. Dimit
tite q̄ dimittet uob. date q̄ dabit
uob. Dare nāq; nr̄m ad res p̄tin y
q̄s exterius habem. dimittē aūt
ad relaxandū dolorē quē intius
ex aliena culpa contximus. Sed
sciendū ē quia q̄ dimittit y n̄ dat.
q̄ si n̄ plene op̄atus est. meliorē ta
men partē mīe tenuit. Qui aūt
dat q̄ minime dimittit omino
miam nullam fac. q̄a ab omīpo

tente dō munus ex manu n̄ acci
pitur. q̄d cœde obligato in mali
cia p̄fert. Mundari y enī debet
p̄ius animus qui elemosinā p̄bet. q̄a
omē q̄d dat dō ex dantis mēte pen
satur. Cuncta itaq; malicie macla
ab interiore nr̄o homine cogitati
onis in mutatione t̄genda ē. q̄a
irā iudicis placare nescit oblatio
n̄ ex mundicia placeat offerenti.
Vn̄ scriptum ē. Respexit ds ad abel
q̄ ad munā eius. ad cain aūt y ad
munā eius n̄ respexit. Neq; enī sacrū
eloquiū dic respexit ad munera
abel. y ad cain munā n̄ respexit. s;
p̄ius ait quia respexit ad abel ac
de inde subiunxit. y ad munā eius.
Et rursū dic q̄a n̄ respexit ad cain.
ac de inde subdit nec ad munā eius.
Ex dantis q̄ppe cœde id q̄d dat ac
cipit. Idcirco n̄ abel ex muneribus
s; ex abel munā oblata placuerūt.
Prius namq; ad eū legit dn̄s respex
isse qui dabat. quā ad illa q̄ dabat.
Vn̄ beatus iob dicturus nob in hospi
talitatis grā largitatē suā. p̄ius circa
adūsarios p̄tulit pacientiā y benig
nitatē suā. q̄d ruine n̄ exultauit
inimici. q̄d ūbis maledicis p̄secuto
res suos n̄ impetiit. q̄d seuientes in
trinsecus equanimit tolerauit. q̄ tc
demū hospitalitatis sue ~~munē~~ mu
nificentiā p̄tulit. ut audito scilicet
narrationis eius ordine discamus.
q̄a exteriora munā ex intrīna cœdis
mundicia condiunt. q̄ uirtutū
eius contextio lectorē doceat q̄lis

apiri se ee debeat. cu exteriora
bona alius sub ministrat. S; quis se
int tanta uirtutu culmina sce ee
n credet. Quis n ut cuq; ipsis tot me
ritis reptaret. ut siqndo ut ho
delinqueret deluctu suu hominu
bus nollet innotesci. & leue ee cre
det siqd in minimis peccaret. cul
pa; sua mallet silentio tege qm
uoce confessionis apire. Sepe na;
contingit ut elatus uirtutib; am
mus du multa bona inestimatione
prox; de se spargi cognouerit. /
agnosci n uelit siquid e qd rep
hensibilit fecit. Quasi u delicet er
roris tenebs idc comens tristetat. /
quia cedisoclim tumc gtauat.
n beatus iob int tot eximia facta
uirtutu qui tam sumi extitit in
opatione ut de monstraret qua
humilis fuerit unite. / ptinus ad
iungit. S; abscondi qsi homo pec
catum meu. / & celaui ut sinu meo
iniquitate mea. hec st namq; vba
vere humilitatis testimonia / in
iqtate sua quecq; cognosce. / & cog
nita uoce confessionis apire. At
contra usitatu humani generis uicio
e. & labendo peccatu cotinue. &
co missum negando absconde. / &
conuictu defendendo multiplica
re. Cullo qppe lapsu p mi hois
ad hec augmenta nequicie ducim. /
ex quo ipam radice rerum culpe.
Sic namq; ille du lignu uetitum
gustis. / abscondit se a facie dni in
ter ligna paradysi. Inq abscondisse

scilicet / qa dim late n potat. / n la
tendi effectus de scribit. s; affectus
notat. Qui cu arguer et adno qd
de ligno uetito contigisset. / ille resp
Mulier q. dedisti m socia. / ipsa m dedit de lig
no & comedi. Ipsa qq; mulier inq stra. /
respondit. Serpens decepit me / y
comedi. Adhoc qppe requisitu fue
rant. / ut peccatu ipsi gredendo
comiserant confitendo delerent. Vn
& serpens ille psuasor qui n erat re
uocandus aduenia. / n e de culpa
requisitus. Interrogatus traq; homo
e ubi eet ut ppetrata culpa resipi
cet. / & confitendo cognosceret qua
longe a conditoris sui facie abeet.
S; adhiberi sibimet utriq; defensi
onis solatia qua confessionis elege
runt. Sumq; excusare peccatu
uoluit uir pmulier e. mulier pser
pente. auxeit culpa qua tueri
conatus. / obliq; adam dnm tanges
q d ipse peccati eor auctor extite
rit qui mulier e fecit. & eua cul
pa ad dnm referens qui serpente
in paradyso posuisset. Qui eni ort
diaboli fallentis audierat et tus
sic dix. qa do ee similes in diuini
tate nequeret. ad tortissimu cumu
lum dns face simile inculpa comu
nis st. Sic q reatu suu du defende
moliuntur addudeit. / ut culpa au-
ctor discussa fieret qua fuerat ppe
trata. Vn nunc qq; humani generis
rami ex hac ad huc radice amari
tudine trahit. & cu de uicio suo
qsq; arguit. sub defensionu uba

q̄si quecḋ se arbor⁹ folia abscondit, / & uelut ad q̄dā excusationis siue opīca secreta sāctē cognitoris fu git dīn̄ uult cognoscī q̄d fec. in qua uidelicet occultatione n̄ se dn̄o. s; dn̄m abscondit s. Agit q̄ppe ne oīa uidentē uideat. / n̄ aūt ne ipse uideat? Quo cōtē cuiq; pecca tori iam ex dīn illuminationis ē humiltas ⁊ fessionis. quia s̄m ipī am partē renuit qui malu n̄ erubescit confitērī q̄d fec. / & q̄ defendendo accusari potuit. ac cusando se celerrime defendit. Vn̄ ⁊ moriuo labaro qui mole magna p̄mebatur. / nequaq̄m dr̄ reu uisce s; ueni foras. Ex qua uidelicet resurrectione que gesta in illo est cōporte signat. qualit̄ nos resuscī tem̄ in cōde. cū uidelicet mortuo dr̄ ueni foras. / ut nimirū homo un peccato suo mortuus & p̄ molē male consuetudinis sīa sepultus q̄a int̄ conscientiā suā ab scōsū iacy p̄ nequiciā. a se ipō foras exeat p̄ fessionē. Mortuo enī ueni foras dr̄. / ut ab excusatione atq; occultatiōe peccati ad accusationē suā ore p̄pō exire p̄uocet. Vn̄ dauid p̄pha ab illa tanti mortis facinoris reum scens ad uocē dn̄i q̄si foras exīt / dū p̄ nathan correptus q̄d fecerat accusauit. Qua ḡ hec occultatio nis culpa in humano genē uehe mēt̄ excreuit. / bene beatus iob dū dicēt si abscondi peccatū meū int̄ posui q̄si homo. homini q̄ppe ēē p̄p̄ium conspicit. / q̄d expa rentis ueteris imitatione descēn dit. Vbi apte sub dr̄. Et celaui in sinu meo iniquitatē meā. Scīptu ra ȳeni sācta plerūq; sinū ponē p̄ mitte consueuit. / sic uoce ecclē de p̄secutorib; nr̄is qui nob̄ nātu ra quidē coniuncti s. s; iusta dis iunctu. p̄ psālmistā dr̄. Redde ui cinis nr̄is septuplū in sinu eorū. Ac si apte diceret. Ignosce sua reci piant hoc. q̄ dū in nr̄is cōporib; se uientes ope pant. / ut dū nos ex parte ext̄ius puniunt ipsi int̄ius p̄fecte puniant. Qua ḡ sinus secretū m tis accipit. in sinu iniquitatē ce lare ē. hanc inconscientie latebru lis occultare. / nec p confessionē de tegē. s; p defensionē uelare. Quo cōtē iacob; dic. Confitemini alt̄ alt̄rū peccata uā. / & orate p inuicē ut sāluemini. Salomon quoq; ait. Qui abscondit sceleta sua n̄ dirigēt. / qui aūt confessus fuerit & dereli querit ea miām ȳ sequetur. s; ut hec sciendū ē q̄d plerūq; hominē & culpas confitemur. / & humiles n̄ sūt. Nam multos nouim̄ q̄a argu entē illo nullo peccatores se ēē ȳ si rent. / cū v̄ de culpa sua fuerint fortasse cōrepti. defensionis pa / trociniū quer̄t. / ne peccatores ēē uideant. Qui si tūc cū id sponte dicunt. peccatores se ēē uerace humilitate cognoscēnt. / cum ar guunt̄ a bonis ēē se q̄d confessi fu erant, non negarent. Qua iudicia ver̄e

confessionis sunt. Sicut quisq; se pec
catore dicit id de se dicenti etiam
alii non dicit. nam qa septu e iu
stus in principio accusatur e sui. In
magis peccatur q; iustus uideri ap
petit. cu peccatore se quisq; nullo
arguente confitet. Et confessioni
uerecunde probat. cui alit malu qd feci
mus increpat. Qd si supbe defendi
mus. liquet qa peccatores nos ex
nob fieri dicebamus. Vn summope
curandu e. ut mala q fecim y sponte
fateam. et hec alys arguentibus
non negemus. Supbie qppe uiciu e
utqd de se fateri quisq; quasi sua
sponte dignat. hoc s dici a balis
dedignetur. Beatus itaq; iob qnte
fuerit humiliatus ostendit. qui se
et uite aduersario nouerat uicinu. y ta
men non uerebat culpa uoce confessi
onis aperire. Et notandu qd supius
uirtutes suas loquit. inferi peccatum
fateri. Hinc enim liquido de
monstratur qua uera de bonissius
dixerat. qui noluit tacere de malis.
Modo uirtutes suas indicat. in cul
pa qua apperuerit et macuerit manifestat. Vn certissime appa
ret qnte mundicie in omipotentis dei oculis fuerit. qui et uitauit
ne mala committeret. et tam q
eum y mitte contigit hominib;
nabscondit. quatinu ei y iustitie
sit gla declinasse peccatu. et custo
dia iustitie qd non potuit declinare
p dissimulatione uideat uir iste culpe
magnu inuirtutib; suis. In certe
sublimus apparet. etia in peccatis
suis. Murenam neo qui uoluit ca
ptatus communem. murenam utre
gratie iustitie. murenam uiscera
pietatis. ego meo nimirum arbi
tratu admirate confessione humillima
peccatoq qua tot sublimia gesta
uirtutu. Scio enim qa p infirmita
tis uerecundia plerumq; genuoris
e certamini s comissa peccata pde
re. qua admissa uitare. Et unu qd
q; malu qm uis robustius uitetur.
tam humili p det. Beatus g iob q
tot magnis opib; fulgens confiteri
culpa non erubuit. ostendit inuir
tutib; qm humilis fuit. Et; quia ex
humilitate uera secura semp auc
toritas nascit. ut tanto foras nul
metuat. qnto ad rerum culmina
animo p elationis desiderium non an
helat. ex ipsa confessione peccatoq
recte subungit. Si exp pau ad mul
titudinem numia. et despectio ppin
quoq titubat me. y in magis tacui
nec egressus sum oculu. Magna e se
curitas cordis. nil y cupiscentie
habe sciaris. Nam si ad tit ena ad
cupiscenda cor inhiat. securum tran
quillumq; ee nullatenus potest. qa
aut non habita concupiscit ut ha
beat. aut adepta metuit ne amit
tat. et du inadusis spat p spera in
p spus fluctuat. adusa huc illuc
q; quasi qb; dis fluctib; uoluitur.
accpmodos uarios rerum alitatum
mutabilitate usat. Si u semel
in appetitione supne patrie fixa

stabilitate animus figit. Munus
rerū tēporaliū p̄turbatione uexat. Dcunctis q̄ppe exterius motib;
eandē intentionē suā q̄si q̄dā
secretissimū secessū petit. ibiq;
incōmutabili inhērens. & mutabilia cuncta trānscendens. ipsā ia trāq̄l
itate quietis siue in mundo extra
mundū ē. Hx cēdit p̄ fecto uma omā
intentione sūmoq. & cunctis reb;
q̄s n̄ appetit lubitate quadā sup̄ ēe
se sentit. Nec tempestatē rerū tē
palū untus sustinet quā intuet fo
ris. quā terrena omā que concupita opp̄mere mentē potant. despecta subtiacent. Un bene p̄ pphām
dr. Statue t̄ speculā. ut dū q̄sq;
speculat̄ summā sup̄ emineat in
imis. Hunc etiā abacuc dic. Sup̄
custodiā meā stabo. Stat q̄ppe sup̄
custodiā suā qui p̄ sollertiā discipline terrenis desideriis n̄ succūbit.
& sup̄ eminet. ut dū semp̄ stantē
appetit. et intrare in sta sit ei omē
q̄d trānsit. Iam quia uir scs q̄ntalibet uirtute p̄fecerit. eū in hac uita
posituū adhuc extīnsecus carnis infirmitas p̄mit. un sēptū ē. q̄n q̄n
in imagine dī ambulet homo tamen uane conturbāt. pleriq;
agit. ut & turbet extrinsecus & intrabilis duret intrinsecus. & q̄d uane
conturbari potest de infirmitate carnis sit. quā uis q̄d in imagine dī ambulet de uirtute mentis.
quatinus & roboret intus diuino
adiutorio. & tam adhuc forassar-
cina p̄mat humana. Un bene abacuc rerū una sententiā protulit.
adiuntaq; sequentē. Aut eni. Et uidi
uirtutes meæ ino ssā mea. & subtrāi me
turbata ē uirtus mea. ac si diceret.
Non mea uirtus ē inq̄ sup̄ uis raptū
inp̄turbabilis maneo. & mea uirtus ē inq̄ inferi turbæ. Ipse g̃ sup̄
se inp̄turbabilis. quia sup̄ se ascendebat inq̄ntū rapiebat ad summa.
& sub semet ipso erat inq̄ntū adhuc
reliquias trahebat in infima. Ipse
sup̄ se inp̄turbabilis. q̄a indi iam
contēplatione trānsierat. ipse sub se
p̄turbabilis q̄a sub semet ipo adhuc
infirmus, homo remanebat. Huic sententie dauid ppha concinens ait. Ego
dixi in excessu mentis meæ. omis homo mdax. Sui respondere potest. Si omis.
& tu. falsa iam erit sententia quā
mdax ipse protulisti. Si v ipse n̄ mdax
uera iam sententia n̄ erit. q̄a dū
tu uerax es. n̄ omis homo cognoscit
mdax. Sz notandū q̄d p̄mittitur.
Ego dixi in excessu mentis meæ. Ex
cessum g̃ mentis etiā semet ipm trānsit. cū de hominis q̄litate definiv.
de si parent dicat. De falsitate omiū
hominū ipse unde uerā sententiā
protulit. un ego ipse sup̄ hominem
fui. untamtum v & ipe mdax. in q̄n
tū homo. untamtū aut omino n̄
mdax. in q̄ntū p̄ excessū mentis sup̄
homine. Sic itaq; sic p̄fecta omis
quā uis adhuc aliq̄d turbolentū
de infirmitate carnis tolerent. ia
tam un intīsec trānq̄llissimo secreto p̄

fit uultꝰ ꝓ contẽplatiõe mꝰ. ut q̃ q̃d accidit extꝰ in nullo ꝛbet mꝰ. ⁊ ñ beatus iob secuꝛitatẽ sc̃e mꝰ ostendens. post qm̃ de se tot uulnꝰ ꝑ dicam̃ta pꝛaulit. hoc qđ ꝑ musimus secuꝰ aduꝛsꝰ.

¶ Qꝛ paua ad multitudinẽ nimiã & despectio ꝓpinquoꝝ tꝛuꝰ me & ñ magꝭ tacui. nec egꝛessus sũ ostium. Ac si apꝛtus dicat. Turbatus cotꝫ me extꝛinsecus aliis. ipse in me uꝛtꝛinsecus inꝓturbabilẽ mansi. Quid ñãq; hoc loco ostuũ. ñ os debem̃ accipe. ꝑ hoc q̃ꝑ quasi egꝛedium̃ dũ ubis quib; possumus secreta mꝛi cordis apꝛimus. & q̃les intus manemus̃ inconscientia tales foꝛas egꝛedim̃ ꝓlinguã. Sunt ꝫ ñ nulli qui omĩno despici metuũt. ac ne uules fꝛtasse iudicent sapientes iuderi appetunt. Hinc cogunt̃ ostuũ egꝛedi. quia pulsati cõtumelijs q̃ã magnu apud se latent loquentes denuntiant. dũq; ꝓ impatientiã uicti quedã de se que nesciebant̃ apiunt. tanq̃m ꝑ ostuũ oris egꝛediunt̃. ⁊ ñ beatus iob dicturus q̃d oris ostuũ ñ fuisset egressus ꝑ misit tacui. quia uidelicꝫ impatientia tuꝛbatus a domo ꝫsci entie exisset si tacẽ nescisset. Sciꝫ enĩ uuri in cõmotionis ꝛeptatione semet ipsos ostendẽ omĩno refugiunt. & cũ audientib; ꝓdẽe nequeunt etiã despici tacentes uolunt. ne de sapientie siue ostentatione gl̃ientur. cũq; aliq̃d pꝛudent dicꝫ ñ quert suã gl̃iam s; audꝛtoꝝ uꝛtã. cũ ꝝ conspiciunt q̃a audꝛtoꝝ uꝛtã loquendo lucꝛi ñ possunt. tacendo absconditꝫ scientiã suam. Dum tandiu quippe uꝛtã dñi q̃si ad q̃ddã nob ꝓ ostuũ signũ curꝛimus. Ipse enĩ quia herodẽ uidit ñ ꝓfectũ querere s; signa ut scientiã uelle mutari. requisit abeo tacuit. & q̃a constanꝫ tacuit. abeo uꝛtꝛisus exiuit. Sic ꝓcul ñãq; ẽ. Herodes aũt uiso ihu gauisus ẽ ualde. stat enĩ cupiens ex multo ꝛepoꝛte uidẽ eũ eo q̃d audierat multa de illo. & ꝑabat signũ aliquod uidere abeo fieri. ⁊ bꝛ ꝫ subdit. Interrogabat aũt illũ multis sermonib;. at ipse nichil ei respondebat. Tacens ꝝ dñs q̃ã sit despectus ostendit. cũ illuc ꝓnus subinsert. Spreuit aũt illũ herodes cũ exercitu suo. & inluſit. Qđ uidelicet factũ oꝑꝛet nos audientes dicẽ. ut quo cien audꝛtoꝛe nꝛi nĩã uolunt q̃si laudanda cognoscẽ. ñ aũt sua ꝓ ꝫ ꝛ mutare omino taceam. ne si ostentationi studio ũbum dei loquam̃. & illoꝝ culpa que eꝛat eẽ ñ desinat. ꝫ nã q̃ ñ eꝛat fiat. Dicat fꝛtasse aliquis. ⁊ ñ nouimus quo cor de q̃s audiat. s; multas s̃ que audientis animũ ꝓdunt. maxime si audꝛtoꝛe nꝛi & semp laudant q̃d audiunt. et nũq̃ qđ laudant secunt̃. hanc uanã loquendi gl̃iam ꝓdicatoꝛe egꝛegius fugeꝛat cum dicebat. Non

eñ sumus sic plurimi adulantes
ubū dī. ſ; ex sincertate sic ex dō
cora dō un expo loquum. Idubitari
nā q; ē ubum dī aut aliū de illo sen
tire qua ē. aut ex eo ñ spales struct
ſ; adulinos fetus querere laudis
humane. ex sincertate loqui ē
nil ineloquio extra qua oportet
adquirere. Sicut aut ex dō loqt
qui sctt ñ se ase habe. ſ; ex dō acce
pisse qd dicit. cora dō v loquit
qui nomē qd dicit ñ humanos
fauores appetit. ſ; omipotentis dī
pscrtatē intendit. ñ sua ſ; auctoris
glam requirit. Qui aut sctt qd dē
ex dō se accepisse qd dic. & tam
dicendo ppam glam quert sic
ex dō loquit ſ; ñ cora dō. quia eū
que cordi suo ñ pponit cū p dicat.
quasi absentē putat. ſ; sci uti ex
dō locunt & cora dō. qa & ab eo
se sentiunt habe qd dicūt. & ip̄m
sui ſ sermonib; ad ee iudicē audi
torē q; considant. Vñ sit ut eū se
cū se aximus despici agnoscunt
suaq; dicta ute audientiū ñ p
dee absondant qnte uti tuis ſt.
ne si secretū cordis inutilit sermo
platus apiat. adinanē glam prū
pat. Beatus itaq; iob inter obstina
tas mites ñ appetens ex uti tuis sue
pate fictione clarescē. ait. Si despe
ro ppinquo trit me. vñ ma
gis taceu. ner egressus sum ostium.
Cū enim p humilitate solidū neq;
despici timuit. hunc ut foras lin
gua eicer unpatientia ñ euicit.

Vñ bene p̄mittit. Si expaui admul
titudinem numā. ut cui constan
te fuerit agnoscat. quia uidelicz
nequaq; terret exuus numerus
hominū. que ñ deuastat uti us
turba uicioz. Inhac ẏ eñ una qui
nulla pspa appetit. nulla p culdu
bio adūsa ptimescit. Que scilicz
ūba sia dintellectū mysticū trahi
mus. ineis eici opationē nri redep
toris inuenim. Ipe quippe admul
titudinē nimiā ñ expauit. qui p
secutores suos cū gladiis ẏ fustib; ue
nientes una tantū responsione p
culit dicens. Ego sum. Ip̄m despec
tio ppinquoz ñ trit. qui nos ab
etnis supplicus subans palmas insa
cie equanimit accepit. Ipe tacuit
& ostiū egressus ñ est. qui sub upsa ia
hota passionis cū humanitatis in
firma pateret diuinitatis potentiā
exercē nolui. Mediatrq; quippe dī
& hominū quasi egredi ostiū finisset.
sicū teneret ut homo maiestatis sue
potentiā uoluiss; ostende. & p diui
tatis magnitudinē suscepte carnis
infirma ñ sire. Ut enī aptus homo
mori poss; ds man sit occultus. qa
si cognouissent nūqm dn glē cru
cifixissent. Non ē g egressus ostiū q ẏ
requisitus apilato tacuit. atq; int
p̄secutoz manus & corpus passioni
obtulit. qd p electa assumpserat. ẏ
resistentib; noluit demonstrare
qd erat. Vñ ena p̄ psalmista dr. Po
suert me inabhominationē s. tra
ctus sum & ñ egrediebar. sū enī

despiceret quia homo uidebatur. egressus erat si occulta maiestate suam ostentare uoluisset. Sz; quia infirmitate p̄didit. potentia absconditur. in eo q̄d p̄secutoribus suis incognitus manstrat adeos minime exiuit. Qui tamen ad electos exiit. quia diuinitatis sue suauitate quietentibus; apit. Vn ei p̄ pphām dr. Exiisti in salutem pp̄li tui. ut saluos facias xp̄os tuos. Seq̄r. Quis imbuat aduersū me ut desiderium meum omps audiat. Cs ut post q̄m tot uirtutū suarū sublimia gesta narrauit. sciens q̄d suus merituū ad summa puenire nequeat aduersatorē querit. Et quē nimirū nisi unigenitū dei filiū contemplat. qui humanā naturā in hac mortalitate laborantē dū suscepit aduiuuauit. Ipse q̄ppe aduiuuit hominē factus homo. ut quia puro homini uia rede undi non patebat ad dm. uia rede undi fieret p̄ homine dm. Longe q̄ppe distabam a iusto y immortali. nos mortales a iniusti. Sz; ut mortalem iustū. a nos mortales y iniustos apparuit mediatrix dei a hominū mortalis y iustus. qui a morte habere cū hominib; a iusticiā cū deo. ut quia p̄ma nā longe distabamus a summus in se ipo uno iungeret ima cū summis. atq; exeo nob uia redeundi fieret. quo summissius ima nā copularet. Hinc q̄ beatus Iob p̄ceps ecclē significationem loquens mediatorē requirit. Qui cū dixisset quis imbuat aduersatorē apte subdidit. ut desiderium meum omps audiat. Sciebat quippe q̄d ad requiē libertatis etne humane p̄ces nō p̄ aduocatū suū audiri nō possent. De quo p̄ iohem apl̄m dr. Si quis peccauerit. aduocatū habemus apud patrē ihm xp̄m iustū. & ipse est p̄pciatio p̄ peccatis nr̄is nō p̄ nr̄is autē tantū. Sz; etiā p̄ totius mundi. De quo paulus apl̄s dicit. Xp̄s ihc qui mortuus est. immo q̄ resurrexit. qui est ad dexteram dei qui etiā intpellat p nob. Vnigenitus enim filius p̄ homine intpellare est apud coetnū patrē se ip̄m homine demonstrare. eiq; p natura humana rogasse est. eande naturā indiuiduatus sue celsitudine susceptisse intpellat q̄ p nob dns nr̄a uoce Sz; miseratione. quia q̄d dapnati uelecti nolunt. suscipiendo libauit. Aduersator q̄ querit ut desiderium exaudiat. quia n̄ p nob intpellatio mediatoris intercederet. ab aure dei penitus dubio nr̄a p̄ces uocem silerent. Illorandū quoq; est q̄d neq̄ q̄m dū p̄ces Sz; desiderium meum omps audiat. Vera q̄ppe postulatio nr̄a moris est uocibus Sz; incogitationib; cordis. Valemus res namq; uoces apud secretissimas aures dei n̄ facium̄ uba nr̄a Sz; desideria. etenim unā a ceteris si ore pecunia nec tam̄ corde desideram̄. clamantes tacemus. si u̇ desideram̄ ex corde etiā cū ore conticescimus tacentes clamamus. Hinc est q̄d unheremo pp̄ls uocib; p̄ stre pit. y moyses ab

strepitu ũboꝝ tacet. ⁊ tam̃ silens
aure diuine pietati audit cui dr.
Quid clamas adme. Intus ẽ q̃ indesi
derio clamo secretu quia humana
nas aures n̄ puenit. ⁊ tam̃ auditu
conditoris replet. Hinc ẽ q̃d anna
ad templu pgens ore quide tacuit
⁊ tam̃ tot siu desideriꝭ uoces emi
sit. Hinc meuglio dn̄s dic. Intꝛa in
cubiculu tuu. ⁊ clauso ostio, tuo, ora
patrem tuu in abscondito. ⁊ pat
tuus qui uidet in abscondito red
det t. Clauso q̃ppe ostio petit in cu
biculo. qui tacentis ore in conspec
tu sup̄ne pietatis fundit affectu
mtis. Et uox auditur in abscondito.
cu p̄scia desideria silentia clamatur.
Vn recte quoq; pp̄ psalmista dr. Be
sideriu pauꝑum exaudiu dns.
desideria coꝝ eoꝝ audiuit auris
tua. Ꝯ; beatus iob que in exaudi
endo desiderio aduersarie quetat.
subuncus ubis apiat. subuncus
ubis apiat dicens. Et librũ scribat
ipe qui iv dicat. Quia enim adhuc
tam̃ pplo lex ẽ tradita p̄ seruu
diligentib; ⁊ filiis eugelij ẽ gra col
lata p dnm. quia ad redemptionem
tam uenies nouu nob testam
tu condidit. Ꝯ; de eusde nos testa
menti mandato discutiens. q̃ndo
q; etiam iudex uenit. necessariu
ne ut p̄ expositione clarescat. qa
librũ scribit ipe qui iv dicat. Ipsa
enim p̄se ueritas dic. Pat nemi
cat quẽq;. Ꝯ; ome iudiciu dedit
filio. Et ut gr̃e auctre iudicij. qui
nunc ẽ conditre lib. ut tunc distric
tus exigat. q̃d m̃ mansuetus iubet.
Sic namq; cotidie conspicim̃ q̃d
magistri pueris elemta litteraꝝ t
blandientes imponunt. Ꝯ; hec ab
eis seuientes exigunt. ⁊ q̃ dant
cu mansuetudine cu uerbe exq̃
runt. Blande namq; nunc sonant
diuini eloquij mandata. Ꝯ; erunt
aspa in exactione sentienda. Man
sueta m̃ ẽ ammonitio uocantis. Ꝯ
tunc districta ẽ uentura iusticia iu
dicis. eoq; certu ẽ quia nil ulti mi
nimi mandati in discussione pre
terit. quo uidelicet constat quali
bru sẽpsit ipe qui iudicat. Que scili
cet librũ noui testam̃ti qa ipe pse
humani generis redemptre in extremo
conderet. bene ẽ hezechiel pphta de
nunciat dicens. Ecce sex uiri uenie
bant de uia portre superioris q̃ respic
ad aq̃lonem. ⁊ uni cuiq; uasis interit
in manu ei. Vir quoq; unus in me
dio, eoꝝ, uestiu lineis. ⁊ atramentariu
scriptoris ad renes eius. Quid namq;
aliud in sex uiris uenientib; q̃ in sex
etates humani generis designatur.
Que de uia portre superioris uenium.
quia a condtione paradisi sicut ab
mgrio mundi a superioribus generati
onib; euoluunt. Que porta ad aq̃lo
nem respicit. qa uidelicet mens hu
mani generis uicinia aptan calorem
carnalis deserens ad porem mtis ap
peteret. ad hac mortalitatis latitu
dinem n̄ exisset. Et uni cuiq; uasis mtis
erit in manu ei. qa una quecq; gene

ratio singulis quib⁹ q; eramb; euolu
ta ante redeptoris aduentū insua
oratione habuit. Iuñ pēa dapnati
oms sumpsit. Vr quoq; unus in me
dio eoꝝ uestimus lineis. quia redep
te nr̄e etā de sāc̄do altaribus iuxta car
nē parentes habe dignatus ē uestiꝝ
lineis uenire phibetur. ul certe qa
lanū de tta n̄ auīt sic lana de corrup
tibili carne nascit. Qui indumētū
sui cōporis exmat̄ uirginē n̄ auīt
ex corruptione cōmixtionis sūpsit.
p fecto ad nos uestimus lineis uenit.
Fr attamar tū sēptoris ad renes eius.
Int renib; posticæ pars cōporis ē. Fr qa
ipe dñs post quā pnob mortuus ē re
surrexit y ascendit in celū. tunc
testamētū nouū papl⁹ sēpsit. uir is
te attamar tum ad renes habuit. Qu
enī sēpuā testamētū nouū postq̄m di
scessit condidit. attamar tū quasi at
go portauit. Hoc g attamar tū uro
lineis uestitu inberete consid⁹ stat
qui dic̄. libr̄ū ipse sc̄bat q̄ indicat.
Sed cur beate Iob abeo qui iudex ē li
br̄ū sc̄bi desideras. Seq̄r. Vt in humo
meo portē illū. ac cur cū de illū q̄si
coronā m. libr̄ū q̄ ppe inbumo por
tare ē. sēptura sacra operando pfic̄e.
Fr notandū quā ordinate desc̄bit.
y pus in humo portari y postmodū
sicut coronā circūdari. quia uide
licet sāc̄ eloquij mandata si in bene
portant inope. post nob coronam
uictorie ex inbuerit in retributio-
ne. Beatus auīt Iob sc̄bi libr̄ū a iudice
postulat. qui ad restamētū nouū pue
nire tēpora n̄ ualebat. Sed sic sepe
iam dictū ē electoꝝ uocib; utitur
atq; ex eoꝝ significatione postulat.
q̄d pro sitū ei⁹ pōna p̄uidebat. Ipse
nam q; p sp̄m hunc apud se librum
iā dudū tenebat. que p gram aspira
tionis accepat. ac uidendo cognosce
ac p̄uidendo nuntiare. Sed unū hec
sc̄iendū ē quia cū eius de sāc̄ eloquij
p̄cepta cogitamus. cū q; mēte aute
corruptibil amore ducimur. q̄si q̄b⁹
dā cordis passib; ad inferiora ppamur.
Nemo auīt infima deserens repente
fit summus. qua ad operandū p fec
tionis merītū. dū cotidie mens
in altū ducit. ad hoc p culdubio ue
luti ascensionis quib; dā gradib; p
uenit. Vñ hic quoq; apte sub un
gr̄. Psingulos gradus meos p nun
tiabo illū. Debis quippe meritorū
gradib; pp̄salmista dr̄. Ambulabit
de uirtute in uirtute. Debis meritū
sca⁹ ecclām cōtemplatus ait. Os ingra
dib; eius dinoscetur. dū suscipiet ea.
Neq; enī sic dictū ē repente ad sūma
puenit. sed aduersitatū celsitudinē
p cretenta mens ducit. Hinc nāq;
est q̄d ppha isde rūm duc̄. Exercitat
sum. ac defecit paulus p spc̄m mis. Qd
ē auīt q̄d ait spc̄ mis n̄ spc̄ hominus.
ut delicet spc̄ elationis. Fr qa p oc
cultā gram ad amorē di repata de
sup mensura p ficim. q̄ntō in ob
cotidie di spc̄ uirtus crescit. tan
to n̄r spc̄ deficit. Qui spc̄ erroris
qua n̄ a nob subito penitus ampu
tat. bene paulus p defecisse phibet.

Tunc ꝟ indō plene ꝓficimuꝰ. cū ano
bis ipsis fimdmus defecerim. hec ita
q; crescentiū mīsure uirtutiū sci u
ri uocib; graduſ dicunt. Electus
ꝙ enim quisq; ar udimēti sui ꝓfi
cit teneritudine incboans. ad robusta
post modū ꝙ fœtus conualescit. Ad
apte meuglo demonstrat uerbas
dicens. Sic ē regnū dī q̄ ad
modū si iaceret ho semīē mittat ꝙ
dormiat. ꝙ exurgat nocte ac die.
ꝙ semē germinet ꝙ ut crescat dū
nescit ille. Sponte numerū seminis
incremēta denumerans adiungit.
Ultro enim terra fructificat. p̄mum
herbam de inde spicas. deinde ple
nū frumentū in spica. Sui ꝓfectus q̄q;
enam sine subrogat dicens. Et cū
se produxerit fructus. statim mittit
falcem. quo uenit tempus messis.
Hoc uerbis uocē ꝓpriarum qualitates fru
gum distincta sub incremēta merito
dit enī. Primū herbam de inde spi
cas. deinde plenū frumentū in spica.
Nōn herba adhuc tunc fuerat petro
cū ancille ore subito unius flatu
sermonis inflexus ē. ita quide ꝓde
uotionē uiridis. sed adhuc ꝓ infir
mitate tenera. Plenū ꝟ frumentum
in spica inuenimus ē. quando ꝓfectio
bus ꝓncipib; resistebat dicēs. Obedi
re oportet deo magis q̄m hominibus.
Plenū frumentū inuentus ē. quando in
structa ꝓfectionis tot ubera ꝓ
sulit. Et
more
mente
gum manſit. Paulus ꝓ

q̄ppe in una quaq; anima ut ita di
cam intime grē humor exuberat. ut
herba in fruge crescat. Nemo g̃ q̄ue
libet ꝓximū cū adhuc herba uidet
de frumento despet. ab herba q̄ppe
foliis que huc illuc q; mollit defluu
unt. surgentia frugū gr̃a solidant.
Bene autē daniel ꝓphā loquente ad
se dño dū positionē nob suū corpis
insinuare studuit. hec incremēta
meritoꝝ signauit. dic enī. audiui
uocē uerboꝝ eius audiens iacebam
consternatus supra faciē meā. et uultus
q; mis herebat in me. Et ecce manus
tetigit me. et erexit me sup genua
mea et sup articulos manuū meaꝝ
et dixit ad me. Daniel uir desideriorum
intelligе uba que ego loquor ad te.
et sta in gradu tuo. Nunc enī missus
sum ad te. cumq; dixisset mihi sermo
nē istū steti tremens. et dixit ad me.
Noli metuere. Quia uidelicet positio
nē sui corporis dū uba intus secus lo
quentis audiret. nequaq̄m nob tan
ta cura exp̄meret. si amysterii sui a
care cognouisset. Inscripturis enim
sacris ubi uiri nō solum q̄d dicunt
ꝓphetā ē. sed etiam plerūq; q̄d agūt
uir ita q; sēs ut mīnus mysterii plenus
ꝓpositionē quoq; corpis exp̄mit
uirtutē uocis. et hoc q̄d p̄mum
intra pstratus iacuit. hoc q̄d sē pri
modū in manuū suaꝝ articulis et
in genib; erexit. hoc q̄d ad extre
mū erectus et tremens constitit. in
semet ipo nob omnē ordinē nr̄i p
uectus innotescit. Verba enī mīta

69

iacentis audiuim⁹. cū inpeccatis po
situ cū terrene pollutionis uinculo. scōq;
uoce spālia p̄cepta cognoscimus.
Ad deus p̄cepta q̄si sursū genua & sup
manuū nīāq; articulo erigimur.
qui a terrenis contagiis recedentes
q̄si iam ab infimis uenie leuamur.
Sicut enī totus inberet terre. qui cons
natus iacet. tota qui in genibus & ma
nuū suāq; articulis incuruat. incho
ante p̄uectu. ex magna iam parte
arta suspendit. Ad extremū u uoci
dūnice erecta. quid dēs; tremens adsi
stimus. cū a terrenis desideriis p̄fecte
subleuati ūba di quo plenius cog
noscim⁹. plus tamemus. Adhuc enī
q̄si in terra iacet qui ad celestia erigi
tur. terreno; desiderius p̄fecte negli
git. quasi subleuatus aūt adhuc
in manib; & genib; incumbit. qui
quedā iam contagia deserit. sed q̄b
dam adhuc terrenis opib; in contra
dicit. Iam u adūba di erectus assi
stit. qui p̄fecte inte ad sublimia
erigit. & p̄ inmunda desideria
incuruari contēpnit. Bene aūt
trementē se stetisse indicat. q̄a
exam subtilitatis uinue quo plus
ad illud p̄ficit. amplius formidat.
Vbi apte diuina uoce subingitur.
Noli metuere. q̄a cū plus ipsi q̄d ti
meam agnoscim⁹. plus nob de dō
p̄ uīnam grām infundit. q̄d ame
mus. quarum & contēptus in pa v
lus p̄ tinsear ut amore. & tumore
sear incurtate. ut q̄a queremino
do p̄ contēptū restitum. p̄ amore
fugimus. & contēptu q̄ndoq; & ti
more post posito solo ei amore iun
gam⁹. Paulus p̄ enī etiā timere disci
mus. eiq; ui soli dilectionis inhe
remus. Apposit⁹ g̃ q̄si gradib; pro
uectus nr̄i pedis mīus pedē prius
p̄ timore in animo ponim⁹. & post
modu p̄ caritate ad alta amoris
leuam⁹. ut habeo q̄d quisq; ti
met repmat⁹ ut timeat. & habeo q̄d
iam metuit subleuet⁹ ut p̄ sumat.
Hos aūt ut tutū gradū. in magni
laboris ē pendere. cū ab una ad al
tera tūsit⁹ subtilissima dis puta
tione res indiget. cū mens pensā
re nitit⁹ in una eadēq; ut tute q̄b;
p̄uectus sui gradib; eleuet⁹ ut enī
p̄ma elemta ut tutū fidē scilic⁹
& sāp ierusalē loq̄r. obtinere singula
p̄fecte nequeunt. in adhec distinc
tus ordinatusq; modus quasi q̄b dā
gradib; ascendam⁹. Ipsa & enī fidē
que ad bona alia p̄fecte capessen
da nos imbuit plerūq; in excedus
sius & nutat & sōlida ē. & ia ē tissi
me habet⁹. & tam de ei fiducia ad
huc sub dubitatione trepidatur
Pars namq; eius p̄ sus accipitur. ut
in nob post modu p̄fecte cōpleat⁹.
Si enī ēto g̃ du incredemus mente
in p̄ficet. requisitus in euglio pat
sanandi pueri in dixisset. credo
dne. adiuua incredulitatē meā.
Adhuc g̃ ascendebat ad fi dem
quā iam p̄cepat q̄ uno tr eode
q; tēpore clamabat ttus. etiā
se credē. & adhuc ex in q̄ cre

dubitate dubitare. Hinc ē etiā qd
redēptori nr̄o a discipulis dicit.
Auge fidē nob̄. ut q̄ iam accepta p
iniciū fuerat. quasi p augmēta g̃
duū ad pfectionē ueniret. Ipsa
quoq; sapientia que ēē bonoꝝ
opum solet magistra anhelanti
menti p incrementa tribuit. ut
ad eā pculdubio magni modera
minis gradib; ascendat. Qd bene
ē hechiel ppha figurata narratio
ne denuntiat. qui de eo uiro q̄m
in excelso monte uiderat narrat
dicens. Mensus ē cubitos mille y
tn̄s duxit me p aquā usq; ad talos.
rursūq; mensus ē mille. y tn̄s du
xit me p aquā usq; ad genua. &
m̄sus ē mille. & tn̄s dux̄ me p aq̄
usq; ad renes. & m̄sus ē mille. tor
rentē quē n̄ potui p tn̄sire. quō in
tumuerāt aq̄ pfunde torrentis
q̄ n̄ potest transuadari. Qd nāq;
millenario numero. n̄ collati mu
neris plenitudo signat. Vir ita
q; qui apparuit mille cubitos
metit. & ppha p aquas usq; ad talos
ducit. quia redēptor nr̄ cū nob̄
ad se ꝯuersis boni exordij plenitu
dinē tribuit. dono spālis sapientie
pma nr̄i opis uestigia infundit.
Aquā quippe usq; ad talos uenire
ē. iam nos p acceptā ~~sententiam~~
sapientiā desiderate rectitudi
nis uestigia tenē. Qui rursus mil
le metitur. & ppha usq; ad genua
p aq̄m ducitur. q̄a cū boni opis
plenitudo tribuitur. ad hoc usq;
nr̄a sapientia auget. ut in p̄uis
iam actib; minime flectatur.
Hinc namq; p paulū dr̄. Remis
sas manus. & dissoluta genua eri
gite. & gressus rectos facite pedib;
uris. Aqua g̃ ad genua p uenit.
cū nos p cepta sapientia pfecte
ad boni opis rectitudinē stringit.
Qui itm̄ metit mille & ppha p aq̄m
usq; ad renes ducit. quia uideli
cet tunc in nob̄ plenitudo opis
excrescit. q̄ndo in nob̄ p cepta
sapientia omnē quoq; in q̄ntū ē
possibile delectationē carnis ex
tinxerit. Nisi enī carnis delectatio
eēt in renib; psalmista minime
dixisset. Vre renes meos y cor meū.
Aqua g̃ ad renes uenit cū dulcedo
sapientie etiam incentiua carnis
intimit. ut ea que urere m̄tem
potant delectationis incendio fri
gescant. Qui adhuc m̄sus ē mille
torrentē uidelicet quē ppha per
tn̄sire n̄ potuit. de quo etiā dic.
quō intumuerāt aq̄ pfunde tor
rentis qui n̄ potest transuadari.
Pcepta namq; pfectione
opis. ad contēplationē ue
nit. In q̄ scilicet ꝯtēplatione
dū mens in altū ducit. sublevata
uidet in dō quia n̄ potest pene
trare qd uidet. & q̄si tangit aq̄m
torrentis quā p tn̄sire n̄ ualet.
quia y intuet speculando qd libe
at. & tam̄ hoc ipm̄ pfecte n̄ ualet
intueri qd libet. Ppha g̃ ad aquā
q̄ndoq; p uenit quā n̄ p tn̄sit.

quia ad cõtẽplationẽ sapientiẽ
cũ ad extremũ ducũ. ipsa eius
ministras que exse hominẽ sublevat. adse humano animo plenam
cognitionẽ negat. ut hanc ytan
gendo amet. & tamẽ nequaquã p.
tũ secundo penetret. Beatus g iob
hec meremta ut tutũ quia distin
ctis hominib; supno munẽre tribuit cõ
spexit g dus suo cauit. quo p ipsos as
cendatur. ut ad celestia optinenda
uenat. Sacri itaq; lib idẽ diuini
eloquij memoriã faciens. p singu
los gdus meos pmutabo illũ. qa
mmurũ ille addoctinã di uerac
ascendit. qui ad optinendã hanc
gdib; scẽ oparionis erumpit. & si
p singlos gradus suos libru pmu
tat. qui p cepisse se eius scientiã ñp
ũba tantũ ms; etiã p opa demonstrat
Vñ adhuc subdit. Et quasi pncipi of
ferã eum. Omne enĩ qd offerum in
manib; tenem. Venienti g adiudi
cũ pncipi libri offerre ẽ. uerba
pceptoy illius in actione tenuisse.
Seqr. Si adusũ me tra mea clamat y
cum ipsa sulci ei deflent. si fructus
eius comedi absq; peccunia. y ani
mã agricolaꝝ eius affluxi. pfrum to
riatur mi tribuli y pro deo spina.
Quid ẽ clamare tra. deflere sulcos. &
structus pros emendo comedere.
Cui qm necẽ ẽ sua emẽ. Qs clama
mẽ audiuit tra. Qs sulcos deflentẽ
uidit. Et cũ sulci tre semp erta
sint. qd ẽ qd pnuntiatione distinc
ta & clamasse tra. deflere sulcos
& sulci ei cũ ea deflesse denegat.
Cum enĩ nichil sit aliud sulcus terre
qua tra. magna distinctionis ra
one ñ caret dũ subiungit. & cũ ea
sulci eius deflent. Qua uidelicet ure
qua ordo hystorie deficit. se sen
bis intellectus mysticus qsi aptus ia
foris ostendit. dc si patent clamet.
Qua ratione lutte deficẽ cognoscus.
nimirũ restat ut ad me sine dubi
tatione redeatur. Omnis enĩ qui vt
p patrefamilure domestica familiã re
git. vt plurimum fidelib;
plebib; p ẽ. an hoc qd iura regiminis
in co missus s fidelib possidet. qd
aliud qua terra colendã tenet. dd
hoc quippe diuina dispensatione
cetus unusq; q; p ponit. ut subiec
tor animꝰ qsi sub strata tra p ducati
onis illi semine secundet. Si terra
contra possessore clamat. si contra eũ
quis p ẽ aliqd iustũ vt p nata do
mus. vt sca ecclia murmurat. sua
mare quippe tre ẽ. contra regen
tis in iustica rationabiliter subiecto
dolere. Vbi recte subiungit. Et cũ
ea sulci eius deflent. Terra enĩ ena
nullis opib; exculta plerũq; adusũ
hominis aliqd alimentũ p fert. exara
ta vo struges ad sacietatem partis
ñ nulli qui nullo lectionis. nullo
exortationis suo me. p cussi quedam
bona quia uis minima tamen ex semet
ipsis p ferunt. qsi tra nec diu exara
ta. sunt vo ñ nulli ad audiendum
semp atq; retinendu scis p dicatio
nib; ac meditatiõib; intenti. a porte

mus duricia quasi quodã lingue uomie scissi semina exortationis accipiunt. & fruges boni op̃is p̃ sulcos uoluntarie afflictionis reddunt. Sepe ꝺ̃ contingit ubi qui p̃sunt inusta aliq̃ ꝺ̃ clamant. siq; ut ipsis subiectus noceant qui p̃ dẽe debuerit. Que dum rudes quiq; conspiciunt. cõmoti contra rectorẽ murmurant. nec tamen ualde p̃ximus p̃ cõpassionẽ dolent. Cum ꝺ̃ bu qui iam a tanto lectionis auditu st. atq; a dfrugẽ boni op̃is exculta q̃uariul inminimus innocentes aspiciunt. p̃ cõpassionẽ primus ad lamenta uertunt. quia uelut sua plangunt ea q̃ p̃ximi iniuste patiuntur. Perfecti nãq; cũ semp̃ de spãlib; mouentur. tanto scilicet de alienis cõpatibus dampnis ingemiscẽ. quanto iam edoctis nõ dolere de suis. Omnis q̃ q̃ p̃est si p̃ua insubditis exercet contra hunc tota clamat. & sulci deflent. quia contra eum iniusticiam rudes quide ppli in murmuratione suoꝝ erumpunt. Si; p̃fecti q̃q; p̃ prauo eius op̃e se se in fletib; affligunt. q̃dq; impetu clamant. nõ dolent. hoc p̃ bonoris unde subiecti deflent. tacent. Cũ clamante q̃ terra sulcos plangere ẽ. phoc unde multitudo fideliũ iniuste contra rectorẽ querit. uberioris unde hoies ad lamenta p̃ueniunt. Sulci naq; & exarata sunt. & tam arte uocabulo distinguunt. quia hij qui inscia ecclam mẽte sua labore sacre meditationis excolunt. ceteris fidelib; tanto meliores sunt. quanto p̃cepta semina fecundiores op̃um fruges reddunt. Et sunt nonnulli qui scis plebib; p̃lati unde quide stipendia exec clastica largiuntur ẽ secum. Si; exortationis mysteria debita nõ impendunt. Contra q̃s adhuc exemplũ sciuri recte subiungit. cũ abeo p̃ tum subinfert. Si fructus ei comedi absq; peccunia. fructus & enim tritea absq; peccunia 9 medẽt. ex ecclã q̃ dã sumpt acipe. Si; eidẽ ecclẽ p̃dicationis p̃ciũ nõ p̃bet. De qua uidelicet p̃dicatione auctoritatis uoce dr.

Opertuit te cõmittere ut pecuniã mea nummularius. & uenies ego recepissem utiq; qđ meum ẽ cũ usura.

Terrẽ g̃ fructus absq; peccunia comedit. qui ecclastica cõmoda adusum cõpis p̃cipit. Si; exhortationis muniterũ pplõ nõ impendit. Q̃d ad hec nos pastores dicim. quia aduentũ districti iudicis p̃currentes officiũ quidẽ p̃ conis suscipim. si alimenta ecclastica mutti manducam. excigimus qđ nro debet cõpi. Si; nõ impendim qđ subiectos debem cõedi.

Ecce uir sẽs tot in hoc sclo pignoribus obstrictus. tot occupationes innumeras sub ad studiũ p̃dicationis fuit. Cui fructus tritee nũq̃m sine pecunia 9 medit. quia nimirũ sub dris ubu bone admonitionis reddidit. aquib; structũ cõporee seruitutis accepit. Hoc naq; debet omi

potentiꝰ dõ omis qui ꝓ ẽ ꝓpl̃o. hoc
qui multus. hoc qui pauciorib;
ꝑſtio ẽ. ut ſic debita mutuãtia a ſub
ditis exigat quatenꝰ ipſe etiam qđ
ſemp ad mentionis debeat ſollicit
adtendat. Omis namq; qui ſubdiſpe
ſatione conditoris uicarius nob
munitio unguẽ. ſub uno ac uero
dño. qđ nob aliud ñ unuicem ſer
uimus. Cum ꝯ ſqui ſubẽ uſſis
obtemp̃at. oportet ut ſi qui ꝓ eſt
cuiã ſollicitudinis ac pietatis im
pendat. ſtq; ſit ut dũ ſtudioſe ſic
ſeruit nob inuicẽ ꝑ caritate mu
mur. qñ doq; cũ ꝯ dño cõmuni ex
ultatione ꝓ ẽ ad dñm. Si ſum ñ
nulli q̃n — eo qđ officiũ ꝓdica
tionis exhibeam. aliis inuidem bo
nũ qđ habeam. atq; idõ uerecũ iã
ñ hũc. Qui. recte ꝓ iacobũ dicit.
Qui ſi habet amaritudinẽ amaritudinẽ habe
tis in corde ueſtro contentiones ſint in
cordib; uris. ñ eſt iſta ſapientia
deſurſum deſcendens. ſ. ſit terrena
animalis diabolica. Vñ hic quoq;
cũ dicit ẽ. ſi ſtructus eius comedi
abſq; peccato. recte ſub umbra
fr anumã agricolã eius affixi. dã
cole quippe hui⁹ ſ ire ſunt. hui⁹ q̃mi
nori loco poſiti. q̃ualem helo. q̃n
to poſſunt operaderi dilectione ſcẽ
eccleſie. mꝑ dictionis gr̃a coopant.
Quos unde liceat hui⁹ ſ ire agricolas hoc
ẽ ñ affligere conꝯ laboribꝰ. ñ inuidere.
ne rectoꝝ eccleſie dũ ſolicitus ſuꝑ dicat
onis uendicat. etiã alius recte ꝑdi
catis inuidia remordente conꝯ
dicat. Pia q̃ eñ paſtoꝝ mens. dã
ꝑpiam gl̃iam queritꝰ ſi auctoris
ab omnib; multa audiuari qđ aggr.
fidelibꝰ namq; ꝑ dilectione optat ſi
eri ualeat ut ueritate quã ſolus
loqui ñ ſuffic. ora cunctoꝝ ſonẽt.
Vñ cũ iosue duob; in caſtris remane
ntib; atq; ꝓphetãtib; uellet obſiſte
recte ꝓ moyſen dic. Quid emularis
pro me. Quis in ſtbuat ut omis ꝑſ
ꝓphetet. q̃ det eis dñs ſpm ſuum.
Ꝓphare quippe omis uolunt. qui bo
nũ qđ habent aliis ñ inuidet. Qua
g̃ beatus iob cuncta hec ſuſpenſa
intulit. q̃ ſi ea minime fecerit.
ſententia ſe maledictionis adſtri
gat. Sequit. Percutiam oriã in tbulo
q̃ phordeo ſpina. de ſi aperte dicat.
Si in mutuũ qđ erga ſubditos geſſi.
ſi exegi debita. q̃ ipſe qđ debui ñ
impendi. ſi excerebratione boni op
is aliis inuidi. ꝓbroſ me inultũ re
ſiciam. retibuam in inuidia
mala que pungant. Percutiam oriã
cũ intribulatione ultima de qua
remuneratio laboris queritꝰ. punc
no doloris inuenit. ſ. notandũ
qđ ſic aſtruitur hordeũ diſtat q̃
uis utriq; reſiciat. ſic arbulo ſpi
na q̃n uis utriq; ſit. qđ pungat.
qa tribulus mollior. q̃ ad pungen
dũ ſemp durior ẽ ſpina. dat ergo.
Percutiam oriã in tbulo. q̃ phor
deo ſpina. de ſi parentes ducat. legi
ſe quidẽ q̃ magna me bona q̃ mi
nima ſcio. ſ. ſi nra ẽ. ꝓ boni mag

nis mala minima. et pro bonis mini
mis mihi respondeant mala maiora.
Quam uis hoc intelligi et aliter potest.
In frumento quippe spirituale opus quod mente
reficit. in ordeo autem terrenarum rerum
dispensatio figuratur. in qua sepe
dum seruire infirmis atque carnali
bus cogimur. quasi sua iumentis alimenta
preparamus. atque ipse nostrorum usus operum
quasi more hordei habet aliquid de
admixtione palearum. Et plerumque con
tingit ut rector qui preest dum iniusta
contra subditos exercet. dum nullo
bonos blandimento refouet. dum quod
est grauius bene operantes quosque ex in
uidia affligit. etiam si quedam bona
aliquando faciat ac si frumentum serat
se seque in dispensandis terrenis rebus
non numquam non auaricie studio sed pro uti
litate carnalium misceat. et sic eius de
laboris fructum uelut messem hor
dei expectet. subiecti tamen quique
pro eo quod in maximis grauantur
gaudent in eius bonis minimis neque
unt. quia nec opus placet quod alte
rius operis iniusticia polluit. nec
ipsa terrenarum rerum dispensatio pro
utilitate subditorum suscipi creditur
quando is qui preest anhelare pro auarici
am uidetur. Unde fit ut ad ipsa etiam
pauca bona que fieri inter multa mala
considerant non laudes sed gemitus redd
ant. atque infirmantes murmurent
dum perpendunt puris operis non esse quod ui
dent. Ait ergo. Si aduersum me terra mea
clamat. et cum ipsa sulci eius deflent.
si fructus eius comedi absque peccunia

et animam agricolarum eius afflixi. pro frumen
to oriatur mihi tribulus. et pro hordeo spina.
Ac si aperte dicat. Si magna que debui sol
licite non feci. punctiones murmuris
a subiectis recipiam etiam de bono quod
feci. si neglexi exhibere quod foueat
iuste in querela prosiliens eorum lingua
me pungat. Qua in re semper solli
cita consideratione pensandum est.
ne aut hi qui presunt exempla mali
operis subiectis prebeant eorumque uitam
sue gladio prauitatis extinguant.
aut hii qui alieno regimini sub
iacent facile iudicare audeant.
facta rectorum. atque per hoc quod de his
qui sibi prelati sunt murmurant. non huma
no. sed ei qui cuncta disponit diui
no ordini contradicant. Illis namque
dicitur. Oues mee his que conculcata pe
dibus uestris fuerant pascebantur. et
que pedes uestri turbauerant, hec bibebant.
Oues enim turbata pedibus bibunt. cum
subiecti ea ad extremum uiuendi ap
petunt. que prelati quique prauo opere peruer
tunt. At contra a prelatis hii audiunt.
Nos enim quid sumus. nec contra nos est mur
mur uestrum. sed contra dominum. Qui enim
contra super impositam sibi potestatem mur
murat. liquet quod illum redarguit qui
eandem homini potestatem dedit. Tan
dem beati iob plenam mystica uirtute
sententiam in quibus contra amicorum uerba re
spondit. dum largiente digessimus nunc
super est ut ad heliu uerba ueniamus.
que tanto grauiori circumspectione
pensanda sunt. quanto et per iuuentutis
audaciam spiritu feruentiori proferuntur.

Explicit liber vicesimus secundus.
Incipit hystoria libri vicesimi tercii partis quinte.

Qui seruat dñm suum respondebit iob. eo qd iustus sit uideret. Et uarius indignatusq; beliu filius barabihel buhytes de cognatione tham. uarius autem adūsū iob. eo qd iustū ee se diceret coram deo. Porro adūsū amicos eius indignatus e. eo qd nō inuenissent responsionē racionabilē. sed tm damnū ingerebant iob. Iste elyu ex pecuniis iob loquit. eo qd seniores eent qui loquebant. Cū autē audisset; qd responderent. putauit e. uehemēt. Respondens q; elyu filius barabihel buhytes dixit. Iuuenis sum tpe. uos autem antiquiores. ideo ego dimisso capite uereri sū indicare uob meā sententiā. Spabam enī qd etas plurima loqueret. et annosa multitudo doceret sapientiam. Sed ut uideo spūs e in hominib; et inspiratio omnipotis dat intelligentiā. Non sūt longeui sapientes. nec seniores intelligūt iudicium. Ideo dicā. Audite me. ostendā uob etiā ego meā sententiā. Expectaui enī sermones uros. Audiui prudentiā uram. donec discerneremini sermonib; et donec putabā uos aliqd dicere. considerabā. Et ut uideo nō e qui arguere possit iob et respondere ex uob sermonib; eius. Ne forte dicatis inuenimus sapiam. deus proiecit eū et non homo. Huc locuti e mihi. et ego nō secundū sermones uros respondebo illi. Extimuerūt et nō respondere ultra. abstulerūt q; ase eloquia. Quo ego expectaui et nō steterūt et nō respondere ultra. Respondebo et ego parte mea. et ostendā sciam meā. Plenus sū ego sermonib; et coartat me spūs uteri mei. Inuentre mihi quasi mustū absq; spiraculo. qd lagunculas nouas dirumpit. Loquar et respirabo paululū. aperiam labia mea et respondebo. Non accipiā uultū. nec dicā homini nō adequabo. Nescio qm diu subsistam. et si post modicū me tollat factor meus. dudū ego iob eloquia mea. et omnes sermones meos auscultā. Tetendi aures meas. et audiui os meū. loquetur lingua mea in faucib; meis. Simplicia et de meo sermones mei. et sententia mea labia mea pura loquentur. Spūs dei fecit me. et spiraculum omnipotis uiuificauit me. Si potes respondere mihi. et aduersus faciem meā stā. Ecce et me sicut et te fecit deus. et de eodem luto ego quoq; formatus sū. Verumtamen mirabitur me uerbum meū nec me terrebit. et eloquium meum non grauabit. Dixisti enī in auribus meis. et uocem uerborum tuorum audiui. Mundus sū ego absq; delicto immaculatus. et nec est iniquitas in me. Querelas inuenit aduersū me. et arbitratus e me inimicū sibi. posuit in neruo pedes meos. custodiuit omnes semitas meas. Hoc est quod non iuste egisti. Respondeo tibi. quia maior est deus homine. Aduersū eū contendis. quod nō ad omnia uerba respondeat. Semel loquetur deus. et secundo idipsum non repetit. Per somnium in uisione noctis. quando ut solent homines. et dormitant in lectulo. tunc aperit aures uiroq;. et erudiens eos instruit disciplina. ut auertat hominem ab his quae facit et liberet eum de superbia. eruens animam eius a corruptione et uitam illius ut non transeat in gladium. Increpat quoq; per dolorem in lectulo. et omnia ossa eius marcescere facit. Abhominabilem ei fecit uita sua panem. et animae illius cibum desiderabilis. Tabescet caro eius. et ossa quae tecta fuerant nuda buntur. Appropinquabit corruptio animae eius. et uita illius mortiferis. Explicit hystoria.

Incipit Quinta pars moraliū. Liber vice-

SIGVS TERCIVS;

RĖFATIONE

HVIVS OPERIS

tociens necessario re
peto. quociens hoc indis
tinctione uoluminū locu
tionis mee pausatione succi
do. ut cū legendi exæduū sumit
pusipsā memoria exlectionis cau
sā renouet. & tanto robustiū surgat doctine edificiū. quanto ex con
siderata causē origine studiosius
ponit in mente fundamentū. Beatus
iob dō sōli sq; cognitus unigenitū
te adnītam noticiā producendus
tactus est ubē. ut odore suæ uir
tūtis tanto latius spargeret. quanto
more aromatū meli⁹ exincensione
flagraret. Nouerat unbonus pie
sub dno sic regē. & amalis distincte cu
stodire. nouerat bene uti rebus
habitis. sed nesciebam⁹ si pacient⁹ p
maneret ablatis. nouerat contradi
ana dō plānus pignoribus sācta
solue. sed incertū erat si ei gratū
sācficiū & æbatus immolaret. Neq;d
quicq; salus regeret. dignū fuit
ut hoc dolœ apparet. Data ita q; ē
contē sēm uirtūi hosti callido tēpta
ndi licentia. qui dū bona eius mul
tus incognita intrimere appetit.
etiā bonū patientie q̄d latebat os
tendit. & quē se angustare pseqn
tauctū
do credidit. flagellis cesum. & in
exemplo dilatauit. nec sine gra
arte exercuit licentiā q̄ accepit.
Nam ebullit greges. & extinxit fami
lias. obruit hērēdes. & percussit salu
tē cōporis. & ad intrequendū gra
uioris tēptationis iaculū linguā
seruauit uxoris. quatin⁹ sēi uiri
forte ac solidū pectus. & p dāpna
rerū dolœ sterneret. & p ūba ei⁹
gis maledictione pfodaret. Sed q̄t
uulnera seuiens intulit. tot sēo ui
ro nesciens uictorias ministrauit.
Nam fidelis dī famul⁹ uno eodēq;
tepe intt uulnera & ūba depbensis
& dolentē carnē equanimit̄ pti
lit. & desipientē coniugē prudenti
increpauit. dmiquus trāq; hostis
qa uinci se indomitis dolut.
primus extiora requisiuit. dmucos
namq; ei⁹ de locis singulis qsi p ex
cenda caritate cōmouit. eoq; ora
sub specie consolationis apposuit. si p
hec iacula increpationis intorsit.
que eo durius cœlesti⁹ audientis
infigerent. quo unde ostense & non
seruate caritatis renebris in pusa
uulnerarent. Post hos quoq; heliu
ad contumelias etiā iunior exci
tat. ut tm̄ qlitatē tante mansue
tudinis saltem dedignata leuitas p
turbaret etatis. Sed cont̄ tot antiq
hostis machinas stetit inuicta con
stantia. stetit equanimitas infracta.
Nam uno eodēq; tēpore ubis adusān
tib; opposuit prudentiā. reb; unā.
Nemo g sēm uirtūi quā uis de illo apte

post flagella sēptū sit. inomnib⁹ his
ñ peccauit iob labiis suis. ſaltem pt
modū incontentione amicoꝝ esti
met int̄ uba deliq̄sse. Satan quippe
tēptatione illui⁹ expecitt. ſ; dñs qui
hunc laudauerat insemetipso eui⁹
intentione certamini⁹ acceptt. Vel sic
q̄ beatū iob deliq̄sse in suis sermo
nib; quert. q̄d aliud q̄m dñm q̄ pul
to ꝓpositt ꝓdidisse constretur. Q̄a
v antiqui pat̄s fructiferis arboribꝫ
similes ñ solū pulc̄ sūt ꝓspecie ſ; etiā
utiles ꝓ umbrā. sic eoꝝ uita pensan
da ē. ut cū mutam⁹ que sit uerida
s in hystoria inueniam⁹ q; q̄nta sit
ubtas in allegoria. quātū dū blan
dū ē q̄ insolus r̄edoleꝫ. cognosca
mus q; q̄m dulce sit q̄d in fructib⁹
sapit. Nullus q̄pe supne ad opto
nis gr̄am habuit. ñ qui hac ꝓ cog
nitione unigenti acceptt. Dig
nū traq; ē ut ipse ineoꝝ uita ⁊ lin
gua r̄esplendeat. qui eos ut r̄esple
ndere merentē illustrat. Nam cū
ut reneb⁹ lum̄ luc̄ne accendit. pus
luc̄na ēade q; uideri ceca efficit ui
det. Vñ nec̄e ē ut si uere intendi
mus illuminata ēnere. studeam⁹
mētis oculos adip̄m illuminās lum̄
apire. Q̄d q; ineis de beati iob sermo
nib⁹ etiā remotis allegoriaꝝ um
bris quasi depssis alte noctis tene
bris coruscī more ꝓfunseuntis in
timicat cū dic. Scio q̄d r̄edeptor
meus uuit. q; in carne mea uidebo
dm. Hoc nimirū in nocte hysto
rie paulus lum̄ inueneratt cū di
cebat. Omes in moyse baptizati sūt
in nube q; in mari. q; omes eande
escam spāle manducauer̄t. q; omes
eundē potū spāle biberūt. Bibebat
aut̄ de spāli consequēti eos petra.
pet̄ aut̄ erat x̄c. Sig̃ r̄edeptoris spe
ciē pet̄ tenuit. cui⁹ figurā illi⁹
beatus iob insinuet. qui eū que
uoce ꝓtulit etiā passione signauit.
Vñ q; ñ immerito iob uidelicet do
lens dr. q̄a illius in se imaginē ex
pmit deq; pysiam longe quoq;
ante nunciat q̄d dolores nr̄os ip
se portauit. Sciendū quoq; ē. q̄d
r̄edeptor nr̄ unā se psonā cū scā
ecclā q̄m assūpsit exhibuit. De ipo
eni dr. qui ē caput xp̄c. Rursūq;
de ecclā sēptū ē. ⁊ corpus xp̄i q̄d
ē ecclā. Beatus q; iob q; mediatoris
typū eo uerius tenuit q; passione
illi ñ loq̄ndo tantūm. ſ; etiā paci
endo ꝓphauit. cū in dictis facius
q; suis exp̄ssioni r̄edeptoris inui
ctt. r̄epente ad significatione exp̄i
ali q̄n do durissimi. ut q̄d xp̄m q;
ecclām unā psonā credim⁹. hoc etiā
uni psone actib; significari uide
amus. Vxor. v el q; eū ad maledicen
dū puocat q̄d aliud q̄m p̄uitatē
carnalū significat. q; int̄ scām
ecclām uncorrectis moribꝫ posita
eo duri⁹ unā fidelū quo uicinius
p̄munt. q; a dū uitari a fidelibus
q̄si fideles nequeunt. tanto q̄uis
q̄nto q; intrinsus toleranti. Amici v
el q; quasi dū ꝓsiluit inuehunt
bereticoꝝ figurā exp̄munt. qui

sub specie ꝯsulendi agunt negoci
um seducendi. Vñ & ad beatū Iob
dū p dn̄o ūba faciunt ad dn̄o rep
bant. quia uidelicꝫ oēs hereti
cū dīm defendē nitunt offendūt.
Vñ eis apte & abeo dē scō uiro dicit.
Disputare cū do cupio. pusuos ostē
dens sāb actor es mendacij. & cultō
respuersoꝝ dogmatū. Constat ḡ
eos hereticoꝝ typū gerere. quos
ses uir redarguit cultui pūsoꝝ
dogmatū deseruire. Quia ḡ Iob
imprat dolens quo nimiū dolo
re. ul mediatoris passio. ul scē ec
clē labor exp̄mit. quē multiplici
p̄sentis uite fatigatione exp̄mit
eruciat. amici quoq; ei euocā
bulo nomunis mentū sue indicāt
actionis. Nam eliphaz latina lin
gua dr̄ dn̄i contemptus. Et q̄d ali
ud hereticī faciunt. nisi q̄d dū sal
sa de dō sentiunt. eū superbiendo
ꝛtēpnūt. Baldad quoq; imprat
uetustas sola. Bene aūt omis here
tici in his q̄ de dn̄o locunt dū n̄
intentione recta sc̄; appetitione
rēpalis gle uideri p̄dicatores ap
petunt. uetustas sola nominant.
Adloquendū q̄pe nō helo nouho
minis sc̄; uite ueteris prauitate
ꝛctant. Sophar quoq; latino ser
mone dr̄ dissipatio specule. uel
speculā dissipans. Mentes namq;
fideliū ad contemplanda supna se
erigunt. sc̄; dū hereticoꝝ uerba
peuertere recta ꝛtēplantes appe
tunt. speculā dissipare conant.
Iniib; ttaq; amicoꝝ Iob nominib;
tres inhereticis p dictionū casus
exp̄munt. Nusi enī dīm ꝛtēpne
rent. nequaq̄m de illo pūsa sentī
rent. & in uetustatis cor habent
innoue uite intelligentia nō erra
rent. & in speculatione bonoꝝ de
struerent. neq; q̄m eos supna iu
dicia tam dist̄cto examine p̄ūboꝝ
suoꝝ culpa repbarent. Sontēp nen
do ḡ dīm in uetustate sē retinent.
sc̄; in uetustate retinendo p̄uus sui
sermonib; speculationi rectoꝝ no
cent. Post hos quoq; heliu iunior
inducit Iob exp̄bratione subiun
git. ex cui p̄sona uidelicet speci
es quorundā doctoꝝ fideliū. sc̄; tam
arrogantiū designat. Cuius ūba
nō facile intelligimus. nisi ea exsub
sequēti dn̄ica correptione pensem.
Ait namq; de illo dn̄s. Quis ē iste in
uoluens sententias sermonib; inp̄
tis. Cum v dicē sententias. sc̄; nō ad
didit prinus quales. uult p culpa
bio bonas intelligi. Nam cū senten
tie nominant. nisi etiā maledicat
male sentiri nō possunt. Inbono enī
semp sententias accipimus q̄ sine
repbationis abiectione p̄ponunt.
sicut scr̄ptū ē. Sapientiaq; s uidet
piger septē uiris loquentib; sen
tentias. Qd v dr̄ qua eius sententie
inp̄tius sermonib; inuoluunt.
hoc sum mope ostendit q̄a ab eo cū
elationis tumiditate p̄feruntur. Mag
na quippe in eo inp̄tia ē humili
ter dicē nescire q̄d dicō. & uerba

tis sensib; elationis uba miscere.
Omne enim qd dr quadripartita potest
qualitate distingui. si aut mala
male. aut bona bene. aut mala be
ne. aut bona male dicant. Malum
enim male dr cum res pusa suadet. sic
scriptum est. Benedic do. et morere. Be
ne bonum dr. cum recta pdicant. sic
iohs ait. Agite enim penitentiam. ap
ppinquabit regnum celorum. Malum
bene dr. quando pos dicentis id cco
uiciu exprimit ut repbet. sic pau
lus ait. Femine eorum inmutauerunt
naturale usum. in eum usum qui est
contra naturam. Quo loco execranda
quoq; uirorum facinora subdidit. s;
honeste inhonesta narrauit. ut
ut multos ad honestatis foemina inho
nesta narrando reuocaret. Male
aut bonum dr. cum rectum aliqd recto
studio non pfitet. sic illuminato ce
co pharisei dixisse phibet. Tu sis
discipulus eius. Qd maledictionis
utiq; dixerunt studio non orationis uo
to. ut sicut cayphas ait. expedit
uob unum mori pppl̄o. et non tota gens
pereat. Bonum qippe s; non bene locutus
est. quia dum crudelitatem necis ap
pecuit. redemptionis gratiam pphauit.
Hoc g m heliu quoq; dicere non bene bo
na reprehendit. quia in his que ue
racit loquitur arrogant inflatur.
Qui eo arrogantium speciem signat. qo
p sensum rectitudinis in tumoris
uerba se eleuat. S; qd est qd tres ami
cos reconciliari p septem sacrificia di
uina uox pcepit. heliu uo sub uni

tantum m sententie increpatione
dereliqd. non qd non numqm hereti
ci diuine gratie largitate pfusi ad
unitatem scte ecclie redeunt. Qd
bene ipsa amicorum reconciliatione
signat. p quib; tam beatus iob ex
orare pcipit. quia nimirum here
ticorum sacrificia accepta do esse non pos
sunt. non p eis uniusalis ecclie mani
bus offerant. ut eius meritis reme
dium salutis inueniant. qm uerborum
suorum iaculis impugnando ferie
bant. Vnde et septem p eis sacrificia me
morant oblata. quia dum septi foemis
gratie spm confitentes accipiunt. q
si septem oblationib; expiant. Hinc
in iohis apokalipsi p septenarium
ecclarum numerum uniusalis eccla
designat. Hinc p salomonem de sa
pientia dr. Sapientia edificauit
s domum. excidit columpnas septem.
Ipso g sacrificiorum numero reconcili
ati heretici qd prius fuerunt expri
munt. qui pfectioni septi foemis
gratie non non redeundo iungunt. Bene
aut thauros p se et arietes obtulis
se describunt. In tauro qippe ceruix
supbie. in ariete aut ducatus gre
gum sequentium designat. Quid
itaq; est p eis thauros arietesq; mac
tare. non eorum supbu ducatum interficere.
ut de se humilia sentiant. et post
se iam coeda innocentium non seducant.
Ceruice enim tumenti ab ecclie uniusi
tate resilierant. et infirmos post
se pplos quasi sequentes greges tra
hebant. Veniant g ad beatum iob

idē ad scām eccl̄am reuitam. ⁊ sep
tenario sac̄ficio thauros ⁊ arietes
mactandos offeram. ¶ qui ut unū
sālu eccl̄e coniungam humilitate
unū ueniente inuitciam. q̄ cq̄d
p̄ superbiā de sūpbo ducatu sa
piebam. ¶ Heliu v̄ p quē uane gl̄e
amatores signati sunt. etā intra
scām eccl̄am cōstitui. qā ea q̄ rec
ta sentiunt humilit̄ p̄ferre con
tēpnunt. neq; q̄n p̄ sac̄ficiū rec
ciliari p̄cipiunt. ¶ quia arroganter
quidē. ſ; tam fideles deo q̄ iam
unus sunt. p sēpt̄e sac̄ficia reuo
cari possunt. ¶ Quos tam sub heliu
specie sententia diuina redargui
t. ¶ atq; meis n̄ uerbis sententias
ſ; elationis mentē ac uba rep̄hendit
¶ Que numerū rep̄hensio q̄d aliud sig
nat. ¶ n q̄ eos intra positos supne di
rectionis increpatio uel p flagellū
coꝛripit. uel p iustū examen sibimet
ipsis relinquit. ¶ Tales q̄ppe intra scām
eccl̄am recta quide p̄dicant. ſ; tam
dō iudice audire merent adūsa. ¶
qua pea bona que n̄ p̄p̄a p̄fert.
n̄ auctoris sui glām ſ; p p̄ria laude
querunt. ¶ In hoc quoq; caute pen
sandū est q̄d diuina uoce de heliu
dr. ¶ Is est iste. ¶ Prima q̄ppe intro
gatio talis est rep̄batio. ¶ Nam q̄s est
iste n̄ dicim. ¶ n de eo utiq; quē nes
cimus. ¶ Nescire aūt di. ¶ rep̄bare est.
¶ In quib; dā q̄s rep̄bat in fine dictu
rus est. ¶ Nescio uos unde sitis. ¶ Discē
dite ame oēs operarij iniquitatis
¶ Id est q̄ de hoc arroganter requirere
q̄s iste. ¶ n aptē dicē. ego arrogan
ter nescio. idē eoꝛ uita in sapientie
mee uirtute n̄ adp̄bo. ¶ quia dū lau
dib; humanis inflant. aueta gl̄a
etne retributionis inanescunt. ¶ cum
dū sententias minime respuunt. sed
tam eū ip̄m qui illas protulit rep̄hen
dit. ¶ q̄si aptē insinuat dicēs. Nouu
que dicē. ſ; ignoro q̄ dicē. ¶ quia uera
cit̄ plana adp̄bo. ſ; eū qui de bonis
que p̄fert extollit ignoro. ¶ Ut v̄ ap
tius ostendam in elationis iactantiā
heliu quā turpit̄ diffluat. formam
p̄ ostendē boni p̄dicatoris debe
mus. ¶ quatinus ex statu huius recti
tudinis monstrē. ¶ liquido rectitu
do quā prana sit incuruationis scē
unitātis eccl̄e. ¶ Spālis quisq; p̄dica
tor incunctis q̄ dicē sollerti cura se
inspicit. ne in eo q̄d recta p̄dicat
uicio se elationis extollat. ¶ ne intra
alingua discordet. ¶ ne pacē quā in
eccl̄a annuntiat in se ipso dū bene
dicit & male uiuit amittat. ¶ ſ; stu
deat summope contra maledicos ru
mores aduersantiū & defendere lo
quendo q̄ uerum. & ornate uiuen
do q̄ dicit. ¶ nec in his omnib; sua ſ;
auctoris gl̄am querit. ¶ atq; omnē
sapientie gr̄am qua ut loqueret
accepit n̄ suis se estimet meritis. ſ;
eoꝛ intercessionib; p quib; loqui ac
cepisse. ¶ sicq; dū se in fia deicit sup
e. ¶ quia sine numerū magis mer-
ce di p̄ficit q̄d bona que exercere p
ualet alienis meritis reddit. ¶ Indig
nū se omnib; iudicat. ¶ etiā cū dig

nius cunctis viuat. Scit enī qđ
bona que innotescunt hominib;
sine pclo ee uix possint. & qm ui
se sapiente sentiat ee. uellet in
eis ee sapiens nec uideri. atq; hoc
s omiū qđ loqndo p dū primescit.
& si liceat tacē appetit. dū ee mul
tus tuci silentiū cernit. eosq; se fe
uciores putat qs intr scam eccl̄am
locus inferior silentiū occultat.
& tam ut sca eccl̄a defendat quia
adloqndū incautus impellit
ex necessitate qui de officio locu
tionis suscipit. s; ex magno desi
derio ocium tacitur mutus appe
tit. vt querit. hoc seruat uoto.
illud exercet ministio. Hanc aūt
dicendi formulā arrogantes ignio
rant. Neq; enī locum qa cause eue
niunt. s; causas euenire appetunt
ut loqntur. Quos nunc eliu specie
signat. qui in locutione sua in m
so se uicio elationis exaltat. Sq;
finitus beati iob sermonib subdit.

OBSERVANT aūt tres uiri isti
respondere iob. eo qđ iustus sibi uide
bat hoc qđ de eo dr. eo qđ iustus sibi vide
ret. Sacre huius sēptie hystorie ada
mi cog retulit iudiciū. nam aūt bea
tū iob de elationis rumore repba
uit. Seq. Iratus indignatus sq;
heliu filiū barachiel buhuites. de cog
natione ram. Bene hec ipsa vt eius
ut parentis. ut loci. vt cognationis
nomina nota exprimunt p pene actu
onis. Heliu q ppe interpretatū sonat ds
meus iste ut ds meus dns. p que sicut
supius dixim designat recta fide
arrogantiū intra scam eccl̄am po
sitos. Vn eis & hoc ipm eius etiam
nom congruit. Nam qm uis iuxta
dnica p̄cepta dilecti nituntur. dm
tam ee dnm recognoscunt. qa in
ueritate carnis etiam fema data
sibi intelligunt. sic p pphām dr.
Scitote qđ dns ipse e ds. Barachiel
vero interpretatū dr benedictio di. bu
hites aūt contemptibilis. Qđ arro
gantes p̄dicatores bene uitū q; con
cedat. qua in p̄dicationis sacun
dia benedictione qui de diuine
gre percipiunt. s; inelatis sius mori
bus ee eam reprobile ostendunt. Ip
sa q ppe que accepunt bona eo de
spicabilia faciunt. quo neq; qua
eis bene inuenerit. Apte aūt etiā
de cognatione ram dr. Ram q ppe
interpretatū excelsus. excelsius nihil; est
fideli pplo. qui huius uite infima
& abiecta contemptui excelsis. qui
dicē cū paulo nouerit. Nīa aūt con
fusio inchoatus est. heliu itaq; de cog
natione ram dr. qua unusq;q;
p̄dicatores arroganses intra unitatē
eccl̄am positus. scis pplis fidei veri
tate sociati. qua uis ab eo; uita ela
tionis p̄sumate dissungat. Seq. dr.
Iratus est aūt aduersus iob. eo qđ iu
stū se ee dicēt coram dño. Porro ad
uersus amicos eius indignatus e eo
qđ nō inuenissent responsionē ra
tionabile. s; tamē in condemnas
sent iob. Solleret intuendū e qđ
beatū iob ideo reprehendit qđ coram

dō iustū ēē sē dixerīt. amicos
ꝝ eius ido redarguīt qđ condēp
nantes eū responsionē cōm illum
rationabilē n dederīt. Istus namq;
indiciis aptē colligīt qđ p eum
speciē amatoꝝ uane gl̄ē designa
tur. Iob quippe de p̄supta iusticia
amicos ꝝ eius de stulta responsio
ne redarguīt. Iuncti enī uane
gl̄ē sectatores dū sē in omnib; p̄
ferunt. alios quidē de fatuis sēn
sib; alios aūt de indignis meritis
rep̄hendunt. alios cēnsent nichil
scire. alios n̄ bene uiuere. q̄ dū
uis iuste oīa extra ēcl̄iam posita
prāua sentire redarguunt. tam
etiā eos qui unus sunt p̄ uitē des
pectu contēpnunt. & cōm illos
ex magnitudine rectē sentiendo
cōm istos ꝝ quasi ex merito bene
uiuendi sup̄biunt. Bene aūt helv
n̄ beatū iob. n̄ amicos eius increpa
re phibetur. quia amatores
uane gl̄ē aliq̄n̄do unīt scām ēcl̄iam
ēstimāt. & adūsarios p̄munīt dū
uera p̄dicant. & eius dē scē ēcl̄e
moribus cōm dicunt. dū de ipsā p̄
dicatione gl̄iam. Premittit adūsā
rios uirtute dicti. p̄munīt scām
ēcl̄iam qualitate dicendi. Illos
p̄dicatione uerūtamē. istā uicio
elationis impugnant. Sequit. Igit
eliu expectauit iob loquentē. eo qđ
seniores ēēnt qui loquebant. Cū aūt
audisset qđ ei respondere n̄ possēt.
iratus est uehemēt. Quia uis scā ēc
clā sit p̄cul dubio amīq̄ adūsā
rius sius. quia de illa ip̄i n̄ aūt ex
ipsā de illis. sicut de eis p̄ phīm dī
ex nob exierūt &c n̄ etiam ex nob. rec
te tamē eis dē adūsārius heliu uniuꝝ
fuisse dicit. quia numerū post
exorta hereticoꝝ bella. ēē unīt scām
ēcl̄iam fastu scientie inflati arroga
me sepiunt. Cum enī quota hostiū
p dieē examina tunc sunt p̄fecto
subtiliora sensuum spicula req̄sita.
tunc argumentoꝝ obstacula. tunc p
plexe indāgo ūboꝝ. que sepe uiri
ferue mes ingenio dū congrue in
uenīunt arrogāt untumescunt.
& qđ pelationis uicio plerūq; pu
gnāt. his dē acumis sensib; quib; hostē
ferum p̄stinunt. dū inhis q̄ recte
de dō sentiunt n̄ dī &; suā gl̄iam que
runt. Vn̄ eliu quoq; multa qui de
recta loquit. & tamē diuina uoce ac
si p̄ūsa dixerīt increpat. Cū ꝝ dicit
quia eliu expectauit iob loqui
eo qđ seniores ēēnt qui loquebant.
aptē beato iob n̄ p̄sua &; pamicoꝝ
reuerentia reseruasse monstrat.
quia uidelicē arrogantes untta
positi eandē scām ēcl̄iam q̄m defen
dunt despiciunt. & plerūq; cōm
gīt. ut plus ingenia male sāpientiū
quā simplicē untā innocentiū ue
neretur. plus reseruent linguis
extra loquentiū quā meritis intra po
sitoꝝ. quā uis uitis q; eduūso obuiam
cū & ab illis rectitudine sensuū. &
alīā ēcl̄ā morū prauitate discordat.
Seqr. Respondens q; eliu filius bara
chiel buhutes dixit. Iunior sū tp̄e.

uos autē antiquores. Idcirco dimis
so capite. uertus sum indicare uob
meā sententiā. Spabam enī qđ ętas
plixiœ loqueret. & annos multitu
do doceret sapientiā. Iuncta hec que
abeo pturnore supbie pferuntur.
cursim potius pstingenda sunt. qm
arbitrius exponenda. Que enī soli
ditate q̄uitatis carent expositio
nis subtilitate nō indigent. Si; solū
pmo breuit̄ mandū. qđ eliu
quā dū peratis siue respectu tacu
it sapientiœ fuit. Cū v̄ inalis anno
rū multitudinē semet ipm̄ pfe
rens despicit. qm̄ puerilit̄ desipi
at ostendit. Nam cum̄ eius sententi
ā & ętas plixiœ loquit̄ & annos
multitudinē sapientia docet. qa
& si longeuitas sensū nō pbet. usum
tamē uehemēt exercet. Seq̄r. S; ut
uideo spēs ē inhominib;. & inspira
tio omīpotentis dat intelligentiā.
Hec recte dicer. si eandē intelligen
tiā s pceteris nō arrogaret. Neq; enī
parua condēpnatio ē exeo bono
qđ cōmunit̄ datur puenire gloriari. sci
re bonū un̄ accepit. & nescire qm̄
uni bono unde accepit. & nescire
quoī uni bono debeat qđ accepit.
Quatuœ quippe species sunt quib;
omīs tumœ arrogantiā demon
strat. cū bonū aut a semet ipsis ha
bere se estimant. aut si s datū de
sup credunt psius se hoc accepisse
meritī putant. aut certe cū uetam se
habē qđ nō habet. aut despectis ceteris
singularit̄ uideri appetunt habē
qđ habet. d semet ipso enī bonū se
habere iactabat. cui paplīn dicit.
Quid aut habes qđ nō accepisti. Si aut
accepisti. q̄d gloriaris quasi nō accep
isset. Rursus ne dari nob bonū grē
pnr̄is pceden̄tib; meritis credere
mus. isdē apls admonet dicens.
Bñā estis saluati pfidē. & hoc nō ex uo
bis. Donū dī ē nō exopib;. ut neqs
glet. Qui etiā de semet ipo dic. Qui
pri fui blasphem & psecutor & cōtu
meliosus. Si; miām consecutus sum.
Quib; uerb apte declarat qđ gra nō
pmeritis tribuat. dū ex se ipo do
cuit. & q̄d de malicia meruit. & qđ
de benuolentia accepit. Rursum
nō nulli iactant se habere qđ nō hint.
sicut diuina uoce pppham Moab
dr. Supbum eius & arrogantiā ei
ego noui. & qđ nō sit iuxta ea iurt
eius. & sic anglo eccle laodicie dr.
Qa dicis qđ dues sū & locupletat
& nullius egeo. & nescis quia tues
miser & miserabilis. & paup & cecū
& nudus. Rursum nō nulli despec
tis ceteris uideri appetunt singula
rit̄ bonū hre qđ habent. Vñ & phari
seus ideirco de templo absq; iustifi
catione descendit. Qa bonos opūm
meritis quasi singularit̄ tribuens
orans publicano se ptulit. Sci qq;
apli ab hoc elationis uicio reuo
cant. qui dēp dictione redeun
tes cū elati dicēt. dne in nomine
tuo etiam demonia nob subiecta
sunt. ne de hac miraculos singu
lariate gauderent. illico eis res-

spondit dñs dicens. Videbam sata
nan uelut fulgur de celo cadentē.
Ipse quippe singulariter elatus dix
erat. Supastra celi exaltabo solium
meū. sedebo in monte testamenti
in latitudine aquilonis. similis ero al
tissimo. Et mire dñs ut in discipulor
cordib; elationē p̄meret. mox in
diciū ruine retulit. qđ ipe magi
ster elationis accepit. ut in aucto
re supbie discerent. qđ de elationis u
cio formidare nō. Inhac itaq; arrogan
tie q̄ta sup̄bie specie cerebro hu
mani animus labit. ut id qđ habe
habere se singulariter gle. tur. Inq̄
tam diabolice similitudinis uicinū
appropinquat. quia q̄sq; bonū
se habere singulariter gaudet. q̄sq;
uideri sublimior ceteris querit. il
lū uidelicet imitat. qui despecto
bono societatis angelor sedē suam
ad aquilonē ponens. et altissimi si
militudinē supbe appetens. primi
quū desiderū quasi ad qđdā cul
men conatus ē singulariter erūpere.
Heliu q̄ quā uis dari adno sapiā
confitear. in hac tam elationis spe
cie labit. ut sapientior se ceteris
gaudeat. et q̄si de singulari bono
se se uanit extollat. Qđ uerbis se
quentib; indicat dicens. Non sum
longeuus sapientes. nec senes intel
ligunt iudiciū. Ido dicā audite
me. ostendā uob etiā ego scientiā
meā. Expectaui enī sermones uros.
audiui prudentiā uram. donec
discepraremini sermonib;. et do
nec putaba uos aliq̄d dice conside
rabam. Quamū adintentionē lit
tere spectat. loquens eliu indicat
quā supbe tacuerit. Cum enī dicit
expectaui sermones uros et putа
bam uos aliq̄d dice. aptē declarat
se adūba senū iudicantis potiū stu
dio q̄m discentis uoto tacuisse.
quā uis hii meli⁹ utiā arrogantiū
designent. qui aliq̄n do uitā scām
ecclām positi cū eiusdē scē eccle
adūsarios conspiciunt. nūneis te
pore annos ꝯ intentionē solent pen
sare uerborū. Nam q̄mplurimi sunt
eisdē arrogantib; antiquiores. he
retici eos audacie cōpmunt. inq̄
uerbis dogmata pūsa reprehendit.
Seq̄r. Si ñ est ut iudeo qui arguere
possit iob. et respondere exuobis
sermonib; eius. ne forte dicatis in
uenim⁹ sapientiā. ds pierit eū ñ
homo. Sepe hereticis hoc qđ ecc
hominib; despicabiles solent. cū
acutiores fere gentib; scām ecclām
uenerari conspiciunt. opinionē
eius quib; ualent obtrectationib;
lacerare contendit. dicentes. id
circo illi cuncta tēpalia supperūt
quia ei pmia et nor⁹ munerū sub
trahunt. Quor⁹ uoce eliu obuiat di
cens. Ne forte dicatis inuenim⁹ sa
pientiā. ds pierit eū ñ homo.
de si arrogantes uitā ecclām ꝯ ñi
fideles. contēnentes hereticos dicam. p
hoc qđ scām ecclām inhonorē ho
minū florere tēpalit cernitis. p
iecta eam adno ñ credatis. Sed

eñi recēptæ eius. ⁊ in hoc mīe sola
na uenientib⁹ uere. ⁊ q̄ uenienti
ad ēternam patriam supna p̄mia reser
uare. Incassum q̄ dicitur. q̄a dñs eam
q̄ñ homo p̄iecerit. cū uenerari ul
tā acunctis fere hominib⁹ uideris. ⁊
q̄a sic ei ītrēe gl̄e adiumēta ībunt.
ut p hoc multiplicē ēnā ad celestia
sub uehat. Seq̄r. Michi locutus ē
michi. q̄ ego ñ secdm uos sermo
nes respondebo illi. Quid ē q̄d aīt
mich locutus ē mi. Num q̄d scā ecclā
p̄p̄ dicatores iustos cū uīs se arro
gantes conspicit. eruditre acredar
guere p̄ter mutit. Exercet hec. ⁊
cotidie exercere ñ cessat. Sed
eius qui loquēte publice beatū
iob audierat. dicebat mich locut
ē mi. quia numq̄ cū oīs arrogantē
uoces quidē scē ecclē audiunt. ⁊ s
eas dici dissimulant. q̄ndo elatio
nis uiciū em̄ dare contēpnunt. nec
se de sup̄bia redargui estimant. q̄a
ēe se humiles putant. Qui enā re
dargui despiciunt. ⁊ du sapientio
res se ⁊ ipsis redarguentib⁹ arbi
trīt. Qd ergo aīt. ⁊ ego ñ secdm sermo
nes uros respondebo ei. ⁊ bene bea
to iob ñ secdm sermones eoq̄ respō
dere se dic. Arrogantes enī uīs
scām ecclām posse respondent
ma cōtra eam. ⁊ ñ sic hereticī exti
nctum. Neq; cōtra dicunt
ei p̄ua p̄ dicando ⁊ puer se uuen
do. ⁊ qua nec de dō ut hereticī in
digna sentiunt. ⁊ de se plus q̄m
necē ē digna suspicant. Seq̄r.

extimuerīt nec responderīt ultra. ⁊
abstulerīt q; a se eloquia. Bene ad
eius ūba amici iob extimuisse re
ferunt. ⁊ q̄a ñ numq̄m arrogantes
ecclē defensores q̄m ui ordinē
dicendi ñ teneant tamē adūsarii
os ipsā dictoq̄ uirtute p̄turbant.
Seq̄r. Quo q̄ expectaui q̄ñ sum lo
cutus. ⁊ steterīt nec responderīt ulti
mus ē sapientiū locutionis solet. ⁊
ut eo usq; dicant quo usq; adūsarii
silentiū imponant. Non enī se os
tendē. ⁊ p̄ua docentes cōpescē cu
piunt. Postq̄m v deamicis iob dic
tū ē. extimuerīt nec responderīt
ulti. abstulerīt q; a se eloquiū. ⁊ eius
subiungens ait. Expectaui q̄ñ st
locutus. ⁊ steterīt nec responderīt ulti.
Et illis tam silentib⁹ adhuc ūba mul
tiplicat. ⁊ q̄a uidelicet uir arrogans
q̄ sē mā in se arrogantiū imitatas
ñ adūsarios q̄ dicta supare. ⁊ suam
sapientiā ostentare festinat. Vnde
seq̄r. Respondebo q̄ ego partē me
am. ⁊ q̄ ostendā scientiā meā. Ibanc
enī partē suā oīs arrogantes es
timant. si scientiā ñ tam habeant
quā ostendant. ⁊ quia nimirū oīs
elati scientiā ñ habē appetunt sed
ostendere. Quo cōtra bene p̄mo
nen dr. Vas q̄d ñ habuerit op̄culū
nec ligaturā de sup. ⁊ inmundū
erit. Legīm q̄ppe op̄culi ul ligatu
re. ē censura disciplinē. ⁊ qua q̄sq̄s
ñ p̄mit. quasi uas inmundū pollu
tū q; reputat. Qui ñ uas sine op̄culo
belua suetat. q̄ qui hanc ēe partē

suā estimauerat. si ostn̄deret scien
tiā q̄m habebat. Quasi enī uas sine
oꝑculo uł ligatura polluit. q̄ ꝑ
studiū ostn̄tationis patens nullo
uelamine taciturnitatis oꝑitur.
Predicatores aūt sc̄i partē suā re
putant. si uitus quidē ipsi de sapi
entia gaudeant. foris aūt alios ab
errore cōpescant. Neq; a se ita lo
q̄ndo exeunt. ut gaudiū m̄ntis in
ostensione ponant diserte locuti
onis. s; bonū sonū scientie in cor
dis secreto meditant. & ibi gau
dent ubi hoc ꝑcipiunt. n̄ ubi int̄
tot tēptationū laqueos innotescē
cōpelluntur. q̄m uis cū bonū q̄d ac
cipiunt innotescunt. media int̄
ueniente caritate ex ꝓuectu au
dientiū. & n̄ ex ꝓpa ostn̄sione gra
tulantur. Arrogantes enī cū scientiā
accipiunt. nichil se accepisse esti
mant. si hanc eos occultā habere
contingat. Nusq̄m q̄ppe suū gau
diū. n̄ in ore hominū ponunt. Vn̄
& fatue uirgines in uasis suis
oleum n̄ sūpsisse referunt. q̄a ar
rogantes om̄s cū se ab aliquib; for
tasse uiciis continent. bonū glē
int̄ conscientias h̄re n̄ possunt.
In uase aūt ꝓp̄o sumpserat paul⁹
oleū. cū dicebat. Gl̄a n̄ra hec ē testi
moniū ꝯscientie n̄re. In ane ergo
uasculū ferre. ē intus corde ua
cuo foras humani oris iudiciū
querere. Heliu itaq; q̄a gl̄am dū
exterius querit. int̄ uas oleū n̄ h̄t
dic̄. Respondebo ꝛ ego partē
meā. & ostendā scientiā meam.
Vn̄ & hoc ip̄m q̄d de feruore uane
glē intus patitur. uerbis seq̄ntib;
aꝑit dic̄ns. Plenus sermonib⁹ sum.
& coartat me sp̄c uteri mei. En uent̄
m̄s quasi mustū absq; spiraculo q̄d
lagunculas nouas dirumpit. Loq̄r
& respirabo paululū. aꝑiam labia
mea & respondebo. Non numq̄m ar
rogantes iuri dū p̄dicatores sc̄os
magna eloqui ac ꝓlocutione sua
uenerari ꝯspiciunt. locutionis eoꝝ
celsitudinē. & n̄ utilitatē intenti
onis imitantur. Neq; hoc amant. q̄d
illi appetunt. s; hoc summoꝑe ap
petunt. q̄d clari hominib⁹ ostenduntur.
Nam sepe ꝯtingit ut sapientes iuri
cū se n̄ audiri ꝯsiderant. ori suo si
lentiū indicūt. s; plerūq; dū c̄spi
ciunt q̄d iniquoꝝ facinora ipsis
tacentib; nec coꝛripientib; crescunt.
uim q̄ndā sp̄c sui sustineant. ut in
locutione aꝑte coꝛreptionis erū pāt.
Vn̄ ꝓp̄ha ieremias cū s̄ p̄dicationis
De virginib⁹ silentiū indixisset dic̄ns. n̄ recor
dabor ei⁹ neq; loq̄r ult̄ in nomine
illi⁹. ilico adiunxit. Et factus ē in cor
de meo q̄si ignis exestuans clausq;
in ossib; meis. & defeci. ferre n̄ sus
tinens. Audiui enī ꝯtumeliā mul
toꝝ. Pro eo enī q̄d se minime audiri
conspexit. silentiū appetit. s; dū
crescentia mala cerneret. in eodē
silentio n̄ ꝑmansit. Quia enī foris
tacuit. ex tedio locutionis intus
ignē ꝑtulit de helo caritatis. In
flammantur q̄ppe iustoꝝ cœda cū n̄

correpta crescere conspiciunt acta
malorum. eorumque culpe se participes cre
dunt quos in iniquitate crescere si
lendo permittunt. Dauid propheta post
quam sibi silentium indixerat dicens po
sui ori meo custodiam. dum consistit
peccator adversum me. obmutui et
humiliatus sum et silui a bonis. in
ipso suo silentio ipso helo caritatis
exarsit. qui ilico subdidit. Et dolor
meus renouatus est. concaluit cor
meum intra me. et in meditatione
mea exardescit ignis. Intus ergo cor
concaluit. quia dilectionis amor
per admonitionem locutionis exterius
emanare recusauit. Ignis in medi
tatione cordis exarsit. quia increpatio
delinquentium a correptione
oris infrixit. Caritatis enim helus
consolatione admirabili augendo
se temperat. quando contra iniquorum
opera per uocem correptionis emanat.
ut et que corrigere non ualet increpa
re non desinat. ne se participem delin
quentium ex consensu taciturnitatis
addicat. Sed quia sepe non nulla uicia
uirtutes se esse mentiuntur. sicut effu
sio non numquam mia. et tenacia non nu
quam parsimonia. et crudelitas
aliquando uult iusticia uideri. ita
plerumque mentem ad loquendum uane
glorie anxietas nequaquam se intra si
lentium capiens quasi helus caritatis
inflammat. atque appetite ostensio
nis ius ad effrenationem locutionis
impellit. et quasi sub studio consu
lendi libido erumpit apparendi.

Non enim curat loquendo quid prosit sed
quid appareat. nec studet ait malum quod
cernit corrigat. sed bonum quod sen
tit ostendat. Unde eliu quoque spiritu ela
tionis extensus. et se se intra silentii
claustra non capiens. ait. Plenus enim
sum sermonibus et coartat me spiritus
uteri mei. et uenter meus quasi mus
tum absque spiraculo quod lagunculas
nouas disrumpit. Quod si spiritaliter intel
ligere debemus. hoc loco uidelicet
uentrem sinum cordis appellat. In mus
to uero sancti spiritus feruor accipitur. De quo in
euangelio dominus dicit. Vinum nouum in u
tres nouos. Ex quo dum repente re
plerentur apostoli dum linguis omnibus lo
querentur. a iudeis nescientibus sed ta
men uerum attestantibus dictum est.
In pente coste.
Hii musto pleni sunt. Lagunculas uero in
firmas ipsas humanas conscientias uel certe
hec terrena corporum uascula non incon
uenienter accipimus. de quibus paulus
apostolus dicit. Habemus thesaurum istum in
uasis fictilibus. Heliu autem quia sicut
superius diximus sic inflatione elationis
extenditur. ac si ad loquendum per carita
tis gratiam ardore sancti spiritus accendatur.
sensus sui spiritum in eo quod tacuit quasi
musto absque spiraculo comparauit.
Et bene ait quod lagunculas nouas
disrumpit. quia sancti spiritus feruor
non solum uteri. sed etiam noua uita uix
capitur. Mustum ergo lagunculas nouas
disrumpit. quia feruoris eius potentia
etiam spiritalia corda transcendit. Loquar
et respirabo paululum. aperiam labia
mea et respondebo. Bene ait respi

rabo. quia sic labe nr̃e ē uide
ptaua nec cōrrigere. tra grauis
ē labe arrogantium si qđ sapiuꝰ
n̄ ostendant. ym q̄ppe urn̄ secus
estuante ferre vix possum. si om̄e
qđ sentiunt paulo tardius innotē
cunt. n̄ necē ē ut cū res bona
agit. puse uꝰ elatio incæde un
catur. ne si a radice misere in
tentionis pdeat. amaros neq; ne
fructus pducat. his q̄ quadhuc
uicioꝝ bello subiacent. neq; qm̄
p̄ p̄dicationis usum p̄ ee magiste
rio ceteroꝝ debent. hinc ē enim
qđ iuxta diuine dispensationis
uoce abanno uicesimo y q̄into le
uit tabnaculo seruiunt. si aq̄n q̄
gesimo custodes uasoꝝ fiunt. id enī
pannū q̄ntū ac uicesimū unq̄ flo
uuentinis oborit. n ipsa comta
unū qđq; uiciū bella signantur.
sit qđ p q̄n quagenariū. unq̄ y ubi
lei requies y unet. n urna req̄s
edomito bello m̄tis exp̄mit. q̄d
v̄ p uasa tabnacli. n fideliū anie
figurant. leuite q̄ abanno .xxv.
y q̄into tabnaclo seruiūt. et aq̄n q̄
gesimo custodes uasoꝝ fiunt. ut
uidelicet q̄adhuc impugnantiū v̄
uiciꝝ certamina p consensū de
lectationis toleant. alioꝝ cur̄ su
scipe n̄ p̄sumant. cū v̄ tēptationū
bella subegerint. q̄a apud se iam
de uirtutū tranquillitate securi sūt
animaꝝ custodia seruant. s; q̄s
hec tēptationū p̄lia s̄ p̄fecte sub
iciat cū paulus dicat. uideo
alia legē in m̄bris meis repugna
nte legi mētis mee. et captiuū me
ducente in lege peccati. sed ali
ud ē bella p̄pere. aliud bellis ener
uiter expugnari. Iustus exercetur
uirtus ne extolli debeat. in nullis
omnino extinguit ne subsistat. Qui
q̄ sepe sancte tēptatione ferre cer
taminis. et cū tēptatione concitatꝰ
multa arce p̄sidet q̄ris. q̄a etiā
apud semet ipm̄ sub se ipo ee con
tentione uicioꝝ conspic. quib;
nulla sine actus delectatione y sentit.
Seq̄r. Non accipiā p̄sonā uir. dīm
hominū n̄ equabo. Nescio enī q̄m
diu subsistā. et si post modicū tol
lat me factor m̄s. Recta y sidelitatio
qđ dīm hominī id circo n̄ equat.
quia quā diu hic subsistat. vt q̄ndo
tollat addi iudiciū ignorat. Et be
ne ait. post modicū tollat me fac
tor m̄s. q̄a quālibet longū fuerit
temp ante p̄sentis eo ipso breue ē
qđ p manens n̄ ē. Neq; enī dignū
ē ut diuturnū iudicet. q̄ q̄d fine
cur̄ sēbit. S; ut has sententias
q̄s excutiate solidas p̄fert. ad ūba
rursum elationis erūpit dicēs.
Audi q̄ iob eloquia mea. et oēs ser
mones meos auscultate. Tece apui os
meū. loquat lingua mea in fau
cib̄ meis. Pensemus de q̄ elatione
descendit qđ beatū iob audire se
admoneat. q̄d ossa apuisse p̄hibet
qđ linguā suā in faucib; loqui pro
mittit. Hoc enī habet ꝑ̄pium doc
trina arrogantiū. ut humilit neſci

ant inferre qđ docent. & recta q̄
sapiunt recte ministrare n̄ possint.
Nūbis enim cor. p dic. qđ cū docent qsi
inquoda s̄ uident summitatis cul
mine residere. eos q̄ quos docent
ut longe insita sē positos uelut in
imo respiciunt. quib; n̄ consulen
do loqui s̄ uix dn̄ando dignant.
Recte aūt his p̄ pphēta dn̄s dicit
Vos aūt cū austritate impabatis eis
& cū potentia. Cū austeritate enī
& potentia impant. qui subditos
suos n̄ tranquille ratiocinando cor
rigere. s̄ aspe inflectere dn̄ando
festinant. Ar cōtra ueta doctina
tanto uehemētius hoc elationis ui
cū p̄ cogitatione fugit. q̄nto ar
dentius uerboy suoy iaculis ipsū
magistrū elationis insequit. Cauet
enī ne eū elationis morib; p̄dicet.
que uice de audientiū sacs̄ ser
monib; insectat. Humilitate nāq;
que magistra ē omniū mātq; uir
tutū. & loquendo dice. & uiuen
do conat ostendere. ut ea apud
discipulā ueritatis plus ser̄monis
plus moribus q̄m ser̄monib; elo
quat. Vn paulus thessalonicensib;
loquens. quasi culminis p̄ncis
apl̄atus oblitus aut. facti sum parvuli in medio uri. Vn petrus apls
cū dicer. parati semp ad satisfacti
onē omni poscenti uos ratione de
ea que in uob ē spe. in ipsa doct
ne sententia qualitate docendi
asserunt ee seruanda subdens. Sed
cū modestia & timore conscientiā
habentes bona. Hoc aūt qđ discipulo
paulus aut. p̄cipe hec & doce cū
omni imperio. n̄ donatione potentie. s̄ auctoritate suadet utte. Cū
omni imperio q̄ppe docet. qđ p̄us
agat quā dicat. Nam doctine sub
trahit fiduciā. q̄n do scientia p̄
pedit linguā. Non g̃ ei potestate
elate locutionis. s̄ bone fiduciā
insinuant actionis. Vn etiā de
dn̄o scptū ē. Erat enī docens sic
potestate habens. n̄ sic scribe & pha
risei. Singulariter namq; ac p̄ncipalit̄ solus exp̄ potestate bona locu
tus ē. qua ex infirmitate mala
nulla & misit. Ex diuinitatis q̄ppe
potentia habuit. id qđ nob̄ p̄ hu
manitatis sue innocentiā minis
trauit. Nos enī q̄a infirmi hoies
sum. cū de dō hominib; loquim.
debem p̄ mū meminisse qđ sum.
ut ex p̄pa infirmitate pensemus
quo docendi ordine infirmi fib;
consulam. Considerem g̃ q̄a aut
tales sumus. quales n̄ nullos corri
gimus. aut tales aliq̄n do fuim
& si iam diuina gr̃a opante n̄ sum.
ut tanto tēpamus cōde humili
tate corrigim. q̄nto nosmetipos ue
rius in his q̄s em̄ dam agnoscim.
Si aūt tales nec sum nec fuim. q̄les
adhuc illi st quo em̄ dare curam
ne cor nr̄m forte supbiat & de ipsa
innocentia pereuss ruat. quoy ma
la corrigim. alia eoy bona nobis
ante oculos reuocem. Que si omno
nulla sunt. ado occulta dī iudicia

recurtam. quia sic nos nulli me
rtis hoc ip̄m bonū qd habemus
accepim. ⁊ illos quoq; gra sup̄ne
urtutis impendere. ut exercam
posſius etiā ipsā possint bona q̄
nos ante accepim p̄uenire. Quis
enī crederet qd paplātus mertū
saulus lapidatū stephanū p̄cessu
rus erat. qui in morte ei uestimta
lapidantiū seruabat. His g̱ pmū
cogitationib; hō. muliari cōe de
bet. & tunc demū delinq̄ntū
muḡtas increpari. S; hunc ut sēpe
dictū locutionis modū eluı ignō
rare ostendit. qui in locutione
sua elationis typo q̄si potentia
cuidā auctoritatis inflat dicēs.
Audi g̱ iob eloquia mea. & om̄ ser
mones meos ausculta. Ecce ap̄ui
os meū. loquat lingua mea in
fauc̄ib; meis. Infauc̄ib; g̱ loquit
ē silent dicē & n̄ clamorib; uocife
rari. Qui b; uerbis arrogantes im̄
sc̄am ecclām positos signant. hij
enī uelut infauc̄ib; loqui dicuſ.
q̄ndo n̄ cōmittā duſarios extra ui
uentes clamant. s; q̄s dā intra si
nū sc̄e ecl̄e quasi uicinos ac iuxta
positos increpant. Sepe g̱ arro
gantes eande quā tenent arro
gantiā se fugere ostendit. & du
sic cuncta agunt ut nullū late
ant. hec p̄uate singuli q̄si silent
narrām. quarū n̄ solū de sensu
intelligentie. s; de ipso ap̄t hoies
etiā arrogantie ꝛ̄ptu glient.
Vn nūc dr. Loquat lingua

mea in fauc̄ib; meis. Desiapte di
cat. Que comm̄ te prudentū sentio.
ecce silent narro. Aliq̄ndo aūt
in tanta pudentie elatione p̄sili
unt. ut alios tacentib; ipsi sole
ant laudare q̄d ducunt. Vn̄ sub
iungit. Simplici cōde meo ser
mones mei. & sententiā labia
mea purā loquent. Magne ur
tutis laus ē simplicitas locutionis.
Qua q̄a arrogantes n̄ habent. hre
se hanc sollicici asserunt ut secu
ri audiant. & pure se locuturo
denuntiant. q̄a duplicitatis siue
malicia deph̄endi formidant.
Sepe aūt & falsis uera p̄miscent.
ut unde eoꝝ m̄datio circuſ cre
dat. unde inēe ei assertio ueri
tatis agnoscat. Qua g̱ eluı y pu
re se locuturū p̄hibuit. y dicta
sua appellando sententias fauore
p̄curritur. eande ia sententia
q̄m p̄misit adiungit dicēs. Sp̄c
di fecit me. & spiraculū om̄ipo
tentis uuuificauit me. Subditur
rus ueta p̄misit elata. & dicitur
hoc q̄d recte sapet. ante innotu
it q̄m̄ rumoret. Sic murmur
sic arrogantiū m̄tes insaniunt.
ut & ineis que recte sentiunt
elationis suę tortitudine de pra
uent. Vn̄ fit ut etiā ut etiā eoꝝ
recta audientes neq̄ q̄m instru
ant. q̄a p̄ fecto illos p̄ea q̄ rumide
sentiunt n̄ ad sui reuerentiā s;
ad contēptū uocant. Diuq; dictis
prudentib; stulti[illegible]cie uerba

miscentur quia stulticia ab audi
diente despicitur. etiam prudentia
non tenetur. Hinc etiam per moysen dicitur
Vir qui fluxum seminis sustinet. in
mundus erit. Quid est enim sermo.
nisi semen. Qui dum ordinate emitti
tur audientis mens quasi concipi
entis uterus ad boni operis prolem feta
tur. si vero impoetune diffluit emit
tentem polluens generandi uirtu
tem perdit. Nam si sermo semen non esset.
de predicante paulo nequaquam athe
nienses dicerent. Quid sibi uult semi
ni uerbius hic dicere. De quo et lucas
dicit. Ipse enim erat dux uerbi. Semen
vero usui propaginis dicatum in corpore peten
ter fluens cetera menbra coinquinat.
cum sermo per quem in audientium sen
sibus nasci scientia debuit. si inordi
nate prodeat etiam que recte sense
rit fedat. Unde eliu quoque etiam que
recta potest sentire commaculat.
dum cui vel quid loquatur ignorat. et
quasi fluxum seminis sustinet. qui lin
guam utilitati congruam per uerba ua
ne locutionis mouet. Bono autem
ordine et factum se astruit et ani
matum. per spiritum factum et per inspiracu
lum se narrat animatum. Facto quippe
adam scriptum est. Inspirauit in faci
em eius spiraculum uite. et factus est
homo in animam uiuentem. Sed hec que
recte astruit. utrum recte exequa
tur audiamus. Sequitur. Si potes resp
onde mihi. et aduersus faciem meam con
siste. Ecce dum narrat ordinem uere
conditionis infastum subito super

be elationis erumpit. atque aliis
uerbis hoc idem replicat dicens.
Ecce et me sicut et te fecit deus. et de
eodem luto ego quoque formatus sum.
Veruntamen miraculum meum non te ter
reat. et eloquentia mea non sit tibi grauis.
Quid est hoc quod eliu ordinem uere con
ditionis agnoscit. et modum recte
locutionis ignorat. Quid est quod se be
ato iob et conditus exequat et locu
turus exaltat. nisi hoc quod arrogantes
omnes cunctis quidem hominibus equa
liter conditos se meminerunt. sed per fastum
scientie auditores suos equales sibi
uel esse uel credere dedignantur. eisque
se per conditionem nature conferunt
sed per tumorem scientie superponunt.
Equales quidem se iudicant extitis
se nascendo. sed non equales remansisse
uiuendo. atque in eo quod equales quasi
uiuendo iam non sunt. illud ad maius
miraculum reuocant quod equales na
scendo fuerunt. Unde eliu inflatus dicit
Ecce et me sicut et te fecit deus. et de
eodem luto ego quoque formatus sum.
Veruntamen miraculum meum non te ter
reat. et eloquentia mea non sit tibi grauis.
Habent hoc etiam arrogantes proprium
quod prius quam dicant mira se dicere semper
existimant. et locutionem suam admi
rando preueniunt. quia uel in acutis
sensibus ipsa elatio quanta sit fatuitas
ignorant. Notandum quoque est quod
paulus dum mire hebreos admoneret.
adiunxit Rogo autem uos fratres ut suf
feratis uerbum solatii. et enim per pau
nicis scripsi uobis. Heliu autem inania

ꝓtulit. & quasi consolando sub
iungit. Miraclm meū n̄ te terre
at. & eloq̄ntia mea n̄ sit t̄ grauis.
Iue dicta sua uerbū solatij. hic v̄
eloquentiā & miraculū uocat.
Ecce q̄m distincti sapores ꝓdeunt
fructuū ex diuersa radice cogitati
onū. Iue de magnis humilit̄ sen
tit. iste de minimis se inanit̄ eri
git. Quid g̊ int̄ hec n̄ hoc ē sollert̄
intuendū. q̄d & ascensuri in mo
se ēē considerant. & casuri semꝑ in
p̄cipiti stant. salomone attestan
te q̄ait. ante ruinā exaltat̄ cor
& ante glām exaltatur humiliat̄.
Seq̄r. Dixisti g̊ in aurib; meis. ꝯ uo
cē uerboꝝ tuoꝝ audiui. atq; ean
dē uocē subiungens ait. Mund⁹
sū ego & absq; delicto inmaculat⁹
& n̄ ē iniquitas in me. q̄a querelā
in me repit. ido arbitr̄tus ē me in
imicū s̄. posuit in neruo pedes
meos. custodiuit om̄s semitā me
as. Moxq; cont̄ hec ūba que beatū
iob dixisse narrauit sententiā
suā ꝓferens ait. Hoc ē g̊ inq̄ n̄ es
iustificatus. Ꝑfecto beatus iob ue
racit̄ dixerat. q̄d absq; culpa fue
rit flagellatus. Hoc enī ipse de se.
q̄d de illo ad diabolū dn̄s dixit.
Cōmouisti me aduersus eū. ut affli
gerē eū frustra. S; eliu n̄ credidit
cessante culpa potuisse eū etiā
ꝓ grā flagellari. Nesciebat enī fla
gellis eius n̄ deberi uiciū s; meritū
augeri. & ꝓ eo q̄d sine delicto se
dixerat flagellatū hac eū senten

tia increpat dicēs. Hoc ē g̊ in quo
n̄ es iustificatus. Habent enī hoc
arrogantes ꝓp̄ium ut plus arguere
appetant quā consolari. & queq;
hominib; euenire cognoscunt eue
nisse ex solis iniquitatib; arbitr̄nt̄.
Nesciunt q̄ppe occulta iudicia sub
tilit̄ querere. atq; id q̄d n̄ intelli
gunt humilit̄ ꝑscrutari. quia eos
sepe a secretis inuestigationib; iu
diciorꝝ dī ipsa scientie sue elatio
eicit. dū extollit. Obstaculū nāq;
ueritatis ē tumor m̄tis. q̄a dū in
flat obnubilat. Qui & si q̄ndo scien
tiā uident̄ adipisci. quasi de q̄da
rerū cortice & n̄ de secrete dulce
dinis medulla pasciunt̄. Micantib;
ingeniis sepe exteriora tantū m̄
attingunt. s; int̄ni gustū saporis
ignorant. uidelicet foris acuti.
s; intus ceci sunt. neq; id de deo
sentiunt q̄d dulce int̄ius sapiat
s; q̄d excussū exteri⁹ sonet. Qui ꝯ si
secreta quedā intelligenda ꝑcipi
unt. eoꝝ dulcedinē exp̄iri n̄ poss̄t.
& si nouerīt quom̄ sunt. ignorant
ut dixi quom̄ sapiunt. & fit ple
rūq; ut fœtit̄ dicant s; tam̄ iuxta
ea que dicunt uiuere nesciant.
Vn̄ bene quidā sapiens dix̄. Michi
aūt det ds̄ hec dicē ex sententia.
Sententia quippe a sensu uocata ē.
& recta que intelligit n̄ ex sola sci
entia. s; etiam ex sententia dicē ap
petit. qui nequaq̄m tantū m̄ scien
do dicē. s; sentiendo desiderat exp̄
iri q̄d dic̄. S; mens arrogantium

dictoꝝ suoꝝ sensum ñ penetrat. / quia abuitato gustu recto uidicio meos fauores reludit. qs fortis amat. Vera aut scientia afficit ñ extollit. / nec superbientes qs impleuerit. s; la mentes fac. Qua quisq; cũ repletus fuerit / pori loco sese cute appetit. / q; am sui ꝫ seuus. tanto pilla robustꝰ sapit. q̃to se infirmũ nulla ueri recognoscit. / atq; ampliore uia hui scientie ipsa ei humilitas aperit / dũq; imbecillitate sua conspicit. / ipsa ei cognitio secretoꝝ sublimiꝝ abscondita sinus pandit. Qua cogitatione pssus subtilior reddit. / qui ad occulta capiat. / Heliu g; un flagellis beati iob idcirco uetate rationẽ ñ inuenit. quia eã quere re humilit nescit. / q; increpare potius quã consolari parat q; dicit. Hoc e g; inquo ne si iustificatꝰ. No tandũ quoq; e qd beatus iob inuer uo pede sui positũ duxit. / s; neq; q̃m se mundũ hoc ñ quo ei obiect. absq; peccato ut inmaculatũ q; sine iniquitate fuisse memorat. Sed eliu dũ cũ austeritate studuit increpare que dicta sunt. / mentiens ad dixit que dicta ñ sunt. Qui enim semp increpare appetit. / ñ q; fouere. / multa pleruq; increpando mittit. Nã ut arguere doc re uideat. / fingit ñ nũq̃m qd redarguat. Et cũ ipse equino more incursu siue ostentationis inseruiat. / insubiectoꝝ iniectionib; exsictus s; uiq; ad; campum pa rant. Sciendũ preterea e sic ꝫ supi dixi qd arrogantes suos inflatus sius sermonib; sepe dicta secta p miscent. / nec considerant aliq̃ndo qd ipsi uidant s; pensant qd doceant. Quoꝝ nunc eliu speciẽ tenet. / qa ñ recte uiuere appetit s; docere qa g; sciens s; arrogans loquit. / taceam iam qd tumidũ uidit q; audiam qd solidũ dic. Post tot itaq; elatio nis uba tande scientiã sua osten dere inchoans ait. Respondebo t / qd maioꝝ ds sit homine. Dicat se tasse aliquo qsista ul cũ ñ audit ignorat. Si; numquid hec sententia uilis credit. / si ñ excipia utrum to nus siue radice penset. Flagellato ui delicet loquebat. / qui q; p cussionis uerba accepit. q; causas uerberũ nesciebat. Idco g; inquit respon debo t. qd maior ds sit homine. / ut flagellatus homo consideran qa illo maioꝝ e ds. nomine qd patitur ei iudicio se post ponat. cui se mi norẽ ee ñ dubitat. / q; qd ameliore patit iustũ credat etiã si eide iusti cie causas ignorat. Qs qs enim etiã p peccato p cutit. / ñ murmurando reuocat. eo ipso iam iustus ee incboat q; si reuera iusticiã ñ accusit. Homo namq; sub do conditꝰ e. / ad conditionis ordinẽ redit q̃n do sibi equitate iudicis sui etiã quã ñ in telligit ante ponit. Bene g; dr. Re spondebo t qd maioꝝ ds sit homine. / ut considerata potentia creatoris de seruiat. tumoꝝ mis p memoriã

conditionis. Vnde dauid propheta cum per
cussionis pondere in excelsum uocis
erumpere cogeretur. ad consideratione
conditionis sue se recolligens ait.
Obmutui et non aperui os meum. quomodo tu
fecisti me. Pensauit enim conditio
nis sue ordinem et iusticiam percussionis
inuenit. quia qui benigne eum qui non erat
condidit. eum profecto qui erat non nisi iuste
percussit. Sequitur. Aduersus eum conten
dis. quod non ad omnia uerba responde
rit tibi. Semel loquitur deus. et non repetit
idipsum secundo. Afflicti cordis est proprium
ut in omne quod appetit. et tamen rerum
ordinem contrarium sentit. si possit fi
eri cur ita uel non ita sit diuinis sibi
responderi uocibus uelit. ut dum
de cuncta rerum controuersia consulat
et responsionis eius cognita ratione
conquiescat. Heliu autem preuidens quod
scripturam sacram sic dominus conderet. ut
in ea uel publicis uel occultis cuncto
rum questionibus responderet. ait.
Aduersus eum contendis quod non ad omnia
uerba responderit tibi. semel loquitur
deus. et secundo idipsum non repetit. ac si di
ceret. Deus singulorum cordibus priuatis uo
cibus non respondet. sed tale eloquium
construit. per quod cunctorum questionibus
satisfacit. In scripture quippe eius elo
quio causas nostras singuli si requiri
mus inuenimus. nec opus est ut in
eo quod specialiter quisque tolerat respo
nderi sibi diuina uoce specialiter
querat. Ibi enim nobis omnibus in eo quod
specialiter patimur communiter respon
detur. ibi uita precedentium fit forma

sequentium. Vt enim unum e pluribus profe
ramus. ecce dum passione aliqua uel mo
lestia carnis afficimur. scire fortas
se occultas causas passionis eius deum uel
molestie optamus. quatinus in eo quod
patimur ex ipsa rerum scientia conso
lemur. Sed quia de specialibus temptati
onibus nostris nequaquam nobis singulis
specialiter respondetur ad scripturam sa
cram redeamus. ibi uidelicet inueni
mus quod paulus sue carnis infirmi
tate temptatus audiuit. Sufficit tibi
gratia mea. Nam uirtus in infirmitate
perficitur. Quod idcirco illi in infirmi
tate propria dictum est. ne singillatim nobis
omnibus dicetur. In scriptura quoque sacra uo
ce dei afflicto paulo audiuimus. ne
cum fortasse affligimur singuli audire
eam priuata consolatione quereremus.
Non quoque dominus ad omnia nobis uerba respon
det. quia semel loquitur et secundo id
ipsum non repetit. idem in his que per scrip
turam sacram ad patres nostros protulit nos
erudire curauit. Dicant itaque sancti
doctores ecclesie. dicant etiam arrogan
tes cum intra eam laborare quosdam pusil
lanimitate conspiciunt. quia deus nobis
ad uerba omnia non respondet quia semel
loquetur deus et idipsum secundo non repetit.
Idem cogitationibus uel temptationibus
singulorum non iam passim per prophetarum
uoces. non per angelica officia satisfacit.
quia in scriptura sacra quicquid potest sin
gulis euenire comprehendit. atque in
illa per exempla precedentium etiam
uitam sequentium informare curauit.
quam uis quod ait semel loquetur deus et

Jn nativitate ꝑ nr̄ l.

sēdō id ip̄m nō repetit. hoc intelligi
subtili potest. qđ pat̄ unigenitum
consubstantiale s̄ filiū genuit. Loq̄
enim dī. ē ūbum genuisse. Semel
aut̄ loqui. est ūbū aliud ꝓter unū
genitū nō habere. Vn̄ & apte subdit̄
& sēdō id ip̄m nō repetit. q̄a uidelicꝫ
hoc ip̄m uerbū. idē filiū nō nouit
cū genuit. Qđ aut̄ nō tacuit locutus
ē. & loquet̄. nō uidelicet tēp̄ ꝓteri
tū s̄ futurū ponens. Loquet omnib;
q̄a dō tēp̄ nec ꝓteritū congruit
nec futurū. Tacito g̃ uideo qđ libet
tēp̄ ponit̄ libē. quātō nullū uerē.
Neq; enī qđ libet libere dici potest.
si sātum unū ꝑprie dicēt. Inde tra
q; dici in dō tēp̄ audacter qđ libet
licet. unde uideo dici ꝑpe nullū li
cet. Verbū namq; pat̄ sine tēpore
genuit. Et q̄s digne fāri queat ulā
ineffābilē natiuitatē. qđ de etno
natus ē coetnus. qđ existens ante
sēcla genuit coequale. qđ genitu
natus posterior nō ē. Que uidelicet nō
mutari possūt. Et mutari mutabile
ualem. Jllius aut̄ natiuitatis iuꝫ
iam mutari posse aliquatenꝰ uide
re ē. Sed quoꝫ uidem. qđ neq; q̄
cōprehendimus. Est aut̄ qđ de illi
carnis tabernaculo sensū sp̄e debem.
Nam si q̄s intenebr̄s clausis oculis iace
at atq; ante eū subito lucēne lum
en ꝰpat. clausi octi ei ip̄o aduentu
lumen illius ferunt̄ ut pateſcant. Cur
g̃ turbati sūt. si clausi nichil uidēt.
Nec tam ꝑfectū aliq̄d fiunt. qđ clau
si uidere potuēr̄t. Nā si ꝑfecte uidē

uidissent. cur apti quererent qđ
uidērent. Sic taq; sic sum. cū de
incōprehensibili natiuitate inuen
aliq̄d conam. Lo ipso eū quo fulgo
re admirationis ꝓcutit animus.
& quasi uider qđ uidere nō ualet.
uelut intenebr̄s positus. cum lucis
octis clausus uidet. Quia v̄ hec diui
ne nature secreta admiratio nō fa
cile occupauit ꝓtr̄na desideria men
tib; innotescit. Apte dī locutio q̄ li
ad nos fiat insinuat dicēns. Et somn
mulsione nocturna. q̄n do uirtut
sopæ sup̄ homines & dormiunt in
lectulo. Qđ ē qđ ꝓ somnū nob̄ locu
tio diuinitatis innotescit. nī qđ di
secreta nō cognoscim̄ si uitr̄enus de
sideriis ingulem. In somno enī extre
riores sensus dormiunt. & mentes ce
nunt. Si g̃ intima contēplari uolum
ab exteriora implicatione dormiamus.
Vox uidelicet dī q̄si ꝓ somnū audit.
q̄n do mēquilla mēte abhuī sēcli acti
one quiescit. & uitiosō mūdi silen
tio diuina p̄cepta pensant. Cū enī
ab exterius actionib; mens sōpit. tūc
plenius mandator dī ponđ agno
scit. Tunc ūba dī mens uacua pene
trat. cū, se admittere curarū sēlarū
tumultus recusat. Male aut̄ homo
uigilat. q̄n do, eī, sēlarū negotiorꝫ est
insolens inq̄etat. dure q̄ppe cōdis
trenaꝫ cogitatio nū turba dū ꝓstrē
pit claudit. atq; in secretario mētis
q̄ntō munus curaꝫ tumultuantium
sonꝰ cōpescit. tanto amplius uox p̄side
ntis inducis nō audit. Neq; enī ꝑfec-

re homo sufficit adiuuaq; diuusus.
si diu sic unus seruduri appetit ut
tamen exterius implicet. uñ exte
rius audituñ aptt. unde unus ob
surdescit. Moyses admixtus egipti
is quasi uigilabat. & ideirco uoce
dñi in egipto positus ñ audiebat.
si extra eo egipto postq̃m inde
serui fugit. illic diu quadraginta
annis degit. quasi ab inquietis
tirenoy desideriov tumultib ob
duimunt. atq; ideirco diuina uo
ce pcipe meruit. qa plus pna gram
q̃nto magis ab appetendis exterio
rib; tacpuit. tanto uerius ad cogno
scenda interiora uigilauit. Rur
sus ist lineci ppli turbis platus ut
legis pcepta pcipiat in monte
ducit. atq; ut intima penetret ab
extimus tumultib occultat. Vñ &
scis uiri qui exteriorib; minist̃iis
deseruire officij necessitate cogu
nt studiose semp ad secreta coedis
refugiunt. ibiq; cognationis in
time cacumen ascendit. & lege
q̃si in monte pcipiunt. diu post
positis tumultib; actionu tepora
liu incontemplationis siue uertice
supne uoluntatis sententia per
seruant. Hinc e qd ihs de moyses
crebro de reb; dubiis ad tabnaclm
redit. ibiq; secreto dñm ysulit. &
qd certi de certa agnoscit. Re
lictis q̃ppe turbis ad tabnaculu
redire. est post positis exteriorũ
tumultib; secretu mentis intrare.
Ibi enim dñs consulit. & qd foras
agendu e publice untus silentiu
dat. Hoc cotidie boni rectores fa
ciunt. cu se res dubias discernere
ñ posse cognoscunt ad secretu mentis
uelut ad qdda tabnaclm refugiunt.
Diuina lege pspecta quasi cota posi
ta archa dñm consulunt. & qd pus
untus tacentes audiunt. hoc foras
post modu agentes innotescunt.
Ut enim exteriorib; officiis ne offen
se deseruiant ad secreta cordis re
curtere incessanter curant. & sic uo
ce di quasi psomniu audiunt. Di
uina meditatio ne mentis a carnalib;
sensib; abstrahunt. Hinc e qd spon
sa uicaricis cantico sponsi uoce
quasi psomniu audierat. que di
cebat. Ego dormio. & cor meum uigi
lat. Desi dicet. Dum exteriores sensus
abhui utte sollicitudinib; sopio.
uacanti mente uivaci intima cogno
sco. forsi dormio si untus cor uigi
lat. qa diu exteriora quasi ñ sentio
interiora sollerter apphendo. Bene
q̃ eliu ait qa psomniu loquit ds.
atq; aptte subdidit. in uisione noc
turna. Nocturna enim uisio. appa
rente contemplationi mentis sub qb
dam imaginationib; solet. Indiur
na autem luce certi cernimus. in noc
turna uisione cuncta uidem.
Et qa sci omes q̃m diu in hac uita
sunt diuine nature secreta q̃si sub
quadam imaginatione conspiciunt
uidelicet qa nec diu sic sunt ea ma
nifestius contemplant. bene eliu
postq̃m dixit dñs nob psomniu

loqui subdidit. in uisione noctis.
Nox qppe ē uita p̄sens. in qua
quā diu sum⁹. p hoc qđ in tā spi
cim⁹ sub incerta imaginatione cali
gamus. Pha nāq; aduidendū
dn̄m quadā sē p̄mu caligine sen
tiebat. dicēs. Anima mea desi de
rauit te in nocte. Ac si diceret. In hac
obscuritate uite p̄sentis uidere
te appeto. si adhuc infirmitatis
nubilo circūscribor. Dauid quoq;
hui⁹ noctis caliginē uitans. clā
ritatē ueri luminis p̄stolat aiens.
Mane astabo tibi & uidebo. Ad huc in
nocte munus sē uidē conspicit.
qui aduidendū dn̄m sitiebat mā
ne & cupiscit. Qua ꝛ uti diximus
ab exteriori actione cessare dor
mire ē. bene diu subdidit. qn̄
do irruit sopor sup homines. Qa
aūt sci uiri cū exteriori actio
ni nō deseruiunt. utiq; in nocte cubi
lia conquescunt. apte subiungit.
Et dormiunt in lectulo. Sicis enī
uiri dormire in lectulo ē. in nocte
nimis siue cubile quiescē. Vñ scp
tū ē. Exultabit sci in gla. letabunt
in cubilib; suis. Dicatur g qđ semel
nobis loqti dns p̄som, in uisione noctis
qn̄do irruit sopor sup homines
& dormiunt in lectulo. qa nimiru
tunc secreta diuinitatis agnosci
mus. cū ab hui⁹ mundi tumultuo
sa concupiscentia utiq; nimis nr̄e
cubilia segregam⁹. Qua ꝛ uti sepe
diximus aurē cordis tumultui scla
rium negotiorū claudit. & quies
secrete & sideration⁹ aptit. apte
subiungit. Tunc aures aperiet uro
rum. cū erudiens eos instruit disci
plina. Cum enī ab exterioribus ac
tionib⁹ sopiunt. apta aure intus
examinis causas audiunt. Qui
dū subtrahit ut flagella publica
ꝛ occulta iudicia consideranter se
met ipsos affice flendo nō cessant.
Vñ bene dictū ē. cū erudiens eos in
struit disciplina. quia & sideran
ti mīti. & se se p̄ penitentiā lace
ranti quasi plage quedā p̄cussio
nis sit lamenta cōpunctionis. Vnde
etiā salomon recte uim p̄cussio
nis utiusq; iungens dicit. Liuor
uulneris abstergit mala. & plage
in secretioribus uentris. Liuorem
quippe uulneris. disciplinā insi
nuat cū p̄cussionis. Plage ꝛ
in secretioribus uentris. sunt intima
nimis uulnera. que p̄ compunctio
nē fiunt. Sicut enī uentr cibis re
pletus extenditur. ita mens p̄uis
cogitationib; dilatata subleuatur.
Abstergent g mala & liuor uulneris
& plage in secretioribus uentris.
qa & disciplina extīa culpas diluit.
& extensam intī cōpunctio pe
nitentie ultione tristigit. Et; hoc
intī se intraq; hec differūt qđ plage
p̄cussionū dolent. lamenta & punc
tionū sapiunt. ille affligentē cru
ciant. ista reficiunt dū affligit.
Nulla siquidem afflictione mens ē. ubi
non meror ē letitia. Qa tamen ipa &
punctio mentē lacerat. eandē con

punctionē ñ incongruę disciplī
ñā uocat. Quatuę quippe s qualita
tes quib; iusti uri anima incō pu
nctione ueheñt afficit. cū aut
malo suo reminiscit considāns
ubi fuit. aut iudicio di sentēn
tiā metuens cū quereñs cogi
tat ubi erit. aut cū mala ute p
sentis sōllert adtendens merens
ꝙ sidebat ubi ē. aut cū bona supne
patrie cōtēplat. ꝙ qua nec dū ad
ipiscit. lugens conspicit ut ñ est.
Malo suo paulus meminerat. ꝙ
exhis sē inquib; fuerat affligebat
cū diceret. Non sum dignus uocari
apls. quia psecutus sum ecclām di.
Rursū iudiciū diuinū subtiliter
pensāns in futuro male ee meue
bat. dicēs. Castigo cor meū ꝙ ser
uituti subicio. ne forte alius p dicās
ipse reprobus efficiar. Rursū mala
p̄sentis uite pensabat cū diceret
dū sum incorpore peregrinamur adno.
ꝙ uideo aliā legē in membris meis
repugnantē legi mentis mee. ꝙ cap
tiuū me ducentē in lege peccati
que ē in mbis meis. Infelix ego ho
mo. quis me liberabit de corpore
mortis hui. Rursum bona etne
patrie considerabat dicēs. Videmꝰ
nunc pspeculū in enigmate. tūc
aut facie ad faciē. Nunc cognosco
ex parte. tunc aut cognoscā sicꝰ ꝙ
cognitus sum. Item rursū. Scimus
quō si terrestris domus nīe habitā
tionis dissoluat. qđ edificationē
ex dō habemus. domū ñ manufac
tā etnam incelis. Qui domū bona
mutuens ephesiis dicꝰ. Vt sciatis q
sit spes uocationis eius. ꝙ que di
uicie glē hereditatis ei in scīs.
ꝙ que sit sup eminens magnitu
do uirtutis ei in nos q credidim.
Mala ute p̄sentis beatus iob sidē
tans ait. Tēptatio ē uita hominis
sup terram. Vñ dauid quoq; ait.
Vanitas omis ho uiuens.
Et quidq in imagine di ambulet
homo. tam uane conturbat. Qui
rursū etnā patriam contēplatus ꝙ
hec mala pensans inquib; erat
atq; illa bona sideransꝰ inquib; adhuc
ñ erat. ait. Heu me. quia incolatus
mus plongatus ē. Et ego dixi in pa
uore meo. piectus sum a uultu
oculoꝝ tuoꝝ. Subleuatus in extasi
qđ nīi uitio pter pauore ñ pprie
uocauerit. a uultu oculoꝝ di uidit
se ee piectū. Post intimi quippe lumi
nis usione q in ei anima p contē
plationis gram radio claritatis
emicuit. ad semet ipm redit. ꝙ
cognatione pcepta. ut quib; bo
nus illic deesset. ut quib; malus hic
adesset inuenit. Neq; enim quis p
sentis ute mala sic s conspicere
p ualet. si bona etne patrie p con
templationis gustum contingere
nec dū ualet. Vñ a uultu oculoꝝ
di piectū se ee cognouit. subleu
atus quippe uidit. qđ se hic ui
dere ñ posse ad se relapsus inge
muit. Et fectam scilicet anima ista
cōpunctio afficere familiarius

solet. qua oīs imaginatione cor
poreas insolenti obuiantes decutit
& coelo olim figere in ipso radio in
circūsepte lucis intendit. Has qp
pe figuras corpaliū species ad se in
tus ex infirmitate corpis traxit. Si
pfecte cōpuncta. hoc summope in
uiglat. ne cū uertitate queritur. ea
o imaginatio circūsepte ipsionis
illudat. cunctasq; obuiantes ima
gines respuit. Qua enī pullas in
sta se lapsa ē. sine illis sup se ire co
natur. & postqm̄ pmulta indecen
ter sparsa ē. in unū se colligere
nititur. ut si magna ui amoris pua
let ee unū atq; uncq; eū contēple
tur. Vnde aliqn̄ do ad qn̄ dā imusi
tatā dulcedinē intimi saporis ad
mittit. & raptum aliq̄ m̄ ardentis
pu affata renouat. tamō; ma
gis inhiat. qnō magis q̄d amet
degustat. atq; ad hoc unire appe
tit. qd dulce sape intus sec sentit.
quia uidelicet ei amore dulcedinis
se cora se uluit. & postq̄ hanc ut
cūq; percipere potuit. qd sine illa du
du fuisset; inuenit. cui inhererе co
nat. si abei fortitudine sua adhuc
infirmitate repellit. & qa ei mundi
cie contēpari nō ualet flere dulce
habet. & sq; ad se cadentis infirmita
tis sue lacmas fletine. Neq; enī po
test intus olim inuid q̄d unire se rap
tum ēspexerat figere. qa ipso uetus
tatis siue usu deorsū ire cōpellit.
Int hec anhelat. estuat. sup se ire co
nat. si ad familiares tenebs suas suc
ta fatigatione relabit. Qua q̄ sic
affecta anima cont se ipsam gue
cer tam̄ tolerat. & qa omis hec de
nob contuersia cū nos afficit qm̄
uis delectatione pmixta nō modicē
dolore parit. helui postq̄ dixit
dm nob psomniū loqui & locutio
ne ei nras aures apire. nō in mem
to eande aptione aurū discipli
nā uocat. qa eo magis no afficien
do contrit. quo magis ad nō p
occultā ei inspirationes grām intē
ne intelligentie sonuserumpit. Ne
q; enī fleret extrinsecus q̄sq; qd est.
si nō intrinsecus potuisset; sentire q̄d nō
dū ē. Iam q; cū nos met ipsos inspi
cim̄ bene conditos. si ad psuasionē
diabolicā pestifera ēsensione decep
tos in nob met ipsis attendim̄ aliud
ee q̄d fecim̄ aliud qd facti sum̄. con
ditione nos intregos si culpa uicia
tos. unde cōpuncti appetim̄ uitare
q̄ fecim̄. ut ad id qd facti sum̄ refor
mem̄. Vnde & apte seqr. Vt auertat
homine abhis q̄ fec. & lubet eū de su
pbia. Q̄d enī hō de ppo. nisi pecem fec.
fr septū ē. Initiū oīs pecti supbia.
Bene q̄ dr. qa homo cū abhis q̄ fecit
auertit. de supbia libatur. Somē
conditore q̄ppe superbire. & p̄cepta
eius peccando trāscendere. qa q̄si
a se iugū dnationis ei excutit. cui
pobediendā subee contēpnit.
Et cōtē qui q̄d fecit uitare appetit
id qd adō factus se recognoscit. &
ad conditionis sue ordinē humi
lit redit. dū sua opa fugiens tale

se qualis adeo factus est diligit. Qua
vero per hanc intelligentiam gloria superna
recipitur supplicia eterna vitantur.
apte subiungit. Fruens animam
eius de coeruptione. et vitam illius
ut non transeat in gladium. Omnis quippe
peccatoe ab hac coeruptione vici
orum illuc ad gladium compellitur transi
re penarum. ut unde inique hic
delectatus est. inde illic iuste cru
ciet. Notandum est quod quod dominus nobis per
somnium loquens prius nos a cor
ruptione. et post modum a gladio
liberet. quia nimirum illius vitam illic
eripit ab ultione supplicii. cuius hic
mentem subtrahit a delectatione
peccati. Neque enim illic habet quod
formidare debeat de gladio sen
tentie. quem hic post emendationem
suam pollutio non corrupit culpe.
Bene quod dicitur. Fruens animam eius a coe
ruptione. et vitam illius ut non transeat
in gladium. De coeruptione namque
ad gladium transire. est post pacta
vicia ad toleranda supplicia pervenire.
Sequitur. Increpat quoque per do
lorem in lectulo. et omnia ossa eius ma
rcescere facit. In scriptura sacra lectus
sive grabattus. seu stratum. aliquan
do voluptas carnis. aliquando repa
usatio in bonis operibus. aliquando re
quies temporalis accipitur. Quid est quod in
euglio sanato cuidam dominus dicit. sur
ge tolle grabattum tuum et vade in
domum tuam. nisi quod per grabattum volup
tas carnis designatur. Et iubetur
utique ut hoc sanus poetet. ubi in

firmus iacuerat. quia nimirum omnis
qui adhuc viciis delectatur. infirmus
iacet in voluptatibus carnis. sed sanatus
hoc poetat ubi iacuerat quia divi
no adiutorio erectus a vitiis eiu
dem contumelias carnis postmo
dum tollerat. in cuius prius desideriis
requiescebat. Rursum per lectum vel
stratum repausatio in bonis operibus
designatur. Unde in actibus apostolo
rum petrus apostolus dicit. Enea sanet
te dominus ihesus xpistus. surge et sterne tibi.
Quid est dicere surge. nisi mala que
perpetrasti derelinque. Et quid est di
cere sterne tibi. nisi mercedis cau
sas in quibus requiescere debeas ope
rare. ut et deserat surgendo quod
fecit. et inveniat sternendo quod
fecerit. Quod utrumque propheta bre
viter comprehendit dicens. Decli
na a malo. et fac bonum. Declinare quippe
a malo est ab eo quo iacuit sur
gere. Bonum vero facere. est mercedis
opera in quibus requiescere debeat pre
parare. Qui enim declinat a malo
sed adhuc bonum non facit. surrexit quidem
ab eo quo iacuit. sed ubi requi
escere debeat necdum stravit. Et rur
sus lectus vel stratum requies tem
poralis accipitur. sicut scriptum est. Uniun
sum stratum eius versasti in infirmita
te eius. Cum enim curis quisque secula
ribus fatigatus. deserere per divinam
gratiam huius mundi itinera labori
osa compungitur. cogitare solet quo
modo presentis vite desideria fugiat.
et ab eius laboribus requiescat. sibique

mox desidãtę quęrit ordinẽ ęę qrit. /
ę uelut qdã stratum sic acunctis
laborib⁹ cessationis locũ inuenire ꝯ
cupiscit. Sy ąa in hac uita adhuc
homo posit̃ in cuilibet ordinis loco incuilibet
su. uiuere sine temptationib⁹ nulla
tenus potest. / plerũq; in id qđ adre
qẽ construit̃. maior dolor tempta
tionis inuenit̃. Vnde recte ꝓphe
tam dicit̃. Vnũsum stratũ eius uer
sasti in infirmitate ei. Ac si diceret.
Omẽ qđ hic sibi parauit adrequiẽ. /
hoc ei mutasti occulto iudicio ad pt̃
bationẽ. Qđ pio di qđẽ ꝯsilio agit̃. /
ut huius ꝓgnationis tempe electoꝝ
uita turbet̃. Via quippe ẽ uita pśens
qua ad patriam tendim⁹. / ę hinc ideir
co occulto iudicio frequenti ꝑturba
ne conterimur. ne uią ꝓpąta dili
gam⁹. Solent enim non nulli uiatores
cũ amena forte in itinere prata
conspiciunt ꝓgendi moras innectere
re. ę accepti itineris rectitudine de
clinare. / eoꝝ q; ꝯsilio tardiat pulchritu
do itineris dñi delectat. Electis ꝯsilio
sis ad se ꝓgentib⁹ dñs huius mundi ut
aspum facit. ne dum quisq; uitę
pśentis requie quasi uię amenita
te pascitur: magis eius duc ꝓgere q.
eius ꝓuenire delectet. / ne dũ oblec
tatę minua obliuiscat̃ qđ desidãbat
in patria. Quia ꝯ in hac uita omis nią
q. forte paraui requies ꝑuat̃. /
recte dicit̃. Increpat quoq; ꝑdolorẽ
in lectulo. / id ẽ in pśentis uitę requie
uel temptationis nos stimulis. / uel
flagelli afflictione contĩbat. Nam se
pe humanis aniũ quãlibet breui
tempe sine temptatione in bonis
studiis fuerit. mox de eisdẽ studiis
in quib⁹ quiescendo se exercit. de ꝑ
sis uirtutib⁹ quib⁹ multiplicari ni
titur dũ pficere se sentit eleuat̃.
Vnde pio rectoris nri moderamine
impulsu temptationis afficit̃. / ut
in eo ipsa pfectus siu elatio cõprimat̃.
Qua ꝓpt̃ ꝑ ysą. dicit increpat quoq;
ꝑdolorẽ in lectulo. / apte subiungit.
Et omia ossa ei marcescere facit.
Ossa inscripta sac uirtutes accipio. /
sic septẽ ẽ. Dns custodit omia ossa
eoꝝ. / unũ ex his non conteret̃. Qđ
utiq; non de ossib⁹ corpis. / Sy deum
bus dicit̃ mentis. Nam certo nou
mus qđ ę multoꝝ martyrũ corpa
lia ossa confracta sunt. / ę ꝑ eum
res dñi latronis illi cui dicti ẽ ho
die mecũ eris in paradyso. sic alti⁹
latronis in cruce crura fregerunt.
Cui ꝯ increpat ꝑdolorẽ in lectulo
omia ossa fac marcescere. quia eius
in ea requie q. nos ab hoc seculo ꝓpa
ram⁹ flagello temptationis afficia
mur. / qui forte de uirtutibus
nris in fiam⁹ potium. cognite infir
mitatis nrę tedio extenuam̃. Cui
enim sic cupiũ ad dñm pficim⁹. si ꝑfec
tum nrm temptatio nulla pulsa
ret. alicui nos fortitudinis ę ere
deremus. sed quia nobiscũ sup.
na dispensatione agit̃ ut infir
mitatis nrę quia pficientes obli
uiscimur. temptati recolamus. /
et in pfectu nro. qđ de diuino mu

nere ⁊ intemptatione cognoscimus. qđ de ꝓpīis uirīb⁹ ꝑsumamus. Quę nos ꝑfecto temptatio adplenū rapet. ⁊ ꝓtecto supna seruare. ⁊ sed pulsat. nec frangit. ⁊ impellit. nec mouet. quatit nec deicit. ⁊ ut de nrā infirmitate sentiam ⁊ ē qđ quatim. ⁊ ⁊ de diuino munere ē qđ stam. ℟ qua sepe anima alicuī bonū sibi conscia cū uirtutes suas sibi ad memoriā reuocat. quadā dilectione pascit. ⁊ quasi gratulatione ꝓpē plenitudinis impinguat. ⁊ bene dicit. qđ temptatione pulsante marcescunt ossa. ⁊ quia dū ꝓpria infirmitā temptatione introgante cognoscit. omīs illa nrā uirtutū uelut pinguis uiriditas q; gratulatio subito aridetatis merore siccat. ⁊ ⁊ qui nos alicuī ē momenta bona nrā pensando credidim⁹. pulsari paulo amplī pīt os nos iā iamq; formidam⁹. ℣ tunc ē bonoꝝ nroꝝ gaudiū uertit in pauorē penax. ⁊ tunc uniquos nos ē deꝓhendim⁹. ⁊ qui scōs paulo ante credebam⁹. ℣ abescit mens. ⁊ stupent oculi. ⁊ omē qđ ꝓ ꝑspicuum arridebat euanescit. ⁊ lux ipsa fastidio ē. sole se inanimo tenebre meroris effundunt. ⁊ nichil qđ delectet aspicit. ⁊ iste ē ⁊ qcq̄d occurrit. Vnde ⁊ apte sequit. Abhominabilis ei fit in uita sua panis. ⁊ ⁊ animę illi cib⁹ ante desiderabilis. Ac si apte dicat. Afflicta mens sibi in amaritudine uerti desidet. ⁊ qcq̄d se ante blande libenter; sciebat. In sacra enī scīpta panis aliquando ipse dns. aliq̄ndo spīalis grā. aliq̄ndo diuine doctrine enidtio. aliq̄ndo hereticoꝝ ꝓdicatio. ⁊ aliq̄ndo subsidium ute ꝓsentis. aliq̄ndo iocunditas humane dilectionis accipit. In pane dns designat. ⁊ sic ipse in euglio dicit. Ego sum panis uiuus. ⁊ q de celo descendi. Rursum ꝓpanē grā doni spīalis accipit. ⁊ sic ꝓpham dicit. Qui obdurat aures suas ne audiat sanguinē. ⁊ claudit oculos suos ne uidrat malū. ⁊ iste in excelsis habitat. Munimenta saxoꝝ sublimitas ei. ⁊ panis ei dat ē. Qđ ē enī obdurare aures suas ne audiat sanguinē. ⁊ nisi ꝑ peccatis suadentib⁹ quę de sanguine ⁊ carne nascunt⁹ non ꝓbere consensum. ⁊ q. ē ne malū uidrat oculo⁹ claudē. ⁊ nisi omne qđ rectitudini aduersum ē non approbare. ⁊ Iste in excelsis habitabit. ⁊ q̄a q̄uis eī ad huc caro uni inferioribus retinet. mente iam in sublimib⁹ fixit. Munimenta saxoꝝ sublimitas ei. ⁊ q̄a qui abiecta desideria ⁊ trene conuersationis calcat. ad supnā patriam ꝓ ꝓcedentiū patrū exempla se subleuat. ⁊ q̄a ꝓ contemplationis donū grā spīali saciat. ⁊ apte subiungit. Panis ei dat ē. id ē refectionē spīalis grē ꝓcipit. quia se a bonis infimis celestia spando suspendit. Hunc enī de scā ecclā ꝓ dauid dns dicit. paupes ei saciabo. panib⁹. ⁊ quia in illa posite mentis humilitatis spīalib⁹ implent refectione donoꝝ. Rursum ꝓ panem diuine

gre doctrina designat. / sic p ppham dicit. Qui habitatis intra austri. / cu panib' occurrite fugienti. In tra q̄ppe austri habitant. / qui in sca ecclā posita spē supni carnate pflante. fugit aut. / qui hui' mundi mala euadē concupiscit. Qui q̄ intra austri habitat fugienti cum panib' occurrat. / ad ē is q̄ iam scō spū intra ecclām plenius ē. eū q̄ mala sua euadē nrīs enucionis alloquio consolet. fugienti celucet cū panib' occurrere. ē metuenti etna supplicia doctrine sacre essca offerre. / ac m̄ tumorē t̄rore rep̄mere. m̄ pauorē exhortatione refouere. Qua panis refectio sep̄tē sacre non inconuenienter accipit. / p eundē ppham iudeis sotā intam sentiantib' dicit. Quare inpendim̄ argentū. ac non inpanib'. ac si diceret. Pensans sacra eloquia sy n̄ in refectione. / qua dū sotā specie litre custodim̄ de spīali intelligentia punguedine intime refectionis amittim̄. Vn illuc aptē subiungit. Et labore inm̄ non insatiate. Rursū p panē hereticor p̄dicatio designat. sic ps alemonē mulier hereticē ecclē typum gestans ac flētros conuocans. / dicit. Panes occultos libenter edite. / uel sic in nra inflatione sep̄tē. Aque furtiue dulciores sunt. / ac panis absconditi suauior. Sunt enī n̄ nulle hereses que aptē metuū p̄dicare que sentiunt. / ac ap in fir-

mor mentes iuba sua tanto magis condiunt. quanto magis q̄si ampli reuerentē abscondunt. Vn n̄ immerito dr. Panes occultos libenter edite. Mi sens enī cordib' occulta hereticor iuba eo magis sapuit. / quo cū reliq' communē non habent. Rursū p panem subsidiū intre p̄sentis accipit. / sic iacob ad laban transiens ait. Vbe ds si dederis mi panē ad manducandū. ac uestē ad induendū. / ac sic in euglō dns tibi se sequentib' dic. Quer rens me non quia iudistis signa. / sy quia manducastis ex panib' ac saturati estis. De septē enī panib' fuerant sacian. / ac p eor psonā dns illos unit scam ecclām detestatur. qui p sacros ordines ad dnm ppn quantes. non in eisde ordinib' iustitiā merita. sy subsidia intre presentis querunt. / nec cogitant q̄d imitando imitari debeant. sy que cōpendia perpendo sacient. Sacratos quippe de panib' dnm sequē de scā ecclā tempalia alimenta sumpsisse. / ac non pigniss ē dnm sy ppanib' querere. ad religionis officium. non p augendis iustitiis subsidiis inhiare. Rursum p panē iocunditas humane delectationis accipit. Vn ieremias ppha cū synagoge p dnos mores deflerer. / dicit. Omis ppls ei gemens ac querens panē. / dederunt pcia sua quoq; pro cibo ad refocilandā aiam. Hemens enī ppls querit panē. cū prava multitudo hominū affligit. /

ad plebem 10 b

qua ñ aduotū dē p̄semis urē iocun
dare saciat. Sȳ ꝑciosa queq; peibo
dat. qua urtutes mentis inappe
tu ñ̄ historie delectationis inclinat. ⁊
ꝛ reuelare aiam ntrā. qa p̄fis
sus desidijs satis face conat. Vnde
bene mox ꝛ ex uoce ille elate mul
tudinis subdit Vide dñe ꝛ ēsidā.
q̄ndo p̄uoꝝ numero crescente in ei
qua facta sum ulis. Vilis quippe
plēs dī efficit. quando p̄uoꝝ nume
ro crescente in ei. non sūma ꝛ ce
lestia. sȳ abiecta ꝛ terrena sectamur.
Helui, magi qd aliud ꝓ panē. q. p̄semi
ure delectationē uocat. Qui p̄
q. ui temptationis excessit. ulco sub
didit. Abhominabilis ei fit in ira
sua panis. ꝛ anime illi cib⁹ ante de
sideabilis. qua uidel omē q̄ p̄ de
ipsa pspitate uiuendi dulce sa
pit. cb primodū puum temptationis
amarescit. Hon numq. ñ q̄q̄d gau
dii. qdq̄d uirtutis fauere uidebat.
subito in pauore tēptationis amit
tit. ꝛ quasi euacuat eisdē uirtu
tib⁹ tristis aiam solo merore possi
det. Cū enī paulo uehementi im
pulsu temptationis affici. qua
cerere uim solet fortitudinis
ñ ualet eam iam uelut p̄dtam
dolet. seq; ex se uacuū sensum
infirmitatē sua ex ipsa, sua inanitate
cognoscit. Vn ab omi mox iocun
dare quasi frangit. ꝛ escas p̄ris
lencie respuens. ex quē solū liben
ter appetit luctu saciat. Vn q̄sq;
enī cū sibi bene uiuendi, pspitas
arrider hilarescit. atq; ipsa hilaritas
animū uelut desidabilis cib⁹ reficit.
sȳ cum temptatione paulo amplius im
minente pulsat. amente ei p̄mero
ris fastidium gaudii omē respuit.
quē p⁹ eode gaudio q̄si saciata leta
bat. Qua q̄ homo temptat ab ore
cordis omnē cibū respuit delectati
onis nichilq; ei aliud q̄. semetipsū
ꝛ cognoscē ꝛ flere delectat. bene
dr: Abhominabilis ei fit in ira sua
panis. ꝛ anime illi cibus desidabilis.
ante

Sȳ sic supi⁹ dictum ideireo mo
deramine occulte dispensationis
ita temptari p̄mittit. ut qui ex di
uino munere in uirtute p̄ficimus.
etiā q̄d sum⁹ ex p̄pa infirmitate me
moremē. ꝛ qui ex ceptione mune
ris opa uirtutis inferimus. ex infir
mitatis nrē memoria sacrificium
humilitatis offeram. Quando aiē
p̄ pfectum uirtū non solū temptam
uicia. sȳ etiā flagella castigam. sū
aiē temptam uicus. pia dispensati
one nobiscū agit. ne his uirtutibus
quib⁹ p̄ficimus extollamur. cū ū fla
gellis atteritur. malis increpatib⁹
admonem. ne mundo blandiente
seducam. Vicia dū nos temptant.
p̄ficientes in nos uirtutes humiliant.
flagella dū temptant surgentes in
corde hui⁹ mundi uoluptates enadi
cant. P temptamia uicia discamus.
q̄d de nob⁹ simus. p̄ferentia flagella cognoscim⁹. q̄d de
ho o mundo fugiam. P illa restringim⁹ ne i mitisse extol
lam. p ista cōpimim⁹ neq̄d extrinsec appetamus. In
hac g̃ uita dū sum⁹. ꝛ flagellis atteri. ꝛ aliq̄ndo

uerus temptari necesse ē. Siue enī laboribꝫ flagellorꝫ. seu incertami ne uicioꝝ non solū nob nrā infirmitas innotescit. ꝙ etiā inquan ta uirtute pficerim agnoscimus. Nemo quippe uires suas in pace cognoscit. Si enī bella desint. uirtutū nequāta ñ pdeunt. Inpiꝰ mules ē. qui fortē se in pace gtāt. Qua ḡ sepe uirū mentia pflagellorꝫ aduersa patefiunt. apte heliu subiungit dicens. Tabescit caro illi. et ossa que tecta fuerant nudabunt. Cū enī flagellis pmenti bꝰ omīs exteriꝰ uoluptas attrit. in tne fortitudinis ossa nudant. Qa aut hoc loco canis nomine. nisi ipsa uirtutes animi designant. Tabescit ḡ caro. ut ossa nudent. qa dū flagellis arguentib carnalis delectatio extenuat. ea que dū qsi sub carne latuerant uirtutum forma patefiunt. Nemo q̄ppe quantū pficerit. ñ uir adusa cognoscit. Cū enī assumit pspa. cernit uirtutū documenta ñ possunt. Vnde alias septies ē. in die mandauit dns miam suā. et nocte declarauit. qa unde lucy unusq; supni doni gram intinquillitate quietis percipit. ꝙ quantū proceperit in adustionis pbationis ostendit. Tabescit ḡ caro ut nudent ossa. fenam patinis cor reptionib. ut quātū pficiam agnos cam. Flagellis enī dni pungedo carnalis delectationis attrit. ꝙ uirtutū nra ossa patefiunt. Dū

delectatio carnalis occultat. qd ad posth. nudi

nrm tertiꝰ ipsa huiꝰ mundi aduersitate sedat. sed quid in nobis intrinsecꝰ la tebat ostendit. Iesus naq; apls de nuntiatus ē ne uir loqueret in no mine ihu. ꝙ magna exultatione gauisi sunt. qd digni habiti sunt pnomine ei contumelias pati. suꝰ q; aduersarius cū fiducia respondet. Obedire dō oportet magis qm hom nib. Ecce uir aduersa ualidi fidi vir emicuit. Ecce concisa ē unc gtas carnū. sed patefacta sūt ossa uirtutum. Hunc de eis psapientia dicit. Ds temptauit illos. et inuenit illos dignos se. Temptatis q̄ppe ad ustrate plagarū. ꝙ digni inuen ti s nudatione ossiū. Hā q̄a hec illa eoꝝ temptatio ē que ex flagel lis adhibet. ulic apte declarat dū sequit. Tanq; aurū in fornace pbauit illos. et qsi holocausta ho stie accepit eos. Qua ḡ unusquisq; uires ñ n̄ padusa patefiunt. bene dicit. Tabescit caro ei. et ossa que tecta fuerant nudabunt. Ta bescit enī caro ei. dū omne qd flu xum infirmū q; ē. flagellis attrit. Nudant ossa. dū pher in nob etiā q̄ualidū latet aperit. Qua uero sic supi dictū ē in ipsa aduersita te temptationis nonsolū deregit robur fortitudinis. ꝙ etiā cognoscit infirmitas humanitatis. et temp tat quisq; ostendit quide quantū de dō pfecerit. ꝙ in ipsis flagellorꝫ afflictionib etiā quātū de semetipso sit infirm agnoscit. non enī tan

.v.xx.

ūm nudant̄ ossa sy ētā tabescēt ca
ro. ap̄te subiungit̄ Appinquabit
corruptioni anima ei⁹. & uita illi
mortiferis. Tentati enī unūq;
uisu anima corruptioni dicit̄ ap
ppinquare. qn̄do ne uur⁹ ea possit
ercollere. p flagella compellit̄ ꝗr
sit exp̄a infirmitate sentire. Cor
ruptioni uidelicꝫ appinquat.
qua ex suis se uirib⁹ perdicioni
p̄mū non ignorat. ut hoc qđ
ap̄dicione longe ē. non sibi sy dño
tribuat. Appinquat ū mortiferis.
qua ex infirmitate sentire. Cor
ruptioni carnis p̄mū se percatī
morte ferentib⁹ respicit. A quib⁹
diuino munere tanto magis lon
ge fit. qn̄to se ex sis p̄mū ex suis
meritis deprehendit. P contempla
tionē quoq; infirmitatis condito
nis sue dauid corruptioni appin
quauerat. cū dicebat. Memēto dne
qđ pulus sumus. homo sic fenū
dies ei⁹. P contemplationē quoq;
infirmitatis p̄p̄e paul⁹ mortiferis
appinquauerat. cū dicebat. Vi
deo aliam legē in membris meis repug
nantē legi mētis mee. & captiuā
me ducentē in lege percati que ē in
membris meis. Infelix ego homo. quis
me liberabit de corpe mortis hui⁹.
Corruptioni q̄ st mortiferis appn
qre. ē cūdata infirmitate sue hu
manitatis percatē se ex suis meri
tis cernere. atq; apud se arrogantī
am ex p̄p̄is uirib⁹ non habere. Ad
eni sum si conditoris nri p̄tectionē
deseram. Que numirū p̄tectio mīn
necessaria credit. si semper habeat.
Sy utilit̄ plerūq; subtrahit̄. ut sibimet
ipsi homo. q. sine illa nichil sit osten
dat̄. Alan q di aliq̄ndo nos nobis p ad
usa insinuat. que etiā nescientes
nos unusquisq; portat. qua destituti
diu cadē incipim⁹. & tam aduersi re
tinem⁹. & doctrina sit q̄ in lapsu
trepidauim⁹. & custodia q̄ instanti
p̄manem⁹. Hemo q̄ se alicui⁹ uirtutis
estimet etiā cū qđ fortit̄ potest. qa
si diuina p̄tectio deserat. ibi repen
te eneruit̄ obruit̄. ubi se ualent̄
stare gl̄at̄. Audē enī qđ ur⁹ dei
cont̄ altare samarie p̄pherandū
directus p̄sente rege auctoritat̄
libere uocis exercuit. eiderq; regis
extensum brachium inrigore mi
rabilit̄ astruxit. cui⁹ in domo iuuat⁹.
comedē noluit. quia ne in una cō
mederet p̄hibitionis dīnice p̄cepta
seruauit. qui tam in eadē ua & se
duct⁹ cōmedit. & pastus intrīt. Qua
inre q̄d subtili consid̄atione colli
gim⁹. q̄d ur⁹ ita diceri formidan
do suspicam⁹. nisi qđ forsitan ap
semetipsum tacit⁹ & p̄ceptis dīni
cis regē contempsisse gl̄at⁹. abit⁹
na mox soliditate quassat⁹ ē. & ide
ei inopē culpa subripuit. unde
gl̄a in corde surrexit. ut p̄phe
falsi uerbis decept⁹ discerer. q̄a ne
q̄quā p̄p̄e formidinis fuerit qđ
ad uerba regis restitiss⁹. Bene aut⁹
ex ei ore mortis sententia accepit
cui⁹ seductionē aurē p̄cepto deuauit.

.v. M.

q̄d tam̄ mūdi adiuuare

ut unde penā ueracē sumeret. ūn
culpā negligentē admisisset. Qua g
unūq̄mq; electum suū diuina qā
tunc magis eruditendo custodit.
cū q̄si pcurrens deserit. dicat rec
te. apppinq̄bit corruptioni aia
ei & uita illi morti. ut quo se
suis uirib' uicinū morti p.duūsa
consideret. eo incauti q̄ forte
egerit addiuine spei munim
fugiens solidius uiuat.

Explic lib vicesim tert. Incip hist.

Si fuerit pe lib .xxxiii.
anglis loquens unū desimi
lib. ut annumerē hominis eq̄tē.
miserebit ei & dicet. Liba eū ut
n descendat incorruptionē. inue
nerim quo ei ppitiet. consūpta
ē caro ei a supplicijs. reūnat ad
dies addolescentie sue. Deprecabi
t deū & placabilis ei erit. & uide
bit facie ei in nubilo. & reddet
homini iustitiā suā. Respiciet
homines & dicet. Peccaui. & uere
deliqui. & ut erā dign̄ non recep
it. Liberauit animā suā ne pgeret
in interitū. Sed uiuens lucē uidet
Hec hec omia opat ds trib' uicib'
psingulos. ut reuocet animas eoꝝ
a corruptione. & illuminet luce
uiuentiū. Attende g iob & audi
me. & tace dū ego loquor. Si aut
habes q̄d loquaris. respondē mi.
loquere. Volo enī te apparere iustū.
Q̄d si n̄ habes audi me. tace & do
cebo te sapientiā. Si humanisq; he
lius ei hec locuta ē. Audi sapien
tes uba mea. & eruditi ausculta
te me. Auris enī uba pbat. & guttur
escas gustu diiudicat. Iudicium
eligam nobis. & inter nos uideam
q̄d sit melius. Quia dixit iob. Iust
sū. & ds subuertit iudiciū meū.
in iudicando enī me mendaciū
ē. & violenta sagitta mea absq; ul
lo peccato meo. Quis ē uir ut ē
iob qui bibit subsannationē q̄si
aquā. qui gdit cū operantib' iniq
tate. & ambulat cū uiris impijs.
Dixit enī. Non placebit uiro d̄o. &
si cucurrerit cū eo. Ideo uiri cor
dati audite me. Absit a d̄o impi
etas. & ab omipotente iniquitas.
Op' enī hominis reddet ei. & uiam
uias singulos restituet. Vere enī
ds non condempnabit frustra.
nec omps subuertit iudiciū.
Quis constituit aliū sup' tā. aut
quis posuit sup orbē quē fabri
cat ē. Si direxerit ad eū cor su
um. spm illius & flatū ad se trahet
Deficiet omis caro simul. & homo
uicinus reuertet. Si habes g intel
lectum audi q̄d dicit. & ausculta
uocē eloquii mei. Numq̄d q non
amat iudiciū. sanari poterit. aut
quom tu eū qui iust ē. iniquū
condempnas. Qui dicit regi
apostata. qui uocat duces im
pios. Explicit Hystoria.

Incipit Liber
Secundus
Quarti

Et ysy/ysy
re vispensan
omis insinuans./
de electi uñ cuiq;
pcussione intulit di-
cens. Appinq̃bit
corruptionẽ amma
ei./ & uita illi mor-
tuaris. Et dũ temptatũ hominẽ
demonstrat unũ./ in qua temp
tatione sit postũ gen̄ humanũ
ostendit unũsũ. Dumq; nar
rat qđ specialit̃ agat̃ in singlis./
luq̃do interimat. qđ generalit̃ aga
t̃ incunctis. Sic enī temptato
nẽ expsit quoȝdą ꝑpę singlȝ./
ut possit intelligi unũsalit̃
omiũm. Iunctum quippe ele
ctoȝ genus./ in hac uita huiꝰ
duo laboris afficit̃. Ȝn & mor
huic generali pestilentię gene
rale sub uirtute remediũ medi
cine./ dicens. Si fuerit, ꝑeo an-
gls loquens unũ de similibꝰ. ut
annuntiet hominis equitatẽ./
miserebit eiꝰ. Quis enī iste ẽ ange
lusꝰ. n illo qui ꝑ ppham dicitur
magni consilii anglsꝰ. Qua enī
greca lingua euangliżare de
nuntiare dr:/ semetipsũ nobis
annuntians dns. anglis uocat̃.
Et bene ait. si fuerit anglis ꝑeo
loquens./ qa sic ait apls. enā in
ꝑpellat ꝑnobis. Ȝ qđ ꝑnobis lo
quat̃./ audiam. Ȝnũ de similibꝰ.
Nos medicine ẽ./ ut aliquando
similia similibꝰ. aliq̃ndo contra
contrariis curet. Nam sepe calida
calidis. frigida frigidis./ sepe aut̃
aut frigida calidis. calida frigi
dis sanare consueuit. Venit
enī ad nos desup medicꝰ nr./ tan
tis q; nos inuenies languoribꝰ
ꝑssos. quidđ nobis simile. & qđ
đa gr̃ium apposuit. Ad homi
nes quippe homo uenit./ ȝ ad
peccatores iustus. Concordant
nobis ueritate natę./ ȝ disere
pant anobꝰ ui gore iustitie.
Vicios enī homo corrigi non pot̃
at./ nisi ꝑdm. Videri aut̃ debuit
qui corrigebat./ ut ꝑbende im
tationis formã ame actę malitię
mutaret uitã. Ȝ uideri abho
mine non potat dꝰ. Homo ḡ fa
ct̃ ẽ./ ut uideri potuisset. Iustus
ḡ atq; inuisibilis dꝰ apparuit si
milis nobis homo uisibilisꝰ. ut dũ
uideret̃ dꝰ ex simili curaret ex
iusto./ & dum ueritate generis
concordat condition̄i. uirtute
artis obuiaret egritudini. Qua ḡ
incarne ueniens dns non culpã
nrãm excucio. nonpenã ex neces
sitate suscepit. nulla enī labe
peccati pollut. reat nri teneri con
ditione non potuit./ atq; idđ mor
tẽ nrãm omi necessitate calcata
cũ uoluit sponte suscepit. recte
dicit̃. qđ ptemptato homine iste
anglis unũ de similibȝ loquit̃./ qa
nec ita nat ut reliqui. nec ita ma
nuis. nec ita resuscitat. Non enī

operante cortu. ſ; ſpū ſupue
niente conceptuſ ē. ℍ at aūt
matna uiſcera & fecunda exhi
buit. ꝙ incorrupta ſeruauit.
Kurſum noſ omīſ cū nolum mori
mur. ꝙa adſoluende pene de
bitū culpe nre condicione co
artam. Ille aūt qua nulli ad
mat ē culpe. nulli tacnecelſi
tate ſubcubuit pene. ſ; ꝙa cul
pam nrām dominando ſubdi
dit. penā nrām miſerando ſuſ
cepit. ſic ipſe ait. Potestatē ha
beo ponendi animā meā. & po
teſtatē habeo iterum ſumdi eam.
Qui etiā pmiſit. ℍ emo tollit eā
ame. ſed ego pono eā ame ipſo.
Kurſum enī non ut reliqui ſuſcitat
eſt. quia nra reſurrectio infine
ſeli dilata ē. illi uero due tcia cele
brata. Et noſ quidē putu reſur
gum. nam ipſe ꝑſe. ℍ eq; enī q
ds erat ſic noſ ab alio ut reſuſcitari
potuiſſet indugebat. In eo g ei
reſurrectio diſtat anta. qđ non
p noſmetipſoſ reſurgim ſic ipſe.
K eo enī qđ ſimplicit hominef ſu
mus. ſuplori adiutorio ut reſur
gere ualeam indigem. Ille enim
eide reſurrectionis uim cū pat
& ſcō ſpū ds exhibuit. quā tam
ſol humanitate ſuſcepit. Qa
g dns uere nat. uere mortuus.
uere reſuſcitat. in omīb tamen
diſtat a nobis magnitudine
potentie. ſ; ſola concordat nob
ueritate natē. bene dicit. qua
p nobis iſte angls unū deſimilib
loquit. Cū enī incunctis opa mo
nib ſuis immensa noſ uirtute tn
ſcendat in uno tam a nobis. idē
informe ueritate non diſcrepat
p hoc p nobis pat loqt. p qđ ſemet
ipſum nobis ſimilē oſtendit. lo
qui quippe ei ſ; impellare. & e
ipſū ſe p hominib hominē de
monſtrare. Et bene cū dicerit
unū deſimilib loquit. ulco ad
iunxit. ut adnunciet hominis
equitatē. qua niſi ille hominib
ſimilis fieret. equus homo ante
dm non appareret. Inde q ppe
annunciat equitatē nrām.
unde ſuſcipe dignat ē infirmi
tatē nrām. Oms uidelicē noſ in
unica illa p ſuaſio in culpe con
tagium ab ipſa radice polluerat
mill q; erat qui apud dm ꝑ ꝑ
catis ꝑ ꝑcatorib loquens ſa pec
cato liber appareret. qua ex
eade maſſa cū noſ equē par re
atus inuoluerat. Vnde uenit
ad noſ unigenit patris. aſſump
ſit ex nobis natam non p pe nas
culpam. Sine peccato quippe ē
debuit qui ꝑ ꝑcatoribus unire
potuiſſet. qua nimirū alie
ne pollutionis contagia non ꝑ
ret ſi ꝑpa ſuſtineret. Bene g
dr. qua in eo qđ ſimilis appare
ret. equitatē hominis annuncia
uit. Intrecens enī ꝑcatoribus.
ſemetipſum uiſtū hominē qui
p nobis in dulgentia mereret oſten

dit. Sequit. Miserebit ei. ℣ dicit. Libera eū ut non descendat in corruptionē. Inueni. ℣ in quo eū ppiciet. Mediator dī ⁊ hominū homo ꝑ ihc in eo miserē hominis quo formā hominis sumpsit. ℣ qua mīa redempto homine dic̄ patri. Libera eū ut non descendat uncorruptionē. Sic iam sup̄ dixi mus dicere ei ē. libera hominē. natura hominis assumēdo liberā demonstrare. Ecce ea quippe carne q̄ sumpsit etiā hanc ostendit liberā quā redemit. ℣ quę uidet redempta caro nos sum qui con tagione nr̄i reat astringim. ℣ sed mediatoris tanti equitate libera mur. ℣ sicut ipse ait. Si uos filius liberauerit. ℣ uere liberi eritis. Et bene ꝓ hoc redempto homine dic̄. Non descendat uncorrupti onē. Supi enī dictū fuerat app pinquabit corruptioni anima ei. ℣ primo dū dic̄. non descendat in corruptionē. Ac si diceret. Qua cognoscendo infirmitatē suā ee se corruptioni ꝓximū non igno rat. ℣ idcirco ad corruptionis uitium non descendat. Ad corrup tionē enī iuste descenderet. ℣ si suis se uitiis longe a corruptioē ee iudicaret. Sed qua corruptioi appꝓpinquauit humilit̄. debet ab ea misericordit liberari. ℣ ut eo ꝑa impugnantia uicia fortis sit quo se suis meritis cognoscit ee in firmū. Quisquis enī sup̄ se extollit ipso elationis sue pondere grauat̄ ⁊ eo se uinfimis mergit. quo in superbie uiciū ꝓruens. abeo qui ur excelsꝰ ē elongauit. ℣ aīa; inde ma gis ima appetit unde se conuinc tū sūmis estimauit. Sic ꝓ ꝓpha am extollenti animę dicit. Duo pul chrior es descende. ℣ dormi cū uncircūcisis. Omis enī qui sedita tē sue infirmitatis considerare neglexit. sed ꝑ elationis factū ui tutis sue glām attendit. unde pulchrior ē. inde descendit. ℣ qa extollendo se de suis meritis. in de inima uitio corruit. unde se glosum ee uidicauit. Duo descen dens cū uncircūcisis dormit. ℣ qua in ētnā morte cū cet̄is pcatori bus deficit. Qua ꝙ homo iste hu milit̄ corruptioni se ꝓpinquū ee cognouit. bene de eo dicit̄. libera eum ut non descendat in corrup tionē. ℣ ut eo magis euadat penā quo oclos suos auertit aculpa. Qua u nullꝰ erat cui meritis nobis dns ꝓpiciari debuisset. ℣ unigenit̄ pa tris formā infirmitatis nr̄e suscī piens. solꝰ iust̄ apparuit. ℣ ꝓ pcca toribꝰ intrēdens. Et bene ꝓ dep to homine iste loquens anglis dic̄. Inueni in quo ei ꝓpiciet. Ac si aptē mediatorē dī atq; hominū dicat. Qua nullꝰ hominū fuit qui corā dō intercessor iust̄ ꝓ hominibꝰ appa reret. me metipsum ad ꝓpiciandū hominibꝰ homine feci. ℣ dū me homine exhibui in quo iusto hoīe

hominib⁹ ꝓpicier inuenit. Et qa infirmitatē nrām mōendo tolerauit. corruptionē nrām resurgendo mutauit. / bene iste anglꝰ mortalitatis nre flagella subiungit. eoy q; miseretꝰ dicens. Consumpta ē caro ei⁹ a supplicijs. / reuertat ad dies adolescentie sue. In nullo quippe ꝑmo homine adhuc recedente. repulsi a paradysi gaudijs in hoc mortalis uite cruꝑ nā cecidim. / & q. que culpā serpentis suasione cōmisim. pena nre retributionis sentim. Huc enī lapsi. nichil tecta dñm nisi quo affligerem inuenim. Et qa ꝑcu loy usum carnē secuti sumus. / de ipsa carne q. ꝑceptis dñi ꝓpo suim flagellam. In ipsa quippe corruptie gemitū. in ipsa cruciatū. in ipsa uulnerum pariim. ut hoc nobis mira dispensatione domin⁹ in pena iteret. pqd fecim culpam. / nec aliunde cet unius censura supplicij. nisi unde fuerat causa peccati. ut ei carnis amaritudine homo eruderet aduna. / cui oblectatione superbie puenit ad mortē. Qua q; in numeris humanū genus carnalis ure supplicijs premebat. sꝫ redemptore nro uenente & uincia corruptionis nre & tormenta deleta fr. / dicat. de hoc redempto homine consumpta ē caro a supplicijs reuertat ad dies adolescentie sue. / ac si diceret a mortalitatis sue penam qm uetustatis sue senectutē ducebat. reuertat ad dies adolescentie sue id ē ꝓpris ure integritate renouet. / ut non in eo maneat quo lapsꝰ ē. sed ad hoc respectu redeat ad qd ꝓcipiendū condit⁹ fuit. Scriptura enī sacra sepe adolescentiā ꝓnountare ure ponere consueuit. Vn uenienti sponso dicit. adolescentule dilecturum te. / id ē electoy animē gā baptismatis renouate. / que non in ure ueris usu deficiunt. sed in nou hominis conuersatione decorant. Senectutē quippe ueris hominis uitiucia tabescentē. deflebat ille qui dicebat. In uetau uit oms inimici meos. Scit ali gaudere in uirtutib⁹ admonens dicit. Letare iuuenis in adolescentia tua. Desi diceret. fortis quisq; gaudeat. ure nouatione sua. / id ē letetur in sua non in ure ueris uoluptate. sꝫ in conuersationis noue uirtute confirmetur. Qua ū ad hoc nou tantis robur non nisi uirib⁹. sed redemptore intueniente reuocam. / ꝓ hoc flagellato homine deꝑcans anglꝰ dicat. Renouetur adolescentie sue. Et qua dñs redemptor nr patrē inꝑpellat pro nobis. nos quoq; ure ꝑstine corpore discusso ad fructū orationis accendim. / apte de homine redempto subiungit. Deꝑcabit dñm / & placabi

lis ei erit. Prius enim postulare an-
gelum et postmodum hominem dicitur. quia
nisi ante ipse dominus per incarnati-
onem suam interpellans patrem vitam
nostram peteret. numquam se nostra insen-
sibilitas ad postulanda ea que eter-
na sunt excitaret. Sed incarnati-
onis eius preces sit oratio. ut torporis
nostri euigilatio subsequatur. Quia vero
post temptationes sepe post immensas
amaritudines menti nostre in ocul-
to gaudio. lux veritatis erumpit.
bene de hoc temptato homine
et deprecante subiungitur. Et uide-
bit faciem eius in iubilo. Superius dictum
est quomodo deus innotescendo afficit.
nunc vero dicitur quomodo deum innotescit
exhilarat. Aliter enim quisque com-
pungitur cum interna intuens malorum
suorum pauore terretur. aliter vero com-
pungitur cum gaudia eterna conspici-
ens spe quadam et securitate robo-
ratur. Illa vero compunctio affici-
entes ac tristes. hec vero letas lacri-
mas mouet. Iubilum namque dicitur
quando ineffabile gaudium mente
concipitur. quod nec abscondi pos-
sit nec sermonibus aperiri. et tamen
quibusdam motibus proditur. quia vis nullis
proprietatibus exprimatur. Unde da-
uid propheta intuens electorum ani-
mas tantum gaudium mente con-
cipere. quantum sermone non ua-
lent aperire. ait. Beatus populus qui
scit iubilationem. Non enim ait
qui loquitur sed qui scit. quia
sciri quidem iubilatio intellectu

potest. sed dictu exprimi non potest.
Sentitur per illam quippe quod ultra
sensum est. et cum uix ad hoc con-
templandum sufficiat conscientia
sentientis. quando ad hoc exprimendum
sufficiet lingua dicen-
tis. Quia ergo cordibus nostris lux se-
ueritatis insinuans modo districtam
iusticiam premittendo contristat.
modo interna gaudia aperiendo letifi-
cat. post temptationum amaritu-
dines. post tribulationum. luctus apte
subiungitur. Videbit faciem eius in
iubilo. Menti enim nostre de consi-
deratione cecitatis sue prius ignis
tribulationis immittitur. ut omnis
uiciorum erugo concremetur. et tunc
mundatis oculis cordis illa leti-
cia patrie celestis aperitur. ut prius pur-
gemus lugendo que fecimus. et post
modum manifestius contemplemur.
per gaudia quod queramus. Prius
amentis acie excurente tristi-
cia interposita malorum caligo de-
tergitur. et tunc resplendente
raptim choruscatione incircum
scripti luminis illustratur. Quo ut-
cumque conspectu in gaudio cuiusdam
securitatis absorbetur. et quasi
post defectum uite presentis ultra
se rapta aliquomodo in quadam
nouitate recreatur. Ibi mens ex
immenso fonte infusione super-
ni roris aspergitur. ibi non se suffi-
cere ad id quod rapta est contemplatur.
et ueritatem sentiendo uidet.
quia quanta est ueritas ipsa non

uidet. Cui ueritati tanto magis se
longe existimat. quanto magis
appropinquat. Quia in illa ut cuique
conspiceret neq; quam ea conspicere
se non posse sentiret. Animus g
animi diu in illa intenditur. In
mensura sei chorus cantet circum
stantia reuerberat. Ipse quippe
cuncta implens. cuncta circumstat. Et
ideo circo mens nra nequaq; ad
comprehendenda incircumscripta sub
stantia dilatat. Quia eam in opia sue
circumscriptionis angustat. Vn et ad
semetipsa cui labit. et prospectus
quasi quibusdam uestigiis
ad sua ima reuocat. Hec ipsa tam
p contemplationem facta non solida
et permanens ruina. Vt ita dicere
rim quasi quedam ruinosa imitatio
di faciei dicit. Qua enim prospiciem
quelibet cognoscimus. non immerito
cognitionem di faciem ei uocamus.
Vnde iacob postquam cum angelo luctatus
est. ait. Vidi dominum facie ad faciem. Ac
si diceret. Cognoui dominum. quia me
recognoscere ipse dignatus est. Quam cog
nitionem plenissime fieri paulus
in fine testatur dicens. Tunc cognos
cam. sicut et cognitus sum. Qua g
per labores certamina. per tempta
tionum fluctus sepe in excessu anima
suspenditur. ut cognitionem diuine
presentie contempletur. quam tamen pre
sentiam et sentire possit et explere
non possit. recte per tot labores de
hoc temptato homine dr. Videbit
faciem ei inubilo. Qua ut unusquisq; qn

V. xx.

to amplius celestia contemplatur. tan
to magis a terrena operatione corrigi
tur. Bene per giam contemplatio
nis iustitiam subdidit operationis ad
censum. Et reddet homini iustitiam suam.
Iustitia nra dicitur. non que ex nro
nra est. sed que diuina largitate fit
nra. sicut in dominica oratione dici
mus. Panem nrm cotidianum da no
bis hodie. Cum et nrm dicimus. et
tamen ut det oramus. Hoc per quod
per fit cum accipitur. qui tam di est.
qua a illo datur. Et di g est commu
nere. et nr fit uerius per acceptio
nem. Ita g hoc loco hominis suam iusti
tiam dns reddit. non qua ex semet
ipso habuit. Sed qua conditor ut ha
beret accepit. et in qua lapsus perue
rtere noluit. Iustam g iustitiam reddit
dns homini ad qua conditus fuit ut inhe
rere deo libeat. ut minace sententiam eius primi
calli di blandus iam promissionibus
non credat. Qui in paradyso enim ego
hoc cotidie antiquus hostis agere
non desistit. Ymaginem quippe dei decorti
bus hominum molitur euellere. atq;
in eis fixa promissionis sue blandi
menta radicare. Cotidie id quod dns
minatur leuigat. et ad hoc credendo
quod falso promittit unitat. Falso enim
pollicetur temporalia. ut membra homi
num ea supplicia leuiget. que dns
minatur eterna. Iam cum presentis uite
gloriam spondet. quid aliud dicit.
qua gustate et estis sicut dii. Desi
pere dicat. Tempta ecupiscentia

tangre. ⁊ hoc mundo sublimes ap-
parere. ⁊ cū timore duuīe sentem
tie amouere conat. qđ aliud loq̄t
quā id quod p̄mus hominib⁹ dixit.
cur p̄cepit uobis dñs ut comederet
non de oī ligno paradysi. Sed q̄a
diuino munere redempt⁹ homo
iustitiā recepit. quā diu cū condit⁹
amisit. robustiore se iam contra
blandimenta callide psuasionis
exercet. quia experimento didicit
quanto obediens ee debeat p̄cepto. ⁊
q̄ tunc culpa duxit ad penā
nunc pena sua restringit a culpa.
ut tanto magis delinquere metu
at. quanto cogente supplicio ⁊
ipse iam qđ p̄ peccauit accusat.
Vn ⁊ sequit. Respiciet homines
dicit. Peccaui. Sed peccatore sē
cognoscet. si iustitiā non haberet.
Nemo quippe tortitudinē suā
cū rectus ee cepit deprehendit. Nā
qui omino p̄fect⁹ e. neq; hoc potest
ude qđ e. Cui ū peccatore se in
telligit. iam exp̄te aliqua ee iu
stus incohauit. atq; id qđ non iust⁹
fecerat. exceo qđ iust⁹ est accusat.
quia accusatione sua dō inherere
incohat. dū rectum cont se iudi
ciū p̄ferens. hoc in se qđ illi sentit
dispice condempnat. Recepta
g̃ iustitia sua. dicit homo iste pec
caui. dō non nulli peccasse se ne
sciunt. quia homines non ad
tendunt. Nam si considerarent
homines. eiq; cognoscerent q̄n
tū peccando infra homines

cecidissent. ⁊ q̄ uis scriptura sacra
aliquando homines ponere solent
humana sapientes. sic aut apls. cū
enī sit unit⁹ uos helus ⁊ contentio. nonne carnales
nonne homines estis. nonnumq̄
tam homines dicit eos quos abesti
ratione distinguit. id est quos non
actu bestialu passionum motu de
monstrat. quib⁹ p̄pheta dñs dicit.
Vos aut greges pascue mee homi
nes estis. quia illos nimirū dñs pascit.
quos uoluptas carnis iumentoy
more non affectat. dū cont hi qui
carnali affectatione succūbunt.
non iā homines sed iumenta no
minant. sic de quib⁹ dā in peccato
suo morientib⁹ p̄pheta dicit. Co
putruerunt iumenta in stercore
suo. Iumenta quippe in stercore suo
conputrescit. ē carnales homines
in fetore luxurie una simire. Non
enī homines ⁊ iumenta declarant. de
q̄bus p̄pheta dicit. unusq; ad
uxorē proximi sui hinniebat. ⁊
de quib⁹ p̄pha alī dicit. Carnes
asinoy carnes eoy. ⁊ fluxus equo
rum fluxus eoy. Vn ⁊ p̄dauid dicit. Ho
mo cū in honore ee non intellexit.
cōparat ē iumentis insipientib⁹
⁊ similis factus ē illis. Cū g̃ uocent
homines hi qui iustitie ratione
suffulti sunt. ⁊ irrationabilia
iumenta nominant. hi qui carnali
delectationi deseruiunt. recte
de hoc penitente dicit. Respicit
homines. ⁊ dicit. Peccaui. Aesi
apte dicat. Scoy uiroy exempla

⁊ nota dum q̄d p̄mittit. respiciet
homines. ⁊ tunc deinde subiungit.
⁊ dicit peccaui.

⁊ p̄phe subdidit dicens

conspicit. atq; eorum comparatione se
pensans iniquum se esse deprehendit.
.v. ai. Qui enim plenissime intelligere ap
petit qualis est. ut ex bonorum
forma metiatur. quantum ipse despec
to bono deformis est. Ex his quippe
quibus plenissime bona assunt. perpen
dit recte que sibi minus sunt. atq;
in illorum pulchritudine conspicit
feditatem suam. quam in se ipso et potest
perpeti. et sentire non potest. Lucem
namq; debet conspicere qui vult de te
quid de tenebris estimet. per quas videre prepe
ditur. Peccator namq; si incognita vi
ta iustorum semetipsum conspicit. pec
catorem se nullatenus comprehendit. Vi
dere enim se non potest. quia fulgo
rem lucis nesciens cum semetipsum con
spicit. quid aliud quam tenebras atten
dit. Iustorum ergo debemus vitam conspi
cere. ut subtiliter deprehendamus nostram.
Suorum species videlicet quasi quedam
forma nobis imitanda proponitur.
Viva lectio est vita bonorum. Unde et non
in merito idem iusti in sacro eloquio
libri nominantur. sicut scriptum est. Aperti
sunt libri. et alius liber apertus est.
qui est vite. et iudicati sunt mor
tui ex his que scripta erant in libris.
Liber namq; est vite. ipsa visio adve
nientis iudicis. in quo quasi scriptum
est omne ~~mendatum~~ mandatum. quia
quisquis eum viderit mox teste conscien
tia quicquid non fecit intelligit.
Libri etiam aperti referuntur. quia iu
storum tunc vita conspicitur. in quibus
mandata celestia opere impressa cer

nuntur. et iudicati sunt mortui ex his
que scripta erant in libris. quia in
ostensa vita iustorum quasi in expan
sione librorum legunt bonum quod agere
ipsi noluerunt. atq; ex eorum qui
fecerunt comparatione dampnantur.
Hec ergo unusquisq; tunc videns eos quod
non fecit defleat. nunc in eis quod
imitetur attendat. Quod quidem elec
ti facere non cessant. meliorum namq;
vitam considerant. et deterioris usus
conversationem mutant. Unde spon
si voce sancte ecclesie in canticis canti
corum dicitur. Duo ubera tua sicut duo
hinnuli capree gemelli. qui pas
cuntur in liliis. donec aspiret dies
et inclinentur umbre. Que enim sunt
duo ubera nisi ex iudea ac gentili
tate veniens utrumq; populus. qui in sancte
ecclesie corpore per intentionem sapien
tie archano est cordis infixus. Ex
quo populo hi qui electi sunt idcirco
capree hinnulis comparantur. quia per
humilitatem quidem parvulos se ac
peccatores intelligunt. sed eis per ca
ritatem currentibus si qua obstacula
de impedimento temporalitatis obvi
ant transeunt. et datis contempla
tionis saltibus ad superna conscen
dunt. Qui ut hec agant. precedentium sanctorum exempla conspici
unt. Unde et in liliis pasci referuntur.
Quid enim per lilia. nisi illorum vita de
claratur. qui veraciter dicunt. Christi
bonus odor sumus deo. Electi ergo sunt
ut assequi summa prevaleant. con
specta odorifera et candida iustorum

tenebris iudicare. ut in illa videat

unta saciam⁹. Ja quidē uidē dñm
siciunt. ⁊ iā de ei contemplatiōe
saciari carnatis estib⁹ inardescunt.
Sed quia in hac unta
posim nec dū ualent. ꝑ ꝑcedenti
um intim par⁹ium exempla pas
cum⁹. Jn qᵉ apte illic tēp⁹ de
ipso ulioꝝ pastu definit⁹. ⁊ dū dr.
Donec aspiret dies. ⁊ inclinent⁹
umbre. Tamdiu quippe refici
ustoꝝ exemplis indigem⁹. do
nec ꝑsentis mortalitatis umbra
cino die aspirante transeamꝰ.
sū enī tēpalitatis hūi umbra
transacta hac mortalitate fue
rit inclinata. ⁊ quia ipsi⁹ diei in
ternū lumen cernim⁹. neq; quā
iā appetim⁹ ut ad amorē ei⁹ pali
oꝝ exempla flagrem⁹. Hunc aūt
qua nec dū eum intuerī pos
sum⁹. ⁊ sumopē necē ē ut eoꝝ
qui illū ꝑfecte secum s̄ conspe
ctis actibus actionib⁹ mercemur.
Intueam⁹ q̄. pulchra ē agilitas
sequentiū. ⁊ qᵉ uidem quā ꝑpis
sit hebetudo pigroꝝ. Statim
nāq; ut bene agentiū gesta re
spici m̄. ⁊ nos metipsos confusio
ne intima ulciscente iudica
mus. Mox uerecundia mitem
concutit⁹. mox iuste seuiens re
atus addicit. ⁊ qᵉ uehemēt hoc
etiā displicet qd adhuc fortas
se ꝑfecte libet. Jn per ezechielē
dicit⁹. Fili hominis. ostende do
mui isrl templū. ut cō fundāt⁹
ab iniquitatib⁹ suis. qᵉ meciant⁹
fabricā. ⁊ qᵉ erubescant ex omnib⁹
que fecerunt. Templū quippe
dī filius sit ad confusionē ostēn
dit⁹. quando uni cuiq; iusti aia
quā inspirando ds̄ inhabitat
qm̄a scīmare fulgrat. ad confusi
onē sua peccatorib⁹ demonstrat⁹. ⁊
ut in illa bonū qd negligunt
iudeant⁹. qᵉ in se ipsis malū qd
opant⁹ erubescant. Meriri ū ē
fabricā. ⁊ pensare suptilit⁹ iustoꝝ
untā. Sed dū merim⁹ fabricā. ne
cē ē ut ex cunctis que fecim⁹
erubescam⁹. ⁊ quia bonoꝝ untā q̄nto⁹ sup
tili⁹ pensando discutim⁹. tanto⁹
seueri⁹ in nobis omia iniq; gesta
repbam⁹. Bene aūt ꝑphe dicit⁹.
ut ostendat templū. Quia em̄
iustoꝝ rectitudinē peccator⁹
consid'are dissimulat. ⁊ saltem
hanc ex uoce ꝑdicantis agnoscat.
Templū quippe peccatorib⁹ osten
dere. ⁊ ē sponte sua considera
re nolentib⁹ rectoꝝ opa narrare.
Qui itaq; sic̄ dicim⁹ ꝑduci ad sūi
ma desiderant. semper necē ē
ut meliꝝ puerilib⁹ intendant. ⁊
quatin⁹ tanto districti⁹ in se cul
pas iudicent⁹. ⁊ quanto⁹ inultiores
qd admirent⁹ iudent⁹. Sꝰ qd
ista de peccatib⁹ dicim⁹. ⁊ cū ipsō
quoq; operatores iustitie ⁊ tūa ꝑ
uehi dispensatione iudeamus⁹.
Dū namq; donū seuerit⁹ accepit⁹. ⁊
qᵉ tam̄ aduersitat⁹ mire abstinen
tie ñ frangit. dū magna absti

nentie uirtute accingitur. nec
tamen in summe scientie contem
platione dilatatur. Alius per prophetie
spiritum ualet omnia uentura prenoscere.
sed tamen per curationis gratiam non ua
let presentis molestie mala suble
uare. Alius per curationis gratiam mala
presentis subleuat. sed tamen quia prophe
tie spiritum non habet. quid sequatur igno
rat. Alius indigentibus multa iam propria
largiri potest. sed tamen ~~indigentibus~~
~~que~~ agentibus iniuste obuiare libere
non potest. Alius iniuste agentibus au
dacter pro deo obuiat. sed tamen indi
gentibus que habet tribuere omnia
recusat. Alius iam de abocioso sermo
ne restringens lingue lasciuiam
superat. sed tamen adhuc insurgentis
ire stimulos perfecte non calcat. Alius
insurgentem iram iam perfecte edomat.
sed tamen adhuc linguam relaxat in le
ticiam. Quid est hoc quod iste eo bono indi
get quo alius pollet. et ille cum multis pol
leat abunde. aliis bonum ad esse considerat
quod sibi deesse suspirat. nisi quod mira dis
pensatione agitur. ut per hoc quod alter habet
de iste non habet. unus alteri melior osten
dat. quatenus tanto ardentius ad humili
tatem quisque proficiat. quanto amplius ex
bonis operibus que non habet infirmio
rem se habentibus pensat. Sicque fit. ut
dum ille in isto atque hic in illo respicit quod
admiretur. distincta bona de ab altitu
dine elationis reprimant. et ad studium
perfectus ascendant. Magna namque
sollicitudine ad curam nostre meliora
tionis accingimur. quando id uirtutis in

aliis cernimus quod non habemus. Unde ezechiel
propheta cum uolantia animalia
descripsisset adiunxit. Et audiui
post me uocem commotionis magne.
benedicta gloria domini de loco suo. de uo
cem alarum animalium percutientium
alteram ad alteram. Quid nam alas ani
malium. nisi uirtutes debemus sentire
sanctorum. Qui dum terrena despiciunt.
ad celestia uolando subleuantur. Unde
recte per ysaiam dicitur. Qui confidunt
in domino mutabunt fortitudinem.
assument pennas ut aquile. Uola
tia itaque animalia alis suis se uicissim
feriunt. quia sanctorum mentes in eo quod
superna appetunt. consideratis in
uicem alternis uirtutibus excitantur.
Alia enim sua me percutit. qui exemplo
sanctitatis proprie me ad melius accendit. de
ala mea uicinum animal ferio. si ali
quando alteri opus bonum quod uniuersi os
tendo. Sed quia sanctorum uitam significari is
tis animalibus diximus. libet in ipso uo
latu animalium oculos mentis attol
lere. de quanta uicissim alarum percussi
one se excitent. subtili considerati
one pensare. Paulus namque cum ceterorum
sanctorum sollicitudinem in predicatione
robustius laborando transcenderet.
ut ab elatione se reprimeret. de uiris
suas in humilitatis gremio nutriret.
crudelitatis sue antique non immemor.
apostolorum omnium innocentiam
contemplatus ait. Ego enim sum mini
mus apostolorum. qui non sum dignus uoca
ri apostolus. quoniam persecutus sum ecclesiam
dei. Et tamen eorum de omnium apostolorum primus

quasi acceptu ꝑcipat oblit. / ac sic nō
ipse aliq̄d sapet. in paulo sapiētiā
murat dicens. Sic ⁊ carissim fr̄ nr̄
Paul scdm datā s sapiētiā scripsit
uob. sic & in omib aplis. / loquēs i eis
de his i quib s quedā difficilia in
tellectu. Ecce Paul in aplis murat
innocentiā. / ecce aplor princeps mi
rat in paulo sapiētiā. Quid ē hoc
nisi qđ sci uri dū uirtutū ēsidera
tione uicissim sibi alios ꝑferunt.
uolantia animalia alarū ꝓcussione
se rangunt. / ut eo ad uolatū se altius
extendant. quo humili alte in alto q
admirēt uidet. Hinc nra q; colligē
dū ē. qnta debem sollicitudine me
liora uita ꝙspicē. nos qui ultimi s
lacem. / si & hi qui ia tanta sctitate
sublimes s ut ꝓhumilitatis gressum
ad maiora ꝓficiant. adhuc querūt
na liis qđ imitantes admirent. Sed
hec rēpbi nesciunt. / quia mentis octo
semp ultimis ꝑmunt. Qui & si qn
do inua dñi uenium. / non ad me
liora uestigia. ⁊ adimuenda semp
deteriora extenta. Heq; enī ex
nra considant quib se humilian
do ꝓponant. / sed quib superbien
do se ꝑferant. Deteriores naq; respici
unt. quib meliores se ee gldent. / &
ideo ꝓfice ad meliora non pos
sunt. qua hoc s sufficē estimant. qđ
pessimos ante cedunt. O miseri.
nia ꝓgunt ⁊ intrigo respiciunt. ꝙ
spē qđe qsi ante se prede ꝑferi. / sed
ꝓ consideratione ꝓpria hominū ꝓ se
octos tendit. Recte uide appetum. /
sed aduenientes se regulā sū
munt. Si enī semetipsos quales s
cognoscere appetunt. / non deteriora
conspicere. sed meliora exempla de
buerunt. Idcirco q̄ peccatores se
ee non intelligunt. / qua hominē
non attenduntur. Nam si homines
attenderent. / quanta ꝑcando
distarent a bonis hominib inueni
rent. De hoc q̄ penitente qui idcir
co bonor exempla consideat ut sibi
metipsi q̄nta bono recessit anno
rescat. / bene dicit. Respiciet ho
mines & dicet. Peccau. Sed ꝙ
uere deliqui. & ut eā digna recep
pi. Peccatores se plerūq; confitent
eā qui se ee non credunt. Hā se
pe contingit ut passim se homi
nes iniquos faceant. / ⁊ cū peccata
sua uerecūde aliis arguentib audi
unt. defendant se sumopere atq;
innocentes uideri conent. Unusq;
q̄ cū talis ē. & si deliqui dicit uere
non dicit. / quippe qui peccatorē
se non ex cordis intimo sed uerbo
tenus asserit. Quia enī septies ē. iust
in principio accusator ē sui. / iste de
confessione peccati ornari uolunt
non humiliari. / ꝓ accusatione sua
humilis appetit uideri non ee. Ita
si confitendo peccatū ee humilis
uerecūde appetit. / de ꝓpetratione
peccati arguentes se alios non impug
narent. Unusq; iust una sua iudicans. /
ꝓ exempla meliora ex cordis intimo
cognoscit se ee qđ dicit. Aut enī pec
cau. ⁊ ue deliqui. / atq; de eo ipso qđ

tolerat flagello subiungit. ℣ ut eā
dign̄ non recipi. ℣ Unusq; enī in fla
gello posit̄ mn̄ peccata sua adhuc
consideret. ℣ si sit tantū sit ampli⁹ se
pcussum q̄. meretur estimat. Iste
aut̄ quia quanto maior exempla ē
fidat tanto districtiori examinatio
ne se pensat. mn̄ se pcussum q̄. me
retur agnoscit. quia in illo⁹ iusticia
conspicit quā quis sibi culpa fuerit
qđ enarrauit. ℣ idcirco hoc qđ pa
tit. fateat. Securi iudelicet iniq⁹
districtū ē non sentit. quia distric
te nouit pensare qđ ferit. Valde
aut̄ facile ē. ut peccatorē se quisq;
cū nichil p̄ peccato suo pati fateat.
Securi iudelicet iniquos nos ducim⁹. ℣
cū iniuncta nullā de iniquitate
sentim⁹. Hā peccatores nos quidē in
tranquillitate loquim⁹. ℣ sed cū de
peccatis ipsis flagello intuenente
corripim⁹ murmuram⁹. Pena g̃ nos
interrogat. ℣ si iuerā cognoscimus
culpam. Vir itaq; iust⁹ qua culpā
suā districte consideret. ℣ ēnā in fla
gello posit⁹ ducat. Qui ut erā dign̄
recepi. Sequit̄. Liberauit enī animā
suā. ne pgeret in interitū. Qua pueni
ente diuina grā in op̄atione bona
rum liberū arbitrium sequit̄. ℣ nos
metipsi nos liberare ducim⁹. q̄ liban
ti nos dño ḡsentim⁹. Vn̄ Paul⁹ cū di
ceret habundantiā illis omn̄b⁹ labora
ui. ℣ ne labores suos sibi tribuisse uidet̄
uluo adiunxit. Non aut̄ ego. ℣ sed
grā dei mecū. Qua enī p̄ueniente
dei grām enā ipse plibum arbitrium
fuerat subsecut⁹. apte subiungit
mecū. ut ex diuino munere in eo
ingt⁹. ℣ ex tam amento liberi arbitri
non remaneret extraneus. Deboc
aut̄ qui libatori suo semetipsum
cognoscendo consentit. ℣ recte dr̄.
Libauit animā suā. ℣ ne p̄gere in
interitū. Sequit̄. Sy uuens lūcē uide
ret. Lucē scilicet ueritatis. ℣ quā
corde mortuus uidere n̄ possit. Vel
certe qua dns dixit. ego sū lux
mundi. ℣ uidebunt lucē ēnā mor
tui quando oīs inundi eū uenire
ad iudiciū inhumanitatis forma
conspexerunt. Sed uuens tunc lu
cē respicit. ℣ qui lubis oculis sī forma
eū diuinitatis attendit. Sequit̄. Hec
oīa op̄at̄ ds. tribuit uicib⁹ p̄singlos. De
hoc tēptato flagellato q; homine
ductū supi⁹ fuerat. Abhominabilis
ei fit in una sua panis. ℣ ex appetitū
corruptioni aiā ei. ex una illi⁹ mor
te serit. Inferi⁹ sub nexū ē. de pe
bit dns ex placabilis ei erit. ex inde
bit facie ei in nubilo. ℣ et libabit
animā suā ne p̄gat in interitū. Hu
uens lucē uidet. Inhs itaq; tam
collectis coacernatisq; sententiis.
ex sup̄ merito amaritudinis. ex in
fra subiuncta ē letitia securitatis.
Atq; p̄ hec dicit̄. Hec oīa op̄at̄
ds. tribuit uicib⁹ p̄singulos. Ad siduerit.
qđ semel de uno dixi. ℣ hoc tribui
bus p̄singlos agit̄. Sed sollert intu
endū ē que iste tres uices sint. quib⁹
unusquisq; homo ancietate mero
ris afficit̄. ℣ ex p̄ terore p̄, in adse

curratē lerticie reuocat. Idem su
pius sic iā dicti narrauerat. qđ ce
gius p̄ meror affligat. et magna pt
modū lerticia attollit. Iqđ si iugi
lanī attendim. has tres uices meto
ris et lerticie, in unū cuiq; electi animo
ustis altius modus inuenum. idē. gu
stione. tēptatione. morte. In pma
quippe quā dicim confusionis iure
grauis meror ē. cū sua unusq; pec
cata considerans. curas sibi nullū
cōpedes rumpe. et uiā dñi ps pacū
secure confusionis ambulare. desi
derioq; tempalū graue oī abice.
et leue iugum dñi sibi assumite
portare. Cogitanti enī ista occur
rit illa familiaris illa sua carnalis
delectatio que inueterata diutū qn
to eī diutū tenuit. tanto arcius astrin
git. atq; a se tardi abire pmittit
Et quis ibi meror. que anxietas
cordis. quando hunc spē uocat. hic
caro reuocat. hunc amor nouē gu
stationis inuitat. hunc usus uetuste
pueritatis impugnat. hunc deside
rio ad spiritalē patriam flagrat. et hic
in se ipso carnalē concupiscentiā
tolerat. que eī aliquom etiā in
uitum delectat. Recte g̃ de hoc
amarescente homine duci potest.
Abhominabilis ei fit uinum ipsi
panis. et appropinquabit corruptioi
aia ei. et uita illi moriferis. Sed qa
diuina gra diu nos estus difficultati
b̄ assiduis non permittit. ruptis perca
toy nroy uinculis qbi nos adlibra
tē noue cōmissationis consolando
p̄ducit. et p̄cedentē tristitiā sub
sequens lerticia refouet. ita ut cōsu
mi unū cuiq; animū. eo magis ad uotū
suū gaudeat. quo ma
gis se pusillo meminit laborando
doluisse. Et cordi immensa leticia.
qua ei quē desiderat iā p spē se
curitatis propinquat. ut recte de
hoc duci debeat. Deprabit dim et
placabilis ei erit. et uidebit facie
ei inuubilo. et certe libauit animā
suā ne pgeret inuitū sed uultū
lucē uideret. donec confusio quisq;
iam scīm ee se credat. et quē pug
na merorīs superare nonualuit. ne
ipsa primodū securitas sternat.
dispensante dō permittit. ut pt
confusionē suā tēptationū stu
mulis fateat. Iam qui de p confu
sionē rubrū mare transiui ē.
sed adhuc inheremo uite p̄sentis
ante faciē hostes occurrunt. Iam
peccata p̄terita uelut extinctos
egyptios p̄terga reliquum. Et ad
huc nocentia uicia quasi alii hostes
obuiant. ut aduersā repmissionis
pgentibus ceptū iter includant.
Iam poterīs culpe uelut insequen
tes adūsarii. sola diuina uirtute
p̄stitate sunt. sed tēptationū
stimuli quasi hostes alii contra faci
ē uenium. Qui ce cū nro labore
superant. confusio uidelicet securi
tatē parit. Qui aut negligentie
solet ee securitas. Ille g̃ securitas
negligentiā generet. sepiū ē. Si
li accedens ad seruitutē di stan

.d. 97.

uſticia & amore. / & p̄para animā
tuā ad tēptationē. Non enī ait ad
requiē sed ad tēptationē. & quia hō
tis nr adhuc in hac uita nos positos.
quanto magis nos sibi rebellare con
spicit. / tanto magis expugnare ꝯ
tendit. Qui enī pulsare negligit. / qs
quietū uite possidē se sentit. Quē
nos ū eo uehementi incitat. / quo
excorde nrō quasi excutere ppe ha
bitationis expellit. Hoc enī in se
ipso dñs sub quadā dispensatione
figurauit. qui diabolū non in pr̄
baptisma se tēptare p̄misit.
ut signū qd dā finē cōfusionī
inuieret. / qd membra ei p̄q̄ ad
dñm p̄ficerent. tunc actiores tēpta
tionū insidias tolerarent. Pr̄q̄ p
mā gē uicē meroris atq; leticie q̄
unus quisq; p̄studiū cōfusionī
agnosceret. hec sedā subortur. / ga
ne securitas negligentia dissoluat. /
impulsu tēptationis afficit. Et q
dē quisq; in ipso cōfusionis ini
cio magna plenīq; accipit dulcedi
ne consolationis. / sed durū labore
p̄modū p̄bationis exp̄it. Tres q̄p
re modi sunt confusoꝝ. / inchoatio
medietas. atq; p̄fectio. Inchoatoē
aūt inuenimus blandimenta dul
cedinis. / in medio quoq; tempe cer
tamina tēptationis. / ad extremū
ū p̄fectio ē plenitudinis. Pri gō illo
dulcia suscipiunt quę consolent. /
p̄modū amara quę exerceant. / ex
tunc demū suauia atq; sublimia
q̄ confirment. Hā ꝯ sponsā suā ur

quisq; p̄ dulcib blanditiis fouet
quā tam iā cōiunctā aspis in ex
pationib p̄bat. / p̄batā ū securis
cogitationib possidet. Vn ple ista
helitica cū spondente se dō adsu
cras mentis nuptias ex egypto uo
caret. quasi arrarū uice p̄ accepte
blanditia signoꝝ. / cōiuncta aū
p̄bationib exercet in heremo. / plē
ta ū in rep̄missionis ira uirtutis
plenitudine confirmat. Intrē
in miraculis degustauit qd appe
tit. p̄modū in labore tempta
ta ē. si custodire nouerat qd gus
tasset. / ad extremū quippe plenū
accipe meruit. qd laboribus p̄bata
custodiuit. Ira ḡ uita unū cuiq;
cōfusi & inchoatio blanda p̄mu
cet. & aspa medietas p̄bat. / & ple
na pr̄ p̄fectio roborat. Hā sepe con
uersi quiq; in ipso adhuc aditu
inchoationis suę & tranquillitatē
paratissimā carnis. & dona ppha
tię & p̄dicamina doctrinę & sig
noꝝ miracula. & gram curationū
accipiunt. p̄ hec aūt duris tēp
tationū p̄bationib fatigant. / adhuc
temptationib adhuc cū incipiēt
ualde liberos se ee crediderunt.
Ad duuinę grē dispensatione
agit. ne inchoatione sua tempta
tionū asperitate rangant. / quasi
eoꝝ inicia amaritudo temptatio
nis susceptit. / tam facile ad ea que
reliquerant redeunt. q̄ nec lon
gi dissidii fuisse uidentur. Hā contempti uicti
p̄ quasi uincta postmodum implicant.

Ÿn ꝙ scptū ē. Cū emulsset pharao
pplm. non eis duxit dns puiā tre
philsthim que uicina ē. ne repentans
ne forte penitere eū sinuiuss adū
sum se bella consurgere. ꝙ reuerteret
in egyptum. Sic egypto itaq; exeun
tib⁹ exercitꝰ bella subintulit. qa de
relinquentib⁹ sctm quedā pusillā
nullitas ostendit ne inupsa tene
ritudine aīe incohatione turbari
adhoc intrinsecꝰ redeant qd euasserunt.
Prudens g suauitatē securitatis senti
unt. pri pacis quiete nutriunt. Pe
cognitā ei dulcedinē. tanto iā tolera
bili⁹ temptationū certamina sustī
nent. quanto indoctꝰ alti⁹ cognouere
qd amerit. Ÿn ꝙ petrus pri⁹ in mon
te ducit. p⁹ claritatē transfiguratī
onis dnice contemplat. ꝙ tunc de
mū temptari ancilla uitio gaudet
pmittit. ut p temptationē factus
sibi ex infirmitate conci. ad illud
flendo z amando recurrere qd iu
disset. ut cū eū timoris unda in
peccatu pelag⁹ rapet. ei⁹ in portꝰ
dulcedinis anchora que retineret.
Sepe aūt tam duriora sunt temp
tationū certamina. quā longa in .B.aa.
choatiuum fuerant blandimenta. Se
pe ei magis datꝰ in incohatione dul
cedinis. min⁹ aūt in labore pbatio
nis. Humq; g labore temptationis
dispar sequit effectio firmitatis. ne
qua uicta sūmā certaminis remu
nerat quis q; plenitudine pfectī
onis. Plerūq; aūt in eo quisq; cui⁹
labit. qd dū quib⁹dā donis grē
dulcedine inchoationis accipit.
confirmationē accepisse se pfec
tionis arbitrat. ne plenitudinē
consūmationis estimat que adhuc
blandimenta ei⁹ inchoationis ig
norat. Ÿn fit. ut dū subita temp
tationis procella rangitur. despec
tum dō se ꝙ pditum suspicet. Qui
si inchoationi suę non passim cre
deret adhuc in pspis positꝰ mīe
ad aduersa ppararet. ne uciis
uenientib⁹ primodū tam firmus
resisteret. quā ea etiā sagaci⁹ pui
disset. Que qūdē tranquilli⁹ si p
uidet tolerat. eoz tamen omīno
certamina etiā si pūdeat non
declinat. quia us⁹ nīi timeris ne
quaq; pagit sine puluere temp
tationis. Plerūq; aūt conūs⁹ q̄sq;
talib⁹ temptationū stimulis agit
qualib⁹ ante conūsionis grām num
quā pulsatum se ei⁹ remuniscit.
non quia tunc hec eade radix tēp
tationis deerat. sz qua non appa
rebat. Humanꝰ quippe animꝰ mul .b. ss.
tis cogitationib⁹ occupat sepe sibi
metipsi aliquomodo manet incog
nit. ut omīno qd tolerat nesciat.
qua dū p multa spargit. abdita
sui cogitatione remouet. Si aūt
dō uacare apperat et ramos multi
modę cogitationis abscidat. tunc
libē conspicit qd de intima radice
carnis pcedit. Iarduus nāq; si nascat
unua tinearum pedib⁹ timet. atq;
in suo usu transeuntiū ei⁹ superficiē
ne appareat conficat. Sz q̄nuus

desup fructificantes spine nonap
pareant. / subt tam radix occulta
p duxit. Si aut eū transeuntū pe
des terere & calcare cessauerint. /
max in superficiē surgendo p gredi
& p spinā p dit in publicū. quicqd
in radice uuebat occultū. Ita &
in corde sc̄i alicui sepe occulta q̄da
temptationū radix non facile
apparet erurgere. / qua uelut in
uia actionū sua transeuntū tri
pede cogitationū. / & p innumeras
curas quasi multis tranerantib⁹ pre
mit ne uideat. Si aut p conuersa
tionis grām anima cordis curas tuba
remouet. ut nulla actionū in so
lentia g̃ fiat. null⁹ cogitationum
tumult⁹ p̄mat. / tunc q̄t occultū
latebat agnoscit. tunc de radice
uicio⁹ pungit libe spina tempta
tionū. Contra quā bene uuuentis
manu agit. / ut in quantū pot
fieri non regat occulta. sed radi
cit⁹ euellatur. Q̄d donec fiat u
nū cuiq; conuersi animū ita hec spi
na conturbat. ut sepe p cussione
subita pene supari se sentiat. /
& q; uulnere medullit⁹ in fluctū exci
alit⁹ p̄mescat. Plerūq; ū ipsi
temptationū stimuli dū mus̄u
uenunt dilatant. / & non q̄de
acriores sed longiores existunt. Qui
nus aut dolent. sed magis infici
unt. / qua dū menti diutū adhe
rent. tanto fiunt nū pauendi
quanto magis adsuetu. Int hec
g̃ deprehensa mens huc illucq;
distenditur. & in multiplicib⁹ tēp
tationū estib⁹ dissipat. / & sepe
huc inde p uocata cui tempta
ti uicio obuiet. ut q̄d p̄mū i pug
net ignorat. In plerūq; euenit.
ut dū nimis insurgentia uicia
cruciant. dū repugnantis ani
mū iam iāq; quasi in lapsum desp
rationis inclinant. conuis⁹ quisq;
hanc ipsam sublimitatis uiā q̄. sibi
ad remediū elegit. ne pauescat. /
& quasi in sūmo eductus titubat
qui in imo soli⁹ stabat. Ita ū cer
cū fremitib⁹ temptationū mor⁹
angustat. / ut recte de eo dici de
beat. Abhominabilis ei fit uuita
sua panis. / & anime illi cib⁹ ante
desiderabilis. Vel certe app̄hendit
corruptioni anima ei. / & uita illi
mortifer is. Sed qua misericors
ds̄ p̄bari nos p̄mittit temptatio
nibus. non reprobari sic scr̄ptū e. fide
lis aut ds̄ qui non patiet uos tēp
tari sup quā potestis. sed faciet cū
temptatione & exitū puentū ut po
stis sustinere. / cui⁹ consolationis
occurrit ope & surgentes tempta
tionū stimulos mitigat. in pugi
antes q; se cogitationū mot⁹ in
na pace tranquillat. / moxq; aia
in mīsam de spe celesti leticiā pci
pit. dū deuictū malū respicit q̄s
toleauit. ut iure de hoc tempt
tato libato q; homine dici debeat.
Iudebit faciē ei in nubilo. / & libe
rauit animā suā ne pgeret in mi
tū. sed uuens lucē uidebit.

Hus traq; duab⁹ uicib⁹ idē conūsi
onis & pbationis ꝑmerorē lerci
amq; transactis. supē tercia. cū
& merorē adhuc sustineat. &
gaudia consequat. Pt confusiom
nāq; certamina. pt pbationis
enumpnā restat adhuc dura tēp
tatio. quia uenire non potest
adpfecte gaudia libertatis. nisi
p⁹ debitum soluerit humane
condicionis. Confus⁹ autē sequsq;
sibi caute sollicit⁹ tacite secū con
siderare non cessat. & cunctus iudex
quā district⁹ aduenīat. suuq; ter
minū cotidie pspicit. & ante
se uentatē tante iusticie quas ra
tiones ut re sue sit posturus ad
tend it. Si cuncta p̄ua opa que
intelligere potuit deputauit.
uentus tam cora districto iudice
illa magis que insemetipso non
intelligit ꝑtimescit. Quis enī ē
sidere ualeat. quanta mala p
momēta tempor⁹ ipsis inconstanti
bus cogitationū motib⁹ ꝑpetim⁹.
facile ē aut opa pusa uitare. sy
nimis difficile ē abillicita cogita
tione cor tigere. & tam septum
ē. Ve qui cogitatis inutile. Et
rursū. Inde cū iudicabit dns
occulta hominū. Qui etiā pmi
sit. ut se inuicē cogitationum
accusantium. aut etiā defenden
tium. & rursū. labia dolosa in cor
de & corde. locuti sunt mala.
& rursū. etenī uncorde inquitatis
operamini uīra. Humana aut
anima semel ecentratus statū dese
rens adflucū tempalitatis delap
sa. hanc mutabilitatē atīnanī
um motionū q. dū caderet uo
lens appetit. dū conat surgere
cogit inuita tolerare. Inde quip
pe punita ē unde letata. quia
unde confusa habet laborē certa
minis. un pusa appetit gaudi
um uoluptatis. Sepe q electis
etiā nolentib⁹ incogitatione surri
pit. qd inse quide sollert inspici
unt. & ante dī oculos quanti sit
reat attendit. cū de his omib⁹
semp districta iudicia ꝑtimescāt
nunc tam hec uehemēter meminit
cū adsoluendū humane condicio
nis debitū uenientes. districto iu
dici ppinquare se cernunt. & sic
tanto timor acrior. quanto & ret
butio etiā uicinior. Ante oculos
aut corduis nichil uane tunc tm
uolat. defamasmate cogitationū.
qa subductis emedio omib⁹ se & il
li tantūm considerant cui app
pinquant. Crescit pauor urcina
retributione iusticie. & urgente
solutione carnis quanto magis
districti iudicii iam iāq; quasi
tangit. tanto uehementi⁹ formida
tur. & si ea que sciunt numq. se
ꝑtermisisse meminerunt. formi
dant tam illa que nesciunt. qua
ue deliq semetipsos diiudicare &
cōprehendere omīno non possunt.
atq; urgente extrema supuoni ter
rent metu. Inde redemptor

.D. m.

.d. oj.

nr̄ solutioni carnis appꝓmquans
æ m̄broꝝ suoꝝ speciē seruans. ꝟ fact
agoniā cepit pl'ari orare. Quid
enī ps̄e ille cū agonia petet. qī
terris posit celestia cū potestate
tbuebat. Sy appꝓpinq̄nte morte
nr̄æ mentis in se certam excpsit. ꝟ
qui uim quandā terroris ac formi
dinis patiū. cū p̄ solutionē car
nis eterno iudicio ꝓpinquam.
Neq; enī cuiquā cuilibet aīā immeri
to terret. ꝟ quando p̄t pusillū hoc
inuenit qđ uerū mutare non
possit. Considerā quippe qđ uitā
ante p̄sentis nequaq̄ sine culpa
transire potuim. ꝟ considerā etiā
qua nec hoc quidē sine aliquo re
atu nīo ē qđ laudabiliē gessim. ꝟ
si remota pietate iudicem. Quis
enī nrm uitā p̄cedentiū patrum
ualeat ꝙt superare ꝙt assequi. Ꝓ
tam dauid dicit. Ne intres in iu
dicio cū seruo tuo. ꝟ qua non iusti
ficabit inconspectu tuo omis ui
uens. Paul' cū diceret. nichil mi
conscius sum. ꝟ cautē subiunxit. Sy
nō in hoc iustificat sum. Jacob dē.
Immultus enī offendim omes. Johs
dicit. Si diuerim qua peccatū
non habem. ipsi nos seducim. Ꝛ
ueritas in nobis non ē. Quod g faci
unt tabule. ꝟ si tremunt columpne.
Aut quom urgulta immobilia sta
bunt. si hū pauoris turbine etiā
cedri quiunt. Solutioni g carnis
appꝓpinquans non numq̄ terrore
inducte etiā iusta anima ībat.

quadā retributionis in tne etiā pusqm carnis

sui cē siquid tranquillū in hac uita
sape potuit. ꝟ mortis articulo in
ueniente concutit in̄ ire duci de
beat. Abhominabilis ei fit in ocu
sua panis. cē animē illi cib ante de
sidabilis. ꝟ uel certe ꝓpt pauoris pe
nā hoc qđ illuc subdit. Appꝓpinquā
corruptioni anima ei. ꝟ cē uita illi
mortiferis. Sy quia iusto anime
alteub quibq; ipso sepe mortis pa
uore purgant. cē etiā retributio
nis gaudia iā ab ipsa carnis solutio
ne p̄cipiunt. pleriq; ꝙ contempt
platione aīe excpolient. hilare sum.
cē diu uerustatis debitū soluunt.
nouitam muneris letitia p̄stant.
recte dicit. Ꝙ debit facie ei inuibi
lo. ꝟ ꝙt certe liberabit animā suā
ne ꝓgeret iniquitatē. sed uidens lu
cem uideret. Iusti itaq; anima in
uibilo facie di conspicit. ꝟ quata
tā fidei leticia in̄na p̄cipit. quanta
capē ꝙt assūpta uite possit. Ibi g
lucē uidens uide. ꝟ qua spāli
ocli in uia dios in̄ni solis in figu.
Ibi lucē uidens audit. ꝟ qua omi ia
mutabilitatis uicissitudine aīq;
obumbratione calcata. ueritatis
eternitatis inhereat. ꝟ eiq; inherendo
quē cernit adsimilitudinē incō
mutabilitatis assurgit. aīq; inse
metipsam auctoris sui inconfusibi
lē speciē di respicit adsumit. Que
enī ad mutabilitatē p̄semetipsā
dilapsa ē. ꝟ ad immutabilitatis statū
immutabiliē uiuendo formatē. Jgit
helui de afflicto hoc libato q; homi

ne. quia primum meroris amaritudi
nem et postmodum gaudia consolatio
nis expressit. apte subiunxit. Hec
omnia operatur deus tribus uicibus per singulos.
uidelicet conuersionis. probationis et mor
tis. quia per tria hec et duris stimulis pri
mum meroris afficitur. et magnis postmo
dum securitatis gaudiis refouetur. Et
quia electi unius cuiusque mens hisdem
tribus uicibus. id est uel labore conuersionis
uel temptatione probationis uel for
midine solutionis attritur. atque ipsa
attritione purgata liberatur. apte sub
iungitur. Ut reuocet animas eorum a cor
ruptione et illuminet luce uiuenti
um. Lux quippe morientium est. quia cor
poreis oculis cernimus. Qui adhuc mun
do uiuunt. luce morientium tenebrescunt.
Inluminantur autem luce uiuen
tium. qui despecto temporali lumine
ad splendorem interne claritatis re
currunt. ut ibi uiuant ubi uerum
lumen sentiendo uideant. ubi non
aliud lumen. atque aliud uita. sed ubi
lux uita sit. ubi sic nos lux exterius
circumscribat. ut interius impleat. sic in
terius impleat. ut in circumscripta exterius
circumscribat. Illuminantur ergo hac lu
ce uiuentium. quia tanto tunc subtilius
conspiciunt. quanto nunc ad illam
purius uiuunt. Magna heliu ac ual
de fortia protulit. sed hoc unusquisque
arrogans habere proprium solet. quod dum
uera et mystica proloquitur. subito per tu
morem cordis quedam inania et superba
permiscet. Foras enim placere appetit
in hoc quod ueraciter sentit. et inde mox
inanescit a uero. unde per elationis
typum recedit ab intimo. Quia enim
approbari doctus exterius querit. interiorem ple
nitudinem qua docebatur amittit.
Unde heliu quem tenere arrogantium
typum iam sepe diximus postquam multa
sapientie profunda digessit. subito
post easdem sententias ueraces ac my
sticas fastu scientie inflatus extollitur.
Cuius mox inflationis merito eius sensus
~~adinma~~ ad inania uerba diriuatur. Hanc
subdidit dicens. Adtende iob et au
di me. et tace dum ego loquor. Si autem
habes quod loquaris. responde mihi.
Loquere. uolo enim te apparere iu
stum. Quod si non habes. audi me. tace
et docebo te sapientiam. Qualem se apud se
habeat. hac locutione manifestat
qua dicit. Adtende iob et audi me.
et tace dum ego loquor. Immensa enim su
perbia est. a seniore sibi reuerentiam ex
igere. et silentium imperare meliori.
Quia autem predicatores iusti dum quoslibet
corripiunt. sepe per humilitatis gratiam
ad cogitationum suarum intima reuer
tuntur. atque in eo ipso quod corripiunt.
ne quid fortasse fallantur exquirunt.
correptisque licentiam tribuunt. ut si quid
pro se ipsi iusti sentiunt fateantur.
hoc non numquam etiam arrogantes imitari
appetunt. Paulisper enim in uerbis elatio
ne post posita quasi eorum quos corripi
unt. si forte repperiri potuerint.
iusticiam querunt. non quia ita sen
tiunt. sed quia ornari per humilitatis
speciem concupiscunt. Metuunt
enim ne superbi ac tumidi quia sunt

uidram ee. Unde helu flatum sub
didit dicens. Si aut habes ~~audime~~
qd loquar is respondeam. uolote
apparere iustu. Sed hec quia excae
de non ptulit. audire qd quesie
rat non exspectauit. Ha iuco sub
unxit. Qd si non habes audi me.
tace & docebote sapientia. Qui
eni ueracit querunt audire qd
iustu e. equanimit expectant
audire qd querunt. Helu aut qa
ueracit requisitionis uerba nonp
tulit dici qd quesierat non pmisit
sy mox qd uti insec gestabat rrupit
qualeq; se inoclis suus habeat ostendit dicens. Tace. & docebo te sapi
entia. Arrogantes eni uix quando
aliquid humilit sonant. diuinei
de humilitatis specie non pdurat.
cu forasse querunt ut audiant
mox loquendo obuiant nedoce
ant. qua superficie uocis qua pri
lerant curi ostentatione intrinsecus co
primit. que exradice cordis exur
git. atq; exinde humilitatis forma
speciem sumpta. eo celeri pbant
qua aliena e. quo illa diu tenere
non possunt. Ecce helu iustitia
cu requirit ut discat. pmittit
qua doceat. Ecce quasi requiren
do qd iustu e aliquid planu sonu
erat lingua. sed mox celari non
potuit hoc qd altu timebat con
scientia. Iam repente subuinant.
Tace. & docebo te sapientia. Iuua
u arrogantes omis ineo qd pferunt
typo superbie inflant. & uelut in
altro posit sic doctoy speciem sum
ac si eoy uerba dignatione qua
da sup indignos homines celit
effundant. bene absep tore hu
hystorie uers unponit quo dici
tur: Nuntians quoq; helu exa
bet locu e. Quid eni p huiu nun
tiationis uocabulu nisi inflatio
elationis ostendit. ut uba que
de alta superbie radice uenieba
cu quada quasi altitudine y dis
ctione procederent. Ita uidelicet
p dicare omis arrogantes solent.
cu quoda eni fastu pferunt hoc
qd singulariter intellexisse se cre
dunt. & forasse tunc humili
tate p dicant cu p elationis ty
pum exempla superbie ostendant.
Un fit ut eo, p dicatio concors sibi
manere non possit. qua, d qd
rectu loquentes seminant pus
tulentes impugnant. Humilib na
q; auditoribz uerba sua non cop
iendo. sed nec dedignando lar
guunt. Longe quippe se ab altu
positos estimant. & sup eos de audi
tores suos quasi p cedentis doctrine
respectu nec de summo dignant
inclinant. Ac contra iuba iustoy
exradice uenuunt humilitatis. ut
fructu ualeant ferre pietatis. &
quid qd salubre potuerunt non tu
do sy cop atiendo subministrant.
Ui quippe carnalis. sic se in audi
toribz suis. sic auditores suos inserta
transformant. ac si & illi pfectos hoc
qd audiunt doceant. iusti pfectos

hoc q̄ docendo ꝓferunt discant.
Helyu ḡ typū arrogantiū tenens.
& cū ꝓnunciationis ~~ostensione~~
ostentatione inchoans. qd dicat
audiam. Sequit. Audite sapien
tes uerba mea. & eruditi ausculta
te me. Auris enī uba ꝓbat. & gut
tur escas diiudicat gustu. Ac si di
Sic nec auris escas. nec gutt uba
cognoscit. ita nec stultus quisq;
sententiā sapientis intelligit.
Sapientes ḡ atq; eruditi audite
qd dico. qui potestis ea que dic
ta fuerint cognosce. Videam ḡ
q̄ntū tumeat. qui uba sua non
n a sapientib audiri decent ex
istimat. Verus aut sapientie
p̄dicator dicit. Sapientib & in
sipientib debitor sū. At contra
arrogans in p̄dicatione sua au
res tantūm sapientiū expectat.
quia non inde p̄dicat ut possit
quoslibet sapientes efficere. sed
ido sapientes querit ut possit
qd senserit suꝑbiendo monstra
re. Sic enī suꝑius dictū ē. n illos
appetit erudire sed se ostendere.
nec intuet q̄ iusti qui audiunt
fiant. sed ipse q̄ doct cū audit
appareat. Quia u p̄dicationē
arrogantiū null admitteret si
non ꝯ aliqd de humilitatis ima
gine ꝑmiscerent. bene heliu
ptq̄ ꝑtumēda uba se extulit. rur
sum quasi ad equalitatis concor
diā condescendit. dicens. Iudici
um ḡ eligam nobis. & int nos
uideam qd sit meli. Sꝯ utrū hoc
iudiciū ex humili corde quesierit
facile cognoscim. si subsequentia
ei uba pensem. Sequit. Quia
dixisti iob iust sum. & ds sub
uertit iudiciū meū. Iniudican
do enī me mendaciū ē. & uio
lenta sagitta mea absq; ullo pec
cato. Hec beatū iob dixisse que
rit. que tam quia minime dixe
rit requisita sacre hystorie uba
testant. Sed qui iudiciū eque
quesierat. ex culpa q̄ finxit ꝓtin
sententiā ꝓmulgat. Nam sequit.
Quis ē uir ut ē iob qui bibit sub
sannationē quasi aquā. qui ḡ
dit cū opantib iniquitatē. & am
bulat cū uiris impiis. Ecce iu
diciū querens iudiciū ꝓtulit.
& pt allegationē suā nulla beati
iob expectata sententia eū dam
pnatione dignū ex ꝓbor societa
te iudicauit. Ait enī. Quis ē uir.
ut ē iob. Vt utiq; subaudiamus
nullus. Atq; subiungit. Qui bibit
~~subsia~~ subsannationē quasi aq̄.
Aq̄ aut cū bibit ita liquide sumit.
ut ad sorbendū nulla sui pingue
dine retardet. Subsannationē
u ut aq̄ bibere. ē dm sine aliquo
obstaculo cogitationis irridere. ut
in eo qd suꝑbit lingua vl consci
entia nulla trepidatio cont dicat.
Hec aut ei sententia suꝑ beatū
iob quantū a tramite ueritatis
exorbitet. dm illa atestatione
cognoscim qua ad diabolū dicit.

Numqd consideasti seruū meū iob.
qd non sit ei similis in terra. Ecce qm
dicit ueritas absq; cōparatione
iustū. eū heliu asserit absq; cōpa
ratione peccatorē. Sed hec eē ꝓ
pa arrogantiū p̄dicatoꝝ solent.
ut etiā afflictos auditores suos
magis districte corripe appetant
quā blande refouere. Plus enī stu
dent ut mala obiurgando incre
pent. q̄ bona laudando confirment.
Supiores quippe uideri desiderāt.
et magis gaudent cū eoꝝ animū ira
eleuat quā caritas exequat. semp
inuenire optāt. qd increpando
rigidi feriant. Vn scriptū ē. In ore stul
ti uirga sup̄bie. quia uidelicet ꝑcu
te rigide scit. sed cōpati humilit̄
nescit. Solent etiā p̄dicatores iusti
suos auditores obiurgando corri
gere. solent in eoꝝ uiciis districta
increpatione seuire. Vn scriptū ē.
Vba sapientiū quasi stimuli. et sic
claui in altum defixi. Recte aūt
eoꝝ uerba claui uocati sunt.
quia culpas delinquentiū nesciūt
palpare. sed pungere. An iohannis
uba claui non erant cū dicebat.
ꝓgenies uiꝑax. quis uobis ostendit
fugere ab ira uentura. An uba
stephani claui non erant cū dice
bat. uos semp spiū scō restitistis.
An pauli uerba claui non erant
cū dicebant. o insensati galathe
quis uos fasci- nauit. et rursū cū
chorinthiis diceret. cū enī sit int̄
uos hel' ꝯ contentio. nonne carna

les estis. et scdm hominē ambulatis.
Sed necēē ē ut caute uideam.
p̄dicatores iusti in ipsis quos cor
rigunt cū ex parte alia fortasse
aliquid bone opationis inueni
unt. ad eadē obiurgationis uba
cū quanta dispensatione descen
dunt. Ecce paul' corinthios do
cens eosq; in culpa diuisionis aspi
ciens. excors' ē dicens. Grās ago dō
meo semp ꝓ uobis in grā dī que da
ta ē uobis in xp̄o ihu. quia in oib'
diuites facti [illegible] estis in illo. Mul
tū ꝓfecto laudauit. quos in xp̄o
diuites in omib' dixit. Ecce ad
huc blandimēta multiplicat dicens.
In omī uerbo et omī scientia. sic
testimoniū xp̄i confirmatū ē in uobis.
ac si ope ꝑegissent qd doctrina
didicerant. et mox in laudis con
sūmatione subiunxit. Ita ut ni
chil uobis desit in ulla grā. expec
tantib; reuelationē dn̄i nr̄i ihu
xp̄i. Queso te paule istis tot fauo
ribus iam quo tendas insinua. Ecce
paulo p̄t sequit̄. Obsecro aūt
uos fratres ꝑ miam dī et dn̄i nr̄i ihu
xp̄i. ut id ipsum dicatis om̄s. et non
sint in uob' scismata. Significatū
ē enī m̄ de uobis frs mei ab his qui
sunt chloes. quia contentiones int̄
uos sunt. De contentionib' q̄b' paulo
p̄t subdidit. dicens. Cū enī int̄ uos
sit helus et contentio. nonne carna
les estis. et scdm hominē ambulatis.
Ecce quod laudib' ad apta correpti
onis uerba descendit. ecce in cor

de audientiū quā blanda fauo
ris manu uiā districte increpati
onis aperuit. Primo namq; superbor bra
chia studuit. per blandimentorum iū
cula religare. ut postmodū potuis
set uulnus superbie ferro correptionis
incidere. Erant profecto in corinthi
is et que laudari debuissent. erant
et que argui. Peritus itaq; medicus pri
sana menbra que circa uulnus erant
laudando palpauit. et postmodū
putridū sinū uulneris feriendo
transfixit. Habet ergo in scis predica
toribus ad utraq; aptū doctrine
regula pondus suū. ut et recta fa
uentes nutriant. et peruersa animad
uertentes abscidant. Non nūquam
uero etiā predicatores iusti rigide fe
riunt. sed aliud est cū iusticia stimu
lat. aliud cū superbia inflat. Iusti cū
seuere corrigunt. interne dulcedi
nis grām non amittunt. Nā sepe
pro inquietudine refrenanda prauorum
duriciā districti uigoris assumunt.
sed intus caritatis igne liquefiunt.
atq; eorum amore ardent in quos as
pera correptione seuiunt. seq; eis
etiā intrinsecus in secreto cordis hu
miliant. quos duris foris animad
uersionū stimulis quasi despicien
do castigant. Plerūq; aūt non despi
ciendo despiciunt. et non desperā
do desperant. ut tanto eos celerius
a culpa pauescere ac resilire faci
ant. quanto iā quasi uicinus mortis
foueam ostentant. Sepe etiā quo
dā decenti moderatione suas cul
pas corā suis discipulis indicant. ut
illi audientes discant quomodo semet
ipsos de suis actibus suptiliter reprehen
dant. Tanta aūt dispensatione
se temperant. ut neq; ~~rursum~~ cū se
erigunt in trinsecus rigidi sint.
neq; rursū cū se humiliant extrin
secus remissi. quia et in disciplina
humilitatē custodiunt. et in hu
militate disciplinā. Paulus disci
plinā tenuit. cū corinthiis diceret.
Cū enī sit inter uos helus et conten
tio. nonne carnales estis. et secundum
hominē ambulatis. Sed humilitatē
in disciplina non perdidit. quia de
precando premisit dicens. Obsecro uos
fratres per miam dei. ut id ipsum dicatis
omnes. et non sint in uobis scismata.
Rursum humilitatē tenuit. cū eis
dē corinthiis loquens paulo latius
fortasse quā uoluerat semetipsū
reprehendit dicens. Factus sum insi
piens. Sed disciplinā in hac humi
litate non perdidit. quia ilico adiun
xit. Vos me coegistis. Exemplū magne
humilitatis exhibuit. cū discipulis
dixit. Non enī nosmetipsos predicamus.
sed ihm xpm dnm nrm. nos aūt ser
uos uros per xpm. Sed in hac humilita
te discipline iusticiā non amisit.
qui eisdē delinquentibus dicit. Quid
uultis. In uirga ueniā ad uos. Sciunt
ergo predicatores sci utroq; moderamine
artē magisterii temperare. et cū de
linquentium reatus inueniunt. sciunt
modo seuere corripere. modo humiliter deprecari.
sed cū arrogantes uiri eos imitari

appetunt. sumunt ab eis aspera uerba
correptionis. et sumere ab eis aspera
ueracitatem nesciunt preces humilitatis.
Magis enim terribiles possunt esse quam
mites. et idcirco discunt unde se
erigunt. et discere negligunt ut
animum sumittant. Cumque admone
re delinquentes placide nesciunt.
nimio rigoris usu per inuectionis ira
cundiam etiam contra recte agentes
effrenantur. Quorum iste heliu speciem
tenens. beatum iob non refouet sed
obiurgat dicens. Quis est uir ut est
iob. qui bibit subsannationem quasi
aquam. Qui graditur cum operantibus iniqui
tatem. et ambulat cum uiris impiis. Et
quia aliena est semper a ueritate super
bia. mox ad fallacem prorumpit dicens.
22 Dixit enim. Non placebit uir deo. etiam
22 si cucurrerit cum eo. Ad profecto quia
minime dixerit. quisquis beati
iob uerba legit agnoscit. Sed qui
idcirco loquitur ut semetipsum osten
dendo superbiat. quid nimirum si in alterio
fingit quod reprehendat. Quomodo enim
ueritati cohereat in uerbis increpa
tionis. quem intra semetipsum longe
ab eadem ueritate dirimit tumor men
22 tis. Sequitur. Ideo uiri cordati audi
22 ent me. Ecce iterum fastu superbie
inflatus. eos tantummodo qui quasi digne
intelligendo se assequi ualeant que
rit. et sic quod sentiebat erumpit di
22 cens. Absit a deo impietas. et ab om
22 nipotente deo iniquitas. Opus enim ho
22 minis reddet ei. et iuxta uias sin
22 gulorum restituet eis. Bene dixit quia

in omnipotente deo iniquitas vel
impietas non est. In hac autem uita
nequaquam. hoc semper agitur. quod sub
iunxit. quia iuxta opus suum
singulis. et iuxta uias proprias red
dit. Nam et multos illicita ac per
uersa perpetrantes gratuito preuenit
atque ad opera sancta conuertit. et non
nullos rectis actibus deditos.
flagello interueniente corripit.
ac sic placentes quasi displiceant
affligit. salomone attestante qui
ait. Sunt iusti quibus multa eue
niunt quasi opera egerunt impiorum.
et sunt impii qui ita securi sunt
ac si iustorum facta habeant. Ad ni
mirum omnipotens deus inestimabili pie
tate dispensat. ut et iustos fla
gella crucient. ne opera extollant.
et iniusti saltem sine pena hanc uitam
peragant. quia ad tormenta que
sine fine sunt male agendo fes
tinant. Nam quia aliquando
iusti nequaquam iuxta opera flagella
tur. hac ipsa hystoria quam tracta
mus ostenditur. Neque enim iisdem beatus
iob pro culpa fuerat flagellatus. quia
ante flagelli stimulum ipso iudice
attestante laudatus est. Verum quod heliu
diceret. si dixisset. quia in omnipo
tente deo impietas atque iniquitas
non est. etiam cum iuxta uias proprias
hominibus reddere non uidetur. Nam
quod et a nobis non intelligitur. ex occ
culti iudicii non in iusta lance
profertur. Quia uero predicatores ar
rogantes dum multa inania spar

quit. eñ sepe uera ac soluda pse
runt. / heliu recte subuungit. Ye
eñ ds non condempnabit frustr. /
nec omipotis subuertat iudicium.
Ad diabolū dñs dixit. cōmouisti
me adūs eū ut affligerē eū frustra. /
heliu aūt dixit. quia non condēp
nabit dñs frustra. / sed frustra qd
utiq; discordare dicit s uerutatis cre
dit. n subtili consideratione pensit.
Aliud nāq; ē dampnare. / aliud affli
gere. Affligit g uexta aliq̄d frustra. /
sed frustra non dampnat. An non
uexta aliq̄d frustra iob afflixerat. /
cū non delebat uiciū sz meritum
augebat. / frustra eñ condempna
re non pot. qua dampnatio fieri
non ex parte inquā potest. / qui
idelicet in extremo punit omē
qd hic quisq; inique cōmisit. Nec
omps subtrait iudiciū. / quia ex si
mil recta uidentur ee que patimur
recto tamen inocculto examine
decernunt. Sequit. Que constituit
aliū sup tra. / aut que posuit sup
orbē que fabricat ē. / Ut uidelic
sub audiat nullū. Se quippe mū
dū regit que p se condidit. / nec ege
alienis adiutorijs ad regendū. q̄si
eguit ad faciendū. Sed hec idcirco
colligunt. ut liquido indicet. qa
omps ds si p se met ipsum regere
non negligit qd creauit. qd bene
creauit utiq; bene regit. / quia qd
pie condidit. impie non disponit. /
ex qui nec dū facta curauit ut ee
que sunt facta non deserit. Quia
q̄ p̄sens ē in regimine qui auctor
extitit in creatione. / cura nr non
p̄tit. Vn ex aptē subuungit. Si dirit
ad eū cor suū. / spūm illi ex
flatū ad se trahit. Suum ē cor
eius ima appetit. / dirigit eū ad sup
na sublevat. Si q̄ homo cor suū
ad dñm dirigit. spūm ex flatū illi
dñs trahit ad se. / spūm idelicet
puritatis cogitationib; flatū i q
p corp trahit. p extremus actionib;
ponit. Vō q̄ spūm hominis flatū
ad se trahere ē. ad conuersationē
sui desiderii ex interiora nīa ex
teriora cōmutare. / ut nichil iā
mentis exti libret. nichil caro in
feri si appetit adipisci conet. /
sed omē qd homo ē ad eum idelicet
a quo ē. / iuste desiderando feruat.
/ extra se edomando constringat.
Vn ex aptē subuungit. Deficiet
omis caro simul. / ex homo in cinere
re reuertit. Simul eñ omis caro de
ficit. q̄ndo iam nullis sius motib;
seruit. / quia p̄sidens spūs cuncta
ei fluxa restringit. ex quo da distri
ctionis sue gladio omē qd inilla
male uiuebat interficit. Hoc nimi
rum discipline gladio semetip
sum ieremias interficerat. cū dice
bat. Heu me. conturbasti me ego peni
tentia. / ex heu. ostendisti m. p cus
si femur meū. Quid eñ in semore
n uoluptas carnis accipit. ex q̄d ē
qd aut. heu. ostendisti m. p cussi femur
meū. n qd postq̄m sup na spālit uidit
omē qd inferi in se carnalit uiue

bat exinanit. ut quanto magis
suma pateſcerent. tanto ampli
ma que tenuerant non luberet.
Nam quanto inceptu quisq; sup
uus uuuere. tanto y uchoat infe
ruus uiure. Iuxta affectu nāq;
ḉnalis opationis omis caro pau
li simul uiuerat. cū ducebat. Vi
uo aut iam non ego. uuut ū ime
xpc. Bene ergā hoc loco heliu sub
duxit. Et homo uicinere reuertit.
In peccato enī quisq; postuis mor
talitatis sue obliuiscit & tram
se ee non meminit dū adhuc p
supbiam inflat. pt conuersionis
uero grām cū humilitatis spū
tangit. qd se ee aliud quā cinere
recordat. Iam uicinere dauid
reuers fuerat. cū ducebat. Vem 2
to dne qua puluis sum. Abraha 22
uicinere reus fuerat dicens. Lo 22
quar ad dnm meū. cū sim puluis
& cinis. Si uuuente carne nec
dum uitia mors soluerat. hoc
tam apte se erant qd se fluxo ab
sq; dubitatione putabant. Hinc
alias ducit. Auferes spm eoy & defi
cient. & in puluere suū reuertent.
Quid aut eoy spc. nisi supbia nomi
natur. Tollat g spc eoy ut defici
ant. id ē subducto supbie spū nu
chil se de ee cognoscant. & reuā
tur in puluere. id ē humilient
ex infirma condicione. pt huc
puluere ad cui memoriam qui se
metipsos considerant reuocantur.
p sapientiā ducit. Iusti fulgebunt
& tanq; scintille in harundineto
discurrent. Sci enī uiri dū pecca
toribus pmiscent eos exemplo
suo igne succendunt. atq; omne
qd nitent uicinere redigunt. qa
pietatis flāma consumpta dū in
firmitate condicionis sue conspi
ciunt. nichil aliud q. faulta sere
cognoscunt. ut a supbie sue dam
na resoluti. pp enormitatē ducant
id qd sup pului. Nemo dne.
qua puluis sum. Bene g ducit
qua cū ad se spm hominis dīst
hic deficiet omis caro simul. q.
homo uicinere reuertet. Hec g
heliu uerba iuxta sunt. y magna
que ducit. Sed qua male mox
exeo qd bene sensit intuimur.
uerbis sequentib pdit dicens. Si
habes g intellectu audi qd dicā.
& auscultа uoce eloquii mei. Ha
bent g hoc pprium omis arroganie
ut cū fortasse aliqd sentiunt. inde mox ad iuriū elationis
erumpant. sensus q; omium in su
cōparatione despiciant. seq; in
suo iudicio alios meritis ante po
nant. Quib conuenit miseris ut
plus uidendo tenebrescant. quia
dū supbia attendunt semetip
sos intueri nesciunt. & quo intel
ligentiā acuti pcipiunt. eo psup
biam detius cadunt. Qui bene
quide supbia conspicerent. sim
eo qd pferunt se uiderent. Supi
nāq; heliu dixit. si habes qd loqris
respondē mihi. loquere. uolo enī te

apparere iustum. nunc aũ ait.
Si habes intellectũ. audi qđ dicit.
Ecce quom̃ paulisp̃ elatio p̃uerboꝝ
incremẽta p̃ficit. Sup̃i dubitauit
si posset beat̃ iob p̃ferre qđ iustũ
ẽ. nunc ũ discutit si hoc qđ dicit̃
saltim possit audire. Ibi dixit. si
habes qđ loquaris responde m̃i. ac si
diceret. dic aliqđ si tam̃ dignus po
teris ẽẽ qui dicas. hic aũt ait. ~~Si
aũt ait~~. Si habes intellectũ. audi
qđ dicit̃. Ac si ap̃te dicat. Audi me.
si tam̃ dignus potis ẽẽ qui audias.
Isti sunt cotidiani defectus qui in
cordib̃ rep̃boꝝ fiunt. quib̃ indesi
nent̃ ad deteriora descendunt. q̃a
dũ minora incaute negligunt
ad maiora p̃niciose p̃rumpunt.
Iam et hoc de sup̃bia fuerat. qđ be
atũ iob id qđ iustũ ẽ. loqui posse
dubitabat. Sed dũ hanc in semetip
so considerare negligit. ad neq̃ora
p̃uenit. ut non solũ posse ab eo intel
ligi dici qđ iustũ ẽ dubitet. sꝫ etiã
dicentẽ se iusta ab eo intelligi pos
se desp̃et. Vn̄ uiciũ sup̃bie ab ipsa
mox radice secandũ ẽ. ut cũ laten
ter orit̃ tunc uigilant̃ abscidat̃.
ne p̃ectu uigeat ne usu roboret̃.
Difficile enĩ in se quisq; inuetatã
sup̃biam dep̃hendit. quia nimirũ
hoc uiciũ quanto magis patimur:
tanto min̄ uidem̄. Sic quippe in m̃te
sup̃bia sic̃ in oculis caligo generat̃.
quo se hec lati dilatat. eo uehem̃
ti lum̃ angustat. Paulisp̃ ḡ elatio
in p̃cordiis crescit. et cũ se uasti ex

tenderit. op̃p̃sse mentis oclm̃ fundit̃
claudit. ut captiuus anim̃ elatio
nis typũ et pati possit. et tam̃ id qđ
patit̃ uidere non possit. Sꝫ q̃a ar
rogantes uiri aliquando ut diximꝰ
recta non recte sentiunt. et bona
inuenire nouerunt. sed hec bene
p̃ferre contempnunt̃. heliu p̃t ela
tionis typũ quo dixerat. si habes in
tellectũ audi qđ dicit̃. subdidit
dicens. Numqđ qui non amat iu ,,
diciũ sanari potest. Quom̃ tu eũ ,,
qui iust̃ ẽ in tantũ condẽpnas. ,,
Bonã quidẽ sententiã p̃tulit. sed
beato iob p̃ferenda non fuit. In oẽ
enĩ qđ dicit̃ sumop̃e intuendum
ẽ qđ dicat̃. cui dicat̃. q̃ndo dicat̃. q̃m dicat̃.
Heliu aũt adtendit qđ diceret.
sed cui diceret non adtendit. Beat̃
iob quippe amabat iudiciũ. quia
causas suas cũ dño pensare suptilit̃
nouerat. Hec cõdempnauerat eũ
qui iust̃ ẽ. sed cur sine peccato p̃
cuss̃ fuerat in dolore posit̃ cũ hu
militate requirebat. Amat iudi
ciũ q̃sq̃s uias suptilit̃ discutit. et
secretariũ cordis ingress̃ qđ dñs
ipsi tribuat. qđ ipse dño debeat
pensat. Qđ beat̃ iob quom̃ non fe
cerat. qui tam crebra sacrificia in
expiatione filioꝝ etiã p̃cogitatio
nibus offerebat. Quia ḡ heliu dix̃
qđ is qui iudiciũ non amat sana
ri non possit. arguens beatũ iob
qđ iudicium non amaret et quia
eũ qui iustus ẽ condẽpnassꝫ. ilico
eidẽ iusti. idẽ dñi iusticiã subdidit

22 dicens. Qui dicit regi apostata. / q̄
22 uocat ducē impiū. Sepe nouum
q̄d plerīq; qui p̄sunt inordinatū
sibi metū a subditis erigunt. / ne
non tam ppt̄ dn̄m quā p dn̄o ue
nerari uolunt. Intus enī se tumo
re cordis extollunt. cunctosq; sub
ditos in sui cōparatione despici
unt. / nec condescendendo. consu
lunt sed dn̄ando p̄munt. / quia
uidelicet alia cogitatione se en
gunt. & equales se illis quib⁹ eos p̄
ē̄ cognt̄ nō agnoscunt. Vnde hūr
tumorē p ecclastī cū libri dicit̄.
Ducē te constituer̄. / noli extolli
sed esto in illis quasi un⁹ ex illis. Huc
tumorē ppp̄ham dn̄s in pastoribus
increpans ait. Vos aūt cū austrita
te impabatis eis. / ne cū potentia.
Ipsa enī bona que subditis dicit̄
dn̄ando potiꝰ quā consulendo p̄fe
runt. / quia uidet si quicq̄ eis ex eq̄
ducerunt semetipsos extimant.
deiecisse. Singlāritate enī gaudet
culmen. / ne non equalitate cōmu
nis. Sed qua hec tumentia cor
da rectoꝝ suprēlū dn̄s pensat. / be
ne contra eos dicit̄. Qui dicit regi
apostata. Vnusq; enī superbus rec
tor. tociens ad culpā apostasie de
labit̄. / quotiens p̄ ē̄ hominibus
delectat̄. honoris siu singlāritate
letat̄. Sub quo enī sit̄ non consi
derat. / ne qđ equalib⁹ quasi non sit
equalis exultat. Vnde aūt hec radix
uicioꝝ pullulat in corde regentis
ui. / ni excussione illi⁹ q̄ despec
tus anglōꝝ societatis dicit̄. ascen
dā sup altitudinē nubiū ero simi
lis altissimo. Quia q̄ unusq;
q; rector quotiens extollit̄ ineꝰ
qđ ceteros regit. tociens plapsum
superbie assumi rectoris seruicio
sepelit̄. ne cū equales sibi subditos
despicit̄. ei sup se dominū sub quo
oēs equales sunt non agnoscit. /
recte dicit̄. Qui dicit regi apostā
ta. Quia ū dū dn̄ando p̄munit
ex emplo suę superbię subditos
ad impietatē trahunt. / apte sub
ungit̄. Qui uocat ducē impiū.
Ad uā namq; uerutatis ducer̄. /
si subditoꝝ oculis humilitatis exem
pla monstrarēt. Dux aūt ē impi
qui aliamute uerutatis ex orbita
te dū ipse inp̄ceps ruit. / ad abrup
ta sequentes inuitat. Dux aūt im
pi ē. / qui p̄ tumoris exempla uā
ostendit erroris. Paul⁹ dux impi
ē̄ meruebat. / cū potestatis suę
celsitudinē reprimebat dicens.
Nec querentes ab hominib⁹ gl̄am
neq; a nobis neq; ab aliis cū possi
mus oneri ē̄ ut x̄pi ap̄li. / sed facti
sumus paruuli in medio uīm. sic
ut parul⁹ in medio eoꝝ factus fuerat. /
qua timebat ne mētes discipl̄os
si honorē suę celsitudinis uerēdū
caret. ne exempla elationis osten
derēt. Timebat nimirū ne dum
ipse sibi potestatē pastoralis po
tentię. quereret. grex subdit̄ p.
abrupta sequerēt. & adimpietatē
sequentes duceret. / qui pietati

.d.9.

officiū susceptisset. Ynnecē ē ut
is qui p̄ē que exempla subditis
p̄beat sollertē adtendit. et tamis
se sciat uiuere quamis p̄ē. acu
gilantē inspiciat. ne in eo qđ plac
ē inmumescat. ne iura debite po
testatis immoderatū exigat. ne
disciplinę uis mitteē in rigorem
superbie. et unde apuersitate sub
ditos restringere poterat. inde
magis inuenitur corda puertat
ne ut ductū ē. impietatis dux p
officium pietatis recusat. Hon aīi
debet hominū ducatū suscipe
qui nescit hominē bene uiuen
do p̄ire. ne qui adhoc eligit ut
alioꝝ culpas corrigat. qđ resecare
debuit ipse cōmittat. Hinc inde
se g̃ qui p̄sunt circūspiciant. ut
sibi ꝝ subditis ꝝ uiuant. ut bonū
qđ faciunt ꝝ iniqua sinū memis ab
scondant. ꝝ tam̄ exeo ad p̄fectum
sequentiū exempla recte opatio
nis umpriant. ut subditoꝝ culpas
animaduertentes corrigant. nec
tam̄ p̄ium eidē animaduersionis
immumescant. ut quedā lenit̄ cor
repta tolerent. nec tam̄ disciplinę
uincula eadē lenitate dissoluant.
ut quedā tolerando dissimulent
nec tam̄ ea crescere dissimulan
do p̄mittant. Laboriosa sunt
ista. et ñ diuina qua fulciat ad
custodiendū difficilia. Recte ū
de aduentu districti iudicis psa
pientis libri dicit. Horrende
ecce apparebit. quō iudicium
durissimū his qui p̄sunt fiet. Qua
g̃ plerūq; ppotestatē regimunis ad
culpā prumpit̄ elationis. atq; apud
districtum iudicem ipsa elatio impietas estu
mat. bene de dño phelix dicit. qui
uocat duces impios. De ipso quippe
ducatu dū superbiunt. exemplo suo
subditos adimpietatē trahunt.
Ynmagnope curandū ē. ut qui
regendis hominib̄ p̄ficit. apud se
intima secretarii incathedia p̄sidē
at humilitatis. cuiq; iudicanti ei
acrius foris assistit̄. iugilanti oculo
incessanter aspiciat. cui quandoq;
iudici ipse dū his iudicandis assistat.
ut quanto nunc ante eum quē n
under sollicit̄ trepidat. tanto eū
cū iuderit securior cernat. Pensꝝ
g̃ quia ad satisfaciendū districto
iudici de sua tantū m̄ anima fre
tasse sufficit. et qđ regendis sub
ditis p̄sto ē. reddende apud eum
rationis tempe ut tria duca tot
solus animas habet. Que numerū
cogitatio si assidue mentē excoq;t
omnē superbie tumorē p̄mit. et re
ctor ꝑuid tanto iam neq; rex apo
stata. neq; dux impi ~~tanto iam~~
uocabit̄. quanto ei cogitatione
sollicita potestas que accepta ē
non honor. ꝝ onus estimat̄. Hā
cui esse nunc iudex libet. huic
iudere tunc iudex non libet.
Humerari enī culpe nequeunt.
que habende potestatis amore
p̄petrant̄. Tunc ū solū potestas
bene geritur. cū non amando

.v. m.

sed timendo retinetur. Que ut minis
trare recte ualeat. oportet primum
ut hanc non cupiditas sed necessi
tas inponat. Precepta autem nec for
midine debet deseri. nec ex libi
dine amplecti. ne aut pei quisquasi
ex humilitate superbiat si diuine
dispensationis ordinem fugiendo con
tempnat. aut eo iugum superni
rectoris abiciat. quo eum super cetero
os priuatum regimen delectat. Potestas
ergo cum percipitur. non ex libidine amanda
est. sed ex longanimitate toleran
da. ut inde tunc ad iudicium salu
briter leuis sit. unde nunc ad myni
sterium pacienter grauis innotescit.

Explicit liber vicesimus quartus.
Incipit hyst. libri vicesimi quinti.

Qui non accipit personam
principum. nec cognouit
tyrannum cum disceptarent contra pau
perem. Opus .H. manuum eius sunt uniuersi. Su
bito morientur. et in media nocte
turbabuntur populi et pertransibunt et
auferent uiolentiam absque manu. Oculi
.H. eius super uias hominum. et omnes gressus eorum
considerat. Non sunt tenebre et non est
umbra mortis. ut abscondantur ibi qui
operantur iniquitatem. Neque .H. ultra in homini
potestate ÷. ut ueniat ad deum in iu
dicium. Conteri multos. innumerabiles
et stare faciet alios pro eis. Nouit enim
opera eorum. et idcirco inducet noctem
et contentur. Quasi impios percussit
eos in loco uiuentium. qui quasi de
industria recesserunt ad eo. et omnes
uias eius intelligere noluerunt. ut per
uenire facerent ad clamorem egeni
et auditet uoces pauperum. Ipso enim
concedente pacem. quis est qui con
dempnet. Ex quo absconderit uul
tum suum. quis est qui contem
pletur et super gentem et super
omnes homines. Qui regnare
fecit hominem ypocritam
propter peccata populi. Explicit hyst.
P S A Hymane Incipit lib. xxv.
conditionis qualitas indi
cat. quam longe rebus ceteris pre
stat. Nam collata homini
ratio asserit. quantum omnia que uel
uita. uel sensu. uel ratione carent.
natura rationalis antecedit. et tamen
quia ab interitus et inuisibilibus oculos
clausimus. et uisibilibus pascimur.
plerumque hominem non ex eo quod ipse
est. sed ex his que circa ipsum sunt
ueneramur. cumque non intuemur quid ip
se sit. sed quid possit. in acceptione
personarum non ex personis. sed ex rebus
adiacentibus ducimur. sicque fit. ut
is quoque apud nos inter indespecti
onem ueniat. qui foris honoratur.
quia deum pro his que erga illum sunt
honorabilis habetur. rebus suis in ex
amine nostro post ponitur. Sed omnipotens
deus uitam hominum ex sola qualitate
interrogat meritorum. et sepe inde
plus punit. unde hic maiora ad
ministerium contulit. ueritate at
testante que ait. Cui multum da
tum est. multum queritur ab eo. Unde be
ne nunc per heliu dicitur. Qui non
accipit personam principum. nec cogno

nouit tyrannū cū dīceptaret ēt
paupem. Poteſt aūt p̄ncipē uł ty
rannū quiſq; ſuꝑb' intelligi.' ꝑpau
pem ů humilis deſignari. Tyran
nū ů diſceptantē contra paupē
non cognoſcit.' quia ſuꝑbos oīs
utrā nunc humiliū de primit eſ.'
inuidio neſcire ſe p̄hibet dicens
Neſcio uos unde ſitis. Et quia ſic
potentē cū iuſte deſtruit. ſic cū iu
ſtum potentē creauit.' apte nar
nando ſubiungit. Ap̄ enī manuū
ei ſunt inuiſi. Atq; mox ſubdit.
Subito morient. et inmedia noc
te curuabunt ꝑpli et ꝑtranſibunt
Et mlibet ſero tollant de hac u
ta iniqui. ſubito et reꝑente tollū
tur.' quia ſuū finē cogitando ꝑui
dere neſciunt. Subito ē.' qđ ante
cogitare non potuit. Subito di
uiſ ille tultus eſt.' qui horrea que
ꝑparabat deſeruit.' et infernū lo
cum quē non ꝑuidebat inuenit.
Ad aliud excercebat animā ꝑcogi
tationē.' ſ; ad aliud emiſit ꝑſen
tentiā. aliud dū uiueret comē
platus ē.' aliud dū moreret ēxp̄.
Reliquit enī diu tractata tempa
lia.' et inopinata inuenit ęterna.
Sn ea ꝑpē hanc ignorantiā ceci
tatis ſuę bene ꝑdiuinā ſententiā
ducit. Hac nocte animā ſuā repe
tunt ait. In nocte quippe abla
ta ē.' que in obſcuritate eſt cordis
amiſſa. In nocte ablata ē.' que
conſiderationis luce habere nolu
it.' ut qđ potat pati ꝑuideret.
Sn bene diſcipulis ſuis cogitanti
bus paul' apls dicit. Vos aūt frēs
non eſtis in tenebris.' ut uos diesil
la tamq; fur cōp̄hendat. Oms enī
uos filii lucis eſtis.' et filii diei. Non
ſumꝰ noctis.' neq; tenebraꝝ. Dies
enī ecclus tanquā fur in nocte
cōp̄hendit.' quando ſtultoꝝ ani
mas ſuis non ꝑuidentes ecclt.
Vnde huc quoq; apte ſubungit.
Et in media nocte curuabunt ꝑpli
et ꝑtranſibunt. In media enī noc
te curuati ꝑtranſeunt qui in ob
ſcuritate ſue negligentie hu
mi luam rapuntē. Tunc curuabunt
ꝙ ꝑſententiā iudicis.' qui nunc
curuari negligunt ꝑhumiliatē
cordis. Mecta aūt ne inuita curuentē
in morte.' ſponte curuantē in humi
litate. Vn ſcē ęcclie de confeſſa ple
ꝑfectoꝝ dicitur. Venient ad te
curui filii eoꝝ qui humiliauerunt
te. Et bene de morientib' ꝑplis non
ait tranſibunt. ſ; ꝑtranſibunt. q
enā uiuendo quo tempalit cottidie
adſinē tendim. ꝙ ꝑſentē uitā qſi
quandā uiā ſubigendo tranſimus.
hoc ipſū enī moriturus uiuere qſi
ad mortē ire ē.' et qđ dies uite p
agimus. quaſi in tranē adlocū ꝑpo
ſitū tot paſſibus ꝑpinquam. Ipſa
enī augmenta detrimenta ſunt
temporꝝ.' quia unde nrē ſpacia an
te ēe cepit incipiunt iam tanta
non ēe. Prim uero homo tacondit
ſunt.' ut manente illo decederent
tempa. ne cū tempib' ipſe tranſi

rer. Stabat enī momentū decur
rentiū. / qua neq; aduersantiū
nū pdierū incrementa tendebat.
Stabat tanto robustū. / quanto sem
p stanti arctius inherebat. Et ubi ue
rtenū contigit. mox offenso creatore
cepit ire cū tempe. / statu indelicy
immortalitatis amisso. curso eum
mortalitatis absorbuit. / & dū u
ueniunt adsenuū. senio traherēt
ad mortē. / transeundo didicit. /
stando qđ fuit. Cū nos qua de
ppagine nascimur. / radicis ama
ritudinē quasi inurgulto u re
tinem. Nam qua ex illo originē
ducim. ei cursum nascendo sor
timur. / ut eū ipso cotidiano mo
mento quo uiuim incessanter au
ta tiscam. / & uiuendi nob spaciū
unde crescere credit. / qua q ad
sūmā moriendi cotidie tendim
pincrementa uiuendi. / bene de mo
rientib neq; quā transibunt dicit.
sed p transibunt. / qua etiā transe
unt dū uiuunt. ~~sed p transibunt. /~~
~~qui etiā transeunt dū uiuunt.~~ sed
p transeunt dū moriunt. Sequitur:
Et auferunt uolentē absq; ma
nu. / subaudis diuina iudicia. Absq;
manu ū auferent eū. / q manu uio
subito casu urgente inuisibilit
rapit. qui uisibilit rapiebat. Vidit
quos ipse rapuit. sed quis illū in
morte rapiat non uidet. Absq;
manu q uolentē auferē. / qua & rap
torē suū non uiuentē. ytam ducit.
Quē tanto sequit distructior sen
tentia. q̄nto / peccanti ei magna è
patientia p̄rogata. / qua diuina
seueritas eo iniquū acri punit
quo diutū ptulit. Sepe ū euenit
ut dū peccatores supna clemēcia
expectat. / in maiorē cordis cecī
tatē p̄filiam. Vnde scptū ē. Ignō
ras qua benignitas dī ad penitē
tiā te adducit. / Tu aūt secūm du
riciā tuā & cor inpenitens. / the
sauriſas tibi tā ingrie ire y reue
lationis iusti iudicij, & ecce dū uo
lent quisq; quos ualuerit rapit.
dū infirmos oppimit. & dū dum
omē qđ nequit concupiscit exer
cet. / qua non subito pcutit. sed ī
infinē pena differē. / nequissima
ei actio adeo uideri non creditur.
Vn aptē ptq. ei narratur inritum. /
ulco de dno adiungit dicens.
Beati enī ei sup uias hominū. / qos
gsl eoy consideat. Tunc enī neq;
quā consulare credebat. / quando
uolentē iste omē malū qđ potat
multe ppetrabat. Estimabat dns
iniusti acta non cernere. qua dis
ferebat iuste dampnare. / & mag
na ei pacientia quasi quedā negli
gentia putabat. Iniquus quoq;
ipse tociens se in peccatis suis non
uideri adeo credidit. / quociens mul
te peccauit. Cui p quendā sapien
tem dicit. Ne ducas peccau. / qđ
accidit in tristē. Emendare non
uult nequiciā. / p qua digna non
ptulit penā. Quo pne exsperat
ē. eo ē ad peccandū nequit infrigat. /

et pacientiam supernam longanimita
tis despiciens. unde corrigere .D.M.
culpam suam debuit inde cumulauit
sicut per eundem iob dicitur. Dedit ei deus
locum penitentie. et ille abutitur
eo in superbia. Sepe etiam quia pe
nam quam meretur repente non sus
cipit. hoc ipsum deo non estimat
displicere quod facit. Fiat itaque nunc
et ad quaslibet blasphemias presu
mendo prorumpat. uoluptatum suarum
nequitias impleat. aliena rapiat.
innocentum oppressione saciet. et quia
nec dum percutitur. uias suas a domino aut
non uideri estimet. aut quod peius
est approbari. Veniet profecto ueniet
eterna et repentina percussio. et tunc
cognoscit cuncta a deo conspici.
quando se in prouiso exitu uiderit
pro cunctorum retributione dampna
ri. Tunc in pena sua oculos aperit. quos
diu tenuit in culpa. Tunc considerasse
omnia uerum iudicem sentit. quando
malorum suorum meritum iam euadere
sentiendo non possit. Iniquus ergo qui
diu expectatus est idcirco est repente
sublatus. quia oculi domini super uias ho
minum. et omnes gressus eorum considerat. Ac
si diceret. Quia ea que diu paci
enter conspicit. quandoque inulta non
deserit. Nam ecce subito uiolentum
rapuit. et mala eius que exspectan
do pertulit. animaduertendo rese
cauit. Nemo igitur dicat humana fac
ta deum non cernere. cum iniquum quempi
am iniquitates suas libere prospicit
cumulare. Subito enim tollitur. qui

diu tolerat. Gressus uero hominum uocat
uel singulas operationes quibus innitimur.
uel alternantes motus intime cogita
tionis quibus quasi passibus uel longe
a domino recedimus. uel pie ad dominum .d.m
propinquamus. Ad deum enim quasi tot
gressibus mens accedit. quod bonis mo
tibus proficit. et rursum tot gressibus lon
ge fit. quod malis cogitationibus deter
escit. Vnde plerumque contingit ut nec
dum procedat in opere motus mentis. et
tamen perfecta iam culpa sit ex ipso re
atu cogitationis. sicut scriptum est. Ma
nus in manu. non erit innocens
malus. Manus enim manui iungi solet.
quando quiescit in otio et nullus
eam usus laboris exercet. Manus ergo in
manu non erit innocens malus. Ac
si diceret. Et cum manus cessat ab iniquo
opere. malus tamen non est innocens pro co
gitatione. Quia ergo nouimus quod districte
omnia non solum facta. sed saltem
cogitata pensantur. quid faciemus de
incessu mali operis. si sic subtiliter deus
iudicat gressus cordis. Ecce oculta
mentis nostre itinera nullus hominum
uidet. et tamen ante dei oculos tot
gressus ponimus. quod affectus mouemus.
tociens ante illum labimur. quociens
a recto itinere infirme cogitationis
pede claudicamus. Nisi enim in conspe
ctu eius iste assiduus nostrarum mentium
lapsus increscet. per prophetam scilicet
non clamaret. Auferte malum cogita
tionum uestrarum ab oculis meis. Nec nimi
rum dicens uim cooperte nostre malicie
quasi ferre se non posse testatur que

cooptra illi ee non poterit. / qua uide
lucet importune ei inconspectui i
gere. quecq; anob illicitu occulte
cogitat. Omia enim sic sptu e. nuda
et aperta illi ee sunt oculis ei. Yn hac
hac quoq; aptre subungit. Non sit
tenebre et non e umbra mortis. / ut
abscondant ibi qui opant iniqtate.
Quid ptenebras. nisi ignorantia
am. y qd pumbra mortis nisi obliui
one studuit designare. De qua
quippe ignorantia dicit. Tenebri
obscuratu habentes intellectu. / et
rursum de obliuione que in morte
contingit sptu e. In nulla die pibunt
omes cogitationes eoy. Qua q; pmor
te fundit obliuioni tradet quecq;
uiuendo cogitat. / quasi quedam um
bra mortis obliuio est non e qd fuit in
memoria. Recte itaq; umbra ei dr. /
qua uelut de ipsa exp̃mit. / du uum
illi sopiendo sensu imitat. Ds aut
qua mala hominu nec cogitata ig
norat. nec ppetrata obliuiscit. n ab
ei oculis penitendo delentes. congrue
dictum e. non sunt tenebre. et non
e umbra mortis ut abscondantur
ibi qui opant iniquitate. / ac si dice
ret. Idcirco ei iudicio nullo absc̃ndit. /
qua nullatenus pot aut non uidere
qd facimus. aut obliuisci qd uidet.
Quomus intelligi tenebre et umbra
mortis etiam aliter possunt. Omis naq;
in mutatio uelut quedam mortis im
tatio e. Idem qd mutat quasi abeo
qd erat inficit. / ut desinat ee qd
fuit. et incipiat ee qd n fuit. Cum
g uerus creator mudelucy nr qa nulla
mutabilitatis uicissitudine tene
bresci. nullis nature sue defec
tib obumbrat. Sy ei ee sine muta
bilitate fulgere e. / tenebre ei et
umbra mortis dicit non ee. Yndea
alias sptu e. Apud quem non e tam
mutatio. / nec uicissitudinis obum
biatio. Et unde rursum paulus
apls dicit. Qui solus habet immo
talitate. / et lucem habitat inaccessi
bilem. Sy cum cuncti nouerim qd yhu
mana anima et anglici spes sunt im
mortales institutu. cur ~~nisi qua
solus uere non moritur. qui solus~~
ab aplo solus ds immortalitate habe
phibetur. nisi qua sol uere im morti
qui solus nuq; mutat. Humana
quippe anima in lapsum non ca
deret. / si mutabilis non fuisset.
Que a paradysi quoq; gaudiis ex
pulsa. / si mutabilis non esset. ad uita
munime rediret. In hoc ipso uero
qd redire ad uitam nititur. / deferuissu
os cogit alternanti semp mutabili
tate tolerare. Quia q; ex nichilo con
dita e. / ex se nichilomin in fia se ten
dit. nisi ad boni desiderii statum
artificis sui manu teneat. Ex eo itaq;
qd creata e. / deorsum ire habet.
Y uirtute namq; ppa in precipi posse
ire considerat. sed ad creatore sui
amoris manu se retinet ne cadat. /
quo usq; ad immutabilitate transe
at. y eo uere immortalite quo immu
tabilite uiuat. Ipsi quoq; anglici spes
mutabiles ex natura sunt condit. /

.D. M.

Sic em agrum ... ut obliuio

quatenus aut sua sponte caderent
aut ex arbitrio suo starent. Sed quia
humiliter elegerunt ei inherere
a quo creati sunt. hanc ipsam in se
mutabilitatem suam standi iam in mu
tabilitate uicerunt. ut hoc ipsum
merito transcenderent. quod nature
sue ordine mutabilitati sub esse potu
issent. Quia ergo soli diuine nature est
umbras ignorantie mutabilita
tisque non perpeti. dicatur recte. Non
sunt tenebre et non est umbra mortis.
ut abscondantur ibi qui operantur in
iquitatem. Lux enim eterna que deus est
quanto incommutabiliter fulget. tanto
penetrabiliter uidet. Et neque occul
ta nescit quia cuncta penetrat.
neque penetrata obliuiscitur. quia in
commutabilis durat. Unde quociens
indignum aliquid corde concupis
cimus. tociens in luce peccamus.
quia ipsa nobis et non sibi presentibus
presto est. et per uerse gradientes in ipsa
inpingimus. a qua per meritum lon
ge sumus. Cum uero nos uideri non credi
mus. in sole clausos oculos tenemus. il
lum uidet nobis abscondimus. non nos
illi. Hunc ergo dum possumus a conspectu
eterni iudicis et male cogitata. et per ei
perpetrata deleamus. Reuocemus ante
oculos cordis quicquid per uerse egimus per ne
quiciam presumptionis. nichil sibi blan
diatur nostra infirmitas. atque in his que
recolit semetipsam delicate non pal
pet. sed quanto sibi male sit consci
a tanto in se benignus sit seuera.
Proponat contra se futurum iudicium.

et queque in se sentit districte feri
enda per sententiam iudicis. hec in se
pie feriat per penitentiam conuersionis.
Unde apte quoque postquam uiolenti is
tius pena descripta est. sequitur. Neque enim
ultra in hominis potestate est. ut
ueniat ad dominum in iudicium. Versus iste
tanto maiore disputatione indi
get. quanto hoc quod dicit. si negli
gitur acrius dolet. Hic nimirum non
illud iudicium designatur quod per eternam
retributionem punit. sed quod mente
conceptum per conuersionem diluit. Ad
illud quippe uenire non deside
rat. quisquis se per illud dampnari for
midat. Dum ergo dicitur. neque enim ultra
in hominis potestate est. ut ueniat
ad dominum in iudicium. profecto ostendi
tur esse quoddam iudicium quod quandoque
etiam a dampnatis ac reprobis desidere
tur. Et quid est illud. nisi hoc de quo
paulus apostolus dicit. si nosmetipsos
diiudicaremus non utique iudicaremur.
et de quo per prophetam dicitur. non est iu
dicium ingressibus eorum. et de quo da
uid ait. honor regis iudicium
diligit. ut uidet qui iam dominum ho
norat ex fide. sollicite iudicet quod dei
debeat in operatione. Unde rursum
scriptum est. Iudicare coram domino. et expec
tas eum. Coram domino scilicet iudicatur.
qui corde dominum conspicit. et actus suos
sub eius presentia sollicita inquisitione
discernit. Quem tanto quis securius
expectat. quanto cottidie uitam suam
suspectius examinat. Qui enim ad ex
tremum eius iudicium uenerit. non iam

cotā illo ſ; abillo udicat. De hocqq;
mentis iudicio obliuiscenti animę
pp̄ham dns dicit. Reduc mihi in
memoriā ut iudicem simul. narra ſiqd habes. ut iuſtificeris. De
bet enī uni cuiq; mens; causas ſuas apud dnm. ; causas dni comes
ſollicita inquisitione discutere. de
bet caute pensare; ſt que abeo bona p̄cepit. ; ſt que mala bonis illi
p̄ſe uouendo respondit. Qd eleri quidē cotidie facere omino nō
cessant. Vn bene salomon ait. Lo
gationes ſ; uisto; udicia. Accedit
enī ad ſecretaniū iudicis ſumma ſi
nū cordis. consideant quā districte
q̄ndoq; ſiriat qui diu patientē ex
pertat. ; etiuunt in his que ſe egi
ſe meminerunt. punuunt flendo qd ſe p̄peſſe intelligunt. Ti
ment ſubtilia diuina udicia. etiā
de his que in ſemetipſis intelligē
fortaſſe non possunt. Timent enī
uideri diuinitus. qd ipſi in ſe p̄hu
mantare non uident. Conſpicuū
districtū iudicē. qui quo tardiꝰ ue
nit. eo ſeueri pcutit. Coꝫ etiā pa
triū reſidē conuentū cū eo pariter
contemplantur. eoꝫq; exemplo; ſt
dicta ſe contempſiſſe reprehendunt.
atq; in hoc ſecreto intimoris iudicii
ipſa mentis ſue exercitione distri
cte penitendo ſentiunt. qd ſup
buendo cōmiserunt. Ibi nāq; adū
ſum ſe quicqd ſe impugnat enu
merant. ibi ante oculos ſuos omne
qd fleant congeruant. ibi quicqd
pua districti iudicis possunt de
cerni uniuerſ. ibitor pariter
ſupplicia. qd patienter. Hec de
ē in hoc iudicio immitte concepto
omne ministrium qd punire reos
ſuos plenū debeat. Iam conſcientia accusat. ratio iudicat. timor
lugat. dolor excruciat. Qd iudi
cium ex certa punit. quoniā ſeuit.
qua iudetur; abertionibus ſuis nō ar
cedit. Vn quisq; enī cū causā hui
ex aminis contra ſe aggredi cepit.
ipſe ē auctor qui exhibet. ipſe
reus qui exhibet. Odit ſe quale
ſe fuiſſe meminit. ; ipſe quē.
ſemetipſū inſequit. utiq; qui fu
it. atq; ab ipſo homine adiſſe
ſemetipſū. fit querula mea anima
mo parturiens pacē cū dno. Hanc
meam cordis dns requirebat. cū
pp̄pham diceret. Attendi; auscul
tau. nemo qd bonū ē loquit. Hul
lus ē qui agat penitentiā ſup pec
cato ſuo dicens. Quid feci. Ista cor
dis humani mira placat ē. cū p
pp̄hām ſuū de achab rege ſemet
ipſū reprehendente loquit dicens.
Vidiſti achab humiliatū coram me.
Quia humiliatus ē mei
causa. non inducā malū in di
ebus ei. Quia nūc inportestate ē.
unitū mentis mee comma noſſub
ire iudicii. recognoſcendo ac diſ
cernos metipſos qualeſ ſumus. pen
sendo torqueam. Non ceſſem dū
licet iudicare qd ferum. audiam
caute qd dicit. Heq; enī ultra ho

.d.9.

minus potestate ē. ut ueniat ad dñm in iudiciū. Reprobi nāq; ēt pp̄ um solet. semp praua agere. ⁊ nīl quā que agunt rectā actare. Omē enī qđ faciunt ceca mente pran seunt. ⁊ factū q; suū nisi cū punit fuerint non agnoscunt. ⁊ contra electos ē actus suos cotidie ab ip so cogitationis fonte discutere. ⁊ omē qđ turbidū pfluit ab in timus exsiccare. Sic enī non sen tim quom membra crescunt pficit corp. nutrit̄ species. nigredo ca pilloy albescit in canos. Hec quippe omīa nob nescientib agunt̄ in no bis. ⁊ ita mens nīa p momenta mutē di ipso cura usu a semetipsa pmu tatur. ⁊ non agnoscimus nisi iu gilanti custodia ad intima nīa re sidentes pfect nos cotidie de fect̄q; pēnsem. Hoc ipsum enī in hac mortali uita consistere quasi aduersitatē ire ē. ⁊ cū in discus sa mens relinquit̄. in quod̄ semo torponis sopit̄. ⁊ quia sui negligens ⁊ pp̄ositum robur insensibiliter pdens. a forma ponis fortitudinis dū nescit senescit. Vn pp̄pham sub effraim sēm speciē dicit̄. Come derunt alienu robur ei ⁊ nescierunt. ⁊ canu fusi sunt in eo. ⁊ ipse ignora uit. Sū ū semetipsam querit ⁊ suptilit̄ penetrando se discu rit. ⁊ ab hac ipsa uetustate sua lota lacri mis. ⁊ merore incen sa reno uat̄. ⁊ que iā pene inueterata ministrata p̄ frm amoris studi um nouū calet. Vn paul⁹ apls usu mortalis ait uetescentes discipl̄os admonet dicens. Reno uamini spū mentis uē. Sed ad hec agenda ualde exempla patrū ⁊ sacri eloquii p̄cepta nos aduu uant. Si enī sco⁹ opa inspicūn ⁊ diuinis iussionib⁹ aure p̄bem. ⁊ alia nos contemplata. alia audi ta succedunt. ⁊ cor nīm corpo re non constringit̄. dū imitatiōe p̄uocat̄. Vn bene ad moysen dicit̄. Ignis in altare semp ardebit. ⁊ qm nutriet sacerdos subiciens mane ligna p singl̄os dies. Altare quippe dī ē cor nrm. in quo iubet̄ ignis semp ardere. ⁊ quia nec ēē ē exul lo ad dñm carnalis flāma indefi nenter ascendere cui sac̄dos p sin gl̄os dies ligna subiciat ne extin guat̄. Omis enī xp̄i fide p̄dit̄ m bru utiq; sūmi sac̄dotis effectus ē. sic cunctis fidelib⁹ petrus apls dicit. uos aut̄ gen⁹ electū regale sac̄dotium. ⁊ sic Johannes apls dicit. fecisti nos dō nrō regnum ⁊ sac̄dotes. Sac̄dos g in altari ignē nutriens cotidie ligna subiciat. ⁊ id ē fidelis quisq; nem eo carnalis flāma deficiat. incor de suo rā ex empla p̄cedentium quā sacre scripture testimonia ē gerere non desistam. Ham quasi quedā fomita igni dare. ē in exer citatione carnalis. ⁊ exempla patrū ⁊ p̄cepta dñica ministrare;

Quia enī ī mīa nouitas mā ipsa cotidie hūc ure conūsatione uertes-cit. ignis iste ad hibrcis ignis nutriendus est. ut dū pusum se nīe uetustatis extenuat. p patrum testimonia y empla renouiscat. Ter bene illuc p̄cipit ut mane ligna p dies singlos congerant. Hec quippe non fiunt. nisi cū nox cerritatis extinguit. Vel certe qa mane pma diei hora ē. post postis cogitationib⁹ ure psentis. Hoc pori quisq; fidelium cogitet. ut qđ unse iāiāq; qsi defecit quib⁹ ualet nusib⁹ studium carnalis inflāmet. Ignis enī iste in altare dni. idē icce de nīo cui extinguit. nisi sollerter ad hibcis exemplis patrū et dnicis testimoniis reparet. Bene aut illuc subiungit. Et in posito holocausto desup adolebit adipes pacificoy. Hā quisquis in se hunc ignē carnalis accendit semetipsum utiq; in holocaustū desup imponit. qua omne uicium qđ in se male uiuebat exurit. Sum enī cogitationū suaꝝ uitia ei dat et uitā repba p mutationis gladiū mactat. mala se siu cordis imposuit. et ignē carnalis incendit. De qua hostia pacificoy adipes redolent. qua uitia noue uite in pinguatio pace uit nos et dñm faciens odorē de nobis suauissimū reddit. Qa ū eade carnalis incordibus electoy inextinguibilis manet. apte illuc subdit. Ignis ē iste ppetuus. qui numq. deficiet de altare. Hūq. pfer to de altare ignis iste deficiet. qa enā p hanc uitā uiroy mentib⁹ feruor carnalis accrescit. Ena quippe contemplatione agit. ut omps ds quo magis uis⁹ fuerit eo ampli⁹ diligat. Qđ aut diuinis admonitionibus et p̄cedentiū exemplis adiuti. de hūc uite p fundo libam⁹. bene ena ppha ieremia in puteū misso signatū ē. qua ut leuet exputeo funes ad eum et panni uetes deponūtur: Qđ enī funib⁹. nisi p̄cepta dnica figurant. Que quia nos in mala operatione positos. et conuincunt et rapiunt. quasi ligant et trahunt. coartant et leuant. Sed ne ligatis his funib⁹ dū trahit inculat. simul ena panni uetes deponunt. quatenus diuina p̄cepta nos terreant amquoy patrū nos exempla confortant. ut ex eoy cōparatione face nos posse p̄sumam⁹. qđ ex nra inbecillitate formidam⁹. Si g leuari de hoc pfundo festinam⁹. ligem⁹ fumb⁹. idē dnis p̄ceptis astringam⁹. ut sint ena panni uetes cū quib⁹ melius teneam⁹ funes. id ē p̄cedentiū confortemur exemplis. ne infirmos nos actum dos p̄cepta suptilia uulnerent dū leuant. Qui quos dā panno uetes paulus apls subiungebat. cū leuandis discipulis suis p̄cepta spūalib⁹ exempla uetum et cōmendat dicens. Iusti ludibria et ubera exputi. insup uncula et carcere. lapidati s. secti s. tēp tant sunt. in occisione gladi mo tui sunt.

~~in occisione plagi mortui sint~~. ℞ pan
lo p̄t. Habentes itaq; tam̄ impos
tam nubē testium. deponentes
omne pond⁹ & circūstans nos pec
catum. ꝑ patientiā curram̄ ad pro
positū nob certam̄. Et tm̄. Q̄ em̄
tot ꝓpositor⁹ uīor⁹ qui uobis locuti
sunt ubū dī. quor⁹ intuentes exitū
conuersationis imitamini fidē. Sup
uidelicet dū spūalia ꝑcepta loque
rer. quasi funes miserat. ꝑ quos
memorans exempla maior⁹. qsi ue
stes pannos adhibebat. Et ecce tam
tot uocib⁹ ꝑceptor⁹. aduti tot com
parationib⁹ exempl⁹ adcordata mā
tea m̄. discutiam̄ omē qd agim̄.
& qđ in nob diuine recognoscimus
regulā offendit accusem̄. ut apud
districtū iudicē ipsa nos accusatio
excuset. In hoc enī mentis nr̄e iudi
cio tanto uīi absoluim̄. quanto no
districti⁹ reos tenem̄. Nam adhec
agenda impendenda sunt tempa
quib⁹ uacat. qua adhec agenda
p̄t hūi uite tempa non uacat. Va
cue quippe non ducīt. neq; enī ull⁹
in hominis potestate ē. ut ueniat
addīm in iudiciū. Idcirco nāq; me
moram̄ qd tunc non possum⁹. ne
nē qd possum negligam̄. Et ecce
nos negotia occupant. que nob⁹
incessant ad posita aconsiderandi
nob mentis nr̄e oclm declinant. In
ritus namq; uisibilib⁹ que intuetur
cor nrm ex tra se spargit. & qđ de
se intrinsec agat obliuiscit. dū ex
trinsec occupat. Duuma aut uar
tribulib⁹ sententiis suis quasi q̄b⁹dā
claub⁹ illud pungit ut euiglet.
& homo occulta sup se iudicia que
pis⁹ corpore dissimulat. trore sal
tim pulsat. expauescat. Vt enī
sup⁹ dictum ipso usu uite uetis mens
male adsueta depmit̄. & inhet q
expectat exit⁹ quasi dormiens so
pitur. qua p̄q. semel se ad appe
tenda uisibilia foris fudit. a conte
plandis inuisibilib⁹ uitt euanuit.
& in nūc necte ē. ut que puisibilia
spargit̄. de inuisibilibus iudicijs
feriatur. Et qua inhis se exercitor⁹
male delectata p̄stauit. satē pcus
sa requirat qđ deseruit. Ecce aut
sep̄ta sacra trore quodā torpentia
corda transfigit. ne inhis here
ant que exit⁹ defluunt. sed que
uīi eterna pdiderunt. Indicat qđ
sententia occulta decernit. ne
moderate anob her publica cogi
tent. Dicit qđ sup nos agat deno
b. ut ab hoc publico tempalitatis
colligam̄. oclm cordis ad secretū
mentis dispositionis. Nam p̄q.
multa narrata s de pena malor⁹
subito infert occultū iudicium.
qđ pie sup nos iusteq; disponitur.
quom⁹ alii pdunt qđ tenere uide
bant. & alii accipiunt qđ alii ex
meritis pdunt. dum enī contra mul
tos & innumerabiles. & stare faciet
alios pcis. Hoc contra die agit. & cū
adhuc finis partiū utrarūq; n cer
nit̄. min timet̄. Humq. enī culpā
suā repbi. n in pena cognoscunt.

d.g.

& quia pena differt culpa despi
cit. Labuntur abstractu iusticie
& locu ut alii aliis cadentib
sortiuntur. Sed eo lapsum suu ne
gligunt. quo uidelicet qui se inet
nu manerat non adtendunt.
Si enim ad illud qd illic passuri
sunt oculos suos mittent. hoc qd
hic faciunt, timerent. Cunctis
autem luquet qd in illa extrema
requietione examen publicu
fiet omps ds. ut alios admi
menta deserat. ac alios ad par
ticipationem regni celestis admit
tat. Sed nunc hoc secreto diu
dicio cotidie agit. qd tunc in
publico demonstratur. Nam iuste
ac misericdr singulor corda vt
examinans vt disponens. alios
in exteriora respuit. alios ad ea q
sunt intus trahit. hos accendit
intima appetere. illos puolupta
tib suis deserit exteriora cogitare.
Hos mente adsupna erigit. illos
superbia in infimis desideriis mer
git. Aliena autem corda humanis
oculis clausa sunt. & nescit qui
repellit quia penetrare nequ
unt. que abuno quoq; cogitant.
Nam sepe corde puerso nec dum
processit usq; ad effectum opis de
liberatio cogitationis. & adhuc
fortasse phabitum uitii astringit
qui ia mente foras uagatur. Sed
talis quilibet iste tunc ante oculos
intimi iudicis cecidit. cu ab appe
tendis interiorib pdesiderii ejicit.

Non numq. & alii pro male opa
onis usum ad spem celestem subito
amore uirtutis reuniscunt. & q.
qui in pua actione se sparse
rant. ad sinu unitatis reflectionis
semetipsos increpando recolligit.
Hos ad huc respuentes homines
quales dudu inope noueram
tales putant. ac cotidie illi pdicte
consideratioms examinis uita
sua quale fuisse recolunt inse
cunt. & scitu; qd fuerunt. sed qd
iam cepunt esse nescit. In hoc qui
q; genere hominu sepe comin
git. ut & qui uidentur stare in
dicio humano iam inconspectu
etni iudicis iaceant. & qui ad
huc coram hominib iacent. ia in con
spectu etni iudicis stent. Quisem
hominu estimare potuisset iuda
uiuendi sorte etna pro minimu
apostolat amittere. Et quis cotia
lationem crederet causa inte
etna in ipso articulo mortis in
uenire. Occulit autem iudex pfi
dens & utroq; corda discernens. &
alium pie statuit. alium iuste
confregit. Iuuu districte tacit repu
lit. & hunc tronso misericorditer
tractat. Vnde bene etna p ppha
casuros alios passionis sue tempe
raq; alios resurrecturos annunti
ans. & ait. Potu meu cu fletu mis
cebam. Pot quippe ab exteriorib intus
trahit. & flet autem ab interiorib quia
emanat. Potu g dnm cu fletu
temparet. & alios ab exteriorib in

uorsꝫ habere. / alios abuntionibus
in ecclia regbare. Contra g̃ mul
tos y innumerabiles. / ꝙ stare faci
alios ꝓuis. Sic aũt supi dictum. hec
contcio ꝑ int agit. / ut ꝑ ea inser
ostendat. Hac contcione nr nũq.
adhuc quoꝺã ecclia quasi sana
sunt. / ꝙ iam uitiora putruerunt.
Septũ nãq; est. Ante ruinã ecal
tat cor. Ibi g̃ feriunt ubi supbiut.
Vn septum ē. Contritu cor eoy for
nicans y recedens ame. Inti enĩ fie
nicari. / ē ecclĩ uicijs delectari. Mag
na aũt vicio cordis. / ē hec eaꝺẽ ela
tio supbientis. Eo ipso quippe ab
integritate salutis corruit. / quoꝺ
cunctia cuilibet uirtutis untume
scit. Supbientes enĩ dñ despiciũt. /
ꝙ reluctã creatoris sui gtã ꝑ pam g̃rit.
Unde iam hoc ipsũ cecidisse ē. / ami
sa supioris sui potentia inde ue
nisse. Contunditur eniã. / qua reluctis
celestib; terrã querunt. Que aũt
maior ee potest contricio. q̃. de
sero creatore creaturam querere. /
deserta supnis gaudijs infimis
rebus inhiare. Vn bene ꝑ ꝑphas
dicit. Humiliat aũt peccatores
usq; ad terrã. Amissis enĩ celestib;
trenũ ē omne qꝺ sicium. / ꝙ dum
plus uideri conantur. minus ē qꝺ ap
petunt. Dequib; recte pieremias
dr. Recedentes ate uitia sen bent. /
quo dereliquerunt uenã aquar
uiuentiũ dñm. Ait cont de electis
dicit. Gaudete. / qꝺ nomina ura
scripta sunt in celis. Ista g̃ contcio
ꝑ serpit in mente. ut ꝑ mꝺ ꝓcedat
in ope. / ꝑ fundamtũ cogitationis
concutit. ut ꝑ mꝺ fabricã operati
onis alludat. Vnde sũma cura ē ea
ragendũ. / ut illuc utrũq; ubi ortus
Septũ namq; ē. Omi custodia ser
ua cor tuũ. / quo ea ipso uita ꝓcedit
ne rursum septũ ē. Ex corde enĩ
cogitationes male. Inti enĩ ingulan
dũ ē. / ne mens dñi excellũ cadat.
Inti seruiem. / omne qꝺ foras agimus.
Si enĩ semel medullã cordis elatio
nis putredo consumpserit. / cicius ce
nit cortex uastia exime ruine.
Notandũ g̃ ē. / quia dñi alios caden
tib; ad standũ alios sodari ꝓhibent. /
elector numerus certus ac definit
ostenditur. Vn etiã philadelfie eccle
p anglim dr. Tene qꝺ habes. / ne alius
accipiat coronã tuã. Hac g̃ sententia
qua narratur alios erigi alios aũt
uitã confringi. et spes nutritur humi
lium. et elevatio ꝓmittit supbos. / dñs
y illi bona possunt amittere deq; b
supbiunt. y ista ea ꝓcipe. que qua
non habebant contempnunt. sic
mudem g̃ inhis que accepim. / nec
eos qui illa nec dñi assecuti sunt
despem. Quid enĩ sum hodie nou
mus. / qꝺ aũt ꝑ paululũ possim
ee nescim. Hi g̃ quos forte esse de
spicim. y tarde possunt incipe. / et
tamen uitã mam seruentionibus
studijs ante ire. Tumendũ nãq; ē.
ne etiã nobis cadentib surgant
qui nob stantib irridet. / ꝙ uis stare
iã non nouit. qui non stanti nouit

qui non ſtatuē nouit uri dē. Hunc
aūt ſup̄nor uidicior merū Paulus
apls discipulor cordib̄ incutiens.
ait. Qui existimat se stare. uideat ne cadat. Qd aūt dicit ſtet
multos. iluco adunarit. innumera
biles. vt multitudinē exp̄mere
studuit repbor. que humane ra
tionis numerū transit. ut certe
indicare uoluit qd omīs qui p̄cū
nūc elector numerū non habeāt.
ut eo sint innumerabiles quo exc̄
numerū currunt. Vn p̄pha īuenis
tantos hoc ecclē tempe speciē
credē. quantos numerū certū ē ele
ctor numerū sūmāq; transire. ait.
Multiplicati sunt sup̄ numerum.
ac si diceret. Multos ecclām unūm
bus etiā hīs adfidē speciē ueni
unt qui anumero regnu celestis
excludunt. qui elector sūmā sua
udelicet multitudine transcen
dunt. Vn ex p̄re muā dr. Edifi
cabit ciuitas dñi aturre ananehel
usq; ad portā anguli. ex excibit
ultra normā mensure. Ciuitatē
quippe ee dī scām ecclām nullus
ignorat. Ananehel ū gīa dī uīp
tat. Inangulo aūt duplex paries
iungit. Ciuitas g dñi aturre ana
nehel usq; ad portam anguli edi
ficari p̄hibetur. quia sca ecclia cel
situdine supne gre incho ans. us
q; ad ing̃ssū susceptionē q; constru
itur utroq; pplo. iudaici scilicet
atq; gentilis. Vn quia inea cresce
te multitudine etiā repbi colligū
tur. apte subdit. Et excibit ultra nor
mā mensure. quia usq; ad eos q̄q;
excendit qui normā iustice tran
seunt. extra mensure celestis nu
merū non sunt. Vn p ysaiam pro
phām quoq; ecclē dicit. Ad
dextam enī et ad leuā dilatabe ris.
et semen tuū gentes hereditabit. In
tanta quippe multitudine gen
tium addextam excendit. dū quo
dam iustificandos suscepit. ad le
uam quoq; dilatat. dū ad se q̄sdā
etiā iniquitate p̄manſuros admit
tit. Sp̄t hanc multitudinē que ex
tra elector numerū iacet. in eu
glio dns dicit. Multi uocati. pau
ci aūt electi. Vn quia hoc qd electis
alius alii confundit. de merito paci
entis ē non de iniquitate puni
entis. non enī uniquus ē ds qui in
fert iram. apte subiungit. Hoc
enī opa eor. Idcirco nocte īducit
et contenit. Sciendū sumope ē qd
uniquus quisq; duob̄ modis in nocte
contin̄. vt cū exterioris iudicii tribula
tione p̄cutit. vt cū occulta senten
tia interi cecat. In nocte corruit.
cū p extremū iudicū iuuendi lum
in p̄petuū amittit. Vn scptū ē.
Ligate eius manus et pedes. et mittite
eum in tenebras exteriores. Tunc enī
coactus in tenebras exteriores mit
tit. quia nunc in interioribus uoluntā
rie cecat. Rursum in nocte iniquita
tis corruit. cū peccator p̄cedentiū gratiā
dampnat. Et erratus lum non
inuenit. et qd de incepsi agē debe

ar agnoscat. Omne quippe peccatū qđ tam cū penitendo non tegit. aut peccatū ē. & causa peccati. / aut peccatū ⁊ pena peccati. Peccatū nāq; qđ ꝑ penitentia non delebit. ipso suo pondere aliud trahit. Vn fit. ut ī solū peccatū sit. ſ ⁊ peccatū ⁊ causa peccati. Ex illo quippe uicio culpa subsequens oritur. / ex quo cecata mens ducit ut pei ex alio lugeat. S ⁊ peccatū qđ ex peccato orit. non iā peccatū tantū m. sed peccatū ē & pena peccati. / qua iusto iudicio omps ds cor peccatis subnubilat. ut / precedentis peccati merito etiā in alīs cadat. Cum enī lubē noluit. / deserendo p cussit. Non g immerito pena peccati dr. / qđ iusta desup irrogata cecitate ex precedentis peccati ultione ꝓpetur. Qđ uidelicet agit dispositione supi ordinata. ſ ⁊ inferi iniquitate ꝑfusa. ut ex precedens culpa sit causa subsequentis. / ex rursū culpa subsequ sit pena precedentis. Qđ bene insidelib ⁊ lubricis paul q̄si qđdā semen erroris aspexerat. / cū dicebat. Qui cū cognouissent dm n sic dm glorificauerunt. aut gratias egerunt. / ſ ⁊ euanuerunt in cogitationib suis. ſ ⁊ qđ ex ei erroris semine pullulauit. / iuxo ad unguē ducens. Ipe qđ tradidit illos ds in desideria cordis eor ī immūdicia. / ut contumelius afficiat corpa in semetipsis sua. Qua enī cognoscentes dm peccatū superbie intelligendo cōmiserunt. / cecitate etiā ne intelligant qđ cōmiserunt. / & qui intelligentia suā sequi nolunt. in peccato ⁊ causa peccati & ipsū lum intelligentie pdant in peccato & pena peccati. / non g peccati merito peccato ⁊ subsequenti sup addita tegit. / ut qui malū sciens ꝑpetrat. de inceptu iuste in alīs etiā nesciens cadat. Hoc quippe agit in culpis culpe seri ant. / quatenꝰ supplicia fiant peccatū ipsa incrementa uicio. Hā qua omps ds ad penitentiā tempꝰ indulget. qđ tam humana malicia adusum sue iniquitati intorquet. / numerū iusto iudicio dī augeri culpa permittit. ut ad sterendū quandoq; alti quoq; cumulet. Hunc enī rursum de quib dā paul apls ait. Vt impleant peccata sua semp. Hunc uoce angli ad robem dicit. Qui nocet noceat adhuc. / & qui in sordib ē sordescat adhuc. Hunc daud ait. Appone iniquitatē sup iniquitatē ipsoꝝ. / ne non intrent in iustitia tua. Hunc rursum de dño abeode psalmista dicit. Immissionē p angls malos. / uiā semite ire suę. Iur q̄ppe dns ꝓ uoib meritis aggauatū iuste ꝑmittit. etiā subsequentib malignoꝝ spūum ꝑsuasionib falli. / in qđ dū digne in culpa trahitur. reat ei in pena cumulat. Vnde

et ire sue dns uiā de semita fecisse
ꝑhibet. Latior enī ē uia quā semi
ta. Ex semita uo ire sue uiā facere.
ē ire causas districte iudicando
dilatare. ut qui illuminati rec
te agere noluerunt. uiste ceca
ti adhuc faciant unde ampli
puniri mereant. Hinc ꝑ moysen
dicit. ~~Notandū~~. Nondū cōpleta
sunt peccata amorreoꝝ. Hinc ꝑ
eundē moysen dns dixit. Ex uine
a enī sodomoꝝ uitis eoꝝ. et ꝓpa
go eoꝝ ex gomorra. Uua eoꝝ uua
fellis. botrus amaritudinis in ipsi.
Furor draconū uinū eoꝝ. et furor
aspidū insanabilis. Nonne hec
congregata sunt apud me. ꝯ sig
nata in thesauris meis. In die
ultionis reddam eis.
~~subnubilat. ut p̄cedentis pecca~~
~~ti merito etiā in aliis cadat. Quē~~
~~enī liberare noluit. deserendo ꝑ~~
~~cussit. Non ḡ immerito pena pec~~
~~cati dicit. qd iusta de sup irroga~~
~~ta cecitate ex p̄cedentis peccati~~
~~ultione ꝑpetrat. Qd iudelicet~~
~~agit dispositione supi ordinata~~
~~sꝫ inferi iniquitate confusa. ut et~~
~~p̄cedens culpa sit causa subsequē~~
~~tis. ꝯ rursum culpa subsequens~~
~~sit pena p̄cedentis. Qd bene in in~~
~~fidelib ꝯ lubricis Paul qsi qddā se~~
~~men erroris aspexerat. cū dicebat~~
~~Qui cū cognouissent dm non sic~~
~~dm glificauerunt ultionis reddā~~
~~eis. Quā multa eoꝝ mala narra~~
~~uit. et tamē ilico adiunxit. In~~

tempe quo laps fuerit pes eoꝝ. Ec
ce atrocissima illoꝝ facinora de
scribunt. ꝯ tamē ad ultionis diē
adhuc subsequens laps aspicit
quo eoꝝ culpe cumulent. Habent
iā quidē unde feriri mereantur.
sꝫ sustinet supplicii adhuc pec
catū crescere. ut peccantes pos
sit atrocior pena cruciare. Iam
meret supplicium peccatū ꝯ causa
peccati. sꝫ expectat adhuc ut
augmentū supplicii. subroget
peccatū ꝯ pena peccati. Plerumq;
uero unū idēq; peccatū. et pecca
tum ꝯ pena ē et causa peccati.
Qd meli ostendim. si res ipsas
ad medium deducam. Effrena
ta enī uentris ingluuies. infer
uorē luxurie plenitudinē car
nis instigat. Ꝑ peccata aut lux
uria sepe aut ꝑiurio. aut homi
cidio tegit. ne humanax legū ul
tione puniat. Ponamus ḡ ante
oclos qd quidā uoracitatis sibi fre
na laxauit. qua uoracitate supat
adulterii facin admisit. de p̄hens
aut in adulterio latent uirū adul
tere ne ad iudicium traheretur
occidit. Hoc itaq; adulterium int
uoracitatē et homicidiū positū
de illa iudelicꝫ nascens. hoc gene
rans. peccatū pena ē. et causa
peccati. Peccatū ꝓfecto ē ꝑse ip
sum. pena uo peccati ē. quia cul
pā uoracitatis auxit. Causa aut
peccati ē. quia subsequens etiam
homicidiū genuit. Unū ḡ idemq;

peccatū ē & pena p̄ceden⁹. & causa culpe subsequēs. & quia transacta diu exagerat dampnat. & adhuc subsequenda que dampnari debeant seminat. Igit̄ qa peccatis p̄cedentib⁹ cecat̄ oculs cordis. ipsa cecitas que peccantis aiam ex ante acte culpe dampnatione confundit. merito nox uocatur. qua p hanc a bonis delinquentiū uernatus lum̄ abscondit̄. Bene ait dicit̄. Houit enī opa eoꝝ. & ideirco inducet noctē & conterētur. qua ut sepe dictū ē p̄cedēte a numerū mala facientiū ut ad peccandū tenebris subsequēt̄ inuoluant̄. ut eo tā lum̄ uultus uidere non possint. quo illud & quando potant uidere noluer̄. Inducē aut̄ dns noctē dr. non qđ ipse tenebras inferat. sed qđ obscura corda peccantiū misericor dia non illustret. ut hoc ipsum in nocte cecasse sit. a tenebris cecitatis libare noluisse. Sequit̄. Quasi impios p̄cussit eos. in loco uidentium. In sepulturis sacris quasiah quando p̄ simultudine. aliquādo p̄ ueritate poni consueuit. Ysimultudine enī quasi ponit̄. sic apls dicit. qsi tristes. semp aut̄ gaudentes. ueritate aut̄ ponit̄. sic iohannes ait. Vidim⁹ glām ei. glām quasi unigeniti a patre. Hoc aut̄ loco nichil differt. utrū p̄ simultudine an ueritate sit positum. quia quolibet ducat̄ ordine. apte prauā malor̄ uita signat̄. Impios & sepulturā sacra p̄ie infideles appellat. Hac nāq; distantia peccatores abimpios discernunt̄. quia cū omnis iniquus sit peccator. non tamen omnis peccator ē impius. Peccator enī dici etiā qui infidelis ē potest. Vnde & iohannes dicit. Si dixerim⁹ qua peccatū non habemus. ipsi nos seducim⁹. Impius enī p̄p̄e dr. qui a religionis pietate separat̄. De talib⁹ enī p̄phā ait. Non resurgunt impii in iudicio. Locus aut̄ iudicium sca ecclā uocat̄. In ipsa enī recte consistit̄. ut lum̄ uerum qđ ds ē uideat̄. Vn admonens dicit̄. Est locus prope me. & stabis sup̄ petrā cum transiet mea maiestas. & p̄ paululū. duferam manū meā. & uidebis posteriora mea. Locū quippe eccla. p petrā dns. & moysen & multitudo ē plebis israhel figurata. que dño intra p̄dicante non credidit. Ipsa q̄ unperita steterit ga dni transeuntis aspicientis. qua uidelicet p̄ passionē ascensionēq; dnicā. intra ecclām deducta fidē capi prope meruit. & cui p̄sentiam non uidit ei p̄terita cognouit. Ducat̄ q̄ de his quos intra scam ecclām diuina ultio inuenit uniuquiratib⁹ p̄durantes. ducatur de his quos extra apls notat. quia confitentur se nosse dm. factis aut̄ negant. qsi impios p̄cussit eos in loco uidentiū. Ibi quippe stabunt. ubi dm uidere uidebant̄. Ibi tenebras dilexerunt

ubi lumen ueritatis aspicit. / ⁊ qm
uis aptos habuerunt oculos in fide
tenuerunt tamen clausos eos in ope.
Vn bene ⁊ de iudea dicit. Specula
tores ei ceci. / qua iudelicet non iu
debant ope. qd̄ pfessione cernebant. Vn etiā de balaā scr̄ptū ē. Qui
cadens aptos oculos habēt. Cadens
quippe in pctō ope aptos oculos re
tinet in contēplatione. Ita ḡ etiā
hi oculos apientes in fide. ⁊ non iu
dentes in ope. / una ecclām posita
pia specie. extra ecclām uenientes
sunt in impia cōfusione. De q̄bus
bene alias scr̄ptum ē. Iudi impios
sepultos. qui etiā cū adhuc uiue
rent in loco sco erant. / ⁊ laudaban
tur in ciuitate quasi iusta opa.
Vultos enī peste ppē prauitat̄ ob-
sessos. sub ꝓpiano nomine ipsa
tranquillitas ecclastice pacis ab
scondit. / quos tamen si leuis pfectu
tionis aura pulsauerit. mox extra
aream uelut palleas tollit. Quidā
uero idcirco xpiane uitatis uocatiōe
signant̄ qua xpi nomine sublimi
ter exaltato pene oms iam uideri
fideles aspiciunt̄. / ⁊ pro qd hoc
uocari alios cernunt. ipsi non uide
ri fideles erubescunt. / sed ē negli
gunt qd̄ dici gstant̄. Nem enī uir
tutis ultime addecorē sumunt
usionis extine. / ⁊ qui ante supnū
uidere nudi conscientie in fide ura
te consistunt. / ante humanos ocl̄os
pfessione scā uestiti palliant̄.
Non nulli aut̄ fide medullit̄ tenēt
sed uiuere fidelit̄ nullatenus curant.
Insecunt̄ enī moribus qd̄ credulitate
ueneranť. / quib⁹ diuino iudicio sepe
contingit ut ꝓhoc qd̄ nequit̄ ui
uunt. ⁊ illud pdant qd̄ salubrit̄
credunt. Incressant̄ namq; prauis
actionib⁹ se polluunt. ⁊ sup hoc
inductam iudicii retributi posse
diffidunt. / ⁊ sepe cū bene uiuere
negligunt. etiā psequente nullo
usq; ad ꝓfidiam delabunt̄. Hā qui
immunere destructū iudicii non
credunt qui multe se peccare sus
picant̄. / quo pacto ꝑ ē ꝑ ducti fi
deles possunt. / fide quippe pdidit
se. / ē incorrectis malis opibus dig
na supplicia reddi posse non credit.
Quia ḡ digna fidei opa seruare con
tempnunt. / etiā pdunt fidē qm
tenere uidebant̄. Sup quos bene
ppheam subiecim spetie immuta
destruentiū uerba memorant̄.
Aquib⁹ scalicet dicit̄. Ex anne ex
anante. / quo usq; ad fundamentū.
Paulus quippe ait. fundamentum
enī aliud nemo pōt ponere ꝑter
id qd̄ positum est. / qui ē xp̄s ihc.
Inimici ḡ destruentes usq; ad fun
damentū ierusalē exinaniunt. /
quando quisq; spē accepte fidei
destructo p⁹ edificio bona opa. sola
detrahē quoq; exhauriunt religio
nis. Sic enī sup fundamentū fabri
cat. / sic sup fidem opa construunt.
Usq; ad fundamentū ḡ exinanisse.
ē euerso bene uiuendi ope etiam
robur fidei dissipasse. Hinc etiam

aduudeam p̄ ieremiā dicit. ſuū q̄q;
memphevſ et tafnīſ. uſq; aduerticē
conſtupauerunt te. Vſq; aduerti
cē quippe conſtuprare. / ē p̄ ma
le op̄ationiſ uſum etiā in ipſa fidi
ſublimitate corrumpi. Iā enī ne
quiſſimi ſp̄c unū cuiq; animā inpia
uſ opibuſ inuoluunt. ſ⁊ integrita
tem fidi uiciare non poſſunt. / q̄ſi
adhuc inferiora membra polluunt
⁊ aduerticē non pungunt. Auſ
quiſ autē in fide corrumpit. / iā uſq;
aduerticē conſtuprat. Oſ alignuſ
enī ſp̄c quaſi abinferioribꝰ mbriſ
uſq; ad ſūma pringit. / quando ac
tuā uitā polluenſ. caſtam celſitudi
nem fidi diffidentie corrupit mor
bo. Auia q̄ cuncta hec humaniſ
ocliſ abconſa ſunt. ſ⁊ duuinuſ optu
tꝰ patent et multi in hac domo fi
di ſine fide moriunt. / ducat̄ recte.
Ait impioſ p̄cuſſit eoſ in loco uidē
tium. Hoſ enī ſe in eccl̄a hominibꝰ
oſtenduntē. / ſ⁊ quia diuina uidici
a latere non poſſunt. quaſi impu
ferunt. Auibꝰ hoc magiſ adſupli
cii cumulū creſcit. qꝰ unuſquiſq;
eoꝝ in eccl̄a fidelibuſ admiratuſ.
uitatē fidi ſciendo contempnit. /
atq; eo grauior ictꝰ ſequit. quo p
exempla rectoꝝ etiā bene uiuendi
exſcientia comitat. Auod enī eiſ
in recti ac fideleſ frēs oſtenduntur. /
tot uiuentiuꝰ uidicio teſtibꝰ impug
nant. Sciunt q̄ qd ſequi negligit. /
unde et apte ſubiungit. Auaſi
de induſtria receſſerunt abeo.

Sciendū quippe ē qd̄ peccatū tribꝰ
modiſ admittit. Nam aut ignoran
tia. aut infirmitate. aut ſtudio
p̄petrat. Grauiū quidē infirmitate
quā ignorantia. / ſ⁊ multo grauiū
ſtudio q̄. infirmitate peccat. Igno
rantia paulus peccauerat. / cū di
cebat. Auiꝰ fui blaſphem et p̄ſe
cutor. et contumelioſꝰ. ſ⁊ miām
conſecutꝰ ſum. / quia ignorans fe
ci in incredulitate. Petruſ ū in in
firmitate peccauit. q̄ndo in eo
robur fidi qd̄ dño p̄hibuit una
uoce puelle concuſſit. / ⁊ dñm quē
corde tenuit uoce denegauit.
Sed quia infirmitatis culpa ⁊ ig
norantie eo facilius ueniē quo non
ſtudio p̄petrat. Paului quē ignora
uit. ſciendo correxit. / et Petruſ mo
tam et quaſi areſcentē iam radicē
fidi lacrimuſ rigando ſoluauit.
Ex induſtria q̄ peccauerunt hi de
quibꝰ ipſe p̄ſe magiſt̄ docebat.
Si non uenuſſem et locutꝰ fuiſſē eiſ. /
peccatū non haberent. Hunc autē
excuſationē non habent de pec
cato ſuo. Et paulo p̄ꝰ. Et uiderunt.
et oderunt. et me et patrē meū.
Aliud ē enī bona non facere. aliud
bonoꝝ oduiſſe doctorē. / ſic aliud ē
p̄cipitatione. aliud deliberatione
peccare. Sepe enī peccatū p̄cipi
tatione cōmittit. / q̄ꝰ tam conſiliū
⁊ deliberatiōē dampnat. Et infir
mitate enī pleriūq; ſolet accidere
amare bonū. / ſ⁊ implere non poſ
ſe. Ex ſtudio ū peccare. / ē bonū

nec facẽ nec amare. Sic ꝯ gñ nũ
q̃. grauũ ẽ peccatũ diligere q̃.
p petrare. / ita nequuus ẽ odiſ
ſe uſuriã q̃. ñ ferulſe. Sic ꝯ gñ
nulli in eccl̃a. qui ñ ſolũ bona
ñ facium ſ; ⁊ p̃ſecuũ. / ⁊ que
ipſi facere negligunt etiã in
aliſ deteſtanẽ. Non peccatũ
ſcilicet ñ ex infirmitate. ſt̃ ig
norantia ſed ſolo ſtudio p petrat. /
qua uidet ſi uellent implere
bona nec tam̃ poſſent eaque
inſe negligunt ſatum in aliſ
amarent. Si enũ ea ipſi ſt̃ ſolo
uoto appeterent. / facta abali
ſ non odiſſent. Sed qua bona
eadẽ audiendo cognoſcunt. u
uendo deſpiciunt. animaduer
tendo p̃ſecuũ. / recte ducẽ. Qa
ex induſtria receſſerũt ab eo.
Vn ⁊ apte ſubiungit. Et om̃s
uaſ ei intelligere noluerunt.
Non enĩ ars infirmitate non in
telligunt. ſ; intelligere noluer. /
qa ſepe que facere deſpiciunt
etiã ſcire contẽpnũt. Qa enĩ ſcp
tũ ẽ. ſeruuſ neſciens uoluntatẽ
dñi ſui. ⁊ faciens digna plagis
uapulabit paucis. ⁊ ſeruus ſci
ens uoluntatẽ dñi ſui. ⁊ ñ faciens
uacta eam uapulabit multis. /
impunitatẽ peccandi eriſtimant
remediũ neſciendi. Qui nimirũ
ſola ſuꝑbie caligine tenebreſcũt /
atq; ideo non diſcernũt quia ali
ud ẽ neſcire. aliud ſcire noluiſ
ſe. Neſcire enĩ ignorantia ẽ. ſcire

noluiſſe ſuꝑbia. ⁊ tam magis ei
excuſationẽ non poſſunt habere
qa neſciant. / qm magis eis etiã
nolentib⁹ opponit̃ qd cognoſcant
Vn p̃ſalemonẽ ducit̃. Humq̃d non
ſapientia clamat. ⁊ prudentia
dat uocẽ ſuã. In ſũmis excelſis ſu
per uiis ⁊ ſuꝑ uiã ~~ubi tem~~ paliũ ſtans. Tranſiens
forte ſſe p uiã ubi templi cui ei
ignorantia p̃ſam. / ſi hec eadẽ
ſapientia in ſemite angulis eſſet
ſet. Inueſtiganda fuerat. / ſi occul
ta ee uoluiſſet. Sed p̃q̃. incarna
tionis ſue myſteria publice oſten
dit. p̃q̃. humilitatis exempla
ſuꝑbientib⁹ p̃buit. ſe ipſã nobiſq̃
ſi tin ſeuntib⁹ in medius ſemitis ſi
xit. / ut uidet in eã q̃. querẽ nolũ
impugnam. / ⁊ quã tranſeuntes u
dere negligim tangam offendẽtes.
Vocat itaq;. Om̃s uaſ ei intelligẽ
noluerũt. Via quippe ẽ incarnate
ſapientie om̃s actio q̃. tempalit
geſſit. / uie ei ſ; uiuendi ordines. /
quaſ ad ſe uenientib⁹ ſtruxit. Tot
itaq; ad ſe uenientib⁹ uaſ p̃buit. /
quot bene uiuendi exempla mo
ſtrauit. Humilitatis ei ꝑpha uaſ
aſpexerat. / cui ſuſ purabat duces.
Immandatis tuis exercebor. / ⁊ con
ſidabo uaſ tuaſ. Hunc rurſũ de
uno quoq; uiſto dicit̃. / qui curat
ut p̃cepta gradiat. dño
gſſus hominis diriguntur. / ⁊ uiam
ei cupiet numſ. Qua q̃ ſuꝑbiq̃;
humilitatis dñice facta ẽmpnũt /

recte dicit. Vias ei intelligere no
luit. Vie enī ifte uisione desperte
sunt. / sed intellectu reuerende. du
ud quippe ē in eis qđ cernit. / alu
ud qđ exspectat. Quid enī in hac
una aliud quā dilectionē spūa.
ludibria. morīq; inuenīt oculis
ostendit. Sed ꝓhet infima transit
ad sūma. / ꝓhet dedecora que ꝓce
dunt. ēma nob ꝫ glōsa pollicet.
Viderunt ꝫ supbi uias dñi. sed in
telligere noluerūt. / quia dū abie
cta que in se ille ostendunt despici
unt. ꝓ duderunt ista sublimia q̄
ꝓmittunt. Vias itaq; dñi intelli
gere. ē ꝫ humilit tolerare in sitio
ria ꝫ pseuerant exspectare man
sura. ut exemplo dñico ēma que
rat glā. ꝓbris tēpalib cōpata. /
ꝫ non qđ hic quisq; tolerat. fm id
qđ exspectat emendat. Adhet ꝫ
supbi clausos oculos tenuerūt. / qua
dū in glā ꝓsentias urgē supbiūt. hu
miliatis dñice celsitudinē nō ui
derūt. Cum enī intelligentie hu
miliras aprit. / superbia abscondit.
Nam secretū qđdā pietatis ē. / ytin
tw mūd ad illud animū ꝑuenit. q̄n
tomagis untumescit. / qua eo ipso
sibi as repellit. quo insanī inflatur.
Sequit. Vt ꝑuenire facerent ad
eū clamorē egenu. / ꝫ audiret uo
cē paupum. Cū enī inuisti supbi
unt. / clamant ad dñm hi qui ab
ipsis supbientib oppmunt. Vel cer
te idcirco dicit qđ ad dñm fleerunt
clamorē paupum ꝑuenire. / qa ulti
cadentib un eor loco pauper ideſt spū humiles
ipsi ferisse referunt. / eo uidel locu
tionis genere quo pugnare castra
dicūm quia pugnat exilius. Vel cer
te qa cuncta que supi ducta sunt
referri etiā ad rectores ecclāsticos
possunt qui relicto p̄dicationis
officium studio sub occasione regi
minis terrenis negotiis inuoluunt. /
apte subiungit. Vt ꝑuenire face
rent ad eū clamorē egenu. ꝫ audi
ret uocē paupum. / quia nimiru
dū ipsi curis sclāribus occupati p̄di
cationis officiū deserunt. gregem
subditū inquerelax prumpe cla
morē compellunt. / ut quasi ure
un quisq; subiectus de una fidei
pastoris in murmuret. / cur tenear
magistri locum qui non exercet
officium. Quāuis fortasse meli ꝑu
morē potentium supbia uideoꝝ. ꝫ
ꝑ clamorē paupum desideria gen
tium figurant. sic attestante ueri
tate ꝑ epulantē splendide diuite
udaicus ppls designat. copiam
scilicet legis non ad necessitatis. sa
lutis. sꝫ ad pompā elationis assumēs. /
atq; in p̄ceptoꝝ ubis non semetipsū
ordinate reficiens. sꝫ iactantē ostēn
dens. sꝫ ꝑuulneratū labanū qui un
pretat aduc forma ppli gentilis
exp̄mit. / quē diuinū aduersorium
tantomagis elegit. quantomū de
suax uirtū facultate confidit. Qui
paup ꝫ plenus ulceribus ee describit. /
quia gentilitas corde humilis. pec
catoꝝ suoꝝ aprit confessiones. Nam

.D. m.

Subrogam. ēt qua hoc exc. casu facti ē

sic unumquemque abuitmis trahit uir ī
cute. ita unconfessione peccati du
unpublicū secreta panduntur quasi
mali humores sauscrib⁹ uitamus fora
prumpunt. Illus g̃ peccatib⁹ pau
pum clamor audit. quia dū uidi
gt dñm supbiunt. addñm uota gemi
tuum puenerūt. Jn ce mox hec ip
sa immensa ac pfunda iudicia phe
rescens. ñ ea curet ratione discute.
sy admiratione uenerari. atq; ait.
Ipso enī concedente pace. quis ē q̃
condempnet. ac quo absconderit
ultū suū. quis ē qui contemplet
eum. Nemo g̃ discutiat. cur flamme
iudaico pplo ducto in infidelitate
gentilitas iacuit. y cur ad fidē gen
tilitate surgente iudaicū pplm infi
delitatis culpa pstrauit. nemo dis
cutiat cur alius trahat ad domo. ali
repellat ad merito. Si enī gentilita
tē muratis assumpta. ipso conce
dente pacem quis ē qui condempnet.
Si iudeam obstupescis pdamnat. ac q̃
absconderit ultū suū quis ē qui ē
templet eum. Itaq; y siliū summe
ac occulte iuitumis satisfactio sit
apte racionis. Jnde in euglio dns
cū de hui rei causa loqueret ait.
Confiteor tibi dne pat celi ac terre
qui abscondisti hec a sapientibus
y prudentib; . y reuelasti ea par
uulis. Ita pat. atq; mox tanquā
ratione quanda absconsionis ac
reuelationis aduungens ait. Qua
sic fuit placitū ante te. Quib⁹ num
rum ubis exempla humilitatis ac
cipim. ne temere discute supna
consilia de aliog uocatione. aliog
ū repulsione pspiamur. Cū enī utra
lisy utrūq; non mox ratione red
dit. sed sic dō placitum dicit. hoc
udet ostendens. quia in uistū ē
non potat qd placuit uisto. Jnde
ē in unumquemq; mercede laborantibus
redditus. cum quosda operarios ine
qualis in ope equaret unp̃ muo. q
plus in mercede quereret. qui labo
ri ampli insudasset. ait. Honne
ex denario conuenisti mecū. Volo
aut huic nouissimo dare. sic ytur.
Aut non licet m qd uolo facere. Jn
cunctis g̃ que facti disponunt ap
ta causa rationis ē. occulte iustic
uoluntas. Ducat itaq;. Ipso enī conce
dente pace. quis ē qui condempnet.
Ex quo absconderit ultū suū. qs ē
qui contemplet eū. Et quia sicut
numa sic maxima. sic singla ds iu
dicat. sic cuncta. apte subiungit.
Et sup omīs gentes. et sup omīs homi
nes. Desi apte ammoneam in intende
re qa hoc iudiciū qd sup unā gentē
describit. etiā sup omīs hominēs
in uisibili examinatione celebrat.
ut ali repellat. ali eligat occulte.
sy nulli in uiste. Hoc g̃ qd in maxi
mis fieri cernimus. etiā in nob⁹ sin
gulis caute timeam. Sic enī intendat
diuina iudicia sup unā animā sic
sup unā urbē. sic sup unā urbe sic sup
sic sup unūsā generis humani
multitudinē. qua ē sic intendit
dns singlis ac si uacet a cunctis. e

Junā gentē. sic sup unā gentem

sic simul intendit oīb⁹. ac si uacet
a singlis. Qui enī oīa administra
do implet. & regit implendo. nec
unū solo de ē cū disponit unū. nec
unū de ē cū disponit unūsq; Lū
cta scilicet naturę suę potentia
quę op⁹ē. Ad g̃ muniū. qa non
angustat⁹ intentus qui op⁹ē q̃ntus.
Dicāt itaq; q̄ a hoc suptile iudiciū
exterret & supę gentē. & sup oēs
homines. Qa g̃ de specie transiunt
ad genus. nunc de genere se con
uertit ad speciē. & q̄d uidea ꝑ ꝑ
mittat⁹ ostendit dicens. Qui reg
nare facit hominē ypocritā ꝓ ꝓ
peccata ꝑpli. Verū nāq; regē supę
se uidra regnare noluit. & idcir
co exigentib⁹ meritis ypocritam
accepit. sic ipsa quoq; ueritas in
euāgio dicit. Ego ueni in nomine
patris mei & non accepistis me. si
alī uenerit in nomine suo illū ac
cipietis. & sic Paulus ait. Deo q̃d
cariatē ueritatis non receperunt
ut salui fierent. ideo mittit illis
dš operationē erroris ut credant
mendacio. Ineo g̃ q̃d ducit qui reg
nare facit hominē ypocritā ꝓ ꝓ
peccata ꝑpli. ꝑ ipsum omnium
ypocritarū cap̄ antichr̄m designa
ri. Seductor quippe ille tunc sci
tatē simulat. ut ad iniquitatem
trahat. Sed ꝓ ꝓ peccata ꝑpli reg
nare ꝑmittit. quia nimirū tunc
ipsi sub ipsi regimine ꝑ ordinant⁹
qui digni ei dñi ante scla ꝑsentant.
qui peccatis subsequentib⁹ exigūt
ut subillo iudicij ꝑ currentib⁹ dispo
nant⁹. Ad g̃ nunc antichr̄s sup impi
os regnat. non ē hec iniusticia in
ducantur. sed hec culpa patientis. Qm
uis pleriq; & ꝓncipatū illū non iudi
cent. & tam ei ꝓncipatui peccato
rum condītione deseruiunt. qua
& quē dñantē sibi minime conspi
cunt. eū ꝑculdubio puersę uoun
do uenerant⁹. An non ei membra sē.
qui ꝑfictam sc̄itatis speciē appe
tunt uideri q̃d non sunt. Iuę nāq;
ꝓncipalē ypocrisin sumet. qa cū
sit dampnat⁹ homo & nequā spūs
dīm se ee mentit⁹. sed ꝑculdubio ei
nunc corpe ꝓdeunt qui unusquis
q; res suas sub regimine sacri honoris
abscondunt. ut ꝑfessione uideri
appetant q̃d op⁹ib⁹ ee recusant.
Qua enī sc̄ptī ē. omis qui facit pec
catū seruus ē peccati. quanto nē
liberi ꝓpagum ꝓuersa quę uolut.
tanto ei seruitio obnoxi⁹ obligant⁹.
Sed null⁹ qui talē rectorē patit⁹ eū
quē patit⁹ accuset. qua nimirum
sui sunt merita. ꝓuisi rectoris sub
iacere demoni. Sulpā g̃ ꝓpi magis
accuset opis. quā iniusticiā gubnan
tis. Scptum namq; ē. Vado tibi re
gi in furore meo. Quid g̃ illos nob⁹
pre ee despicim⁹. quoy sup nos regi
men ex dī furore susceptum⁹. Sig
nascente dō secm̄ nīa merita rec
tores susceptum⁹. multoy actione col
lugim⁹ quod ex nīa estimatione pen
semus. quia pleriq; & electi sub
iacent reb⁹. Sn & dauid saule

ulnera

.D.M.

ptulit. / sed subsequente culpa
adultiu pdiuit. qua dignus fuit
tunc qui tanta p̄ posse aspirare
premeret. Sic q̄ secdm merita sub
dit⁹ tribuunt p̄sone regenti
um. ut sepe qui uidet bonis
accepto mox regimine p̄muteṁ. /
sic septua sacra de rode saule
mutauit. Vnde sept̄u ē. Su ēs
panulus inoctis tuus. / caput re
constitu untribus isti. Sic pqua
lnamb⁹ subdit⁹ disponunt acta
regentiu. / ut sepe p̄ magregis enā
uere boni delinquat unta pasto
ris. Sue enī dō attestante laudat
alle supnoz mysterioz conscius
dauid ppha. tumore repenti
no inflatus pplm numerando
peccauit. / ce tamen unducta m
ppls dauid peccante suscepit.
Sur hoc. Qua udelicet secdm me
ritu plebiu disponunt corda rec
toz. Iustus ū iudex peccantis uici
um ex ipsoz animaduersione cor
rpuit. / ex quoz causa peccauit.
Sed quia ipse sua sciuce uolun
tate supbiens a culpa alienus n̄
fuit. / unducta culpe etiā ipse
suscepit. Nam ira seuiens que
corpalit̄ pplm p̄culit. / rectore
quoq; ppli unimo cordis dolore
pstrauit. Certū ū ē qd̄ ita sibi in
uicē ce rectoz merita connectan
t̄ ce plebium. ut sepe ex culpa pa
stoz deterior fiat unta plebiu. / ce
sepe ex merito plebiu mutet̄ iu
ta pastoz. Sed quia rectores ha
bent iudicē suū. / magna cautē
la subditoz ē. non temere unta
iudicare regentiu. Hec enim
frustra ps̄emet ipsū dns ēs num
mulatioz fidit ce cathedras sue
dentiu columbas eiciet. nunq̄
significans quia p̄ magistros q̄de
unta iudicat plebiu. s; ps̄emet
ipsum facta examinat magistro
quāuis etiā subditoz uita que
á magistris m̄ ot dissimulant iu
dicari ot nequeunt. ei peculdu
bio iudicio reseruant. Igit̄ dum
salua fide res agit. / utrum sit
meritu si quicq̄d ponis ē tolerat.
Debet tamen humilit̄ suggeri /
si fortasse ualeat qd̄ displicet
emēdari. Sed curandū sumope
ē. ne in supbiam transeat uitta
e inordinata defensio. ne dum
structudo incaute diligit̄. ipsa nu
gitra rectitudinis humilitas am
ittat. / ne eū sibi quisq; pre ē de
spiciat. quē fortasse contingit
ur in aliqua actione rep̄hendat.
Comit̄ hunc tumore supbie subdi
toz mens ad custodia humilitat
edomat̄. / sum sumitas ppa incer
sam attendit̄. Nam uires mās
ueracit̄ examinare negligim. /
ce quia de nob fortiora creduṁ ad
circo eos qui nobis p̄lati sūt distri
cte iudicam. Quo enī nosmet nu
nus agnoscim. / eo illos quos rep̄hen
dere nitiṁ plus undram. Omu
nia enī hec mala sunt. que sepe

d. 9.

asubdtis unplatis. sepe aplatis
insubditis cōmittunt. quia ꝙ os
subdtos hi qui psunt mutant. ipsi
s sapientes arbitrant. ⁊ nursū
qui subiecti s rectoꝝ suoꝝ actu
ones iudicāt. ⁊ si ipsos regimun
cuā tene contingēt se poti se age
meli putant. ⁊ in pleriq; fit ut
a rectores nūi prudentē ea que
agenda s iudicat. quia eoꝝ octos
ipsa nebula elationis obscurat. ⁊
a nūq; si qui subiecti ē hoc cū plati
a pro qd illa que iudicauerat
ppetrat. saltum quia iudicauit
erubescat. Igit sic platis curan
du ē ne eoꝝ corda estimatione
singularis sapientie loc supior
extollat. ita subiectis puiden
du ē. ne sibi rectoꝝ facta dis
pliceant. Si aut magistroꝝ uita
uue reprehendit. ⁊ oportet ut a
eos subdti etiā cū displicet ue
nerent. Sy hoc solleti intuen
du ē. ne aut que uenerari
nece ē imitari appetas. aut q.
imitari despicis uenerari contē
pnas. Supbis a enī ua tenen
da ē rectitudinis a humilitatis. ⁊
ut sic reprehensibili magistroꝝ fac
ta displiceāt. quatenꝰ subdtoꝝ
mens aseruanda megistri reue
rentia non recedat. Ad bene noe
de ebriato exprimit. ⁊ cui nuda
uerecūdiora boni filii auersi ue
niendo tegēt. Abusari quippe
dicim qd reprbam. Aliud ē a qd
filii uerecunda patris subiecto
pallio dorsis aūsi uenientes opi
unt. ⁊ n qd bonus subdtus sic ꝓpo si
toꝝ suoꝝ mala displicet. ut tam
hec abaliis occultent. Opimū
aūsi n deferūt. ⁊ qua iudicantes
factū ⁊ uenerantes magistriū no
luit uideri qd tegūt. Sūt u n nul
li qui sr parū qd de spiritali cuer .d. 07.
satione incohāt. cū rectores suos
tempalia age a terrena ē sidam. ⁊
mox ordinē supne dispositionis
accusāt. ⁊ qd neqq. bene ad regen
du plati s. p quos conūsationis
infirme exempla monstrant. Sy
hi numirū du tempare se arectoꝝ
suoꝝ reprehensiue negligūt. ⁊ cui
pe sue exigentib⁹ meritis usq; ad
reprehensionē conditoris exceduīt.
Sūm pfecto dispensatio inde abhu
milib⁹ recti agnoscit. unde abela
tis non recte iudicat. Qua enī
potestas regiminis ministrari n
pot sine studio cure tempalis. ⁊ ali
quando omps ds mira dispensa
tione pietatis. ut tene spiritaliū
mentes a terrena cura disiuncte sit.
on regiminis duris ac laboriosis cae
dib⁹ inuungit. ut tanto ille ab hoc
mundo securi lateant. quanto he in
timis sollicitudinib⁹ libent elabo
rat. In exhibitione quippe suscep
ti oneris ipsis quoq; utilitatib⁹ sub
dtoꝝ dure uite s mundane seruu
mus. ⁊ sepe ut ductui ē misericoes
ds quo suos tenere diligit. eo sol
licite ab rectus a uitib⁹ abscondit.
Ham a pleriq; pat familias adeū

fuerit facta, qd dudū fieri subiecti arguebant. ⁊

laborē seruos dungit. aquo supale
filios suspendit. ¶ unde filii sine
uexatione decori s. unde seruii in
puluere fedant. Ad q. recte in
ecclā ꝙ diuina agū. ipsa tabna
culi constructio signat. Domo
ysen quippe ꝓcepit diuina uoce
ut adregenda unā scā scoꝝ ex
byſſo cocco atq; iacineto uela tex
antē uisuq; ē ut adpregendū
tabnaculū uela cilicina ꝙ pendē
pelles extenderet. ¶ que nimiū
pluuias. ut uentos. ut puluerē
tolerarēt. Quod g ꝓ pelles ꝙ cilicia
quib⁹ tabnaculū tegit. nisi grossas
hominū mentes accipim⁹. que ali
quando inecta occulto dī iudicio
q̄uis dure sint ꝑsentiū. Que q̄a
seruare curas tempalib⁹ non amēt. ¶
oportet ut temptationū uentos ꝙ
pluuias ꝺ huⁱ mundi contricta
tib⁹ portent. Quod ꝙ ꝓ iacinctū
coccū byssū q; signat. nisi scoꝝ
una ténera sed clara. que dū cau
te unā tabnaculo subcilicijs ꝙ pelli
bus abscondit. sua unicā pulchri
tudo seruat. ¶ Ut enī inuisibilia
tabnaculi byss⁹ fulgeat. cocc⁹ cho
ruscet. iacinct⁹ ceruleo colore re
splendeat. ¶ desup pelles ꝙ cilicia
umbres. uentos. ꝙ puluerē portat.
Qui g magnus uirtutib⁹ in sce ecle
sinu ꝓficit. ꝑpositoꝝ suoꝝ una
despice non debet. cū uacare
eos reb⁹ actionib⁹ uideat. ¶ quia hoc
qđ ipsi securi in tuta penetrant.
ex illoꝝ adiumento ē qui contra

ꝓcellas huⁱ seculi ecclī laborant. Q
enī candoris sui grām retinet. si
byssum pluuia tanget. Aut qđ
fulgoris atq; claritatis cocc⁹ ꝙ iac
inctus ostendet. si hec susceptꝑ pul
uis fedaret. Sic g desup tecta
cilicii foris ad puluerē. sic inte
rior color iacincti in apt addeco
rē. Ornet ecclām qui solis rebus
spīalib⁹ uacant. ¶ regant ecclām
quos ex labor rerū tēpaliū non
grauat. Hinc q. g una rectore suū
actiora gerentem murmuret. ¶
is qui unita scām ecclām iā spīali
ter fulget. Si enī ru secure uni
ut cocc⁹ rutilas. cilicijs quo prege
ris cur accusas. Sy aquib⁹ da
querit qa dū sabtum puluinare
subditoꝝ rectores numis tempa
lib⁹ curis inseruiūt. ¶ plerīq; inecta
eoꝝ exemplo detererescūt. Qd ue
rum ualde ē quis abneget. cū
curari apastorib⁹ terrena q. cele
stia sollicitū uidet. Sy neq; hec in
iusta sūt. ¶ sic supi ducim⁹. Qui res
ꝑsidentiū. uncta subditoꝝ mentia
disponunt. Occulte namq; ex spo
te ꝓpetrate culpe exigūt. ut pia
apastorib⁹ exempla ꝑbeant. ¶ qua
ten iusto iudicio is qui de uia dñi
supb⁹ excorbitat. inuia qua gradī
etiā ꝓductiū pastoris offendat.
Sin ꝓpham quoq; ꝓnumiamus
studio dicit. non maledicamus
uoto. Obscurent occli eoꝝ ne uide
ant. ¶ ex dorsum illoꝝ semp incur
ua. Ac si dicat. Qui humane une

accionib' quasi p̄uidendus tuneri
bus p̄ fuit. uerritus luce non habe
ans. ut & qui secum̄ subdit. un
quitatē suas oneribꝫ incuruati
omnē statū rectitudinis amittāt.
Ad factū p̄culdubio unūdra no
uum. cū in ipso redemptoris nr̄i ad
uentu pharisęoꝝ turba atq; sac
dotū auero lumine mentis occa
dauit. & ꝓpositoꝝ exempla q̄
dens in infidelitatis tenebris ꝑdis
erauit. Sy queri racionabilit
pot quom̄ hoc loco dicit̄ qđ regna
re ypocritā dns facit. cū de
hac re specialit̄ ꝓpheta queri
tur dicens. Ipsi regnauer̄ & non
ex me. principes extiterūt & ñ cog
nou. Quis enī recte sentiens di
cat. quia facta dns qđ minime
cognoscit. Sy quia scire dī app
bare ē. nescire repbare. unde qđ
dā quos repbat dicit. nescio uos
unde sitis. discere discedite ame
oms qui operamini iniquitatē. &
aliquando face dī ē. id qđ fieri phi
bet ut ascendo p̄mittit. unde & re
gis egypti cor se obdurasse asserit.
quia uidel obdurari p̄misit. uno
modo ypocritas dns & regnare
facit & nescit. facit sinendo. nescit
repbando. Sn nescit ē. ut ad eme
qđ in hac uita concupiscit. p̄ uo
luntas unima requrat. Quā cū hu
mani cordis auris pene appetit.
fiat. quia hec non uerbis. sed rebus
sonat. Loc̄ g regimus cū regen
dus offertur. inse p̄ nescit ē ut qsq;
discutiat si loco uita congruat. si ab
honore actio non dissentit. ne iu
stus omiū rector eo p̄ tribulatione.
p̄ces non audiat. quo ipsa quoq;
ei de quo tribulatio orit̄ exordia
honoris ignorat. Explicit liber vice
simus quintus. Incipit Hystoria
libri uicesimi Sexti.

Quia g ego locut̄ sum ad dn̄.
ut quoq; non phibebo. Si erra
ui tu doce me. si iniquitatē locut̄
sum ult̄ non adda. Humqd aut dns
expetit eam. quia displicuit tibi.
Tu enī cepisti loqui & non ego. Ad
siqđ nosti meli. loquere. Siri utiq
lugentes loquant̄ m. & ut sapiens
audiat me. Job aut stulte locut̄ ē.
& uba illi non sonant disciplinam.
Tat m. pbet̄ iob usq; ad finē. Hedē
sinas ab homine iniquitatis. quia
addidit sup̄ peccata sua blasphe
miā. Int̄ nos unitum confringat̄. & eūc
adiuduciū p̄uocet sermonib' suis dn̄.
Igit̄ heliu hec rursū locut̄ ē. Humqd
equa tibi uidet̄ tua cogitatio. ut
dicerel iustior dō sum. Dixisti enī.
Non tibi placet qđ rectū ē. & qđ tibi
p̄derit si ego peccauero. Itaq; ego
respōdebo sermonib' tuis. & amicis
tuis tecū. Suspice celū & intuere.
& contemplare etheria qđ altiora sūt
te. Si peccaueris qđ ei nocebis. Et
si multiplicate fuerint iniquitates
tue. qđ facies contra eū. Porro si iu
ste egeris qđ donabis ei. aut quid
de manu tua accipiet. homini
qui similis tui ē nocebit impietas

tua / & filiū hominis ad uuabit
uistucia tua. Ppt multitudinē ca
lumpniarū clamabunt. / ululabūt ppt uim brachii tyranno.
Et non dixit ubi ē ds. qui fecit me.
qui dedit carmina in nocte. qui do
cet nos sup iumenta terre. & sup uo
lucres celi erudit nos. Ibi clama
bunt & non exaudiet ppt superbiā
malorū. Non q̄ frustra audiet
ds / & omps singlorū causas intue
bit. Ecclā cū dixerit non considabit /
iudicare cū eo & exspecta eū. Huic
enī non indignet furore suū / nec
ultiscat scelus ualde. Ergo iob frus
tra aperuit os suū / & absq; scientia
uerba multiplicauit. Addens q̄q;
helihu het locutus ē. Sustine me pau
lulū / & indicabo tibi. adhuc enī ha
beo q̄ pro deo loquar. Repetā scientiam meā a principio / & operatorē meū
probabo iustum. Vere enī absq; men
dacio sermones mei / & perfecta scien
tia probabit tibi. Ds potentes nō abi
cit / cū & ipse sit potens. Et non sal
uat impios / & iudicium paupib; tri
buit. Non auferet a iusto oculos suos /
& reges in solio collocat in perpetuū.
& illic erigunt. Et si fuerint inchate
nati. & uinciant funib; paupertatis / in
dicabit eis opa eor & scelera eor q̄a
violenti fuerunt. Revelat quoq;
aurē eor ut corripiat / & loquet ut
reuertant ab iniquitate. Si audierint
& obseruauerint / cōplebunt dies suos
in bono. & annos suos in gaudio. Si aut
non audierint / transibunt p gladiū
& consumēt in stultitia. Hortet in
tempestate aīa eor / & uita eor in
effeminatos. Eripiet pauperē de
angustia sua / & revelabit in tribula
tione aurē suā. Et saluabit te de ore
angusto latentis latissime & non hab
ens fundamentū subter se. Requies aut
mense tue erit plena pinguedine. Cau
sas tam quasi impii iudicata ē / cau
sam iudiciūq; recipies. Horret q̄ su
per ira. ut aliquē opprimas / nec mul
titudo donor inclinet te. Deponet
magnitudinē tuā absq; tribulati
one / & omnes robustos fortitudine ap
prehendas nocte / ut ascendant ppli
pies. Cauere ne declines ad iniqui
tatē. Hāc enī cepisti sequi
pt miseriā. Explicit ystoria.
Incipit liber vicesimus sextus.
Et locutus iob suos hoc ar
rogantes suum habere ut
alia ppium solent / q̄s aba
diuorib; suis ne q̄d forte esse
inordinatū dixerint nūc
requirunt cū se laudabiliter aliq̄d
dixisse cognoscunt. Nec indelicet
factum / non quo de dictis suis am
bigant / & quo abundantiā iudi
cio fauores querunt. Nam tunc in
ueniri facile poterit quo animo
p̄ contenti / si quis q̄. cū eor bona
laudat. etiā mala reprehendat. Ser
uū quippe ē quia sic inflammat lau
dib; ita correptionib; inflamant /
& aquolibet se & iuste reprehendi
despiciunt. moxq; in malis suis fo
mitē defensionis exquirunt. Quo

m g debonus suus humilit ambigit.
qui mala sua defendē etiā pūse
moluntē. Iue uero ē humilis in
bonis. qui non ē defensor unmali.
Iam qui de malis suis arguit ē. etia
iba arguentis accendit. quando
debonus suus quasi humilit imubat
pt phumilitatis uocē ornari ap
petit non doceri. Helui naq; uitā
arrogantiū signans pq. multa
.b. 9. uana ē sublimia umulti. ecce in
uerbis formā humilitatis assumat.
y equitate ppositā sub quadā dis
cipulat imagine beatū iob alloq̄t
dicens. Qua ego locut sum addā
te quoq; non phibeo. si etiam tu
doce me. Si unquitatē locut
sum. ultra non addā. Sic sepe ē
tingit ut bona loquant ē mala.
multa helui forcia paulo supi se
ducisse meminerat. ē securus
idcirco ne forte errauerit req
rebat. Heq; enī requireret. si se
errasse credidiss. Ist naq; uitā du
ci ppa arrogantiū fraus. ut nūc
de errore requirere studeant.
quando se nouerint non errasse.
Qui rursū requirere ut argu de
errore despicit. si quando se er
rasse ueracit p cognoscit. Non
enī ē ut uideri humiles appetit.
y nūc reprendo speciē humilita
tis assumit. quando de ipsa magi
requisitiōe laudant. Sy quia om
nino difficile ē ut superbia que regnat
in corde nī erupat in uoce. audito
res arrogantiū si eos ducta paulip.
tacitā exspectam atq; consideant.
cui corda illos subsequēta iba
manifestant. Unusquisque mor
ti nō possit in ipsa humilitatis ima
gine. q. speciē sumit. Superbis
enī mentib humilitas alta ē. ē
cū ei conscendē altitudinē ambit
lassatis animi gssib quasi achuosi
atq; aspi tuneribus delabit. Alienū
ē scilic qd uideri appetit. y idcir
co ei imagini diu inherere neqq.
possit. Graue pōd estimāt cū ea
salte speciē pati. y quousq;
hāt abiciāt unumqdā in corde pa
ciunt. quia uidel elationis usu
male dominatis deseruit. atq; ei
impio semetipsos quales sint pdē
cōpellit. ne diu possint uideri qō
ñ sint. Yn helui quoq; pq. de erro
re doce se petit. pq. unquitatē
non se ultra locutum pmisit. su
bito abhumilitatis specie adiba
tumide causationis exclusit. Hā
subdidit dicens. Huqd ate ds ex
peti eā. quia displicuit tibi.
de siducēt. Ego corā dō rationes po
situs sum. cur mihi unquitas mea
ate reprehendit. que constat qd in
iudicio ate non requirat. Recti
uri cū iniuste abhominib impe
rit. adsupnū iudicū recurrit.
Yn y abeo de iob dicit. Ecce incelo
testis mis. ē conci mis in excelsis.
Et qa ei sumopē placē cupiunt.
ei soli testimoniū reqrt. Iusi qq;
qua uitā iustoy deseruit. Sy ñ nūq.
eloquia secunt. cū de suis male

gestus increpant hoc assumunt in
arguntio. defensionis qd iustus pfe
rat cu rectitudine suo puritatis. Vn
eis & consuetudo ita facta e. ut si
quis eos defactis suis arguat. di
magis iudicu quā hominu qrat. Ado enu & cu iam se dapnādo
nouerint iudicari non meruisse.
& iudicari ab hominib erubescut.
Ponit g magis qd n meruisse.
ut hoc mu declinare ualeant
qd erubescut. Cepit qppe e. Vn
quisq; nrm pse rationē reddet
do. Qua g dampnatio tunc uni
cuiq; manifesta e. & unde nu un
iqui colligit ut etiā p̄sa unicui
q; actio sit secura. ne modo quilib
eā iustus arguendo discutiat. aq
constat qd iniudicio alien exultat.
& contra pio conscientie gnde
sibi cferre p̄mium credit. cu de
quib dā m̄ suis inuectis actionib
arguunt. Ponit g ante oculos ee
dis. qua districtu di iudicu tan
to ueri tunc sup eos mucrabit. qn
to nūc actu homine arguente p̄
uenit. & tempale ura sup se luctu
cōputant. p quā se euade eterna posse
supplicia non ignorant. Helu g
typum cunctoz arrogantiu tenens
& magis eligens eterna inuerecunde
petere. q tempalia increpari ducit.
Hinc dr actu ds excepit eam. qa dis
plicuit tibi. Qua u ee culpabilio
res solet hi qui loq in contentione
uehoant. q qui respondent. sub
dudit dicens. Tu enu cepisti loqui
& non ego. Qo se innocentē credi
dit quo pulsat erupit. numqu ne
sciens qua innocentia non rempe
defendit sine ratione. Qd enu ei de
fensionib admiculat. Qd & si
tacentia nulla intulit. recte tam
inchoanti praua respondit. Pq
u in ubis elationis ostendit. exce
ptum subrepsisse ira mne
palliat. atq; infert dicens. Qd si
qd meli nosti siqd meli nosti loqr.
numis hoc ipsum superbisse e. de me
lioris scientia dubitasse. hoc tam.
qd beato iob locu loquendi tribuit
humilitate se exhibuisse iudica
uit. Vn sic iam sup dictu e. qua in
actione arrogantiu omne qd sup
ducto sermone regit. prumpens
rursu in detestione elationis aptit.
caci helihu inuectus. qua mente
beatu iob loqui postulauit. Nam
sequit. Viri intelligentes loquant
mi. uir sapiens audiat me. Iob
aut stulte locut e. uerba illi non
sonant disciplina. Ecce du quasi
humilit beato iob loqui tribuit.
qd intrmisce gestaret apud dicens.
Viri intelligentes loquant mi. de
dignat audelicy si beat iob loqui pre
sumpserit. qui quasi ei intelligere
uba non possit. & quia non solu
adloquendu. sed etiā ad audiendu be
atu iob indignu fuisse iudicauit.
illico adiunxit. Vir sapiens audiat
me. Ac si dicet. Huic loqui inuiste
concedit. qui etiā audire uba sapi
entiu non meret. atq; mox apte

Quātus dū nātat qua meli nosti

quã despecta de illo sentiat manu
festat dicens. Job aũt stultꝰ locutꝰ
est. ce úba illi non sonant disciplinam. Sine disciplina locutũ beatum iob credidit. quia iustũ se in
suis opib⁹ fuisse memorauit. Verũ
forasse heliu diceret. si ea que beatꝰ
iob de se ipso narrauerat. non de
illo hec eadẽ ipse disciplinę auctꝰ
estimasset. Innocentẽ enĩ iob se as
seruit flagellatũ. quẽ dñs etiã phi
buit frustra p̃cussum. Ad q̃ uox
p̃cussi sup̃bu sonuit. que asertio
nia sententis nullatenꝰ discrepauit.
Incauti sũt humiles qui se mĩ dato
illaqueat dũ arrogantiã uitant.
immo mirando supbiũt. quia con
uertatẽ se erigit. q. relinquit. Qui
enĩ necessitate cogente uera de se
bona loquit. tanto magis humi
liatꝰ iungit. quanto ce uertatꝰ soci
atur. An paulus humilis non fuit. q
quando emulatione uertatis contra
falsos aplos tot de se displis fortia
gesta narrauit. Cui numq̃ uerꝰ
tatis umbra excidit. si absconditꝰ do
uorantes p̃ p̃ uaricatores errorꝭ p̃uꝭ
le p̃misit. Sed quia arrogantes iu
ri uneo qd bonoꝝ ducta supbe exami
nant. uboꝝ magis superficie q. rerũ
ordinẽ pensant. heliu beati iob
sententias disciplinã credidit non
sonasse. Qua uero sepe aspritas
supboꝝ usq; adduricia maleducti
onis extendit. iuco cont beatũ iob
quasi addim faciens úba sub ungꝭ
lat mu. p̃bet iob usq; adfinẽ. Ecce

hoc qd quasi de arrogantie tumo
re concepat. nubis etiã maledic
tionis excitat. Sed fortasse benuo
le sum p̃bationis optaret. si testis
se eũ unpbatione iudicasset. Et g
apte malicia ei crudelitatis appa
reat. p̃bari adhuc p̃flagella depc
at. quẽ unꝰ flagella lapsum fuisse
iam queritꝰ. Premisit qd sensit. ut
apti cognosci debeat qd optauit
adhuc ferri postulat. quẽ ia pec
casse sub manu ferientis accusat.
Ppa hec arrogantiũ uota sũt ut
urtã dolentium examinare acri
depcentꝰ. qa quanto sibi metipsis iustio
res sũt. tanto alienis doloribꝰ duri
ores existunt. Nescit enĩ in se pas
sionẽ aliene unformatus tangere. ce
sic sue ita etiã p̃ximi imbecillitatem
misereri. Qua enĩ de se alta sentiũt. idcirco humilib⁹ nullatenꝰ cõdes
cendũt. Helius beatũ iob p̃culpa p̃
cussum credidit. atq; ido exhiben
da ei pietatis uiscera. nec unꝰ tot
dolores estimauit. Viri aũt ueracitꝰ
sci cũ flagellari quẽ pia p̃culpa cog
noscũt. et si quedã ei inordinata cor
ripiũt. adquedã tamen dolentia cõ
patiunt. et sic sciunt tumentia p̃mi
ri sciant etiã cruenta refouere. qua
ten uulnera dũ dura emolliunt. infir
ma roborentꝰ. Dum arrogantes
uiri qua carnalis uite era non ha
bent. non solũ non cõpatiunt etiã
iustis dolentib⁹. sed eos insup sub spe
cie iuste increpationis affligunt. et
et si qua in eis sũ parua mala exagge

ram. / vt ea que uere bona sunt. male ap̃ se uitiando cõmutat. q̃ uis enũ caste doctores sepe exaggerare soleant delinquentiũ uicia & ex quib⁹dã signis publicis occulta rimari. ut possint ecclesiastes munimus maiora cognoscere. / unde ad ezechiel dicit. fili hominis fode parietẽ. Vbi mox subdidit. Et cũ pfodissẽ parietẽ. / apparuit ostiũ unũ. Et dixit ad me. Ingredere. / & unde abhominationes pessimas quas isti faciũt hic. Et ingressus uidi. & ecce omnis simulacrum reptiliũ & animaliũ abhominatio. / & unum̃sa ydola domus isrl depicta erant in pariete. Et ezechiele quippe ꝓpositum ꝑsona signat. / ꝑ parietẽ duricia subditum. Et qd ẽ parietẽ fodere. nisi aspis correptionib⁹ duriciã cordis aperire. Et cũ pfodissẽ apparuit hostium. qa cũ cordis duricia aspis correptionib⁹ aperit. quasi quedã ianua ostenditur. / ex qua omnia in eo qui corripit cogitationũ intima uideant. Vnde & bene illuc sequit. Et dixit ad me. Ingredere. / & unde abhominationes pessimas quas isti faciũt hic. Quasi ingredi ut abhominationes aspiciat qui discussis q̃b⁹dã signis exterioribus apparentib⁹ cuncta corda subditorum penetrat. / ut cuncta ea que illicite cogitant innotescant. Vnde & subdidit. Et ingressus uidi. / & ecce omnis similitudo reptiliũ & animaliũ abhominatio. In reptilib⁹ cogitationes hominũ terrene signant. / animalib⁹ uitia quedã alia quorumlibet ab ira suspense. Sed adhuc terrene mercedis ꝓmia requirentes. Nam reptilia uno ex corpore uix inherent. animalia autem uehementer ab ira suspensa sunt. / appetitu tamen gule ad terrã semper inclinant. Reptilia itaq; intra parietẽ. s. / quando cogitationes uoluptuose mente quasi terrenus desidiosus numquã leuant. animalia quoq; s intra parietẽ. / quando siqua ira iniusta. si qua honesta cupiditate appetendis tam luchrisue pulsib⁹ honorib⁹q; deseruunt. Et ꝓsemetipsam quidem ira quasi extra suspensa sit. / Sed adhuc p ambitũ quasi p gule desidium sese ad ima submittunt. Vnde & bene subditur. Et unum̃sa ydola domus isrl depicta erant in pariete. Septũ quippe ẽ. Et auaricia q ẽ ydolor seruitus. Recte q̃ pt animalia ydola describunt. / quia & si honesta actione quasi extra se erigunt. / ambitione tamen inhonesta semetipsos ad terram deponunt. Bene aut dicit. depicta erant. quia dũ exteriores rerũ imagines sp̃ecies ad intima trahunt. / in corde quasi depingit. quod qd ficta imaginationib⁹ cogitat. Horandũ quippe ẽ qua p foramẽ in pariete ac deinde ostiũ cernit. nisi de mũ occulta abhominatio demonstratur. / quia numquã unũ cuiq; peccati p signa foris ser. deinde ianua aperta iniquitatis ostenditur. / nisi demũ omne malũ qd intus latet aperit. Idcirco q̃ etiã sci doctores grauiter solent munuscula discute. / ut abscon-

mis exterioribus ad occulta possint ma
iora peruenire. Verba aspere increpati
onis mouent / ut spinas mortife
re cogitationis eradicent. Et hec
cum agunt caritatis amore seui
unt / non inflatione elationis in
tumescunt. Mori enim pro ipsis para
ti sunt / quos quasi usque ad mortem
seuientes affligunt. Seruant in
cogitatione quod diligunt / sumunt
in specie quod persecuntur. Bona predi
cantes insinuant. mala autem cauen
tes prenunciant. non ut heliu de
siderantes exorant. erga commissos
sibi ita non numquam in correptione
feruent. ac si de tranquillitate
nichil habeant. sed ita in dilectione
tranquilli sunt. ac si nullus eos feruore
accendat. Valde enim metuunt. ne
si a prauorum correptione cessauerint
ipsi pro eorum dampnatione puniantur
et cum ad uerba se inuectionis infla
mant. inuiti quidem ad hec ueni
unt / sed tamen hec defensionem sibi ap
districtum iudicem preparant. Vnde et eidem
ezechiel rursum dicitur. Fili hominis
sume tibi latrem et pones eum coram te.
et describes in eo ciuitatem ierusalem. et
ordinabis aduersus eam obsidionem. et edi
ficabis munitiones. et comportabis
aggerem. et dabis contra eam castra.
et pones arietes in gyro / et tu sume
tibi sartaginem ferream. et pones eam
in murum ferreum inter te et inter ciuita
tem. Cui enim ezechiel nisi magistrorum
speciem tenet cui dicitur. sume tibi
latrem. et pones eum coram te. et describes

in eo ciuitatem ierusalem. Doctores quippe
sancti sibi latrem sumunt / quando terrenum
cor auditorum ut doceant apprehen
dunt. Quem latrem contra se ponunt /
quia tota illud sollicitudine custo
diunt. In quo ciuitatem ierusalem iubentur
describere / quia predicando terre
nis cordibus curant sumopere quanta
sit superne pacis uisio demonstra
re. Cui bene etiam dicitur. Et ordina
bis aduersus eam obsidionem / et edifi
cabis munitiones. Sancti enim predicato
res obsidionem circa latrem in quo
ierusalem ciuitas descripta est ordinant /
quando terrene menti. sed iam super
nam patriam requirenti. quanta eam
in huius uite tempore uiciorum impugnet
aduersitas demonstrant. Cum enim unum
quodque peccatum quomodo menti insidietur
ostenditur / quasi obsidio circa ierusalem
ciuitatem uoce predicatoris ordinatur.
Sed quia non solum insinuant quomodo
mentem insidiantia uicia expugnent.
sed etiam quomodo custodite uirtutes robo
rent / recte subiungitur. Et edificabis
munitiones. Munitiones quippe
sanctus predicator edificat / quando que uirtutes
quibus uiciis obuiant insinuare non
cessat. Et quia uirtutibus crescentibus
plerumque bella temptationis augentur /
recte adhuc dicitur. Et comportabis ag
gerem / et dabis contra eam castra. et po
nes arietes in gyro. Aggerem namque com
portat / quando predicator quisque molem
crescentis temptationis indicat. Et
contra ierusalem castra erigit quando
recte intentioni audientium hostis

callidi circumspectas et quasi incomprehensibiles insidias predicat. atque in gyro arietes ponit. quando temptationum aculeos in hac uita nos undique circumdantes. et uirtutum murum perforantes. ~~et uirtutum~~ innotescit. Ubi bene additur. Et tu sume tibi sartaginem ferream. et pones eam murum ferreum inter te et inter ciuitatem. Per sartaginem namque frixura. per ferream uero fortitudo ostenditur. Quod autem ita magistri atque doctoris mentem quasi helus dei friget. et excruciat. Unde et paulus huius sartaginis incendebatur frixura cum diceret. Quis infirmatur. et ego non infirmor. Et quis scandalizatur. et ego non uror. Et quia quisquis helo dei contra peccantes accenditur. forti in perpetuum custodia munitur. ne ex neglecta predicationis et regiminis cura dampnetur. recte dicitur. Pones eam murum ferreum inter te et inter ciuitatem. ~~ponitur. quia cum nunc fortem helum doctores exhibent.~~ Sartago enim ferrea murus ferreus inter prophetam et ciuitatem ponitur. quia cum nunc fortem helum doctores exhibent. eundem helum postmodum inter se et auditores suos fortem munitionem tenent. ne tunc ad uindictam destituti sint. si nunc fuerint in correptione dissoluti. Hanc sartaginem propheta isdem ut inter se et auditores suos murum sumeret audiebat. cum ei diuina uox promitteret dicens. Si tu annuntiaueris impio et ille non fuerit conuersus ab impietate sua et auia sua impia. ipse quidem in impietate sua morietur. tu autem animam tuam liberasti. Hanc sartaginem inter se et displicos murum Paulus posuerat. cum dicebat. Mundus sum a sanguine omnium uestrum. Non enim subterfugi quominus annuntiarem omne consilium dei uobis. Hunc ergo doctores necesse est ut appetant helari ardoribus frigi. ne cogantur post de torpore negligentie igne gehenne cruciari. Sed aliud est quod iniustis et subditis. aliud quod iustis et non subditis debemus. Ad illorum nos correptionem atque custodiam reddendam rationum debet timor accendere. ad istorum ueneratione ipsa considerata equitas inclinare. Sed arrogantes uiri quia huius formam discretionis ignorant. hoc iustis et non subditis exhibent quod a bonis predicatoribus fieri et iniustis et subditis uident. quia dum ad feruorem inuectionis iniuste prosiliunt. etiam per uerba maledictionis excedunt. Quia enim nequaquam proximos sicut se diligunt. proximis optare non desinunt quod ipsi sibimet euenire pertimescunt. Unde heliu occultum odium in manifestatione maledictionis excudans. ait. Pater mi probetur iobusque ad finem. Ne desinas ab homine iniquitatis. Hominem iniquitatis uocat. quem deus iustum per omnibus superna attestatione denuntiat. Et quia multa adhuc sub hac indiscretione subiuncta sunt. breuiter estimo ea transcurrenda. Dicta enim que grauitate carent. intenta expositione non indigent. Sequitur. Qui addit super

peccata sua blasphemiā. Accusat
eū ꝙ pp peccatis flagella meruisse. /
& pt flagella peccasse. Longe
ꝙ aliē dns iudicat. qua ce frust
flagellatū insinuat. / & bona du
plicia pt flagella retribuit. Pe
na enī debet culpe. / n̄ pmiū. Be
at g iob sine culpa locut ostendit. /
qū pt locutionē pmia subse
cute. Heliu itaq; qua pdīs de
fensionib loquens de beato iob
aliud quā dns sentit. / qsi du p
uersitate uerba multiplicat. aue
rsitate discordat. Sequit. Int nos
unū constringat. / & nunc adu
ciam puoꝝ sermonib suis dn̄.
& si diceret. Ex nīa assertione cog
noscat. / qua neqq. duune exa
minationi sufficiat. Et qua arro
gantes uiri non solū studente inep
ta ducē. ſꝫ & multa puersi loqui. /
bene de illo frequentē inferē. Igit
Heliu hec rursum locutꝰ est. Omnis
qui multa loquit in locutione sua
semp incipe studet. quatenꝰ incho
atione sua suspensos auditores fa
ciat. / ꝫ eo attentiꝰ taceant quo qñ
nouū ab auctore aliquid exspec
tant. Heliu ii. alia fiducialis. alia ī
cessanter exorsꝰ. / ut in mensa loq
entes ꝓ subiuncta semp inicia con
tinuet. Sequit. Numquid equa uidet
tua cogitatio ut dicas. iustior do
mino. Ac beato iob iustiorē se dō ñ
dixerat. omīs qui ueterū hystoriē
legit agnoscit. / ſꝫ ait. Ponat eqta
tem contra me. ꝫ ꝓueniet ꝫ aductoriā
iudiciū meū. / utrā suā iudetur ꝫ pen
sans. ꝫ causas ꝓcussionis ignorans. /
ut sepe iam dictum est ꝓdiuendis
peccatis se credidit ce n̄ augen
dis meritis flagellari. & ideo
iudiciū suū aduersoriā ꝓuenire
confisꝰ est. / qua culpā in se ꝓ qua de
buisse ꝓcuti non inuenit. Qd qdē
de illo ce dns addiabolū dixit. Cō
mouisti me adu⁹ eū. ut affligerē
eū frustra. Qd g̃ hec loquendo
peccauit. qui ubis istis duune de
se & occulte sententie etiā nescien
do consensit. Aut qd ob hoc si are
titudine ueritatis humano iu
dicio uerba nīa superficieten dis
crepāt. quādo uncordis archano cō
pagnata concordāt. Humane
aures uba nīa talia duudicant
qualia forsit sonant. / diuina uero
iudicia talia ea audiunt. qualia
ex intimis ꝓferunt. Aliud homine
cē ex uerbis. / ap dīm uero uerba
pensant ex corde. Beat g iob dū
hoc aut ecci qd unꝰ dns dixit. / ce
qd locutꝰ est tanto uiste uiculit ex
ti. quanto pie abunima sententia
non recessit. q. uis ꝑphetico spū re
pleꝰ in eo qd ait. ꝓponat eqtatem
contra me. ꝫ ꝓueniat aductoriā
iudiciū meum. / intueri redempto
ris nīi psentia potuit. Ipse enī qui
est uirtꝰ patris ce sapientia. / etiā eius
equitas non inconuenienter accipit.
Vn septū est. Qui factus est nob ado
sapientia ꝫ iustitia. ce sc̄ificatio.
Ce. sc̄liꝫ equitate qa ds iniquū fugi

.V. an.

emīb incarnatā ostendendo comma
posuit. / eos ꝑtīn abuīq; arere reuo
cauit. Et humanū gen eo iudi
cio antiquū adūsariū uicit. / quo
eq̄tatē di adūsantē suus minerib
inuenit. Sequit. Dicisti enī. nīt
placy q̄d rectū ē. yt qd ꝑdesit
si ego peccauero. Si tota libri ser
es adtendit. / nichil hoy beatū iob
dicisse monstrat. Sy arrogantes
uri sic supi ducūm habe hoc ꝑpium
solēt ut dū inmia inuectione
p deum. etiā inurhendo meritā.
y cū non possit reprhendē iuste q̄
s. / reprhendāt mentiendo q̄ nō sit.
Seq̄t. Itaq; ego respondebo sermoni
b nus. / & amicis nus rectū. Dicis su
ptionb quasi beatū iob culpabilia
uerba narrauit. atq; excessisibi mati
am loquēdi ꝓposuit. / sy ubis subse
quēnb forti acumine discutit. hoc
qd sibi addicēdi matiā fallacit fin
cit. Et si ecclesiā q̄dē s sentētie que secuit.
sy beatū iob ꝓsōe n ꝯgruit. / tamq;
eū increpatoīs hui tela n fer; iuste q̄mo q̄
eū iniuste mouit. Sequit. Suspi
ce celū & uidere. / contemplare ethe
ra qd altior te sit. Si peccaueris. / qd
ei noceb. Et si multiplicate fuerit
iniq̄tates tue. / qd facies cont eū. Por-
ro si iuste egeris q̄d donab ei. aut q̄d
de manu tua accipiet. Iniq̄-uis beato
iob sciemti maiora neqq. duci ista de
buer. uera tam s que ducit. / qd inde
lucy dō nec peccata mia nocerent. nec
bene gesta ꝯcurrat. Yn subsecutus
adiunxit. Homini qui similis tuj

nocebit impietas tua. / & filiū homi
nis adiuuabit iustitia tua. Sy uis
hec illud ē sollert inuendū. / qd aut
Suspice celū & uidere. / cōtempla
re ethera qd altior te sit. Hec enī
dicens. numerū colligit ut consi
dare debeat. quātō mīn dō actiōe
sua aut ꝓsit aut noceat. / qa altī
tudinu celi atq; etheris ꝓdesse yt
nocere non possit. / q̄uis in celo uel
ethere possiū supnas potestates
accipe diuinis semp obtemb inhe
rentes. / ut cū anglicos spūs longe
adhuc anob distare conspicim. ip
si creatori atq; dnatori spūum q̄n
to distam inferi agnoscam. Corpea
tam celi etheriq; matiā hoc loco
sentire nil obstat. Iā si iuxta ter
tiea ꝯspicim. / ꝓpia tacte admi
ora reuocam. Vestigia quippe crea
toris nri / sunt mira opa inuisibilis
creatē. Ipsum namq; adhuc inde
non possum. / sy iam ad ei uisionē
tendim. si eū in his que fecit miram.
Si g uestigia creatam dicim. / qa phec
que ab ipso s sequendo im ad ipm.
Yn Paul. ait. Inuisibilia ei ꝑ ea que
facta s intellecta conspicit unt. / sē
pīna quoq; ei uirt & diuinitas. Yn
in libro sapientie scptū ē. P. magn
itudinē eni creature y speciē pōt
intelligibilit creator uideri. Mem
eni nīe peccato suo excti sparse nec
dū ds sic ē utri innotescit. Sy dum
facture sue dee foras ꝓponit. q̄s
quib dā numb innuit. & que inuis
sequam ostendit. / ac miro modo

Deus meus exaudi

ipsis formis exterioribus nos ad interio
ra perducit. Innuit in mensa admi
ratione quod est mire hoc exterius osten
dendo quod non est. Hinc enim de sa
pientia scriptum est. In viis ostendit
se illis hilariter. Et omni providen
tia occurrit illis. Vie quippe ad
creatorem sunt opera considerata cre
ature. que dum facta cernimus poten
tiam factoris miramur. In istis viis
sapientia omni providentia nobis occurrit. quia
factoris nobis virtus inquiren
da proponitur. in omne quod mirabiliter
factum videtur. Et quocumque se verterit
anima si vigilanter intendit in
isdem ipsis dum invenit per que re
liquit. eiusque potentiam ex eorum rur
sum consideratione cognoscit quorum
amore deseruit. Et que perversa ce
cidit. per hec conversa revocatur. Ubi
enim lapsi sumus ibi incumbimus ut
surgamus. Et quasi ibi surgendo ma
num considerationis figimus. ubi pe
de amoris lubrici corruentes. ne
gligendo iacebamus. Quia enim ab in
visibilibus per visibilia cecidimus. dig
num est ut ad invisibilia ipsi rursum
visibilibus innitamur. ut quo casu
anima venit ad infima. eo gradu
revertatur ad summa. atque eisdem quibus
corruit passibus surgat. dum sic di
ctum est. illa nos ad eum bene consi
derata revocant. que nos ab eo male
electa diviserunt. Heliu itaque ut
iam considerationis amoveret atque ex
corporeis rebus ostenderet. quanto sit
homini excelsior deus. bene intulit

Suspice celum et intuere. contempla
re ethera quod altior te sit. Ipsis enim
creatis rebus atque corporeis cognosci
mus quantum a creatoris nostri sublimitate
distamus. quia per omne quod cernimus esse
humiles admonemur. ut quasi que
dam sit lectio mentis nostre species con
siderate creature. Dicat ergo. Suspice
celum et intuere. contemplare
ethera quod altior te sit. Si peccaue
ris. quid ei nocebis. Et si multiplicate
fuerint iniquitates tue. quid facies contra
eum. Porro si iuste egeris quid do
nabis ei. aut quid de manu tua ac
cipiet. Ac si diceret. Ex ipsis creaturis
intellige quas altiores te esse cor
poraliter vides. quantum a divine
potentie sublimitate disiunge
ris. atque ex hac tua consideratione
collige. quia dum nec bene viven
do adiuves. nec rursum malis acti
onibus graves. Si vero sic dicimus in ce
lo vel ethere supernas potestates ac
cipimus. verbis istis heliu considerare
admonet. ut quia ipsi angelici spiritus
creatoris nostri potentiam plene con
templari non possunt. de quibus
tamen certum est quia nobis eo ipso al
tiores sunt quo lapsi in infimis non
sunt. videlicet colligamus quantum deo in
feriores existimus. qui etiam creaturis
sublimibus sed longe illis inferius subia
cemus. Ac si diceret. Vide quantum a di
vina celsitudine separaris. a cuius po
tentia etiam ille potestates humili
tate contremiscunt. que te in mensa
sublimitate transcendunt. Et quanto ipse

fiúmo inferior ẽſ. qui inferiorem
te ẽ ẽnã inferiorib⁹ depḥendiſ.
Oſtendens uero ſúma reducit ad eq̃
lia. ⁊ arq; att. Homini qui ſimiliſ
tui ẽ nocebit impietaſ tua. ⁊ filiꝰ
hominiſ adiuuabit iuſticia tua.
Humana impietaſ ei nocet quẽ pú
tendo inquinat. ⁊ rurſum eũ ad
iuuat mã iuſticia q̃. aprauiſ
actionib⁹ mutat. Nocere enĩ ẏt
iuuare neſciunt ea que ẏt abo
no corrumpi. ẏt amalo ꝓmuta
ri non poſſunt. Supne g̃ pote
ſtateſ eo ledi ẏt iuuari nequeũt.
quo ẽ iam irrõmutabiles ſacre
punt, ~~qui terreniſ deſideriis im~~
~~plicantẽ~~. Sy conſidare hec nequa
quam. qui terrenis deſideriis im
plicantẽ. Sparſis enĩ foriſ mentiu
buſ ad ſemetipſos redire difficile
ẽ. quia prauis manera ſemel cap
toſ tanto delectabiliꝰ tenent. qñ
to ineſ omẽ q̃d libuerit licet.
Nullꝰ quippe diſcipline murus
obuiat qui conſtringat. milla
retributionis ꝓſpiciatur pena q̃
treat. ⁊ cauſis occiſ cordis eo
anim̃, ꝑcipitat uniuſuſ. quo
obſcuriat aſummus. ⁊ tanto ſecu
ri mala tempalia ꝓperat. q̃nto
duri bona eterna deſpat. Sy iſta
repboꝝ nequicia triture mor
electoꝝ uiã quaſi grana apale
is ſepanſ. ꝑmitt ⁊ purgat. Na
li enĩ bonoſ magis ab huiꝰ mundi
deſideriis ⁊ peduũt dñi afflgit.
quia dñ multa eiſ hic uolentiꝰ in
gerunt. feſtinare ullos adſupna cõ
pelluñ. Ad bene uiuendũ ꝓpõ moy
ſe uocante. ⁊ pharao rege ſeuien
te ſignatũ ẽ. Tunc nãq; moyſeſ ad
uocandũ miſſuſ ẽ. cum pha
rao iã duriſ opp⁹ buſ ad ꝑmen
dũ fuerat excitat. ut iſrahelitaꝝ
mentes egypto deformiter inheren
teſ. aliuſ dum uocaret quaſi trahe
ret. aliꝰ quaſi impelleret dñi ſeuiret.
⁊ pleſ inſeruicio turpiter fixa ẏt
puocata bonuſ. ẏt maliſ impulſa
moueret. Hoc cottidie agit dñi p
dicatuſ celeſtib⁹ premiis ſeuire in
electoſ repbi ꝓmittunt. ut ſi ad re
ꝓmiſſionis terrã uocati ecire ne
gligim. ꝑſuriſ ſaltim ſeuientibuſ
impellamur. ⁊ arq; hec egypti uide
licet una ꝑſens que nos oppreſſit
blandiens aduuiet ꝑmenſ. ⁊ que
dñi ſouet ſeruituſ iugo contriti
labitatiſ mã dñi cruciat ſuſtentat.
Hec eraq; cauſa ẽ q̃d abmuniſtiſ
uiſtri finiũ afflgi. ut ſcilicet
dñi ſicta auduit bona que cupiũt
paciañ ẽ ẽnã mala ꝑſentia que
phorreſcunt. ⁊ arq; adfaciliorẽ
exitũ dum amor puocat. cruciat
impellat. Vn heliu eoſdẽ laboreſ
electoꝝ ſubꝑſſionib⁹ repboꝝ. ex
equens ait. Propt̃ multitudinẽ
calumpniatoꝝ clamabunt. ⁊ e-
iulabunt ꝓpt̃ uim brachii tyran
noꝝ. Calumpniatoreſ recte duce
poſſum omeſ uniquoſ. non ſolũ qui
exteriora bona rapiunt. ſy etiã qui
maliſ morib⁹ ſuiſ. ⁊ uite repbe ex

emplo uīna nīa dissipare conten
dūt. Jun nāq; ea que nob̄ tecta s̄
uuadere ambiunt. ista ꝑdari nō
uīa querūt. illa amore rerū. ista
non cessant odio seuire uirtutū. ille
inuidere qō habem̄. ista qō ha
uīm. illi studere rape bona ea
ora qua placent. ista sacaguni
terrena bona dissipare quia dis
plicent. Unto ꝫ mor uita arerū
distat substantia. tanto q̄uor
calumpniatre ē qui male uiuen
do uim nīis inferr morīb. q. qui
uolent oppmendo dampna in
gent reb. Nichil iste de nīa sustē
tatione subtraxit. sy exempla
nob̄ ꝑdicionis apposuit. Do ꝫ gu
orē calumpniam intulit. quo qe
tū ce intemptatione cōmouit.
Quy si nequaq̄. nobis actionis
sue opa ꝑsuasit. pugnā tam̄ tem
ptationis ingessit. grauē ꝫ deui
ta ā calūpniā sustinem̄. quia ni
mirū unus patim̄ qō cū labore
uincam̄. Quia in hoc mundo
habundat multitudo maloy que
crucier. recte dr. ꝑpt̄ multitudi
nē calūpniatoy clamabūt. qa ea
que uerb̄ suadē non ualem̄. excur
quere non numq̄. ē effrenatus
uerb̄ studem̄. apte subiungit.
Ceulabunt ꝑpt̄ uim brachiy
rannoy. Quisquis enī male uiuere
suo nos exemplo cōpellit adhuc
inobis uoce calūpniatoris uitē.
qsqs ū peccatū suadens ea ītrere
nos appetit. ia cont̄ nos brachio
tyranni dissenit. Aliud ē uicia sua
dere uiuendo. aliud uba ītrendo.
Dū ꝫ exempla male actionis aspici
mus. qsi adhuc stre ptū calūpnia
toris audim̄. dū ū uu peccare co
gim̄. iam tyranni uicorde sustine
mus. Sy robustoy mentes indō im
mobilit̄ fixe tanto ista despicim̄.
quanto cernim̄ qō contra ꝑcepta
conditoris excrescim̄. Ceruam̄ qp
pe ꝑmia ꝑstolantes uires exaduli
tatib̄ sumim̄. quia crescente pug
na gliosiore sibi non ambigunt
manere uictoriā. Sic naq; electoy
desideria dum ꝑmunt̄ aduersita
te ꝑficiūt. sic ignis flatu ꝑmit̄
ut crescat. ce unde quasi extingui
cernit̄ inde roboratr. Jneo nāq; ostē
dim̄ quanta addim̄ cupiditate fla
gram̄. si non solū ad eum ꝑtran
quilla ce mollia. sy erā aspa y
dura transim̄. Hinc nāq; ppha ait.
Quy ꝑfecit pedes meos tanq̄ cerui.
Cernuus enī cū montiū iuga transce
dit. queq; se aspa queq; obicium
sentib̄ illigata. dato saltu transgre
dr̄. y absq; ullo curs̄ sui obstaculo
insupionib̄ eleuat̄. Ira enā electoy
mentes quaq; sibi in hoc mundo
obsistere aut; obuiare conspicim̄
contemplationis saltu transcendūt.
ce more ceruoy despectis ītrenay
rerū sentib̄ insupna se uehim̄.
Hinc rursū ait. Quando meo transi
greduar murū. Murus quippe ē
omē qō timeri nīo obicit̄. ne ad
eū qui diligit̄ transeat̄. Sy murū

transgrediñ. / cui p amore supne
patę quęq; inhoc mundo fuerit
obiecta calcam. Hunc ꝑeunde p
phām certanti animę dns dicit.
Crauduu te in abscondito tempe
statis. / pbauu te ap aq; conflictio
nis. Absconditū quippe tempesta
tis ē. cū in corde contrito cogitati
onū temptationū fluct⁹ unumes
cunt. / cum contra amoris sci stu
dia cuiusq; sclārū se tumult⁹ illiđit.
In abscondito g tempestatis audi
tur. / qua clamor deprecantis ē.
hec ipsa fluctuatio tribulationis.
Qua uero omino non desunt q
bona queremtib⁹ suadę pūsa moli
untur. / aquę contradictionis sunt
ppli resistentes. Et quia tunc pba
tur desiderū cū aliqua ex adūsi
tate resistit. / recte dicit. Pbauu
te ap aq; conflictionis. His itaq;
uirtutū nisib⁹ robusti ex adūsita
te ꝓficiunt. Sz infirmi sepe in
desideriis suis si qua ex eis fuerunt
ex adūso obiecta languescunt. / ex
cū ualida tribulatione pulsam
pusillanimitate deficiunt. Sz in
helm beato iob ꝓbra pusillani
mitatis impingens. / ꝑmissis malo
oppssionib⁹ infirmos mox pusilla
nimitatis exequit dicens. Et non
dixit ubi ē ds qui fecit me. Vos
sacre sacre scripture ē ut a singlis
numero ad plurale subito transe
at. / atq; a plurali sepe ad singula
rē uertat. Sz in helm cū dicēt cla
mabunt ex eiulabit. / neq; subdi

dit. non dixerunt ubi ē ds.
A plurali quippe numero insin
gulare uenens. ad psonā subi
to infirmi unū cuiq; transiuit.
fortasse qua a singlis melius recog
noscit. quęq; de eis singularit
audit. / ut ad cor suū quisq; re
deat ex insemetipso hoc qđ de
uno quoq; dicit reprehendat. Sin
gulare g numerū tenuit dicens.
Non dixit ubi ē ds qui fecit
me. Quisq; eni ad ūsitatū tribu
lationē frangit. / a quo factus ē
minime contemplat. Nam qui
qđ non erat fecit. factū sine gu
bernatione non deseruit. ex qui
benigne hominē condidit. ne
quaq; cruciari inuste permittit.
nec sinit neglecte pire qđ ē. q
hoc etiā qđ non fuit curauit
ut esset. Cui g causā tribulationis
nre requirim. ex fortasse tardi
uenim. ē ista cōtenta ratio
qđ nichil inuste patim. / qua
si dō auctore sumus qui non
sum. dō regente non affligi
mur inuste qui sum. Sequit.
Qui dedit carmina in nocte.
Carmen in nocte ē letitia in
tribulatione. / qua ex ipsius
tempalitatis afflictione spe
rā tam de etnitate gaudem.
Carmina paulus in nocte pdi
cabat dicens. Spe gaudentes. /
in tribulatione patientes. Car
men in nocte dauid sumpse
rat. / qui dicebat. Tu m es refu

gñ aplſura que circũ dedit me. / exultatio mea redime me a circũ
dantib⁹ me. Fece de macte pſſiu
ñ nominat. / & tam libatore
ſuũ unꝯ angustias exultatione
uocat. Si quidẽ nox erat ieiu
cãdatione pſſure. / Hymn carmi
na resonabãt de consolatione
lectꝛe. Anima enĩ ad etna gaudia
redire non possum. in ptempalia
detrimenta. / tota scꝛpture sacre
unanimo ẽ ut ſ pe manentis
lectꝛe nostꝝ hec transitoria
adiuſa corroboret. Vn ezechiel p
phã librũ accepisse se testatur. /
in quo scꝛpta erãt lamentationes. car
men. & ue. Ad enĩ librũ hoc n di
uina eloquia figurantur. Que q̃a
nob⁹ lacrimas luctusq; pcipiunt. /
lamentationes in eo scꝛpte referũtur.
Carmẽ quoq; & ue continet. / qua
sic de spe gaudiũ pdicant. ut in
pſenti tamen pſſuras atq; angustias
inducerent. Carmen & ue conti
nent. / qua & si ulue dulcia, ap, penꝰ.
p necẽ ẽ ut hec ut hec amara to
lerem. Carmen & ue discipulus p
dicabat dñs. / cũ ducebat. Hec lo
cutꝰ sum uob⁹ ut in me pacẽ habe
ãt. / in mundo pſſuram habebitis.
dehinc dicet. Sit uob⁹ de me unꝰ qd
consolando reficiat. / quia erit de
mundo exitꝰ qd seuiendo grauit
pmat. Qua q̃ in firmꝰ quisq; cũ pmu
nur. aspe gaudia nimia pusillam
mutare lassat. & dũ foris tolerat
adiuſa. ut obliuiscit quo gaudebat. /
bene ducit. Non dixit ubi ẽ dñs q̃
fecit me. qui dedit carmina in noc
te. Si enĩ ista diceret unꝰ q̃ patrẽ
temperet. / & hoc qd mansuetum
ut quereret. id qd foras ſtinentiũ
sustinet. ee sibi intolerabile non
estimaret. Sequit. Qui docet nos
sup iumenta terre. / & sup uolu
cres celi erudit nos. Iumenta terre
sunt. / qui usu ut re carnalis ima ap
petunt. Volucres u celi sunt. / qui
sup & curiositatis studio sublimia
p scrutant. Ju uuendo se deponit
infra q. suum. / ita unquirendo se
eleuant ultra q. possunt. Juos
in infimus uoluptas dejecit carnis. /
istos quasi insipientib⁹ erigit libi
do curiositatis. Jus p sacra eloq̃a
ducit. nolite fieri sic equus & mu
lus quib⁹ non ẽ intellect. / istoꝝ sup
b⁹ labor increpat cũ dicit. Attiora
te ne quesieris. / & fortiora te ne
scrutat⁹ fueris. Jus dicit. mortifi
cate membra ura que sunt sup tra.
fornicationẽ. immundiciã. libidi
nẽ. concupiscentiã malã. / istis di
cit. Nemo uos decipiat p philoso
phiam. / & inanẽ fallaciã. Docet
q̃ nos ds sup iumenta tre & uolu
cres celi. / quia dũ hoc qd sum agno
scim. nec carnis nos infirmitas de
iect nec in supbiã spe leuat. / nec
defluendo imis subiciũ. nec sup
biendo de sublimib⁹ inflamur.
Qui enĩ labit carne. / iumentoꝝ ap
petitu pſternit. Qui ũ extollit mite. /
more uolucrũ quasi leuitatis penna

subleuat. Sy si iugulant intendit. ut ce mentis humilitas. ce carnis castimonia teneat. Quo cognoscimus quia altum custodit et altiora. Nam multis sepe superbia luxurie semina fuit. quia dū eos quasi in altum erigit. caro in infimis mersit. Hi enī secreto p eleuant. Sy primo dū publice corruunt. quia dū occultis intumescunt moribus cordis. apertis cadunt lapsibus corporis. Sic sic elati fuerant iusta retributione feriendi. ut qua superbiendo se hominibus p̄ferunt. luxuriando usq; ad uermium similitudinē deuoluant. Homo quippe cū in honore esset non intellexit. cōparatus est iumentis et similis insipientibus factus est illis. Si scientes enī illos in alta penna subleuaret. de quibus Paulus hoc qd supra paulum ducebat. Quia cū cognouissent dīm non sicut dīm glificauerunt aut gratias egerunt. Sy euanuerunt in cogitationibus suis. Quoniam autem unum uermium aut plusq; uermium uoluptate ceciderunt. sub dicit ducens. Tradidit illos deus in desideria cordis eorum in immunditiam. Ut ce caro mersit quos scientie superbia subleuauit. et auolatu uolucrum uel appetitu lapsi sunt in uermium. atq; inde sub se prostrati s. unde supra se uidebantur. Curandum itaq; est. et omni custodia mens a superbie tumore seruanda. Non enī ante oculos dī uacue insuolant cogitationes ure. et nulla momenta temporis paruum transeunt sine statu retributionis. Int g

uidet ds, qd mentē eleuat. et id carni foras p̄mittit. in ualescē qd deponat. Int p̄ca uolitat. qd primo dū foras luxurie corruptione ferat. Occulta uidelicet culpa sequit̄ aperta percussio. ut malis et in hoc una puniant. ut cor publice corruat qd latenter tumebat. Hinc quippe per ose contra israhelitas dicit. Spē seruicationis in medio eorum. et dīm non cognouerunt. Qui ut ostenderet qd causa libidinis et culpa prumpet elationis. mare subduxit dicens. Et respondebit arrogantia ei. et seducet. Culpa que relationē intus in occulto latuit. p carnis luxuriam in apto respondit. Vnde p humilitatis custodia seruanda et munditia castitatis. Si enī pie spē sub dō p̄mittit. caro illicite sup spm non leuat. Habet quippe spē cōmissū sibi diuinū carnis sitam sub dño recognoscit iura legitime seruitutis. Nam si auctorē suū superbiendo contempnit. iure et a subiecta carne plum suscipit. Vnde et p̄mo ille inobediens mox ut superbiendo peccauit. pudenda contexit. Ita enī grumeliā spē dō inuolutam mox grumeliā carnis inuenit. et qua auctori suo ee subdi noluit inis subdite carnis q. regebat amisit. ut inse ipso uidelicet inobediente sue effusio redundaret. et superat dis cet qd elata amisit. Nullus g q p̄ma supna apetere cepit. si carnis uoluptate p̄sternit. tunc se uicti uidet cū apte superat. Sic enī plerūq; uir

ce similis

libidinis de radice nascēt elationis. Tunc caro uicit. ēi spē latentē in tumuit. Iam tunc anima pon gnē culpe inumentoꝝ peculiā tam cecidit. cui efferendo se mo re uolucrū ultra q̄ debuit euo lauit. Hinc ē enī qđ longa contu nenia repente soluit. hinc qđ plerūq; ꝙusq; adsenū uirginitas seruata uiciat. Cndo enī neglige tur humilitas cordis. rectus uidet despicit etiā integritatē corpis. et quandoq; ꝓfectum matū reprō annumerat. quos dudū reprōs in occulto tolerabat. Nam qui duū seruatū bonū subito ꝓdidit. ap semetipsum unū aliud malū renu it. ex quo aliud subito erupit. ꝓ qđ abomīnente dō tunc etiā alie nus exstitit. quando se ei pmun dicā corpis inhere re monstrauit. Nā ḡ mentis elatio ad pollutionē ꝓtrahit carnis. reprobꝝ cor auola tu uolucrū ad peculiarē mer gīt iumentoꝝ. Sci aūt uiri ne ap petitu bestiali adluxurię uora gnē deuoluant. sollicite cogita nones mentis a superbie uolatu cus todiunt. ac ne in infima decipi endo corruant. omē qđ sublimit sapiunt humilit ꝑmunt. Rec te itaq; ducit. Qui docet nos sup iumenta terre. et sup uolucres ce li erudit nos. sub audis hoc quoq; non dicit. Hoc itaq; qđ iumenti uolucrib⁹ aūte cellit. eū nondi cet in tribulatione memorari. desi ducet. Infirm quisq; udens neq; q̄. se imp̄batione corroborat. quia et in tranquillitate non tempat. et dō nesciet adūsa tolerare. quia consti tuit unusquisq; cogitationes non nouit auolatu uoluchrū ꝑmere. nec cur nales mot iumentoꝝ ingluuia subleuare. Sy hoc beato iob tanto inconuenient ducit. quo uita ei uit alta et infima mirabilit temp at. Qd quidē intelligi etiā alit pot. Qui docet nos sup iumenta terę. et sup uolucres celi erudit nos. Hā sic iumentoꝝ uocabulo signat ui ta hominū carnis adhuc morib⁹ sub dit uita appellatione uolucrū fi gurat elatio spūum superboꝝ. ut ꝑ iumenta quidē treni homines quo lucres ꝙ demonia designent. Sn cui semina iuxta uia dns ducere cecidisse. subiunxit. Heu uolu cres celi comedet ea. numerū quo lucres significans aereas potestates. Sci aūt uiri qua nec infima homi nū exempla appetunt. nec rursū demoniaca superbia transire fallunt. sup iumenta terę et sup uolucres celi uir tute eruditionis excrescunt. Sup enī iumenta terre edocti s. qua qcq̄ in imus potest ambīri despiciunt. Sup uolucres celi erudita quoq; sunt. qa oms imun doꝝ spūum insidias cōprehendunt. Sup iumenta terre edocti sūt. qa nichil in hac uita qđ ꝑfit queruit. Sup uo lucres celi erudita s. qua potestates aereas quas adhuc p carnis infirmi tatē tolerant. Iam uite mentis cal-

cant. Paul' ia sup uniuersa ire erudi
fuerat. ducens. Multa enī ambulat.
et paulo pt. Quoy finis unius. quoy
ds uenit e. et gla inconfusione ipsoy
qui terrena sapiunt. Hia aut ysaias
uidelis e. Et rursū sup uolucres celi
eruditum se nouerat. cū ducebat.
Hescitis quō angloſ uiducabim. Sub
se uniuersa cernebat. qua uidelicet
uniuersa adhuc posit calcabat mores
hominū qui unusquisq; conuulsanē.
et rursū uolatū uolucrū mentem
dignitate transcenderat. qua sub
taurus celestia uiducatum se anglo
non ignorabat. Inuisus unusquisq;
infima. uultus superbe summa cal
cabat. Mentes quippe scoy transi
toria cuncta despiciunt. et subse la
bi quidq; superbit. quasi pene. contē
plant. et quasi unquoda rerū uer
tice constituti tanto sibi omia sub
se conspiciunt. quanto semetipsos
ueri auctori omnium subdunt. atq;
inde cuncta transcendunt unde
creatori omnium uera se humili
tate prosternunt. Dicat g. Cum do
cet nos sup uniuersa terre. et sup
uolucres celi eruditi nos. Acsi diceret.
Infirmi pusillanimitate uictus usta
non dixit. y idcirco eū aduersitatis
tempestatio pculit. qua tranquillita
tis tempe hec cuncta transe uniuersa
nulla pfectione superant. Hui enī
uite adusa non phorrescēt. sipser
tionis meritu etiā sedā calcaret. De
quib. Ibi clamabunt et non exau
diet ppē superbiā malorū. ibi uidelicet

.b.9.

tribulatione. ut ecclesia de gau
duo septuū e. filii seruoy tuoy ha
bitabūt ibi. Sy uidet uicerum
uerū ducat ppē superbiā malorū
exaudiet. an ppē superbiā malorū
clamabunt. Intelligi aut meliuſ
potest. si non exaudire potuisse po
ti ppē malorū superbiā quā clama
re referant. Hā ppē malorū superbi
am clamabit supra iam ductū e. eo
q; qđ dr ppē uolentes multitudi
nē clamabunt. Aliquo q; nob hoc
uersu innuit. qđ paulo superbi ad
tendat. qua sepe oppssi quidam
dū clamauerunt exse quide me
rent exaudiri. sy tamen eoy desidia
ppē oppressionū superbiā differūt.
Iuste quippe dns et suos pmittit
tempestatē oppmi. et uolentes mali
tiam nequit augeri. ut dū hoy iu
sta inpugnatione tgit illoy nequa
consūmet. Plerūq; y accidit ut iu
sta tribulatione deprehensi supnū
solatium tempestatē pcipiant. qđ
tam non tempestatē implorant.
Saluari enī non ppē se sy ppē ad
iuuandos salutē concupiscunt. ut
dū illos omps ds abinmensis pcu
lis facto quodā miraculo libat iu
turē suā ipsis etiā psecutoribus in
notescat. atq; inde aduersarios
abeminente repellat. unde suos
tempestatē saluat. sic pphā quoq;
martyrū uocē suscipiens ait. dpt
inimicos meos eripe me. ac si diceret.
dpt me qđē eripi de tempestatis tribula
tione non appeto. sy tamen eripi ppē

22
22

adversarios concupisco. ut dum mea
uita saluari mirabiliter cernitur. ip
sa miraculorum uisione inimicorum
duricia conuertatur. Sicut ergo sepe dominus
suorum uitam temporaliter pro inimicorum
conuersione eripit. ita sepe suorum uo
ces propter dampnationem persequen
tium non exaudit. ut uidelicet
inde reatum suum cumulent. unde
preualuisse se nequiter gaudent.
Nam qui inuisibilia despiciunt. mo
ueri non numquam uisibilibus miracu
lis possunt. Sed idcirco cum iustis
plerumque nil mirum uisibiliter agitur.
quia eorum aduersarii inluminari
uisibiliter non merentur. Dicatur ergo.
Ibi clamabunt. et non exaudiet
propter superbiam malorum. Ac si diceret.
Reatus opprimentium audiri uoces pro
hibet oppressorum. nec eripiuntur
uisibiliter iusti. quia saluari non
merentur iniusti. Unde rursum propheta
dicitur. Cum uiderit sapientes mo
rientes. simul insipiens et stultus
peribunt. Quos enim uisibiliter mori
conspiciunt. inuisibiliter uiuere
posse non credunt. atque eo reatum
infidelitatis sue cumulant. quo
uisa morte fidelium de eternitate
desperant. Igitur uiolenter quique in
deterius deficiunt. unde contra uitam
innocentium exterius conualescunt.
tantoque illos intima ueritas a se
foras eicit. quanto eos contra ~~ui~~
~~tam innocentiam~~ suos temporaliter quod
uolunt posse permittit. Quisquis itaque
bonorum uitam persequitur. tunc peiore

ultione dampnatur. cum nulla ei adu
sitate resistitur. et tunc fortioris
ire periculis subiacet. cum prospere per
agit quod nequiter concupiscit. Que
uidelicet uindicta superni iudicis
adfuturam eum supplicia seruando de
seruit. cui hic in malo obuiare
contempsit. Hinc enim per phetam dominus
dicit. Dimisi illos secundum desideria cor
dis eorum. et ibunt in uoluptatibus
suis. Hinc rursum dicitur. Non est iurga
dei super illos. Hinc etiam de ipso eorum
capite scriptum est. faciet et prosperabitur.
Hinc rursum de eodem dicitur. Et dolus
in manu eius dirigetur. In manu quippe
antichristi dolus dirigetur. quia
in hoc quod contra bonos proposuerit
implere temporali nulla aduersita
te prepeditur. Hinc rursus per salomo
nem dicitur. Asperitas stultorum perdet illos.
Manifeste ergo perditionis indicium est.
quando affectatis iniquitatibus subse
quens fauet affectus. et nulla con
trarietas impedit. quod mens peruer
sa concepit. Nam sepe preuorum hominum
dum tardantur uota mutantur. et dum
difficultatem perfectionis sentiunt
reatum male actionis agnoscunt.
et quibus prius inuiciis contra dicitur. ui
olenter primo dum hoc quod conceperant
auersatur. Quia ergo malos cum deserit
dominus preualere permittit. et unde superborum
nequicia perficitur. inde humilium
longanimitas consummatur. dicatur ergo
recte. Ibi clamabunt et non exaudiet
propter superbiam malorum. Sequitur. Neque
enim frustra audiet dominus. et omnipotens sin

gulos causas uertet. Notandū qđ
duo sint ducta. / qua ce clamante
non frustra audit. y tamen qđ pa
tet respicit. / ce exaudire uoces dis
simulat. / ce qđ unquisq; toleret
non ignorat. Hemo g qua tardi
audit. / credat qđ supna cura ne
glugit. Sepe enī nā desidera qa
scelerī non fiunt exaudiunt. / ce
qđ umplē concrē petim. ercipsa
meli tarditate pspat. Sepe uoc
nā eo pficit quo differt. / ce cū sup
ficeret petō negligit. uota nā
altā incogitationū radice cōplent. /
sic ce semina messiū gelu pssa solu
dant. / quo adsupficiē tardi ex
eunt. eo adfrugem multipliciora
consurgunt. Desideria itaq; nā
dilatione extendunt ut pficiat. /
pficiunt ut adhoc qđ recepta s
conualescant. Ex crescunt uncer
tamine. / ut maiorib cumulent
pmiss unretributione. Labor pra
hit pugne. / ut crescat corona u
ctorie. Suos g dns cū uelocit non
exaudit. / quo repelle credit ma
hit. Inm quippe e medic. ce per
cato in nob contagia que in ee
medullas pbat secat. / y abscidit ut
putredinis ferro tribulationis. / y
quo uoces egri audire dissimulat
eo egritudinis finē procurat. Hinc
ppha ait. Clamabo p die y non ex
audies. / ce nocte. / ce non ad insipi
entiā mi. Desi diceret. Hequaq. / ad
insipientiā pficit. qđ die ac nocte
me corrudie non exaudis. / qa unde

me untempali tribulatione quasi
deseris. unde ad etnā sapientiā plu
erudis. Hinc etiā ducit. Ad uotor
inoportunitatib. / untribulatione
tribulationē quippe ducturus opa
tunitates pmisit. / qua sepe ce tri
bulatione contemni. ce tam opor
tunū nondū e. ut desiderio erepti
onis adunuem. Ducat g. Heq; enī
frustra audiet ds. / ce omps singu
los causas uertet. Sy qua plenīq;
non nullis ercipsa aduotorii tardita
te franguntur. / aptē subungit. Cri
cū duceris non consideret. / iudica
te cū illo. / ce expecta eū. Forte se
enī dū clamor nr quasi negligit
spes que cordi uenerat unfirmatur.
ce supna aduotoria de sinta credio
qua tardi impetram. / ac pene in
confusi, rata do ee ingemiscim. g
multa toleram. Sy cū ista nos desp
erationis procella combat. concussa
mens cicī unportū spei se collocat
si causas suas cū dno supplex pen
sat. si bona ei admemoriā reuocat.
si mala que bonus ei reddidit ap
se metipsa callide non excusat. /
si ppendit qđ ab eo iuste meruit
ce qđ clemēter accepit. / si iuriā suā
uindictā discussit. / si ante dī oculos
omē qđ agit examinans se metip
sam sibimet non abscondit. / si fac
tam se que non erat memorit. si
illuminatā se atq; subleuatā que
untenebris iacebat agnoscit. Hec
g inse metipsa cuncta recolligens.
dū bona accepta considerat. ad

.v. am

.d. 9.

uersa que tolerat non accusat. nec
desperatione frangit que tamen mu
neri consolatione roborat. / qua
spe defuit recipit du transacta
beneficia recognoscit. Ducat itaq;
fra ei ducere non considerat. /
iudicare cora eo et expecta eu. de
ducere. Sum deus ideo ds considera
re non credit. quia tarde mise
ret. Summa cogitationis ingredi
tur; illuc cora eius oculis causa tue
iudicium suscipe. / et que ipse in
uendo contulisti. ut que misereris
du prepisti discerne. et tunc ad
spem fiducia redis du bona tanta
benignitatis erubescis. / quatenus
uix adusa fidem expectes que
et pt delicta p piciu recolis. Spe
randa enim fuerant supna admo
nia. / ea sinulla beneficia p cessis
sent. Scendu quia ds hominem q.
benigne conditor. / unique non
spnit. Pensandu e igit quanta sa pcu
la transacta munera cernere et
fida despare. quanti e piculi qd
in hac pcella tribulatiu deso
ationis naufragio frangim. / quia d
portu spei uelut imminens funibus
prius domus ligam. Ducat itaq;
recte. Iudicare cora eo. / et expec
ta eu. Ha qui semetipsum iram
do non iudicat. / eu du affligitur
non expectat. Cui enim bona pces
sisse dissimulat adiutoria subse
qui posse desperat. / et cu prius ob
liuiscit ea subsequentiu largi
tate fraudat. Et ecce du nos affli
gim. du consolationis gram longani
mit sustinem. malu peiores prupit. et
atq; eo iniquitatis exaggeratione
pficiunt. quo sine uerbere relin
quit. / tamen omps ds percu
tes misericordie expectat. temp
ad penitentia tribuit. qd non
conuersis ad grauioris reatu testimoni
um uertit. patient iam retinet. /
et quandoq; irretractabilit effun
dat. Vn apte subungit. Hunc
eu non inferet furore suu. / nec
ulciscet ualde sceleris. Sceleris du
quippe ds tolerat qua impetu
um dampnat. / furore nunc in
ferre dissimulat qua effunden
do sine fine in pena seruat. Lec
tor nam q; e hic conti. ut ad pmia
debeam eterne hereditatis eru
diri. / nrm hic e flagella pape.
quib seruat de eternitate gaudere.
Hunc enim septimu e. Flagellat om
ne filiu que recipit. Hunc ad
iohem dr. Ego quos amo. / arguo et
castigo. Hunc Petrus ait. Tempe
ut incipiat iudiciu de domo di.
Ibi mox admirando subiunxit. Si
aut primu a nob. quis finis eor qui n
crediderint di euangliо. Pecca
ta quippe nequaq diuina seueri
tas inulta remanere pmittit. / ira
uidis antea hic correptione
inchoat ut in reprobor damnati
one conquiescat. Cum q nunc re
proboru uoluntatu suaru desideria
in ultra iniquitate consumunt. / atq;
eo tempalia flagella non sentiant

quo etna eos supplicia expectant.
Bene autē eoꝝ multa nequicia cha
peccante signata ē. / cui pat dicit.
Maledictus chanaan puer. / seruus
erit frib⁹ suis. Chanaan uidet cham
filii fuit. Quid ē qđ cham peccan
te. chanaan ei⁹ fili⁹ sententiā ultri
ons accepit. Quid ē qđ non in
se. sz in puerilitate peccauit. nisi qđ
reproboꝝ nequicie hic quide mul
te p̄figuit. sz in⁹ puerum seruan
tur. Dicat q̄. Hunc q̄ non inferet
furorē suū. / nec ulciscēt ualde
celus. Horandū q̄ ē qđ sub ultri
ce ualde. quia ce si quedā longa
nimit̄ tolerat quedā tam in hac
etā ultā flagellat. / ce hic non
numq̄ ferire inchoat. quos etna
dampnatione consumat. Ergo
ce non nulla peccauit. ce non nulla
multa relinquit. quia si nulla
secaret. q⁹ dñs res humanas cura
re credidisz. Et rursum si cun
cta p̄cauaret. iudicium extre
mum unde restaret. Quedā q̄
seruant ut rectoris nri sup nos
sollicitudinē formidem. / quedā
q̄ multa seruant. ut adhuc iu
dicium restare sentiam. Bene
q̄ dicit. ne ulciscēt ualde celus. /
quia dū exiguum qđdā deserere
pauet. in conuersationibus etiam
ipm iam iudicii ppetrat. To
tum itaq; hoc ab helii rectum
dicit. / si recte diceret. Scit enī
qđ loqui debeat. / sz cui loquan
tur ignorat. Vera sunt nāq; q̄

(aliena. / qua tanto hac correptione

dicit. sz a beati iob increpatione
non eguit. quanto nec aliqua
pusillanimitate peccauit. Sz
qua iustis uiris solet occasio
ee uanitatis elatio superbie. / oc
culto iudicio cum beato iob agi
tur. ut p̄ flagella pene etiā
p̄uba arrogantie crescat. Ecce
eni tanto magis a superbie numero
despicit. / quanto a uertitate uitā
secus ide humilitatis magistra
refouet. Hā helii p̄cipue. qui for
tia se dixisse cognouit. qđ elati
ons gestaret apud. / atq; beatū
iob alta de se sentiendo despexit
dicens. Ergo iob frustra apud
os suū. / ce absq; scientia uerba
multiplicat. Hec nimirū infe
rens. beatū iob ce nichil scisse
asserit ce multa dixisse. / sz cui p
se que sentit loquacit̄ inferat
hunc de uicio loquacitatis accusat.
Sz hoc quoq; ee ppriū arrogan
tium uicii solet. / ut ce pauca
credant que ipsi multa dicerit
ce multa credant que ipsi pau
ca dicunt. Qua eni sua dicere
semp uolunt. / aliena audire
non possunt. Vim se patī ex
istimant. / si ea que immoderate
se sentiūt immoderati non ef
fundant. Et q̄uis beat iob ad
eius uerba tacuerit. helii tam
dee locutione illi qua amicis re
sponderat causam inuentionis
inuenit. ut sibi exhibere alti ei
silentiū possit. / atq; ut ipse mul

ta respondeat. illū uerba multi
plicas se confirmat. Nam & mox
uinctia placere locutionis eccl̄ie
& quasi adhuc nichil dixerit u
choare conat̄. Sn subdit̄. Addens
quoq; heliu etiā locut̄ē hec. Su
stine me paululū. & ego indicabo t̄.
Multa iam dixerat & sustinere
adhuc paululū spat. quia uide
licet arrogantes se dampnū p
pria iudicant si sciemtiam suā
loquendi breuitate constringāt.
Tanto enī semetipsos credunt
doctiores ostendere. quanto se
potuerint multiplicare loqua
ciaus apud se. Sy quia sepe sibi
semmum silentiū reuerentiā
non deferri. dū non numq̄ pote
nā de quo quasi loquant̄ uti
nuant. ac sub p̄textu illi sibi si
lentiū exigunt. qđ minime
merent. Sy dū sperneren dim p̄se
rant. auditū sibi exercere renia
eius exigentes. se studeant ostēn
dere. q̄. illi facta p̄dicare. Vnde
heliu subungit dicens. Adhuc
enī habeo qđ p dō loquar. Ra ūñ
miq̄. doctores sēi crebro repetūt
si qua obscuri dixerint. ut que oc
culta p̄dicant auditoy cordib⁹
uoce hec ratiōnis infundant. &
plerūq; hoc appetunt enā arro
gantes imitari. & insolen, ter ea
que dixerint replicant. non qđ
auditoy cordib⁹ insinuare res ap
petunt. Sy coy iudicio uideri elo
quentes uolunt. Vn heliu sub
iungens ait. Repetā scientiā meā
a principio. Sed qua nominata sci
entia tumor cordis inuoce clarue
rit. arrogans aperte cognoscit̄ si
non ceci aliquo uelamine palliet̄.
Vn mox inocultatione sue arro
gantie dīm iusticiā subinferens
ait. & operatorē meū p̄babo iustū.
ut dū quasi p dī iusticia loquit̄.
ap̄ humana iudicia qc qđ arrogan
ter efflux excusēt. Sequit̄. Vere
enī absq; mendacio sermones mei.
Sū ab infirmis auditorib⁹ se intel
ligi non posse conspicium solet
plerūq; etiā iusti laudare bona
que dicunt. non quo ipsis sua lau
dibus inhient. Sy quo auditores
suos ad audiendi sollicitudinē
accendant. ut dū coy uocē p̄se
runt ab illoy cordib⁹ ardentiori
affectu sapiant. Vn Paulus cum
mira corinthiis & multa dixisset
adiūxit. Os nrm patet ad uos o
corinthii. cor nrm dilatatum ē.
Sy arrogantes dū cor bonoy nes
ciunt & solas aliquando uoces imi
tant̄. efferunt laudando que di
cunt. non qđ eis corpor audien
tium displicet. Sy qđ sibi inhiant
placent. Iustoy uocē imitantes
simulant. Sy unum uocis q[illegible]
norant. Vident qđ unus p̄ferūt.
Sy nesciunt qđ requirunt. Cum
enī sēi doctores laudē p̄dicationis
exaltant. quasi manu uocis ab
imis cogitationib⁹ corda audientiū
leuant. ut excussa uoce dicti

sequentib⁹ uelut unguenta occur
rant. / et tanto ea intelligentie
amplexu constringant. quanto
illa ꝫ quasi p⁹ q̄. cernerent unuoce
laudantis amauerant. Ꝯ hec ut
dixi arrogantes nesciunt. Qua enī
foris ē qđ appetunt. / qđ sit ut nus
desiderabile sentire non possunt.
De electoꝝ quippe scā ecclā scp
tum ē. Omīs gtā ei filie regū adunt.
Et sapientes uirgines unasis oleū
portare referunt. Vn et scōꝝ uoce
ducit. Ꝯtā nrā hec ē. / testamonū
consciētie nrē. Arrogantes aūt
qui a cordō consciētie sue te
stamonū non habent. quer cordō
homunib⁹ testamonū uocis aliene. /
q̄. cū tarde repiunt. ipsi etā inu
pudentiā sui fauoris erumpunt.
Si enī non inuenium⁹ uoces homi
nū quas in anīs expectant. / ipsi
scientiā suā laudantes p̄dicant.
Vn et helui subdidit dicens. Et ipse
cta scientia pbabit tibi. Humilis
sensit se magna dictum⁹. sed cum
ti corde hoc qđ in semetipso subli
mit estimauit tacere non potuit. /
ꝫ ideirco qđ rectum sensit laudan
do p̄cucurrit. / qui iā quodē duuno
uudicio reus erat si magna de se
[illegible] satum silendo sensisset. Ante
enī [illegible] supnale uudicium ueritatis se
cure omīno non sum⁹. / etā si humā
no uudicio qđ in nob reprehendi debe
at non habem⁹. Nam plerūq; neglu
gentī cogitantes elatione pulsa
mur. quā tamī tacentes p̄mumus. /

symi retractatione cōuicta tumor
occult⁹ in ipso cubili cordis in quo
orīs suffocet. / cora districto iudice
omē meritū actionis nre extinguu
tur. Hunc q̄ pensandū illa cordis ela
tio quanta animaduersione dam
pnabit. que usq; ad audaciā uocis
erumpit. / sineq; hec ē excusabilis
que in corde latentē obortē. Consi
derandū quoq; ē qualis intrinsec⁹
regnat. / que eo usq; seruata ē ut
etā foras erumpe non erubescat.
Helui q̄ quia magna sensit semet
ipsum humilitē tempare nescuit.
scientie celsitudinē tenuit. humi
litatis gram recusauit. / ꝫ dū sequit
bonū qđ bene dicere appetit. bo
nū qđ bene uiuere potuiss⁹ amisit.
Scientia quippe inflat. / caritas ēdi
ficat. Ꝯ iam nunc rectum dicat. /
qđ tamen recte dicere ignorat.
Illā p̄cipue. inflatas animi cogitatio
nes uerba elationis excalauit. / sic
tem sententiā subdidit dicens. Ds
potentes non abiecit. / cum et ipse sit
potens. Inusu mortalis ire quedā
ex semetipsis sunt nocua. / quedā ꝫ
ex his que cura ipsam usitatē. Ex se
metipsis quedā s̄ nocua sic̄ pecca
ta atq; flagitia. / quedā ō non nū
quam nobis ex his que cura ipsa s̄
nocent. / sic̄ tempalis potentia uel
copula coniugalis. Bonū nāq; est
coniugium. / ꝫ mala sunt que cir
ca illud ex hui⁹ mundi cura succres
cunt. Vn Paulus ait. Qui aūt cū
uxore ē. cogitat que mundi s̄. qm

placeat uxori. ℣n ꝙ quib⁹dã melio
ra pſũdens ev̄ſ a conuugio reuocat
dicens. ℍor aũt dico non ut laque
um uob⁹ inuciã. ſed ad id qđ ho
neſtũ ē. ꝙ qđ facultatem p̄be-
at ſine impedimento dñm obſe-
crandi. ℣ũ g̃ teneãt qđ non nocet
ſic ſepe rectũ mundũ q; ut qđ p
agun ꝙ tamen ortus uarta uiã ue
p̄b⁹ preſtimenta retinem. ℣nua
quidẽ munda non offendun. ſ;
alare naſcit quo pungam. Mag
naẽ etiã potentia tempaliſ. qa
habet apud dñm merituũ ſuũ de
bona adminiſtratione regimi
nis. ℍon nũq. tamen eo ipſo quo p
minet cetus elatione cogitatio
niſ tumeſcit. ℣ dũ aduſum
cuncta ſubiacent dũ aduotum
uelocit uiſta complent. dũ omiſ
ſubditi ſi qua bene geſta ſunt
laudib⁹ efferunt. male geſtis aũt
nulla auctoritate contradicunt
dũ plerũq; laudãt etiã qđ obiur
gare debuerunt. ſeductus ab
his que uiſa ſub dñi ſup ſe ani
mus tollit. ꝙ dũ foraſ immenſo
fauore circũdat. unt ueritate
uacuat. atq; oblit ſui uno ceſſe
ſpargit alienas ratẽq; ſe credit
qualem foriſ audit non qualẽ
ut diſcernere debuit. ſ; ſubue
tos deſpicit eoſq; equales ſibi na
ture ordine non cognoſcit. ℣
quoſ ſorte poteſtatis exceſſerit
tranſcendiſſe ſe etiã ute meri
tis credit. cunctis ſe eſtimat am
pli⁹ ſape. quib⁹ ſe uidet ampli⁹ poſſe.
℣n quo dã quippe ſe conſtituit cul
mine apud ſemet ipſũ. ꝙ ea eq;
cetus natura conditionis conſtring
tur: ex equo reſpicere alios dedig
nat. ſicq; uſq; ad ei ſimilitudinẽ
ducit de quo ſeptum eſt. omẽ ſub
lime uidet et ipſe eſt rex ſup uni
uerſos filios ſuperbie. ℣ de cui⁹ corde
ducit. generatio cui excelſi ſunt
oculi. ℣ palpebre eius naſa ſubtrac
te. ad ei ſimilitudinẽ ducit. qui
ſingulare culmen appetens. ꝙ ſo
lẽ angelo ℣ uitã deſpiciens aut.
aſcendã ſup altitudinẽ nubium.
ſimilis ero altiſſimo. ℣uo g̃ iudi
cio ut fouea inuenit dereictionis.
dũ foriſ ſe in culmine poteſtatis
extollit. apoſtate quippe angelo
ſimilis effici. dum homo homini
b⁹ ẽe ſimilis dedignat. Sic ſaul ab
humilitatis merito uitiumore ſup
bie culmine poteſtatis excreuit.
℣ humilitate quippe plat ẽ. pſu
phiam repbat. dño attestante qui
ait. Honne cum eſſes paruulus in
oculis tuis. caput tribuum iſrl
es. Paruuli ſe ante poteſtate
uiderat. ſ; ſubi tẽpali potentia
iam ſe paruuli non uidebat. ℣ero
nam ꝙ eo patrono ſe p̄ferens. magnũ
ſe ap̄ ſe ẽe uidicabat. ℣uo aũt in
cum ap̄ ſe paruulus. apud dñm magn.
cui apud ſe uero magn. apud dñm
paruulus fuit. Magnos nos apud
nos ꝓhibet dñs ꝑpham dicens. ℣e
qui ſapientes eſtis in oculis uris. ꝙ

ev̄ſ uarta poſtas cõmutat. dẽtiũ. qđ nocet

cōā uobismetipsis prudentes. Ne magni apud nosmetipsos ee debemus. / Paulus aplūs admonens ait. Nolite prudentes ee apud uosmetipsos. Terumq; ḡ dū ex subiectoꝝ affluentia animꝰ inflat. / in luxu superbie ipso potentie fastigio lenocinante corrumpit. Sed aliud ē quelibet bona non ee. / aliud bona bene habere nescire. Bona namq; ē ordine suo potentia. / sꝫ cauta regentis indiget cura. .is.i. Qui bene hanc exercet. qui ee re ctte tenere illā nouerit ee impugnare. / bene hanc exercet. qui scā pulā sup culpas erigi. scā cū illa cēlis equalitate componi. Humana enī mens plerumq; ex rollit ecā cū nulla potestate fulcitur. quantomagis malcū se erigit cū se ei ecā potestas adiungit. Ex tamen corrigendus alioꝝ uicijs ap ta exercitatione preparat. Vn ep paulū dicit. Minister enī dī ē. / undexe ultram. Sum ḡ tempalis potentie ministrum suscipit. Sūma cura uigilandū ē. ut sciat qs q; assumere ex illa qd adiuuat. ex expugnare qd temptat. / ex equale se cum illa cēli cernere. ex tamen se se peccantib⁹ helo ultionis pferre. Ex discretionē pleni cognoscimus. / si ecā potestatis ecclastice exempla cernamus. Petrus namq; auctore dō ecclē principatū tenens. a bene agente cornelio. ex sese ei humilit pstrementē immoderatā ueneran reuisaut. / se que illi simule recognouit dicens. Surge ne feceris. / ex ego ipse homo sum. Sed cū ananie ⁊ saphire culpā repit. / mox quanta potentia sup cētos excre uisset ostendit. Verbo enī eoꝝ unā peulit. / quā spū pscientie deprehendit. Ex sūmū se unā scām ecclām contra peccata recoluit. / qd honore sibi uehementē impenso coram bene agentib⁹ fratrib⁹ non agnouit. Huic cōmunionē equalitatis meruit scītas actionis. / hui⁹ helisutionis ius apud potestatis. Paulus bene agentib⁹ fratrib⁹ platū se ee nesciebat cū diceret. Non qa dominam fidē ure. / sꝫ adiutores sumus gaudii uri. atq; ulco adiunxit. fide enī stamus. / ac sidiceret. Ido non dnam fidē ure. / qua fide stamus. Quales enī uob⁹ sum. / cū nobiscum uos stare cognoscerem. Qui platum se frib⁹ ee nesciebat. / cū diceret. Facti sum⁹ paruuli in medio uri. Ex nos aut seruos uros per ihm xpm. Sed cū culpā que corrigi debuisse inuenit. / ulco magistrū se ee recolit dicens. Quid uultis. / In uirga uenā aduos. / Sum⁹ itaq; loc bene regit. / cū is qui pre ee uicijs plus q. frib⁹ dnat. Iunctos quippe natura equales genuit. / ut aut alii adregendū alios cōmittam non eos natura sꝫ culpa pt ponit. Iuicijs ḡ se debent rectores erigere. / quoꝝ ⁊ causa pstrum. Ex cū delinquentes corrigit. / i.s.pt.

sollicite adtendam. ut p disciplinam culpas quidē ure potestatis feriam. sy p humilitatis custodiā equales sē ipsis fr̄ib⁹ qui corrigunt̄ agnoscam. / quō plerūq; etiā dignū ē ut eos dē quos corrigūt tacita no bis cogitatione p̄feram. Illoz nam q; p nos ultra discipline uigore se rugit. / in his uero que ipsi cōmit tūt. ne ubi quidē ab aliquo uulnere lacerar̄. Tanto q; ap̄ dīm obligatiores sum. / quanto apud homines inultre peccam. Disci plina aut nra subditos tanto di uino iudicio liberiores reddit. / qn ro hic ex culpas sine uindicta non deserit. Seruanda ē itaq; in cor de humilitas et inopē disciplina. / atq; ut hec sollert̄ intuendū ē. ne dū immoderatā custodit̄ urit hu militatis. soluant̄ iura regimin̄is. et dū p̄lat̄ quisq; plus se q̄. decet decert sub ditioz uita stringere sub discipline uinculo non possit. Timeam̄ g̃ electi? qd̄ paluoz utilita te suscepim⁹. teneam̄ interi? qd̄ de mā estimatione sentiam̄. / sy tam dereni? quib⁹ dā erumpentib⁹ signi tales nos apud nos ee ipsi etiā qui nobis cōmissi sunt non ignorem⁹. ut et de auctoritate nra qd̄ for mident iudicem. et de humilita te qd̄ imitent̄ agnoscam. Seruata aut̄ auctoritate regiminis ad ce nrm̄ sine cessatione redeam. / et consideren̄ assidue qd̄ equalit̄ cū ceteris sim̄ condam. non qd̄ rēpa lit̄ p̄lati. Potestas enī quanto celsi? emi net. tanto p̄mu uti? debet. ne cogita tione̅ uincat. ne in delectatione sui animū rapiat. / ne iam subse mens eam regere non possit. cui se lubdi ne dnandi supponit. Bene daud regni potentiā regere nouerat. / qui elationē ei? dē potentie semet ipsum p̄mendo uincebat dicens. Dn̄e non ē exaltatum cor meū. Qui q; in ei? humilitatis augmentū sub iunxit. Neq; elati sunt oculi mei. Neq; ambulaui in magnis. et adhuc semet ipsum supra lissima inquisitione discutiens. / ait. Neq; in mirabilib⁹ sup me. Omnis q; etiā cogitationes suas assiduo ce discrutiens. / subiungit dicens. Si non humiliter sentiebam. / sy exaltauit anima mea. Sicut ablactatus hosti am a uitrimo cordis oblatā crebro replicat. et tūm atq; tūm confitē do offerre non cessat. / eamq; multi plicit̄ loquens iudicis sui cordis offē tat. Quid ē hoc. et quom̄ istud fac ticium dō placere cognouerat qd̄ in conspectu ei? tanta ratione uo cis immolabat. nisi qd̄ uicina ē superbia potentib⁹ solet. et pene sem p rebus affluentib⁹ elatio sociatur. Qua et sepe honoris habundantia duriciā dat tumoris. / murū u ē cū cordib⁹ sublimiū regnat humilitas moz. Sn̄ pensandū ē. / qua potes tes quiq; cū humilit̄ sapuunt culmē extraneę et quasi longe posite ur tutis attingunt. sy recte hac utute

dñm quamuocĩ placant. / qua illud
ei sacrificiũ potentes offerunt qđ
potentes inuenire inde possint.
Superlissima namq; arsuuendi ẽ
culm̃ tenere qđam p̃merere. ẽ qđ
in potentia sy potentẽ se ee nesci
re. / ad largienda bona potentẽ se
cognosce. ad repetenda noxia omne
qđ potentẽ ualet ignorare. Recte
itaq; de talib⁹ dicit. Ds potentes
non abicit. / cũ ꝯ ipse sit potens.
Dm quippe imitari desidat. qui
fastigium potentie alienis imper
tiis imitatib⁹ ꝯ non suis laudib⁹ ela
tus administrat. / qui plat ceteris p
dee apparere non pẽ. Tumoris nãq;
elatio non ordo potestatis inerimi
ne ẽ. Potentia ds tribuit. / elatio
nẽ uero potentie malicia nre men
tis inuenit. Tollamus g qđ de nro
contulim⁹. / ꝯ bona sunt que dõ
largiente possidem. Quia enĩ nũ
q̃ iusta potentia sy actio dampnat
pua. / apte subiungit. Sy non sal
uat impios. / y iudiciũ paupib⁹
tribuit. Scptura sacra pleriq; pau
pes humiles uocare consueuit. Sic
in euglio cum adiectione spe nomi
nant. / dum dicit. Beati paupes sp̃o /
qm ipsor ẽ regnũ celor. Quia enĩ
diuine inuisibiliẽ potentes ostendit. /
ap̃ semp ipsos paupes sunt qui ela
ti in suis cogitationib⁹ non sunt.
Eos ũ impios uocat qui aut a fidei
pietate diuuncti s. / aut in hoc qđ
fidelit̃ credit prauus suis morib⁹ con
ducit. Quia g omps ds malicie
22 22 2 supbiã non potentie celsitudinẽ
dampnat. p̃ q̃ ductũ ẽ. ds potentẽ
non abicit cum ꝯ ipse sit potens. /
recte subiungit. Sy non soluat im
pios. ꝯ iudiciũ paupib⁹ tribuit. /
idẽ elatos destruit. humiles uero
p iudiciũ libos reddit. Vel certe iu
diciũ paupib⁹ tribuit. / qua hi qui
nunc nequit oppmunit̃. ipsi tunc
sup oppssores suos iudices uenit̃.
Due quippe s partes. elector scili
cet; reproor. / sy omi ordines hui⁹ de
singlis partib⁹ contenent̃. diu nãq;
iudicant̃ ꝯ peunt. / alii non iudicã
tur y peunt. / alii iudicant̃ ꝯ regnãt
alii non iudicant̃ ꝯ regnant. alii
iudicant̃ ꝯ peunt. / quib⁹ dñica in
clamatione dicit̃. Esurui enĩ. / ꝯ
non dedistis mihi manducare. Si
tiui. / ꝯ non dedistis m potũ. Hospes
eram. / ꝯ non collegistis me. Nudus
ꝯ non operuistis me. Eger ꝯ incar
cere. / ꝯ non uisitastis me. Quib⁹ p
mit̃. Discedite a me maledicti in ig
nẽ eternum. / qui preparat ẽ diabolo
ꝯ angelis ei⁹. diu y in extremo iudi
cio non uiuant̃ ꝯ peunt. / de quib⁹
p ppha ait. Non resurgunt impii in
iudicio. / ꝯ de quib⁹ dñs dicit. Qui
aut non credit. iam iudicat ẽ. / ꝯ de
quib⁹ paulus ait. Qui sine le
ge peccauerit̃. / sine lege pibit̃.
Resurgunt y etiã omes infideles. /
sy ad tormentũ. non ad iudicium.
Non enĩ eor tunc causa discutit̃. / qui
ad conspectũ districti iudicis iam
cũ dampnatione sue infidelitatis

accedunt. ꝓfessionē ꝙ fidē retinen
tes ꝙ ꝓfessionis opa non habentes.
redarguunt ut ꝓmit. Qui uero
nec fidē sacramenta tenuerunt.
increpationē iudicis in extrema
examinatione non audiunt. qa
ꝓiudicantib⁹ infidelitatis sue pene
bris ei quē despexerant iniecti
one redargui non merent. Illi sal
tem ūba iudicis audiunt. qui ei
fidē uerba tenuerunt. Isti und ap
parone sua etnī iudicis nec ūba
pcipiunt. qua ei reuerentiā nec
ūbor⁹ seruare maluerūt. Inle
galit ꝓcunt. qui sub lege posi
ti peccauer. Istis inpatione sua
de lege dicit. qua nichil legis ha
bere conati s. Principes naq; tre
mam rem publicā regens. alit pu
nit cuē utq; delinquentē. atq;
alē hostem ecclē rebellantē. In illo
ura sua consulit. eiq; sub uerbis
digne iniectionis addicit. cont
hostem uero bellū mouet. instru
menta ꝓditionis exercet. dignaq;
ei malicie tormenta retribuit. de
malo ū qd lex habeat non requi
rit. Hinc; enī lege necē ē primi.
qui legem numq; potuit tenere.
Ita g in extremo iudicio. ex legalis
ultiō iniectio ꝓcedit. qui ab eo qd
ꝓfessione tenuit actione deseri
nauit. ⁊ iste sine iudicii iniectio
ne punit. qui lege fidē non tene
tur. Ex electoꝝ uero parte alii
iudicant ⁊ regnant. qui utiq; ma
culas lacrimis tergunt. qui mala
ꝓcedentia facta sequentib⁹ redimen
tes. quicqd illicitū aliquando fece
runt. ab eccliē iudicis elemosinaꝝ. sup
ductione cooperiunt. quib⁹ iudex
uenies iudicata consistentib⁹ dic.
Esurii enī. ex. dedistis mihi manducā
re. Sitii. ex. dedistis mihi potū. Hos
pes eram. ex. collegistis me. Nud⁹. ex.
cooperuistis me. Infirm⁹. ex. uisitastis
me. Incarcere eram. ex. uenistis ad me.
Quib⁹ ꝓmittit dicens. Venite be
nedicti patris mei possidete ꝓparā
tum regnū uob⁹ a constitutione
mundi. Alii aūt non iudicant ex.
regnant. qui etiā ꝓcepta legis ꝓfe
ctionis iuriste transcendunt. q
nequaq. hoc solū qd cunctis dīna
lex ꝓcepit implere contenti s.
⁊ ꝓstantiore desiderio plus exhibe
re appetunt. q. ꝓcepta generalib⁹
audire potuerūt. Qb⁹ dīna uoce
dicit. Vos qui reliquistis oīa ūra
ex secuti estis me. cū sederit filius
hominis in sede maiestatis sue. se
debitis ⁊ uos sup sedes duodecim iu
dicantes duodecim tribus israhel. ex de
quib⁹ ꝓpha ait. Dns ad iudicium
ueniet. cū senioribus ppli sui. ex
de quib⁹ salomon dū de scē eccle
sponso loquit. in cubilia dicens. Ho
bilis inportas uultū ei. quando sede
rit cū senatoribus terre. Hi itaq; extre
mo iudicio non iudicant ⁊ regnant.
quia cū auctore suo etiā iudices ue
niunt. Relinquentes quippe oīa.
plus ꝓmpta deuotione exercuisse
q. uberi generalit audiuntur. Spe

cialr nãq; uisione pauci pfecti
orib; & non generalr omib; dicit
hoc qd adolescens duer audiuit.
Vade & uende que habes & da
paupib; & habebis thesaurũ in ce
lo. / & ueni sequre me. Si enĩ sub
hoc p̃cepto cunctos iusso gene
ralr astringet. / culpe pfecto eet
aliqd nos de hoc mundo posside.
Sy aliud ẽ qd p̃ceptua sacra gene
ralr omib; precipit. / aliud qd
specialr pfectorib; impat. Hinc
recte sub generali iudicio non te
nent. / qua & p̃cepta generalia
mundo dando iuerunt. Sicut enĩ
iudicant ypocrite. qui suadente
pfidia legem tenere contẽpsit. /
ita non iudicant & regnant qui
suadente pietate erga ultra gene
ralia diuine legis p̃cepta pficiunt.
Hinc ẽ qd paulus etia specialia
p̃cepta transcendens. plus ope
rebit. / q. institutione pmissi
onis accepit. Cum enĩ accepisset
ut euglium p̃dicans de euglio iu
uaret. / & euglium audientib; comu
nicet. y tamẽ euglii sumptib; sustenta
ri recusauit. Cur g iste iudicetur
ut regnet. qui munus qd seruaret
accepit. y mali qd uiuere iuue
nit. Dicat g recte iudicii paup
ib; tribuit. qua quanto hinc mun
do magna humilitate despecti
sunt. / tanto nunc accepti sedib;
maiore culmine potestatis excres
cunt. Vn & sequr. Hon auferet
auctio oclos suos. & reges in solio
collocat in ppetuũ. / & illic enĩ qm
dbstinuisse enĩ auertis oclos suos fre
quasse dns credit. qua iniustos
crudelitatib; hinc sine iudicio
lacerant. / sy famulos suos tunc
magis respicit. cum iniuste eos
nequitia psequentis affligit. Vi
dens enĩ qd hinc humilr tolerãt. /
numeriũ iam puidet qd illic eis
misericorditr recompenset. Hong
auferet auctio oclos suos. Ecce iste
humilr ingemiscit. ille superbit
& nequr floret. / iste contr. ille
se de glia iniquitatis extollit.
Hoc g quis dubitet optimis longe
ẽ. qui iniustitiã pulit. an qui eã
patientib; irrogauit. / qui supna
grãm intr meroris tenebras tenuit.
an qui interiora gaudia lumen
iustitie intr amisit. / Bene autr
scr uirr spiritu sacre testimonio
reges uocant. / qua p̃clari cunctis
moris carnis. m luxurie appeti
tum frenant. m estui auaricie
tempant. / m glam elationis su
cinant. m suggestione liuoris
obruunt. / m igne furoris extinguunt.
Reges g sunt. / qua temptationũ
suarũ motib; non consentiendo
succũbẽ. y regendo p ee nouerunt.
Qua g abhac potestate regimi
nis ad potestatẽ transeunt retri
butionis. / recte dicit. Reges col
locat in solio inppetuũ. Semet
ipsos enĩ regendo adtemp fatigati
sunt. y in gente rationis in
tuo solio inppetuũ collocant. / &

22
22

eo illic accipiunt alios digne
iudicare. qđ hic nesciunt semet
ipsis nequĩ parce. Hinc enĩ ali
as dicit. Donec iusticia conuertat
in iudiciũ. Paulus de se suisq;
consortib dicit. Vt uos efficeremi
iusticia đi in ipso. Iusticia g iudi
ciũ iterat. / qua hi q nunc iuste
atq; irreprehensibiliter uiuunt. ne
iudicandi potestatẽ nan seruãt.
Hinc Laodicensi ecclie dns dicit.
Qui uicerit dabo ei sedere mecũ in
throno meo. / sicĩ & ego uici & sedi cũ
cũ patre sedisse se asserit. / quia
pro passionis certamina. pro re
surrectionis palmã clari se ob
qđ potestatẽ patris eẽt equalis
iudicant. / eiq; se non dispare
calcato aculeo mortis inuocant.
Vn & marie nec dũ se credenti pa
tri simulare dicit. Noli me tangere. /
non dũ enĩ ascendi ad patrem me
um. Nobis enĩ in throno filii sedere. /
& ex ede filii potestate iudicare.
Qa enĩ iudiciũ principatũ accepit
tate propria. / uelut in ei throno
residens. Nec abhorret autem qđ
alias sup duodecĩ thronos uenturos
ostendatur eẽ discipulos. / hic ue
ro in throno suo phibẽ eẽ sessuros.
Throni quippe duodecĩ. uni
uersale iudiciũ. / pthroniũ uero filii sin
gulare culmen iudiciarie potesta
tis ostendit. Hoc g duodecĩ thro
nis qđ uno throno filii designat. /
qua iudelicet unius sale iudiciũ
ex mediatoris nri interuentione

propria. Dicat g. Regesi in solio collo
cat in perpetuũ. dpre autem in perpetu
um subdens. / apte qđ dicat in sinu
at. Si enĩ de trenu regni solio dicet
nullatenus in perpetuũ subduxisset. qa
quoq; illud arripiunt p certo non
in eo in perpetuũ. sed tempaliter collo
catũ. Bene aut subdidit. Et illic
erigunt. de si intentioni audien
tis innueret. / dicens. Qa hic humi
liati sunt. / illic erigunt. Scis nãq;
uirs iste loc humiliationis e. / ut ille
sit celsitudinis. Vn alias septies e.
Humiliasti nos in loco afflictionis.
Loc quippe afflictionis. / e una p
sens. Qui adhuc patiam tendunt
nunc semetipsos tempaliter in afflic
tionis loco despiciunt. / ut te in loco
gaudii ueraciter sublimentur. Seqr.
& si fuerunt in catheris renunciantes
suis pauperatis. / inducant eis opa
eoz & scelera eoz qua nolenti fu
erunt. Cathena obligationis. / e ipsa
adhuc retentio peccatorum. Liga
tum se his catheris Paul asperaret. /
cũ ducebat. Desidiũ habes dissolui. /
& cũ xpo ee. Pauperatis suis uinc
tũ se ee cernebat. / quando ueras
diuicias inuenis eas etiã dis ci
pulis exorabat dicens. Vt sciatis
que sit spes uocationis ei. / que di
uitie gle hereditatis ei in scis. Be
ne aũ pro istas subdit. Indica eis
eis opa eoz & scelera eoz. / qa
nolenti fuerunt. Cũ enĩ sup
nã glam magis amando cognosci
m. / ut mala que egerũt quo ora fuisse

sentiam. Vñ ꝛ. Paul⁹ pt ꝓcepta grāor
supnoꝝ ea quę in se studia uirtutū
crediderat fuisse. / iam scelera cog
noscebant dicens. Quu ꝑ fiu blas
phem⁹. ꝛ ꝓsecutor. ꝛ contumelios⁹ /
sy miam consecut sum. quia ignorans
feci in incredulitate. Velcerte. sed
quę in fuerant luchra / hec arbit⁹
sum ꝓpt ꝛpm detrimenta. Vñ ꝛ ap
te sequit. Reuelauit quoq; aurē
eoꝝ ut corripiat. / ꝛ loquit ut rei
tant⁹ abiniquitate. / aurē reuelare. /
ē intellectum cognitionis apire.
Reuelata ū aure uniquiq; corripit. /
quando intuit ētoꝝ bonoꝝ desidiū
pcepit. ꝛ quę mala intuit ꝓpt⁹
ut agnosceret. Vot ū uicathenus sy
nub⁹ pauptatis pena tua tempalis
afflictionis intelligit. quia sepe qui
uberes ūba non audiunt. feri en
tus ūberib⁹ admonent⁹. / ut ad bona
desidia saltum pene trahant. quos
ꝑmia non inuitant. Vñ ꝓpham dr.
Inchamo ꝛ freno maxillas eoꝝ con
stringe. / qui non approximant ad te.
Si uero etiā flagella despiciunt. /
constat numerū qđ tanto hic maio
ris illic grauioris iniuste supplicia
sen[illegible]tiant. quanto hic maioris pu
den[illegible]tię gram calcant. Vñ sequit.
Si audierint ꝛ seruauerint. /
cō[illegible]plebunt dies suos in bono. / ꝛ
an[illegible]nos suos in gla. Si aut non au
di[illegible]erint ꝛ non seruauerint. in
fi[illegible]bunt ꝑ gladium. ꝛ consumet⁹
stultitia. ꝛ bonū recta actio. / ꝑ
glam ū supna retributio designatur.
Q⁹ g obedire ꝑceptis celestib⁹ studet
dies suos in bono cōplent. ꝛ anno
suos in gla. / qua ꝛ cursum ꝑsentis
temporis in recto opere. ꝛ consummatio
nē suā ꝓficiunt felici retributione.
Si uero non audierint transibūt
ꝑ gladium. ꝛ consumentur stultitia.
qua ꝛ in ducta eos in tribulatio
ne ꝑeunt. ꝛ finis in sanitate con
cludit. Sunt enī non nulli quos
ap dentis morib⁹ nec tormenta con
pescunt. De quib⁹ ꝓpham dicit.
ꝑcussisti eos nec doluerunt flagel
lasti eos ꝛ renuerunt accipe
disciplinam. / ꝛ de quib⁹ sub baby
lonis specie dicit. curauim⁹ babylo
nē. ꝛ non ē sanata. / ꝛ de quib⁹ rur
sum dicit. Int fici ꝛ ꝑdidi ꝓpter
meū. / ꝛ tamen auersus sius non s
reuersi. Hi, non numq. detiores ex
istunt ex ube. / qua pulsari dolo
rib⁹ aut contumacia ꝑtinacie du
riores existunt. aut qđ pei ē in
blasphemię etiā exasperatione ꝑ
siluunt. Bene q dr. qđ ꝑ gladium
insciam ꝛ stultitia ꝙsumunt. qa
peccata quę flagellis emendare
debuerunt flagellis exaggerant. /
ꝛ hic etiā penas ꝑcussionis sentiūt.
ꝛ illic iuste retributionis supplicia
non euadūt. Fatuitas quippe stul
titię ē. / qđ illos iniquitas obligat
ut a culpa eos ner pena cōpescat.
Sequit. Simulatores ꝛ callidi. /
puocant ira dī. Cum simulatores
ducit. aperte subiūxit. y callidi. qa
nisi ingenio calleant. qđ uideri

zz
zz
zz
zz
zz
zz
zz
zz

appetunt. congrue simulare non
possunt. Sunt enī non nulla uicia. / que
etiā a sensu t, riuorib facile ppetrant.
lsatione namq; intumescē auaricie
stib unbi_are luxurie pulsantī
succumbere. etiā quulib oppu si
sensib pot. / simulationis ū falsitā
tē excequ. n qui supuluoris ingenii
fuerit non poterit. Quisquis enī ta
lis ē. adcusto dienda duo uidelicz
continua obseruatione duu dr. 4
ut callide nouerit. & occultare
qđ ē. & ostentare qđ non ē. / ne
mala pmē. & bona falsa monstra
re. nec se aptē in hoc qđ uidet ee
uolle. / aq; ut maiorē glām tene
at. sepe simulat glām declinare.
Ita enī ante oclos hominū sequen
do eam apphendē non potest. / fu
det plerūq; ad glām tendē fugien
do. hec itaq; simplicib minime
congruunt. / quia si congruunt iā
simplices non sunt. Bene autē cū
ducit simulatores / callidi. / non
subdidit merentē. / puocant
uā dī. Irā quippe dī mereri. ē
etiā nescendo peccare. / puocare.
ē mandatis illi sciendo contraire. 4
facere bonū / despice. / facē posse
nec uelle. Hi enī ppetuone neqne
umquā tenebresc cum. / ostenta
tione iustitie supficietē dealban
tur. Vnde uoce dnica dr. Ve uobis
scribe & pharisei ypocrite. 4 qa si
miles estis sepulchris de albatis q
foris ap parent hominib spe
ciosa. / ab intus autē plena sūt os
sibus mortuoz & omī spurticia. Ita
& uos foris quidē apparetis homini
bus iusti. / int autē pleni estis ypocri
si / iniquitate. foris g ostendendo
seruant. / que uuendo intus inpug
nant. Int uero mala cogitantes &
aggerant. / que foris aliud supdu
centes occultant. Unde distrctum
itaq; iudicē excusationē iā de igno
rantia habē non possunt. / quia dū
ante oclos hominū omnē modū
sectantis ostentant. ipsi sibi sunt tes
timonii quia bene uiuē non igno
rant. Dicat ergo recte. Simulatores
& callidi puocant iram dī. Qđ ū
eos ad extremū sequat. / adiungit
dicens. Heq; clamabit. / cū uncti 55
fuerint. Omīs iniquus. qui cū iu 55
quus sit scs uideri non appetit. / in
flagelli pcussione deprehens facere
qđ iniquus sit non erubescit. Qui
uero uniqua agens humana de se
iudicia sub specie sctitatis intercipit.
etiā cū flagello pcutit uniquū se
pdē refugit. / quia scs uideri con
fitetur. Si quando autē guttē coartatē
uniquū se uxe supficietē confitet. /
quia intima sua deregē ueraci confes
sione confundit. Quasi libi ū sum
cum nulla correptione castigam. /
quasi uncim autē cū flagello pcus
sionis astrigimur. Vincti g tanto
clamam altius. / quanto in pcussione
posti peccata nia ueraci confitem.
dp aures quippe dī uoce ualida de
uota confessio ē. Ita g simulatores
quosq; etiā cū pcussionis flagella

compuunt. adsimplicē confessionē
non ꝓducunt. cognoscī enī pecca
torēs refugunt. quia scī omīū opi
mone ferebantur. quā uis eos ader
tremū iam flagella sentiant. q. uis
duci se adetna supplicia non igno
rant. talesq; tam cupiunt ap̄ huma
na iudicia remanere. qualesq; se stu
duerunt semp ostendē. Deprehendi
gr̄uā flagello ꝑcussionis extremę
qua confessionē puā ꝙ afflicti ur
ere negligūt. quasi uncti fuerīt
clamare contempnūt. Bene g dr;
Hęq; clamabūt cū uncti fuerunt.
q. uis intelligi etiā alit possit. Vis
enī qui cū iniquus sit dici scs abho
minib̄ non ꝓtimescit. et si unquā
se tacita cogitatione reprehendit. ta
men dū sepi⁹ secū se audire cepit.
hoc qđ de se intus sec̄ tenebat amit
tit. Et quippe extrinsec̄ fundit. et
qua libent foras falsum de se testi
monium recipit. quale se int habe
at non requirit. Ymo sit ut uacue
laudis fomenta etiā cum defuerīt
querat. et oblit qđ ē. apprehendi u
deri qđ non ē. Igit quicq; tales sint
dū iustos se ante humana iudicia
simulant. dū actiones suas laudib̄
dignas inuentiuū oculis ostentant.
occulta cū eis iustitia agit. ut quo
niam foras alios fallere. eo de se int
etiā ipsi fallant. Nam omnem extra
se sollicite inuestigationis oculum p
dunt. Ymaginē suā discute ꝙ pserua
tam dissimulant. Si tales se quales
audiunt putant scos ee. non qa
ta in unum si quia ita dicunt. eas
timant. Superbi autē dū iudicio seq;
ipsos intueri negligunt. quia sibe
sui merito in attestatione ponunt
ois alieni. Cum uero subita pcussi
one tenunt. in quos se ꝙ ut iracūd
facere. ꝙ sic sunt deprehendi omi
no non possunt. quia in delicy sco
se humana ꝓfessione crediderūt.
Bene g dr. Hęq; clamabūt. cum
uncti fuerunt. Sepe enī uacua ta
les se ante supnū iudicē uenire
confidunt qualesq; se hominib̄ nitu
isse cognoscunt. se q; ipsos miseri
nec inter tormenta deprehendunt.
Et dū testimoniū falsę laudis aspicūt
remediū ire confessionis amittunt.
etiā uncti ducunt. et non clamāt.
qua humane laudis importuni
tate supari scos se miseri et cū
pereunt mortuos putant. Vnde pp
pham dr. Redite ꝓuaricatores
ad cor. Si enī ad ee redirent. ꝓ
priis attestationis se uerba non
fundērent. Nā qđ uicinū ē nob̄ cor
de nro. Quid uicinū ē nobis ea re
que intra nos ē. et tam cū ꝓpriā
cogitationes spargūt. a nobis cor
nrm longe euagant. Longe g ppha
ꝓuaricatores mittit cū eum ad ee
suū redire cōpellit. quia
quo se earū fundit eo ad se unde
possit redire nescit. Qa
ū simulatoꝝ mens ꝓ eo qđ abnia
etnitatis intentione diuidit
cogitationū multiplicitate in
undatione naufragat. qđ recte

subiungit. Vonet intempesta
te anima eoꝝ. Ali tranqlli iaq;
udebant uiue cū de sentaꝝ cu
rarent laude gaudē. ℣ tempesta
te subita anima moritur. que
hum ti ane laudꝫ pessima tnqlli
tate d letabat. Plerumq; subi
to inopinata tē pestas oīe qđ acꝛ
serenū blandit unmutat. ℟ eo
piculū uitari non potest qđ nec
potuit ꝓuideri. ℣n ce simulato
res qui utte custodia negligit. ℟
intempestate mori referuntur:
hic quippe eos turbo subit ultime
ꝑcussionis eicit. quos arrogantia
eē fauoris extollit. ℟ dum cō
plectunt inlaude qđ non sunt. ℟
repente inuenuntur inultione
qđ sunt. Bene aut ꝑ salomonē dr:
Cōm pbat inconflatorio argentū,
℟ infornace auru. ℟ sic pbatur ho
mo ore laudantis. Laus quippe
sua iustos cruciat. ℟ iniquos exal
tat. ℣ iustos dū cruciat purgat. ℟
iniquos dū letificat reprobos mon
strat. Illi enī sua laude pascunt. ℟
qua auctoris sui glām non quer:
Illi aut qui auctoris sui glām q̄r
sua laude cruciant. ne non sit unꝫ
qđ foris dr: ℟ ne si ē eiā qđ dr: an
te octos dī ipsis fauoribꝰ uacuet. ne
humana laus robur mentis emol
liat eamq; debꝫ ee augendi opis
iam retributio in sui delectatione
ꝑmanat. ℟ que ad augmentum
debꝫ ee augendi opis iam retribu
to fit laboris. Cū ū sua ꝑcepta

indi laude tendē sentiunt. ℟ ea etiā
desidabilit amplectunt. Septiē naq;
ē. Sydeam opa uīa bona. ℟ ce gtifi
cent patrē urm qui in celis ē. Sic
q̄ se hominib facium. quoties in
se aliqd quo ds cognoscat ostendit. ℟
qua non student in se humanā lau
de figē. ℣ quer eam ꝑ se mediosꝫ ad
auctorē gle ꝑtransire. Arrogantes
aut humanis laudib mollia corda
ꝑsternunt. ℟ qua sui amoribꝰ cerni
punt. De quib alias septiē ē. Erunt
homines se ipsos amantes. Aptē ꝙ
hic de hac eoꝝ corruptione subiun
gitur. Cum una eoꝝ uir effeminatos. Si
enī uirilit uiueret. ℟ laus transito
ria nulla eos corruptione uiciaret.
℣n electus ꝑ pha ꝑsuadet dicens. Si
rilit agite. ℟ ce confortet ce urm.
Dicens enī uirilit agite dū confortet
cor urm illico subdidit. ℟ quasi secū
cordis munire curauit. Luxuriosa
quippe mens corrumpit. ℟ si reb tran
sitoriis delectat. Igitur simulatoꝝ
una uir effeminatos. ℣ una eoꝝ uul
neret ab anglis. utrūq; tamꝫ si ser
mone discrepat ratione cō cordat. ℟
qua effeminatoꝝ una angli uulne
rant. dū nuncii ueritatis eā iacu
lis sce ꝑdicationis impugnant. Qa
q̄ de dampnatione reproboꝝ qđ agat
audituꝝ. ℟ de creptione humiliū
qđ sequat audiam. Eripiet pauperē
de angustia sua. Saluꝫ de angustia
sua eripit. ℟ cū unusq; quisq; humilis
de hac pegrinationis sue afflictōe
liberat. Hamꝫ assiduis tribulatio

mortis. qa laudis luxuria corrupta regnum illam ꝑmanens habet.
una eoꝝ uir effeminatos.

nub⁹ p̄ mr̄ī. / ut ad requirendū uere ē
solationis gaudiū p̄uocēt. Ysēq̄t.
Et reuelabit tribulationib⁹ aurē
ei. Aurē tribulatione reuelare. /
ē auditū cordis uerberū plagis ap
ure. Cum enī p̄cepta despicim⁹ pia
districtione nobiscū agit. ut flagel
la timeam⁹. Aurē itaq; cordis tribu
latio aptē. / q̄. sepe hui⁹ mundi pspi
tas claudit. Vnde salomone nāq; dr̄. Cū
stulto puerulo⁹ uerberes eos. / ē pspitas
stultoꝝ p̄dere illos. Sequit. Ingr̄ē sal
uabit te de ore angusto latissime.
Omīs qui uiā uite deseruit in peccatoꝝ
se tenebras deiecit. / ē semetipsū q̄si
in puteū yt in foueā mergit. Si uero
diuina p̄p̄etatione ēnā consuetu
dine uniquitatis opp̄mit̄. / ne adsup
iora iam possit ercurgere. quasi an
gusto ore puteꝰ coartat. Vn dauid
ppha subspecie peccatiū ercrat. /
dicens. Non me demergat tempes
tas aquē neq; absorbeat me pfun
dū. / neq; urgeat sup me puteus os
suū. Que ēnī mali opis iniquitas
a bona stabilitate cōmouit quasi tē
pestas aquē rapuit. / Vn si adhuc p̄con
suetudinē non p̄ualuit. non dum
fit. Jam in puteū cecidit. qui hoc
qd̄ diuina lex phib⁹ p̄petrauit. / Vn
si adhuc longa consuetudo non
dēp̄mit̄. nequaq̄. os suū puteus co
angustauit. Tanto q̄ facili⁹ ergdit̄. /
quanto⁹ minori consuetudine coar
tat̄. Vn ppha ieremias dū iudeam
iniquitatib⁹ longa consuetudine
obrutā fuisse conspicēt. / in lamētis
suis sub ei⁹ specie semetipsū de plo
rat dicens. Ha psa ē in lacū iniquitatis
a. / ē posuerunt lapidē sup me. In
lacū quippe labit̄ urit. / cū labe
iniquitatis inquinat̄. Lapis ergo
sup ponit̄. cū labe iniqta i. tāl, ēnā
dura consuetudine mens q̄ in pec
cato deuorat̄. / ut ē si uelit ercur
gere iam itaq; non possit. quamo
les desup male consuetudinis p̄mit.
Vn qua diuine potentie subiacet
ē p̄ angustiam praue consuetudi
nis ad bone actionis amplitudinē
reuocat̄. / idcirco dr̄. Saluabit te de
ore angusto latissime. Latissime
quippe de ore angusto saluat̄. / qui ē
p̄ iniquitatē iugum adlibitē
bonū opis penitendo reducit̄. Que
dā namq; quasi conclusi oris angu
stia ē. ab opp̄mente mala consuetu
dine ercurgē uelle nec posse. iā qui
dē desidio adsupna tendē. Vn adhuc
actu ininfimis remanere. / p̄ire ē
de nec tam̄ sequi opē. atq; insemet
ipso contractionē p̄peri semetipsū.
sū⁹ Vn iacentis anima manu grē ercal
tantis aduuat̄. ab angusto ore adla
titudinē p̄uenit. / quia ueris diffi
cultatib⁹ opa bona p̄fecit quē concu
cupiscit. Dauid ppha conclusionē
anguste oris aspexerat. / cū dicebat.
Saluā fecisti de necessitatib⁹ animā
meā. / nec concluseris me in manib⁹
inimici. Latissime autē saluatū se no
uerat. / cum subdēt dicens. Statuisti
in loco spacioso pedes meos. In spacio
so quippe loco s̄ pedes stabiliri. / qn

do adcongruentia bona tendimus
e nulla difficultate ꝑ pedim̃. Si
enī platum locū quo uolumꝰ ſ. p
gim̃. / si anullus obiectis difficultati
b̃ angustiam̃. Sꝫ hec̃ helyu recte di
cere. / si beato iob ſententia conue
niret. Culpa enī flagellatū credi
dit. / ydcirco eū in os angustū cecī
disse iudicauit. Quo enī ualidiorib̃
eum uidit plagis affici. eo detiorib̃
credidit iniquitatib̃ ꝑgrauari. / p
fecto nesciens qđ flagella eius aug
mentū ꝛ̄nt merciū non pena peccā
ti. Cū ū eum in os angustū cecidisse
fateat̃. / adhuc quasi lati ex equit̃ in
quanta iob ꝑ fiducie tenebr̃ di
cens. Et non habentis fundam̃tū
subt̄ se. Omē peccatū fundam̃tū
non habet. / quia non ex ppa nata
subsistit. Malū quippe sine substā
tia ē. / qđ tam̃ ut cūq; sit in bona
natura coalescit. Iqt̃ os angustū
nullū subt̄ se dr̄ habē fundam̃tū. /
qua peccati inquinatio subsistentiā
ipsi non habꝫ ꝑpium. Ea uero a fun
do dr̄ fundam̃tū. / possum ꝛ̄nā fun
dam̃tū ꝑ fundo positū non inconue
nienter accipe. / sic̄ audit̄ a bau
re dr̄. ꝫ tam̃ plerūq; ipsa auri sa
rauus nomine designat̃. Cū ū diret
os angustū. / explanare ꝑ fiducie uo
raginē uolens subdidit. Et non ha
bentis fundam̃tū subt̄ se. Quē enī
rapit iniquitas. / infern̄ absorbet.
Infern̄ uero recte fundū non habere
dicit̃. / quia quisq; a illo rapt̄ inin
menso deuorat̃. Inm̃sam nāq; ei ac
pleni latitudinē uolens ꝑ pha. / ait.
Dilatauit infernus animā suā. / ex ap
ertos suū absq; ullo timore. Sic̄ ḡ sine
timore dilat̄ ducit̃. qua ad se plu
mos trahit. / ita sine fundo alt̄ non in
congrue creditur. / qua eos quos in se
suscipit quasi in quadā abysso suę in
mensitatis absorbet. Itaq; cū ducet
saluabit te de ore angusto latissime. /
aperte subiungit. Et non habentis fun
dam̃tū subt̄ se. / ac si diceret. De ore
angusto saluabit. / qđ sub se funda
mentū non habꝫ. Ea enī ꝑ peccatū
rendit̃ ad infernū. / quę a peccato sal
uat. de ore angusto liberat. Quę ū
de ore angusto eripit. ab inferni ꝑ fun
do sub ducit̃. / quāuis ꝛ̄nā intelligi aliter potest.
Ita sic̄ quis in puteū mergit̃ putei
fundo retinet̃. / ita corruens quasi in
quodā fundi loco consisteret anima.
si semel lapsa in aliqua se peccati
mensura retineret. Sꝫ cum peccato
in quo labit̃ non pot̄ ee contenta. cū
cotidie ad deteriora deicit̃. / quasi in
puteum quo cecidit fundū non in
uenit quo figat̃. Esset enī fundꝰ
puteī. / si finiusꝫ mensura peccati. Sꝫ in
bene aliasꝫ dicit̃. Peccatore cū uenerit
in ꝑfundū malorꝫ contempnit. Re
dire namq; dissimulat. / qua misere
ri sibi posse desperat. Sꝫ cum despan
do ampli peccat. quasi puteo suo fun
dū subtrahit. / ne ubi retineri possit
inueniat. Sequit̃. Requiescat̃ mīsę
tuę erit plena pinguedine. Requies
mensę. ē refectio sacietatis unctę. /
quę pinguedine plena dicit̃. qua

untne uoluptatis delectatione ppa
rat. Hui mense epulas esuriebat
pphā cū diret. Saciabor dum mani
festabit gla tua. Hui mense epulas
sumebat dicens. Sitiuit anima mea
addm uiuum. quando ueniā & appare
bo ante faciē dī mei. Heliu itaq;
inbeato iob tempalia uerba etiam
uolens retributione consolari. qđ
uere ei debebat exmeritis exsemet
ipso quasi gratuitum pmittit dicens.
Requies aut mense tue erit plena
pinguedine. Sequit. Causa tua
quasi impii iudicata e. causam iudi
cium q; recipies. Bonor causa iusti
cia e. quor causa quasi impie iudi
cat. quia eor hec iustitia patmo fla
gello iudicat. ut ampliore uigilan
tiā non solū pceptione mandator
sy etiā uberū pcussione doceant.
Sy causam iudicium q; recipiunt. qa
ex ea iustitia qua m uiuunt. te in
culmine iudiciarie potestatis em
tescunt. ut tanto te potentū cuncta
diiudicent. quito nē abeis subtili
cuncta iudicant. Hec heliu quasi
noua spondendo intulit. que beat
iob semp credendo stabiliter tenuit.
Habent pfecto hoc ppium oms arro
gantes. ut & malū memmentes ex
aggerent. & si qđ forsitan bonum
dicūt. hoc uelut incognitū pferat.
Sin fit. ut etiā doctores se docere
audeant. quia uidelicet scire se talia
solos putant. Cū ū ad aliqua consola
tionis uba descendit. statim ulu
isse se estimant. sy punctionis

tumide aspnare quasi quodā sibi
ingenui reformant. ut qui conde
cendisse blandiretur uisi s. exorta
subito increpatione timeant. Sin e-
mor helui subdidit dicens. Hon te
super ira ut aliquē oppmas. nec mu
titudo locor inclinet te. Ue pone
magnitudinē tuā absq; tribulati
one. & omīs robustos fortitudine. ne
ptrahas noctē ut ascendant ppli
pes. caue ne declines ad iniquita
tē. hanc enī cepisti sequi pr mise
riam. Inplensq; eodicib donor in
pauris uero sy antiquorib locor in
uenūt. Sy qua exposition non
indiget. si dicat nec multitudo do
nor inclinet te. hoc magis exponi
placuit. qđ cū difficultate aliqua
la uideriu aperi. Hec aut quante
elationis sint uerba. ipse qui ea
formauit tumor ostendit. Sy qua
& helui arrogantiā. y beatū iob te
nere typum dicūt electory. si ea sub
tili cernim etiā nē intra scām ecclām
quom arrogantib congruant demō
stramus. Sci uiri aliena opa etiam
parua mirant. sua ū etiā magna
despiciunt. At contra arrogantes
aliena etiā magna despiciunt. sua
ut que parua sunt admirant. &
pleriq; de suis malis bona estimāt.
de alienis aut bonis mala sentire ni
cessant. Nam dū ppriam gla quer.
pniciose student ut quicq; diuinu
tus abalio agit uniquitatis nota lace
ret. & bone pond actionis uerū
immaculatā crimins. Sepe enī cum

uidem ab ecclā districte quosdā p
uos corrigi quasi querunt inuste
innocentes affligi. ⁊ nitore disci
pline ei cōmutam appellatione
nequicie. ¶ In heliu figurā arrogan
tium seruans. ⁊ beatū iob quasi am
monens ait. ¶ Non te ḡ supbia. ut
aliquē opp̄mas. arrogantes enī ue
morū deputant. ⁊ quicq̄d ā sācta eccla
gentē censura discipline. ⁊ qua hu
mane laudis appetitu benignu sēp
tudent apparere. ⁊ nullos censent
discretionis seueritate corrigendo.
Vnde ⁊ abonus rectorib⁹ sic supi
ducū ē opp̄mu estimant quos in
uitos cernunt auctōr coherere. ⁊ au
ctore aut dño qua uncunctis mū
di partib⁹ sca ecclia culmine religi
onis excreuit. hanc ipsam tempa
tē potentiā qua quide bene utit.
obtrectan do inuidiū elationis in
flectunt. ¶ In heliu subiungit di
ens. ¶ Ecce multitudo locoꝝ inclinet
te. ⁊ ac si ei ecclē humilitatē ma
gis imp̄sis conseruanti arrogantī
um uoce dicat. Quia ubiq; fidē re
uerentia coleris. ⁊ caue ne eidē re
uerentie fastib⁹ extollaris. Quosdā
quippe conspiciunt qui sub religi
onis optentu uicio elationis intumē
cunt. ⁊ qd in quib⁹dā iure reprehen
dunt. hoc in iuste aderim omīum
pretendunt. ⁊ nequaq̄. iudeliꝝ ppen
dentes qd in ea sint qui ⁊ despici
entes nouerunt pfecte tempalia re
gere. ⁊ amantes ēterna plenis deli
deriis expectare. ⁊ dispensatio
nē potestatis accepte p̄ agē. ⁊ humi
litatis insite ministrium custodire.
ut nec humilitatis causa curā sus
cepte regiminis neglugat. nec rur
sum occasione regiminis in eis hu
militas intumescat. ¶ si qdā fortas
se intra ipsā sūt qui non dī. sy sue
gle subreligionis p̄tectu deseru
unt. studeat tamē eos aut si uales
districte corrigere. aut si nō ualet
equanimit tolerare. ⁊ sic corrigen
do illos quasi filios amplectit. sic
tolerando quasi abhostib⁹ excercet.
Sciat nāq; qd p eoꝝ supbiā lacerēt
unitatē uiroꝝ. ⁊ sciat qd in tā crūm ex
crendit ⁊ qcq̄d talium prauitate pec
cat. Sy notā alienis criminis sustī
nere tanto mūs meruit. ⁊ quo ⁊
cap suū talia tolerasse cognouit.
De illo ⁊ppe scr̄ptū ē. ¶ cū iniquis
deputat ē. De illo rursū dr. lan
guores nr̄os ipse tulit. ⁊ dolores
nr̄os ipse portauit. tanq̄ arrogan
tes. ⁊ estimatione prauoꝝ uitam
mordeant innocentiū. Sciat ele
ctoꝝ ecclā ⁊ illoꝝ facta ⁊ hoꝝ ūba
tolerare. sciat prauoꝝ mentes tole
rando conuertere. ⁊ qui ⁊ si conūti ne
quiuerint. eoꝝ tamē ignominiā eq̄
nimit sufferre. ¶ pendat quippe
quia duplex ei p̄miū p̄ficit. qd ex
eoꝝ foras meritis despicit. quoꝝ ⁊
unitā uita lacerat. ¶ Notandū ū q̄ non
ait. nec multitudo locoꝝ extollat
te. sed ait, nec multitudo locoꝝ incli
net te. Omīs enī qui tempalia ex
tollit eo ipso quo extollit inclinat.

Quos infirmos aliquando nouerunt. et permutatos uenerari despiciunt.

quia cum se exterius erigit uirtus cadit. Helui itaque casum cordis in elatione intuens. ait. Nec multitudo locorum inclinet te. ac si uoce arrogantium sancte ecclesie diceret. Caue. ne si uniuersitatis ueneratione extolleris. ab interna intentione corruas. Sequitur. Depone magnitudinem tuam absque tribulatione. et omnes robustos tuos fortitudine. Quos alios sancte ecclesie robustos accipimus. nisi eos qui aduincenda mundi huius desideria et sublimibus ceptis et consummatis profectibus conualescunt. Magnitudo itaque eius in robustorum suorum uita consistit. quia tunc gloriosior redditur. cum pro defensione ueritatis ad mortem usque ab electis illius constanti uirtute certatur. Arrogantes igitur uiri subductis de hoc mundo apostolis. subductis ad superna martyribus quia fortasse doctiores ualentioresque prepositos habunde de esse conspiciunt. quasi solos se remansisse intra ecclesiam suspicantur. Unde dum se preferunt ei uelut consulentes illudunt dicentes. Deponunt magnitudinem tuam absque tribulatione. et omnes robustos fortitudine. Ac si apertis exprobrationibus dicant. Nequaquam te magnitudinem habere confidis. quia subductis prioribus patribus iam non habes de quorum uita gloriaris. Dicunt hec. profecto nescientes quia omnipotens deus ecclesiam suam digna sine administratione non deserit. Nam cum fortes ad premium uocat. eorum uice debiles ad certamina roborat. Cum illos suscipiendo remunerat. istis laborum uires quas

remunerat subministrat. De quibus eidem sancte ecclesie dicitur. Pro patribus tuis nati nati sunt tibi filii. constitues eos principes super omnem terram. In uirtute quippe antiquorum patrum hii qui postmodum prelati sunt subrogantur. quia et cum annosa arbusta succiduntur. in eorum loca tenera uirgulta succescunt. Sed arrogantes uiri conualescere non credunt. quos despicabiles fuisse minuerunt. Quia uero in ea uistiores paucos. iniquos autem numerosiores aspiciunt. et sicut in tritura frugum maior est multitudo paleae etiam uistorum uitam ex iniquorum estimatione contempnunt. uident profecto quod non nulli rectores illius temporali potestate subnixi eiusdem potestatis elatione pascuntur. uident quod religionis reuerentiam quam huic mundo patres moriendo seruauerunt. hi exultando in terrenis gaudiis metuntur. et perpendunt quidem quia robusti sunt. sed non fortitudine. Nam dum temporali potestate fulciuntur. quasi quadam debilitate roborantur. Quanto enim exterius fortes sunt. tanto a cunctis fortitudinis uiribus intus inanescunt. et idcirco ab arrogantibus ei dicitur: Depone robustos fortitudine. ac si aperte dicatur. Illi tibi ueraciter robusti inheserant. qui in te hoc quod locuti sunt docendo. uiuendo tenuerunt. Nonne uero hi qui tibi presidet uisione robusti sunt. non fortitudine. quia honorabiles quidem se ostentare non desinunt. sed tanto imbecilliores et contemptibiliores sunt.

.D.M.

quanto honoris sin gl̃am despici pur
mare p̃mescum. Qd arrogantes
quidē de plerisq; uerac̃ sentiū.
sy eo uelationis uicio corruunt.
quo oīs quos p̃ē conspicuunt ta
les arbitrant̃. Hei; enī debent plu
rimoz̄ matiu rendē estimatione
cunctoz̄. quia ce si uniqui sunt q̄s
cognoscentes diiudicant̃. non nul
li tam sci s quos ignorant. Intuře
quippe temp ē. ce adhuc grana
sub paleis latent. Nullus g̃ ecarea
fructus expectab it̃. si hoc solū intea
ē credit̃ qd̄ supficere nos uidē.
Igit̃ quia quos cernunt despiciūt.
ce in antiquoz̄ patrū ordinib hos
quos nouerunt subrogare comēp
nunt. aptē subiungitur. Hepta
hās nocte. ut ascendant ppli pes.
ac si apte arrogantes ducant. Igno
rante tue obscuritate non agas.
ut in loco fortiū numerositate sub
roges infirmoz̄. Ppli quippe nomi
ne designant̃. qui quasi uulgari con
suetudine dicta uncunctis que ap
petunt passim uiuunt. Nocte ū p̃ta
here ē. ut probustis ppli ascendant.
si pnegligentia agit̃ ut doctoz̄ ac
fortium loca indocti ac debiles sorta
ant̃. Ppli probustas ascendunt. qn
do hi qui uiuere iuque duxerunt
pastoz̄ loca p̃apiunt. Qd recte qui
dem duci potat. si humilit̃ duceret̃.
Arrogantes ena cū bona admonent.
supstitionis sue uicia exercent. Ha
plus sic̃ supi ducti ē increpando se
rure appetunt. quā consulendo re
fouē. Vn ce moxe subiungit̃. Hedē, line
aduniquitatē. hanc enī sequi cepistu
pt̄ misena. Hoc p̃fecto arrogantes
eccle̅ misena uocant. qd̄ despec
tam dō ei multitudinē suspicant̃.
ce eo illā altioni elatione contempnūt
quo despectam dō fundit suspican
tur. Hus g̃ figurata expositione tm
cursis. iam nunc inferenda sunt que
moraliter sentiunt̃. ut figura eccle̅
cognita q̄. exp̄ssam generaliter credi
mus. audiamus etiā qd̄ exhis uerbis
in singulis specialit̃ colligam. Ait itaq;
Hon re g̃ supra. ut aliquē opp̄mas.
omis p̃quē ne cē ē aliena uicia cor
rigi. semetipsum p̄ deb sollerter
uituere. ne dū aliox̄ culpas ulciscit.
ipse ulciscendi furore superetur. Ple
rumq; enī meme sub optentu uisti
cie ire in mentis ua stat. ce dū quasi
seuit helo rectitudinis rabie explet
ura furoris. uisteq; se face estimat.
quecq̄ ira nequit ducitat. Vnde ce mo
dū sepe ulciscendi transgredit̃. qa
mensura uisticie non frenat̃. Dignū
quippe ē ut cum aliena corrigimus.
p̄ nrā metiam̃. ut p̄ mensuram sua ac
censione deseruet. p̄ intra semet
ipsam heli sui impetum tranqlla
equitate compónat. ne si animad
uertenda uicia abrupto furore tra
himur: peccatū corrigendo peccem.
ce qui culpā diiudicando insequim̃.
immoderate ferendo seuiam. Non
aut̃ iā correptio delinquentes sy
gis oppssio sequit̃. si ultione ira
ult̃ q̄. culpa meret̃ extendit̃. Incre

pationē quippe uicioꝝ sub ēē men
ti debet iracundie non pēē. iu race
cionē iusticię non dimando pue
niat sꝫ famulando subsequat. iu
modū uiduĩ possessa impleat ñ
pcurrat. Bene itaq; dr. Monte g
supꝫ ura ut aliquē oppmas. quia
uidet sibi hꝰ qui corrigē nrīt ura sup
at. oppmit ante quā corrigat.
Nam dū plusq; debꝫ accendit. sub
iuste ultionis optentu adinmanu
tatē crudelitatis effrenat. Ad ple
rūq; ulcerꝰ euenit. qua corda
rectoꝝ mīn amori suū soli creato
ris intenta. Nam dū multa in hac
uita appetunt in numeris cogita
tionib⁹ dispgunt. ꝫ cū subito subdi
toꝝ culpas reprimunt. digne dō eas iu
dicare nequeunt. quę corda sua
in curis transitoriis sparsa adhuc
ctionis culmē colligē repente non
possunt. Comon g tantomīn adul
cascenda peccata libra equitatis
inueniunt. quanto eam diligentiam
sue tempe non requirunt. Vnde
cū helia ducer monte supꝫ ura ut
aliquē oppmas. quatenꝰ eas de causa
iniusticię. ꝫ ure superuis erpimeret
ignis aduinceret. Hęc multitudo lo coꝝ
inclinet te. Inter quippe locas inclu
nam. unqd supuacuis curis extendu
mur. Nam sic loc ē corpori spaciū
corpale. ita loc ē mentis unaquęq;
intentio cogitationis. Quę dū huc
illuc q; inpellit. si delectatione alu
qua cogitationis sue libenter occupa
tur. ue lut inquoda loco ponit ut
quescat. Nam quocies uicio te
dio acogitatione adcogitatio
nē ducim. quasi fessa mente
de loco adlocū migram. Tot ta
q; loca culmen mentis inclu
nant. quot sub orte cogitatio
nes unitatē bone intentionis
dissipant. Recta ę enī mens
staret. si unu cu debuerat co
gitationu semp inhereret. Rec
ta mens staret. si non se innu
meris motib; fluxa mutabilita
te psterneret. Sꝫ dū nunc ista
ptractat nunc ad alia labit. qsi
ploco⁹ multitudinē abstatu
sue rectitudinis inclinat. ę dū
p plura se tendit. a bona cui ad
herere debuit intentione sedu
cit. Qui tamen mutabilitatis usus ex
pme puaricationis uicio iam
quasi innaturam uenit. Hā cū sta
re animꝰ in semetipso nrīt. a semet
ipso aliquomodo etiā nesciendo
diuulsus. Humana nam mens ab
una quaq; cui re intendit fastidi
o inpellente remouet. sꝫ dū inhi
ant cogitanda appetit ę repen
te cogitata fastidit. docet qd ali
unde pendet quę quolibꝫ posita
non requiescit. Ad illū quippe
suspensa ē. a quo formata ē. Vq
ad dm solū apprehendi facta ē.
omē aut qd infra appetit min
ē. uere ei non sufficit qd ds n ē.
Hinc ē qd huc illuc q; sparguꝰ
ę a bona quaq; re ut durum fas
tidio inpellente remouet. dile

ctionis audeliceret auida quereret quo
pauper. unū ū quē sufficienter habe
potat amisit. Vn nunc p multa du
cit. ut qui equalitate rerū non po
test saltem uarietate saciet. Sci
aūt uiri quia cauta se obseruatiōe
custodiunt ne abinstentione sua
mutabilit dissoluant. & quia idē
ē appetunt. ad cogitationē q
dim diligūt se sollert astringunt.
In contēplatione nāq; creatoris
hoc accepturi sunt. ut una semp
mentis stabilitate p siuant. Hul
la eos mutabilitas dissipat. qa
sc. lucy eoy cogitatio sibimet ipsi
semp indissimilis p seuerat. Hoc
g cū labore nūc conantes unitan
tur. qđ p unmune gaudentes
accipiunt. Cui se p pha unmuta
bilitati uirtute amoris astringe
rat. cū dicebat. Vna petii a dño.
hanc requirā ut inhabitē in do
mo dñi. Huic paulus unitati unitā
tionis adhesserat dicens. Unū aūt.
que retro oblit ad ea que ante sūt
extent. sequor. ad palmā supne
uocationis xpi. Nam si qđ in eoy
corde humanit difflueret. mox
hoc discussio seuera restringit. &
cum quasi puerilit cogitatio labit.
uuenili mox coherctione refrenat.
In fine. ut sparsam mentē continue
colligant. & inuia q̄mtū pualent
cogitatione cōponant. Ad a g stat
mentis cogitationū mutabilitate
curuat. recte abbelu dicit. Hec
multitudo locoy inclinet te. Sed
sepe dū uisi uiri animū in ipsa intē
tionis sue arce consistit. dū ab omi
mutabilitatis sparsione se colligit
dū quicq̄d in se superflue obortē p̄mit.
ipsa sue rectitudinis gla tangitur.
& in tumore p̄pe p̄sumptionis ele
uat. Au magna enī agit q. uis de
se humilia sentiat. sed tam mag
na ē que agit. Nam si magna ē
nescit. ea p cui dubio minime cu
stodit. Que dū custodire negligit.
aut in eis mū p̄fecit. aut ea fundit
amittit. Dū g bona nā opa
scire nec ē ut custodiamus. nec
ipsa eoy scientia elationis aditū pan
dit. & ad opantis cor culpe man
admittit. qua uastante rapiant.
Qua aūt dispensatione agit ut
conditor nr subleuatū p spūs am
mū subita concussi temptatione
p mittat. quatenus semetipsū in infir
mitate ueri uidrat. ny ab eo que de
uirtutib sumpserat iam in se ipsū
melior elationis fastu descendat.
Vn & bene nunc dr. Depone mag
nitudinē tuā absq; tribulatione.
& omīs robustos fortitudine. Robu
sti quippe sunt mor cordis. cū nul
la que uirtutis sunt sentiunt. sed
magnitudinē & robustos mor depo
nimus. quando pulsante uicio cogi
mur: pensare qđ sum. Robustos mo
tus deponim. qndo non iam de uir
tute extollimur. sy in culpa ēsentien
do obruim. de ipsa qua quatim. in
firmitate formidam. Quitū nāq;
de se animū ēfidit. qndo sibi aduersū

uires subpetre cspicit. Jam sibi fidu
cia sciatus arrogat. / iam se ido
neum ena adcuncta uirtutu culmina que sola cogitatione ceperat putat. Dy cu hunc tpatio subdu
ta oborta transuerberat. / easq; que
nate de uirtutib; fuerant elatas cogitationes fundit ibat. Qsi se
cura quippe urbe unopinat hostis
ingdatur. / ac repentino gladio sup
boy cuuum colla ferunt. Huchul g
tunc in crinu, s lucr agit. / du capta urbs amagnatoy suoy cede gla inuenu
ente uacuat. Yn ne dr. Depone magnitudine tua absq; tbulatione. /
ac omis robustos fortitudine. / esi
apte ducer. Ome qd intus er debo
na actione inumueras repme. ac
cordis mor quos exercito ope robu
stos habueras de pone. / quia ia in
ipsa aduitatis tentatione cside
ras. q. frustra p de te magna elat
estimabas. Que uidelicet magnu
tudo idcirco absq; tbulatione depo
nenda dr. / quia numeru cu pretemp
tatione humiliras pficit. pspa e
ipsa aduitas que mente abelatu
one custodit. Sed tam sine magna
tbulatione non agit. / cu tranquilla
mens uruente tentatione quasi
repentino hoste turbat. Ipsa naq;
tentationis aduitas du se nti
inserit quasda uilla tenebras gig
nit. / eamq; obscuritate sue amari
tudinis turbat. que ap se ductu
uirtutu dulcedine irradiante
clarueras. Yn apte subiungitur

He prahas nocte ut ascendat. ppti
pes. Hoc quippe pthit. / cum sub orta
de temptatione tristicia consolatu
one certa non finit. Hoc prahit. /
qua meror animi confusis cogitatu
onib elongat. Jam du mens posi
ta in temptatione cfideret qd
auirtutis sua pstina soliditate re
pellit. sup ductas mororib; quasi
quib da tenebris cecat. atq; abomi
luce gaudii ei oclus claudit. / du sol
lita trepidat ne hoc qd ee ducis ce
pat fundit amittat. Yn ac bene sub
dit qd in hac nocte probustis ppti as
cendum. / qua uidelicet in hoc me
rore temptationis probustas mentis
cogitationes indigne ac multiplices
in corde psiluit. Jam du se in pba
tione conspicit iam pene amisisse
qd fuerat. fluctu in se innumeros
tumultus q; coacernat. modo tranql
litate sua qua pdidit dolet. / mi ne
usq; ad prava opa corruat. pmeditat.
modo in quo culmine steterat memi
nit. / modo in quo uicio, profundo p
delectatione iacear attendit. modo
ad resumenda uires se repat. / mi se
eas posse resume quasi iuct fractus
q; desperat. Cum g adsup ducta mitte
tam multiplices cogitationes pdeuit. /
hanc quasi in nocte ppti esurgentes
pmuit. Quos numeru ppos non pse
qy pdnune pcessionis auxiliu
ppha subigere se posse psumpserat. /
cu ducebat. Rector mis y in ipso spa
bo. / subiciens pplm sub me. Scis q ppe
membo ppti subiguntur cu abeis pdi

strictę seuerĩtatis ꝑ semĩa cogita
tiones stulte dissiliũt. ut non ꝑ
abrupta famasmatiũ rapiant. sꝫ ra
tioni subdite acorde humiliter ẽqua
escant. Quia g̃ posit unte mptationẽ
animꝰ qui de se inꝑspis maiora ꝑsu
mebat. tumultꝰ spei desperationisq;
tolerat. recte nunc dr. file, ptrahas
noctẽ ut ascendant ppli ꝑcs. Ac
si apte diceret. Intemptatione
deprehensꝰ cuci tenebras meroris
incide. ne qui intranquillitate
alta senseras. in ꝑturbatione qq;
deꝰ cogitationũ tuꝝ caligine con
fundas. Qđ recte heliu diceret.
sciã cui diceret scirem. Hꝛ hec
beato iob tantomiñ congruunt.
qui ꝯto abillo omĩa alci scitum.
Qđ uero ut sepe diximꝰ arrogan
tes dum ꝑsumunt docere quos non
debent usq; ad contumeliosa in
crepationũ uerba dilabunt. sub
dit. Saue ne declines ad iniquita
tẽ. hanc enĩ ce uꝫ pstu sequi ꝓ mi
seriã. Iniquitatẽ ꝓ miseriã sequit.
qui ꝓ mala que ꝑcorreptione su
stinet sententia corde impacientie
se facilꝰ inflammat. Qđ beatũ iob
ꝑpetisse heliu credidit. qua cum
int flagella positũ libis effari uoci
bꝰ auduit. iudelicꝫ nesciens qua
omẽ qđ dicit in hoc de iniquita
te impatientie sꝫ de uirtute ut
rectus ꝓtulit. qui abuirtu iudici
sententia ne cũ se iustificaret
erraut. Sꝫ considerandũ ualde
ẽ quom cũ diceret ne declines
ad iniquitatẽ. de eadẽ iniquitate
ꝓtiꝰ subdidit. Hanc enĩ cepistise
qui ꝓ miseriã. Quid est hoc qđ dꝰ
ad eam declinare uetat de ea ꝓtiꝰ
quasi adq̃ declinat iam fuerit dap
nat. nisi qđ arrogantes uiri plus u
deri uidereꝫ quã consolatores uolunt.
Sin ce non niq̃. ea districtus sentẽ
tiis ferjunt. que nata in corde suspi
cant. ce ꝑ q̃. certa sit culpa delin
quentiũ ꝑsentẽ iniecto districta
uerboꝝ. ce ante ꝓ sententiã petitẽ
q̃ ꝑ deat qđ ferat. Ce uisꝫ uisti ple
rumq; prauis ce occultis cogitationibꝰ
arguendo obuiare. sꝫ cum eas de
cogitationes alia que ꝑ eum opa
demonstrant. plerũq; ab auditoꝝ
suoꝝ cordibꝰ ea uicia que nec dꝰ ꝑ
lata sunt. manu correptionis eradi
cant. Sꝫ iam illa subsequi conspi
ciunt. ce alijs que precedunt.
Sicut enĩ corpales medici quasdã
egritudines iam uenisse minuũt.
quasdã uero neueniant medentẽ.
ita doctores scĩ aliquando inuenta
uulnera salutẽ restituunt. aliquando
ꝰ agunt ut mentibꝰ ne uulnerentẽ.
Inquibꝰ hoc solleꝛtẽ intuendũ ẽ. qꝛ
sic̃ certa plerumq; cũ aspritate re
darguunt. ita incertis ex ceis cũ tran
quillitate cita dicunt. certa ferien
tes increpant. incerta ꝑmunien
tes deuitant. Ce. quia arrogantes,
uiri discretionis regulã nesciunt.
sententias suas iaculis sic̃ nota sic
incognita. sic̃ certa sic etiã incerta
configunt. Sꝫ nunc abhelu dicit.

lauē ne declines ad iniquitatē. hanc enī cepisti sequi pr̄ miseriā. Quia ū ea quę in recta sunt longi ora ore alligatione prohibuīt. istū libellū hoc fine constringam. ne in moderiā extendam.

Explic̄ lib. xxvi. Incipit

Ecce dś ex hystōr. lib. xxvii. celsꝰ in fortitudine sua. / & nullꝰ ei similis in legislatoribus. Quis potuit scrutari uias ei. aut quis ei duce pot̄ opat̄ est iniquitatem. Memento qđ ignores opꝰ ei de quo cecinerunt uiri. omīs homines uidet eum. / & unusquisq; intuet̄ p cul. Ecce deus magn uincens scientiā nrām. Numerus annoꝝ ei inestimabilis. Qui aufert stillas pluuię. infundens imbres ad instar gurgitum. / qui de nubib̄ fluunt. quę prętextum cuncta desup. Si uoluerit extendę nubes quasi tentoriū suū. & fulgorare lumine suo desup. / cardines quoq; maris operit. Per hec enī iudicat pplos. / & dat escas multas mortalibꝰ. In manib̄ abscōdit lucē. / & precipit ei ut rursum adueniat. Adnuntiabit de ea amico suo. qđ possessio ei sit. / & ad eam possit ascendę. Sup hoc expauit cor meum. / & emotū ē de loco suo. Audiet auditionē ire furoris uocis ei. / & sonū de ore illi procedentē. Subt̄ oīs celos ipse considerat. / & lumē illi sup oīs terminos terrę. Post eū rugit sonitꝰ. tonabit uoce magnitudinis suę. / & non inuestigabit̄ cū audita fuerit uox ei. Tonabit dś in uoce sua mirabili. / qui facit magna & inscrutabilia. qui p̄cipit niui ut descendat sup̄ terram & hiemis pluuias. & imbri fortitudinis suę. / qui in manu omīum hominū signat. ut nouerint singuli opa sua. Ingredit̄ bestia tabulū suū. / & in antro suo morabit̄. Ab interioribꝰ egredietur tempestas. / & ab arcturo frigus. Flante dō concrescit gelu. / & rursum latissime fundit̄ aquę. Frumentū desiderat nubes. / & nubes spargunt lumen suū. Quę lustrant cuncta p circuitū quo cūq; eas uoluntas gubernantis duxerit ad omnē qđ p̄cepit illis sup facie orbis terrę. / siue in una tribu. siue in terra sua. siue in quocūq; loco mię suę eas uisserit inuenire. Audi cultra hec iob. / & sta & considera mirabilia dei. Numqđ scis quando p̄cepit dś pluuię. ut ostenderent lucē nubium ei. / & Numqđ nosti semitas nubium magnas & p̄fectas scientias? Nonne uestimenta tua calida sunt. cū pflata fuerit terra austro? Nonne uestimenta. Tu forsitan cū eo fabricatus es celos. / qui solidissimi quasi ære effusi sunt. Ostende nobis qđ dicamus illi. Nos quippe inuoluim̄ tenebris quis narrabit ei quę loquor? Etiā si locutꝰ fuerit ho deuorabit̄. & tamen non uidebit lucē. Subito aer coget̄ in nubes. / & uentꝰ transiens fugabit eas. Ab aquilone aurū uenit. / & ad formidolosa laudatio. Digne eum uenire non possum. Magnꝰ fortitu

dine

ꝯ iudicio ⁊ iustitia. / ꝯ enarrari non potꝫ. Jdo timebunt eũ uni. / ꝯ audebunt contemplari omꝭ qui sibi uidentur esse sapientes

Explicit hystoria. Incipit liber vicesimus septimus.

Visq; de magnis ductus arrogantiam sumere scientia nr̃a puderet solleꝛtẽ debuit hoc qđ eoꝝ scientia altum tumorem imittẽ. / ne cũ uirtutũ uerbi moꝝ uicia colligat. ꝯ ineo qđ loquendi notitiã assequit̃ uiuendi se impietas transfigat. Hos namq; cũ fortia dicẽ audimus. ⁊ tamen deductos fortes tumere conspicim. / quasi doctrine hortos ingressi de spinis rosas attingim. Discreta ḡ nobis sollicitudine opꝰ ẽ ꝯ carpe qđ re doleꝛ ⁊ cauere qđ pungat. / ne si forte asse inprudẽ ductoꝝ flos legit̃ in cauta legentis manu moꝝ spina lacerẽt. Helui itaq; doctus ꝯ arrogans pferat aliquando qđ oleat. / aliquando qđ̃ pungat. Sic itaq; sumendũ ẽ de ei doctrina qđ flagret̃ fragrat. / ut tamen sollicite cauendũ sit de elatione qđ̃ uulnerat. Qui multa quidẽ supius moraliter intulit. / ⁊ in uerbis seqẽtib; adsola se pphetie archana sustollit. Jma enim iam moralitatis deserit. / ꝯ ad pphetie summa conscendit. Hec ..... murandũ qđ uir arrogans impleri pphetico spũ potuit. / cũ saul etiã innumero pphaꝝ fuit. ⁊ hoc de saul cur ducim. / cũ recusione angli accepisse uerba rationabilia ꝯ asinã nouerimus. / ⁊ sicut irrationale animal rationis eductꝰ uerba nec tamen ad pmutationẽ rationalis nãe accessit. / ita sepe quilibꝫ indignus scã uerba pphetie spũ accepit. ⁊ tamen ad pmerendã scientiã non pertinget. / ut et supꝫ se loquendo emineat ꝯ infra se uiuendo torpescat. ⁊ in nr̃i helui redemptoris nr̃i aduentum humilẽ non humilis conspicit. / ꝯ eum pphetando pducat. quẽ elatis moribus impugnat ducens. Ecce ds excelsꝰ in fortitudine sua ꝯ nullꝰ ei similis inlegis latoribus. / ac si diceat. Qui humilis uidebit̃ in firmitate. excelsꝰ manet in fortitudine. / paulo hoc etiã attestante qui ait. Qua ⁊ si crucifixꝰ ẽ ex infirmitate. / ⁊ uiuit ex uirtute dei. De quo recte subiungit̃. Hullus ei similis in legis latoribꝰ. Legis lator moyses. / legis latores etiã pphetie. Legislatores cunctos duce possumus. / quos ex lege admonuisse recte pplm̃ scim. ⁊ huic mediatori inlegis latoribꝰ similis nullus ẽ. / qua ista gratuito uocati ex peccatis ad innocentiã redeunt. / ꝯ ab his que in semetipsis experti sunt. pducendo alios reducunt. Redemptor autem nr̃ homo sine peccato ẽ. filiꝰ sine adoptione. / nec pperata unt unq; qđ redarguit. / ꝯ sic mun

fmat: p. 55 55

do exhumiliatre loquit. ut tamen
extra mundo ante scta exaltatre
tre dicetur. Hunc mediatorem
dei et hominu quida legis latorib9
simule fuisse crediderunt. Iam re
quirenti que dicunt homines ee
filiu hominis. r respondetur discr
puli dicentes. Alii iohem baptistam.
alii heliam. alii ieremiam. r aut unum
exppheis. Sy numeru petrus qui ex
celsus in fortitudine eet apuit. r cu
eum ueracit intuens a legis latore eq
trate discreuit dicens. Tu es xpc
filius dei uiui. Unde recte de illo
sponsa in canticis canticoy dicit.
In lectulo meo pnocte quesiui que
diligit anima mea. r quesiui illu
et non inueni. Et paulo pt. Inuene
runt me uigiles. r qui custodiunt
ciuitate. De quib9 rursum dicit.
Vulnerauerunt me. r tulerunt pal
lium meu. Quos itum pcomat di
cens. Hum que diligit anima mea
uidistis. Paululu cum ptransisse
eos. r inueni que diligit anima mea.
Dilectus namq; in lectulo pnoctes
querit. r quia intra secreta cordis
cubicula intribulatione spe desider
tat. Que tamen querens sponsam
inuenit. quia electa quecq; anima
quide amoris ei facib9 flagrat. Sy ad
huc quesita negat speres ut aman
tis desiderium crescat. et quasi in stra
aqua subtrahit ut cide sitis est9 auge
atur. r et quo hanc diutu siciens desi
derat. eo quando q; cum inuenerit
auidi9 sumat. Sed hanc querente
uigiles inuenium. eam q; uulnerat
et ei pallu tollunt. qua una q; q; aia
redemptoris nri iam specie requiren
tem cum sollicite doctores inuenit
hanc pp ducationis uerbum celestis
amoris spiculis uulnerant. r et si qd
eis adhuc de uetusta conuersatione
tegmen une subtrahunt. ut quo ex
tra ab huius mundi ortre reddit. eo
ius qui querit ab illa cui inuenia.
Bene aut subdit. paululu cum ptran
sisse eos inueni que diligit anima
mea. qua uisionis ei mens audax
pphax estimatione. nisi patriarchax
celsitudine. nisi cunctoy hominu
mensura transcenderet. r eu que su
p homines non inuenirent. Transire
q; e uigiles. ena eos quos mirat aia in
ei compatione pt ponere. et tunc
ius qui querebat cernit. r si homo qde
sy tam extra mensuras hominu cre
dat. Sy bene nunc dr. Hullus ei si
milis in legis latorib9. Sed ius iudelicy
p infirmitate carnis nris operatibus
apparens diu alios repbat. alios uocat.
mira iudicia exhibuit. r que a nobis
et cogitari possunt. et comphendi n
possunt. dr namq; In iudicio ego in
hunc mundu ueni. r ut qui non uidet
uideant. et qui uident ceci fiant.
Prursu. Confiteor tibi pat dne teli
et re. r quia abscondisti hec a sapien
tibus sy prudentib; et reuelasti ea parulis. Inq9
numeru iudicius iudex repellit. r gentes
as aggregat. Ad iudelicet factum
mirari possum. r si pscrutari nulla
ten ualem. Sy bene nunc abheliu

subdit. Quis potest pscrutari uias ei. et
aut quis ei ducere potest opa es inqui
rem. Ac si ducat. Cui pscrutari actio
non pot. et quo pacto reprehendi potest.
Hemo enī bene uidicat qđ ignorat.
Tanto g debem subea uidicia silendo
quescere. quanto ee ratione uidi
mus illos nos cernimus non uidere.
Sin ee bene subdit. Hemento qđ igno
res op eius. de quo cecinerunt uri.
Inscripta sacra aliquando uri angli.
aliquando aut pfecte urę homines
memorant. Nam quia aliquando
uir angls dr. daniel pphā testat
qui ait. Ecce uir gabriel. Rursum
quia uiros nonnunq pfecte urę ho
mines excipiunt. in prouerbijs sa
pientia loquit. dicens. O uri. adue
clamito. De dno q uri canunt. cui
ei nobis potentiam et supnis spc. et
pfecti quiq doctores nnos cecinit.
Sed tamen op ei ignorat. quia nimi
rum uidicia illi ipsi etiā qui hunc
pdicant. inpenetrata uenerant.
Et scaunt q quę pdicant. et tamen
ea opa ignorant. quia cognoscunt
pgram eius a quo facti sunt. Sin eius
uidicia cōphendere nequeunt quę
abillo etiā sup se ipsos fiunt. Qđ
enī omps ds pspicue in sua actione
non cernit. psalmista testat dicens.
Posuit tenebras latibulū suū.
Circum. Judicia tua abyss multa.
atq; circum. Abyss sicut palliū amic
tus ei. Sin bene etiā psalomone dr.
Sicut ignoras quę sit uia spūs. et qua
ratione compingant ossa in uentre
pgnantis. sic nescis opa dī qui fabrica
tor est omīm. Et enī unū emultis lo
quam. duo ad hanc lucē paruuli
uenium. Sy unu dat ut ad redē pue
nē pbaptisma redeat. alt subtrahit
q. hunc regenerans unda pfundat.
Et sepe fideliū filios sine fide rapit.
sepe infideliū concesso fidei sacra
mento renouat. Sy forte aliquis
dicat qđ hunc ds ac huiusmodi praue etiā
pt baptisma nouerat. Sy uideo eū
ad baptisma nati gram non poduxat.
Qđ si ita e. peccata quoy dā peul du
bio p q. sunt ppetrata puniunt.
Et quis ista recta sentiens dicat.
qua omps ds qui alios appetitus
facinoribus liberat. hec in alijs etiam
non ppetrata condempnat. Occul
ta uaq; s ei uidicia. tanta debent
et quanta obscuritate nequeunt
conspici tanta debent humilitate
uenerari. Dicat g. Hemento qđ ig
nores op ei. de quo cecinerunt
uri. Ac si apte diceret. De quo for
tes quiq; locum s. ea opa tuę mens
occulta abscondunt. quia mensuram
tuę notitię eo ipso quo humanitate
circūscriberis transeunt. Sequitur.
Omis homines uident eum. unusquisq;
intuet peul. Omis homo eo ipso quo
rationalis e condit debet ex ratio
ne colligere eum qui se conditu
rum ee. quē numerum iam uidere e.
iam dignationē illius cognoscere. Cui
u ductum sit. omis homines uident
eum. recte subiungit. unusquisq;
intuet peul. peul quippe intueri

.D. M.

eum ē non iā ullū pspectē cernere. ſy adhuc ex sola opum suoꝝ admiratione prensare. Paul ullū hic etiā electi conspiciunt. qua nec claritatē illi pacumen umanę uisionis apprehendunt. Cui y si iam pamorē uicta sunt. adhuc tamen a illo tre ne in habitationis pondē disiunguntur. Vq; uis ei bene uiuendo inhereant. acontemplationis ei spe cie longe se rē suspirant. Quē numerū repbi etiā cum unu ducū uenientē uiderunt. Paul uti enī. qua non eū in diuinitatis forma ſy in sola qua comprehendi potuit humanitate conspiciunt. qua uide lucet oꝝ oclos reducta tunc ad memoriā suā male gesta reūberant. y dū ei humanitatē uident cui diuinitatis claritatē non uident. multo modo ab ei uisione quē conspiciunt longe fiunt. Sy cū dicit memento qđ ignores opus ei. ac deinde subiungit omis homines uident eum. quē sic ducum uidere. ē transcendentē omia ei essentia ex ratione colligē. ualde miranduꝫ ē qđ ex ipsum cernimus ex ei opus ignoram. Dubiū quippe de ei essentia non sum. y tamen de ei iudicio incerta remanem. Patet nobis qđ summū ē. absconditē qđ minimū. Opus quippe sunt ei opa q; ipse. y agentē rerum ſy un actione colligam. qua uide lucy cur qđ fiat incertū ē. ſy quis sit qui hec incerta faciat. incertū non ē. Dicat g. memento qđ ignores op ei de quo cecinerunt uri. omis homines uident eum. unusq; uniuerſ. paul. qua eū cui iudicia minime cōprehendim. ē pronomē iudem. Quē tam adhuc paul cernum. qua ab eius fortitudine nubilo infirmitatis nre separam. Sequit. Ecce ds magnus. uincens scientia nram. Supi dixerat ecce ds excelsus. nūc ait dicit ecce ds magnus. Ad ē qđ de dō loquens. ecce dicit. y ecce repetit. nisi qđ ecce dicim. de tra re q; in psenti monstram. Et qua ds ubiq; psens ē. cum de illo ecce dr. etiā non uidentib ad ē memorat. Bene aut eum uincere nram scientia narrat quē uideri ab omib dicerat. qua ex si exercitatione conspicit. magnitudo tamen illi nulla nri sensus superlitate penetrat. Quocirca nāq; de claritate ei magnitudinis scim infra ipsū ē. ex tanto ab ei scientia longe repellim. quanto ei potentia ex nos cōprehendisse suspicam. Ham q; uis in actum mens nia rapiat. ei tamen magnitudinis in mensuratē transcendit. Sui tē aliq; quasi ex parte cognoscim. quando eū nos digne cognoscē non posse sentim. Sequit. Humerus annoꝝ ei in estimabilis. Incere uncumq; etnitatē ei uolut. ex ipsam etnitatis longitudinem annos uocaut. Cū enī breuitatē temporis dilatare uolum. mōnta phoras. horas pdies. dies pmenses. mēses

aūt p annos extendum. Qua g
amplū qđ dā dūce uolunt. sy qđ
durēt alti non inuenit. in dō an
nos sine estimatione numeri mul
tiplicauit dicens. numerus an
noy ei inestimabilis. / ut dū ea
que apud se s. pluia multiplie
at. etnitatis longitudinē se
meti non posse unfirmitas hu
mana cognoscat. Tende traq; octo
uetnitatē ut uideas dm. st qn
do ē ap̄ncipio. st quousq; æ nus
q, finis supior qua ēē non unci
pit. / nusq; finis inferior qua ēē
non desinit. Int ipsū omīa coan
gustantur. / ipse ū circa omīa sine
spacio extendit. sine loco dilata
t. Fece cuncta que facta s. eaip
sa carū scriptione qua creata s. /
supiori æ inferiori fine cingunt.
Lege eū sua qua ēē incipiunt. /
festinant non ēē. Sed quedā mi
rabilū accepunt. ut quis ea fini
supie inchoat. finis tamen unse
nor non constringat. / æ luce ēē i
apiant ēē inpetuū non desis
tant. Hoy ū etnitas idcirco sine
ē etnitati dissimilis. / qua etna
ēē cepunt. Cum ad extrema p
spicim. hoy finē qui omīno dēē
non cōphendim. / eoy tamē unica
cernim. cum mentē retro reuoca
mus. Et dū in eis infra supq; animū
ducim. / non capim omīno quousq;
sunt. sy uidemus ex quo. Ds aūt
qua quasi qddā in eo p etnitatē
longum ē. qđ nec uicio orīt nec
fine finitat. nec ex quo insemet
ipso recipit. nec quousq; / ducat. g.
Humerus annoy ei inestimabilis.
P hoc g qđ annoy illi numerus dicit. /
duminū ei ēē ostendit. P hoc ū qđ
inestimabilis memorat. / hoc ipsū
ēē infinitū. æ incomphensibile
demonstrat. Sed qua humanis
mentib innotescat agnouim. dū
oīs homines uident eū. æ qua ei
magnitudinē admirantes cernim.
dū annoy ei numerus inestimabi
lis memorat. / restat iam ut etiā
qđ agat audiam. Sequit. Qui au
fert stellas pluuie. / y effundit im
bres aduntar gurgitū. Duo in hac
una sunt genera uistoy. unū u
delicy bene uiuentiū. sy nulla
docentiū. / aliud ū recte uiuenti
um. æ eadē recta docentiū. sic æ
in celi facie alie stelle p deum qs
nulle pluuie subsecuntē. / alie p de
unt que arentē terā magnis im
bribs infundunt. Igit quociens in
scā ecclā recte quidē uiuunt. sy
tamen p ducare eandē rectitudi
nē nescium. / stelle quidē s. sy in
siccitate aeris nate. / qua p eacem
plū bene uiuendi lucere ceteris pos
sunt. / sy p p ducationis ubū pluie
nequeunt. Cum ū inea quidā æ
recte uiuunt. æ alius eandē recti
tudinē ubis p ducationis influunt.
quasi ad p ferendas pluuias in celo
stelle p ducunt. / que sic utiq; suis
meritis lucrant. ut etiā sermone
p ducationis pluant. Ann in hoc

celo astrum pluuie moyses exterr.
qui cū de supnis emicuit corda pec
cantiū quasi arentē infesti trā sce
exhortationis pluuia ad huberiē
germinis infudit. An non ysaias
a strū pluuie ostensē. qua ineo
q̄d luce ueritatis p̄uidens renun
ciacionē infideliū p̄pherando
annuncians rigauit. An non ieremias
& p̄phe cet̄i uelut incelo po
siti astra pluuie fuerant. qui mp
dicationis culmine erecti. dū pu
tatē peccantiū libē increpare au
si s. quasi liboy guttis obcecatio
nis humane puluerē rigando
p̄sternunt. Quoy uidelicet anima
ab hac corruptibili carne susceptas. qua ex presenti uita supna
iudicia auferunt. quasi acelu facie
stellē pluuie subtrahunt. et ad oc
culta astra redeunt. dū p actus suos
cursib⁹ sco⁹ anime intheasauris di
spositionis intime recondunt. Sy
qua ira aresceret si sub ductis stel
lis pluuie supna fundit fluenta
cessarent. recte dr. Qui aufert stel
las pluuie. y effundit imbres adin
star gurgitum. Nam cū p̄phas ab
stulit. eoy uice dns apl̄os misit. qui
in similitudinē gurgitū pluerent
p̄q. subductis antiquis patrib⁹ earti
ora legis predicamenta tacuissent.
Stellas q pluuie abscondit. et adin
star gurgitum imbres fundit. qa p
dicatores legis adsecreta y intima re
tulit. p ducta sequentiū uberiores
p̄dicationis imbres emanauit. Posset
quoq; p stellas pluuie sci apli design
ari. de quib⁹ iudee reprobate pu
remia ducit. Imbrice s stelle pluui
arū. y serotin⁹ ymber non fuit. Stel
las q pluuie dns abstraxit. atq; ad
instar gurgitū imbres fudit. qua
cū de iudea p̄dicantes apl̄os abstu
lit. doctrine noue gra mundū ri
gauit. Ad intrūq; factū in ecclia
pot̄ non inconuenienter intelligi.
qua cū solutis corpib⁹ ad secretos sup
nos suos apl̄os animas retulit. quasi
acelu facie stellas pluuie abscondit.
Sed ablatis stellis pluuie in morē gur
gitum imbres dedit. qua etiā re
ductis ad supna apl̄i p̄positoy se
quentium linguas fluenta diuine
scientie diu abscondita largiore effu
sione patefecit. Nam q̄d illi subbre
uitate locuti s. hoc exponendo ith
multiplicit auxerunt. Y in e non in
merito ipsa expositoy p̄dicatio gur
gitib⁹ eo parat. qua dū multoy p̄ce
dentium dicta colligunt. ipsi ineo
q̄t astruunt p̄fundi dilatant. Ha
dū testimonia testimoniis iungit.
quasi exiguis gurgites faciunt. Quoy
uerbis dū corrudie gemitibus docet.
quia peccatoy mens celeste scientia
accepit. quasi stans intra aqua gur
gite ostendit. Y ne quaq; eis de
apl̄is exp̄positores scientia sua p̄sen
serant. eā exponendo lati locuntur.
Demunisse quippe debent incessan
ter. p quos eide scientie inuentio
nes accepunt. Y in e apte subiungit
Qui de nubib⁹ fluunt. Hū quippe gur

gtes de nubib⁹ fluunt. ꝛ quia si ex
cels aplis uis intelligentie non inci
pet. nequaq⁹ ꝑ ora doctoꝝ largior⁹
manaret. In scptura enī sacra ꝓnu
bes aliquando mobilitas humane
mentis. ꝛ aliquando ꝑsone. aliquan
do aūt aplī designantur. ℣ nubes
quippe mobilitas humane menti
ꝛcipitur. ꝛ sic salemon ait. Qui obser
uat uentū non seminat. ꝛ cui qui con
fidat nubes numq⁹ metet. ℣ entium ꝑcul
dubio inmundus spūs. ꝛ nubes uero
subiectos ei homines appellat. Quos
uoluens huc illucq; impellit ac reuo
cat. ꝛ quociens tentationes ei inge
rūt cordibus suggestionū flatib⁹ alternant.
Qui ꝛ q uentū obseruat non seminat. ꝛ
qua qui tentationes uitas me
tuit. ad cor bona op⁹ non ꝓponit.
℣ qui confidat nubes non metit. ꝛ
qa si q⁹ ante humane mutabilitatis
timorē trepidat. mercede se etnę re
tributionis ꝓuat. ℣ nubes ꝓphē figu
rant. ꝛ sic ꝑ psalmistam dicit. Tenebro
sa aqua in nubib⁹ aeris. ꝛ id est occulta
ē scientia in ꝓphis. ℣ nubes quoq; aplī
designant. ꝛ sic ꝓysaum dr. Mandabo
nubib⁹ ne pluant sup eam ymbrē.
Ipsi ū stelle qua ante mentis lucent. ꝛ
ipsi nubes qua arentē nī pectoris
terrā celestis intelligentie fluentis
rigant. ℣ uentū nubes non ferūt. ꝛ ne
quaq⁹ eos inuenis ꝓphā duciss. Qui
sunt hi qui ut nubes uolant. ℣ Im
brium itaq; gurgites de nubib⁹ flu
unt. ꝛ qa ꝓfunde ꝓ ductiones sequē
tiū intelligentie originē a sacīs aplis.

accepūt. De quib; ad huc nubib⁹
apte subiungit. Que ꝓtractum cun
cta desup. ℣ nubes cum desup aerem
ꝓtractum. si incertū oculos attollimus
non cetū sy ipsas intuemur. ꝛ nec ul⁹
nī ethereas plagas penetrat. ꝛ qa ei illa
ipsa sua infirmitas occultat. ℣ ac cū de
celo sol nitidat pūs uīs fuso aere pas
tur. ꝛ ut ꝓ incerto solis radi⁹ contem
plet. Ita q⁹ carnales homines sumus
cū supna appetere nequim⁹. quasi incer
tū oculos leuam⁹. ꝛ ac uelut incerto acte
tendim⁹. qua ꝓsi usu rerū corpaliū
doce spūalia conamur. Sy ꝛ qa transire
intellect⁹ nī adduuna non sinit⁹. nisi
ꝓsecoy p⁹ ꝓcedentiū exempla formet⁹. ꝛ
quasi iam cetū nī⁹ oculus suspicere sy
nubes uidet. ꝛ qa comphendere. que di
ū. appetit. sy uix murari ea que ho
minib⁹ collata s pot. Yn y alias dicit.
Illuminans tu mirabiliter amontibus
eternus. Qui enī oriente sole contē pla
ri non ualet. ꝛ irradiatos montes aspi
cit. y qua sol ort⁹ sit deprehendit. ℣ ac
eternus q⁹ montib⁹ nos dns illuminat. ꝛ
qa ꝑ admurata ura patrū ꝓcelenti
um radio nos sue claritatis illustrat.
Ecce in studio deuotionis dnice ac ca
ritatis accendim⁹. ꝛ sy in hac deuotio
ne atq; caritate meli⁹ bat. nubium
contemplatione formam⁹. Quid enī
deuoti ꝑtro. ℣ Quid carius iohanne.
Siue ꝑ deuotionē fluuida maris de
sa calcare non timuit. iste ꝑ amorē
unipso auctoris nī pectore queuit. ꝛ
ac qui ad corpalis cene refectionē
uenerat. spūale pabulū de sinure

dēptoris sumpsit. Et qua signa
ri pnubes ētā ppha[s] ducā. nec ē
ur adhuc admedium supios patrū
exempla dēducam. Ecce cū pceptis
celestib⁹ subdi pobedientiā cupim.
consideratis antiquos patrū uestigs
umam. Ad enī abrahā obedientē
qui ad unā uocē dūcā cognatos
& patriā deseruit. & padipiscenda
ēna hereditate ipsū ferire non
trepidat. quē senex iam & pene
mortuus accepat heredē. Cū pa
entie apphendē uirtutē conam.
pcedentiū exempla conspicam.
Ad enī ysaac patientē. qui lignā pe
tat. de holocausto interrogat. atq;
pt paululū lugat & non loquit. aut
supponit & non reluctat. Ad u
istō uirū duci patientē potest. q si
adsolatium durit. & requirit ad
ferendū. lugat. & contrescit. & ob
latus holocaustū interrogat. atq; pt
paululū. offerendus holocaustū ta
cet. Cum accingi adlabor tolerantiā
uirtutū. exemplis pcedentiū
formam. Quid enī laboriosi iacob.
qui apud laban tam longo tempe
pinquus uire cognationis opa exer
cuit seruitutis. & uice obsecut ē fa
mulu ut p[ro]fuerēt pmūs heredis.
Cū ad arcē continentie. & castitatis
accedē uirtutē. exemplis pcedentiū
sublenam. Ad enī ioseph casti. q ad
desiderū peculantis dñe ugo luxu
rie pmi non potuit ētā captiuus.
Et q dē hominib⁹ seruus extitit. sed
cont dñantē nequicā & inseruico
lib⁹ fuit. Cū mansuetudine replen
concupiscam. pcedentiū exemplis ad
uuam. Ad enī moysi mansuetū. qu
cōmussi sibi ppli seditionē tolerat. &
tamen nascentē dūm pasdē suis per
secutorib⁹ rogat. seq; pullus duuno fu
rori obicit. qa in eo ei pectore etiam
exp[ro]secutione carnis ignescit. Cū
cont adūsa mundi formare mentis
constantiā uirtutū. pcedentiū consi
dationē fulciam. Quid enī iosue con
stantē. qui ad explorandā qualitatē
gentiū miss. nec p[ro]ceruatis magnitu
dinē. nec numerositatis multitu
dinē expauit. Vn & eas dē gentes
quas explorando non timuit. ētā
pluando p[ro]straut. Cū benignitatis
culmē apphendē conam. pcedentiū
exemplis instruam. Ad enī samuel
benignū. qui de principatu regendi
ppli dereictus successorē sibi humilē
requirit. inuentūq; ungit regē. un
ctum mox coluerat psecutorē. aquo
ne moriat trepidat. tamen ne ei do
mūn uastet rogat. Ipse quippe cū
mutet aīa. Audiet saul. & uitifica
me. Et ei pse metipsā ueritas dicit.
Quousq; tu luges saule. & tam cū ego
abiecerim eū. Quid q; ista uiro duci
benigno potest. qui & hunc non uult
diuinit peim. aquo formidat occidi.
Cū adpiatis atq; humilitatis celsitu
dinē tendam. pcedentiū exemplis
leuam. Ad enī dauid misericordi. qd
humili duci pot. qui a rege repbo p
uictoria contumelias recepit. qui de
manu hostili usq; ētā gemē forsan

pum. & tam ipse memoriam qsi de
bilis fingit. qui se electum diuino iu
dicio & psecutore suum detectu sequit.
tam ide psecutori suo crebre tam
factionis humiliare se subiecit. qui
psecutoris lanceam tollit. eam clami
dis denuncat. adq; adculcim montis
pati ppetat. & uno eodeq; tempe
re occidendi potestatem habuerit
ostendit. & ne occidat rogat. Quag
uncteis que spiritalium appetitum ex
emplis precedentiu informam. bene
de his nubib; dr. Que preceptum cum
eta desup. Vore enim nubium excensa
supnos patrum una regimur. ut adfru
ctum fecundi germinis infundam.
& quasi umentes celum p nubes aspi
am. qui amore bonoz facta murando
cernim. & pt illa que sunt celestia
expiendo penetrim. Sy qua neqq.
hoc nubium ide amicquoz patrum
una nobis uiriq; patescerent. in eam
nubem alue ide sci apli lumine sue
pdicationis aperiunt. ad has nubes
que pdicando mundum circueunt
sermo redeat. & quid pillas dns in
mundo ageret ostendat. Sequit.
Si uoluerit extendere nubem qsi
tentoriu sui. & fulgurare lumi
ne suo desup. cardines quoq; ma
ris operiet. Extendit nubem dns du
ministris suis uia pdicationis aperi
tos immundi lamitudine circuiqq;
diffundat. Bene ait ductu e qsi
tentoriu sui. Tentoriu quippe in
manere ponit solet. & cu pdicatores
sci in mundu mittunt. & do faciu.
Unde scptu e. Secce mitto angim
meu ante faciem tuam. qui pparabit
uiam tuam ante te. Et unde rursum
pspalmista dr. Et facite ei qui as
cendit supr occasum. Et rursum. Ds
cum egrederis coram pplo tuo. cum p
transieris in deserto. terra mota e.
Ds qui psemetipsum non localiter s,
ubiq; e. p pdicatores suos in mun
di partes localiter ambulat. Unde etiam
pphm dr. Et in ambulabo in eis.
Iter quippe prosagit du humani
mis cordibus eoz se eloquio infun
dit. atq; in hoc manere tentoriu
di s. hec eade corda scoz quib qsi
in tua quiescendo regit. du p hec
admentes hominu uenies agit.
que dispositit & nonnudet. Hinc
e qd omis sinagoga simul tento
rium uocat. cum cessasse apdi
catione sacdotes pieremia dns que
rit dicens. Hon e ultra qui exten
dat tentoriu meu. & erigat pelles
meas. Hinc rursum de extirminati
one ei dr. Dissipauit quasi hortu
tentoriu suum. demolit e tabnacu
lu suum. Quia enim in unum pplm aduu
it dns unit homines latuit. eunde
sibi populi tentoriu uocauit. Sin recte ne
nubes iste ei tentoriu ducunt. qa
ad nos dns p gram uenies intra
pdicatoz suoz mentes opit. dn Saul
ei tentoriu non erat. cu abierim p
tucas circuitu usq; ad illiricu ad
corda mortaliu ueniens in ei mente
dns quiescebat. Hubes quippe erat
hominib; tentoriu do. qua que

ꝑducando infundebat audientibus.
hunc inuisibilit' inmense retinebat.
Sede rursum cum carbones unctus
roma peteret. Saul occupatus mu
du. latens in ei pectore quasi subter
torus ibat dns. / qua ce occulte uide
ri non potat. ce uerba ꝑdicationis
ꝑdi mer inchoate gre sine cessa
tione pagebat. Hubes ei moyses ce
cedet. / cui pri qua plebi isrl helitice
ducatu preberet. quadraginta an
nis in deserto ꝑmanens ce sub lumia
appetens a conuisatione ppli segre
gat uacat. Sy remoriu di factus e. /
cui adreuocandu pplm in egyptuo
miso. ibat portans inuisibile corde
uerbate. cui omps ds qui pascebat
inope latebat incorde. / ce ubiq; pse
omia continens. mer suo famulo in
egyptu ueniens faciebat. Sin septu e.
bat ds in egyptum. / ut redimeret
sibi pplm. Ecce ire dr. pcu incertu
septa ꝑsentia cuncta continent. / qa
is qui ubiq; ea maiestate e. quasi in
una gressu ponat ea ꝑdicatione. Sed
eisde ꝑdicatorib nequaq. ad psua
dendu uerba sufficiunt. / nisi etiam
uerbis miracula addant. Sin eu duc
tum sue si uoluerit extende nubes
quasi tentoriu recte subiungit. / ce
fulgurare lumine suo desup. Qd
enim sentire fulgura. nisi mirabilia
debem. De quib ppsalmista dr. Ful
gura multiplicabis. / ce conturbabis
eos. Ehas q nubes lumine suo desup.
fulgurat. qua ꝑꝑdicatores scos in
sensibilitatis nre tenebras etia mi
raculis illustrat. / cuiq; nubes iste u
ba pluunt. cuiq; miraculis uim choru
sce lucis apiunt. extremos etia mun
di timnos in duyniu amore conuer
tunt. Sin recte subdit. Sardines q;
maris opiet. Ad frendu quide helui
nocab auduum. / Sy auctore do facti
cernim. Omps ds choris cantib nu
bib cardines maris opiunt. / qua emu
cantib; ꝑdicate miraculis ad fide
etia timnos mundi ꝑducit. Ecce
enim pene cunctoy ia gentiu corda
penetrauit. ecce inuna fide orien
tis lumie occidentis q; conuinxit. /
ecce lingua britannica que nichil
aliud nouerat q. barbarum frendere
iam dudu in duumis laudib hebreu
cepit alleluia resonare. ecce qnda
tumidus iam substrat scoy pedibus
seruit ocean. / eiq; barbaros mot quo
trenu pncipes edomare ferro nequi
rant. hos ꝑdiuina formidine sacdo
tu ora simplicib uerbis lugant. ce qui
catuas pugnantiu infideles neqq; me
ruerat. iam nunc fideles humiliuum
linguas timet. Qa enim ꝑcepis celesti
bus uerboy quoq; clarescentib mira
culis uirt ei diuine cognitionis in
fundit. eisde diuinitus frore
frenat. / ut pure agere meruiant
ac totis desideriis adeinitatis gra
puenire concupiscant. Sin hac quoq;
conuenient adiungit. Ther enim iu
dicat pplos. / ce dat esca multis mor
talib;. Ther numeru iuba ꝑdicatoy
ide guttas nubium. ther fulgura mi
raculoy ds pplos iudicat. / qua eoy

corda ẽrra ad penitentiã uocat. Iam
du supna audiunt. du mira opa ar
rendum. moxq; ad corda sua redeũt.
et sese de ante actis praui tatib; affli
gentes etna tormenta pmetescunt.
Sy preas de nubes p quas terror infigi
tur etiã esca dat. qua magna pdica
ry dispensatio ẽ. ut sic sciant superbi
tiũ mentes affligẽ. ut etiã afflic
tas nouerint cõsolationis eloquio nu
trire. quatenꝰ et peccantes de etnis
supplicijs ereant. et penitentes de
supnu regnu gaudijs pascant.
Sn bene ipse dispensationis or
do seruat ẽ. ut ordinate heluu
duceret qd p has nubes pꝰ uducat
pplos. et pt modu escas pbet. quia
muriũ omps ds p pdicatores suos pꝰ
nos de praua actione corripiens ẽcu
ct. y primo du p spẽ consolat et nu
mat. Sicuti duuina dispensatio phas
nubes uducuũ mo non ageret. nequa
q. eisde nubib; duciss y. Accipite spũ
scm. quoy remiseritis peccata remit
tunt eis. et quoy retinueritis reten
ta s. Rursũ si pea corda nra non
pasceret. nequaq. de esurientibus
pplis discipulis dns duceret. Date illis
uos manducare. Qd sic tt eoy ma
nib; factũ credim. ut hoc eoy ubo
corde fieri sine cessatione uide
am. Qd enũ agit Petrus du p eplas
loquit. n ut ubi pabulo corda nra
male uiuun a sacieñ. Qd Paulus.
qd Iohs p eplas loquentes opam. n
ut mentes nre celestia alimenta pci
piant. et inedie sue fastidiũ quo
morientiũ uincam. Ducat q. Suu
luerit extendere nubes quasi tento
rium suũ. et fulgurare lumine suo
desup cardines quoq; maris operit.
Per eñ uducat pplos et dat escas
multis mortalib; ac si aptius duceret.
Si scos suos in munditia p ducatoris
extendit. eoy q; uerba miraculis ad
uuat totũ mundi lumines ad fidẽ uo
cat. p que y p superbientes uducat. et
pt ubo consolationis nutriens in spe
humiles roborat. Sy cũ escas dare mo
talib; diceret. notandu qd non aut
omib; sy multis. qua uidelicet sepaũ
ẽ. non omnium ẽ fides. Qui quib; dã dr.
Pprea uos non audiris. qua eor dono
stis. Et rursũ. Nemo potest uenire
ad me. nisi pat qui misit me traxe
rit eum. Et rursũ. Nouit dns qui sunt
ei. Sn unipsa quoq; scã ecclã plurimi
fide tenent. et unitatem fidei non tenent.
humiliatis dnice sacramenta pcipi
unt. sy humiliari dnica imitatione
contempnunt. blanda duuini elo
quij pdicamenta cõmunicant. sed ap
se inmanes uitiorum more pseuerant.
Sn hac quoq; pte pcardines maris
aggregate ecclie latitudo signata ẽ.
apte subiungit. Inmanib; abscon
dit lucẽ. Inmanes quippe s. qui se
elatis cogitationib; extollunt. Quos
contra pysaia dicit. Ve qui sapien
tes estis uobis ipsis. et coram uobis
metipsis prudentes. Quos cont enã
Paulus ait. Nolite prudentes ee
ap uos metipsos. Sed his in manib;
lux abscondit. quia numiruũ superbi

emib⁹ uerritatis cognitio deneg̃at. Vn̄ ꝑ semetipsā uerritas dicit. Confiteor tibi dñe pat̄ celi & t̄re. quia abscondisti hec a sapientib⁹ & prudentibus. & reuelasti ea paruulis. / sapientes & prudentes uidelicet. superbientes uocans. Qui enī non subiunxit reuelasti ea stultis. Vn̄ paruulis. / timorē se dampnasse inuenit non acuīn. Vn̄ & alias dr̄. Iustos dirs paruulos dñs. Atq; ut ostendat̄ hec eade paritas q̄d uocat̄. / adiungit. Humiliat̄ sum. / & liberauit me. Qua q̄ s̄ multa in ecclā qu paruuli ee despiciunt. / etiā inhumilitatis loco immanes ap̄ se ee minime desistunt. Vos plerūq; inde as honoribus & colli. uoluptatibus ꝑfru. / rerū multiplicare dilatari. Hii sepe nichil p̄ capue in p̄ ee ceris appetunt. amulis timeri & gulantur. / recte unde negligunt. & recte unde famā hab̄e concupiscunt. adulationes querūt. / fauorib⁹ immiscunt. & qua in reb⁹ sibi copio se p̄sentib⁹ ꝑmia sunt. uerā gaudia non quer̄. / cūq; eos multiplex actio occupat. etiā a semetipsis alienos demonstrat. & tamē si qua fidi tempramo curgat. quia saltim in ea spem̄ cōmittent. hanc ubis. hanc laborib⁹ defendunt. / & celestē patrā inducant. nec tamē amant. Quos bene ap̄ moysen filii ruben. & gad. & dimidia trib⁹ manasse ex ꝑmunt. qui multa pecora & iumenta possidentes dū exit iordanē nem ea que uiderant. cāpestria concupiscunt. in repmissionis sua hereditatē habere noluerunt. / dicentes. Terrā q̄. p̄cussit dñs in conspectu filioy isrl̄ regiones ubera mentes sunt ad pastū animaliū. / & nos serui tui habem̄ iumenta plurima. & pecora; sinuenim gratiā te. ut det nobis famulis tuis in ea possessionē. / nec faciat nos transire iordanē. Qui q̄ iumenta plurima possident. iordanē refugium transire. / quia quos multa mundi implicamenta occupant habitationē celestis patrie non requirunt. Vn̄ ipsa eos q̄. spe certā tenent fides increpat. ne ocū delectatione corpescāt. / atq; alios exemplo suo ad laboris tolerantia & studio longanimitatis fiāt gant. Vn̄ & ꝑ moysen dr̄. Hui q̄d uri frs uestr̄ ad pugnā & uos hic sedebitis. / Cur subuertis mentes filioy isrl̄. / Sed quia erubescunt defendē qd̄ constituerūt. / & pacē fide q̄. p̄fessi sunt ad certamē ꝑperant. eamq; non sibi Vn̄ & primis inducant. Vn̄ & ad moysen dicunt. Caulas ouium fabricabimus & stabula iumentoy. paruulis q; nris urbes munitas. / nos aut̄ armati & accincti ꝑgem ad pluoy ante filios isrl̄. Qui mox fortes palūs uenerunt. & repmissionis terrā ab hostib⁹ liberant & reliquum. / atq; ad pascenda armenta extra iordanē redeunt.

Multi quippe quāuis fideles curis
ꝑsentib⁹ occupati quasi armenta
recta iordanē pascunt. / qua con
tra fidē baptismatis tota mente
oīq; desiderio reb⁹ ꝓmissis inser
uiunt. Quamuis ut ducum eiꝰ
templum fidei ortū defensionum
armis accingunt. / hostes fidei sup
plando crucidant. et hereditatē re
pmissionis. idē fructū dī non
amant. / sicq; pilla pugnant ut
tamen pignora sua recta illā depo
nant. Qua enī parvulos foris ha
bent. / affectū in ei⁹ habitatione n
habent. Yn ad campestria redeūt
qua abrupti cacumina mōtium
quasi abspe celestiū delabuntur. ut
recta repmissionis retinā britta ani
malia nutriant. qua adpascen
dos uanis desideriis irrationabiles
animi mot⁹ elaborant. / qua etiē
lucis q̄ta sit claritas nescium. /
qua transitor⁹ rius occupationib⁹ ob
cecant. / et dū terrenis reb⁹ superbium
celestis sibi luminis aditum clau
dunt. Yn recte nunc dicit.
Immanib⁹ abscondit lucē. Sed
tam aliquando hos immanes sup
na ꝓuidentia respicit. atq; ipsis rerū ha
bundantiū occupationib⁹ afflictis
eor⁹q; ꝓspertatib⁹ adūsas quide
sy utiles tribulationes utilsent. /
ut contristati ad cor⁹ redeant. atq;
inꝓmptis reb⁹ quā inanter oc
cupent agnoscant. Yn hiq; q;
quando subtracta luce dr. / apte
subiungit. Et ꝑcepit eis ut rursꝰ
aduenīat. / qua ueritatis lumen
qđ ꝑ elatis occupatisq; mentib⁹ absconditur. afflictis humiliatisq; reuelat.
Luce quippe aduenit. cum afflicta mens ipsas quas de ꝓmissis reb⁹
tribulationū tenebras tolerat agnoscit. / qua nisi aliq̄d ex lumine
ultimo ꝓciperet. nec hoc ipsum q̄a
lum ꝓ dubitat uideret. Qđ intelli
gi etiā specialit de iudeis potest. /
qui ideirco redemptori nr̄o incarne
uenienti contra dicere ausi sunt. / qa
ap̄ semetipsos immanes extiterunt.
Sed his immanib⁹ lux abscondita e. /
qua superbi lumen ueritatis dū ꝑse
cunctē amiserunt. Sed qua in fine
mundi ad fidē recipiendi sunt. /
recte subiungit. Et ꝑcepit eis ut
rursꝰ aduenīat. Yn etiā ꝓ ysaiam
dr. Si fuerit numerus filiorū isrl
quasi harena maris. / reliquiē salue
fient. Tunc quippe ad eos lux re
uertit. / cū ipsi ad confitendā re
demptoris nr̄i potentiā conuertent.
Si aut immanib⁹ nequaq̄ ꝓdictū
casum unū nomen. sy duas partes
orationis accipim⁹. / pot intelligi
qua immanib⁹ lux abscondit. cū
ap̄ recti uidere inquit quiq; ipsius
opib⁹ cecant. Cui tamen ꝑcepit ut
rursꝰ aduenīat. qua dū peccato
res se suis uirib⁹ saluari non posse
agnouerint. gr̄e lumen accipiunt
yꝓfectionis ut me radiis illustrantur. / ut maiore ardore ꝓmodū
celestē patriam diligunt. q. ꝓ ut terrena
delectatione flagrabant. Sed hec

cum de celesti patria loquum. cui un
ee mira claritate p̄dita anglor ag
mina audum. cui rerū omnium ēdi
tor p̄sidet. quā uisione sua refici
ens replet. cui uera hereditas lux ē.
& defect eide luminis nullus ē. ad
nos met ipsos mente reducim. & qd
terrena gestam membra cogitam. pen
sam qd natu ex tenebris atq; arad
is ultime lucis alienu tamū nequ
uacuum. quantū reb corpalib dedu
ti ab spūalib longi degebam. Qua
consideratione commotū cor ac
male sibi conscīū trepidat. & tan
te illi q. audit patrie quē se fie
ri posse desperat. Ym huc quoq; apte
subiungit. quo mens pauida ad
fiduciā reducat. Nam de hac luce
mox subdit. Annuntiat dilecto amī
co suo qd possessio ei sit. & ad eam
possit ascende. Amīc ueritatis est
recte amator actionis. Ym ipsa
ueritas discipulis dicit. Vos amici mei
estis. si fecerit que ego p̄cipio uob.
Amīc quippe animu custos dr. Vn nī
imerito qui custodire uolūtatē
di in p̄ceptis illi nititur. ei amīc uo
cat. Hinc ē qd rursum eisde discī
pulis ueritas dicit. Vos autē dixi ami
cos. quia oīa quecūq; audiui a pa
tre meo nota feci uobis. De hac luce
g eterne patrie amico suo dō annun
tiat qd possessio ei sit. ut neq; q. se
infirmitatis sue fragilitate desperet.
neq; q. hoc qd creat sy qd recreat
penset. sed tanto certius sciat. quia
illi lucis claritate possidet. q̄nto nūc
uicio pulsantiū tenebras ueri calcat
Bene autē in pmissione subiungit.
& ad eam possit ascende. Quod
enī difficili q. homini uitia exuto.
terrena & fragilia membra gestanti
celor alta conscendere. supnor spū
um archana penetrare. Sed eor
de spūum ad nos conditor venit. se
q; homini etā sub ipsis exhibuit.
sic de illo patri p̄pham dr. Omnu
ifti eū paulomin ab anglis. & qua
uit nos y eos de spe discordantis u
te scandalū repit. mira potentia
mirabilior etā pietate sūma cre
ans. suscipiens ima cū sūmis ima
unxit. Hic enī ē qd de eode rege
nato anglor chori inei annunciati
one p̄dixit. ymnū dixit. y de
uicta prauitate discordiē. hos q̄s
dudū despexerat. cuius cognoscit.
consono ore p̄dicantes. Vbi in eccle
sis dō. & in tra pax hominib bone
uolūtatis. ac si apte e dicant.
Quos ante bis malicia disiunxerat.
iā nūc in tra nata bonitas iungat.
Hinc ē qd ante incarnationē
ei inuerti testamento adorasse an
glm legit nec tamen adorare ph
bet. sy p̄ mediatoris aduentū
cū se ioh̄s ad adorandū anglm p̄stra
uisse y audiunt. Vide ne feceris. con
seruus tuus. sum & frm tuor. Quod
ē enī hoc qd p̄ equanimiter con
cedebant p̄ adorari ab homine
angli recusant. nisi qd p̄ hominē car
nalib corruptionib dedit. nec ab
eisde carnalib corruptionib redēp

tum quo abiectiorē nouerant eo ju
ſti contemnebant. ꝓmodū uḣu
manā naturā etiā ſubſtractā habe
non poterant. qđ hanc in auctore
ſuo etiā ſuſpexerit ꝓſos ducta uide
bant. Hinc etiā debeāt iā unūbris
ſubiecta deſpici. / que in ipſo men
broꝝ capite meruit ꝓlata uene
rari. Si g qui ꝓpt nos minor angliſ
factus. / equā, nos angliſ uirtute
ſue munificationis fecit. Vn cē mo
riendo docuit morte non metuu
reſurgendo de ultra confidi. aſcen
dendo de celeſtiſ patrie hereditate
gloriari. / ut quo caput ꝓceſſit conſpici
unt. illuc ſe ſubſequu membra gau
deāt. Vn bene cē ab eccle nrō capi
te dr. Vbicūq; fuerit corp. / illuc
congregabunt aquile. Vn Petrus ait.
In hereditatē. incorruptibilē. cē in
contaminatā. cē unmarcescibilē.
conſeruatā in celis. Vn Paul dicit.
Cum enī ſit terreſtris dom nra huius ha
bitationis diſſoluat. / qđ edificatiō
nē ex dō habem domū non manu
factā etnā in celis. Sy ſi nos quoq;
qui edita ultra ſumꝰ celū conſcen
dim. ubi ē qđ rurſum uertas di
cit. nemo aſcendit in celū niſi qui
de celo deſcendit. filiꝰ hominiſ qui
ē in celo. Cui numeriū ſententie
ſtatum obuiat. / qđ hec cađe uertas
dicit. Pat. uolo ut ubi ego ſū. cē
illi ſint mecū. Cui ſibi unubi ſuꝰ
non diſcrepat. / Sy ad inquirenda
hec quaſi diſcordantia ſtudiū nre
mentis inflamat. Omīs enī nos q̄a
in ei fide nati ſum. / ei q̄ cui dubio cor
ꝓ tactum. Qa g mira diſpenſatione
pietatis membroꝝ ſuoꝝ caput dns nr
ihs ſum factꝰ eſt. / repulſa reproboꝝ mul
titudine ſolꝰ ē etiā nobiſcū. Hemo
g aſcendit niſi qui de celo deſcen
dit. filiꝰ hominiſ qui ē in celo. / qua
cū nos unū cū illo facti ſum unde ſolꝰ
uenit in ſe. illuc ſolꝰ redit etiā in no
bis. cē is qui in celo ſemꝑ ē. ad celum
cotidie aſcendit. / qua qui diuina
tate ſuꝑ omīa manet. repulſa re
proboꝝ multitudine humanitatis
ſue compage ſe contulit ad celos
traxit. Ergo ſi deſpat humana fragi
litas unigeniti ſanguinē conſideret.
cē un peccō ſuo conſpicit quā magna
ē que tamen ualet. ꝑpendat ſollicite
quo caput ꝑceſſit. cē que aduersen
tiū ꝑceptis aſtringē. ad ſperandū
exemplo roborē. / conſidet celos. ſpes
ſupnā patriā. / angloꝝ ſe ſociā ſciat.
atq; in ſuo capite ꝑlatā ſe etiā an
gliſ gaudeat. Ducāt g recte de hac
luce etne patrie. annuntiat de ea
amico ſuo qđ poſſeſſio ei ſit. / cē adeā
poſſit aſcendē. Sed ualde mira ſunt
iſta. ualde tribulia. / qđ homo ultra
edit. atq; a celeſti patria exigentibꝰ
meritis longe dampnat. non ſolū
ad ſtatum condicionis reducit. Hyeiā
gloſe exaltat. / ut qui paradyſum
ꝑdidit. celū recipiat. cē non ſolum
hunc debitū ſui reat nonteneat. Hy
huic ꝑt culpā dona cumulatꝰ excreſ
cat. / ut ille contemptor dī. ille imi
tator diaboli. ſi ad fructū penitē

tę redeat. usq; adcelsitudinē cōtēp
plandę unimę lucis ascendat. Cui
traq; cor non hū pietatis admirati
one exuluat. cū cor por non unsub
leuatione tantę consideratiōnis ex
pauescat. Hn oē apte subdit. Sup
hoc expauit cor meū. et motū ē
de loco suo. Qua pauor dū mentē
pcutit. hanc asemetipsa alienā
reddit. non numq; latrōi un pre
tes exchasin pauorē uocant. sic
ppsalmista dr. Ego dixi in pa
uore meo. precisus sum ante ocu
los tuos. Vbi nudelucet non pa
uor. hy excessū dici potat. hy pauo
illuc peccessu ponit. qua sic in ex
cessu ra et in pauore animā alienat.
Hn hic quoq; consideratā lucę ętnę
patrię recte subungit. Sup hoc
expauit cor meū. ac sidirat. In
admiratiōnis excessum se transtu
lit. et qua nouę spei spū mens
afflata ē. semetipsam qualis in ue
tusta cognatione fuerit reliquit.
Bene aut dr. Promotum ē de loco
suo. Loc quippe humani cordis. ē
delectatio ute psentis. hy cū di
uina aspiratione tangit loc cor
dis nri fit amor ętnitatis. Consi de
ratione g ętnę patrię de loco suo
animꝰ moueatur. qua derelictis
infimis insupnis cogitationibus
ponit. Vbi enī quę eerit ętna ne
sciebat, inpsentiū delectatione
torpuerat. simulq; ipse transiens
amore transeuntia tenebat. Sed
ptq. quę eerit ętna cognouit. ptq.
supne lucis radios raptum comtēp
plando cōmigrat. ipsa admiratiōe
sūmoy se se ab infimis suscitat el
euauit. ut nulla iā ei in quę ętna
sum libeat. et despectis transe
untib sola quę pmanent requirat.
Bene g dr. Sup hoc expauit cor
meū. et motū ē de loco suo. qa
pigrum cor et trenis dudū cogita
tionibus dedituum. cū repente p
excessum se adsūma suspendit
cogitationis infime locū mutauit.
Sed dū psemetipsam in amore
pfectus sęli pstrata mens dormiat,
et nisi diuine grę aspiratione pul
setur. in suis delectationibus fingi
da unsensibilisq; corpescat. necee
ē ut quomodo, unina cogitatione
tangat. et qualit adspiralia sensi
ficet. aduingat. Sequit. audiet
audiatione uirore uocis ei. et sonū
de ore illi pcedentē. Vox sacri elo
quii ē. ut cū audire aliqd plaudi
tum insinuat. audire eunde audi
tum ducat. sic abacuc ait. Dne
audiui auditū tuū et timui. Hn
hic quoq; dr audiet auditione.
uirore uocis ei. Notandū ū ē. qd
uox dī non in gaudio hy uirore
audiri phibetur. quia nimirum
peccator quisq; dū sola quę trena
s cogitat. si repente diuine grę
aspiratione tangit. hoc ante omia
intelligit qd cuncta quę agit dis
tricta eterni iudicis animaduersio
ne puniant. Audit g uocis dī p uir
tute fit. ut pt uertat in dulcedine.

qua ante nos districti iudicii timo
re castigent. ut iā castigatos supne
dulcedinis consolatione reficiat.
Iā cū nos uoluptia rerū tempaliū
delectatio possidet. & mentis nr̄e
oculos in ſimo torporis pmit. si ma
nu subtra supnu respectū excecam.
dū clausos mox eosdē aduentatis
lucē oculos mentis apiem. quę eḡm
mala meminim. q. districtū iudicē
cōtēnēre uenit eundem. Ysaī ut intel
ligat quanto sit ille tanto iudicii aduentus. quę
tanta illa sit hominū angloy q; si requē
tia. quanta cōtra reprobos & ardentia
pugnent elementa. quā tribulatio
ēna p̄dicat districti iudicis ore sen
tentia. qua reprobis dicit. Discedite
a me maledicti in ignē etnū. qui p
parat ē diabolo & angelis ei. Unde
pena reproboy ante oculos uoluit. & q
sint gehenne tenebre cū grauā ama
ritudine obscuritatis pensat. Cuia
g superboy cor p̄ terrore concutit. ut
conc. ſsū in amorē soliderē. recte nē
dr. Audiet auditionē in terrore uoci
ei. Ybi & bene subiungit. Et sonū
de ore illi procedentē. Son de di ore
est ut ſ timoris de supna uirtute aspi
ratione. quia cū nos deuentis dns
aspirando replet. p culdubio de ma
le gestis p̄teritis terret. Potest aut
p os dī unigenit filī designari. q. a sic
brachiū ei dr. qua p eū cuncta pat
opat. de quo p̄pha ait. & brachium
dni cui reuelatum ē. de quo iohs ait.
omia p ipsū facta s. ita etiā os ducat
hoc p quē nobis omia loqt. Hinc ē eni
qd̄ p̄pha ait. Os dni locutū ē. ac siori
nomine patenter dicer uerbū. sic nos
quoq; puerbis linguā ducē solem. ut
cū gecā yt latinā linguā ducim. lati
na yt greca liba monstrim. Os g dni
non immerito ipsū accipim. Yn q.
ei sponsa in canticis canticoy dic.
Osculet me osculo oris sui. ac si dicat.
Tangat me dulcedine p̄sentie sue
genitū filū redemptoris mei. Et sonū uero oris
potest eide dni spūs scī designari. Unde
& alias in eide spūs significatione scrip
tum est. Facta ē repente de celo
sonus. tanq. aduenientis spūs uehemē.
Son g de ore dni procedit. cū consub
stantialis sumpsit. sic de eode sono
uerbū scīpsit atq; uncxit corporeo os dni
loquit dicens. De meo accipiet. & a
nnuntiabit uob. Sot g p̄uerē uo
calis formulis. & p sonū oris dulce
do consolationis intelligi. q. a quos spūs
scs replet p eos de trena actione ter
rificat. & primo dū spe celestis consolā
t. ut tanto p̄ eūdendo de p̄mis
gaudeam. quanto p sola supplicia con
spiciendo metuebam. Hinc ē qđ de
unigenito spū qsi de hoc oris sono Paul
dic. Non accepistis spm seruitutis iterū
in timore. & q accepistis spm adopti
onis filioy in quo clamam abba pat.
Hic p̄ semetipsa ueritas dic. Accipite
spm scm. Quoy remiseritis peccata
remittunt eis. & quoy retinueritis
retenta s. Loce confusoy sive dānat in
poenitentē. quia dū mala sua penitēn
do punuunt usq; ad exercenda iudicia
ascendū. ut hoc modo p̄ea accipiant

qđ p̄ de dō ipsi metuebant. Iudices q̄p
pe fuit qui supnū iudiciū pfectę ti
muerunt. / et aliena iā inciperunt pec
cata dimittę. q̄ p̄ formidauerāt ne re
uerentię sua. Sy quia hoc ipsū iudiciū
qđ spūalit agit. m̄ acarnalib̄ non iude
tur. s̄ n̄ nulli qui dm̄ res humanas cu
rare non estimant. / et eas terri fortuitis
motib̄ putant. Iomt qđ recte subdit.
Subt omis cęlos ipse considat. et lumen
illi p̄ minos tre. / ac si apte dicęt. Qui
sūma regit etiā extrema non deserit. /
qua sic impendit maxima. ut tamen
eadē cura regimur non p̄pediat̄ apar
uis. Qui enī ubiq; p̄sens et ubiq; equa
lis ē. / etiā indissimilib̄ sibimet dissimi
lis non ē. Eque q̄ omia respicit. eque
cuncta disponit. / qui nonnūq̄ locis p̄sens.
nec localit tenditur. nec uaria curan
do uariat̄. Si autē cęlos scōs p̄dicatorē
accipim. ppha attestante qui ait.
cęli enarrant gl̄am dei. / ptq̄. psonū
oris aduent scī spūs designat̄. recte
subiungit̄. Subt omis cęlos ipse consi
derat. / et lum illi supterminos terre.
Sūt nāq; nonnulli qui cū mira apl̄oz
opa audiunt qđ accepto spū scō mo
tuos ubo suscitarent. ab obsessis de
monia pellerent. umbra infirmita
tes amouerent. uestia quęq; p̄ phan
do p̄ducent. et unigenitū ubū dei
omnium gentiū loquentes lingua p
ducaret. / qua has uirtutes nūc in
ecclia non uidet. subtracta iā ī ecclā
supnā grām suspicant. / nescientes
pensare qđ sceptū ē. Aduersis nopę
tunitatib̄ tribulatiōe. Tē q̄ppe scā
ecclā miraculoz aduersitis indigui. /
cui tabulario p̄fectionis p̄sit. Hā
pte q̄. superbiā infidelitatis. edomuit
non iā uirtutū. signa sy sola merita
opim requirit. / q̄. nisi illa p̄ multos
cū opertunitas exigit ostendat. Sep
tum quippe ē. lingue insignū fuit. /
non fidelib̄. sy infidelib̄. Ybi q̄ omis
fideles s̄. que causa exigit ut signa
monstrentur. Ynica fortasse satisfa
cam. / si qđ de ipsa apostolica dispen
satiōe memorem. Paul nāq; egregi
p̄dicatore mulcere uenies et plenā in
fidelib̄ insulā sciens. patrē publii
dissinteria febrib̄q; uexatū orando
saluauit. / et tamen egrotanti thimo
theo p̄cepit dicens. Modico uino ute
ri propter stomachū tuū. / et frequentes tu
infirmitates. Ad dē paule qđ egrū
infidelē orando ad salutē reuocas. et
tantū aduersorē eugii more meduci
p̄ alimenta curas. Si qđ igitur fuit ea
ora miracula ut inter homines adm
tiora p̄dicarent. / quem phoc qđ mūdo
uisibilit ostendit. eaque inuisibilio
ra s̄. inuisibilia credant. Signo q̄ppe
uirtutis pat publii sanando fuerat. /
ut mente reuiuisceret diu miraculo
ad salutē reduceret. Thimotheo aut ad
hibendū foris miraculū non erat. qa
iā tot uirtutes habebat. Quid ē q̄ murū si
ppta fide crebro miracula non fiunt. /
quando hec ipsi apli inq̄b̄ dā iā infidelib̄
non fecerunt. / Ueruntamen q̄ celos dns
inferiora considerat. qa et ablatis sūmis
p̄dicatorib̄ incessanter etiā infima inf
firmitatis curat. et quasi subter

celos lumẽ illũ terre terminos respicit. ⁊ qa pt sublimẽ unã pcedentiũ etiã. peccatoꝝ mores actusq; grẽ suę illustroẽ cõphendit. quia et si uirtutũ signa nõ ꝓpriaꝫ signa nõ punã fideliũ crebro non facit. ⁊ abeidẽ tamẽ fidelib⁹ ꝓpriaꝫ opiõ nũq; recedit. ⁊ Erat etiã intellige lumen illũ supra terminos terre qđ ds pduca tionẽ supnæ grẽ dũ gentes ad fidẽ colligit. ⁊ ita semen ipsũ mundi lu mẽ claudit. ⁊ Vt certe unumquẽ s fines hominũ peccatoꝝ. ⁊ sepe con tingit ut plerq; dñm deseranꝫ. et uitæ suę tempa indefiderijs carna libus expendamꝫ. ⁊ ꝯ tamẽ supna grã respectu nr extremus suus addm re deam. quę sunt etna iudicia cog noscam. cunctaq; quę se pfecisse egisse memineritꝫ. flebi⁹ punitaꝫ atq; hec ue se insequi rectus op⁹ ostẽ dit. ⁊ qui⁹ subsequente iustitia pfecto totũ dimittit qđ ante deli quit. ⁊ Hinc enĩ ꝑ ꝓphetę spm anna dicit. Dns iudicabit fines terre. ⁊ qa numerũ ante actam uitã ds non iudicat. ⁊ qndo pteritoꝝ peccatoꝝ respectu supne pietatis illustrat. ⁊ Hinc moyses ait. Primogenita asi nis mutabis oue. ⁊ asinũ quippe in mundicia ⁊ ꝓuẽ ũ innocentia de signat. ⁊ asinu q; ꝓmogenita mutare ẽ immundę uitę ⁊ ꝓmordia innocentię simplicitatẽ conuertere. ⁊ ut ꝓq; illa peccatoꝝ egit. quę immun da dns respuit. ea iã agendo pferat quę di sacrificio ꝓponat. ⁊ Qua q; ꝓ praua opa peccatoꝝ conuertit. et ab actionũ suaꝝ tenebris uitam finẽ aliquando reuocat. ⁊ recte nũc dr. Et lumen illũ supra terminos terre. Sed grauis lucru affici eadẽ grã. ⁊ quę ꝓ facinora mentem replet. Hã male gesta admemoriã reducit. ⁊ sibiq; hominẽ q; sic uiste dãpnandũ ostendit. Vñ fit ut peccatũ omne qđ se egisse remuniscit. contradianus flet⁹ insequat. ⁊ et quo magis ualet qđ uisũ ẽ cernere. eo ardentiꝰ appetit unusquisq; se gemitib⁹ punire. Vñ et appe subiungit. Et eum rugiꝫ so nuit. Quę enĩ dns illustrando repleue rit. ei uiam ꝓculdubio ad lamentũ uertit. atq; illuminate mentis quo magis etna supplicia insinuat. eo hunc duri de transacta nequitia gemitib⁹ fatigat. ⁊ et doloꝝ homo qđ fuit. qua bonũ iam incepit unde qđ non fuit. Odit quale se fuisse me minit. amat quale se ee debuisse cognoscit. et sola iã penitentię ama ritudine diligit. ⁊ quia caute ꝑsidat uniquanꝫ uoluptatib⁹ suę delecta tionis peccauit. Bene q; dr. ꝓ eũ rugiꝫ sonuit. quia cũ mente ds in gredit. ⁊ stat ꝓculdubio qđ mox pe nitentię gemitũ sequat. ut et iam salubriter flere libeat. quę ꝓ de in iquitatib⁹ flenda iocunditate gau debat. Sed quo ubius culpa fletur eo altior cognitio ueritatis attingit. ⁊ qa ad uidendũ intimum lumẽ ꝓ aluta dudũ ⁊ scientia lacrimis baptizata renouat. Vñ ꝓ penitentię rugitũ

apte subiungit. Tonabit uoce mag
nitudinis sue. Voce enī magnitudi
nis ds tonat. cū se nobis bene iam
plāta ꝓparat. ꝙ. sit magn⁹ insu
pnus insinuat. Quasi enī decelo
tonitruus ꝓcedit. cū nos nec ura
negligentia q; torpentes respectus
gre pauore subito ꝓcutit. atq; in
terra posita sonū desup̄ioribus audi
mus. qua trena cogitantes sup̄ni
tori sententiā repente ꝓmeream.
y mens bene iam de sūmis solli
cita repudiat. que p̄ minimis ma
le secura torpebat. Sy iste inspira
tionis occulte quib⁹ modis se nobis in
sinuy, tve ignorat. neq; ipsi mīe
acie cōphendit. cui admeli⁹ intem
po cōmutat. Sin y apte subiungit.
& non inuestigabit. cū audita
fuerit uox ei. Vox dni audit. cui
gre ei aspiratio mentis conspicit.
cū insensibiliras occulte surdinatis
nūpt. y ow adstuduū suūm amori
exercitatiū. uirtutis intime clamo
re penetrat. Sy istā uocē supue
nientis spūs que se in aure cordis
insinuat. nec ipsa mens que phāc
illustrata fuerit inuestigat. Pensari
enī non ualet inuisibilis uirt. q⁹
ibi meatib⁹ influat. quib⁹ ad se indi
uenat. quib⁹ recedat. Sin bene
ꝓphem dr. Spūs ubi uult spirat. y
y uocē ei audis. sy nescis unde ue
niat aut quo uadat. Vocē enī spūs
audire. est incompunctionis intu
me. in amore inuisibilis y dulcoris
assurge. Sy nemo scit unde uenat.
q̄a ignorat. ꝓ ora p̄ducamur q⁹
se ad nos occasionib⁹ fundat. Sy ne
mo scit quo uadat. q̄a diu cōmu
nē p̄ducatione multa audiuim.
intelligi non pot. qm deserens ab
iciat. y cū ingrediens incorde
requiescat. Vna quippe res fortis
agit. sy in phāc uno m̄ intuitu
corda penetrat. q̄a qui inuisibilē
uisibilia modificat. inhumanis
cordib⁹ causas semina mēphensi
bilit plantat. Hunc e qd resusci
tato lāzaro multi crediderunt.
sy tamē uidendi plurimi adpsecu
tionis zelū. ex hac ipsa resuscita
tione cōmoti s. Hinū g̃ videq; mira
culū qd alius lumē fidi ꝓbuit. alios
p inuidie tenebras alumine mētis
excecauit. Hic e enī qd uiuq; lazaro
& eande cesius mortib⁹ simile mor
tē redemptoris uidit. sy ea supbi
endo alte contumelijs lacescere ni
timur. q. cūndo alte honorauit.
atq; in una re una utq; cognitio
ni fuit. q̄a hāc mīa arbitr inuisibi
lit modificando distinxit. Sy hui
occulte aspirationis modi. q̄a com
phendi nra cogitatione nequeūt.
numerū duume uocis uestigia ne
scimus. Bene g dr. & non inuesti
gabit. cū audita fuerit uox eius.
Sin & adhuc apte subiungit. To
nabit ds uoce sua mirabiliter. Vo
ce sua ds mirabiliter tonat. q̄a oc
culta uis cordia nra inconprehensi
bilit penetrat. Que diu latentibus
morb⁹ p̄mit ut amore & formet

inamore. ℓ quanto ardore sequend⁹
sit aliquom⁹ silenꝫ clamat. sit cui
da impulsionis numerus immense
cũ michi sonat inuoce. ℓ que tanto
apud nos ualenꝫ pstrepit. quo
ꝛ ab omn̄ actionꝝ strepitu aurẽ
nñ cordis surdescẽ facit. ℓ in ꝛ aiã
de semetipsa hoc intimo cla
more collecta murat̃ qđ audit. ℓ
qua um conpunctionis incogni
te pcipit. Cui ipsa admiratio bene
apud moysen manna desup uem
ere signat̃. Dulcis enī cibus qui
desupnus accipit̃. ℓ manna uocat̃.
Quid enī dr. qđ ẽ hoc. ℓ qđ ẽ hoc
dicam. ℓ quando hoc qđ cernim⁹ ne
sciens ꝛ admiram̃. Supnū ℓ man
na anima pcipit. cũ puoce conpũ
ctionis eleuata nouã spẽ uime
refectionis obstupescit. ut duuna
dulcedine repleta uere respondeꝛ
at qđ ẽ hoc. ℓ ꝛa dũ abinfima co
gitatione suspendit̃. ea que desu
pius ꝛ spuit̃ insolite murat̃. ℓ ꝛa
cũ hac uoce corporis nr̄i surdita
rũpit̃. auertis ꝛ tate ... utre pnñ
us⁹ mutat̃. ut anima supno spũ
afflata. ꝛ infimus appetat que
conẽ pserat. ꝛ conẽ pnat uinsi
mis que appetebat. ℓ recte sub
unigit̃. Cui facit magna ꝛ inscru
tabilia. ℓ ut enī homo trenus ubi⁹
dedit̃. uniquis desiderijs⁹ pss⁹. su
bito adnoua effernerat. atq; ad
ꝛ sueta frigescat. ℓ actorib⁹ curis
renuntiet. utinus contemplatiꝛ
nub⁹ anhelet. Cuis hãc uirtutẽ
supne uocis considerare sufficiat. q
ꝛ siderando cõprehendat. ℓ Magna s
que ꝓuocẽ sua dns facit. ℓ sym⁹
magna eam si pscrutari potuissem⁹.
facit ℓ magna ꝛ inscrutabilia. ℓ qua
ostendit sonus perfectionẽ opis. ℓ latere
uit ipsa qualitas operationis. Uoce
sua foras ꝛ enã paplos insonat. ℓ ꝛ co
da audientiũ psemetipsũ unus
illustrat. ℓ paulo attestante ℓ ait.
Ego plantaui apollo rigauit. ℓ ds
aũt incrementũ dedit. Neq; ℓ plan
tat ẽ aliqđ neq; qui rigat. ℓ ℓ qui
crementũ dat deus. Quis ℓ nr̄is men
tib⁹ supne uocis audit̃ non ipsi p
beant. ℓ missi tam sunt ut ubis⁹ tacti
orib⁹ descendant. Sin ꝛ apte sub
unigit̃. Cui pcipit nunc ut descen
dat unda. ℓ ꝛ hiemis plumis ꝛ ym
bri fortitudinis sue. Cui a psal
mista ait. lauabis me ꝛ supnue
de albabor. ℓ qđ hoc loco nue mih⁹
placẽ ui stucꝫ candida accipiun
corda scor̄. ℓ que ait ducte insu
pioribus⁹ constipant̃ ut nuues fiant.
ℓ ℓ cui her ipse nues adtram uen
tum in aquar̄ tium liquore ꝛ tium.
ℓ que s ℓ ℓ pducatoꝛ mentes. ℓ que
dũ ad conẽplanda supna se eri
gunt amore intellectu soludant̃. ℓ
cũq; in sũma consid̃atione rapiunt̃.
uirtutẽ confirmationis accipiũt.
Sed ℓ ꝛa adhuc intimus fraꝛna dule
dine retinent̃. ℓ semetipsas
abalto intellectu modificant. ꝛ
infirmis humilit̃ pducantes. more
nuuũ corda arentiũ liquata rigat̃.

Huel g adtam celestib uenum. cu
sublimia corda scoy quelam solida
ctemplatione pascunt. pfatma
carnate adhumilia pdicationis
uerba descendit. Sic enim nre tam
cu iacy coopt. cu liquat rigat.
ta scoy unt ce pfirmitate sua
ap dm una percatoy pregt. ce e
descensione sua quasi liquefacta
arente tam ut fructu pferat infun
dit. Ut qua aqua p ab infimis ma
hit ut pt a superioribus sparsa redda
tur. sca quq; etam cu imurtunu
arce esistum. unde y eleuari sitt
esideram. ne aliene infirmitatis
abiecta ctempnat. Quasi g aque ad
tras de quib subleuate sunt redde
unt. dm edescendentes usti perca
toribus reminisci non desinum quod
fuer. Certe mtis adhuc Paul fuerat
cu lege carnali sapiebat. sy duct
ad celestia in mue us e. qa qd p
infirmu sapuit. ad soliditate uere
intelligentie comutauit. ce tam
e descendens trib quasi nra ima pe
ctt. qa ce pt uirtutu culmina q.
fuerit indign agnoscit dicens.
Nu p fiu blasphem y p secutor ce
tumelios sy mam e secuit sui. qa
ignorans fieri in incredulitate. Sece
q. cleuit sue imbecillitatis remini
scit. ut alioy equanimit infirma
patiat. Quasi enim ad tram de qua
sup ta fuerat pt celu aqua redit
du pt tama sue ctemplationis ar
cana percatore se meminit. ut p
desse humilit percatorib possit.

Judeam qualit tiaq; aqua hec imm
uis soliditate uertenda qualit thar
adsuma. dr. Sue mente accedum
do. Judeam qualit aduma ascrede
at. ut ce du liquat infundat. dr.
Sue sobrii sum uobis. Judeam qua
manu ducit ut iacens eleuare ualea
at. ce subleuata reuocare. dr.
Carnas enim capi urgy nos. Qa gcarna
capi que scoy mentes adsupna sub
leuat eas pio moderamine pfatma
dilectione etiam adhumilitate e des
censionis formam. recte ducit. Qui pci
pit nqm ut descendat unam. Ybi ap
te subiungit. Et hiemis pluuias. ce
ymbri fortitudinis sue. Hiemps qppe
e unda psens. in qua nos y si ia spes ad
supna erigit. adhuc tamen mortali
tatis nre frigid torpor astringit. qa
sept e. Corp qd corrupt aggrauat
anam. ce depmit terrena inhabita
tio sensu multa cogitante. Habet
aut hec hiemps pluuias. rectu y paul
dubio pdicationes. De quib iudeis y
pluuias pmoysen dr. Expectet sicut
pluuia eloquii mei. ce descendant
sic ros uerba mea. Hec imm pluuie
hiemi egressum. estate cessabunt.
qua nisi cu carnaliu oculis unda cele
stis absondit. necee e ut scoy nobis
pdicationibus roret. Cu u etim iudei
est incanduerit. null uerba pdican
tium necessaria te habebit. qua re
uertere iudee ad cor suu quisq; re
ducit. ut sca iam cu age non ualet
sermat. y rectu qd sequi debuit ex
tortitudine sue pene cognoscat.

Ynvene ꝓpꝑbam dr: congrega eos q̄s gregē aductumā. ⁊ sc̄ifica eos induc occisionis. Induc enī occisionis sc̄ificā rēpbi. ⁊ qa rē sca quę debuerunt age sermum. cū digna praumatis suę supplica declinare non possunt. Qua aūt ꝑducationis sc̄ę cū unda ꝑ sema idē pluuie cū hieme cessabunt. recte eacuum animę arq; adēna ethua ꝑparantu. sponsi uoce suade is dr: Surge ppa amica mea formo sa mea. ⁊ ueni. ⁊ iā enī hiemps trāsiit ymber abiit ⁊ recessit. Transeunt quippe hieme ymber recedit. ⁊ qa cū unda ꝑsens ꝓgrē unqua nos igno rantię nubilo carnis corruptibilis te por astringerat. ⁊ omē munditiā ꝑdi cationis cessat. Clari quippe ꝓnosrē u debim. ⁊ hoc qd scōy nūe uocib ob scuri audim. Precipit g dns nuu ⁊ hiemis pluuias ut untram descendāt. du aspiratione sc̄i spūs ꝓcorrigendis peccatorib corda scōy adminstrium ꝑdicationis humiliat. Ybi recte ad dr. Ymbri fortitudinis sue. Ym ber quippe fortitudinis dī. ē ꝑ dicatio diuinitatis. Ham ymber in firmitatis ei. ē ꝑdicatio diuinitatis incarnationis. De qua ꝑ Paulū dicit. Qd infirmū ē dī. fortiꝰ ē hominib. Et rursū. Crucifixa ē ex infirmitate. ⁊ hymun ex uirtute dī. Sic aūt sc̄i uiri humanitatis ei infirma ꝑdicant. ut auditoy suoy cordib enā diuini tatis forma infundant. Audiam ꝓ nitruū nubis ymbrē fortitudinis. In ꝓncipio erat ūbū. ⁊ uerbū erat apud dm. ⁊ dns erat ūbū. Audiam ymbrē infirmitatis. Ybū caro factū ē. ⁊ ha bitauit in nobis. Audiam ymbrē fortitudinis. Omnia ꝑ ipsū facta s. ⁊ sine ipso factū ē nichil. Qd factū ē. in ipso uita erat. Audiam ymbrē infirmitatis. In ꝑpa uenit. ⁊ sui eū non receperunt. Imbri q̄ fortitudinis suę ꝑcepit ut in tra descendat. ⁊ qua scōy uocib sic no bis humanitatis suę infirma ꝑducat. ut nobis ętna mira ⁊ fortia suę diui nitatis innotescat. Sy cū uirtute nri ḡdtoris audim. ⁊ flatum ad corda nra formidine compellente reducim. ⁊ tamē sup nos iudicē ꝑpendere mes. quę egim indigne pensam. Yn ⁊ bene subungit. Qua in manu omnium ho minū signat. ut nouerint singli opa sua. Mala enī quę agunt homines pensare etiā nequeunt. ⁊ sed cū uirtute supne distructionis audiunt. quoy opum hoc qd se de ꝑmta pondꝰ cog noscunt. Ꝑreducationis quippe ubo pulsati cogitam. ut pensent ad quę se supplicia antiquę actionis merituū trahat. Dū g ymber fortitu dinis unda descendit. in manu uniꝰ cuiuq; signat. ut sua opa sciat. ⁊ qua du uirtus incōprehensibilis maiestatis ag noscit. a bruno quoq; supbiꝰ sua iusta pensat. Qd tam intelligi y alit pōt. creator nāq; omps a cunctis insensi bilib irrationabilibq; distinctū ratio nabilē creaturā hominē ḡdidit. ⁊ qte nus qd agat ignorare non possit. Hanc enī lege scire cōpellit. ⁊ siue pua siue recta sit qd opat. Ham cū aduidicū

pactione cur uenit. si potuit nescire
qd egit. Et ipsi g qui p̄ceptis dñi cis
enduri contēpnunt. utrū bona an
mala sint que faciunt sciunt. Hā si
bona ee se face nesciunt. cur de aliq
b factis ostentatione glām. Rursū
si mala se age ignorant. cur meritē
factis alienos oculos deprimunt. Ipsi
enī sibi testes s. qua sciunt malū ee
qd agunt. qd uideri ab alijs uerent.
Si enī ueracū malū ee non credunt.
neq; hoc ab alijs uideri formidarent.
Vn bene p̄quendā sapientē dr. Cū
fit timida nequicia dat testimoniū
condēpnationi. qa dū p facto suo con
scientiā pulsans timor redarguit.
ipsa sibi testimoniū p̄hib dampna
bile ee qd agit. Quo cont̄ probem
dr. Si cor nrm non reprehende
rit. nos fiduciā habem ad dm. fugi
am g muqui humanos oculos. semet
ipsos certe fuge non possunt. qa enī
malū qd faciunt nouerunt. habēt
testē conscientiā. habent iudicē
rationē suā. In peccato g qd cōmit
tunt. p cont̄ se iudicū sue rationi
inuenium. et p̄ ad distructionē
etnu excamus p̄ducunt. Et hoc e
fortasse qd p̄ psalmistā dr. abyssus
abyssum inuocat inuoce cataracta
rū tuar. qa dū miro ordine dispo
sitionis occulte malū non p̄mittit
nescire qd agit. et suo se iā iudicio
peccator inconscientia contēpnat.
et p̄ cōtēpnationē p̄pam ademtu iu
dicis sententiā p̄petrat. Abyssꝰ g
abyssū inuocare. ē de iudicio adu
ductū p̄uenire. Iam g p̄dicatores sci
redarguant facta peccantiū. audi
tores aūt p̄ua contēpnant uerba
ultoy. defendant q̄mū uoluerint
p̄tatores suas. atq; impudentē gestas
impudentia defendendo multiplicēt
certe ipsi sibi inconscientia testes s.
qa excusabiles non sunt. Deo enī ipso
quo rationabilē creatam dns homi
nē condidit. in manu omnium hominū
signat. ut noverint singli opa sua.
Sy quia helyu de p̄tatore singloy
sciemtiā p̄sulit illico adipsū praua
tus auctorē p̄ quē unū qd q; ma
lū ob orit. mentis oculos deflectit.
ut qua uno hoc uersu captus men
bra p̄strauerat. etiā hoc ipsū men
broy cap̄ subbreuiare discernat.
Vel certe qa sup̄i nomine nubū di
uinitus intulerat. aut nūc ut extra
bonoy unā etiā aduersariū impu
gnationes unoresceat. Hā seq̄t.
Ingrediat bestia latibulū suū. qe
in antro suo morabit. Quis alius no
mine bestie n antiquus hostis accī
pit. qui deceptionē primi hominis
seuus inperavit. et integritatē une
illi male suadendo laniauit. Con
tra quē p̄phē uocib de scā electoy
ecclā in antiquū statū restauran
da p̄mittit. Et mala bestia non
transibit p eam. Sed hec bestia cū
redemptoris aduentū et p̄dicatoy
uoce quasi p̄ tonitruū nubū in
fine mundi illū damnatū homi
nē qui antixp̄s uocat̄ inuaserit.
qd aliud q. latibulū suū ingredit.

ut in amro ꝓpo demoret. Hasqppe illud diaboli amꝝ ac latibulũ bestie. ut insidians hominib⁹ uã huj ut̃e carpentib⁹ inullo ꝙ ꝓsig na lateat. y ꝑmalicia occidat. Quj tam omiũm rep̃boꝝ corda quasi ꝓpium amꝝ tenet. atq; ad omne qđ nocẽ bonus appetit unoꝝ se ob scurj mentib⁹ absondit. Inuude oꝝ ꝓsequentiũ corda amꝝ huj bestie non fuerunt. inquoꝝ consi lia sic dulcauit. sy repente uocib⁹ erupit clamantiũ crucifige crucifige. Ꝙ qa ad lacerationẽ mentis pungẽ tẽptando non potuit. in redemptore nr̃o ad mortẽ car nis anhelauit. Hec numerũ bestia multa y electoꝝ corda tenuit. sy hanc abillis morient agn excussit. Hñ ꝙ in euglio dr. Huic ꝓncepsi. mũ di huj eicitur foras. Quj muro rectoq; iudicio dj ꝑfessiones humi liũ illuminans suscepit. supboꝝ celos deserens clausit. Hñ ei per psalmista dr. Posuisti tenebras ꝙ facta ẽ nox. in ipsa ꝑtransibunt omis bestie siluẽ. ca[illegible]tuli leo nũ rugientes ut ra[illegible]m pant ꝙ querant ad⁹ escã [illegible]i sibi. Tene bras quippe dns [illegible]ũ ponit. cũ peccatis iudi [illegible]cia repen dens lumẽ sue [illegible]er intelligentie subtrahit. Et [illegible] nox efficit. qa puoꝝ mens ignorantie sue errori bus cecat. In qua omis bestie siluẽ ꝑtranseunt. dũ malignj spũ sub opacitate fraudis latentes inrepboꝝ corda prauitates suas exꝑplendo ꝑ currunt. Inqua ꝙ catuli leonũ iuꝝ rugiunt. qua nequissimax sy tam eminentiũ potestatũ ministri spũ importunus tẽptationib⁹ insurgit. Quj tam ad⁹ escam exꝑetum. qua nunquã capere animas nequeunt. nisi iusto iudicio ꝓualẽ diuinitus ꝑmit tant. Vbi ꝙ appe subdit. Orte sol ꝙ congregati sunt. ꝙ in cubilibus suis collocabunt. qua uerum sol lumine ꝑ carnẽ apparente a fide luj mentib⁹ excussi quasi ad cubilia sua reuisi s. dũ sola infidelium corda tenuerunt. Ad qđ illic leonũ cubile. hoc hic amꝝ bestie dr. Notandũ ũ magnope estimo. qđ hec bestia non solũ amꝝ suũ ingredi. sy in eo etiã morari phibet. Aliquando namq; etiã bonoꝝ mentes ingredit. illecta suggestionib⁹ tẽptationib⁹ fagi gat. rectitudinẽ spũ ad delectati onẽ carnis deflectere conat. de lecta tionẽ quoq; ad consensũ ꝑducere nititur. sy tam̃ resisten te [illegible] supno adiutorio ꝓualet ꝙ phibet. Immare q mentes bonoꝝ potest sy morari in eis non potest. qua cor iusti. huj bestie amorum nonẽ. Quos enim quasi ꝓpium an trum possidet. eoꝝ mentes ꝑcul dubio inmorans tenet. qua ꝙ ꝓ uarias cogitationes usq; ad inqua desideria. y ꝑ iniqua desideria usq; ad nequissima opa ꝑducit. Heq; enim student rep̃i suggestiones ei recta iudicii manu repellẽ. cũ no

luptatib⁹ appetunt sub delectatiõe
seruire. / cũq; uncor cordib⁹ prauũ
qd optũt. hoc pstuduũ delectatione
enutũt. & cũ sibi mutuo resistũt
pñ ex consensu roborat. / stratumq;
consensꝰ adop̃ ducũt. op̃ ũ consue
tudine grauat. Recte g̃ in antro
suo morari hec bestia dr. / quę tam
diu cogitatiõnẽ reprob⁹ tenet q̃usq;
eor̃ ẽna mentẽ aculeo puo opꝰ pfo
ret. Vn bene aduudeam dñs ꝑ ꝓpha
ducit. Quo usq; morabunt̃ inte co
gitationes noxie. Heq; enũ reprhen
dit cur uenerunt. / & cur morant̃.
Et unbonus enũ cordib⁹ cogitationes
illicite uenientes. & tamẽ morari p
hibent̃. / quia recti quiq; nec cap
tuandã domũ conscientie p̃bent
ab ipso cordis lymine hostem
fugant̃. / quia & si quando repen
tinis suggestionib⁹ usq; ad p̃mũ ue
stibulũ surrepit. / ad consensꝰ tamẽ
uanũ non pungit. Hinc nunquã
bestie impulsu subite formidinis
uict. uanũ cordis petrus cõ
negando apuit. & cui⁹ cog
scendo restitit. / flendo cla
usit.
Qua uero antiquus hostis ꝑsecutor
corda non solũ intrando tenuit. & ꝙ
etiã tenendo possedit. / ducãt recte.
Ingrediat̃ bestia lambutũ suũ. / & in
antro suo morabit̃. Quia nãq;
uncor mentib⁹ demorat⁹ fr⁹ discim. /
cũ illor⁹ ofilia attestatione euangelice
narrationis audim. Inulla namq;
describit̃. cũ redemptorẽ nr̃m in u
uificare mortuos cerneret. immẽ
tem ei quanta anxietate crudelita
tis insanuerit. / qd explere ot̃ usu
praua desideria ardenti uellet.
& tamẽ ꝑplm timeret. / qd occasio
nes occidendi quereret. & inuenire non possent. / qd ad uotũ suę seu
cie alienigenar̃ manib⁹ usi sunt. /
quia eũ quẽ legaliter uitimere ipsi
non potuit. ferendũ tradider̃
gentib⁹. ut ex sola potestate huma
na romanꝰ pses ageret. qd ipse ex sola
malicia uti agi debuiss & inhelaret.
Vn & apte subiungit. ab unorib⁹
egredit̃ tempestas. / & ab arcturo
frig. Septuta sac cũ cõit arcturũ
inter riora memorat. / duersã aqui
lonis partib⁹ austri plagam designat.
Vn in hoc eode libro scribit̃. Qui facit
arcturũ. & orionas. & interiora austri.
Qua g̃ interiora austri sol seruentior
tenet. in arcturũ ũ cursũ omimodo
non habẽt. / interior nomine plesiada
rea. in arcturi aut uocabulo ppls
gentilis accepit̃. Hũ enũ qui unũ
atq; inuisibile dñm nouerant. eiq;
saltem carnalit̃ seruiebant.
quasi sub meridiano sole fer
uentes in fidi calore tenebant̃. /
gentiles aut ꝙ a nulla scientia
am supne agnitionis arige
rant. uelut sine sole frigi
di sub aquilone remanebant.
Qua uero tempestas impellit. frig⁹
aut corpore oppr̃mit. / recte nunc
dr. Ab unorib⁹ egredit̃ tempestas.

ꝯ ab arcturo frigꝰ. / ac si aptꝰ duce
ret. audeꝫ surget malicia ꝑse
quens. / ꝯ a genitꝫ potestas ꝑmens.
ꝫ seq; enꝫ miracula fieri legiꝫ ꝑce
pta uetauerant. / ꝯ tamꝫ iudeꝰ p
eisde miraculis uncumere humā
nu generis redemptorē queḃant.
Vn explere hoc qđ ceperant nonꝫua
lentes. adꝑtoriū pilati concurre
runt. / ut ipse hunc ꝑmereꝰ q,
uste ꝑmendū lex nulla cohibet.
abuticorib⁹ g tempestas atq; ab ar
cturo frigꝰ ꝑdidit. / dū qđ iudea ex
unudia pcessit. hoc gentilis iudeꝫ
romana auctoritate ꝑpetrauit.
Vn bene contra hanc adhuc unu eande
dia subdit. flante dō concrescit ss
gelu. ꝫ qa q fidelū mentib⁹ spe ses as
piat. quo maiora uirtutū miracula
contulit. eo infideliū mentib⁹ grauio
ris inundie torpor excreuit. / atq;
unde cōit dñm plebs infidelis obdu
uit. unde humilis ppls ante acta
duriciā quę se astrinxerat emollu
it. Do enī flante in gelu uersi fu
erant. / qui tantis miraculis inunden
tes ducebant. Ecce tot mundꝰ pt
eū abiit. Conspicuebant signa cer
nebant ꝑ nunistros ei miracula, ꝫ
tot ia mundū secutum ia fidi p
dicantia prudebant. / ꝯ tamen quo
spe scs mundū repleuerat. eo illoꝝ
mentes aru inundie malicia luga
bat. aqua g in gelu uersa fuerat. /
dū cunctę pt eū mundo iudea inu
dia pigra remanebat. Sed qa supne
pietatis suppetit. etiā crudelitatis
tantę duriciā solue atq; adaman
dū se corda infideliū liquare. / pt
hoc gelu bene mox subdit. Et rursū ss
lapsime fundunt aquę. Pt gelu ss
quippe dns aquas lapsimas fudit. ꝫ
qua ptq; iudeoꝝ seuiciā usq; ad mor
tē protulit. eoꝝ corda ptin abinfideli
tatis duricia amoris sui aspiratione
liquefec. / ut tanto pt desiderabili
ad obaudiendū currerēt. quo pꝰ
ceptis illi cenatā restituissent. Vn bn
ꝑquendā sapientē dr. Sic glaies
infereno. / sic resoluunt peccata tua.
Ab hoc frigido corporis gelu solu
ppha desiderabat. / cū ducebat. Con
uerte dne captiuitatē nrām. / sicut
torrens in austro. De his aquis id ē
adno decurrentib⁹ ꝑplis rursū dicit.
Vncet ubū suū ꝯ liquę faciet ea. /
flabit spe ei. ꝯ fluent aquę. Aque
de gelu currunt. / qua plerq; exdu
ris ꝑsecutorib⁹ magni ꝑdicatores
fiunt. Gelu g in aquā liquat. / cum
torpor animi frigoris adirrigatione
uertit ꝑdicationis. An paul⁹ gelu
non erat. ꝫ qui acceptis eplis damas
cū pgens incorde fideliū quasi uitra
dī iactata uerbi semina ne adpfe
ctionē opm surgent restringere
querebat. Sed gelu hoc in aquā re
dit. qua quos ꝑsequendo ꝑ ꝑme
ruerat hos ꝑ modū fontis scē ꝑdi
cationis infudit. / ut tanto uberiꝰ
electoꝝ messis exurgeret. quanto hāc
ymb dī ꝯ abore ꝑsecutoris irrigaret.

Yn bene subdit. frumentū desiderat nubes. Qd enī electi quiq; sunt. nisi nita dī celestib⁹ horreis recondenda. Que rē unita aree paleas toleranti. qa in hac purgatione sce ecclē more extraneos repbos portant. quousq; hāc unitā agricola uentilabro iudicii duri mat. et in supna habitacula electos suos quasi munda iam gna suscipiens et nis paleas ignib⁹ tradat. Yn bene p iohem dr. Cui uentilabrū in manu ei. et pmundabit aream suā. et congregabit triticū in horreū suū. paleas aut comburet ignis inextinguibili. Sed hoc frumentū quousq; adpfectionē fructuum ueniat. nubiū pluuias expectat ut crescat. qa bonoz mens pdicantiū uerbis infundit. ne ab humore carnalis desideriorz carnaliū sole siccet. Hoc frumentū supni agricola in mundo siti. ac nubes desiderare et spectare dicebat. Messis quidē multa. operarii aut pauci. Rogate ergo dnm messis. ut mittat operarios in messē suā. Qui hoc frumentū illuc messis. quo hoc nubes illuc operarii uocant. quia pdicatores sci et nubes siti. et operarii. nubes udelicz pdoctrinā operarii puritā. nubes quia ubis influunt. operarii qa non desinunt age qd loquunt. Yn et subdit. Et nubes spargūt lumen suū. Hubes enī lumen spargit. et pdicatores scos exempla uite et loquēdo et agēdo dilatare. Et quis annūciationis tue lumen spargam. in tam adeū tenda omnia q̄ appetunt ceda pue nunt. Hā sequit. Que illustrant cuncta pcurrunt. quocūq; eas uoluntas guberna duxerit. Sepe enī pdicatores sci exhortari qsdā uolunt. et nequit. sepe qsdā declinare appetunt. et tamen unius instigationis impulsu exhortari eos instantissime cōpellunt. Yn dream nubē dī qm gubernatis manu ad ea que in appetitu ducit. adq; ab impulsu suo tritū gubernatis manu retinet. Certe paul⁹ cū uestimenta sua excutiens achaicis discedē uellet audiunt. Holi time. et loquere. et ne taceas. p pt qd ego tecū sū. et nemo apponet. et tibi nocere te. quō multe in ppls in hac ciuitate. Rursū cū ad thessalonicenses uoluisset ire. iter ē dicens. Voluim uenire ad uos ego qdē paul⁹ et semel et iterū. et impediuit me sathanas. Heq; pse metipsū enī sathan ppetare uastatis apli potuit. et occulte dispensationis usib⁹ dū adhibet nescies deseruit. ut in murū paul⁹ dū ad alios uelit accedē nec ualeat. eis aquib⁹ recedē nō potuit. alios pdicit. Hubes ergo . dī cuncta pcurrūt lustrat. qa pdicatiois lucē mūdi fines illuminat. Et qa dnus nubib⁹ subdit nequit ecclē qd uolut. ire nō possit nisi q eas uoluntas gubernatis duxerit. Yn et apte subdit. Ad omnē qd pcepit eis sup facie orbis tre. Sepe enī cū gubernatis uoluntate pducit. alias age appetit. et alias disponit. Hā plerūq; qsdā audientes suos studet blande corrige. et tam ecclesie mos pficere ducit. plerūq; quosdā fecare aspe appetit. et tam ecclesie ugor per-

manſuetudinis ſpm refrenat. Sic g̃ nõ
poſſũt ut quo uolunt. ita ena neq;
unt agẽ ſic uolũt. Ita enĩ eos ut unus
arbr̃ tenẽs cũ mnnt. ita illos ena
modificãs ſuſcipit cũ p ducit. ut
aliq̃ndo incognitõe alia diſponãt
ſ alia inope pagant. aliq̃ndo alit
rchoent ſ alit ẽſumẽt. Qui g
uerba hoc qđ ſibi p̃cipit ſeruuũt.
ducit recte. Quocũq; eas uoluntas
gubnãs ducerent. ad omẽ qđ p̃cep-
tũ illis ſup facie orbis ẽt. Eo enĩ ap
noẽ uã p̃ducationis inuenũt. q
adhanc ñ ſuiſſ ſ p̃ceptoris ſui numb
ducunt. Sn bene adhuc ſubdit.
Siue in una tbu. ſiue untra ſua. ſi »
ue inq̃cũq; loco miẽ ſue eas ſuſſert »
unuenũt. Una tribu pfecto iudea in-
telligit̃ que inſcriptura ſacra cla
ra ac multiplex p̃ceptis memorat.
qa in hoc qđ redemptori nr̃i carnẽ p̃tu
lit. ſpeciale p omib mundi accepit.
Terra aut di ſimul omnis iudea
nominat. que tunc fidei ſue fruc
tum protulit. cũ tot ſub ydolor cul
tu delapſi gẽtib mundi errau. Loc aut
miẽ di. ẽ ipſa gentilitas. cui culpa
ſidiſtrict iudee uſte anã dũnet
ad reconciliatiõem gr̃e nũq. uenuret.
que cũ illa nulla ap̃ dñm merita
huiuſt. reconciliatiõis tam gram
ex ſola mia accepit. Sn bene plau
lit dr̃. hentes aut ſup mia hono
rare dñm. Sn rurſũ ſcpt ẽ. Et q ñ
ſecuti miam. nic aut mam eſſe
ara. Habes aut ſuas ducat dñs ſiue
in una tbu. ſiue untra ſua. ſiue in
quocũq; loco miẽ ſue eas ſuſſert inue
nire. qua p̃ducatore ſuetus nouq; reſta
ret. aliq̃ndo ſolitudinu iude conſula
t erat pene totũ ex p̃uia regũ gubnatõe
replent. aliq̃ndo ex untra ſua has pluere
nubes facit. qa eande urbem cũ pplm
adamq. gam pr correptionẽ captiuu
tatẽq; reuocauit. aliq̃ndo in loco ſuo
miẽ eas clarescẽ uoluit. qa p̃p ducato
res ſcos ena gemib uirtutũ miracula
oſtendit. ut ſola mia a iugo erroris
abſolueret. quos ingentib p̃fidie ua
de p̃mebat. Sn ecce heliu qa ſuita p
pphiciũ ſpm ſenſit. qa multa ſubli
mit̃ p̃tulit. ut ex arrogans elationis
ſue pondẽ laſſat non ualer portare
que dicit. Nam p iactantia p̃tũ aduun
git. Auſculta her iob. ſta ex conſidera »
miraculũ di. Quaſi in ẽparatione »
ſui iacentẽ uidit. que adũba tante
p̃ducationis ut ſtaret admonuit. qui
ex hoc qđ dicit auſculta. que beato
iob contumelia irrogaret. qa ſic iam
de illo ex ſupbi durum. arrogantia mu
noris ẽ. audiri ſibi uelle exortis re
maioris. Sy lucre heliu bona que dñe
neſciat penſare cui ducat. nos q eru
diri ab hominib querum indagare
uerba doctrine illi ſuptilit debem.
Magna fortaſſe uirtutis arte ducit.
ſta ex conſidera miraculiũ di. Sunt q ppe
ñ nulli qui di mira cula iacentes con
ſiderant. quia operationis ei potentia ñ
ſequentes admirat. Stare quippe ẽ.
recte agẽ. Sn ppaulũ dicit. Cui ſe
exiſtimat ſtare. uideat ne cadat. Et
ſepe quida ſupna iudicia mirant.

p̄dicatōra celestis pat̄e cū audiunt dili
gunt. / mira opa ei⁹ me dispensatōnis
obstupescunt. Syram amando eū uidē
do ad hec de opa assurgē negligunt. Jacē
tes g̃ dī miracula considerant. / qui ei po
tentiā sciendo pensant. Sy uidendo non
amant. ℣ contemplationis quidē consi
deratiōnē oculos tendunt. / Syram p̄ mē
tionē se se extra non erigunt. Sy in balaā
exp̄bratione dr. / qua cadens apertos hab⁹
oculos. Multa nāq; de aduentu saluatoris
dixerant. et que in nouissimis temp̄ib⁹ erāt
uentura p̄uidebat. / sed tamē eū uidendo
assurgere noluit. et p̄uidendo p̄dicauit.
Jacens g̃ apertos oculos habuit. / cū ei⁹ mentem
et̄ pphetia ad celestia rendere et aua
ricia infima retineret. Jacens apertos oculos
habuit. / qua cū inde desup̄ib⁹ potuit
quē p̄strat in infimis non amauit. Heli⁹
traq; qua beatū Iob nequaq̃ credidit
uidendo remisse qđ dixē. / quasi ammo
nens dicit. Sta et considera miracula
dī. Quē adhuc de uentūris discunt. / et
quasi de ignorantia humilians adiū
git. Nūq̃d scis quando p̄cepit ds pluuiis
ut ostenderent lucē nubiū ei? Si nubes
sci p̄dicatores s̄. / pluuie nubiū sunt
ūba p̄dicantium. Sy nubes cū parua
transuolāt. nisi pluuia de orsū uenerit.
nescit quanta aquarū immensitatē por
tent. / nisi chorusce⁹ unt pluuias erūpat
intelligi non ualet. q̃d in eis etiā claritā
tis lateat. q̃a nūnq̃ p̄dicatores sci. si tra
hant et ne quaq̃ lo q̃ntes ostendant.
quanta sit celestis spei claritatis q̃. in
cordib⁹ gestant. / aut reliquis hominib⁹ ,,
similes. aut longe his despectiores u ,,

dent. Cū aūt apte p̄dicatione repe
rit sit supne pat̄e remuneratio q̃. in
transitu tenent. cū p̄secutione p̄sentia
uirtutis arce p̄cepta nō tacent. /
cū uisione despecti loquendo insinu
ant unde timeant. ipse que de nubi
b⁹ influunt pluuie lucē nobis earū de
nubiū ostendunt. ℣ uerba eni⁹ p̄dica
tor⁹ cognoscim. / ut in eis claritatē unu
quod appetunt cū magna humilitate
uenerent. Hanc nimirū lucē paulus
discipulis ostendebat. / cū duceret. Syr sci
atis que sit spes uocationis ei⁹. que di
uitie gl̃e hereditatis ei⁹ in sc̄is. / et que
sit sup eminens magnitudo uirtutis
ei⁹ in nos qui credidim. Hanc lucē cho
rusch⁹ p̄ceptor⁹ uerba quasi pluuie
guttas agnoscebant. / cū dicebant. Epistu
le graues s̄. et fortes. / p̄sentia aūt cor
p⁹ infirma. et sermo cōtemptibilis. Sed
plerūq; p̄dicatores sci ostendē semet
ipsos ut plus capiunt. nec tam̄ pos
sunt. / plerūq; ut queri sint appetūt
nec tam̄ p̄mittunt. Hemo g̃ scit q̃ndo
lucē nubiū pluuie ostendant. / quia
nemo cōp̄hendit q̃ndo ds uirtutē pre
dicationis p̄beat. ut p̄dicantiū gl̃a
clarescat. Dicat g̃. Humqd scis quan
do p̄cepit ds pluuiis ut ostenderent
lucē nubiū ei. Ac si apte dicat. Humqd
si uentos in mundū p̄dicatores ia con
spicis. q̃ndo eos ad p̄dicandū dns reple
tione sp̄ⁱ impellat. quib⁹ue modis eos
inire claritatē mundo innotescat app̄
hendis. Sy adhuc subiungit. Nūq̃d
nosti semitas nubiū magnas et p̄fectas
scientias. Habent iste nubes semitas

22
22

sup̄altissimas. / sciuerer scē p̄dicatoꝝ suas.
Anguſta quippe porta ē quę ducit ad uitam. Los g̃ pſentiuas aſtringunt. / q̄ ab uanitatibus cor̄ tramite plata mundi desideria euagando non excutiunt. Arta enī bene uiuendi censura studiose constringit. / qua sub p̄cepto cor̄ custodia sollicite coanguſtat. An non quasi quędā anguſtā ē manens in hoc quidē mundo uiuę sub hui⁹ mundi concupiſcentiā non habē. aliena non appetę. p̄pa nonnullę. laudes mundi despicę. ac p̄dō obprobria amare. glām fugę. despectū sequi. adulantes despicę. despicientes honorare. mala nocentiū ecorde dimittere. erga eos dilectionis grām inmobilē incorde retinę. Quę iudelicet omia semper sub magne. quo q̄ impſentiarum uita ipſa uiuendi custodia anguste s. / tanto ampli⁹ inętna retributione dilatanda. Vbi ac bene subdit. Perfecta scientias. Perfecta quippe scientia ē. ac cuncta her sollicite agere. / ac se de suis meritis scire nichil ēe. Vn ac ipsi nubes de hac pfecta scientia docent. / cū eis uoce ueritatis dr. Dū feceritis omia quę p̄cepta s uobis. / dicite. Serui inutiles sum. Perfecta scientia ē. scire omia ac tm̄ iusta quendā modū scientię se ēe nesire. quia ac sua dī p̄cepta nouum. ac sua uirtutē uerboꝝ illoꝝ sollicita consideratione ponderam. ac sua quę intellecisse credum agum. adhuc tam̄ acta eadē qua districtione examinis sunt discutienda nescim. / nec dū dī facię cernim. nec dū occulta ei⁹ si⁹ila uidem. Tanta ē g̃ scientia nra. / quę quousq; mortalitatis pō dę p̄mit. ipso sue incertitudinis ubilo cecat. De qua bene p. Paulus dr: Quis se existimat scire aliq̄d. / non dū cognouit quē admodū oporteat eū scire. Inhoc itaq; mundo dū uiuim. rē pfecte quę scienda sunt scim. / cū pfecte mens p̄mittelligēta nichil nos pfecte scire cognoscim. Dicat g. Hūq̄d nosti semitas nubiū magnas ac perfectas scientias. de si apte ducat. Nūqd iā sūma acta p̄dicatiū ēspicis. qui pfecte scientiā adalta se eleuant. deorsiū se humilit̄ p cognitionē sue ignorantię inclinant. Ad q̄a soli sci spē dono agit̄. ut humanū cor non suū de scientia. sed ēnā de ipsa sua ignorantia pfecte doceat. / ac calore amoris adsupna ferutat dū munera ēe quę cognouit infimus pensat. Vn subiungit̄. Nonne uestimenta tua calida s. cū pflata fuerit austro. Sepe beati iob figurā sce ecclē tenē iā ducum. Uestimenta ū ecclē s omis qui ei fidei adunatione iunguntur. De q̄b⁹ ei pphām dns dicit. Ymo ego quia omnib⁹ uobis uelut ornamento uestiens. Paustrū uero qui numerū caliduꝝ uentꝝ nonnunquā spē scs designat. / quoquisq; dū tangit abinquitatis sue torpore labat. Vn bene incantricis carmen dicit. Surge aquilo & ueni auster. / pfla ortū meū ac fluent aromata illi⁹. Aquilonem enī iubet ut surgat. / ut numerū is qui mortaliū corda restringit aduisan spē fugiat. Austē enī uentus ac hinc pflat ut ei⁹ aromata defluant. q̄a p aduentū sci spūs dū mens hominū replet̄ extra mox opimo uirtutū aspirat. / ut uire sco lingua quasi hortus austro pflat dicat. Ut p̄i bonū odorē suum do. Vestis

mema g̃ sc̃e ecc̃le calida s̃ dũ tra austro
pflat̃. qua h̃ qui ei pfidẽ inherent.
feruentiꝭ cantant̃ studiũ inardescunt. /
dũ eoꝝ mens sc̃i spũ afflatu pfundit̃.
Qd quidẽ ꝛ de eodẽ beato iob nil ob
stat intelligi. / qua si hec generalit̃ in
sc̃a ecc̃la dicim⁹. ut tam̃ p̃mbra ei sig
gula specialit̃ teneam⁹. Vnquisq; eni
eni qui recte uiuit. atq; hoc ꝛ alios do
cere consuevit. / quasi tot uestimenta
habet qđ auditores ei concedit̃ in
herent. Nam̃ nãq; uestimenꝭ ẽ. ut
ps̃e ipsa calere non possint. / sed
adiuncta uiuenti corpi dũ exhalame⁹
membroꝝ poros cõtegunt. emanãtẽ
abunanꝭ calorẽ p̃muunt. Quo nimi
rũ calore hec eadẽ uestimenta calesiunt. /
Vt calefacta caloꝛ quẽ acceperunt reti
nendo adcorp̃ reddunt. Quid g̃ pesti
menta uiuenti corpi adherentia. nisi
discipuloꝝ ꝛ magistri bene uiuẽ
tiꝫ coniuncta signant̃. Que quasi pro
p̃ caloꝛẽ accipiũt q̃a ad amorẽ dei ex
emplo actionis ꝛ impulsu exhortati
onis ignescũt. / que uelut frig̃ propũ
respuũt dũ a p̃stina iniquitate dis
cedũt. caloꝛẽ quẽ acceptũ retinent. /
qua ideo q̃m p̃p̃dicamenta sumpserint
feruore conualescũt. Doctores aũt
sc̃i, duũ auditores suos in amore dei pfice
re sentiunt. ipsi, impli in doctrine ui
tute feruescunt. ꝛ q̃a eos ad sũma
inardescẽ ꝛ feruẽ ꝛspiciunt. / ad p̃
dicanda bona celestis patꝛ ualidi fue
cendiũt. Qui ꝛ si quando pro qđ
adhuc uitam corruptibilẽ humane
infirmitatis agunt. ꝛ de qualiꝫ culpa
salt̃ renuũt in ope. in locutione
uel cogitatione temptant̃. / discip
ulos suos p̃fectũ conspiciunt. ꝛ
ipsi ut inmunes sẽ reprehensibiles
erubescũt. ne qua forte exempla
tortitudinis p̃beant̃ eis. quos p̃di
cationis uoce ad regulã intime rec
titudinis uocant. Dũ g̃ ubo doctoꝝ
accenduntur auditores quasi ea cu
uenti corpe uestimenta calesiunt. /
Vt dũ exp̃fectu auditoꝝ ei⁹ anima do
centiũ p̃ficit. / quasi excalefactis ue
stimentis calor adrem⁹ redit. Sed
nequaq; sibi doctores tribuant qđ
p exhortationẽ suã ad sũma p̃fice
re auditores sudent. / qua i spũ sc̃s eoꝝ
corda repleat. ad aures corpoꝝ uox
doctiũ incassũ sonat. Formare
enim uocẽ magistri exti⁹ possunt. / sed
hanc in pme intus non possunt. Heq;
enim qui plantat ẽ aliq̃d neq; qui ri
gat. / Vt qui incrementũ dat ds. Di
cat g̃. Nonne uestimenta tua calida
s̃. dũ p̃flata fuerint austro. Qui a
numeriũ tẽ auditores qui iã bene ui
uentiꝫ doctoriꝫ inherent. caloꝛẽ su
pni amoris accipiunt cũ p̃afflatũ
sc̃i spũs excitant̃. / ac si aperte beato
iob dicat. Incassũ tibi tribuis si quos
pre p̃fecisse in uirtutiꝫ conspicis. /
qua h̃ quos pre illuminasse estima
t̃ eos sc̃i spũs feruor attinget. frigidi
usua insensibilitate remanent. Et
q̃. uero her fortiter dicat. parrogami
am leuitatis mot irrisionis uoce uerba
subiungit. / dicens. Tu forsitan cũ eo
fabricat̃ es celos. / qui solidissimu q̃si

re fusi sunt. Possunt ꝑcelos hi qui
in celestib⁹ sunt conditi anglici sp̃r
designari. Yn cui⁹ oratione nra ducē
uoce uerbatus instruum̃. fiat uolū
tas tua sicē in celo et in ra. / ut nrum
rū uoluntas di sicē in supuore creata
agat̃. tra inomib⁹ etiā ab humana
infirmitate seruet̃. De qb⁹ bene dr.
Cui soluissimu qsi ere fusi sim̃. / Na
tura nāq; erris ē rubigine difficile
consumi. Pcurrentes anglice qui
in duuno amore hic ꝑstiterunt.
lapsis superbientib⁹ anglis hoc inmu
nere retributionis acceperunt. ut nul
la iā rubigine surripientis culpe
mordeant̃. ut in contēplatione
conditoris sine infelicitatis fine p
maneant. / ut in hoc qd sunt condi
tōna stabilitate subsistant. Qd
bene ap̃ moysen ipsa de mundi or
gine hystorie ūba testant̃. cū oē
p⁹ factū celū dicit̃. y hoc ide primo
dū firmamtū uocat̃. / quia inde lux
nata anglica et p⁹ supbiuisse ē. in supi
oribus condita. y ꝑ ne umq; ponus
cadet murabili⁹ confirmata. Possum
nra ꝑcelos ut sepe dictum electo
mentes recipmu. / a cunctis strenus con
tagiis ut ramo amore suspense. Cui
q; uis corpe ducant̃ in unsimus. tam
corde inherent sumus. / et uera cū
dicunt. Ira quersatio in celis ē. Cui
soluissimi quasi ere fusi s. / qa abinte
gritate cepte fortitudinis nulla
mutabilitatis rubigine consumit̃.
Cuib⁹ et fortib⁹ cont̃ aduersa duranti
b⁹ auctoris uoce dicit̃. Yo est fusa mu
ta mea. / qui ꝑmansistis mecū in me ꝑ
tationib⁹ meis. Sed q; uis doctē et arro
gans scim̃ uirū cū uide nunt. in si
onu sue forma ducta ꝑmiscear. / adi
ctis tam̃ foris⁹ semp adsuppua cua
ba relabit̃. Hā tim dereidendo sub
iungit. Ostende nobis dne q̄d dica
m ea. / nos quippe in uoluū tene
bris. de si dicat. Tu quia magna
intelligentie luce ꝑfruer is. / doce
nos qui ignorantie tenebris inuolu
mur debes. Cui mox ab irrisione
resiliens. / despiciendo subiungit. Qs
narrabit ei que loquor. de hac parte dicat.
Que ego ei de suis laudib⁹ acute sen
tiens non audita loquor. q̄uis hec nar
rare ut ꝑ q̄. audierit pot̃. Sed qa
cū doctrina et arrogantia inuni
mentis habitatione confligit. alo
quentis ore non solū sonat uiuendi
leuitas. sed etiā grauitas sentiendi. q
ꝑ q̄. belua ꝑ arrogantia leuit̃ inter
muit dicens. qs narrabit ei que lo
quor. / mox ꝑ doctrinā subdidit.
Cui si locū fuerit homo deuorabit̃.
Omē qd aliq̄d deuorat uniuers⁹ cre
atus abundantiā oculis occultat. /
et rē que uideri in superficie potuit
in profundū rapuit. Homo ig cū de do
cet. / p rationē in qua ē conditꝰ et
aliq̄d uidet̃. de si loqui de do cepit
duco q̄. sit nichil ostendit̃. qa magni
tudinis illi⁹ immensitate deuorat̃. /
et quasi in profundū rapt̃ abscondit̃.
qua fari ineffabile cupiens ipsa sue
ignorantie angustia deglutit̃. Io
quit̃ eni caro de spū. et cū sept̃ spē de

uncrcüsptō. creatā de creatore. tem
palis ētno. mutabilis de immutabili.
mortalis de uiuificante. cē cū umene
bris posit ētnū lum sic ē nesciat. ho
de ētnitate dissē cupiens cēc loq̄tur
de luce. Si q̄ loq̄t fuerit homo de
uorabit. quasi fari homo ētnitatē
sic ē apprēt. etiā hoc sibi subtrahit
q̄d de illa sl tacit sentit. Sy ecce
ētnitas tē hominib uere innotuit.
cū se eis humanitate suscepta mon
strauit. Que quia nec dū reuelata
fuer t. de eisdē hominib recte subiū
gīt. Ac nē non uidentē lucē. De qua
numerū luce etiā ppham ducit. ꝑls
qui sedebat in tenebris. uidit lucē
magnā. Sed hec eadē luc qualit
apud homines uideat insinuat. cū
ptā subdit. Subito aer coget in nu
bes. Aer quippe ex aqa sua tenui
tate spargit. ut nulla firmitate so
lidet. nubes aut tanto firmiores s.
quanto densiores. Q̄d q̄ paret in nūe
sectārū designant. que innumeris
hui ute desideriis deduc huc illuc
more aeris fluide dispgunt. Sy aer
in nubes cogit dū fluxe mentes ꝑsu
pnu respect grām uirtutis soliditate
roborant. ut unita sinū cordis recta
sciendo se colligant. sed inuanis co
gitationib non luqescant. Aer ꝑe
rrus fuerat. cū ꝑrena desideria spar
s cū quasi aura transiens spurca car
nis cura piscationis agitabat. Aer
etiā apti oīs exterruit. quia iā
ꝓlegē alta duxerant. Sy nec dū ꝑfi
dē firma sapiebant. Subito aut
aer in nubes coact ē. qa p respectū
supne grē fluxa corda piscantiū,
in soliditatē uersa s ꝑducatoy. ut
eoy infirme cogitationes forma
scientiendo densescerent. ac more
nubiū aquas sciemtiē caperent. et
subt iacentē iam uerbis ꝑdicatio
nis irrigarent. quo p actū minus
io ad celi secreta recurrerent. atq;
ad ētnam requiē finito labore p
uenirent. Yn q bene mox subdit.
Q uent transiens fugauit eas. Yent
quippe est transiens. uita ꝑsens.
Yent q̄ transiens nubes fugat.
quia mortalis uita ꝓcurrens ꝑdi
catores scos a mentis oculis corpalit
occultat. Yent transiens nubes
fugat. quia ute temporalis ac
curs acarne aplos subtrahit. et
eos aire supficie in secreta requie
quasi celoy cardine abscondit. Sed
q̄ usq; ad mortē ꝑducare non de
simunt. et ꝑsentis ute spaciū mo
re nubiū cū uboy pluuia excurrit.
q̄d eoy laboribus in scā ecclia agat ad
iungit cū ptā subdit. Abaquilo
ne auru uenit. Quid ꝑaquilone.
nisi peccati frigore constricta gen
tilitas designatur. Q̄ mille subiu
go sue tyrannidis tenuit. quā sup.
buens dicit. Sed ebo in monte testa
menti ui latib aquilonis. ascenda
sup altitudinē nubium. similis ero
altissimo. Q̄d ū aut in nomine in
animē fideles exp muniit. Deq̄bus
ꝑeremiā dr. Quom obscuratū ē
aurū mutat ē color optim. durum

Quare introisti aduros ꝑputiū habentes. & comedisti cū eis. Q̄ contra recte ꝓ ysaiā dicit.

quippe obscuratū dolut. Iqa unqub dā claritatē innocentie uersā in culpe nigredinē uidit. Abaquilone au rum uenire dicit. Iqua ꝓspectū gr̄e redemptons agentibus de duū ꝑfidie corpore frigida intra scām eccl̄am p̄uose dō intā fideluū multa plicat. Abaquilone eccl̄ aurū uenit. Icū abrpsis ydolor cultorib uera in dño fides clarescit. Sed conūsis ad fidē gentib iudea cont dicit. Iē ad ꝑma retributionū celestiū desiderat suscipere eos qui dudū fuerant cultores ydolor. Jn pt conuersionē gentium petro dicit. Duca aquilonī da. Iet austro noli ꝑhibe. Sic enī ꝓaquilonē gentilitas. Ific ꝓaustrū iudea significat. Que quasi meridiano sole incalescit. Iqua recedente ptore nro incarnato apparente fenuorē fidē ꝑma suscepit. Aquilonī da dr. Icū offerre dō suę fidei munera gentilitas impat. Austro aūt iubet ne ꝑhibeat. Iquia hebreis infidelib consistentib ꝑcipit. ne unā gentilium repellendo contempnant. Jn hoc qua dictū ē. abaquilone aurū uenuet. Iaperte subiungit. Ꝑ adō fur mudolosa laudatio. Sic adō dicit. Iac si ab his qui in parte dī s. id ē fidelib dicerēt. Aurum ig abaquilone uenuet. adī fidelib formidolosa laudatio ꝑdit. Iquia dū claritatē suę fidei gentilitas obtulit. multitudo hebreoꝝ fideluum diuina iudicia ꝓmescendo laudauit. Sed quom abaquilone aurū uenit. quom ab his qui sub dō sunt formidolosa laudatio erūpat. ipsa nobis hystoria sacri eloquii ostendat. Scī ptū ꝙppe est. Cornelī centurio cohortis que dr. italica religios ac timens dm cū omi domo sua faciens elemosinas multas plebi. ac deꝑcans dm semp. iuxta horam nonam diei anglm dī intrantem ad se ac ducentē sibi. Cornelī. dicit le intuens in eū. Itimore correptus dicit. Quis est dne. Dicit aūt illi. Orationes tue ac elemosine ascenderunt in memoriā. Iin conspectu dī. Aurū abaquilone uenit. Idū in conspectu dī ex gentib cū elemosinis oratio ascendit. Qd cū Petrus frib retulisset quomodo yt Cornelī angl yt ipse de celo sūmissi ad se luthe um cū bestiis reptilib ac uolatilib uidisset. quom spē scs ēt ante baptisma gentiluū corda ꝑfudit qui numq. in iudeoꝝ mentib nisi ꝑ baptisma uenit. Iprin scīptū ē. His audit tacuerunt. Ic glificauerunt dm dicentes. Ergo ac gentib ds pnitentiā ad uitā dedit. Multitudo fideluū formidolosā dō optulit laudē. Iqui saluatis gentib a suo se murmure dona celestis gr̄e ammirando cōpsit. Jn ac ipse quoq; Petrus murat dicens. Jn ueritate cōpi. Iqm non ē psonax acceptor ds. Sed cū gentes fidē susciperent. Icur ab eis quia sunt fideles formidolosa laudatio dicit. Icū lex a uetere pcq. formidolosa debuisset. Sed idcirco conuersis gentib ab hebreis ia fidelib formido

losa laudatio pdíc. quia nimirū ju
ste iudea repulsa ē dū pie ē gentī
las uocata. / ē dampna sue repul
sionis tamuis dū luchra aliene vo
cationis iudit. Ÿn nos quoq; cotī
die iniquos quosq; adinopinatā u
re celsitudinē puehi repente con
spicuū. sub occultis dū iudicijs tuī
do gaudem. ne p occulta iudicia
quos dā ds qui dignu putauit dese
rat. / qui pher adse eos qui indigni
estimantē uocat. Sequit. Digne
eū inuenire non possum. Ē sum
uenire iā dīm possum non tamē
digne. / quia qđ in illo sentiam earū
de ē. non dū ex specie. Hoc
tamē qđ iā se inuenisse considerat. /
aduingit dicens. Magnus in fortī
tudine ē iudicio ē iustitia. / ē
enarrari non potest. Magn quippe
ē in fortitudine. / qa forte aduersa
rium supat. ē de domo illi⁹ uasa
contumelie auferens. inmīe uasa
p mittat. Magnus iudicio. / quia ē si
hic electos suos p aduisa deprimit.
eos quandoq; in glā etne. psp tatis
extollit. Magn iustitia. / quia ē si
hic diu tolerat. quandoq; tamē sine
fine remuno repbos dampnat. Bene autē
subdit. Ē enarrari non potest. Sen
tiri eū ds digne non ualet. / quan
to minus d⁹ci. Sed melī hunc utrūq;
dicam. / si sub consideratione ei⁹ for
midine admirando tacream. Sequit.
Idō timebunt eū uiri. / ē non au
debunt eū contēplari omīs qui si
bi uidentē sapientes ee. Hoc loco
helihu uiros eos qui adintelligentiā
sunt fortes appellat. Ē notandū qđ
non ait. ē qui non audebunt con
templari sapientes. / sed sibi uidēt
sapientes ee. Quib⁹ uidelicet uer
bis. p uos quidē. sed arrogantes
insinuat. Helihu uero dū multa
fortiter sentit. / in locutionis sue fine
se tenuit. Ÿn nāq; arrogantes ē
docti eū recte non uiuunt. sy tamē
recte dicē doctrine impulsionib⁹
cōpellunt ipsi dampnationis
sue aliquomodo [illegible]
pcones fiunt. / qua dū ea que age
re spuunt p dicantes insinuant.
suus se uocib⁹ dāpnatos clamant.
Contra quos bene p psalmista dr:
Conuersi sunt in archū p iusum. dre
quippe puers⁹ ipsū aquo immendi
tur. p emit. Inducus autē suus arro
gantiū lingue arcum puerso sunt
simules. / qua dū contra elationē
uerba faciunt. in suis actionib⁹ sa
gittas figunt. Ynde sūma cura p
uidendū ē ne accepta sapientia
eū ignorantie tenebras illuminat
lum humilitatis tollat. / ē nā sapi
entia ee nequeat. que ē si iustitie
locutionis fulgeat. elationis tamē
uelamine cor loquentis obscuat.
dua nāq; sunt bona sūma. / aliabo
na media. Bona etenī sūma sunt. /
fides. spes. caritas. Que eū utiq;
habent. / inmalū flecti non possunt.
Bona autē sunt media pphetia. do
ctrina. gr̄ curationū uirt⁹. ē cetera
que in utrūq; sunt posita. / in ali

quando p̄ hec sola ẽ̄ma pat̄a. aliq̄n
do uero gl̄a t̄rena querat̄. Vetha
g̃ hasuerunt̄ ſ ducum. / quasi d̄. q̄d
cūq; mens appetit ordinam. Cu
bus p̄ceptis ma im anum. ſic̄ terre
ns duucūſ poteſt. p̄ t̄renas nāq;
duucias alu mgl̄e oſtentatione
ſuꝑbum. / alii enga paamoy undi
genā munuſcula pietatis op̄ant̄.
ſui p̄ doctrinā g̃ arq; p̄phetā lauſ
cātor querit̄. quaſi p̄ corporaleſ
duumas t̄rene gl̄e culmi ambiūt. /
cui uero doctrina arq; p̄phetia lu
chandus animab̄ impendit̄. quaſi ac
cepte duucie regenſ ſ̄ſ fiatrib̄ lar
giūt̄. Anna g̃ ſepe p̄ ipſa dona que
ſe p̄cepe exultat. amanu dantis in
cuit̄ animā elongat̄ uigilanti pauſi
one curandū ẽ̄. / ut ē̄ pri subigant̄
uicia ē̄ p̄ circūſpectione donate
rant̄. Iam ſi in eiſ mens incaute
ſe deſert. / non p̄ hec aduna p̄uehit̄
ſ quaſi p̄ante actiſ laboꝝ remu
nerata repbat̄. Vn fit. / ut ẽ̄nā ac
cepta ut̄ dū inuſu tranſitorie lau
dis aſſumit̄. qua uicio militat ut̄
tus non ſtat. Qua enī origo uitiū
humilitaſ ẽ̄. / illa nobiſ ut̄ pullu
lat q̄ in radice p̄pa id ẽ̄ in humi
litate p̄durat. Aqua numiū ſi ab
ſcidit̄ areſcit. / qua mūificantē ſe
mutuimuſ. humore ẽ̄ caritatiſ p̄di
dit. Sed qua p̄hor q̄d abhelui dr̄.
non audebunt contẽ plari omis q̄
ſibi eē uidentē ſapientes. / occulta
cordiſ elatio repbat̄. Inuenī libet
quanta uirtutū munera dauid p̄
cepat. / arq; unius omiū q̄. form ſe hu
militate ſeruabat. Que enī non
t̄rollleret ora leonū frangere. urſoꝝ
brachia diſſipare. deſpectiſ p̄ꝑib̄
fr̄ib̄ eligi. reprobato rege ad regnū
gubnacula urgeri. tamd̄ū cunctis
uno lapide golia ſterne. a rege p
poſita cunctis allophilis inimume
roſa p̄ꝑia reportare. p̄ mulſū tan
de regnū p̄cipe. cunctiq; iſr̄litici
pplm ſine ulla contradictione
poſſidere. et tamē cū archam dī ueru
ſalē reuocat. / quaſi oblit̄ p̄ſtantiſſe
omib̄ admirat̄ pliſ ante archā ſaltat.
Et q̄a coram archa ſaltare ut credit̄
uulgi moſ fuerat. / rex ſibi dispnum
obſequiū p̄ſaltatiū rogat. Ecce que
dñs cunctis ſingularit̄ p̄ꝑulit. / ſe ſe
ſub dño et ex equando minimis et ab
iecta exhibendo contempnit. Non
poteſtas regni admemoriā reducit. /
non ſubiectoꝝ oculis ſaltando uileſce
metuit. / non ſe honore platiū ceteſ
ante ei archam qui honore ẽ̄ dederat
recognoſcit. coram dō debilia egit.
et extrema. / ut illa exhumilitate
ſalidaret que coram hominib̄ geſſerat.
forma. Quid de ei factis abaluſſen
tiat ignoro. / ego dauid pluſ ſaltando ẽ̄
ſtupeo q̄ pugnando. Pugnando q̄ppe
hoſtes ſubdidit. / ſaltando aut̄ coram
dño ſemetipſū uicit. Que ẽ̄ michol
filia ſaul adhuc ad humore regū gene
riſ inſana. cū humiliatū deſpicit
dicens. quā gl̄oſ̄ fuit hodie rex iſr̄l
diſcoopiens ſe ante ancillaſ ſeruoꝝ
ſuoꝝ y nudat̄ ẽ̄ quaſi ſi nudet̄ unuſ

de seruntis. ꝓtin audiunt. Iuuat dñs
qua luda amare dñm qui elegit me
pot q. patre tuu. Ac paulo pt ait.
Ut luda ce uulior fia plus q. fact su. ero
q; humilis in oclis meis. de si apte di
cat. Iuleste cora hominib appeto.
qua seruare in cora dño regnu phu
militate quero. Sunt u non nulli q
de semetipsis humilia sentiunt. qui
in honoribs posita nichil se ee in puluere
re faulla ꝓpendunt. Sy tam cora ho
minib uules appare refugiunt. ce
cont hoc qd de se utiq cogitant. qsi
frigida eccl uenustate palliant. Ut
s non nulli qui uules uideri a bhomi
nib appetunt. aq; ome qd s. de re
ctos se exhibendo contepnunt. Sy tm
apud se untrors quasi ex ipso meritu
ostense humilitatis unda mescunt.
ce tam tomagis uncorde elati sunt. qn
tomagis in specie elatione pmunt.
Que utq; uni elationis bella magna
dauid circusp ctione deprehendit.
muraq; uirtute supauit. Qua em de
semetipso humilia sentiens huma
nu honore ecclie non quesiit. insinu
at dicens. Lucta ce uliorfia. Ut qua
p hoc qd ules se eccl pbuit. nequaq.
utili uncta mescit. adiungit. Ego q;
humilis in oclis meis. de sidicat. Qua
le me eccl despiciens exhibeo. tale
me interi adtendo Quid g actus s
quos doctrina eleuat. si dauid ecclar
ne sua uentium recte prore nouerat.
eiq; gaudia ꝓphando nunciabat. ce
tam in semetipso ceruice cordis ualide
districtionis calce pmebat dicens. ero
humilis in oclis meis. Bene g phelu
dit. Ido timebunt eu uri. ce n aude
bunt conteplari omis qui sibi sapien
tes uidentur. Contemplari enu di sapi
entia nequeunt. qui sibi uidentur
sapientes. qua tanto ab ei luce lon
ge s. quanto apud semetipsos hu
miles non sunt. qua uero mentis
du tumor elationis crescit. arce con
templationis claudit. ce unde se luce
preciis existimant. unde se lumine
ueritatis priuant. Si g ueritate sapi
entes ee atq; ipsa sapientia contepla
ri appetim. stultos nos humilitate cog
noscam. Relinquam sapientia nori
am. discam laudabile facturate.
Hanc quippe sequtu e. Stulta mundi
elegit ds. ut confundat sapientes.
Hinc rursu dr. Si quis uidet inter
uos sapiens ee in hoc mundo. stult
fiat ut sit sapiens. Hinc euangelice
hystorie uerba testant. qua Zacheus
cu uide pturba nil posset sycomoy
arbore ascendit. ut transeuntem dnm
cerneret. Sycomor quippe ficus fa
tua dr. Pusillus itaq; Zacheus sycomoy
subiit. ce dnm uidit. qua qui mun
du stultitia humilitate elegunt. ipsi di
sapientia suprulitate contemplant. Pusil
lanimitate nanq; nam aduidendu
dnm turba ꝓpedit. qua infirmita
te humane mentis ne lucem uertati
untendat curaru secularium tumult
pmit. Sed prudenter sycomoy ascen
dim. si puide eam que diuinit percipi
tur stultitia tenem. Quid em in hoc
mundo stulti q. amissa non quererent.

possessa rapientib⁹ relaxare. nulla pac
ceptis iniuriis iniuriā reddē. immo
adiunctis aliis pacientiā p̄bere. Q̄ si
enī sycomoꝝ nos ascendē dn̄s p̄cipit.
cū dicit. Qui aufert quę tua sunt. ne
repetas. Rursum. Qui te p̄cusserit
in dextam maxillā. prebe illi ꝯ altā.
Ꝑ sycomoꝝ nāq; transiens dn̄s cernit.
quia p̄ hanc sapientē stulticiā ꝯ si
nec dū ut ē solide iā tam̄ p̄ contēplati
onis lumen dī sapientia quasi in tran
situ uidet. quā iuxta heliu ūba iu
dē nequeunt. qui sibi sapientes ēē
uident. qui ad conspiciendū dn̄m
in elata cogitationū suaꝝ turba de
p̄hensi. adhuc sycomori arbor est
non inuenerunt.

E x p l i c i t
Q u i n t a
P a r s
M o r a l i u m
B e a t i
G r e g o r i j
P a p e
L i b e r
u i c e s i m u s
S e p t i m u s.

...ne alte volare Si nimis alte volas pennas et cubitas ... ...

de seruitꝰ. ꝓtiñ audiuit. Iuuit dñꝰ
qua luctá ante dñm qui elegit me
poti9 q. patrẽ tuũ. de paulo pt ait.
Luctá & ulior fiã plus q. fact9 sũ. ero
q; humilis in oculis meis. de si apte di
cat. Iuleste coꝝ hominib9 appeto.
qua seruare in coꝝ dño regnũ ꝓhu
militatẽ quero. Sunt ũ nonnulli q
de semetipsis humilia sentiunt. qui
in honoribꝰ posti nichil se rẽ in puluere
rẽ faullá ꝑpendunt. sy tamñ coꝝ ho
minib9 uiles appare refugiunt. &
cont hoc qd de se uti cogitant. qsi
frigida tecti uenustate palliant. q
s non nulli qui uiles uideri abhomi
nib9 appetunt. aliq; omẽ qd s. de re
ctos se exhibendo contẽpnunt. sy tñ
apud se introrsꝰ quasi ex ipso meritu
ostense humiliatis intumescunt.
& iam magis in corde elati sunt. qñ
magis in specie elationẽ ꝓmunt.
Que utiq; uni elationis bella magna
dauid circũspectione deꝓhendit.
muraq; uirtute supauit. Qua enĩ de
semetipso humilia sentiens huma
nũ honorẽ tecti9 non querit. infinu
at dicens. Lucta & ulor fiã. qua
ꝓ hoc qd uilẽ se tecti9 ꝓbatur. nequaq;
uti9 intumescit. adiungit. Ero q;
humilis in oculis meis. de si dicat. Qua
lẽ me tecti9 despiciens exhibeo. talẽ
me interi9 adtendo Quid g actum s
quos doctrina eleuat. si dauid exter-
ne sua uentum recte ptorẽ nouerat.
eiq; gaudia ꝓphando nunciabat. &
tamñ in semetipso ceruicẽ cordis ualide
districtionis calce ꝓmebat dicens. ero

clanculo s; ꝓtiñ q res hr ẽ ananias.
In claustris dñi. q ue ñ licet omi.
Reps gyezi. s omis deliciosi.
Qt claustris quert q mũdo ñ habuert.
Claustris ꝓfitentes. q ñ habue paretes.

Hec s que in seculo abusue fiunt.
Senex sine religione. adolescens sñ
obdia. diues sñ elemosina. femina
sine pudicicia. dñs sine ueritate.
xan9 ꝺtemptos. paup superb. rex ini-
quus. epc negligis. plebs indisci-
plinata. ppls sine lege. Sic suffo-
cat iustitia. y ñ ueri ira dñi. Dies fe-
stinat. etas fatescit. feruor repescit.
in qtas crescit. caritas refrigescit.
sollicitudo augẽt. labor frustrat.
fortitudo minuit. infirmitas
multiplicat. fides fallit. etas la-
borat. mores fingunt. animę in-
durant. mundꝰ ipe senescit. Letti-
cia pit. tristicia supuenit. Et sic
s oia mutata. ut pauca spant bona.

Inclaustris x. [illegible] [illegible] [illegible]

188

O Filicare noli minus alte volare Si minus alte volas pennas et cubitas [illegible]

K K
LYCEAL
BIBLIOTHEK
ZU
LAIBACH